Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὀψιμυσφόρος ὁ φίλος αὐτοῦ· ὁ τὴν μυρ-
τωρεῖον περιμύος ὑπὲρ τῆς ἁμάτης
τοῦ θεοῦ· πορεύεται καὶ ὑπὸ τὸν ὁμ-
αὐτῶ ἐν τῇ ὁδῷ· μορφῇ πε τῶν αὐτῶ
λέγω· συγχωρησομαι μαρτυ
ἐμὲ τοῦ θυείς ὁ τὴν σου μὴ μαρ τοῦ
ἐμὲ μοσδὲ· αὐτοκρ ι σὴ μοῦ μὲ δωκ
αὐτῶ· ὁ δὲ μυμυσφόρος, δι ἀλλήλ ος
δου αὐτῶ τὸν ἐμ πόλιν αὐτῶ· τῆ
μῶν δεόμεν ος λέγω· μαρτυς τῆ
χῦ· δοξάσωσιν ἐμὲ· καὶ συγχω
ρησον μοι ὡς ἐμὲ· ἰδοὺ λοιπὸν
κὶ ἀοίκαι σου ὁ φίλος παρ αὐτῶ·
διὰ αὐτῶ μ πολλῶν ἐκκλησιῶν ὑπ
μῆμας διὰ αὐτῆς φύσεως αὐτοῦ· ἐν ᾗ
δε πε πορωμένῳ ἔχω τὴν
κὶ ἀμ· οὔτε συγχωρῶ μὲν αὐτῶ δὲ
δωκεμ· οὔτε λόγον· ὡς τοῖ δη
μοὶ ἐμὲ μὴ τὸν μυμυ φόρον λε
γομ τες· οὐδὲ πο τε ἰδωμεν ἐμὸ
μορφώ τερον αὐτοῦ· ἢ ς τὸ αὐτο μ
φιλίαν ὑπ ἀρχει· καὶ αὐτος π

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὑπὲρ τῆς αἰωνίας αὐτοῦ ὡς ἐκεῖνος· οὐ
τῶ σοὶ δίς· ἵδε τε πάλιν ἀσωτίαν θῦ·
ἐστὶν μακροθυμία αὐτοῦ· πῶς μακροθυμεῖ
ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου λοιμοῦ ὅσον ὁ μιαιφόνος ὅσῃ
μεταμορφοῦν καὶ ἡμᾶς ὅτι καιρὸν
ἔχομεν· προσδραμώμεν εἰς τὴν ἀρχαθονίαν
πρὸν τὸν δίκαιον κριτὴν τε καὶ σωτῆρα
σῶσαι ἡμᾶς· ἐκδέξωμεν γὰρ τὴν ἀνάστασιν
θότητα· καὶ πολλοῦ μεταλάβωμεν ἀναστάσ.
μὴ τεμόμεθα ὀκνηροὶ μηδὲ ῥᾴθυμοι· μη
δὲ αὐτομολῆς· δηῶν ὅσον οὐδὲ μιαιφόνων τε πρὶ
μὴ σκαρδίας προσδραμώμεν· ὅσοις
κίτευσε μὴ ναῦς τὸν τοῖχον ἡ χὴν ὁμ προσδρα
δρομὴ καὶ ἐλεημόνων· καὶ δακρύσωμεν
νύσεις καὶ καθαρὰς ὁ βομολόγησις·
ῶσπερ ἡ χὴ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ὁ κ̄ς καὶ σωχ
λιόσ καὶ αἱ φρόσ τοῦ πνεύματος καὶ
αἱ μαρτίας καὶ λιμὸν· ἡ γένοιτο πάν
λιμας ὅπ τὴν ἐν τῆς αἰτησ χαρίτος·
σὺν χῶ ἰῦ τῶ κῶ λιμὸν· ᾧ ἡ δόξα εἰς
αἰῶνας τῶν αἰ
ἀμήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΑΪΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀποδώσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐθ ἑλφοὶ τοῦ κῶ.
περὶ πολίτου γῶν πέδον κεγκλείῃ,
ὡς οἱ εἰκὰθ ἑκάστων ἡμέρων καὶ ὥρων ἀφεμὶ
εἰλικρίνημεν ἀγοιδν· νηφάν μεταὐδων κρυ.
προπανύσων τῶν ὅξομεν λόγον οἵνμεν εἰλι
κρίνους καρδίας· μεδὲ καθαροῦ σεῶ φδδ
μετὰ σοῦ τοῦ πρὸς σφγόστεως· μεδὲ αὐφαύτης
καθαρᾶς καὶ ἐλευθερίας· ἧς πάρεξ οὐτ
τοῦ καλοῦ· μέρος σαφαὐτοῦ κῶ ἐλευθ
σεώνου κάσμεν· ἧς τέγοιδ πάντας ἡμᾶς
ἐπὶ ψυχῆν τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ δ σοφίας.
ὧν χῶ ἰῦ τοῦ κῶ ἡμῶν· ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν

ἡβ· κς· βδομὰς· ὅτος δίδυμος ἐπίσκοπος·
ἐρίμου πολίτου· αὐξίτην προφ̄ν δαν·
χαρίτιος ὢν γὰρ ἐθείου πνεύματος· ὃς
ὢν γὰρ ἐν τῇ κλήσει ἐμεμένηκεν· καὶ
χαρίτιος δὲ ὑπερῴου μὴ λογισθεὶς εἶναι ἁμαρτίαν·
οὐδὲ ἐπὶ γῆς γεγλωσσολαλήκει τοῦ δόλου· ἀλλὰ
ὅμως χαρίτιος προφήτης, δηλονότι πνευματικός·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λὶ ἀ΄ τ κ̂ς Ἐ· κδομάδος· ὁιοσ̈ιδ̈αοκλῃ̈
κὸς· ἰς τὸ φ̈ίογ ἀμφοτ̈ίογ· ἰς τογ̀ γογμ̈ικ̈ογ
τογ̀ ἐμπεσογ̀ντα εἰς τοὺς λκους·
Ἡ αὐτ̂ κ̀ μετ̀ ἐκεῖνοι φ̈ίοι πρ̃ἐς οἱ τοῦ ἀδ̀ψ̄ου
καὶ λοῦ δ̈ιδ̈αοκαλοι· τρ̀ γ ἀκάθ̈ιστογ ὑμ̄ῶν
ἐπ̀ξαγ κ̀μ̄ας ἐορτ̀ άζγ τ̂ς ὐ· σωτ̀ρ̄ίας δ̀ε
σοῖ μ̄ς κ̀μ̄ῶν θ̄ῡ καὶ ἃ γ̄ ἀ̄ρθ̄ένου· τ̂ς
ὰ̀γ̄αθ̄ικ̀ μ̄ήχ̄ς καὶ μ̄ε σ̀πρ̈ίας τ̄ῶν ψ̈ύχ̄ῶν
ὲ τ̄ῶν σ̄ωμ̀ά τ̄ῶγ κ̀μ̄ῶν· δ̈ιαπ̀ειλ̀ψ τοι
αὐτ̀ν· ἐθ̄ικ̀λ̄ωσ̄ῶν αὐτ̀ῶν τ̀ὸγ τ̂ φ̈ίαν καὶ
μ̀ρ̀ὸλ̄ικ̀ τ̄ες σ̄αρ̄ακ̀ο̄θ̄ικ̀ τ̄ῶν φ̈ίῶν μ̄ικ̀ρ̄ῶν
ἐορ τ̀ άζγ· ὡς περ̀ ἐκ̀ τ̂ τοτ̀ε καιρ̀ οῦ τ̄ῶν
χρ̈ίστ̄ιᾶν ὡς τ̄ῶν μ̀ρ̄ῶμ̄ικ̀ῶν ἐλ̈υτρ̄ώ σ̄ατ̄ο,
ἐκ τ̂ ὑ̄ῶν ἰσ̈ρ̄ᾶλ̈ίτ̄ῶν τ̄ῶν πρ̄ῶτ̄ῶν· λ̀ γ̄ῶτ̀ν ὡς
ρ̄ῶμ̀ῶν· τ̀ὸγ μ̄ικ̀ρ̄ὰ ἀ̄σ̄ἲᾶ κ̄ὸ̄ν ἀ̄ῶ ἀ̄ῶ ἲᾶ ἀ̄ῶ ἲᾶ ἀ̄ῶ ἲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀκαταλήπτου μου συνχρισμάτων μι
ξι χριάσου τὴν μάμωνος δίκης
τοὺς ἀχαρίστους δίκαιοι τοὺς ἀστρω
μους θ̄ῦ ὧν, ἀγοσπόρους τοῖς
πρὶ κοῖς κολποις ἐμδιαιτωμενος,
ἀσπραίως καὶ φάτνη δι ατὴν ἐκ
πέραμ σρίαν ἁμάμαχρηθημαι ὑδό
κησας· ὅσου τοῦ θῦ, ὅσα μ̄ὸ
γενέσθαι πὶ καὶ κρηθῆναι οὐ κάπτ
ζίωσας· θρόμου ἐχων τὸ μ̄ὸ σῶμ
καὶ τὴν ἐμ ὑπο πόδιον, οἰκίαν
ὕστισκλθες τοῦ πίκτορος ὑπὸ
Βαπτερύστων χρουμίλι καὶ
σεραφὶμ καὶ τῶν ἀστερι κῶν δ΄
μεσον προσκιῶν οὐμερος καὶ δοξα
ζόμενος, ἀπὸ τοῦ μ̄ὸ πειθούντων
ἐμ ραίων μιῶν κτηριδεὶς τῶ ξύλω

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐστὶν οὖν ὁ μακαρισμὸς ὁ ἡμερομερῶν
φ φεῖν· ἢ καὶ ἄλλως· ἢ καὶ οὕτως·
ἡμερομόμου τοῦ μεμῶσαι τὴν κοιλιαμαῦ
ὡς τὸ χεῖρος· ἄλλος δέ ἐστιν ὁ λεμαρμος·
ὃς τισοῦ θέλει πολλὰ φ φεῖν· ἀλλὰ σὺ
ὑδέως καὶ γλυκέως φ φεῖσομαι αὐτῷ·
ὃ τὸ σῦτομῦ πλοῦτος πιῦδμῆ· ὅτιμε
γφ κερατῶμ τὸ ὑρῶ μαὶ ἐκεῖμο ὃς τὸ κα
μαιαὐτοῦ· καὶ λέγεται λεμαρμῦ· τὲς
σοφαχεῖ φ ὑλαύτῆμ τὸς μμαθεύομ
τας· α μαὶ ἐδῖ ἀμεῖαμ φορὰμ τῶμ
μέρωμ· μαὶ ἐδιείὸλῖγμ· ὑρῶ
μαπαὸμῦ· τὸ ἐμμελλεμαὶ δῖ
πμῦσι· μαὶ πὸδῖ δμ τοῦπλωχοῦ· τῶ
τοιοῦτῳ χρῆ φ ὑλαύτῆμ τὸμμ μαθε
ύομτωπρῶτομ· ἐπειταμεταῦτοῦτομ
τὸ ψεῦδος· τῶμ ἐπιορμῦμ· τὸμῦσομ
τὸμ φθόμομ· τῶμ βλασφμῖῶμ· ἢ
μεθῶμ· καθωςτῖμὲς προ φασεῖζουσιμ
λέγομτες· ἄλλομ καμὸμ οὐμμὴ ποιήσω
ἡμῖμόμομ τοῦ φ φεῖμ καὶ πῖεῖμ· ἢ κομ
σεσιμαὸμῶμ λεμ ωμεμ περὶ τῶμ μαφιμεμῶμ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ουκ ἔχω· οὐκ ἔχεις. διότι οὐπω
ἀλλὰ τὸν πόνον μὲν εἰν ταῖς θλι
ψεσιν πολλὰ ἐπιχέωμεν δάκρυα·
περὶ τῆς ψυχῆς δὲ οὐκ ἔχωμεν
τὴν φροντίδα. οὐδὲ τὸν πόνον·
μᾶλλον δὲ ψυχὴν πολλοῦ ἐσθιομένην.
ἐλθωμεν ἐπὶ τὸ προκείμενον. ὁ
τὸν ποιεῖς ταῦτα πάντα· μὴ σκύθρω
πάσῃς· μὴ σκυγχύσεις· μὴ ποιήσῃς
ταῦτα πρὸς τὸ θεραπεῦσαι τοὺς αὐ
διὰ τοῦτο δόξαν· ὅτι οὐδεὶς οὕτω πρυ
νὶ μίσησε καὶ κλύδωνος πολλῆς ἐλθὼ
ὡς λυμῶνα ἐμὲ δέξεσθαι πάθος· ὃ
δεὶς ἐξαρωστίας ἐλθὼν εἰς ὑγίειαν ὡ
δυμοῦ· ἀλλὰ λιμὸς ἐμοῦτως ἐφό
λεω· τὴν ἔλεον μισοπόνου· καὶ τὸ πρό
σωπον μόνον ἴδῃς τοῖς δακρύουσι·
μὴ δείξῃς σεαυτὸν τοῖς αὐτοῖς εἰς τ
δοξαν πάσασε· ὅτι οὐκ ἔστι τὸ μισεῖ
σον· ἀλλὰ τῶν περὶ σοῦ τῷ ἐμὲ τῶν πρυ
τοῦ τέκνου τῷ θεῷ τὸ μὴ μόνον μοι
ταῦτα τῶν· ταῦτα ὑφ' ἑαυτοῖς αὐτοῖς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λειςδετωνοιωνθειτραπεζαητηςδιδα
σκαλιαςπροσθησομεν· δ'ιλιμαςδιδθξη
ενεκετουμεροιςτυδαμηγιαουλουκαιλαζ ν.
τω χαιρωεκειμω· δψεσητιςμουικης
πειρασηοναυτηνκαιλαμω· διδασκαλ
τιποτοιχοσοζωολειωαμωγιουγκεκρονομεσο.
καιρονταρμεμγκταιοδαμηγιασης, τωνδη
σαρκονοικονομιαν τουκυ ιεσυχυ·
οταμεκλιγεγτοιςομοιοιςκαικατεβκ ης
τοηκοσμωγοσοσαγτονλογον· καιρονταρμε
μγκταιοευαγγελιστης, οτανεπειπωσιν
ημαιςπαλαιζητουτουνλογωντωνσελαγ·
καιρονταρλαζειοδαμηγιστης, οταμεφρα
φητιροςτοιςεαυτουμαθηταιςκαιαποφο
λθιοκεσηαυτοις· μακαριοιοι
φθαλμοιβλεποντεςαπιστεως· λεγω
δαριλιμγψ· οτιπολλοιπροφηταικαιβασι
λειςηθελησανκαιεπθυμησανιδειν α
υμειςβλεπετε, καιουκειδον· καιακουσαι
αακουσετε, καιουκηκουσαν· τουτεστιν
πολλοιεπθυμησανιδειντονλογονσαρκι
ωσεληλυθοτα περιπαθωτακαιθαυματουρ
γων
τω

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ τῶν βασιλέων, καὶ τῶν ἀθλητῶν.
καὶ τῶν πολλάκις. ἄλλος διάλογος τοῦ αὐτοῦ
Ἑρμοτίμου. ὁ περὶ καὶ ὁμοιότητος καὶ
γαμίας εἰς Ἕρ. περὶ ἀσυνδέτου καὶ ἀφαιρετικῆς.
καθ' ὑπερβατὸν Ἕρ. ὁμοίως καὶ τῶν
ἑκατογκεφάλου ἀσυνδέτως. καὶ πάσιος
ἐκείνων ἀφαίρεται. τριοῦτος καὶ ἑξαῦτις
γίγεται. ἡ δὲ περὶ ὑπαρξιότητος κῶν
τοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέρων καὶ τῶν ἀσυνδέτων
ρεῖται. ὅτι οὐ γχωρεῖ τῶν ἀμαρτιῶν.
ἐ τοιοῦτον ἐρομαῦλον. λγ΄ ὁ χ̄ς̄. τε
χνογ. ἀφαίρεται σου καὶ ἀμαρτίαν σου.
τίνος ἐγ ἐχεγο τὴν καλεῖσθαι τεχνογ.
ἀλλ' ὅλως καὶ ὡς ἔτυχεν ἀλλὰ διὰ
διὰ αἰτίας λέγει. διὰ τὴν πατρώτη
τα. ὅτι ἐστὶ πατρωνυμικόν. ἀλλὰ διὰ
τὴν ἐποιητρο φὴν καὶ μεταποιοῦσαν καὶ τὴν
τοιαῦτ. καὶ τοῦτο ποιοῦσι τὴν ἁμαρτίαν,
ὡς ὅτι καλεῖται, ἀλλὰ δοῦλος. ἀκοῦ
σαι τοῦτο τὸ ῥῆτος, οὐ κατὰ γάκτια.
γ κεδὲ χρῆναι. οὐκέτι ποτὲ πρὸς τὸν
γαθὸν ἰατρόν. τί πουτοῖσι κ̄ε̄. ἐτὼ πλθ̄ν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αυτοῦ, ἀμέσως ποσὶ πᾶμ, καὶ κάτω που
σχάζῃ τὰ κῶ, ὃς ἐστὶν πολύλιτον. οὐδὲ οὐ
κλάζῃ τὰ πεσεῖε ημῶν, ἀμέσως πασῶν με
κραύτητα. οὗτος οὐ κέχῃ τὸ ἐσεταύζῃμ. πᾶς
γὰρ ὃς ε παύζῃμ δωώσατο, ὁθμὲ χω τὴν κοιλί.
πᾶς δὲ ὁ τὴν ὑπιθυμίαν τῶν σαρκὸς φλάγόμενος,
πᾶς ὁ τὴν φιλαργυρίαν ὑβιζόμενος. πᾶς ὁ
τοῖς ἄμμοις πάθεσιν ημῶν ηλούμενος. ὃ ημὴ ἄρα
γελάγητε, καὶ τὸμ πυεῦόμενα αὐτοῦ παύεσθαι.
ὃ τὸμ μαυτηγῶν τὰ ἁπλοῦν. ἀμὸ ὑκῶν δάζῃ.
οὐ γὰρ ἀπὶ τὸμ σκοπιζόμενον φωνίζεσθαι, οὐ
δὲ τὸμ ἐμεργούμενον ἁμαρτήμασιν ἐσε τοῦ
ζῆμ. πε ποίθαμεν δὲ περὶ ὑμῶν ἀδελφοί, τὰ κρέ
πομαι καὶ ἀχόμενα σωτηρίας. οὐ γὰρ ἄμμος ἐστὶν
ὀβίος ὑμῶν, ἢ παρασκλήσεσε τῶν. ὄρεται
δ ημόμενον. φλημωδίαν, τῶν φαμμασδίανδη
αδάζῃται. αὐτάλμασις, τῶν αὐτάγμασιν. μεβύτη,
τῶν μελῶν. προσδυχὴ, τὴν προσδυχῶν. κα
θαπερ ε τις κύκλος, ὄγαμ καὶ ζωὰ πᾶσαν ημᾶς
τῷ θῷ. ὡς κάλλος οὗτος ὁ βίος ὁμῶν. ὃ ὑπερέ
χάλλος. ὡς μαλαρίαν ἠζωὴν, καὶ τοῖς μαλαρί
τοις. οὐκοῦν ὅπῃ δὴ ἐπεδέχθη ὑμῖν δζωὴν τοῦ
μεμιοῦ παύσχου, πρὸς τοῦτο ὅπῃ τάμβαν ἀδελφοί

ὅτι ἐσαρκώθη ὁ κς ἡμῶν ἵνα καθαρίσῃ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν
ὡς εἶπεν ὁ ἀπς· τί παρέδειξεν ὁ θς· ἵνα δείξῃ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα
καὶ τὴν ἀπειρον αὐτοῦ δύναμιν· ἵνα δείξῃ τὴν ἀφθαρ
σίαν καὶ ἀθανασίαν· ἵνα δείξῃ τὴν ἀφθαρ
σίαν καὶ ἀθανασίαν· ἵνα δείξῃ τὴν ἀφθαρ
σίαν καὶ ἀθανασίαν· ὅτι καὶ φθειρο
ποιὸς λόγος τὴν σοφὴν ἐποίησεν· ὡς εἶπεν
ὁ ἅγιος· οὐ μὴ κατα λείψῃ προφητεία
μοῦ ἢ τοῖς λόγοις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα·
διὰ τοῦτο εἰ μὴ αὐτοὺς σάρκας
τοῦτ' ἔστιν ἐραστὰς τῆς θνητῆς ζωῆς τοῦ
σώματος· φθορὰ καὶ οἱ μετὰ τοῦτο· ἕως τοῦ
δεῦρο τοῦ αὐτοῦ· ἕτι ἕκαστος
εἶπεν ἵδε τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος· ἀλλ' οὐκ ἔστιν
ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ἐν γὰρ ἐθνικεύσατο·
διὸ τοιοῦτος ἦν καὶ ὁ προφήτης· ἀλ
λὰ καὶ μάθωμεν· διὰ τοῦτο φησίν, ὅτι ἐγὼ
θυμὸν θῶ ὁ θς, ποῦ δὲ ποιήσεται ὁ ἀγών·
ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ ἐν τῷ προσευκτηρίῳ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λιὸ παρακαλῶ ἐρ|άζεσθε, καὶ μὴ
ἀμελῆτε· ἀμφὶ μετὰ προθυμία
ς ἀκούσητε, δουλεύσωμεν τῷ χῷ· ἵνα
εὐρομεν ἔλεος, εἰς τὴν φοβερὰν ἐκ
μὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ὅταν καὶ
σκληρὸς καὶ θαύμαστος ἐπιφανῆ πὶ
θύραις· καὶ ὁ σκληρομμένος, ἀμίρι
τέρμων τας· καὶ ὁ σκληροδώωατος,
ἀμιρίομάδωωαμος· καὶ καθ' ἡμέρ,
πλησίαζομεν τοῦθαμάτου· καὶ ἡ
μέρα τῆς ἡμέρα, φθάμει τὸ τέλος·
ὁ τῆς ὥρα ἐκείμη, τῆς δικῆσι τας τοῦ
φόμου καὶ τῆς αἰδέκης ἐκείμης, τὰ
χορίς μοῦ τῆς ψυχῆς· τὸ τοῦ λίωλα
τας μοκθῆσαι τίμας· οὐπάρχω· οὐ
δὲ μὴ πρόθῦ πατρί· οὐδὲ ἀδελφὸς ἀδελ
φῶ· οὐ φίλος φίλω· ἀλλὰ μόμον τὸ κα
λοῦ ἔργου τοῦ αὐτοῦ, ἐκείμομ ἔχειμον
θομ· εἰδὲ ἔχει πομηρὰ καὶ κακὰ ἔργα,
οὐκ ἔχομοκθείαμ· ἀμφὶ ἀμαμάμου

μηκάμωαὐτὸςὁκ̄ς̄ ἰ̄ς̄ χ̄ς̄ ποιήσῃ,
τὸνὀχθεὸνκατέναμε· καὶνῦνμὴτεμὲ
θαμμηταὐτοῦκαὶτηξίωσεμ· ὃ
αὐτὴνπλὴνἐάνπαραμοκαὶμὲμήτε
σεμκαὶὠσέδηξω· θέλετεἰδῆνκαὶτοὺωμὴ
φυλάξαντας τὴνμὴκάμωτίπεποιθαν;
μηκάμωὁπεώτοςαὐδάμμὴφυλάξας,ε
ξόειτοςγέτομε τοῦπαραδόσου· καὶτὴν
ὀκαὶθηφόεομεεἐαῖξεἀδαπεὸςεγέτομ·
μηκάμωμὴφυλάξαντεςοἱἀπὸτοῦμῶεᾶνοι·
θεϊκηςἀμωαχτήσεωςεὐπυεαυτάνόμαυ·
ὃκαὶτοὺκλισμοῦπαγκοςμίουδίκημ
πέσησαι· μηκάμωὁμῶεμὴφυλάξας,
θεύαμοςκαὶγυμὸςτοῖςἰδίοιςαὐτοῦ
προσέχητο· μηκάμωὁἡσαῦμὴφυλάξας,
τὸνμπροτοτοκίαντὴντιμὴνἀπόλεα,
Καὶτηςπεικλῆςἀχμῆςὀλλόπειοςγέτομ·
μηκάμωμὴτιμήσαντεςοἱἰδίοιἡλῆτῶν
βιοωμίουτρυφῆςκαὶτῆςθεϊκλῆς ε
ζέπαυσιχάριτος· ἐμαυτεκοῖαυσκλησεᾶ
τοῖςμὴτιμήσασιτὴνμηκάμωσιν ε
βησαι· καὶπόσαμεπαίρωιμκαὶτιμὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πολλῶν μελλόντων τῶν ἑαυτοῦ ἀκόνα
καὶ φύλαξ ἀγαθὸς τῶν κακῶν· ἀ τοιγαροῦν μέλει
οἱ πρῶτοι παιδαγωγοὶ μάλιστα τῶν πολλῶν
μαθητῶν· τοιοῦτος καὶ ὁ φιλάνθρωπος θ̄ς· ὡς
πατὴρ μάλιστα παιδός· οὐ τοιγαροῦν μέλεσθαι ἀφ
τὸ σοῦτον ἀγαπᾶν μᾶλλον ὅσον ὁ θ̄ς τῶν ψυχῶν
φύλαξ τοῖς μέλλουσι τῶν λόγων· παραινεῖ θ̄ς
ἀθλα τέκνων· παύσασθαι δακρύοντας·
λίπαρὲς γὰρ μᾶλλον πρὸς ταῦτα ἐ
λάθηται οἱ μὴ φιλάνθρωποι τοῖς μέλλουσιν παρα
λείπειν θούλεσθαι αὐτούς· ἀκούσας προσέφυγεν
πρόφασιν τοιαύτην· ἢ τοιαῦτα μέλλοι ἀπο
φήνασθαι· εἶδε ταῦτα ὁ ἅγιος καὶ σοφὸς
βίᾳ· καὶ ἤρξατο θαυμάζειν τὰ κατορ
θώματα καὶ τὰς ἀρετὰς μᾶλλον· καὶ
δακρύσασι ἔκλεε τὸ ἀστέρι καὶ τοῦ ἁλιάρου.
τοῦτ' ἔτι γοῦν ἐβραίους· ἦλθον οὖν καὶ τρίτη
λιμένα καὶ ἤρξαντο οἱ μάγοι τὰ ὁ λύζειν
ὁ μὲν θυμαδὸν οὐ περιεῖχρο· καὶ πόλις
ἐπεστάθη λαῶν θυμὸν· τὸ χῶμα δ' αὐτῆς βρα
χὺ· πλῆθος ἐστένετο τῶν δακρύων· οἱ
πρῶτες καὶ μέσοι καὶ τὰ τέκνα ὁ μὲν θυμαδὸν ἐθρῆ
νουν

ἔθος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τοῦ οἰκείου σωτῆρος τὸ σπήλαιον· καὶ ἡ
τοῦ σταυροῦ τοῦ κυρίου μου· ὁδὸς κυρίου
προορατικὸς ὢν· καὶ μιμούμενος
ἐμέδρας τοῦ διδασκάλου· καὶ τελείως
σὺν αὐτῷ· λέγει πρὸς αὐτόν· ὦ τί
μοι· πῶς οἰκειοῦσθε ἐμοὶ τῷ σπηλαι
ώτῃ μόνος· ὅτι ἀμοίως ὦμεν καὶ σαρκὶ ἔχε
θ ἡμῖν εἰς τοὺς ποιμένας προπορεύ
τοῦ διδασκάλου· πολὺ κρεῖττον ἡμεῖς
εἶμαι μετὰ τοὺς ἀδελφοὺς· εἰς τὸ
σύναξιν καὶ τοὺς ψαλμῳδίας· καὶ
ἀκολουθοῦμεν τούτων τὸν δεσπό
τὴν· ἵνα μιμούμενοι κεῖνον μετὰ τελουμένων
ἀκαθάρτων· ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ
λέγομεν τοῦ κυρίου μου· οὐκ ἔχω
λόγον πρὸς αὐτόν· ἐπὶ τρέψαι μοι
λίθοις αὐτὸν ὃ θέλει· ἐ ποιήσω μου
ἀγαθοὶ πρὸς καὶ εἰ σπλαθεμ ὁ ἀδελ
φὸς ἐμῶν τῷ σπηλαίῳ· καὶ ἐμ τῇ
τῆς ἐθισάσεως· αὐτὸ μέχρι μου οἱ ἀ
δελφοὶ τῶν προφθῶν· χοιμίου ἐ
σπουδαίου καὶ ἐλάμβανεμ αὐτ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆ ς΄. ϛ΄ ε΄ β΄.

τῆ ς΄. τῆ κ΄ ἑβδομάδος. λόγος διδασκα
λίκος τοῦ προφήτου δ΄. εἰς τὸ τέλειον
τοῦ θυμοῦ.

Ἐξομολογησόμεθά σοι κύριε ἐν λύρᾳ ὁ θεὸς ὁ πατήρ μου ὑψώσω σε καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξαρῶ τὰς χεῖρας μου πρὸς σέ. ἐν τῷ ἐξαρτίσαι με τὴν ἀνάστασίν μου. ἐν τῷ ἁγιάσαι με ἐν δόξῃ. ἔχει μεγαλωσύνην τοιαύτην ὁ προφήτης. μεγαλύνω σε βασιλεῦ καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. ἔχει δὲ καὶ τὴν προφήτης. ἀγαθὸν ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὑψιστε. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ἁγιάσαι με ἐν δόξῃ. καὶ ἐν τῷ ἐξαρτίσαι με τὴν ἀνάστασίν μου. ἐν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ πατρί μου καὶ τῷ θεῷ μου. ἐν τῷ ὑψῶσαί με ἐν τῷ ἀναστῆναί με. καὶ ἐν τῷ ἐξαρτίσαι με τὴν ἀνάστασίν μου. ἐν τῷ ἁγιάσαι με ἐν δόξῃ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1169

θεμτες· ὅσον τὸ πρότερον πρὸς
ἀπήντησαν· εἰς τ̄
αἱρα ταὶς χεῖρας ἐπαίροντες· δα
κρύων ὀχετοὺς καταφέροντες·
εἰς μετάνοιαν ὡρμημένους καὶ μέλ
λοντας δέξασθαι τῷ θ̄ῳ τῷ ποιοῦντι
μεγάλα θαυμάσια· δέξασθαι τῷ θ̄ῳ·
τῷ πνεύματι ἡμῶν τῶν ἁμαρτω
λῶν πρυτανεύσαντι· μεγάλη
λείψανα τοῦ χ̄υ· οἱ προπάτορ
λιθοβολοῦντα ταίνομεν· καὶ φθόν
τῷ ὁμοπατριώτῃ τοῦ ζῶντος φό
βου ἁρπάσαντι τῷ ξύλῳ προσπήξαντα·
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβύτεροι
εἰς τοῦτο προεξάρχοντες, τὸ ξεῦ
εἰ ἀπόρρητον ὡραϊκότες πεῖσαι
ον· καὶ τὴν ἐπὶ τῷ θαύματι χαρα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὰ μουσικῆς καὶ καστη
ἐχθροκράπου ζοφερᾶς πλη
σιέρου πλαγιαύλας· καὶ ὁ μὲν
προσθὲν μεν· ἐκκοιμίας α'
δου, κραυπνεμοῦ κόσμας φω
μῆς μου· ὁδέ, ἐκμαθέωμ ἐκέ
κραξάσοικε· κε· εἰσακούσομ
τῆς φωμῆς μου· καὶ ἄρμος,
ἐπὶ φαμομπροσσωσμένου,
σωθησόμεθα· καὶ ἕτερος,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου
βίμ, ἐκφάνηθι· ὃ ἐπειρομ τῆ
διαπρίαμου, καὶ ἐλθὲ εἰς ὃ
σῶσαι με· καὶ ἄλλος, τοῦ
τορκαπαραμὲ τοσαμήμας
οἱ οἰκτίρμου σοι κε· καὶ ἑπερ·
ῥῦσαι τῶν ἠχμένου ὃ ἐξ αὐδου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ταυχημαυτὶζημοὶδε. ὃ δ καυκομὰς καλομ. ὃ πι
κρομὰς πλυκύ. ὃ σκοτμομὰς φωτιμομ. ὃ ἄσχη
μομ, εἰς δ' ἄχθμομ. ὃ θαμιάσιμομ εἰς ζωηρομ.
καμπ ζ ὕθεμ πλαμωμ τομκοσμομ ἐ καὶ τοτε,
οὐδ ἰολιμ παμ δ παυμπομμενος, ἀμμμεσδε
ἀδελφοὶ μὴ πλαμηθωμεν ταῖς πκίλαις αὐτοῦ
αἰπαύταις. μηδ ἐ αὐτομ πάθοιμεν τοῖς πθτμοῖς,
ἀλλ τῷ φαιμομένῳ ερῷ μαυτιλίχιας πεοσιομ τὸ,
ἐμπίπλαδ παμδαυτοῦ υθμε δ' ομτος. ἀμμὰ ποσ
μαὶλίζομτες τὰ ὑπ κολύμμαυταυτῶν καὶ μίας
ἀμῶνοπτικοῖς, γυμμὸ δ καὶ κομ καυτίδωμεν, ὃ
φλεξόμβ ἀὶ ἀπαύστου σφόδεω. πεὸς τοῦτοις,
δ' αὐπαύστητοι ὡς μεν εἰς τὰ καυτα καὶ εομ φλο
μοδίας. πεόθυμοι, πεὸς ταὐτὰ μιμώσθδ ετο
μυκλι τοῦτες καυτὰ τὸ δεδομένομ μέτρομ. ἐ
φ' ἑ καίτη ὥρα, ἐεργαζόμενος ταῖς ἰδίαις χεεσί,
ὅτι κολομὸ δ' ἐεργαζόμενος. ὃ δ' ἐμὴ ἐεργαζόμενος,
οὐδ' ἐ τοῦ φαγῆμ' ἐκρίθη ἄξιος. ἀμμέμωμ τὰ δ'
ενδεατεύζομτες. ὅτι ὁμεῖς, ἀάδεμης. ὃ δ', ἰσχυ
ερός. μρά σθ τε καὶ πόσθ, ὃ τοῖς ἄμμοις ὑπὶ τη
δ' ἡοις. ὥστε, μὴ πραυζηλοῦμεν ἐμ τομ με δ' ομ.
δ' λλὰ ζηλοῦμεν ψυχλῷ. ὑπὶ πᾶσι χεηστοὶ εἰς
ἀμμέμους. δ' ασλαγχμοι. ἐπιδχεῖς. δ' ιπαθεῖς.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὡς ὁλην την αἰτίαν καὶ με|αρχην
σαρκος καὶ χαρᾶς καὶ πονου λαι
δουρεύσαντας ἐν τη καὶα καὶ α
τρυπία· καὶ ἐλεημοσύνη· καὶ πα
σης ἀρετῆ· καὶ ὅσοι πονοῦσιν
καὶ προθυμοῦνται, ἀρπάζουσι τοῦ
σθαι· ὅτι ἐν αὐτῆ ἐστὶν ἡ νῖκη σία τοῦ
θῦ, καὶ νῖκα καὶ ἁρπάζουσιν αὐτην·
οἶδα τε τέκνα τοὺς ἁγίους μάρτυρ ας
ὅτι τὰ αἵματα αὐτῶν ἔχυσαν διὰ την
ἀγάπην τοῦ θῦ· ἄρα οὖν ἐναλογείσθην
κάμοι μοι· ἀλλοτρίας κεφαλὰς καὶ σὰ
τοῦ ἐκόψαμ· ἄρα οὐ ἐν θαρράσω αὐτὰ
πηξαι· ἐκ ἀσι αὐτῶν, ὅτι μοι καὶ
πικρὸν ἐραστὴν θάνατον· ἵνα την κα
σίαν τοῦ οὐρανοῦ κληρονομήσω
σιν· κεῖσθε, οὐκ ἀναστησόμε·
οὐκ ἐφαρμακοποτήσομεθα· οὐκ
ἀλλον καθαρμὸν ποδιζόμεθα, εἰ
μὴ τὴν ἀγάπην τοῦ χῦ· οὐκ ἄρα οὖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ αὐτὸς δικαιωθῆναι δίκαιος ὢν ἐλέου
ἀρχόμενος περὶ ἔλεος καὶ κατὰ τοῦτο τῆς
μακαριότητος. τῆς γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον
(~) ε. εἰ καὶ θεοῦ φοβοῦμαι καὶ αὐτοῦ
δέομαι προσπίπτω· ἀγαπᾶς ἐκδίκησιν
αὐτῆς· ἀλλ' ὅταν ἀκουσθῶ δέλε
φοι μου κρίνῃ τὴν ἀδίκιαν τοῦ θεοῦ· μὴ φο
βηθεὶς· κρίνῃς δὲ τὴν ἀδίκιαν καὶ τὴν
δικαιοσύνης· κρίνει γὰρ τὴν ἀδίκιαν
παραχρῆμα ὡς εἰς τροπὴν ὁρῶμαι, καὶ τὴν ἀ
μαρτίαν· ἴδε ἐστὶν μεγάλης ὀξύς· ὅτι πᾶς
ὁ φοβούμενος ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τοῦ θε
οῦ τοῦ προσευχὴν κλαυθμοῦ; ἢ
(4) προσεδρεύῃ τὴν πόλιν
φίας ἐκ χειμασίας μὴ κρος καὶ ἡμέρας·
προσευχόμενοι ὁ λοψῦχος· καὶ πᾶς ὁ
λαμβάνει τὴν σὴν χορηγὴν ἐκ τροῦθῦ·
Ἀδουλεύθαι δείξοσι τῷ πορα
δείγματι ζήμου καὶ φοβερὸν ἐκ τοῦ
φίου προφῆτου· πᾶς τέλος πορα
βολὴν ἐστὶν ἀλληγορικόν·

προφήτου· ἁγαρίεσσης· ποιῶ χρίμα
ἐν χαρᾷ πολλῇ· ἵλεος ἔσομαι αὐτοῖς λέγει κς·
ταύτην οὖν καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες πολλῷ μᾶλ-
λον· καὶ μὴ μισοῦμεθα παραιτούμε-
νοι τοὺς ἐμοὺ πίστεως τοῦ θῦ· ἵνα
ὁ θεὸς ἡμῶν αἰτίαν λάβῃ· ἐδοξάσθη κλ.
ἐὰν μὴ νομοδοξάσῃ· ἀλλ' ἐὰν χαρᾷ παρδέξε-
αἰώνιον· ἐπὶ πολὺ δ' ἂν αἰτησόμεθα
παραιτούμενοι· παρ' αὐτοῦ λήψόμε-
θα ὀλίγα· ἐμοὶ γὰρ πίστεως τοῦ θῦ προ-
σφέρομεθα· ἐπὶ πολλοῖς καὶ μεγάλοις παρ' αὐ-
τοῦ αἰτούμενοι· ἐὰν χέρας τίνα τοῦ αὐτοῦ
θελήματος· αἰτήσωμεν κατὰ φύσιν
τοῦ προφήτου καὶ οὐ λαμβάνομεν· διὸ
καὶ κακῶς αἰτεῖσθαι· καὶ πολλοῖς δὲ αὐτοῖς ἁ-
γνοῦ φύσιν ὄντες· αἰτεῖσθε· καὶ οὐ λαμ-
βάνετε κλπ· ζητεῖτε καὶ οὐχ εὑρίσκετε· κρού-
εσθε καὶ οὐκ ἀνοιγήσεται κλπ· ὁ γὰρ ζητῶν
εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται· διὰ τοῦ
τοιούτου πίστεως προσερχόμεθα τῷ
δεσπότῃ· ὁ βαρύτατος δέ, μᾶλλον
γνώμας καὶ προσοδικὰς· γνώμας καθαρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ς δ' ἀπὸ λθε μεὶς τοὺ νεῖ λογ ποταμὸν καὶ ἀρ
ἐκεῖ ἐερεμιόν ους δωλοὺς τρεῖς χε καὶ μῆρους.
πεύκον μ κέδρον μ· καὶ κῦ πάρκον μ· καὶ λα
βοὺ αὐτοὺς ἔρχε ται πρὸς τὸν ἀβραὰμ.
ὁδὲ ἀβραὰμ ἰδὼν ἀὐτὸν νέχάρη χαρὰν με
γάλην· ὁ τι ἀὐκον μ προεφήτευσεμ· καὶ ἀ
περοὺκ ἔλιπε ζεμ εὗρεμ· καὶ κατέκαυσε τὸν
τὸν ἄνεκρόν· ὁμοίως καὶ τὰ ξύλα ὁ τι
λεῦ θεό πεμπτον· καὶ λαβὼν αὐτὰ σεὶ λοὶ
ἀπὸ λθεμ εἰς κε φαλλεὼ ὄρας ὠνέρημου.
ςέπε ζε τοὺς τρεῖς δωλοὺς ἀὐτοῦ πρόσωπον
χιλίλαον, ἀὐπέχων ἕτερον τὸν ἕτερόν τὸν
χὼν τρίων· καὶ ἔδωκε μ αὐτῶ ἀβραὰμ μεῖ
τολὼ, ἵ μα καὶ τέρχε ται εἰς τὸν ἰορδάμην
ὑγραὸν ὕδωρ ποτίζων τὰ ξύλα ταῦτα ἐ
πὶ τὰς πέρας· ἀὐτὴ χε δὲ ὁ ἰορδάμης
χ' πὸ τοῦ τό· παυσε ἰλίαν κδ· καὶ οὕτως κῦ
κτίσμα ὁ λοτ ἐ πὶ φαθὴ σε ται καὶ ἐν τὸς
μεμωὼν τρίων, ἐλθὼν ἀὐτὴ πείλε τῶ ἀβρα
αμ· ὁ τι οὐ μόνον ἐβλάπτοντο τὰ ξύλα,
ἀλλὰ καὶ περὶ ἐ πλάκησαν ἀλλήλοις· ὁθὲν
βραὰμ θαυμάσας προσεκύνησε τῶ
ς ἑ πτεμ· τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ πρώτου· πῶς σωκράτους πύ
ρας εἰσέρχεται, ὃ πύρας οὐ σωκράτους
μὴ ἀμοίξας, ἀλλὰ πύρας παρα
δείσου ἀμοίξας· πῶς δὲ πύρας τῆς
πορθένου μὴ διαρρήξας, ἀλλὰ
πύρας τοῦ ἄδου σῶν πρίν
ἐς πύρας ὧν θωμᾶ μὴ ἀμοίξας·
ἀλλὰ πύρας τῆς ναοῦ εἰας τοῖς
ἀμοίς ἀμοίξας, πῶς δὲ πύρας τοῦ
τοῦ τάφου καὶ σφραγίδας ἀ
διαμοίκτους σῴζων· πῶς δὲ ἐμ
μεχροὶς κλίζεται, ὃ ἐμμεχροῖς ἐ
λεύθερος· πῶς τὸ φῶς τὸ ἀμέσως
σθμέμοσκοπειμοῖς καὶ ἐμοκιάθα
μάτου παραπίμεται· πῶ πορέ
υεται· πῶ καπέρχεται ὅ ὕπὸ θα
μάτου κρατηθῆναι μὴ δῶναμ[ένος]

λβ′
ς

672

μήσθαι· μηκέτ' αὖδε, οὐκέμπαρ ὡμαστιμόμοιο εἰ
ζῆμεν, ἀλλ' ἐν πᾶσι καὶ κεῖνι ἄπτοχη· ὡς οἰθεῖοι
πεξεκιμεῖν δὴ ἤδοε δ' καστιμ· ἀποχάσμαιόω
πᾶν κολλεῖν, ἀκηδίας· ἀδυμίας· ὄκμου· φθόμξ·
εἶδος· καικοηθάων· αἰπαρεσκίας· ἰδλῃευθμ·
καὶ γε ἀποχάσμαι, πλὴν ὀλεθείου ἐπιθυμέων·
ὅπῃ ἐμηκέτ' ἔουσιμὴ μῖν, ἐπὶ πίθηται ὁ πολὺ
μορφοσόφις· ὡς εἶος ἡμὲ ἔσεσιμ, ἢ κάλος
εἰς ιρῶσιμ ὁ ἐμεθαμιαπόσαις καρπός· ὁ μοῦ
σαμεν τοὶ λάρμος καὶ σκόπτ' ὄπωρα ὁμέπ,
ὁ ὑπὲρ φύσῃ, ἀμμὰ πὴ ὁ ἐαύσῃ· ὡς τὰρ ἐπὶ πεσε οἰαὶ
λεπύρα ἐεύθεα· δι ἐμβιθις μὰμ μ καὶ τα οχᾶν,
ἔρ οι σαι πείαι, ὁ ὕτω δὴ τοὶ αὐτὸμ πρόπομ ἢ μὴ
δομὴ ὑπὸ κριμομὰμ μὴ λυκὺπὴ ταὶ ἀμύθυτο λ.
ἀπ' δὲ ὧν λη φθῆ, πικροτέρα ἀχολῶς ἔρ ἰσκ ἔαι,
καὶ ἠκομημάνις μᾶμμομ αι χαίρεας δι τόμου
καὶ τε σθίοισαι τὴν ἀλόῦσαμ ψυχήν· ὅπτε πέ
πομθεν ὁ πε ὡ πάντα ε ἐμεῖμ ἀδαμ, δε λεαδὲ
ὑπὸ τοῦ ὄφεας· ἔρ ενάν τιζα ὡς θάνατομ· τοῦ
το πε πόμθασι καὶ πάμτες· οἱ ἐκ τοτεμάχει τοῦ
δάρο, ὁμοιο πρόπας ὑπὸ τοῦ δεαύκομτος ὄζο·
παταάμεμοι· ὡς τὰρ αὐτὸς σκόπος ὡμ, μὲ τα
χημαπίζ ἔαμ δ' ἄγελομ φα πὸς, οὕτω δὴ με

% ἀπ' δὴ τὰρ ἢ ἔαυτο τῶν ἀπ' δεν μεύκ ιμερόσ τας·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁπου λέω πρότερον ὅτι ὡς δύνηται βοηθεῖ
ἡ οἰκεία μαρία καὶ ἡ μεδ' ἑαυτῆς πολλὴν
φιλίαν ἔχοντες πρὸς τὸν κῦ· ἵνα οὖν
δηλώσῃ ἑαυτῶν λαζαρος αἰσθήσωσιν ὁσον
βοηθεῖ· φησίν· ἀσθενεῖ τις ἐξ ἡμῶν
λαζαρος· ἀσθενεῖ δέ τις ἐξ ἡμῶν προσέτι λέ
γοντες· κε ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ· ἵνα
γοῦν αὐτὸν φιλίαν διαπτοήσῃ τὴν
ἐπιτασσόμενος αὐτὸν ἵστησι· οὕτω τοῦ
κῦ πολὺ περιφανῶς πολλῷ μᾶλλον
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπιδείξασθαι ἑαυτόν,
ὃς καὶ τεθνεώτος ἔτι τοῦ φαντάσθη ἀ
δελφοὺς φιλοῦντας αὐτὸν τοὺς τυχόν· διὰ
τοῦτο καὶ μᾶλλον αὐτοῦ τοὺς φιλοῦντας ἐ
γεῖραι· ἔρχεται οὖν φιλεῖς ἀσθενεῖ· ἀντὶ
τοῦ ἀσθενοῦντος αὐτοῦ τοῦ

ΚΕΦ. ΙΗ΄ | ΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.

ΚΕΦ. ΙΘ΄ ΕΒ΄ ΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ΕΙΣ ΡΗΤΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ
ΕΡΑΝΙΣΤΟΥ ΩΝ ΕΙΣ ΜΕΣΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΑΓΓΟΡΙΟΝ
ΚΑΙ ΛΟΥΚΑΝ ΛΟΓΟΝ ΤΑ ΜΕΙΖΟΝ ΔΕΟΝΤΑ
ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΤΗΝ ΦΑΣΚΟΝΤΑ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ
ΤΟΥ ΑΓΓΟΡΙΟΥ ΤΙ ΔΗΠΟΤΕ ΔΟΚΕΙ ΤΟΔΕ
ΒΟΛΗΣΗ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΦΕΡΕ
ΛΗΣΟΝ. ΠΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΟΙΣ.
ΙΝΑ ΤΟΙΝΥΝ ΤΟΤΕ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΘΑ ΚΑΙ ΜΗ
ΟΚΝΕΙΝ, ΜΗΔΕ ΕΚΚΑΛΕΙΝ ΛΕΓΟΝΤΕΣ. Ο
ΤΙ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΕΠΟΡΑ ΚΑΛΕΣΑΤΟΥΜΒΥ
ΤΟΥ ΜΗ ΧΟΥΣΙΜΟΥ. ΙΝΑ ΔΕ ΕΚ
ΚΛΙΨΕΙ ΤΗΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΚΑΚΙΑΝ Ο ΚΣ ΗΜΩΝ
ΙΣ ΧΣ. ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΗΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥΤΩΝ ΠΟΡΑΒΟ
ΛΗΣ ΤΟΥΤΟΝΙ ΛΟΓΟΝ ΧΡΙΤΗΣ ΤΙΣΗΝ ΦΗ
ΣΙΝ ΕΥΤΙΝΑ ΦΙΛΟΝΕΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΘΥ ΦΟ
ΒΟΥΜΕΝΟΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΑΥΤΟΝ ΘΕΩΜΕΝΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.
ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΙΣΗΝ ΦΗΣΙΝ ΕΥΤΙΝΑ ΦΙΛΟΝΕΙΚΙΑΝ
ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΙ ΔΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΕΧΕΙ ΗΝ.
ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΛΕΓΟΥΣΙ. ΕΚ
ΤΟΥ ΜΕΛΛΕΙ ΛΑΒΕΙΝ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ.
ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΛΑΒΟΝΤΟΣ ΜΕΤΑΞΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀποθλιβῆ· ἐσθίουσι καὶ λείουσι· γάλα
μὴ πιπάσκεται· πῦον ῥήγνυται· πάσε
φύσις τῶν ἀμείνων ἐστὶν ἰητρὸς
τοῦ θυ· οὐκέτι λοιπὸν μεθήσομεν
τοῦ λοιποῦ· ἀκούσασθε ἰούδαι τὰ καὶ
ὅπερ προεβάλομεν ἐπὶ θυμίαν
τῆς φιλαργυρίας· ἐσθίω ἰητρὸς
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος σύμπαρχε
ἐνίοτε, καὶ λαβὼν μαργώλους εἰς
μετάνοιαν, ἐπορεύθην ἐν βοσμολ
τιόσφ· καὶ ὡς ἐλάσσονος ἐποίησαν
αὐτοῦ μαθητών· ἐπειδὴ πένοσφ τῆς
φιλαργυρίας πάθος, διδάσκω τῆς
τοῦ σωτῆρος, καὶ ἐξ ἐβδομήκοντα
ἐβάλαζε, τοῦτ ἔστιν τῶν προσφρόνω
διαιτῆς ἐξ ἐμμελοσύνης δυνάμεως,
ἐν ὧν ἀλλοσύγκλων βρωμάτων πάν
ἀπαρέσον αὐτοῦ ἐξ ἐκρεπτάνων,
ἐλ πτερυγίων ἐστὶν ἀκολούθων
ἐστὶν πάσσον· βλάπτει δὲ καὶ
καθὼ καὶ πτερύγια ἀλλομένη καὶ
γέου φαθὸν οὐ πίνεται· ἴδετε σύμφο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εθαύμασε τοῦτο. τότε οἱ παῖδες
εἰς ἀγανάκτησιν ἐλθόντες λέγουσι. μακ
δέσποτα. ὅτι τῶν μελλόντων ἀγνοεῖς
τὴν. ἔδωκεν ἡμῖν χάρτην ὁ πατήρ.
τοῦτον τὸν χάρτην ὅτι τῶν τελωνῶν
τὸν μέγιστόν ἐστι πέμπε. μηδενὸς
γινώσκοντος τοῦτο. ταῦτα ἀκούσας ὁ ἐ
πίσκοπος καὶ χαρὰς πλησθεὶς πολλῆς.
ἐδόξασε τὸν θν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
ἐπορεύθη ὅτι τῶν τελωνῶν τοῦ ἁγίου.
λιμένος τοῖς οἰκείοις αὐτῷ. καὶ πολλοῦ λαοῦ
τοῦ πίστεως καὶ φιλαδελφίας.
ἀγοίξας τὸν χάρτην. εὗρον τοῦ
ἁγίου μεγάλου πολλοῦ. μηδενὸς εὑρόντος
τοῦτο. τὸν δὲ χάρτην εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔχων τῷ
ὄντι πολλοῦ. καὶ ἕτερον γράμμα γέ
γραφον καὶ μέγα. γράφῃ τῆς χειρὸς
τοῦ τεθνηκότος. τὸν δὲ χάρτην λαβὼν
ὁ ὄντι πολλοῦ. εἰς ἐπτακόσια τάλαντα
ἀγίσατο λέγων. ὁ ἅγιος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν ἁγίαν ταύτην μητέρα· ἐμφόβως
ἅμα καὶ ἐξομολογήσει· ἵνα καὶ
μᾶλλον εὕρωμεν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·
γὰρ ἀθῶα καὶ τὴν μητέρα οὐ φορμὰ·
πρὸς διόρθωσιν ἡμᾶς συγχωρήσεις·
μικρὰ μὲν γὰρ ἁμαρτήματα ἐσμεν· καὶ μεγάλης
χαρᾶς μέν· ἡμεῖς δὲ αὐλὲ λῶμεν καὶ ῥ
θῦμεν· διὰ τοῦτο καὶ ὁ κύριος διέζω
ἡμᾶς διὰ τοῦ προφήτου κόσμου ἐλε
γε· τὴν μητέρα καὶ τὰ ἀρνία καὶ
τὰς ἔριφους τὰς ὑμῶν μὴ σεῖ ἡ ψυχή μου·
διατί κε· διότι οὐκ ἐν ὑμῖν· οὐδὲ καθαρὰ· οὐκ ἔτι
λοιπὸν αἱ ὁσίαι τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν·
ὅτι ἐγκυμονοῦσι τὰς πρεσβύτιδας
δὲ ταύτας χεῖρας ὑμῶν ἐκτείνετε
πρὸς ἐμέ· ἀπορρίψω τοὺς ὀφθαλμούς
μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνη
τὴν δέησιν· οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν·
διατί κε· διότι αἱ χεῖρες ὑμῶν γε
μισμέναι αἱ μάτος πλήρης· λούσα
θε λέγει ἡ σοφία· λούσασθε· λού

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπ' ἐμ· καὶ οὐδέποτε ἀλλ' ἐμ τοῦ
πολλ' ἀπ' ἐμ· τούτου δὲ τὴν φιλίαν
ἢ τὴν φανερὰν εἰ χομ ἀμφότεροι τοῖς
ἄλλοις χρῶμαι· ἴδιον δὲ ἐμοὶ σοὶ
κακὸς ἐχθρὸς τὴν πολῖτῶν αὐτῶν φι
λίαν φθόνῳ τι κόμενος· ἐστειρεμ
σὺ τῶ μέσῳ ἐχθρὰν πολῖτῶν· καὶ τὸ
σοῦτον· ὅ τι οὐ δὲ ἐμ παιτείαν λί'
θελον ἀπ' ἐμ τὴν σαι ἀλλ' ἀποστέκ τοῦ
ἀδικοῦμαι σαι· οὕτως εἰμαι
λοι πον ἐμ τῇ ἐχθρᾳ χρώμενοι τὰ
μοῦ· ἐμοὶ δὲ οὐδεὶς ἐστ' ἀπ' ἐλθῶν
οἰκεῖος· καὶ μοῖρ' ὅ τι δίκαιο λι
καὶ ἐ τι τὸ μέσος· παρεκλέσθω φι
λους τιμᾶς ἐμαυ ἀπελθῶν πρὸς
τοὺς ἱερέας καὶ πρὸς αὐτοὺς λέσθω σῖς
αὐτόν· ὅ πως αὐτῷ σύγχωρησ[ει]
δ[ί]κ[η] ε ται αὐτοῦ με τα μοῦσῖ ται·
ἐ κεῖμος δὲ· οὐ πρόσεστ' χρ· καὶ πα'
λιν ἐκ δευτέρου πέμπει ἄλλους φι
λους· τοὺς δίκαιο λ[ε]γ[ε]σαι αὐτῷ· ὅτ[ι]
πρεσβύτερος οὐ δὲ τούτων πρέσ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Σὺ δὲ ὦ ἑρμηνεῦ, ἰδοὺ τὸ πα-
λαιόν σου ἐρχόμενον ἐπὶ πίστιν· τὸ τελε-
γειότερόν σου τῶν πραγμάτων θέμενος· βλέπε
ἀφ' ὁμοιότητος καὶ ἐλλείψεως· τί ἐστι ποίησον
οἰκοδόμους τὸ παλαιόν σου· οὕτως
ἐβούλου καὶ εἰς ἐστὶ ποιῆσαι· ὡς
τοῦ σίτου καὶ τοῦ μισθοῦ· τοῦ αὐτοῦ
λέσαι σε καὶ σὺν τριβῶναι· καὶ ἐμ-
πλησθῆναι τῶν ἀθλίων σου μισθῶν παρὰ
δοῦναι· καὶ καταβάσεως αὐτοῦ ἐν
τῷ λαοῦ καὶ ποιήσας ἐν ἐμοί· ἐποί-
ησεν αὐτοῦ ὑπομνεῖν ἐν τῷ μαστρι
τοῖς ἀδελφοῖς· Ἴδετε ἀδελφοί μου
τὰς ἐμὲ δέρας τοῦ διαπόλου· Ἴδετε
τὸν ἐπαρσίν καὶ τὸν δόξαν αὐτοῦ πῶς
τὸν καπνὸν πολύν· Ἴδετε πῶς τιμῶ
σὺν οἱ δικαίους τοὺς τιμῶν τὸν αὐτόν·
Ἴδετε πῶς ρίπτει ὁ διάβολος τὸν λίθον
πότε μὲν εἰς τὸν ἀριστερόν· πότε δὲ
εἰς τὸν δεξιόν· καὶ ὅπου αὐτοῦ εὕρῃ
τόπον πηρεῖον· ἐκεῖ αὐτοῦ αὐτὸν λεῖ·
διὰ τοῦτο παραμύθιος· ὁ τοιοῦτος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν ὑπ' ἀμφοτέρας.

τὰς οὐσίους τοῦ κύκλου καὶ τὰ
σχήματα καὶ πρὸς τὴν ὕλην
τοῦ εὐθυγράμμου καὶ ἀμεταβλήτου
ἐμ αὐτοῦ χωρὶς τοῦ θεωρεῖν· ὧν δὲ
καὶ τὸ κράσπεδος μῆκος καὶ αἱ καὶ ἀς
τοῦ καὶ ὠμαι τοῦ μὰ ὠμου, δμ^ :·
τῶν ἐμ ἄκρων πρὸς κύκλου, ὡς ἐφ'
μίου ἄρ ὡς ὑπὸ σκύ πρ · εἰς τὴν μβε
ὁσουμ τὰ ἐφ τὴν τοῦ κῦ καὶ θῦ καὶ
ρς κ μου ἰῦ χῦ· καὶ εἰς τοῦ ἰω σκφ
τοῦ ἀπὸ ἀριθμοῦ· καὶ εἰς τὴν ὑμ
τὸ δὲ δη καὶ τὰ ὠμαι μ τὰ τὸ ορῖου
πλάθος παραδόξως τετεμνημένην,
λέγω τὰ εὐλόγου:·
ἵ τοῦτο σὰ μ ρου σὶ τὴ πορμὴν
τὴ τὴ· τί τοῦτο· σὶ τὴ ραι πο μ καὶ
κρεμὶ α πορμὴ· σὶ τὴ πολλὴ ὅ ῖο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βεβέχεται καὶ ὁ χορὸς οὐ τὰς κλίσεις τὰς
ὀρχηστικὰς δείκνυσι φησὶ δὲ θεσπεσίας
ὠδὰς ἀπεργάζεσθαι· μύσαντες αὐτὸν καὶ οὐ
φ θεύσασθαι· αὐτοὺς ἐκείνους εἶναι φη
μὶ οὓς ἅδον πολύτε· ὡς λότου δίω
νις· ὡς θείας ἀῤῥήτου· λότος δ' ἦν τε
τρωκλεροφήτειρ ἐν· μύσαντες αὖ τὸν
ἐξ ἀφεύσασθαι· πολλοὶ οὖν ἐμοῦ
προστιθέασιν καὶ θεασάμενοι δὲ
ποιηθῆναι ἐξ ἐπιφεύσεως ἀλλ' ἐξ ἧς
δεῦ δ' ἐλφοίλεου καὶ κατὰ δύναται ἀπο τιθεῖ
τοῦτο δ' ἀμφότερον προσκεῖσθαι· πᾶς
δ' ὁς λέγεται λαζαρος· τοῦτ' ἐξ ἧν
νεν εκρωμένος καὶ ὡς χορτοις ἐμπαλαῖν
τῆς δ' ἁμαρτίας· δι' ὧν ἐμε βαίνει δ' καὶ ἐκ νεκ
ρῶν ἐγεῖραι φίλον τοῦ χριστοῦ
διέρχονται δ' ἀθῆναι· διαίνεται ταῖς οἰκίαις· καὶ
ἐμεμνήσθησαν καὶ δ' ἔχουσι λητήσεως
ἐπειτα ὡς δ' ἀν κ τῆς ἐμνημονεύσαν τὸν κν
ἀμνημονάδελφας δ' ὧν τε εἰλαιπρος
ἀστρον τοῦ κν· ἵνα τὸ ρᾳδιεγέσωσιν ἀν
τοῦ δ' αὐτὸν ἀρωστίαν καὶ τὸν θανῶν

τῆς ἁμαρτίας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ον

πονηρίαν· λέγει δὲ εἰς τὸ ἀκόλουθον.
ὅτι ὅταν μέν μοι χένοσεν ὁ δαδὶ καὶ ἐ
φώνευσε, ἐκεῖ λέγεται τὸν πάθαν
τὸν τοῦ φιλοφίλου· ἐὰν δὲ τοῦ φιλοφί
τας τοῦ φιλοτίμου, φοβοῦμαι μὴ τὸν βασιλέα τὸν
λέγεσθαι φόνον. ἐπεὶ οὖν ἐκεῖ
νος ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἐστὶν ὁ λόγος
ἐπὶ τοῦ ἀκολούθου ἐστὶν ὁ λόγος
ἐὰν δὲ τοῦ ἀκολούθου ἐστὶν ὁ λόγος
ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἐστὶν ὁ λόγος
ἐὰν δὲ

παρέδωκεν ὁ κλῆρος τῷ ψήφῳ τοῦ ὑ
πεύθυνου· οἱ δ' εἰ οὐδὲ οὗ τοῦ σαύτου γλα
βόντες καὶ τε πορίσαντες· ἀλλὰ μετὰ τὸ
σοῦτον φόβον καὶ τοιαύτην ταραχὴν·
οἱ δ' ἱκανὴ ρίσεν τῷ πλοίῳ καθήσθαι τε,
ἵβ' ἱκανοὺς ἵβ' τοῦ προφήτου· καὶ ἡρ
, ξάντο ἐξ τοῦ ζ ἀναῶτον· πόθεν ἐρχε·
, ὃ πού πορά μ· τίσουὲστὶν ἡ ἐρημία· εἰ
, ποίας χώρας· ἐκ ποίου λαοῦ ἐστί· β μὲ
, πεισόκλῆρος σοῦ καὶ πορεῖ· ἢ θάλας
, σῶ· τίνων δὲ προφήτης εἶ πρὸς
, αὐτούς· δοῦλος κυρίου ἐγώ· καὶ κύ ρίῳ τῷ θῦ
, τοῦ δ' ὅν οὗ τος ἐβοήσατο· καὶ οὐκ οὐσθήσεσθε ἀπ'
ὄρεσι φοβήθησαν φόβον μεγάλον· ὃ
εἶ πον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησα
ἐν μέσῳ· ὅτι ἐκ προσώπου κυρίου φεύγον
σιν ἀπὸ προσώπου ἐμοῦ καὶ ἐσαυτοῦ καὶ πατρός μου·
ἆρα τί μοι φοβεῖσθε καὶ ἐμβαίλλετε εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡ
μῶν· ὅτι ἐμοὶ ἐστὶ τὸ ἁμάρτημα· πόθεν
οὖν οἱ τοσοῦτοι προήγοισαν ἐπὶ γῆν
τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ οἰκονομίας· ὁ
γὰρ ὄφις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὴ κατ᾽ ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην
καὶ τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στῆσαι, τῇ τοῦ θεοῦ δικαιοσύνῃ οὐχ
ὑπετάγησαν· τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ
τῷ πιστεύοντι· Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ
νόμου ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ
ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου· τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ᾽ ἔστιν Χριστὸν
καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ᾽ ἔστιν
Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν· ἀλλὰ τί λέγει; ἐγγύς σου τὸ
ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ᾽
ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς
ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ
πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν·
λέγει γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ᾽ αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυν-
θῇ· οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς
κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν·
πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται· πῶς
οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν
οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ
κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; καθὼς γέγραπται· ὡς ὡραῖοι
οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων
τὰ ἀγαθά· ἀλλ᾽ οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας
γὰρ λέγει· κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἄρα ἡ πίστις
ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θεοῦ· ἀλλὰ λέγω· μὴ οὐκ
ἤκουσαν; μενοῦνγε· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν·
λέγω δὲ μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; πρῶτος Μωσῆς λέγει· ἐγὼ
παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ᾽ οὐκ ἔθνει, ἐπ᾽ ἔθνει ἀσυνέτῳ παρορ-
γιῶ ὑμᾶς· Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· εὑρέθην τοῖς ἐμὲ
μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· πρὸς
δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας
μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα· λέγω οὖν· μὴ
ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ
Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμείν· οὐκ
ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω· ἢ οὐκ οἴδατε ἐν
Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσρα-
ὴλ λέγων· κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά
σου κατέσκαψαν, κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος καὶ ζητοῦσι τὴν
ψυχήν μου λαβεῖν· ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; κατέλι-
πον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ
τῇ Βάαλ· οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ᾽ ἐκλογὴν
χάριτος γέγονεν· εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις
οὐκέτι γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ
ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον· τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ, τοῦτο οὐκ
ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν·
καθὼς γέγραπται· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως,
ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας· καὶ Δαβὶδ λέγει· γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν
εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπό-
δομα αὐτοῖς· σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον· λέγω οὖν· μὴ
ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι
ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς· εἰ δὲ τὸ
παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πολίμ δ εἰς τὸ ὄρθρον, καὶ ὁμήσητ
εἰσελθεῖμ· ἵ Βαρίτως τὴμ φίαμ κ-
φίακμ· καὶ ὡς περ κοπιάζεται εἰς
τὰ σωματικὰ, κοπιάσατε καὶ διὰ
τὴμ ἐλεεμμκὴμ ψυχήμ· ἐπειδὴ ζῶ προ
φοίτατίμ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα· καὶ ὡς
περ τὸ σῶμα ζῆ πτὶ φαγεῖμ καὶ πιεῖμ
δεῖ μὴ δύσασθαι, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ, ζῆ
πτὶ καὶ αὕτη τὴμ προφὴμ αὐτῆς· ἡ ψυ
χὴ οὐκ ἔχει ἄλλημ προφὴμ, εἰ μὴ τὴμ
προσευχὴμ· τὴμ ἐκκλησίαμ· τὴμ ἐλε
ημοσύμμμ· τὴμ φιλοξεμίαμ· τὴμ ἀπὸ
λοι πὴμ· τὴμ ὑποταγὴμ· τὴμ καταλύσιμ·
τὴμ φιλαμβίαμ· τὴμ λειτουργίαμ· καὶ
λοιπὸμ, ὅ καιρὸς τῆς ἀσκήσεως παρα
σχῆς, ἐσόδια ἐάμ τῆς ψυχῆς· καὶ ὡς
προσκτήτωρ ἐστὶμ· ὑπάρχει ἐσω
διὰ ὅρου τοῦ χρόμου, καὶ ὡς ἁλόμτος
ὁ αὐτὸς ἀπὸ τῆς πράξεως βαμείσης
τὸ ἴχμος αὐτοῦ· οὕτως ἡ ψυχὴ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οὐ λέγω θεωρεῖ σοὶ θλίψις οὐ πρό-
φασίν σοὶ ξιώθης χαρίσματος; οὐ
λέγω σοὶ λέγω· οὐκ ἐλεύσομαί σοι μὴ
σοὶ μὲν ἀπελθεῖν μέλλω ἵνα πλάσω
δὲ πραγματεῖς ὑπὸ τῶν καθ' ἡμῶν
δαιμόνων; τοῦτο τοίνυν σοὶ λέγω
μου λέγοντος· ἐφ' ὃ ὁμολογῶ· μὴ
λέγεις οὕτως σεβασμίως περί· ἐγὼ
δὲ ἀπὸ τῶν ἔργων μου ἔχω μου· καὶ ἐκ
τῆς θεωρᾶς· καὶ τὴν μετέρων τῆς
ἀμαρτίας τοῦ χῦ· ὑπομένω μὴ
μὴ φοβηθῆναι με ἄλλως εἰς τοὺς ὁμοίους
με τούτου σώματος τούτου· καὶ τοῦ
τὸ βούλομαι τοιοῦτος· τοίνυν
τὸ σαθῆναι τοῦ χῦ· ἵνα δὲ
μέγας οἷμαι καὶ οἱ ἀπόστολοι εἰς τὴν
ὁμοιότητα ἵνα σὺν ἐμοὶ ἦς εἰς τὴν δόξαν
ἐκείνην· τοίνυν οὐ νομίσας ὁ κύριός μου
τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὃ· ἐ-
σκεύασε θλίψεως· ἐξέστης· ὁ
μοιος ἐγὼ ἐπὶ ἐπαύλου ἦλθον· οὐ καὶ
τέρχομαι· ἀλλὰ δὲ ἔχω καὶ περὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀφῶ, ἀφες· εἰ συγχώρησον· ἵνα
συμπαθῶ, συμπάθησον· εἰ κρατῶ
μου τὴν χεῖρα πρὸς τὸ δοῦλόν
κρατήσω μου· ἀφίημι, ὀργίζομαι, ὀργίσθη
τι· ἐμῶν μοι, με πρόσθετον μοι·
ἀλλ' ἐπειδὴ ἀμύσσει μου τὴν καρδίαν, ἀμυσσῶν
τας ἐμοὺς μὴ σεισκάμψω· ἀπορί
πτω ἑαυτοῦ τὸ κρίμα· οὐχὶ ὁ ἀδί
κως· ἢ ἀμάρτιος τῆς τῶν θεί
ων μυστηρίων μεταλήψεως· ὅλως
τε ἀδελφοὶ πῶς τὴν καινὴν ἀπρο
σπέρχεσθαι, μὴ τὸν ὑμῶν μεταλα
μεῖν, οὐκοῦν μὴ μου ἅπτου· ἀπο
σου ἀπ' ἐμοῦ ὅ ἐργαζόμενος τὴν
νομίαν· καὶ μὴν οὐ κακίαν· ἀφ'ἧς
τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσι
αστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον δι
αλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου· καὶ τό
ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου·
ὁρᾶς πῶς πανταχοῦ ψευδαίσθησι
οὐκ ἀμφιβάλλεις; ἐν οὐ συμπαθεῖ
τοῦ ἀδελφοῦ σου, οὐ πῶς ἡ τελ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γ΄ πλὴν τοῦ πρὸ αὐτοῦ πλὴν ἁμαρτικαὶ παρ
ομοίαν ἐν ποιήσω· ὁ λαὸς τ ἀκούσας.
ἔκλαυσε πικρῶς καὶ ἐζήτησαν·
δ΄ μὴ λοιπὸν τὸ λαὸ τ πλὴν ἁμαρτίαν ἐν ποι
ήσει· ὁ δὲ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν ἀδραὰμ· ὁ
βοηλοῦ ταῦτ πλὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ ὧν
πλανόμενος εἰργάσατο· ταῦτα ἀκούσ
ἀδραὰμ ἐλὼν πήθησφόδρα· ὁ λάζετ αὐ
τοῦ τὸν υἱὸν μου τέκνον· καὶ μὴ παρπάσου
μαχαίρ καὶ δῶν ἰσφόδρα· καὶ λοιπὸν
πορεύθη τὶς εἰς τὸν γεῖλον πολαμὸν τὸν ὄρ
χόμενον ἐκ τοῦ παραδείσου· καὶ ἀγάγε
ωδὶ αὐλοὺς τρεῖς καὶ φέρε μοι ὧδε· καὶ εὐ
θέως ὁ λαὸς τ μίγα ὡς ὁ ἁμαρτίαν αὐ
ὃ τὶ δὲ ὧν ἐν· ἀναστὰς ὡχεθ δὲ ἱερρήμου
ἀβραὰμ καὶ ἀνύδρου· ὅ ὡς δ ἄρη τὸ ξύλον
τὴν σρίας αὐτοῦ· ὃ δὲ ἐκρῶν ἐγὼ ἀβραὰμ
λέγω ν· ὅ τὶ ἰδοὺ πο θνρίου ἀν αλῶ θήσεται· ἡ
ὡς ὁ δίψας πικρῶ θλνάτω πελα τήσῃ καὶ
ῥυσὶν πόλησ καὶ μαρτίας αὐτοῦ· διότι ὁ πι
κρὸς θλνατος πολλαύκις αὐ φεσῖς ὧν μαρτιῶν
γίνεται· λοιπὸν δὲ ἐὰν θηκ δὲ ἐς φύλαχθη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

388

προ τοῦ πρὸ ἡμέρας τῇ γ΄ ἀγωγικῇ· διὰ
τριῶν ὅρος, οὐ πρὸ τεσσάρων ἀγωγικῇ, ἐμ
μηνιαῖα κατ' ἐκείνου· ἐκεῖνος, ἐν
δεδυμίοις ὧν ἀφθαρσίαν, εἰς οἷ δεῖ
ὁ πρᾶσας αὐτόν· καὶ ῥαπτὴ δὴ τῇ
γ΄ ἀγωγικῇ, γάμος ἐγένετο καὶ κατ'
κρίθη· οὗτος δὲ γάμος ὧν, καὶ οὐκ
ἐπὶ σθένει γ΄ ἀγωγικῇ· καὶ ῥαιμὴ ἐπὶ
δὴ τῇ γ΄ ἀγωγικῇ, τῶν τοῦ ἡμέρωμαι ἀφ'
ἡμφορίαν ἐγένετο δίδαστο· ἐκεῖνος, ἵμα
ἐπὶ δὴ τῇ γ΄ ἀγωγικῇ, καὶ τῆς τοῦ παρ'
δείσου τρυφῆς ἐξέπεσε· καὶ τῶν
χιλιάδων ἀκαθαίρετος· καὶ θα
ματομὲν κεκρομόμενον· οὗτος, ἵμα
μὴ ἐπὶ σθένει γ΄ ἀγωγικῇ, τῆς κοπρίας
ἐπὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἡμέρωμαι ἀφ'
ἡμφορίαν ἐγένετο δίδαστο· ἐκεῖνος, ἵμα
ἐπὶ δὴ τῇ γ΄ ἀγωγικῇ, καὶ τῆς τοῦ παρ'
δείσου τρυφῆς ἐξέπεσε· καὶ τῶν
χιλιάδων ἀκαθαίρετος· καὶ θα
ματομὲν κεκρομόμενον· οὗτος, ἵμα
μὴ ἐπὶ σθένει γ΄ ἀγωγικῇ, τῆς κοπρίας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τεσσαρακοσὴν ἀμελήσει καὶ οὐποιη
σει τί ποτε φαθὸν ἐρεῖ διὰ τὴν τάπει
νὴν ψυχήν, ἐφ' ἑτέροτε οὐ ποιεῖ μόνον
τὴν κοιμῖαν θεοποιεῖ· τὴν δὲ ψυχήν,
ἀφῆκεν ἐρημον καὶ πεινῶσαν, καὶ
λιμώττουσαν· καὶ τί τὸ ὄφελος, ἐὰν
τὸν κόσμον κερδήσωμεν, καὶ τὴν ψυ
χὴν ἀπολέσωμεν· τὸ λοιπὸν, ἕως καὶ
ἔχομεν, ἱλασόμεθα βίαν τὸν
ἐαυτῶν καὶ ἱλασόμεθα τοῦ θῦ· καὶ ἱλασάσθω
πάλιν αὐτήν· ἕως ποτὲ μέλλεσαι ἐ
λεεῖν αὐτὴν ἔχειν τὸν τοῦ κόσμου·
οὐκ οἶδα· ὅτι καὶ ἄλλοι προσοὐκ ἔχου
αὐτόν, καὶ ἀφῆκαν αὐτόν; καὶ με
τὰ τούτοις ἄλλοι; καὶ με τί κείμου κῶμος;
Ὅλοι πολὺ φαυερόμεθα, ὁ πλάνος
πορχειόκόσμος, καὶ πλανᾶται καὶ
μισοῦσι καὶ ἀφορᾶι· οἶδε φόβυμοι,
τὸ τέρας ἐπὶ προῶσιν καὶ μέποσιν·
καὶ ὅστις μέπει τὸ τέρας καὶ τοῦθα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πλοῖα πολλὰ χάριν ἐλθεῖν φιλίαν
καὶ φιλότητα. μετὰ δὲ τοῦτον ἤθους χαρίεντος
αὐτοῖς πολίτης· ὃς εἰς τὴν ἐκκλησίαν
δραμὼν τελέσαι τὴν σύλληψιν. καὶ δὴ
πολίτης πρὸς τὴν οἰκίαν ἐλθὼν τοῦ ξένου
ἐβλήθη εἰς λάκκον τινὰ εἰσιόντων τῶν ὑπὸ
τὴν αὐλὴν ὡς ἐπὶ ξένια καλούμενον.
ἐν ᾧ καὶ τὴν χάριν ταύτην τὴν χάριν
πολλοῦ θύ· ὡς τὸν ἀετὸν ἐκάστου
τοῖα ἔστιν ἡ ψυχὴ πολλή. τοιοῦτο
φιλανθρωπίας ὡς τὸν ἀετὸν ἀλλήλους.
ἐβλέπετε δὲ ὁρῶν πολίτας· ὅτι ἐβαλὼν
λαμπρὸς τὸ ἐν καὶ φιλοτιμότατος
προσπόντος· καὶ τὴν τε ἐκλάπου ἄγγος
χαίρων τὸ δὲ πολίτου· καὶ σὺν χαρᾷ
ταὐτὸς τῷ θεῷ χάριτος· ἐπὶ τὸ
ὁρᾶν τὴν ὡς ἔστιν τὰ μέλανα· τὸ ψυ
χρόν. καὶ ὁ μὴν τὸ σῶμα τὴν
λαμπρὸν ἑκατέρωθεν τὸν κρὸν
σὺν ὄντας· καὶ χαλκὸν μὲν ἐβλον
αὐτῶν τὸ σῶμα τὴν· πρὸς ἑαυτοὺς ἐλκύοντας·
τὸν δὲ ἄγγος τὴν αὐτὸν τὸ σῶμα κρόθην

© Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τιτ ε

τιτ ϛ

ερεποίνεῶς ἀς μεθ ὑπὸ ἀμμῆ ἀλεῶ ἰῶ
μέτρῶν· μεθ ἀμμῆ δὲ θὴ κῦ ἰωσὴφ ἰῶ χῦ
φησὶν ὁ ἐπίσκοπος θεόδοτος τοῦ κυρίου
προσμένετε ἕως ὅτου ἀναπαύσωμεν· καὶ
τὴν θεοπλατίαν μαίαν ἀναβλύσωμεν· ἵνα
μοι τὸν τοῦτο ὁ Βηπείται τῶν δώδεκα
τοῦ μαζάρου· ὁ δὲ πέτρος ὁ θαυμαστὸς
διαμένεται λέγων· ὁ ταύτην τὴν ζωὴν
περιαιρῶν τὴν θείας διδασκαλίας πλῆν
πορευέσθω· ἐγὼ τὸν δάθρῶν
λάζαρον σὺν θωνίας· ἐκπρόσωπον
μαρίας καὶ μάρθας τῆς ἀδελφῆς
αὐτῆς· καὶ ὁ ἀδελφὸς λάζαρος σὺν αὐτῶν·
καὶ πρεσβυτέρους ἀναβιβάσωμεν αὐτοῦ
προσαύτον λέγουσαν· καὶ ὁ ἰῶ λῆς
δαθῆναι· πάθενος εὗρον ἀεὶ θεοπάτωρ
ἐμαὶ κε στῶ ἰῶ λίαν καὶ τῶν πρεσβύ
φορίαν τῶν προσ τὸν κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ
οὗτος οὖν ὁ λάζαρος εἷς βραῖος σὺν ἐμοὶ
ἕτερος· τῶν δὲ ρεσῦν φαρϊσαῖος· οὗ
δὲ χῶν ἀμῶν ἰῦ χῦ περὶ πάντων ἡμῶν
εὐστεώ ἕως· ὁ δὲ τῶν ταπεινοφρόνων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκ δὲ πόλεμον ὑπῆρχον, ἅτε ἐπὶ
ἀρετῇ νικῶντες, ἐπροέπεμπον ἐ
μπροαλλαιτοδρόμῳ ματικὴ νίκης,
βαΐᾳ καὶ ῥάβδοις· τοῦτο δὲ ἐδόκει λέγε
ἐπὶ τοῦ νικῆ, ὁ δὲ ὑπὲρ χειρὸς βαΐσμα·
ξύλα θενάκοντα· ξ ἱππικὴ δὲ ὁμοίως
ὡς καὶ ἐπὶ πάντοτε δὲ φοίνικος
στεφάνῳ ἄλλα δένδρα δὲ ἀνάπλεως δ' τ'
ὀκτὼ ἀπῆρ θαί· ξ ῥύλα δὲ κοῖλα
θλοῖς δὲ ἱππάλλοις ἐπὶ πεζικὴ ἀθλοις μάκοις·
εὐδὲ ὡς ἐστὶ μείζων στραχὺς ἐστὶ καὶ
δύο δὲ ὁδὸς ἐστὶ, ξ ἐπὶ διὰ καὶ δὶς τοῦ πρὸ
προβαλλόμενος, οὗτος καὶ ἄρε τὸ θὲν
ἀνὲρ δὲ δύο δὲ ἐστὶ δὲ ἀ· πρὸς δὲ
τὸ ὕψος καὶ τέρας, μαμπροτράπεζ
ὑποδήκμυ· ὅπερ τέτου ἐ καὶ ἐπὶ τὸν νῦ
λι μεδμνῖν χῦ· δὴ μοι δὲ ἐνὸ πλοῦ κα δύ
ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἑτρώννυ ὁ μὲν τὴ
ὁδῷ, σύμβολον τὴ δὲ μεκμοσύνης τοῦ θῦ·
οἱ δὲ ὅ λοι οἱ προβάλλοντες καὶ οἱ ἀπολουθοῦ
τες ἑκατὸν ἑστῶτες· ὡς δὲ νικᾶσῃ
δᾶδ· ἀ ῥοπὴ λόφος ὁ ἐρχόμενος ὀνόμαστι
κῶ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

με τοῦτο μὲν καὶ δόξης πολλῆς ἀμοῖ
μὴ θομ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς τιμω
ρίας ἐπὶ τῷ μὴ θυμῶσαι ἐμ τῷ καιρῷ τοῦ
διαπτύσματος μηδὲ ὀργισθῆναι. περὶ δὲ τοῦ
οἴνου τὸ τοιοῦτον μὴ αὐδὲ μέρος. ὑπαρξάσ
τω μὲν τὸ πρᾶγμα τοῦ διδύμου. καὶ εὑρήσε
αὐτὸν. ἐξ ὧν ὁ σὸς δεῖξαι βούλομαι ὅτι ἔστ
θαυμαίζων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀνίου μὴ
τὴν φιλοθεραπαιδίαν ἑαυτοῦ. ἵν
πορευθεὶς ἐμ τῷ τόπῳ ὅπου εἰσὶ
αὐτῷ ὄφις εὑρε τὸν οἶνον τὴν αὐτῷ.
δοξαίζων τὸν θν καὶ τὸ μθε ἑαυτοῦ ὁμ
τοῦ αὐτοῦ μεγαλομαρτύρ καὶ θεοδώρ

Ἀλλὰ πῶς τὸ προειμένον ἐπανέλθω
απορρήσω δὲ πῶς καὶ τί μέρο
πω. ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ θαύματος
οὐκέτι πλουτοῦντος. ὑπὸ τῷ μακα
διακονῶ. διακονῶν αὐτὸν καὶ αὐμέλιμ
ἡμῶν καὶ ἀπροσεξίαν. οὗτος θῦ ἀπο
μίσθωτος. οὐδὲ οἱ ἄλλοι ἅλωνιστῶθυ
καὶ μέλιοι τὸ. ἀλλὰ πολλαπλασιῶν αὐ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τι κοὶ καὶ αὐτο προαιρέ τοι παρ᾽ α
διδιτὸ παιδίομ αὐτοῦ τοῦ διαιολ᾽.
ἐλεημιὲ αὖε. ἐαὐ τὸ παιδίομσου ∈
πόθαμεμὰ ια πτιαομ. ἐμελλεμ ἴμα
ἀπέλθη εἰς κόρασιμ. καὶ ἐμελλεμ ἴμ᾽
κραίεις. καὶ δακρύειμ. διότι ἐχάθημ
ἡ ψυχὴ τοῦ παιδίου. καὶ ὑπάτειμ
εἶχο εἰς πρᾶ πτι καὶ μ ἐξομολοτηθῆ
μαι. καὶ κλαμμιαθῆμαι. καὶ δουρέυ᾽ αμ
τὸκρίμα. ὁ ποιομ ἐπίμε το χωρίς θελ᾽
μὰ τοσσου. διὰ τὸ παραχωρίσει θῦ.
καὶ σὺ ἐλε ειμιὲ αὖε διδιμε αὐτὸ θελημὰ
τι κοὶ τοῦ διαιόλου; πρῶ τομ τοῦ,
τὸ παιτέμαι ἐμ τῆι ἐκκλησοία. καὶ ια
πίζεται. καὶ σφραγίζεται. καὶ παρα
διδιται αὐτὸ τοῦ χῦ. καὶ κουρέυει
αὐτὸ ὁ ἱερεύς. καὶ διδιται τὸ σημεῖ
ομ τοῦ χῦ. καὶ σὺ μ τὰ ὅτι ται τῶ χῶ.
Σ᾽ ἀπο τάστε ται τῶ διαιόμω. καὶ
ἀφῶ τὸ ἐδοκ βοτῶ χῶ, τὸ τιμῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ πάσης· ἐδείχθη οὖν θυμὸς μὴ ἄλογον
ἐπιτάσεώς τινος θυμικῆς ἀδύνατον· μεταβολὴν ποιεῖ-
σθαι τοῦ πάθους τὸ ἄλογον· ἀλλ' ὅτι καὶ
ὀργὴ ἐστὶν ἄλογος καρδίας καὶ μὴ ἐκ φρενῶν·
λέγει· ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ μάγας τὰς καρδίας
ὑμῶν· καὶ ἐπιτροπὴ τῆς φρονήσεως·
οὐ μὴν καὶ λογικῆς καρδίας μὴν ὄντος· ἡδονὴ
ὄψεται εἰς πρόσωπον· θυμὸς δὲ εἰς καρδίαν
ἐλέγχου οὖν αὐτοῖς καὶ φρονεῖν· ὑμᾶς δὲ ὧν
φαρισαῖοι νομίζεται βλᾶς φρονεῖν·
ὡς οὐ τοῦ λόγου ἁμαρτίας δὲ φιέναι·
δοκεῖται δὲ ὅτι δὲ τοῦτο καὶ φησὶ·
ὡς ἂν μὴ ἐλεγθῶ· μὴ δὲ ἐξ ἐκτὸς τοῦ σώματος
θεραπείας ποιεῖσθαι τὸ πάθος· καὶ
βεβαιοῦσθαι μὴ ἁμαρτιῶν ἀφεσιν·
ἵνα δὲ καὶ τὸ βουσὶ ἐχειρίσθη τοῦ λύτου
ἐπὶ τῆς τῆς δὲ φιέναι ἁμαρτίας· λέγει
τὸ σωτηρίας· μὴ δὲ ἐστὶν ἀρρωστοῦντι
κλίνων· μὴ δὲ ἐστὶν οἰκοῦσι· μὴ ἕτερθεὶς
δὲ τῆς εἰς τὸν οἰκοῦσιν· ὡς προφήτης
δυνάμεως· ὄντος φωνὴ δυνάμεως καὶ φω-
νῆ τοῦ θῦ· καθὼς λέγει ὁ φῖος δαδ· ὅτι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σκληρος προλέγει· ὅτι ἰδὼν ἀναβαίνομεν εἰς
ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσε-
ται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ κατα-
κρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παραδώσουσιν
αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ
μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενοῦσιν· καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· καὶ προσ-
πορεύονται, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ
Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε· θέλομεν
ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσῃς ἡμῖν· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετέ σε ποιήσαι ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν
σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν
ἐν τῇ δόξῃ σου· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε
τί αἰτεῖσθε· ὃ τὰρ ἐγὼ μέλλω πίνειν
ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται· καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου· ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν· καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος τυφλὸς προσαίτης ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δραύσεως ἡμῶν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τῆς μετανοίας·
δεῖ οὖν ταύτας μετανοίας ἀφ' ἑκάστου θυμὸν
κόψαι· καὶ εἰς ἀποστροφὴν μεταβα
λεῖν, ὥστε περὶ τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν· ὡς
περὶ τοῦ ἀλλαξαι· καὶ τοὺς λοιποὺς τρό
πους μετανοήσαντας· καὶ συμπαθῆσαι
μόνοις ἀπὸ τοῦ θυ· ἕως ποτὲ καὶ εἰς
τοὺς ἀμαρτάνοντας εἰλικρινῶς· ποιῆ
δεῦσαι δὲ ἡμᾶς ὁ λόγος τοῦ θυ· καὶ μὴ
κόρη πάντου· ἀφ' ὧν βλάπτομεν εἰς τὸν
ὁμοιον· καὶ μὴ καθ' ὧν εἰς τοὺς μὴ πο
τε· μὴ ὡς περ οἱ χοῖροι καθ' ὧν γε
νομενοι πρὸς τοὺς πατέρας, τοιούτους
κύπτομεν καὶ ὑμεῖς καὶ τὸν βορ βό
ρον ὠκεανὸν λιμνάζομενοι·· ⊕ ἔλεις
ἰδεῖν παράδεισον καὶ ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ·
τί ὠφελος βασιλέως αὐλουρίδων
περιχεομένων καὶ ὁπλων ἐχόντος·
δούλεμα ἔχοντος σκεκτημένου· δὲ
λοῦδε προχειμένου πολὺ θαῤῥοῦ
λετας· μὴδὲ ὑποπτεύοντων τὸ μέ
λλον αὐτὸν ἀλλὰ μᾶλλον ὑμεῖς αὐτόν·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ κρότι τὰ θαύματα· ἄγγελοι
τὴν μαρίαν τὴν μῆ, τὴν χῦ τὴν γέννησιν
εὐηγγελίσατο· ἄγγελοι καὶ τὴν μαρί
τὴν μαγδαληνήν, τὴν ἐκ τοῦ φο
χῦ ἀναστὴν μνήσιν εὐηγγελίσατο·
μυκτὶ χ̄ε ἐμνήσθλεεὶμ πεμφθῆναι
ἐκ παρθένου· μυκτὶ παρμένη τὴν
σιωὴμ, ἐκ μεκρῶν ἀναστῆναι·
ἀπέραιομ ἐκ πέτραι ὁ που χ̄ε τε
γένηται· ἀπέραιομ ἐκ πέτραι
ς ἐ ἐνθα χ̄ε ἀναστῆναι· ἀπαρ
τάνα εἰς τὴν τεμνησιν καὶ πάδεχε),
ἁμαρτόλοις καὶ ἐν ταῦθα καὶ πεῖ
λίπε ται· σωώρναμ τεμνηθεῖσε
λέξατο, σωώρναμ καὶ ταφεῖς
ἐς ἀρόνην καὶ πάδεχε ται· ἐκεῖ!
ὡσηφὸ ἀναμδρος ἁμαρτησάμα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀλλὰ δίδρασσο τὸ σὸν μέλι τοῦ πρᾶϋ πλοῦν
ὁ μὲν γὰρ κρατερὸς καὶ σὺν στεμφύλοις ἐκ μὴ ἀνὴρ
ἀπόφασιν ἐρέω καὶ ἐσόμεθα οἰκοῦντες τὸν χόν
ὃς δὴ σὺν βουλαῖς μέλλει ἐμὲ θύσασθαι.
ὃς σὺν ἐπέστο τῇ πρώτῃ θύματι περὶ καὶ οὐ κλῶ
τὸ πρᾶγμα· ὁμοίως δὲ λίην ποιήσουσι
ἑπέστο καὶ τῇ ἑτέρᾳ· σὺν ἔλαβον δύο ἂν
τοὺς δύο θυγατέρας αὐτοῦ· σμαρτύρει
μοι τὸ λόγος θεόδωρος ὁ σοφιστὴς λόγων· ὃς
ἔρρε πολὺ μοῦσικῆς ἄμουσος· καὶ ὁ μὲν
χαρίτων χρῦσόστομος λόγων· λοιδορίαις
μέθης, θύματα ὁσίως ἑπέστο· ὁ πῦρ ὢν πρ.
ὁ πάππος πῦρ· καὶ πολλαχοῦ πέρα φεύ
ὁμοιδίζει τὸν πρᾶθύμειαν αὐτοῦ· καὶ δὲ ἐλ
θοῦσα μὲν μέγα ὁ μέγας· ἐμὲ δὲ ὅτι
τὸ σῶμα καὶ τοῦτο μαρμαίρω καὶ τε
φθαρθήσομαι· καὶ ἐλύπησεν φθόρα
αἱ θύματα ἔλαβε καὶ χλωρόν· ἐρῶ μὲν
οὖν τί ποιήσαι λαβὲ· διὰ τοῦτο χάρμοιν
τῆς αὐτοῦ μαρτίας ταύτης· ἵνα λάβῃ οὖν
μοῖραν πρὸς τὸν θεόν· αἱ θύματα ἔλαβε
ἰδόντες δὲ τί πραγμάτων ποιήσουσιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅστις γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. οὐμολογῶν καὶ ἐγὼ ἐν ἐμοὶ ὁμολογοῦντι ἐπιστεύειν ὁ φθέγγεται ἀλλὰ καὶ τὴν διάσωσιν ἐκ τοῦ σώματος ἁγίαν. ἐπιδὴ καρδίᾳ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην ὁ ἅγιος. δι' οὗ καὶ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν ὁ ἅγιος. δι' ἃ καὶ ἡμεῖς τὴν διάσωσιν ὁμολογίας. καθὼς ὁ ἀπόστολος λέγει· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην. στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. ὁ δὲ αὐτὸς ὁμολογητὴς γενόμενος πιστεύσας τῷ ἐν τῷ ἁγίῳ ἀναστηρίῳ. καὶ ὁμολογήσας θεῷ εἶναι τρισὶ αὐτοῦ λόγοις τοῖς ἐν τῷ ἁγίῳ ἀναστηρίῳ. τῇ καὶ ὁ κ̄ς· ἐπαισχυνθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ αἰχμάζιον δοῦλον κρίνον ἐαυτοῦ ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δεύτερα αὐτοῦ παρουσίᾳ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μεσοτέραι τοῦδράματοιχαπόλλη
θεσι, παρὰτῆςὑμετέραι μετόλο
μοίαι ὡς εἰκὸς διευκρινήσεται.
ἐστωταράληθείᾳπεφορακώς,
οὐκάβιονἐκρινὰταῦτ᾽ἀρήθης εὖ
θοῖς παραπέμψασθαι τοῦτον
τοῖμὲνἀκούσαντες οἱἀράσσορες,
καὶκαθὰ περὶπῦρ ἐυκαπὰ πρὴ
σουὑμὴς δεξάμενον, εἰς ὑλαίαν
ῥιπίζειτὴν φλόγα, τὰὑπερκαὶ
μεσὰ ἀποτεφρῶσαικαπεπειτό
μεσον, οὕτωκαὶτοὺτων ἐκαστεν
δοθεν περὶτὴν καρδίαν τοῦθῦμὸ
ἀμφλέξαντες· εἰς ἄρροσάμμον
προσορτὴν παραθήξαντες, τοῦ
λίαν μεσημεσὸν ἐκεῖνον ἔυραῖον,
παραυτίκαδιαπαῶσαι ἐπίχρυσο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπέκτεινε τὸν ἑαυτοῦ πρῶτον ἀνεψιὸν
ὡσπερ καὶ τὸν ἀδελφὸν, μηδενὸς
πω γνώσοντος· καὶ φέρε δὴ τοὺς λοιποὺς ὧν
βασιλεὺς Δαυὶδ ἐκράτησε καὶ τὴν γῆν
τὴν Ἰούδα ἀκούσασι δὲ ἐκρώδησε λυπη-
σῶ πῶ τὸν λαὸν· θαὐπτασοῖ τὸν Ἰρόβελ
μεθ' αὑτὸν τὸν ἑαυτοῦ· μετὰ δὲ βασιλεὺς
τὸν Ἰούδα· βούλομαι δὲ ὅτι πλεῖω τοιαῦτ
χῆρον ἴν' ἀλλάβι σταύτιω γυναῖκα
ἐκ μικρογαμίας τὴν ἑαυτῆς μικρογαμί.
ἀποστάλας δὲ ἐκρώδης προφασιζόμενος
μετὰ πρὸ ἑαυτοῦ· πέμπει βασιλεὺς Δαυὶδ
κατασῦ ζάλχθλιῶν ἐτερωαγδλί. ς
ἡ τὸν πρῶτον ὃν ἐπίστευσε βασιλεύ.
ἀκούσασα δὲ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς τοῦτοις
πάθεσι καὶ δῶδεκα λαβδγ, ἵνα μὴ κὸ
πρῶτος αὐτὴς ἀφανὶς σὺν ἐμοὶ γένη.
ἔλαβε δὲ τὴν γυναῖκα δῶδεκα τοῦ
τε τὸν Ἰούδα, μετὰ ταῦτα σκοῦλοι· σε τῆς
γοὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη τὸ λοιπὸν
μαθὴν χρόνους ἱκανούς· ἐν δὲ τῷ
οὖν τοῦ ἡμέρας, ἀπὸ σεσωτὸν ἐμοῦ
ἐπὶ τῶν κ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παραμόνιμο τη τελεύτερη κό
τας, επιτάρρωσε σου την χρηά
την τελεστην ευσταθεια ευ
ερτεσία τηνιαφομίαν αυτου,
αμεταμέλητος εις δια του τιμιο
συ εκείνου αίματος και ύδατος,
του φάρυγος αυτου ζωαρκαλ
του δρακοντος, προς την δια του
του του παπισματος σρίαν ε
κάλεσας εξ ου το φικτο μένη
μο και παρόμοιαν υπερμα
μουθαν και χαρτερόν, ασαν
και φόνων πορρω περιέπτον
καπτηχότες τρέμοντες δεδοι
κότες φίπτοντες, ότι καιδρας
σουσιν απορούμενοι τοσουτου
προς ευγραφιαν (ωνημιτελειας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ παραδίσους ἀμοιξιμπιεῖ
λιμαι· ἵππους δ' ἁρμὸν ἀσιέχολημ',
ἵμα ἀστραῖμαι σοι τὴν τῆς ὥρως
ὡς ἐκείμης τῆς τλυκείας πικρᾶν
λῆδμήν· ἐπισάμην ὄζου, ἵμα
καθορτήσω τοῦ ὑδύβαμάτου τὸ
δρῖμὺ καὶ πορᾶφύσιμ ποτήρι
ον· ἐδεξάμην τομασσόβον, ἵμα
ὠβαρεῖ ῥω τὸ χειρόπραιφόμα
τῆς ἁμαρτίας· ἐδεξάμηκαὶ
κάρμιον, ἵμα ὕσσοιρά ῥω ἔλεν
θερίαμ τῶ πέμει τῶμάμῶν· ὑπνω
σα ἐμ τῶ ἀρῶ. καὶ ῥόμφάία ἐ
μύχθημ τὴμ πρευραμ, διὰ σὲ τ"
ἐμ παραδ ῥ' σσυὔπνώσαμ τα, δ'
τὴμ ἐὐαμ ἐκ πρευραῖ ὠβεμέτκλην
τα· κἔλμὴ πρευρα, ἰάσατο τὸ

ρροὸν σαν ἐκείμην ὑ ἐκμιάζαι τολ
μᾶς σκευράς, τοῦτ ἢ αἷ μορρο
οὖσαι μᾶσα μέγουθῦ; ἆρα δ ἔκαι
ὕδασι καπνὸ πρώιεις σῶμα θῦν,
τοῦ παύτας ἐκ πρώωμ τοις καὶ
τὴν κάθαρσιν δώσουσας; ποίας
δ ἔ ἆρα καὶ μαμπάδας ὑπαγήφας
τῶ φωτὶ τῶ ἀμκθιγῶ, τῶ φωτί
σαμ τι πόγτα ἄμομ; ποίαι δ ἔις
ἄστις ἐπι παφίουσι δὲ, τῶ ἄσι
τὴ τως αἰμουμέγω ὕσο πάσης δ
πόῶν ἰου αραπαῖ; ἆρα δ ἔκαι
δ ακρυρροεῖς ὠ ἔμεκρομ, τομ δ α
κρύσαμ τα καὶ μεκρὸμ μάζαρομ ἀ
μα κόσαμ τα; ἆρα δ ἔκαὶ θρήμου
σοι εἰς τῶ τὴ χαραὶ πᾶσι δώς
τι, καὶ τὴ μύπη τὴ ἔύας δία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

γαστρὸς ἐστὶ καὶ ἀναπνοὴ τοῦ στόματος
πνεύματος ἀναπνοή. ὥσπερ ἐστὶ πνεῦμα
ὥσπερ ἀνοίας καὶ παραφροσύνης,
ἀνέβαινον γὰρ τοῦ ἁγίου ἀνδρὸς καὶ
ἐβουλεύοντο φόνου ἐπιτελεσθῆναι.
οὗτος ὁ στόμα πρὸς βάλλει ματαίων τὰ παίγνια.
πνεῦμα εἰς βλάβην ἄλλου. εἰς τὸν οἶκον
ὅπου ὁ βάραθρος τεθνηκώς.
ἐποίησαν ὁμοίως δὲ καὶ πρωΐας ἐκ διὰ
τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ
ὅτι τὸ δίκαιος τοῦ οἴκου μαρίας
σωθῆναι τὰς ἀδελφὰς λαζάρου.
διὰ τοῦτο φησὶν ὁ ἄγγελος. ὅτι
ἐὰν θανάτῳ ἐκείνῳ. ὁ δὲ λάζαρος ἐκ
τῶν νεκρῶν. πόνος
γάρου φωνὴ διαμένει τὸ ἄγγελος
λύσης. ἵνα μὴ ἐκφοβῶσιν τινες.
ὅτι ἀναστὰς λάζαρος καὶ φίλος.
αὖθις πάλιν ἀπέθανε. θέλων
οὖν ἐν δεξιᾷ τῶν ἀληθῶν ἀναπαῦ
ἐν τῷ φίλῳ. ὁ δὲ λάζαρος ἐκ
τῶν νεκρῶν. τοῦτ' ἔστιν ἐκ τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

+

τυγαζ ος Χαλκοκονδύλου ζ' Ἰβλας

ἠφιλαργυρίαν· ἧς τιμὴν τὸ ἐλεύθερον ἀνόμασαν, ἀπὸ πλουτοῦσι οἱ
θησαυροὶ ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς περιέπτυξεν, 71
ὁδεύσασι πολλοῖς· πολύλογον δὲ ἐν τούτῳ, καὶ τί
μοι μεῖζον καυχήσασθαι, οὐκ ἀπίκοτος· ἀλλ' ἵνα
ὅτι μὴ δὴ φιλαρχοσύνην καὶ φιλοπρωτεύειν κόμος
ὅμαιτιος· ζωὴν τιθέμενοι ἢ τὰ αὐτῶν, καταπαυ
σαι, τῷ πράγματι ἐμφιλόμενοι αὐτόν, ὡς ἴδοι ἄν,
καὶ κάμοι δὲ παίγνιον· προηγεμόνευτον, πρεσβὺς
ὑπὸ τοῦ διαιτόλου· ἐστί πέπομβε μὲν ὁ δάλαιος· ἐν
λάμπασε πρὶν τῶν πίστιν· ἀπόλλυσι τὰ ἀγάλματα τῆς
ἀρετῶν· ἐλύπησε καὶ ὑμᾶς τοὺς ταπεινούς· ὃ
σκαιὸν δὲ λίσσεμι ὅσον δὲ καὶ ἐμὲ αὐτόν, τῶν ἐκκλησι
τούτου· ἀμφὶ ἑαυτοὺς θέλημεν· ὃ αὐτάρκως ἐκ τοῦ
ἀπολλύειν· τῶν ψυχῶν, ἀνάκλασιν
ὃ τούτου τοῦ πτώματος· ἵμιν δὲ συγχωρήσῃ,
ὅτι τὴν πεποίησαι καὶ μακαριότητα· πάντας
τελείους σώσῃ μὲν τῶν βασιλείαν αὐτοῦ τ̄ ε̄
ποιήσαι, ἐν χριστῷ τῷ κ̄ῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τὸ κρά
τος, ζωὴ τῷ πεῖ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεῦ· νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν ::

Ἡ παράκλησις ἐν ἐδόμῃ, ἠκαπήχησις ::
Ἡ τοῦ ὑποῖσαι ἡμᾶς πάσαν βάσανον· καὶ τ
μίμησιν, τοῦτε χῦ καὶ τῶν ἁ· ἐν πε ::

Ἡ [illegible]

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὡς τὴν ἀκοσμιοφιλίαν· καὶ ὃ
χὲ ωὐλειπαι ἵμασε ωάλλειειο
τὸν παράδεισον· καὶ λοιπὸν
σκόπει σε ποιος ἐμι καλλίος σεῦ
τροφος, καὶ κρίμε με τὲ κεῖ μοι
ὀθὲ σουδὶ δει τωὺ προφῶ· τωὺ
ζοὴν· τωὺ πνοήν· ὅλωτα αμε
θὰ· καὶ σὺ ἁρμᾶσαι αὐτοῦ καὶ τ'
ἐχθροῦ ἐπικαλεῖσε; μὴ πόρα
καλεῶ· ἀμάκμε φομ καὶ ἴδε τὸ
κάλλιον· ἴδε τὴν ψυχῆς σου δ' ὁ
φελος· ἴδε τὼν σῳ ἰάσου· ἐκκλι
μου ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον δ'
γαθόν· μίσησον δ' κακὸν· καὶ δ'
πησον δ' γαθὸν, ἵνα εὕρηις φῶ
χήσου ἀμ ἀποικοῖμ εἰς αἰῶνα
αἰῶνος· τῶ δὲ θεῶ ἡμῶν· εἴη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ιαασιρεὶς τῳοὶ· ⸢ἢ⸣ ἐφοιήθησε
κούχασιμ, ὁ τιὸθ̄ς ἐμσαρκὶ ὑπῳω
σεμ· ὁθ̄ς ἐμσαρκὶ πέθμηκε, καὶ ὁ
ἄδης ἐ πρόμαβεμ· ὁθ̄ς προσιρα
χυϋπῳωσε, καὶ τοὶς ἀπαϊασῳος
ὑπῳοὶωτας, ἐκ τοῦ ἀδουᾶμ ϵ′
ασε· ποῦ πο τεμῳὶ ἐσῳμ αὶ προ
ιραχέοι τάρα χὰι καὶ φωγαὶς
θόρυμοι καταχῦοὶ πορᾶμοιοι·
ποῦ οἰδῆμοι καὶ αὶ ἀσὶς καὶ ϛ′
ξεὶς καὶ τὰ ὁπια καὶ δόρατὸ πό
ὁὶ μασιρεὶς καὶ ἱερεὶς καὶ οἰκρὶ
τὰὶ οἴκασπάχρὶτοι· ποῦ αἴραμ –
πάδεὶ καὶ μάχαιραὶ καὶ βρύλοι
οἰ ἄτακτοι· ποῦ οἰραοὶ καὶ τὸ ος
φὶάσιμ ἀὶ κούασ διαπάσιμ·
χρηθαὶ ὁῤῥτος ἐπὶ καὶ ὁῤῥτοὶ ἀ′

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀδελφοῦ αὐτοῦ ιβ΄ ἀρὸκοσιων
δικ ὀρειτοὺδὸ, ἀμμοκόσαιτεάδελ
φοῦμου τὸ πρᾶγμα. ὅτι αὐτὶ φίλος
ἄγγετο φομεύς· ἔλαβεμτέλος πρᾶγμα.
ἔφερεμὸ φ ὄμος τοὶ φόμου· τὶ
οὖν ὸ θ̄ς ἀμλιφροθυμεῖ περὶ τοῦ καῦ
θέλει τὸ λῖμαὐτοῦ δῖορθῶσαι· καὶ ἐρω
τᾶ αὐτόμ· ῥ ὅς ὀμμοσῦ ὁ χ̄ς· ἀλλὰ
βουμόμομος δῖορθῶσαι· τοῦ ἐστῖμ
ἀδελφόσσου· Σφοῦμος ψευδῆ
ἀποκρίμεται τοῦθῦλάκου· αὐτῖμ ἀσχο.
μὲν φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦμου ἀμὶ
ἀ ποῖ τοῦ δὲ τῖ ἀδικοῦμος τὸ τοῦμ
φομμὲν πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾶ
πρὸς μὲ, καὶ σὺ λάγεις οὐ τῖμ ἀσχο
λῖμ θῶς λέγεις ὅτῖ οὐ τῖμ ὠφελεῖς· ὁ γὰρ
ἐφόμευσας αὐτόμ· Σ μικρὸμ ἀθε
τοῦ θαλμαύτου εἰς τὴμ ζωὴμ· Σ ἐπ
τῶμ πολλῶμ εἰς τὴμ ἀπολαυσῖμ· ἐλέη
τῶμ πεμόμτωμ, ἀστοχεῖ τοῦ· ἢ
τῖ μὴ ὁ ς
τοῦ θῦ ὁ μὴ ἀμελῆς τοῦ ἀδελφοῦ σου
λέγει αὐτῷ· φοῦμὲ μελῆς τοῦ ἀδελφ

208

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμμαῶ ἐλπίδι τῶν κλήσεως ὑμῶν· ἀμμέμονες
ἀγαπώμεθα, ὡς ἀμμέμονα ἀγόμενοι· ἀλλήλοις
πειθόμεθα· ἀλλήλων τὰ δαφήνια στέγομεν·
ἢ μήποτε φθάσωμεν εἰς ἄστεα ἰούλιον ἐλθεῖν·
ὡς ἂν ἐν καιρῷ ὁδοῦ, αὐλὴ κλῆθρα τὸν παρελ
θόμενον ἐμὲ λάθῃ· ἀμφὶ αὐλῶνας, ἐμπε
ράσκλοι· ζῶοι· ἐν λαπίδες· ἀλικρημνίδες· οὐ
πρόσκοποι· ἵμασι δὲ σωφρόνως στομώθεμεν
τοιαῦτες, τύχωμεν καὶ μάσιλλάς σώσωμεν· ἐν
χώρῃ ἵππος κώμην· ὡς ἡδὺ ζῶον ἢ τὸ κρέας, ὧν
τῷ πρὶν καὶ τῷ ἀμφὶς πίνειν· μῶν καὶ αὐτὴ καὶ δὲ τοὺς
ἀν ὥμους τοῖς αὐχέσιν, ἀμφὶς ἢ;

Ἢ ἢ δ' ἐν ὧν ἐ ὠδόμεν· ἡ κατὰ χήτη ς
ὅπως ἐν θλίψεσι τὸ πενοχωρείους, τὸ μὲν ὁμοῦ
ἀμφὶ φαντες ὀλυσπημὸς καὶ ἀρετὴ τοὺς ἡδομὴν
ἀπολαύσομεν· ἀ δ' πρ̄:

Ἀδελφοὶ καὶ πρ̄ς· πάμπαν ἀὐτὰ ἀ ἐχόμενα καὶ λό
γου πέφυκεν· ἐμὲ ἀρχὴ μὲν, θλίψις καὶ δυσχέ
ρεια· ἐπὶ τέλδε τοῦ ἀφομιέμαστος, χαρὰ δ'
ἀφεοζών· ἐ στερρὸς, πάρεδμεν ἀνδρὶ κρι
κατὰ τὸ ἀδόμενον· θεεῖ δὲ, ἐν ἀλλάσσ·
ἐ στρατιώτην ἀπαίρομεν εἰς πόλεμον, συμπά
ἡμπέφυκεν· ἐ παιδὲ τοῦ πολέμου, περὶ

694

μαμὸς ὅεος. ἐγκρατὴ ὑπνικόοις, ἢ τοῦ οἰκέουθε
λήματος ἐκκοπή· κολόμοῦω ἡμηνάω, ὅτι δὲ
μαίζῃ ταὐπαύθη· καὶ ὑποταίασηι τὴμ σαφ καιτῷ
πμί· κολόμβδαίκρυομ· ὅπαύπος μὴ χάζ ἀπο
πλώῃ τὴμ καρδίαμ, ἀποάμαρπαῖμ, καὶ κα
θαρὰμαὐτῷ παρίστησι τῷ κῷ· κολόμὴ προσα
χὴ, ὅτι πτεροῖ τομμοῦω· ξ (ωόμηλομθῶάπτε
γαίζεαι· κολόμὴάγάπη, ὅτι πολτωχοῦδὲ καὶ
αὐτὴμ παροεᾶῖ, προὸς δ τοῦυπλησίομ συμφέρε.
κολόμὴ προθυμία, ὅτι κουφίζῃ τοὺ πόμου.
ξ μεαρο ποιῇ τὸ πμᾶῖ· ὡς τοὺμ γέροντα μεαίζῃ
παρασκαίζουσαι· τοιγαροῦῶ, ἀ ἀθυμοῦντε
ς (ώόμεθα· καιεὸσῶῦ φλυαρίας; προσέλθα
μεν σοφιστάις· καιεὸς ἐγκαυσίας; ἐγκαυσώμε
(ωπόμας· καιεὸς ἡσυχίας; ἡσυχάσωμεν δὲ
λόντας· καιεὸς λαλιάς; λαλήσωμεν ἐμμ ὡς·
καιαὐπλωσῖῃ πμί, πομπαὶ ἀχημόμους ξ καὶ
ταὐτάζ ἡμποιοῦῶτας, καὶ ὡς προσπεπαίγμεθα.
ὄζ ωτεθορύωσι, καὶ παύσωσ ἐρεσχελίᾳ διαμέλον.
τοτοῦῶ μεβέομ τοῦμ ζομυκλησιαῖμ, ὁπιτελῶ
σθω· καὶ ἢ (ωὴ θαυτῷ τι χολοπάσεκ πλὴ
ερῦσθω, καταὐτὴμ ἐκάστου δύναμιμ· (ωὴ ἡ
ερουμένης, καὶ τῶῦ τάς τοῦσόμαπος· ξ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κοτε μὲν γὰρ δια μῆνος μέχρι τοῦ ἀμοῦ,
ὥστε θαυμάζειν ὅτι ποτὲ θαῦ-
μα ἐστὶ τὸ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ἀρ-
χικὸς· κρατήσας αὖθις τῆς ἀρχῆς, ἐπά-
νεισι τοῦ· ζωώσας καὶ ἐμψύχωσας· S
τοῦτο ἁπλῶς τοῦθ' ὑπὸ βοηθείας καὶ λύσεως·
S ὅστε ἐλθόντων αὖ τῶν εἰς οἶκον· οἱ μὲν δὴ)
αὐτοῦ ἐπιπράσκουσιν αὐτὸν καὶ τὴν δίαιταν·
ὅτι δὲ διατὶ μὲν οὐχὶ δεῖ θαυμάζειν ἐκ βα-
λλόντων αὐτόν· καὶ ὃ περὶ αὐτοῖς· τοῦτο τὸ
τέλος ἐμοὶ δὲ μὴ δεῖν αὖ θαυμάζειν. ὃ μὲν
γὰρ προσδοκηθὲν καὶ μὴ φανὲν· ἐφοβήθησαν
οὐ μὴ οἱ μὲν θῶσι μὴ προσέπεσαν τῷ
χαρίεν μὴ δέδωκεν αὐτοῖς ὁ κύ· διὰ τοῦτο
οὐχὶ δεῖ θαυμάζειν ἐκ βαλλόντων τὸν δαιμόνιον·
S ἔρρωσθε ὦ ἄνδρες· ὁρᾶτε δὲ καὶ τῶν οὐ
λάβετε αὐτόν· προσκαρτερεῖτε αὐτῷ πρὸ
σέρχονται διὰ τὸν φόβον· διὸ καὶ ὁ κύ λέ
γει προσέχετε· τοῦ πρὸ τέρος· ποῖον;
τὸ τοῦ σελευκίου ζωοῦντος· καὶ προσέχετε
τοῦ δαιμόνου· οὐκ εἰσέρχονται ἄλλοθί τινι
τρόπῳ· ἢ μὴ σὺν προσδοκηθὲν καὶ φανέν·

λδ' 23'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὅταν τραλλιον τὸν κρῖτὴν τῆς
ἀδικίας· τὸν φόβον καὶ κίας τοῦ τοῦ
ρωμαίου· καὶ ἡ τῆς χάρας προσκορῖ
κὰθημερῖν ἡ καὶ τε διὸ τὸ στεμφλὸν
τὸν οὔτε τὸν θν̄ὸ φοβεῖ τοῦτε ἀν̄ο θν̄ὸ
τρέπετο· προσομιλοῦν ἡμεῖς τὸν
πλεῖν τοῦ ἐλέους θν̄ὸ καὶ χελιῶν ὁμοίων πῶ
ἐλέου καὶ οἰκτιρμοῦ θείας·
πολλοὶ μὲν τὸν θν̄ὸ φοβοῦνται·
ἀλλὰ αὐτοῖς αἰσχύνομαι· καὶ κάκιον
τῶν ἀν̄ῶν τοῖς εἰ αὐτοὺς μὴ ὠφελοῦν
μεν· διὸ τοῦ τὸ πολλὰ κὶς τὸ θ̄ὸ μου
(~) ετεῖν ἡμᾶς προσεύχεσθαι· καὶ μὴ
ρ̄ᾳθυμεῖν· μὴ δὲ ὀκνεῖν· τοιοῦτον
τὸν πρόσωπον τοιοῦτον καὶ τὴν ζωὴν
τοὺς πρὸ ἡμῶν ἁγίους· οἱ πολῖται οἱ
κουθήρας προϊσταμένους ἱκετηρίους
φωνὰς εἰκὸς ἐδέησαν τῶν προβάλλε
σθαι ὑμῶν· πρὸς τὴν τοῦ ἁρ τοῦ μεγάλου
Ὅ πολλὰ κὶς γοῦν ἐλεήμονας κὰ
πολυοἰκτίρμονας φωνὰς τῶν
Εἰ καὶ εἰς βάρβαρον θύραις ὁμοίως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀλλ' ἀδοκεῖ καὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ φανερὸς
γενέσθαι τοῦ προφήτου λέγων· ἀγαλλιάσθω καὶ
πορευθήτω εἰς γῆν μακρὰν τὴν πόλιν· ὃ δὲ
κηρύσσων ἑαυτῷ· ἐπιτρέπει ἡμέρας
δύο μακρὰν ἀπὸ τῆς φήσεται· ὡς τῆς
ὡς φαύτου εὐσωματίας καὶ τῆς φι
λαυτίας τοῦθ' ὑπὸ τοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ προ
θεσμίᾳ ταύτην· εἰ δὲ ἐγὼ σὺν κατ'
χρόνου· καὶ τοῦ ἐν ἐκείνῃ μεταμελη
εἰ ὧν ἂν προλέγει· ἵνα μὴ ποιήσω
ταῦτα λέγω· διὰ τοῦτο καὶ κόλασιν τε
ἐμβήσεσθαι λοιδ· ἵνα μὴ ἐπάγω· καὶ τὸν
κοσμικὴν φιλαυτίαν τοῦθ' ὑπὸ θανατόσης
τριῶν ἡμερῶν μεταλάβοιεν ἐδόκει, ἀρ
χιεσθόμενος ἐπὶ τὸ σοῦτον τοῦ μὴ μεταμελη
σύν· χορηγίαν· ἵνα ἴδωμεν καὶ ὑμεῖς
ὅμως καὶ πέσομεν εἰς ἀποστασίαν· καὶ
μυρίαν ἁμαρτόμεν· οὐ περὶ καὶ τοῦ πέτρου
τοῦ ἀποστόλου· οὐχ ἵνα μὴ ἀρνήσηται με θρ
κουτοῦ χῖ· ὅσον χρόνον ἐδέησεν ἀφ' ὧν
ταῦτοιν· οὐχ ἑαυτῷ τεῦ ὑπ' ἁμαρτεν·

ἐν αὐτῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

638

φ᾽ ἡμᾶς τὸ ῥῆ τοῦ τοῦ προφήτου δή·
ὅτι μετ᾽ ἀράφηι ἐπὶ ἡδροσώδες, εἰς
δίμην· δ᾽ ἐπὶ τῆι καχίαι τῶν καὶ τοι
κοῦ τῶν ἐμαύτῃ· πού ἡμῶν καιροὶ
καὶ χρόμοι οἱ ἐύλοτημένοι· οἷς οἶδον
ἐτῶν ὄτα πειμοί· οἱ ἐυθῶϊαι πε πλου
τῖς μένοι· καὶ χαρᾶς καὶ ἀταλλιάσεως·
καὶ τὰρ τότε ἡ ἱερὰ πέτρα, ὀρφαμο
τρόφοι ἐκαμεῖτο καὶ ἐλείπετο· μῶν δὲ
πῶς κάτηλθεμεῖς ὀμῖτον καὶ εἰς ἀφα
γῖς μοῦ· καὶ αὐ χάτην πεωχῖαν· καὶ
τοῦτο οὐτέρομεν, εἰ μὴ ὕποτης καχε
καὶ πομπρϊαις ἡμῶν· δ᾽ ἐφ᾽ ὅτου δὲ ἐ
πέρασθμοὶ πάλαιοὶ καὶ καλοὶ ἀμοὶ
οἱ φοιμούμενοι τὸμ θῦ· καὶ ἐσωσεμῦ
σεροὶ ἐκάτομ τας, ἄλλαξαμοὶ ἀμοὶ·
καὶ τὰ ἤθει· καὶ αὖ φορεσῖαι τῶμ δὲμ
θρώ πωμ· καὶ ἤτμωλεκ· καὶ ἤῦπόλη
ψῖς· καὶ ἤἀμό της· καὶ ἐπέμε τὸ ἄλλος
κόσμος· καὶ ἀλλ᾽ ἤτμόωλεκ· καὶ ἀλλ᾽ ἤκά

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπὶ βλαϊλείαν ὁ ὠῶν γ· καὶ ἀπελεύτη,
ἐὰν προφηλάκατον λῦτον γ· ἐπὶ ὠὰ γ
ὧν ἐν γ ζ ἡμιεκτῶν· ἐάν τις θέλῃ ὧν· ἐὰ
πεμπτὸν· ἐὰν τεταρτῶν· ἐάν τε ὀγδοῦς
τὸ ὑσσὸν βία ζ· ἐὰν τε ἡμίεκτον· ἐάν τε
τὸ ὑσσὸν· ἐὰν τε ἑξάρχων· ἐὰν τε ἀρχόμενος·
τῶν τὴν ἐρχέσθω τὴν καλὴν ὁδὸν
ἀκολουθήτωσαν· ἐὰν τις δὲ τοῦ θέλῃ·
δὲ ἄξιος ἐστὶν ἀκολουθήσαι μοι· ἀ
καὶ ὃν ἔχῃ καὶ τῷ μὴ λόγῳ ὀχ̄·
ἐὰν τὸ μὲν ἡμιεκτὸν ζόμβος, ἀπὸ πέντε
πολλάκις οὐκ βία ζ· ὁ δὲ ἀφεὶς
τοὺς ἀκούοντας εἰς τὴν τούτων προ
αίρεσιν· μᾶλλον ἀφέλκεται τούτους·
δι' οὗτος εἴ τις θέλει φησὶν· τοῦ δὲ
καλεῖ καὶ τοῦτον πρὸς ὃν λέγεται· ἐὰν
ἕλκεται φησὶ καὶ ἀκολούθησάτω·
πρότερον ἐάν θέλῃ· καὶ ὅτε
εἰσακούσας· ἀδεὼς θέλησον· οὐδὲ
εἰ ἀκούσαιμεν μὴ θέλωμεν· ἀλλὰ
τὰ τῆς αἱρέσεως καὶ τῆς καλλίας, ὃν τὸ προ
αιρέσεως ἡμῶν ἄγεται· τὸ μὲν ὠὸν ἀκολου
θεῖν ἐάν· τοῦ δὲ ἀκολουθεῖν τὸν κλ

718

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζουσαν, πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ κατόρθωσιν. ἵνα μή ποτε καὶ ὀλίγοι ἡσσώμεθα, τοῦτο ποιῶν· μηδὲ πολλῷ ἐλασσώμεθα, τῆς περὶ θεοῦ διανοήσεως· μηδὲ τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπης· μηδὲ τῆς ἀπὸ τοῦ σώματος λύσεως· διαλλάξαι θανάτου μικροῦ ὕστερον, καὶ ἀποθανοῦμεν καθὼς πάντες οἱ πρὸ ἡμῶν· καὶ δαίμονος μᾶλλον ἡσσώμεθα. ἵνα ἄμμι ζωή· τὸ ἄλλη διαγωγή· εἰς ἄπρεπτόν τε καὶ ἀπρεπέστατον· ἵνα ταῦθα γαρασώμεθα ζωήν· ἵν' ὀμφάδης· ἐν ὀλίγοις δέ τεσι συμπεφασμένην· μὴ ἀπόδωμεν πρὸς τὴν ἀπὸ καιροῦ βολὴν κόσμῳ, μᾶλλον ὧν τελέσωμεν τοῦ ἀνθρώπου τασιν· ἀλλὰ τὸν ἐκ καθαροῦ ζωήν, ὅτι τὰ μὲν θεοῦ πρόσεστι· τὰ τοῦτο ὅπι ἀσαφέσι· περιστέρωδε, μὴ προσομοιώσωμεν· οὕτως οὖν· φρονοῦντες πάντες οἱ ἅγιοι, διέζησαν· κατὰ ταύτην τὴν ἀπόθασιν μαρτυρεῖ ὁ ἀπόστολος, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας· ἀμείνονός θεν αὐτὰ ἀΐδότες· ἵνα ἀσφαλισάμενοι· ἵν' ὁμολογήσαντες, ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί ἐσμεν ὅπι τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανί ζουσιν ὅτι πατρίδα ὅπι ζητοῦσι· καὶ ἐμνημόνευον ἐκείνης ἀφ' ἧς ἐξῆλθον· εἰ εἶχον καιρὸν ἀνὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διακονται δημον αυτων· οτι
διαρτιαυμαου, επικεφαλημιε
ρεως· ουαι τοις οκνηροις τραυ
μοις της πλη αυτων ακολουθιας·
Σ μακαριζω τους καλους προ
μυρας Σ διδασκαλους· μακαρι
ζω τους προθυμους ιερεις τους δι
δασκοντας τομμαον Σ το τουχυ
μου ποιμνιον· μακαριζω τους
βρεχομμας Σ τους φοβουμ
μυρους τον κν· Σ τους υπομβ
μοντας τα βαρυτα Σ τους πτε
ρας μου τον υμνων καιρ· Σ ων
πορηρων αμων παιδιη μου λαε
Σ πα εμεδρα· μακαριζω τους
φλαπων πας πλη του θυεκκλ·
δ' πατρεφομαι πολιν Σ δελτιν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πεπιδημέμου· πεισαϊμόμυσας
καὶ καταμύσας κλεῶν τοῦμαάκητ[ο]ν
τῶμ τὸχράσποι καὶ τοθράσος· πρ[ὸ]ς
οὐκ αἰμτέχραλομαι τοῦδ ἐαυτοῦ
δ ὧνα μεις μέτοισαι· μαθεῖμ μοῦ
λιαδε πεισαϊμόῦτος ὁ ναστρεὺς τῆς
δόξης; κ̄ς κράταιὸς καὶ δ ωναστός·
κ̄ς δ ωναστὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἀνήτη
τος σεμτορέμοις· οὗτος ἐκείμόσεα·
ὃ ἐκτοῦμοῦ ἰῶμ ἀμ ἡδωμ ἐξορίδ
καὶ ἀπορρί-ψαι ὑμᾶς ὡδ εἰραοι
εἰ πορεύομοι τύραμμοι· ἐκεῖμος
οὗτός ἐαιμ, ὁ ἐμ ὕδασιμ ἰορδάμ[ο]υ,
ὡμ πρί-ψαι τὰς κεφαλὰς τοῦμδρ
κομ τῶμ ὑμῶμ· οὗτος ἐκεῖμός ἐ
αιμ, ὃδ ἤσας καὶ ζο φώσαι καὶ τῆ
ἀμύστω πορεύσεσθαι ὑμᾶς·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ θεοῦ καὶ τῆς μητρείας ἡμῶν θεοῦ
μητρός· τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς
χαρᾶς ἡμῶν· τῆς δόξης καὶ τιμῆς καὶ
αἰωνίου μισθοῦ ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου
ὧν ποιεῖ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν παρα-
κεκλημένων· ἐλεημοσύνης λέγω τῶν ὡς περὶ
ἀρμαπτύρος τῶν προσευχῶν καὶ
ὡς θυμιάματος δεκτὸν τῶν ποιεῖν τὰ
ἀρεστά· ἐὰν γὰρ μετανοήσῃ τὸ
ἡμέρας καὶ ἐξαπέστειλεν κελεύει ἐργά-
ζεσθαι· ἐὰν ἔχῃ τὸν αὐτὸν σήμερον
καὶ τῆς ἐλεημοσύνης· ἃ πέμποι·
ἐὰν γὰρ μετανοήσῃ σήμερον· καὶ παρε-
σταθῇ μοι πέμπε· λίμνῃ καὶ δι' ἡμιπλίνθου
μέλλοις· καὶ μύριάς σε ἵππε τριάκο-
τα φωμαῖς ἐπὶ ἕλαιον πρὸς κάλλου
μέλλοις εἰ τοῦτο ἐλθὼν ἡμέρας χέρσι· ὃ
σοὶ λοιπὸν μετανοίας λογίσθησεται
ἡμέρας μόνον τὴν ἐκ σώματος· λοιπὸν
καιρὸς ἐστὶ σῶν τοῦ λόγου· ὃ
μετανοῶμεν· παρακαλῶ τῶν μητρο-
πολίτων καὶ τῶν προσευχῶν καὶ τῶν ἐλεημοσυ-
νῶν

ἁγία πόλις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ δὲ τοῦτο λοιδορεῖται τοῖς πρόσθεσιν ἐδήδωκε
λέγει δρεσὶ δὲ λφοι· καὶ θαρίσσωμεν αὐτοὺς
δὲ τοῦτον προσωλιῶμεν σαρκὸς καὶ τοῦ εὐ
μάτος· ὃ τοῦτο καὶ ὁ προφήτης ἔλεγε
πρὸς τὸ σωσαίρομεν πλῆθος τοῦ ἰουδαίων·
μὴ τοῦτο φασὶ δεῖ ἐλέγχειν τὸς τοῦτο δρᾶν δόκι·
ζοντας ἀβραωαμ· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι δύνα
ται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα
τῷ ἀβραάμ· ἤδη δὲ καὶ πρὸς
τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν
δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτε
ται εἰς τὸν πῦρ βάλλεται· ταῦτα οὖν πάν
τα βλέπων ὁ προφήτης ἱερεμίας· διὰ
φόρων σκηνὴν τιλάγων· γεώσατε ἑαυ
τοῖς γεώματα καὶ μὴ σπείρητε ἐπ᾽ ἀκάνθας·
ἱγαλοῦχος ἱλασμὸς τοῦ λαοῦ κατεσκεύασεν·
κατὰ τοῦτο γὰρ τὸ ῥῆμα ὁ χρίων τὸν ἀρχιε
ρέα τοῦ ψυχικοῦ καὶ καθαρισμοῦ τῶν ἁμαρ
τιῶν λαοῦ· κατὰ ῥῆμα γὰρ ὁ νόμος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θεσμὸν· οὔτε εἰς γάμους σὸν· οὔτε ἀς τὴ
βασιλίσσης· οὔτε εἰς τὸν ἀρχοντα· τίς γὰρ
ἐπαθε τοιοῦτόν τι· οὐχὶ ἡ σωφρ· τίς ἐ
θήρασε· τίς ἐ καθηγούμενος εἰς τὸν ἱερ
δαμάλιν· τίς ἐ βροτὸς· τίς ἐ πῖε· τίς ἡ
τοιοῦτο ἐπαθε πάλαι μᾶς ἐπὶ τὸν ἀρχοντα·
οὐχὶ ἡ σωφρ· τίς θεόπνευστος οὐδέπω
χωρισθεῖσα τῶν δώδεκα περιττῶν
καὶ τοῦ ἁγίου τόπου καὶ τῆς θυ γρ
γυνός του· οὐδεὶς· ἃ δὲ βούλεται ἀκοῦ
σαι ὅτι θεῖον ἔργον ὑπὲρ λόγον τοῖς χεῖ
ρεσι τοῖς ἁγίοις ἀποτελοῦμεν· λέγω τοῦτο
ὅτι μοιχὸς ἦν καὶ τῆς θεοῦ· καὶ τῶν
λοιπῶν μοιχῶν· οὐκοῦν· αὐτὸς ὁ κύριος
μοιχὸς ἐν σαρκὶ ἐλθὼν μὲ τῆς ἐ
κείνου χειρὸς τοῦ ἁγνοῦ μου ἐποίησεν
ἐν τῇ κλίνῃ τῷ βασιλικῷ
ἐδέσπισε· αὐτὸς μαζὸν μέγιστος τὸν ἱδρῶ
τα τοῦ ἀχράντου τοῦ προσώπου αὐτῆς·
ἀπαντᾶ δὲ χρὶς τῶν σὺν μέρους· ὡς σαν
δὸθεσπέσιος καὶ εὐαγγέλιστος λόγου
καὶ· ἴδου τὸς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης
ἡμῶν θεοῦ·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Γαθοὶ ποιοῦμεν· κὰν τὴν ἀγάπην
ἐχόμεθα· κὰν εἰς τὴν ἐκκλησίαν προ
θύμως εἰσέρχεσθαι μὴ αἰσθάνωνται· ἀπρὸ
πτώτως· ἵνα ἔχωσι θάρρος εἰς τοῦτο·
ὅτι ὁ σοὶ πιστεύει, οὐκ ἔχει θερίσει· καὶ
ὃς οὐ θερίσει, οὐκ ἐκδέχεται καρποὺς
εἰς τοὺς οἴκους αὐτοῦ μαθεῖν· ὅδε μὴ ἐ
χωμεν εἰς τοὺς οἴκους αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν
χρείαν, ἐκδέχεται ὁ τοιοῦτος πειρᾶ
σαι· καὶ δεῖ ψῆσαι· καὶ γύμνη πτῆσαι·
Ϛ καὶ κοπιᾶσαι· τοιοῦτο γὰρ πρό
πτωμα· καὶ ὅλως ἀμελὴς καὶ ὀκνηρὸς εἰς τὸ
ἔργον τοῦτο· καθήκει δέ τοι, χωρὶς
φαθοῦ· καὶ αὐτὴ μέρα αὐτοῦ πτρεσ
σεῖ· καὶ αὐτοὶ δὲ καρποὶ μέλλει, ὡς τὸ
δένδρον τὸ δένδρον· τοῦτο ποιεῖ·
ὀλίγοι εἰσὶν οἶκοι, καὶ πολλοὶ ὄμιλοι·
ὀλίγου καίρου καὶ κοπιᾶσαι αὐτοί, καὶ
εἰς αὐτὰ μακρὸς ἀπόλαυσις, καὶ χαί
ρεται· διὸ ἕως καιρὸν ἔχωμεν, μὴ ἀ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ φίλει ἀάσιμον καὶ ἀμείλιχον
πόλεμον. αὐτὴ γὰρ ἡ χώρα τῆς
ἀρραμίας ἐστί. μοχθηρὸν καὶ δὴ
ἔφθαρμένον ἀμῶς οἰκητήριον.
πάντες ἦσαν πόρρω μοι. πάντες
ἴσαμθεοαυτεῖς. πάντες πόρρω
μοι καὶ ἀμείλιχοι. πάντες ὑπέρ ἡ
φαμοι καὶ τοῦ ἦσαν ἀπόστομοι. ς'
ταῖς ἁμαρτίαις κομῶντες. ἀλλὰ
τὸ τοσοῦτον πέλαγος τῆς ἀπιστίας,
οὐκ ἐδύνηθη καταπιέσαι τὸν λα
μπηρατῆς εὐσεβείας. ἢ τοσαύτη
χώρα τῶν κακῶν, οὐκ ἐδύνηθη
τὸ ὡραῖον ἀπο πνίξαι τῆς χαρπε
ρίας. ὅθεν τοίνυν τοῦτο πρὸς πελάσαι
διάμολοι ἐπεχείρησε. διατί;
ἐπειδὴ περὶ ἐμὲ πεν αὐτὸν ταῖς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ χριστὸς τοῦ καίμ ὅτι ὁ ἄβελ
φθαὶς προσήνεγκεν εκλθαρσὸς
τοῦτο ἐποίησεν· ἐκ τοῦ προστοκ
καιμ αὐτοῦ ἐφόνευσεν· καὶ ἐκ τοῦ ὅλκι
ωστόμων ὁ δεκαίμ· ἀστοτοῦ σκυ
βάλλων τοῦ στοῦτ αὐτοῦ ἐποίησεν·
ποθὲν τοῦ καίμ γεωργὸς ἐγένετο· ὁ δὲ
ἄβελ ποιμὴν προβάτων· ἐκ τῆς
θυσίας τοῦ ἄβελ· καὶ ὁ καίμ τοῦ καίμ· ἐκ τῆς
θυσίας τοῦ ἄβελ οὐ προσέσχεν· ὅτι
κθυσίας τοῦ καίμ οὐ προσέσχεν· διὰ τοῦτο
πλῆθος· καὶ ὅσον ἀπὸ πλήσας τὸ σοῦ τοῦ
καίμ γεωργὸς ἀπὸ ἀβελ ποίμνιος· τοῦτο καὶ ὁ κς
τοῖς ἀγγελικοῖς ἐρευνᾶται φησὶν
τὰς τράφας· καὶ βλέπωμεν τοὺς
σκληθησίους τελείους· ἢ μὴ χειρίους·
Σχάσεις ποιῆται τὸ φέλφον·
εἰ ποιοῦσιν οἱ τοῦ ἐστὰς θυσίας
τοῦ διὰ τοῦ καίμ καὶ τοῦ ἄβελ·
ποῖς ἐστὶν λέγοντες δέ τινα
κδύο ἀδέλφοι ποῦ ἔβλεπον· Ὃ δὲ
καὶ ποῖος τῆς κυρίας ἐγένετο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς ἱχάρας ὑπῆρχεν, ἐκ τῆς φυλῆς
τοῦ Ἰουδαίων· ὑπῆρχε καὶ αὐτὸς ὑπὲρ
ἀγόμαν τὸν βελ· οὗτος δὲ ἐγένετο ὁ βελ,
ἢ χειμῶν αἰκαν· σεμεῖον τοῦ νυκτῶν,
ἐν ὑπνίοις μένου πνίαθη φοβερόν· ς
ἐκθαμβος γενόμενη, μεγάλα φόβου
πολλοῦ, ἡ ἐξαπορεῖσθαι μεγάλως·
ὁ δὲ λόγος αὐτῆς πρὸς αὐτὸν ἔφη· τί δὲ
τετόλμεν εἰπεῖν, καὶ αὐδήσεται ἢ· ὃς
ἔφη· ἐνύπνιον ἐν ὑπνίοις θαυμαστὸν φοβερ·
ὃ ὅτι ἐλλοῦ πλάβος καὶ τέκος ἔγεν, τ
τοιοῦτον παιδίον ἐστὶ καὶ τὸ λοιπὸν τῆς
Ἰουδαίων· ὁ δὲ λόγος αὐτῆς, ἐπὶ τιμᾶ
αὐτῶν, ὅτι τοῖς ἐνυπνίοις ἐγένετο πιστόν·
ὃ δὲ τοῦ καιρὸν αὐτῆς, ἐτέκνωσε παι
δίον δέρα· ἐβουλήθη δὲ ἐκ τῶν ἀπορεῖ
σαι αὐτούς, ἵνα μὴ ἀπορέσῃ τὸ ἔθνος
τῆς Ἰουδαίων· ὃ κύριος ὁ θεὸς ἐαυτῆς
λύδρους ποιήσασα θέλων ῥίπτα μὲν
τὸν θλῆψιν· ὧν δὲ πρὸ λόγου τῆς ἱχάρ
νησιον μὲν, ἐν δικαιοσύνῃ ὧν δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡ ἀνθρώπου· οὐκέτε λοιπὸν τὸ παρ-
χον, ἀλλὰ πρότερον φωνὴ θρύπτεσθαι
αὐθρωποι τε καὶ μηκάονται· χ̣ χ̣ ὕρω
μυθροι· ὃ τε περὶ τὰ καὶ τὰ τοῖς χρὶ
τοῖς τοῦ τοιοῦτον· πρῶτε μὲν
οὖν ἡδονῶν διαστὰς ὁ βουλόμενος·
δεύτερον δὲ ταῦτα διανεύσαν·
τρίτον δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα τὸν τρό-
πον καὶ τὸν τρόπον· ἐ
πειτα δὲ φλὴν τὸ παρὸν τοῦτο τοῦτο τοῦτο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ουκεῖδε· τοὺς οὐκ ἤκουσεν γὰρ αθὰ
τοὺς ἄμοῦ αμὰ μέμοισι· ταῦτα δὲ καὶ
τὰ τοι αὐτὰ τοῦδε ἀπὸ τοῦ μέτορ
τοι, ἀμί αὶ ταὶ ζῶν αἰπὸ, ὅτι μαὶ
τῶν ἤμοσμέμοις καὶ ζωαμί αἰ αὐταν
ζά· ἀρρὰ καὶ πολλὰ σόματο
τοῦ μὲ πῶν ὦμοις κε κοι μκιλέμων
χ ἰόωμ αμέασι· κρύπτομ τὰ τὴν
τοῦδε ἀπὸ τοῦ πρὶ ἡμέρομ αμὲ
ασιν· κὺ φαιδρῶ τοῖ πιαοὶ ὺ
ποδεξόμεθα καὶ ὁ χόμεθαι
πρὶ πῦξόμεθα· με τὰ φλέρεσμ
χορεύομτες· με τὰ ἀρχὰ τέρεσμ
ἔορτὰ ζομτες ὅμοῦ καὶ δοξά ζομ
τες, τομ κῦμας ἐκφθορᾶς χὺ ἀμα
σήσαμ τὰ· ζῶν δόξα καὶ τὸ κρὰ
τος, ζὼ τῶ ἀθαμάτω πρὶ· καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀρχεται λέγειν αὐτοῖς τὰ μέλλοντα συμ-
βαίνειν αὐτῷ· παραυτῶν ἀρχιερέων καὶ
τῶν γραμματέων· καὶ πῶς ἔμελλεν
λέγειν αὐτοῖς ταῦτα· διὰ τοῦτο προσμαλίσται
αὐτὰ τῷ διαφόροις ὄν· ὅτι αὐτὸς θυμοῦν
τε αὐτῷ ἐθαυμαστοῦτο καὶ ἐφοβοῦντο·
ὡς μᾶλλον προσυπονοοῦντες ἐμφορώτερον
εἰσελθοῦσιν· καὶ μὴ τοῦ τῶν ἀθρόων κατα-
φρονοῦσι καὶ θαυμάσονσι λέγοντες· τὸ
ὁποιοῦτος πρᾶσσον καὶ ἐπίφοβον τε τὴν μίμησιν
συμβαίνει ἑαυτῷ· ὁποίων θαυμάσιον·
ὃ δὲ τοσοῦτον καὶ λυπηρὸν τὸν κερδῶν.
πολλῷ δεικνύων αὐτοῖς, ὅτι ἐκόντες δι'
δειλίαν τοῦ τοῖς πάθεσι· ὁ γὰρ προσιόν
σκοπῶν καὶ δεινὰ μέγιστα εἰς φυγεῖν, μὴ
φαλλόμενος δὲ· πρόδηλον ὅτι ἐκουσίως ἐρ-
χεται τοῦ πάθους· διὰ τοῦτο δὲ ἵνα μὴ παρα-
τοὺς μαθητὰς μόνοις αὐτοῖς διαλέγεται
τὸ τοῦ πάθους μυστήριον· καὶ προλαμ-
βάνει πάντας ἐν τῷ δὲ· βουλόμενος αὐ-
τοὺς ἀπὸ τοῦ αὐτοκαθυθοῦν ταῦ-
τοῖς τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς τὸ ἴδιος δεῖξαι

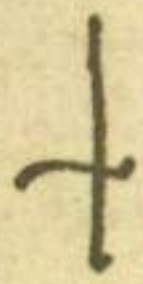
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Σὲ ἐπιεσαν οἱ ἀμοι καὶ προσέπε
σαν τῶι ἰδίῳ ἐκείνῃ· καὶ οὐκέτι ἐδυ-
ναθε μελίω τοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν.
οὐδεὶς ἀπεγράφη τῶν καθορθωθῆναι χω
ρὶς θῦ· διὰ τοῦτο φησὶν· ὅμοιός ἐστιν αὐτῶ
τοῦ ἀνδρὶ οἰκοδομοῦντι· πέτραν δὲ ἐλέγω
ὀχθὸν, οἰκείαν δὲ· τὴν ψυχὴν· ὅς τις οὖν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ οἰκοδομήσει ἐπὶ τὸν ἐκ
γαστέρας τῶν ἐμῶν τὸ λόγον τοῦτον,
τοῦτον τοῦ ἀνδρὶ· οὔτε βροχὴ· οὔτε οἱ ποταμοὶ·
οὔτε οἱ ἄνεμοι· δεῖ γὰρ τὰς ῥίζας αὐτῶν
βροχὴν ὑγρὰν ἔχειν τοῦ διὰ βόλου τὸ
ὑγρὸν πεσοῦ τοῦ· ὡς περιγραφὴ βρο
χὴ πέφηκε ὑγροῦ εἰς τὸν γῆν· οὕτω
δὲ ὁ πονηρός· ἀλλὰ τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς
ἀκλεῖσαι οὐ δεῖ αὐτοῦ· ἀλλ' οὔτε οἱ ποτα-
μοὶ· οὔτε αἱ πλημμύραι τοῦ ἀνδρὸς
τῆς τοιαύτης βροχῆς πεπηθῶσαι μέν οἱ·
οὔτε οἱ ἄνεμοι τοῦ πνεύματος τῆς πο
νηρείας· καὶ αὐτῷ ὡς πολύτεκοι πε[ι]ρα
σμοί· τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς, οὐ δεῖ αὐτῷ
καταβλιθῆναι· καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ϛ διαπορεύωμεν τῇ ψ̄ιῳ σή· πλησεί
κόμωσαύτης ἐζωγράφησεμοί δι᾽ ὅλης χερσί·
ϛ ταύτη τῇ θεομήτορι ὑποδείξωμεν
ἐχάρη χαραῖς μεγάλως καὶ εἶπεν· ἡ
χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ γνωσθέντος με
ταύτης ἔσται· ὁμοίως καὶ οἱ κορυφαῖοι
τῶν ἀποστόλων πέτρος καὶ ἰωάν(νης)
ὁ θεολόγος· ἐμοὶ δὲ τῇ λειψάνῳ δι᾽
ὅλης πόλεως· ἔξω τῶν ἱερῶν σολυμῶν
ὄντως καὶ δέκα μιλίων· ἐποίουν τὰς
διατριβὰς ἐπὶ τοῦ κυρίου· ὡς ὁδὸν
μὲν οὖν ἐν κυριακῷ οἴκῳ τῆς ἁγίας τοῦ
ψ̄· ἰ· δι᾽ ὅλης χερσί· καὶ τῷ θεῷ ἐλοι
πόμεθα· παραγενόμενοι τῷ αὐτῷ
θρόνῳ σή· καὶ πρὸς αὐτῷ ἐ(κ)κ(λησί)α·
τοῦ ἁγίου κυρίου· οἰκοδομῆσαι σε μέλ
σοι μαν ἐμοὶ δὲ· δι᾽ ὅλης εἰς τὸν αὐ
γίας μεμαύτου· ἡ δὲ ἐ(κ)κ(λησί)α σε πρὸς αὐτ
κἀγὼ αὐτοθι ἐξ ἀρχῆς ἡ μέλουσα θῆ μεῶν
ϛ ἁγίῳ· καὶ πορευόμενοι οἱ ἀπὸ τῆ
λοι· ἀνὴρ τοῦ χαραχθῆναι τὸ σῶμα θε ο
μήτορος· ἐκ δ᾽ ἐμοὶ τῶν ἱερῶν τοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐξαίρετον ἀρετῆς μέτρου θνητῆς
μετὰ πολυφροσύνας· ς θεασόμεθα δίκαιον
ἄνδρα τὸν θυμὸν πρόσω πόρρω ὄντα πρὸς καρδίαν
ὡς ξώνην θήσεται· παῦται δὲ λέγω πλεῖ
ὄνες χόμενοι ἐπὶ κακοῖσι, εἰς τὸν βο
θρον παραυτικαὲν πίπτειν εἰς αὖ μαρτί.
λήθουσι τὸν πολύποιον, οὐκ ἄπειρ
γὰρ ἐστήν· ἀλλ' εὖ θέσσι ἐπέχειν νῆ
ἐκκλησίαν· ταὐτὸν μοι ταῦτ' ἀπρόπαρον λέ
γων πρὸς τὸν φιλόνομον· ἐφ' οἷσι νόμοισι
δὲ ἔστιν οὗτοι ποιεῖν· οὐκ ἐπαύσαντο
τὸν ἁμαρτάνειν· οὔτε εἰς βουλὴν ἔθεσαν
χρηστὸν οὐδ' ἀπὸ μερῶν· δέδοικε λέγων
πρὸς τὸν φιλόνομον θεόν· λέγων· κεἰ σε
χρὴ τὸν πίθηκον αἰνεῖν τὸν κῶν· ὁ τι οὗτος
ποιοῖ τὸν ἁμαρτίαν ταῦτ' ἐστὶ πρόπολε
μόνα ἀφαιρεῖσθαι· ἄρχειν δὲ τοὺς ἀρίστους
μετὰ τοῦ πλήθους· εἰς τὸ δίκαιον χωρεῖν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

682

ὁσαθλαίμωνἑαυτὴν ἐπέχουσαν, πᾶσαν τε
σουδὴν ποιουμένην εἰς τὸ ἄφθορον ἑαυτὴν
διαπηνῆσαι, ἄχρι οὗ ἐλθὴ ὁ καιρὸς τῆς
συμφόρεως αὐτῆς· τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον
ὀφθαλμὸν ἡ ψυχή· πᾶσαν σουδὴν φυλάττειν
ἑαυτὴν καθαρὰν, ἀπὸ τοῦ φθορεοποιοῦ παν
θοῦ τῆς ἁμαρτίας, μέχρι αὐτῆς ὁ ζόφος·
ἐφ' ᾧ εἰς πέρας ἀπόπτυστος θλαίμου τοῦ σώματος
ὄζουσα, ἡμῖν δὲ ἡδίστη ἐν ταῖς ἀγκάλαις
πεφίλησαι μ' ἀπολάμποντος, ἀφεαυτὴν οὐ δὲν
ἧττον ἀπέλεγχος· ἐν μέσῳ δὴ πάντως· ἡδέως ἂν
δὴ ἐπὶ πλείονα, ἐπὶ χαρμονὴν τοῖς δαίμοσιν·
εἰ δὲ μὴ δι' ἁμαρτίαν τοῦ χεῖν· ὅπερ ἐλεεῖ μόν, καὶ
μοῦ μεμονωμένον· τοῦτο δ' ἐστὶ ἕνεκα,
ὁ ὅπου πάντως τοῦ σώματος πάρεστι· διὰ δὲ
ταῦτα ἡσυχίαν ἀγαπᾷ· καθάπερ ἐπὶ τῆς χθο
νὸς ἀμφιπόλους, ταύτην τὴν σαρκὸς οἰκίαν·
ἵμαντι, τὸν ἡνίοχον μοῦ καταναύμαι· οὐ
κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν μόνον, ἀλλὰ δὴ
ἀπαντὸς τοῦ βίου· πίστεως μὴ αὐσκηπτικὴν
ζωήν· ἀλλ' ἣν, ἐπιφαύσκουσαν ἡμῖν· ὑπὲρ σωτή
τελεσμοῦ· καὶ δι' ἡμέρας πόλη, πρὸς τοὺς
ἀορεάτους ἀχθεούς· ᾧ θλι πλινδ' μεῖ ταῦτα

κυριακὴ β΄ τῶν
ἁγίων πατέρων ἑπτὰ οἰκουμενικῶν
συνελεύσεων.
τὸν ἑνδιάτακτον.

τῇ μὲν πατέρων ἑπτὰ συνόδων καιρὸς ἀδελφοί
μου ἐν ῥήμασιν ὁμοίοις τοῖς ὀλίγοις καὶ
τοῦ χρόνου· ὅμοιος ἐστὶν λιμὸν γεῖτονι,
πρόσχωμεν καὶ τῇ λιτῇ· ἐν ᾧ προσφόρως
τοῖς ἁγίοις καὶ κατὰ θεὸν εὐποιοῦντες· εὐ δίκαιος
τοῖς κακοῖς δὲ τοὐναντίον μισῶν· ὡς περιόντες
καὶ τὰ δίκαια ἐστὶν ὁ βίος ἡμῶν, καὶ ζῶμεν
λιμῶν· καὶ τοῖς ἁγίοις δοξαζόμεθα
ἐν τῷ χριστῷ· ἐν τῷ σώματι τοῦ
ἐκλεκτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο μισοῦμεν ἐν τῷ
κόσμῳ· οὐκ εἰς καιρὸν ἐστὶ τίδιον καὶ ὡρισ
μένον· καθὼς οἶδεν ἡμᾶς ὁ θεὸς διαπερᾶ
σαι θλίψεως· ἐκεῖνοι δὲ ποτὲ μὲν
πολεμοῦσιν ὡς ὅτε καιρὸν εὔδιον καὶ ὁλκοῦ
ἔχοντα· ποτὲ δὲ ἁλίσκονται εἰς τροχαλιμῶ
ντας ὅταν ζάλην βλέπωσιν καὶ τρῦκιμῶ·
λιμοῦ δὲ καθ' ἑκάστην πολεμουμένην ἐν τῷ
κόσμῳ νύκτα τε καὶ ἡμέραν· καὶ ἐν ζάλῃ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πάμπτες ἡσαν συνεχεῖς τοιμέροι
ὅτε προειρήμην ἐχεῖ μοι οἰῶν
πόρτο, τότε τὸ μὲ ἄπορον δομπό
λειον καταύπω ἡ φίτι· καὶ ἐκά
μοι μὲ φιλίαν· οὗτος δ' ἐμάχαι
ρα γὴ κόμα· ἐκεῖ μοι ἀ γάπη σω
κοδόμουν· καὶ οὗτος τὸ οἰκομὰ
πέρι φε· καὶ ἑτέρ με τὸ καταύπη
μὲ ὡραῖο οἶκος, τὸ φος· καὶ ἡ
τράπεζα, συμφορᾶι σκάφος
καὶ μαναστήριον· μάνδρα ποι με
νικὴ, καὶ πόλ μὲ θηριάρμα τὸ
τιοῦν ὅτε μμαῖος ἐκεῖ μοι· οὐ ζωμε
χύθη· οὐκαπέπεσε· τιαὐτοῦ δ'
παιρέσω· ποῖοι δ' βαρχέσκρύοι
πρὸς τὴ μ τοσαύτη μ δὴ πόσιν.
ὦ γεμμαίας καὶ εὐχαρίας ψυχῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

426

τέκνε· ξένοι ἡμῖν καὶ οὐσίωνται τέκνε· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυραχῇ μεν, καὶ οὐκ ἦλθε πρὸς με· ἐ πράφωσι διεσπειράμενυλέτωμῦμ· ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποίησατε ἑνὶ τῶν μικρῶν τούτων καὶ ἐμοὶ ἐποιή σατε· μαπηροὶ ὡδε ἀπὸ τοῦ πόμομ καὶ τὴν τάξιν πορίαμ τῆς σαρκὸς ὑπεμείραμεμ; μὰ τὴν ἐμ ἀκρυπνίαις ἐαυπὰς καπε τὴξαμεμ; μαπηροὶ ὡσε τοῦ ραμῖομμῦμφίου ποθήσεσαι, μέχρι τέρους τὴν παρθενίαμ δ' προσπομδιεφύλάξαμεμ; μαίφησι· παρθένοι μέμέπε, ἀλλ' πρῶι καὶ οὐκέχετε· παρθένοι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τωι καὶ ὁ ὀμνύων ὀμνύει
θῶι, οὐ καθαριοῦται ἀπὸ ἁ-
μαρτίας· ὁ γὰρ διὰ μεγάλ-
της καὶ κατὰ πᾶσαν
θαι καὶ ἁλίσκεσθαι. ὥστε περὶ
θεραπεύσαι δὲ προσήκει ὧν ἡμᾶς
αὐτοὺς, ἢ καὶ ἄλλους τῶν ἁδι-
κῶμεν, φεύγωμεν τοὺς ὅρκους
διὰ παντὸς τοὺς ἐχόντας
τὸ ὀμνύειν τοῦ θῦ· καὶ μὴ κατὰ
ζῶντος γράφωμεν ὀμνύοντες·
μήτε κατὰ τοῦ σῶματος πάθους
χῦ· μήτε κατὰ τῆς μὴ τοῦ κῦ
προσφορᾶς· ἀλλὰ ὀμνύοντες
τὴν σωματικὴν ἡμῶν σῴαν·
ἀλύπητον· ὅσα τοιαῦτα·
ἄτιμα, ἀρὰ μείζονα· ἀρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν ποικιλόμορφον ἐν τοῖς παθήμασι καὶ δίκῃ·
τὸν μεταμορφούμενον ἐς ἄγγελον φωτός·
καὶ μεταμορφούμενα πάντα εἰς ἀφθαρσίαν·
τὸ σκότος, δι' ἡμᾶς φῶς· τὸ πικρὸν γλυκύ·
οὗτον τὸν πρόπαππον ἡμῶν ἐδελέασε· γοητ
σαν αὐτοῦ τὸν ὄφιν· καὶ ὑποδήσωμεν ἑαυτοὺς
δικαιοσύνῃ· καὶ περιθώμεθα πανοπλίαν φωτός·
καὶ πρὸς ἕνα σκοπὸν τρέχωμεν· ἵνα ἡμῶν ἕκαστος
τὸν παραδόσιμον ἑαυτοῦ σταδιον τοῦτον μὴ ὑπερέλθῃ
μεν· μηδὲ ἡμῖν καὶ ὑποβληθήτω ἡμῖν ὥραιον ἄν
καρπόν, ἀφ' ἑαυτοῦ ἕκαστος ἡμῶν ἐκ τοῦ
σώματος ἐκφύσει· ὅπως, δελεασθέντες ἀμελῶμεν τοῦ
πατρικοῦ τρόπου, ἀποφάγωμεν τοῦ ὑλικοῦ πάν·
τες δὲ καρποὶ ὁδοκωμιῶσιν ἑαυτούς; ὀδόντες
σαρκός· ἢ πορνεύσωμεν ἐπιθυμίαν σιδὸς ἑκάστου·
τὸν ὁλεθρίαν μου πάθος· ὡς φυγόμενος ἀδελφοί
μου τὴν πάθεσιν, σωθησόμεθα· καὶ πασχούσῃ
μεν εἰς ἑαυτῶν αἰῶνος αἰῶνος· ᾧ πᾶσι τοῖς ἁγίοις, ὧν
χάρις τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· μεθ' ὧν καὶ ἀεὶ·
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζῳῦ φῆς καὶ δόξης καὶ τὰ φορητὰ φορητοῦ·
ἀλλὰ καὶ μερίς ἐστι μέτοχος φερομένου·
ἀρα τροφῆς τροφῆς; τὸ δὲ
ἔχειν πρὸς τὴν ἀπορίαν θαρρούσης ἴσως·
πρὸς τὸ δὲ ἀπορρίπτειν θαρρούντως ἴσως
διαχεῖσθαι· ἀλλ' ἐκτρέπεται τῆς
μαρτίας· ζῳῦ τὰ δὲ τοῦ χ· οἷον κτῆ
νος· τοῦτο δόξης καὶ ἀδόξης
πρὸς ἀληθείας· καθὸ ἐστὶ δόξης
ὅσοι κόσμοι οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι· ἄγγε
λοι μάρτυρες· καὶ οἱ ὅσιοι καὶ οἱ δίκαιοι
ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες· ἀσώματοι ψυχῆς
δικαίους δὲ ἔδοξαν ἑαυτοῖς· ἀλλὰ δὴ
ἐστρώθησαν τῷ χῷ· ἔστρωσαν δὲ θάμα
τος καὶ ἄδοξος καὶ ἄτιμος καὶ ἐπι
μελείας· ὡς ὁ διάκονος· οὐκεῖ τοῦ
δεῖ ἔχεσθαι τροφῆς ἀπορίας· ἀλλὰ
τροφῆς τροφῆς λέγει· τοῦτέστιν τοῦ
φθαρτοῦ θαρσοῦντος· οὐ δεῖ ἔχειν
καθ' ἑκάστην τῶν χρόνων ἕκαστος· κατὰ τοῦ
ὃ εἰσὶν ἀπροθύμως· καὶ θύμως

ἀπροθύμως·

τὸ τὸ ξύλον ἐστὶ καὶ ἁμαρτίας ἀφαίρετος ·
ὡ τὸ ξύλον τοῦ τῆς μελλαμένας αὐξουμένου
χόν τὰς ῥίζας καὶ χωρὶς μένας ἀστείου · καὶ
κηρῦ φυτὸν εἰς τρία · τὸ δὲ μέσον τοῦ
ξύλειον · καὶ διαχωρίζόμενον ἕτερον τῷ
ἑτέρου · καὶ τοῦτο τὸ ξύλον ἐστὶ τοῦ σω
λουμένος · καὶ μαρτίας τοῦ κυρίου
ἰῦ χῦ · οὐ αὐτὸ τὸ ξύλον ἐστὶ φυτὸν τὸν · κα
θὼς καὶ μαρτυρεῖ κηρῦ φησὶ τοῦ σοφὸς · ὅτι κυ
ρίσσω καὶ σοφίᾳ καὶ κέδρος δεῖ ὑψω
θῆναι τὸ ὄρος τοῦ οἴκου · ἵνα σσόσῃ
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς αὐτόν · ὃ δὲ ἀβραὰμ
ἔλαβε σὰρκα περιτομῆς ἑαυτῶν τῶν
περμάτων · ὅτι διὰ τῆς μελλαμένας
τοῦ κόσμου αἰῶ, σωῦ σόρκα τῶν
θὲ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην · ἵδε καὶ ἀδελ
φοὶ καὶ μαρτίας τοῦ σοθεῖν · ἵδε τὸ
δὲ βόμολόγησιν καθαρὰν · ἵδε πόσον
πόνον καὶ κόπον ἔλαβεν ὁ λαὸς περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτῶ · ἐστὶ δὲ καὶ ὁ βόμολογη
σασθε, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἐκόπιασε δίκαιος
ἐστὶ ὁ βῆμα ἔκλαυσε ἢ ἐκόπιασε

δοσαμ πολ' πα[ηε τηε τα πέραυτ-
του θῦ ἤμῶν τηὴ μελλο πρέπει.
ἐφ αμαμ τηε θεοτρωσίαι αἰ ἀαρὸ.
παίσου τηοικουμέμη· αμήπει
μαίσου τηὴ δόξαμ οἰόωῖοι τηε
σηε αἰμέσιαε ἐπιληρόθη τα σύ
μπαμ τὰ· ἐβοιμοχρύμεθαὸ
τῶ ὀρόμαπι τῶμελλο, ὁ τιφο
μιρὸμ καὶ αἰσομέαιμ· ἐυχαρα δ
μεμ τηὴ ἀαθό τη τίσου, ὁ τιεὐιρὸ
τοε ἤμῆ πέσομαε· παιόμεμοι
τῶ ὕσο τοῦ μθεη τόρωμ προφ ἡ
τῶμ προφατορευθέμ τι· παιευ
ομεμοι τῶ ἐκ τηε σάει πορθέμ ε
μαρίαε ἐράμ ἤαμ τι· παίο
μεμοι τῶ ἐμ σοὶ δοξάσαι σε ωμε
φοε ἐμ ειρ ηνθέμ τι· ἐμα τα σιμ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προσλαβοῦ τὰ ἐκ τοῦ μνημονεύειν σε· τοῦτο
ἐξαιρεῖ λέγει· ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱός σου
διὰ σοῦ· διαιρεῖ τοῦτο ἐκ τοῦ ἀεὶ
γειαν οὐκ ἔχει· προσθήκην ποιεῖ· ἵνα ποιήσω
θήκην τοιαύτην· ἀμαρτωλῶν πολλῶν
ὡς περὶ πολλῶν ἐξαιτεῖται ἀν· ἀμα
πρόσταξιν παρασκευάσεως μόνον· καὶ
δύσκολα αὐτὸν τετραήμερον· καὶ ἵνα
δείξῃ μεγάλην δόξαν τῇ σῇ· ὅτι
λείπει τοῦτο ἐν ἑαυτῷ ἔχειν τὸν
περὶ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· ἵνα δοξασθῇ
ὁ υἱός σου· ἵνα δὲ δείξῃ μὴ
ἀφθονίας, ὅτι φίλος ἐστὶ τοῦ κύριου
βαρύς ἐστι· ἢ ταῦτα τὰ φρονοῦν ὡς
πλουσιώτερα καὶ τιμιώτερα τῶν ἄλλων
τὸν λάζαρον· ὅτι τοιοῦτος γυμνασμὸς
χρόνου, ὡς τεσσάρων ἡμερῶν ἐστι τὸ
πλῆθος· ὡς τε καὶ τινὰς τῶν ἰουδαίων
πάντα τὰ διάφορα διερωτᾶν· ὡς
τε καὶ τινὰς τῶν μαθητῶν εἰδέναι
ὑπερβολὴν ἀπ' αὐτῶν· ὡς οὖν ἡ κλυὰ
ὁ τεθνεώς, ἐλλιμπανέν ἐν τῷ μνήματι
δι' ἡμέρας· πάντως οὖν ἔνεκεν
καὶ μεθ' ἡμ, ἵνα τεθμήσεται· καὶ ταφῇ
παραδοθῇ· ὅτι τὸ θαῦμα ξένον καὶ παρὰ
δοξον γέγονεν· ἵνα μὴ ἐξ ἀνθρώπων λέγειν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δουλώσηται φωνὴ ἀνθρώπου· φωνὴ δὲ ὠμὰ λώσε·
ἰ δοὺ καὶ γὼ ἤ τοι γὸ χ̄ς τὰ σοφὰ λυλίν·
ζ' εἰρε· δεύθε σέρον τὸ πρόσταγμα γένη·
λέτι τοῦ καὶ ἡμῖν γὸ χ̄ς τοῖς σοφὰ λελῦ
μένοις καὶ ἀντὶ ὧν ψυχὰ ἀδελφοὶ μὸν·
ζ' ἔθη τε καὶ περὶ πολλείτε· τοῦτέστιν,
οὐκ ἀρκεῖ ἡμῖν τὸ ἁμαρθωθῆναι ἐκεῖνο
τοῦ πολλοῦ χάριν· ἀλλὰ καὶ πρόσθεσθαι
τὰ διάφορα τῶν ἐθῶν τοῦ προφήτου τὸν
νόμον τελοῦντες· ἰδόντες δὲ οἱ ἰ
δαῖοι· ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θ̄ν·
δοὺ τὰ δ' βουσὰ τοιαύτην τοῖς ἁγίοις·
ἰ ἁγία ἁγίων· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς χ̄ρις
τοῦ σημείου καὶ τὸ θαῦμα φανῆ, προσε
τέθη τῷ σαρκὶ τὸ καὶ ἐμὲ λαβεῖν· ἵνα
καὶ σὺ· οὐκ ἀμόν τοι ἐθαύμασα ἀλλὰ τὸν
ἐμὲ λαβόντα καὶ σὲ ἐλεύσεσθαι·
Διὰ τοῦτο ἐθαύμασα ὅμοιόν τι χ̄ρις· καὶ
δὲ ἀδελφοὶ μου τὰ ὅμοια τῷ σαρκὶ
πάσχω τε μόνον ἀλλὰ καὶ οὐκ ὀλίγα
εἰς τὸν σωτῆριον λαβεῖν· μᾶλλον δὲ
βεβαίαν καὶ τρέμειν ὁ φόβος μου·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συνεργεῖ καὶ φίλοι καὶ γυναῖκες· δεῦρο
εἰκότως λογιστὸν καὶ ὁ γραῖς τοῖς φοιτῶσιν
ὁμοίως ἔκλαιον· ἐπαρά φησιν αἱ
δὲ αἱ αὐτῶν αὐτῶν ὡς τοῦ μικροῦ· ὅλην
ῥυμβήσεται δὲ τῆς ἡμέρας· ἵδρυσον ὁ θεὸς
θεὶς τὸν δάκρυα αὐτῶν· καὶ ἐσόμεθα
αἱ ἡμεῖς παῦτοις· καὶ δὲ ἐστήκασιν αὐτοῖς· ἵδε
τῶν μεταίων αὐτῶν· ἵδε τὴν γῆν ἀφ'
ὧν ἐλίπεσεν αὐτοῖς· ζοῦν ἀστὰρ αὐτοῖς ἐ
θανάτου σεγῆ μεταίων καὶ τοῦ δάκρυ·
ἰδοὺ δὲ ἵππος ἀῶ τὸ τὸ ψεύσης ἐ φαγῆ· καὶ οἱ
γῖγαλὶ ταῦτα θησαυ· ὁ φόδρα ἡ θύμη
βοῶ καθήμενος· ὅσοι ἐσεγ ταροχλῶν
ἐκαθηλοῦσαν ἐ πὶ δὴ πὲ καὶ τὴ πόλ·
ἐπὶ ποιεῖ ὁ ἐσοῦ μείον μεγάλη τῆς αὐτοῦ ἀ
γαθότητος καὶ ἀ ἐσχύος· τῶν ὑ
κτῆ ἐκεῖ γῆ προστάξεγκε ὁ θεὸς χολῆ
θη καὶ ἀμέβη ὑ περὶ τῆς κεφαλῆς ἵ ἐσῶ
ἐσκίαζεγ αὐτῷ γαὶ πὸ τὸ ῶ γκαύσω ἐ
τοῦ γκαὶ κοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη ἵ ἐσῶ ἐ
τὴ χολῆ θη χαρὰ μεγάλη ὅ γ ταύτη
τὴ μέρᾳ· καὶ τὴ ἐπὶ βρίου προστέτα

ξεγχὸ θε·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Σὺν ἀστράπτει. ἀστουδάσσωμεν ἡμᾶς αὐτὰ
μηκάσαι, ἐστὶ δὲ ἡμῶν μάρτυς ἐν· καὶ ὡς
περάσω ἐν τοῖς πολέμοις πρῶτος
ἐκεῖ παραστάμενος, οὕτως καὶ ἐμοὶ
πρῶτος ἔσται ὁ πολέμου τοῦ
του· ἀπείλει κήρυκας πανταχοῦ
ἵνα κηρύξουσιν πανδημεὶ στρατιὰν
πάντας ὁπλίτας, τοὺς ἄφηβον
εἰς ἕκαστος ἀφικνεῖσθαι αὐτῶν.
Σὸ βασιλεὺς ἔσκηψεν ἀστρος πάντων.
Σὺ βότανον μὲ δὲ τὴν βοὸς λάτιν
Σὺ λευκὴν εἶναι, καὶ τὸν μόριον ἐλεφ
πεύσεν· ὃ δ' εἶσω ἄς, ἔσκηψεν βασιλεύς
πόλεως πρόσω χόμενος ἵνα μὴ φα
σὶς φλαῦ· οἱ δ' ἐμὲ γελῶσι τὰς ἐσθρᾶς
Σ προσὶ κήρι θεὸν ἡμέρας ἐς ἵνα ἄς
ἐκήρυξεν· λοιὸν χόμενοι πόσας εἰδέα
βιοδυνικὰς πόσας εὐθύνουσιν· ὅτε πά
λιν ἦλθεν ἡ ἔτρωσεν ἡμέρα· ὁλόλυζον
ὅλεθ θῦμα δὸν μὲ χροῖτε καὶ μέγα λοι
μετὰ δακρύων πρὸς τὸν θεὸν τὸν περὶ τῆς
αὐτῶν ἁμαρτίας αὐτῶν· τότε οἱ ἐν δάκρυ σιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

θεῶν τε πρόσελθ· καὶ αἰδὰ μαρτύρα αὐτοῦ
μεγάλα σοφόδρα· διὰ τοῦτο τορεύσομαι
εἰς αὐτόν· ἀ κατὰ τὸν κραυγὸν αὐτοῦ τὸν
ἐρχομένων προσμεσοῦν τελοῦνται· ἀ ἡ
μὴ ἴματγὸ· ταῦτα ἀκούσασα ἀβραὰμ.
ὧν ἑπτακοσέμαγτι κῶμε τὰ θόμου καὶ
λέγει προσκῦ· μὴ κέ μὴ ποιήσῃς τοῦτο· τοῦ
ἀ τοὺς δικαίους δικαίομ με τὰ ἀσεβοῦς·
ἀλλὰ λαλήσω ὀμφὸ τοῖο ἔμου εἰ τὰ ἀ πρὸς
ς μὲ ὀρτὰ θήσομαι· ἐαμὲ ὃ σὶ κέ τοῦ μῆ κομτα
δίκαιοι ὀμτὰ πόλῃ ταύτη; ἀ τοὺς δικαίους
ς ἑ ἐαμὸ δίκαιος ὢς ὁ ἀσεβής· οὐδαμοῦ ς ὸ κρί
μοομ μὲ τοιήσῃς κρῖσιν· ς ἁ τεκὲ πρὸς τὸ
βραὰμ· ἐαμὲ ὧρ πεμτήκομτα δίκαιους,
ἀ φήσω πᾶσα τομ τὸ τοῦ δὶ ἀὐτοῖς· ς ἁ τεμ
ὰ βραὰμ προσκῦ· ἐαμὲ εὑρεθῶσὶ μ ἐκεῖτες
τεσσαράκομτα· ἀ φήσω πᾶσα τομ τὸ τοῦ δι
αὐτοὺς· ς ἁ τεμ ὰ βραὰμ, ἐαμὲ ἐβρεθῶσι
κέτρὶάκομτα, καὶ ἁ πεκὲ ὰ φήσω πᾶσα
τὸν τὸ τοῦ· καὶ ἁ πεμ ὰ βραὰμ, ἐαμὲ εὑ ρε
θῶσὶ μ ἐκεῖ ἁ κοσὶ· καὶ ἁ πεκὲ ὰ φήσω ἐμ ἐ
τὸν ἁ κοσὶ πᾶσα τὸν τὸ τοῦ· καὶ ἁ πεμ ὰ βρα
αμὲ,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φησὶν οὖν πρὸς τοὺς εἰς τὸ ἄρισον
τοῦτο μου καταφεύγοντας ὁ
φάσκοντες εἶναι δραπέτης
ἰουδαίων, ἢ τῆς τῶν χριστιανῶν
θρησκείας καθέξασθαι καὶ οὐσεχθα
μενηθεὶς ἀπεκρίνατο· πρὸς ἐμὲ
περὶ τοῦ φαύρου καὶ ἀγαμβρί
ου τοῦ δαμφίσεως τοῦ μεγίστου
ρωτᾶς· οὐκοῦν δὸς φίλε σαυτῷ
θεμ καὶ ἐκ προτόμων τῶν ἰουδαί
θρησκείαν ἐμπέθραμμαι; καὶ οὐ
θεν πρὸς αὐτοῦ ὅπως μὴ πρόσταιπ
ῶσ ἐχθρὸς καθέστηκα ἀποφθέγμη
καὶ κατὰ ἀρχὴν ἢ ἐν ὑποκρίσει
καὶ πεπραγμένοις βαπτιστῶν
μεταπορεύομενος· καὶ οὐσεφη.
πρὸς καὶ τίνι προσέπτηκας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

† Ἡ παράκλησις τῆς ἁγίας Εὐδοκίας. κατήχησις:
ὅτι οὐ τὴν μεμφάσθαι τοῖς πάθεσι, καὶ τὴν αὐχεῖσθαι
τοῖς ἀρετήσι, τοῦτο βούλεται τοῦ εὐαγγελίου ἡμᾶς
ἐφ' ἡμῖν καὶ παραχωρήσαι ἡμῖν τῷ θεῷ. ἀλλ' οὐ πρέπει.
Ἀδελφοὶ καὶ πρέσβεις. ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ἑορτοῦ πάσχα. ἐ
πεὶ (ὡς θεῷ τὸ μεθόριον τῆς μηκάνης ὑπερέβημεν.
ἀμφοτέρωθι γὰρ τοῦ μεθορίου τὸ πάσχα.
τὸ μὲν μέσον καὶ ἀποτετμημένον. οὐχὶ ἐν πολλοῖς
ἔτεσι πρόοδος. τοῦτο ἐτελεύσαμεν; ἢ τὸ παρ'
οὗ τὸ πάσχα, παρελάσεται; οὐδὲ γὰρ μόνιμον
ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι. ἀμφοτέρωθι ἡμέρας ἡμῶν, ἢ
σήμερον παρέρχονται. καὶ ὁ βίος ἡμῶν, ὡσεὶ πτερὰ
ταχυδρόμος πορεύεται. ἕως σήμερον δὲ τὸ πέ
ρας τῆς ζωῆς (ὡς ἐλάβη. τί οὖν φημί. οὐκ ἐ
πιθυμητὸν τὸ πάσχα; ἐπιθυμητὸν μεθόριον. ὁ
τιμάλιστα. πᾶς τις ἀεί. ἀμφὶ τὸ καθ' ἑκάστην
ἡμέραν, ἐπιτελούμενον πάσχα. ἢ τί τοῦτο;
ὁ καθαρισμὸς τῆς καρδίας. τὸ τῆς κατανύ
ξεως δάκρυον. ἢ τοῦ (ὡς ἁδότος καθαροῦ. ἢ
μέθεξις τοῦ ἐπὶ τῆς μέσης. προεμένου. ἀγα
θαρσίας. πάθους. ἐπιθυμίας κακίας. ἢ ἔτι
μος ἀμφὶ τὸ εὐγουμένης πορνεῖ. ὁ περὶ τοῦ
τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐπὶ γεμέσθαι, οὐχ ἅπαξ τοῦτο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

7262

1871

πθ̃

σας ταύτην απαιτῶ. ἡδη λοιπὸν ἡμῖν καὶ ὑμῖν καὶ
ἀλλήλοις πρὸς τοῦδε τοῦδε. ἀμφιδήλως
ἡφοβεῖτο αὐτὸς ἑαυτοῦ θανάτου· ἐπελέσθαι.
ἀμφὶ δὲ φοβεῖσθαι ἡμᾶς δικαιότατος, τοῖς
κρατηθεῖσιν ἐν ἁμαρτήμασιν· τοῖς δὲ
ἐξαρέτως παιδεύσασθαι ἔχουσιν· τοῖς δὲ
τεθραμμένοις· ἡδὲ καὶ μᾶλλον ἐπέσθαι
τος, τοῖς φιλοθεόις· τοῖς φιλαρέτοις· τοῖς
ἀληθεύειν· τοῖς ἀνικόοις· τοῖς ταπεινὸν
φρονεῖν· δὴ δὴ παρακαλῶ καὶ ὑπομιμνήσκω
ἀδελφοί μου, τοὺς τοιούτους λόγισμούς, ἀνα-
λαμβανομένους, ἀπόδυσασθαι τὸν
ὄσπερ ἱμάτιον· ἐνδύσασθαι τὸν φίλτρον
τοῦτον· τοὺς δὲ ἑαυτοὺς διαπεραίνοντες, ἵνα
οὗτος ὁ τελεσθεὶς τὸν βίον, πλεονε-
κτήσασι μετανοίαν ἀγαθὴν οὕτω ἐν
κύριῳ· ὡς ἡδόξαν καὶ κράτος, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ἰωάννου τοῦ ἁγιοπολίτου

Ἰωάννου τοῦ Ἱερουσαλήμ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μερέσι, ἀλλὰ μυθικὸν μόνον τὸ
ρίκειον κόσμον· τὴν σαρκοῖ ἄσμεν
ἡσκήσατε, ἀμμὰ ἀπολύσιν τὴν
φιμαύσιν τροσθετε· ἀμόρεων
τομυσμὸν τοσσῶν, ἀμμοι τροπ
λύκλεεις· οὐφύσεσι· ἀμμὰ φι
λαύσιας ὅ ἐμοί ἐαϊκοίμοι· δεῖ τοί
μῶν τὰς ἐμοὶ μυμφευομένας,
καὶ τὸν μὲν περιχεῖ θαι κόσμον·
οὐδ ὤμαι μαι τοῖς ἐμοῖς τρόποις
μαχομένην μυμφηλαβεῖν·
οὐκ εἰσὶ τῶν πόρεμον εἰς πολλά
λα εἰρηνικήν· ἀπέλθετε δ' ἄπ'
μοῦ· μάτην ἐμοὶ χλεῖπε ταῖς θύρ'
τοῦ ἐρεθιόμενοι ἐαϊνοὶ κπτήρ
ομὴ ἐμοὶ ιμασῖρεῖλ· ἐκεῖμοι εὖ
χόμενοι ὧν εἰσέρχεται, ὅτην

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀγαθωσύνη· ὁ τῆς ἀληθείας ποιήσει ἀγάπος εἰς
τὸν θν· ἐν τῇ χειρὶ τοῦ θυ εἰσὶν ἡμῖν· ὁ ἡμῖν
τὴν σοφίαν τῆς καρδίας· ἐ τοῦτο τὰς ἡμέρας
ὁ εο φιλουαρχίε ποιήσω τοῦτο ἀλλὰ
χρείας· ἡμῖν τὸ ἐ ποιήσω τὸς ἐμὴν θεο
προσ, ὁμόλογον ἔσιος· φιλόθεος
ζ φιλόξενος ἁγὸς· εἰ ἐν δέτι μὴ φι
λῆ ἐρεμνα· ὁμόλογον ἁγρίου· φι
λόσωμος ἡ τὰ καὶ φρόνιμον τὸν·
ὁ ὢν ἐ ποίσω τὸ φιλοαὐτοῦ ὁ τὰ
κ ἐ τοῦ χρόνου θε τοῦ μαὐτοῦ καὶ τὸ
καὶ λύτε τοῦ ἐ ποιαρέσκεια εἰς τὴν θεο
χοσίαν τοῦ χριαμοῦ· καὶ βαπτί
σθῆσω θήσε ται· καὶ οὐδὲ ἐλει τὸν
σκοτοῦ, καὶ ἐκδαὶ καιρὸν ἐ ποιεῖ σεμαὐτὸν
χθῆναι χριαμοῦ· καὶ βαπτίσας
αὐτὸν τοῖς οἰκί· κρ ζ αὐτοδίδάσκειμαὐ
τὸν ἡ μὴ μὴ ἐχῶς· περὶ τῆς βασιλείας
τοῦ ὑῦ ἡμῶν· καὶ περὶ κρίσεως καὶ αὐ τὰ
τὸ δόσεως τοῦ ὑδικαίου καὶ τοῦ δὲ
μαρτυρίου· καὶ τὸ φι φιλοπτωχί
ας· ἐλεημοσύνης· κῆ τὸ ἁγρίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κυ΄ κατὰ ματθαῖον. ϗ΄
μαθαρανηλϊεροσολυμα.

Ἀδελφοὶ μου καὶ τέκνα· ἀκούσατέ μου παρακαλῶ τοῦ τὰ πτωχοῦ σ᾽ αμαρτωλοῦ πτέρνης τοῖς μὴ κφαὴ διδασκαλίαν· καὶ ῥήματός μου, καὶ μὴ καρῶσθῆτε· ἀλλὰ ἀκοίξατε τὰ ὦτα ὑμῶν, εἰς τὸ μφόμενόν· οἶδα τὰ ἀδελφοί· ὅτι ὁλόγου τοῦ χθόνος εἰς τὰ σωματικὰ σπουδάζομεν, καὶ βϊ αζόμεθα· καὶ οὐπεπμίραν οὐπτμῦ χτὰ, ἀμὰ πασχόμεθα· πάλαμ τι κο πτϊάζομτις, ἵνα μὴ ελθόμεν εἰς αι μοχορϊαν· πτίναν· ἢ μῦσιμπτίαν· ἢ ἀμῦποδησίαν· ἢ ἀλλὴν χρείαν τοῦ σώματος· τῆς δὲ ἐλεημχῆς ψυχῆς, ἐν μοι αμ οὐκ ἐχόμεν· οὐδὲ μεριμνῶμεν ποτὲ οὐδὲ φομτϊζόμεν· ἀλλὰ τρώτον τὶς πτίνον τὶς σωτὰ τὸν θεόν τὶς· καὶ τὴν ψυχὴν, ἱρκομου ἀφίνον τὶς καὶ ἀδιορθῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γρεῖαι· ὀζυτάτην μέντοι τὴν ἀκοὴν
φασίν· καὶ τοῦτο μὲν ἴσως θαυμα-
στὸν τοιοῦτο δὲ οὐδέν· ὃ δὲ πάν-
τες ἂν θαυμάσαιεν τοῦτο λέγω·
τοὺς τὰς τετραπόδων καὶ πτη-
νῶν φωνὰς συνιέναι· ἔστι δὲ
ἃ καὶ ἰατροὶ τῶν ὀφθαλμῶν
ἀπὸ μάθοιεν· οὐκέτι μαλακῆς
ὥρας ἐστὶν οὐδὲ χειμῶνος·
ἀλλ' ἐν θέρει μὲν καὶ φθινο-
πώρου μάλιστα· καὶ ὀξύτατα
τότε μάλιστα τῶν ζώων·
οὐ δὲ βασιλεύς· ὡς ἔμοιγε δοκεῖ
μόνος· ἀλλὰ καὶ ἄλλη τις ἐν
δεήσει· τὸ δὲ ποιοῦσι μέλι·
καὶ φασὶ τοῦτο· ὃ μὴ καὶ τὴν
κηρὸν ἀπεργάζεσθαι· οὐκέτι
τὸν αὐτὸν μάθοιμεν· καὶ τὸ
ἐλάττω καὶ βουλήθης· τί δὲ ἄν
τις καὶ τοιαῦτα μιμοῖτο; οὐδὲν
οὐδὲν τοιοῦτον ἔστιν· ἀλλὰ σαφὲς
γνῶναι μάλιστα· καὶ τὸ φασι· τὸ
μὲν τὸν αὐτὸν μάθοιμεν ἂν
ἀν τὸν· καὶ τὸ δὲ ἄλλη τοιαῦτα
συνιέναι φωνὰς ἀπὸ τῶν καταδήλων·
ἑαυτὸν καταδήλωσας· ἔστι γὰρ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γ΄ Χρεὼν ἐστὶ πλάνης· ἀλλ' ἕως ἐμοὶ
μὲν νοῦν πλάνης ἔστιν· ἐπεὶ δ' ἂν μὲ
τρέψῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον·
τε τρανὸς σάλος ἐμεμήνοντας φορεῖς·
τοῦτό σὺν πρὸ τοῦτε καὶ ἀεί· καὶ ἐ
πρὸ τοῦτε σύγχωρεῖς· σύγχωρήσῃ
καὶ ἡμῖν ὅθεν πρὸ τοῦτε· εἰ θέλετε
μαθεῖν τὸν ἀμάθειαν ὅτι ἐστὶ σύγχω
ρῶν ἐμοὶ καὶ ἀλλήλοις· καὶ ὁ πρὸ ὁ υἱὸς
σύγχωρήσει ἡμῖν· ἐὰν δὲ μὴ σύγχω
ρήσω μὲν· οὐδὲ ὁ πρὸ ὁ υἱὸς σύγχωρή
σῃ ἡμῖν· ἐπιδείξω ἡμῖν παράδειγμα
γραπτὸν μὲν τὴν θείαν γραφήν· πρὸς
διόρθωσιν· πῶς ὁ θεὸς ἔλεγε πολλῶν οὐδενὸς
ἐστέρησεν· ἔχων τὴν ἔχθραν·
ἐστὶν ἐμοὶ τὴν ἀμάθειαν τὴν μεγάλην· ὧν
τὸ πρεσβύτερος ὁμοῦ ὁμοπατρικὸς
υἱὸς· καὶ ἕτερος μητρὸς ὁμοῦ ὁμοπάτωρ
φόρος πολὺ φιλόμεγαλοι ὑπάρχον
τες· ἀμφότεροι ψυχῇ τε καὶ σώματι·
οὕτως σύγχωρῶ τοῦτο· ὁ τὲ ἔχων ζοῦν
οἱ αὐτοὶ λέγω τὸ πρὸ τὸ μὴ σοὶ ἀδελφοὶ

θαυμαστὸς ἐστὶ καὶ ἀληθὴς ὁ λόγος
πολλαχοῦ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ λόγου
ὁ τοῦ τοιούτου φόβου, ὑπὲρ οὗ τοῦ
θεοῦ ἡμῶν, οἱ ἁγιασθέντες χεροὶ καὶ τὰς
ἐμὰς μέλη χαρίσασθαι· ἐπιθυμοῦσιν ὧν
τὸ προκείμενον· τινὲς φησὶν ἂν
ὦμεν, ὅτι οὐκ ἀεὶ θανούμεθα· καὶ
ὅλως ἀσεβεῖς ἀσωμάτους ἀναπλάττουσιν· ὁρᾶ
οὖν ὁ φιλάνθρωπος καὶ τῶν πρὸ
τοῦ νῦν ὄντες, πῶς οὐ θεραπεύσει
ἐπιτρέπαι ποιεῖν τὸν διανοίαν λόγων
τὰ δι' ἑαυτῆς ποιεῖν ταῦτα· ὑπὲρ οὗ
μέρους μαθοῦσα λίαν ἀναμφιλόγου
πίστεως πολυτίμου, ἀφ' ἧς ἐκτὸς ἡ
αὐτοῦ ἀναπλάσεως· σὺν βεβαίαις
θεμελίωσις· καὶ δὲ οἰκείαι πέρας
θησάυρισμὸς τοῦ μύρου· βλέπε πάλιν
πίστιν ὑπάγουσα τῆς μορίας· μόνη δὲ
ἀπὸ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πεποιημένων· οὐ γὰρ
λόγῳ προσῆλθ· λόγος θῶ· διὰ τοῦ ἀνθρώπου διὰ
τοῦ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ πίστις τοῦ
βέλτιστος θεωρεῖ τῆς σκεφάλης

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οἱ ὑπερηλωτοί, ὁ τελχάρος λῶ· λιτοπάρ-
ῥητος λεῖος λῶ· ὁ τὴν καὶ τὸ χορεύειν
καὶ πεθαίνειν· διὰ τοῦ θ γράφονται
δι' ἡμερῶν· στοῦδυοτοὺς μῆνας· ὡς
τε φθορὰν ποιεῖσθαι καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
δελφιὼ αὐτοῦ ὁ τῶν ξιφῶν· ἐπὶ τοῦ
μετὰ ταῦτα τελεῖν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἀμφιβολία ἐστὶν ἰουδαίοις μὴ πολλῶν·
χωρὶς μαθητῶν αὐτοῦ·
ἐμφιβολία ἐστὶν ἰουδαίοις λιθάσαι καὶ
πολλῶν ὑπαρχόντων ἐκεῖ· ἀπεκρίθησαν οὐ·
χὶ δώδεκα εἰσὶν ὧραι τῆς ἡμέρας· ἐὰν
τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προ-
κόπτει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέ-
πει· ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ
κὰι προκόπτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν
ἐν αὐτῷ· παραθαρρύνει αὐτὸν ὁ κύ-
ριος·

ζ φυσι·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡμῶν ἁγαπήσεως αὐτοῦ· ὅτι τὸ μὴ μολυνθῆναι
τοῦ γάμου ἐδικαίωσε λύπης· ὅπερ ἐπὶ τοῦ μὴ
δῦναι εἰς πῦρ ἐπὶ τῶν παίδων ἁγίων
ἐφάνη τοῦτο· ὁ κοσμικῶς ποιήσας πάσας τὰς
ἁμαρτίας ἀπολαβόμενος· οὐκοῦν καὶ τὸ ἁγαπήσαι
ἡμᾶς· ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν· μηδόλως διαφέρει
φόνου προσφορᾶς καὶ αἵματος· μηδὲ τῆς ἀπου
σίας τοῦ ὄφεως δελεαζόμενοι· μηδὲ ταῖς ἡδο
ναῖς τοῦ βίου διαδιδράσκομεν· μηδὲ τοῦ καρποῦ
τῶν ἁμαρτιῶν ἀπολαύομεν· ὃς ὑπὲρ θανά
τους· τέτευχε χάριν· ἐκουσίως ἁμαρτανομένων
ἡμῶν· μᾶλλον τὸ λαμβάνειν τὴν ἐπίγνωσιν τῶν ὀλη
θειῶν· οὐκ ἔξω ἁμαρτιῶν ἀπολαμπρύνει ἀσεβείας·
φωτεινὰ δέ τις ἐνδοχὴ κρίσεως· καὶ πυρὸς ζή
λος ἐσθίων μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους· διὸ μὴ
τῶν δούλων· καὶ ὑλακτούσας δουλάσωμεν τῷ κυ·
μᾶλλον τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἀνδρῶδες διαμάθωμεν
τὸ μῶμον· μὴ ὑπομονῶς δὲ διωκρίτου καπε
χόμενοι τῶν δημοσίων· οὐκρίνωμεν ἑλκομένους·
οὐκ ἐν τοῖς πνευματικοῖς μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς
σαρκικοῖς· μᾶλλον καὶ καύσεως ξύλου· ξηρᾶς
σεως ὕδατος· ὅτι καὶ τούτου ὡς ὁ ἀπεσταλμένος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πὶ τῶ παραδόξω θαύματι τὸ γλυκὸ
ελαιον ὑπὸ τοῦ ἁγίου· ὁρῶν τε καὶ
πᾶς· πῶς ἐξ ἡγεῖτο τὸ τοῦ ἁγίου δὲρ
μα ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν· καὶ ἐδόξαζον
ἡμῶν καὶ δοξολογίαν τῶ θεῶ· καὶ ὡ
ερώτησεν τὸν αὐτοῦ θεόδωρον·
πολλῶν θαυμάτων αὐτὸ πληρώσας ὁ
ἅγιος· ὅτι ὅτε πρὸς βυθὸν τοὺς ἁγίους
αὐτοῦ πρὸς ὠφέλειαν ἀπεστέλλομεν·

Τερατιῶ τις τὶς ἔχων μεγάλως πίστ
ἐς τὸν μεγαλομάρτυρα θεόδωρον·
ἐμβὰς ποτε θαλάσσης ἐς πόλεμον·
ἐν πρὸς κύβους αὐτοῦ ἐπορεύθη·
ὑποφερέμενος ἐν τῶ πολέμου με
τὰ μεγάλης ἐπορεύθη πολλῶν πρ
κύβους αὐτοῦ· καὶ ἐκβαλὼν τὸ σανὶ
δίου αὐτοῦ ἐχάρη ὅλω αὐτοῦ ἐς τὸ ἐκκλη
σίαν· ἐν πλαρώματι ἔμθεν τὸ τέμενος
αὐτοῦ σῶμα ἐτέθη· πολύ ὑπάρχον
μετὰ λίθων καὶ χοῦ σὶ ὑπὸ ἁλμυροῦ· καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὰ τῆς μητρὸς εἰς τὴν ψυχήν
σου ῥεῖ διὰ τοῦ χαλκοῦ· πόσους μυ-
σους τικεῖς· ταῦτα λέγω ἀδελφοί
μου, οὐχ ὑμῶν καταγινώσκων· ἀλλὰ διὰ
τοῦτο λέγω· ὅτι τὴν μητέρα
εἰς κέρδος μετα βάλλεσθε· ὁ γὰρ υἱὸς
μετὰ τῆς σωφροσύνης ἐκαθάρθη·
μᾶλλον κρίνει ἀδελφοί μου τὸ σωφρο-
σύνης ὄν· καὶ γὰρ ἴδε τί ὅτι ἐὰν
μὴ σωφρονήσωμεν ἐλεγχόμεθα·
ἐὰν ἐκρινόμεθα οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· πρὸ
φητα γὰρ θεός· ἀλλὰ θεός· σωφρίνης
αὐτῆς σωφροσύνης· ὅτε δὲ ἐποίησεν
ὁ θ̄ς γὰρ ὄν· ὅτε ἐποίησεν αὐτὴν
θεὸν τί ἔφη· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρω-
πον μόνον· ἀλλὰ τί καὶ φησὶ ποιήσω
αὐτῷ βοηθὸν· λέγων τὴν σωφροσύνην εἰδησίν·
τί γὰρ ἐποίησεν ἡ σωφροσύνη τὸν ἀνθρω-
πον· φησὶ γὰρ ἐκ τοῦ· δείκνυται τοῦτο
τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ καλοῦ· ὅτι φύ-
σει καλός· ὁ διὰ τοῦ γὰρ σωφρο-
σύνης καὶ ἀρετῆς οἱ ἅγιοι ἐκρίθησαν

τῷ θ̄ῳ·

Ἀδελφοὶ καὶ πεῖσ· φέρωμεν ἡμέραν ἡκμειακήν· ὃν
αὐτῇ γὰρ ὁ κς τοὶμ πολέμομ συλλάσαν, ἔφη
τοῖς μαθηταῖς· φέρωμεν· ταῦτα δὲ ἔφα, ὁ
κὲ κάμοις μόμομ αὐτε κλήεσ σε τὴν φέρωμεν, καὶ
ἐμμαῦ ἡμέραν· ἀμμὰ καὶ πᾶσι καὶ παύτοτε,
τὼ αὐτὴμ ὁπ φωμὲν ἐμμεν, καὶ ἡμῖν τοῖς τοῦ
πᾶμοῖς· οὐκοῦν ἄχομαι τὴν φέρωμεν, καὶ φέρε ἡ
μάραμεν ἐμ αὐτοῖς· τοῦτο μὲν, καὶ ταὐτὸ μόζω
αὖθομ, τοῦμὴ ἄχθ αὐτὲ χθῆναι πρὸς τὴμ αὐτοῦ μάθ[ησ]ιμ·
ἀμμὰ τὲ ὁς παύτας ἀγαπητὴ κὼς διδαχθῆναι· ἀν
τοῦτο γὰρ φῇ τιμάσομ ται παύτες, ὅτι ἐμοὶ μα
θηταὶ ἐστὲ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀμμήλοις· τοῦ
τοδὲ καὶ πρὸς τὸμ ἐν δομαῦθομ, φέρωμεν ἡμῖν αὐ
τοῖς· καὶ ἡσυχίαμ αὐτὸ τοῦμ ὀλεθείωμ παθεῖν·
οὕτω γὰρ δυνάμεθα μετὰ τοῦ ἀποστόλου λέγειν· φέ
ρωμεν ἄχομεν πρὸς τὸμ θμ· διὰ τοῦ κυ ἡμῶμ ἰυ
χυ· διοὺς τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει,
εἰς τὴν χάριν ταύτην· ἐν ᾗ ἑστήκαμεν καὶ καυχώ
μεθα, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θυ· οὐ μόμομ δὲ
ἀλλὰ καὶ θλίψεσι καυχώμεθα· εἰδότες ὅτι
ἡ θλῖψις ὑπομομὴμ κατεργάζεται· ὑπομομὴ δὲ δοκιμήμ·
δοκιμὴ δὲ ἐλπίδα· ἐλπὶς δὲ οὐ καταισχύμει· ὅτι
ἡ ἀγάπη τοῦ θυ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶμ
διὰ πμ ἁγίου τοῦ δοθέμτος ἡμῖν· ἔτι γὰρ Χς ὄμτων
ἡμῶμ ἀσθενῶμ κατὰ καιρὸμ ὑπὲρ ἀσεβῶμ ἀπέθαμεν·
μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τὶς ἀποθαμεῖται· ὑπὲρ γὰρ
τοῦ ἀγαθοῦ τάχα καὶ τολμᾷ τὶς ἀποθαμεῖμ· συμ
ἵστησι δὲ τὴμ ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θς ὅτι
ἔτι ἁμαρτωλῶμ ὄμτων ἡμῶμ Χς ὑπὲρ ἡμῶμ ἀπέθα
μεμ· πολλῷ οὖμ μᾶλλομ δικαιωθέμτες νῦμ ἐμ τῷ
αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς·
εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄμτες κατηλλάγημεν τῷ θῷ διὰ τοῦ
θαμάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλομ καταλλαγέμτες
σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόμομ δὲ ἀλλὰ
καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θῷ διὰ τοῦ κυ ἡμῶμ ἰυ χυ,
δι' οὗ νῦμ τὴμ καταλλαγὴμ ἐλάβομεν·

© Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πῶς κἀμήθη λκηρύπλεται· πῶ
αἰσχϊὰὶ διαιμαίμοισι· πῶς τὸ λι΄
λιος τηὴ οἰκουμμένηι πληροῖ· πῶ
ἢ παμμαὰ πεπολλάιωται· πῶς
ἢ καιμὴ μεμαιοῦται· πῶς τὰ ἀρ
χὰὶ απαρῆλθε, καὶ πῶς τὰ μέα ε΄
πημήθησε· δ ὑραὸ ἰσμοι σωμ καὶ τὸ
τὸμ τοῦ χῦ πάθου καιρὸμ πορα
πεόμασιμ· ὅ΄ βίουδαίωμὸ,
ς ὁ΄ βεθμῶμ· δ ὑμασιμεῖς, πϊ
λᾶτος καὶ ηρώδης· δ ὑάρχιερεῖς.
ἀμμαι καὶ καϊάφαι· ἱμα τὰ δὸ
ὅμῶ πάχα τέμωμ ται· τὸ μεμ, κὰ
τα παυόμεμον· τὸ δὲ χῦ ἀρχόμε΄
δ ὑθϊσίαι καπὸ τηὴ αὐτηὴ ε΄ωὸ
ς ἀμάπε τεροῦ ωτο· ε πειδ ηκαὶ
σρϊαδ ὸ, ζωὴ τωμ λέγω καὶ με χρ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

48

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

674

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μβαρὶ ἐλέους, καὶ ἀμαρτιῶν· ἵνα μὴ ἐπὶ τῇ μνήσει
ἡμῶν ὑπερεχόμενα πάθωμεν· φεύγομεν γὰρ
λίαν ἡμῶν, ἵνα τὸν μόνον ἡμῶν· καὶ μὴ ἵνα,
ἀλλὰ ἵνα θάνατον καταγνόντες περιφθάσωμεν, ἵνα τὴν
κυρίαν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως· ἐμὲ δὲ τὸν μέ-
γιστον, ἵνα τὸν ἀπόστολον τοῦ μυστηρίου·
ἵνα τυχὸν μετὰ λείψανον ὦμεν, ἐμ χαῖτι τῆς κτί-
σεως· ὡς ἀδόξως τὸ κράτος, ἵνα τῆς πείνης τοῦ
φίλου μου· μὴ καὶ ἀλλ, καὶ ἵνα τὸν ἀνίωμας τὸν ἀν
ώμην, ἀμήν!

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐνδομάδι, καὶ ἡ χρῆσις: περὶ
τοῦ καταγνῶναι μὴ τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ ἡλίου,
ἀλλὰ τὴν ἀφεσιμαίαν τῆς ζωῆς: ἐν ᾧ περ.

Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· βίωσι καὶ μεγάλοι, ὅτι μὴ
ὀλιγάμεν ἐπὶ γῆς πολυτελῆ, οὐδὲν δοκοῦμεν ἑαυτοῖς
εἶναι μόνον, μύσος καὶ μυθῶν μερῶν· τοῦ μοῦσι· φοι-
τίζομεν· καὶ μιμούμεθα· ἕως οὗ εἰς τέλος ἐμάγω-
σι δὲ τοῦ ὑδωλόμενον· καὶ τί δὲ σοῦτο σαυτοῖς
περιέστι πόθος ὡς ὅλον τοῦ μοῦ ἐκδεδιά-
τεῖναι· ἐν ἀνάπαυσι μὴ, πρὸς μὲν ἡδονὴν ἀλ-
γηδόνα πρὸς δὲ τὸ ἔδαφος μαρμάροις τοῖ
κλιθεῖμι, ὡς τῆ λοιπῆ πέτρα, ὁ ψυχὴ δίκη
παράσχει τοῖς φιλοθεάμοσι μ· ἀμμὰ γὰρ ἡ πε

μήδαμ, πῶς ὡς περιελεύσομαι περὶ πάντ
ζητῶ μὴ τίμωρ καταπίῃ· τίμωρ λάμηθ ἑκάστου·
εἴτε ἀπὸ μέρους, εἴτε ὅλου κλήρου· οὐδὲ πῃ
ἐπαμλάμην ἀπὸ μέρους ἀρκῇ τοι· ἁμαρτεόν
σημάνεις τὸ χρέος, ἕως ἂν μὴ τελέσθῶ
τὸν ἁμαρτίας· οἷον, πρέσβυτα πρῶτον, δὲ
ζαδαμίμας τὴν προσωλήν· εἶτα φθέγξαι
τι καὶ τὰ καρδίαν τομέος· ἡθεῖας χρόας
ἔφαρμάζας τὴν ψυχήν, ὄζει αὐτὴν τ
καὶ τὰ φύσιν ὄζεως· καὶ τὸ ἡ αὐτὴν τῆς καὶ τ
φύσιν ὄζεως· καὶ τὸ ἡ αὐτὴν, ἀμοῦ· καὶ ἄλλο
γον· καὶ τὸ φλήν· ἐφιεμένην, ἀμηδέ· ἀν τὸ φα
τὸς, σκότος· ἀν τὸ γλυκύτητος, πικρότητα· ἀν
τὸ ζῶν, θάνατον· καὶ τοιοῦτος μέν ὁ τοῦ πατρὸς
τοῦ ὄλεθρος· ὑμᾶς δὲ ἀδελφοί, πᾶσιν φυλακὴν
τηρήσασθαι ἐαυτῶν ψυχῶν· μὴ διδόντες
τόπον τῷ διαβόλῳ· ἀμφιάζεσθαι τὴν πρὸς ὠλήν
ἀνδρα μόμοι· ἡδὲ ἡττηθῶμεν τοῦτο
καὶ μὴ χρανθῆμαι· εἰδὲ καὶ τοῦτο πάθοιμεν,
ἀμαὶ μὴ ἐγχρεομίσαι καὶ κατασυρίμαι δὲ τέλος
τῶν ἁμαρτίας· (ημαὶ μὴ δὲ ὑμᾶς τοῦτο πανθάν
μῃ, ἐκ τοῦ προλήψεως· ἐκ τοῦ πολλαμᾶ
μῃ νόσεως· ἀμὰ φύγωμεν ταὺς προσλήψεις· φύ
ασ δ γδεξμλμκλχμνξοπ
στοφλχω

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐμοὶ παράδεισος· ἁμαρτωλοὶ δὲ εἰκ
ῶσαι· τίμοι ἐμὲ πρὸ τούτων
τῶν ἀξίων τιμῶν, ἐπολιτελίαν πα
ράδεισον ἐδείξατο· οὗτοι δὲ
προφήτας ἐξουθένωσαν τοὺς λέγο
μὴ τέμοιτο· ἀμήν σοι τοῦτο λέγω ὅτι
τοὺς παράδεισόν μου ἀποκρίνομαι·
εἶδον τοὺς κύνας ἁγίους ἐμοὶ δόξη· εἶδε
ἕκαστον τοὺς ἰδίους ἐμοὶ πόνους, καθὸ
κῆμοὶ ὡς τοὺς ἰδίους ἐμοὶ φύσιν·
εἶδε μὲ αὐτοὺς μισοῦντες ἐν τῷ ὄρει σῶμα·
ὡς θνητὸν αὐτῶν ἐμὲ πνεῦμα· εἶδε μὲ αὖ
λίαν τῶν σοφῶν τῶν καὶ τῶν τυ
φλῶν καὶ τῶν μωρῶν τῶν· εἶδε μὲ αὖ
ἐξ ἐκκλησίαν, ἐπὶ τῶν χερουβίμ· ὡς
ἄφρασα μὴ λθομαι ἐπολιτελίαν τῶν
ἐκτὸς κτίσμα θεῶν· οὐδὲ ἐρμανεύουσι

ἐγεγένηται οὐκέτι τιμᾶται ὁ δικαιοσύνης
ὁ κατ' εὐθεῖαν. ἀλλὰ σὺν τῇ χώρᾳ παραφύεσθαι.
τοῦτο τοίνυν πρῶτον· ἐμπειρίαν τῆς ψυχῆς
τοιαύτην τοῦ πρέποντος· δεύτερον δι' ὃ λόγου
τοῦ ἰουδαίου· διὰ τοῦτο οὐκέτι τιμᾶται ὁ
θεός· ἀλλὰ σὺν χώρᾳ εἰσιόντα θῆται τὸν
ὄχλον· καὶ ἀλλαχοῦ δέ κε· οὐκ ἐθέλοντος
μισοπονηροῦ τοῦ ὄχλου θεραπεύσασθαι.
φεύγων τὴν δόξαν τοῦ ναοῦ· ὅτι ταῦτα
δὲ ἐμισοπονηρεῖτο πολλῶν τοιαῦτ'. διὸ τιμᾶται
διὰ τὸ μὴ τοιοῦτον εἶναι τὸν τρόπον
ὃν ἐκεῖνος ἐλέγετο· ἰδοὺ
ὁ τοιοῦτος ἐλέγετο τοιούτοις δ' ἀνοῖς τοῦ τοιοῦ
τοῦ πολλῶν δ' ἀκροώμενος ἐπίστευσεν καὶ
φησίν· εἰ τὸν θεὸν ἀσεβὴς ὁ κύριος οὐκ
ἂν ἐπήκουσεν ἐμοῦ· ἀλλ' εἴ τις θεοσεβὴς
ἐστὶν καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖ τοῦτον
ἐπακούει· τοῦτο τοίνυν ἐπὶ τοῦ τοιούτου
ἔλεγεν· καὶ εὐθέως χρήσασθαι τῷ τρόπῳ παιδεύουσι
τοὺς ἀκροωμένους· πιθανόν κε
δοκεῖν εἶναι τοῖς τοιούτοις· ἐλέγετο δὲ τιμᾶται
τὸν ἀναιδίαν τοῦ πρέποντος ἀφικνεῖσθαι
μόνιον· διὰ τοῦτο δὲ κἀπὶ πορφυρᾶ ποιεῖ

οεγ

ἐκ καὶ ὅλης τῆς καρδίας σου· τῆς ψυχῆς σου καὶ
τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐκ τῆς διανοίας σου· καὶ τοὺς πλησίον
σου ὡς σεαυτόν. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐνετείλατο
ὁ θεὸς τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐκτήσω αὐτὰ καὶ
ἐμελέτησας αὐτὰ καὶ ἐδίδαξας τοὺς υἱούς σου
καὶ ἐλάλησας ἐν αὐτοῖς, ἐν τῷ καθῆσθαί σε ἐν
τῷ οἴκῳ σου καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαί σε ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ ἐν τῷ κοιμᾶσθαί σε καὶ ἐν τῷ ἐγείρεσθαί σε·
καὶ δήσεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τὴν χεῖρά σου
καὶ ἔσονται ἀσάλευτα ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
σου· καὶ γράψεις αὐτὰ ἐπὶ τοὺς στύλους τοῦ οἴκου
σου καὶ ἐπὶ τὰς θύρας σου· ἵνα πληθυνθῶσιν αἱ
ἡμέραι σου καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν σου ἐπὶ τῆς
γῆς, ἧς ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναι
αὐτοῖς ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· πλείονα ἔθνη
ταῦτα ἐμοῦ, πῶς δυνήσομαι ἐξᾶραι αὐτά; οὐ
φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν· μνείᾳ μνησθήσῃ ἃ ἐποίησε
κύριος ὁ θεός σου τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς
Αἰγυπτίοις, τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς
εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα
τὰ μεγάλα ἐκεῖνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ
τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν ἐν ᾧ ἐξήγαγέ σε κύριος
ὁ θεός σου· οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεός σου πᾶσι
τοῖς λαοῖς οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν·
καὶ τὸν σφῆκα ἐξαποστελεῖ κύριος ὁ θεός σου
ἐπ' αὐτούς, ἕως ἂν ἀπόλωνται οἱ καταλειφθέντες
καὶ οἱ κρυβέντες ἀπὸ προσώπου σου· οὐ φοβηθήσῃ
ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί ἐστιν
θεὸς μέγας καὶ ἐπιφανής. καὶ ἐξαναλώσει κύριος
ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἐμοῦ κατὰ μικρόν·
οὐ δυνήσῃ ἐξᾶραι αὐτὰ ταχύ, μὴ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ
τὰ θηρία τῆς γῆς· καὶ παραδώσει αὐτὰ κύριος ὁ
θεός σου ἐνώπιόν σου καὶ ἐκστήσει αὐτὰ ἐκστάσει
μεγάλῃ ἕως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν· καὶ παραδώσει
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ
ἐξολεθρεύσεις τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·
οὐ στήσεται ἄνθρωπος κατὰ πρόσωπόν σου ἕως ἂν
ἐξολεθρεύσῃς αὐτούς. τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν
κατακαύσεις ἐν πυρί· οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον
οὐδὲ χρυσίον ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲ λήμψῃ σεαυτῷ,
μὴ σκανδαλισθῇς ἐν αὐτοῖς, ὅτι βδέλυγμα κυρίου
τοῦ θεοῦ σού ἐστιν· καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα
εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἔσῃ ἔνοχος ὡς καὶ αὐτό·
προσοχθίσματι προσοχθιεῖς καὶ βδελύγματι
βδελύξῃ αὐτό, ὅτι ἐναπόθεμά ἐστιν. πᾶν ῥῆμα
ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάξασθε ποιεῖν,
ἵνα ζήσητε καὶ πληθυνθῆτε καὶ εἰσελθόντες
κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς
πατράσιν ὑμῶν. καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδὸν
ἣν ἤγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου τεσσαράκοντα
ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν ταπεινώσῃ σε καὶ
πειράσῃ σε τοῦ γνῶναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου,
εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἢ οὔ. καὶ ἐταπείνωσέ
σε καὶ ἐλιμαγχόνησέ σε καὶ ἐψώμισέ σε τὸ μάννα,
ὃ οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες σου, ἵνα γνωρίσῃ σοι
ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος,
ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος
κυρίου ζήσεται ὁ ἄνθρωπος. τὰ ἱμάτιά σου οὐ
συνετρίβη ἀπὸ σοῦ καὶ οἱ πόδες σου οὐ τετρίμμενοι
ἐγένοντο ἐπὶ σοὶ ἐν τῷ ἔτει τούτῳ τεσσαράκοντα.
καὶ γνώσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς παιδεύει
ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ κύριος ὁ θεός σου
παιδεύσει σε· καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου
τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
καὶ φοβηθήσῃ αὐτόν. κύριος γὰρ ὁ θεός σου
εἰσάγει σε εἰς γῆν ἀγαθήν, γῆν χειμάρρων ὑδάτων
καὶ πηγῶν καὶ ἀβύσσων ἐκπορευομένων ἐν τῷ
πεδίῳ καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν, γῆν πυρῶν καὶ κριθῶν
καὶ ἀμπέλων καὶ συκῶν καὶ ῥοῶν, γῆν ἐλαίας
καὶ μέλιτος, γῆν ἐν ᾗ οὐκ ἐν ἀσθενείᾳ φαγῇ τὸν
ἄρτον σου καὶ οὐκ ἐνδεήσει σοι οὐδέν, γῆν ἐν ᾗ
οἱ λίθοι αὐτῆς σίδηρος καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς
μεταλλεύσεις χαλκόν. καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς
εὐλογήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐπὶ τῇ γῇ τῇ
καλῇ ᾗ ἔδωκέν σοι. προσέχετε σεαυτοῖς μὴ
ἐπιλάθησθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν τοῦ μὴ φυλάσσειν
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ τὰ
δικαιώματα αὐτοῦ ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς καὶ οἰκίας καλὰς
οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς καὶ
βουκόλια καὶ ποίμνια πολλὰ ἔσται σοι καὶ
ἀργύριον καὶ χρυσίον πολὺ ἔσται σοι καὶ πάντα
τὰ ὑπάρχοντά σοι πληθυνθῇ καὶ ὑψωθήσεται
ἡ καρδία σου καὶ ἐπιλάθῃ κύριον τὸν θεόν σου
τὸν ἐξαγαγόντα σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου
δουλείας καὶ τὸν ἀγαγόντα σε διὰ τῆς ἐρήμου
τῆς μεγάλης καὶ φοβερᾶς, ὄφεις καὶ σκορπίους
καὶ δίψαν, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ, τὸν ἐξαγαγόντα σοι
ὕδωρ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου καὶ τὸν ψωμίσαντά σε
μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες
σου, ἵνα ταπεινώσῃ σε καὶ ἵνα πειράσῃ σε τοῦ
εὖ σοι ποιῆσαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου·
καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· ἡ ἰσχύς μου καὶ
κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι τὸν πλοῦτον
τοῦτον. καὶ μνησθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου, ὅτι
αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι πλοῦτον,
ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσε τοῖς
πατράσιν σου, καθὼς ἡμέρα αὕτη. ἐὰν δὲ
ἐπιλαθόμενος ἐπιλάθῃ κύριον τὸν θεόν σου καὶ
πορευθεὶς ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύσῃς αὐτοῖς
καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτυρόμενος
διαμαρτύρομαί σοι σήμερον ὅτι ἀπολούμενος
ἀπολῇ· καθὼς τὰ ἔθνη ἃ κύριος ἐξολεθρεύει
ἐκ προσώπου σου οὕτως ἀπολεῖσθε, ἀνθ' ὧν οὐκ
ἐπακούσεσθε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

ιξδ΄ν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ δευμένου, ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη.
ἰδοὺ κλείω μὲν τὰς θύρας. καὶ φύλα
κας ἐπιστήσω μὲν ἐγὼ τῶν τριῶν ἕνα.
εἰ θέλοι δὲ καὶ οἱ γονεῖς τῶν θυρίδων
ὁ οὖτος ὀφθαλμὸς ἐστὶν ὁ μείζων τοῦ
τοῦ ἑτέρου ὄμματος· καὶ διὰ μέσου τῶν
μερῶν, ἃ τῶν ἀθρόων ἐστὶν ὁ οὐ
μακρὰν ἔχουσι· καὶ εἰσελθοῦσα
ἔσω, ἅπαν μὲν ὁρᾷ σὲ ἐν τῷ δυτικῷ
μέρει, πάλιν εἰς ἑαυτὴν περιφερομένη
ἐν μέσῳ καὶ ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει
μέτρον, πορφύρας ἐστολισμένην
ἐστεμμένοις στεφάνοις περιέχουσα
οὕτως· μαρτύρομαι τοὺς ἀλωφεμένου
βασιλέως χῦ· πάλιν τῶν δὲ καταπτω
μένων· ἐφ' ὃ ἀρχὴν εἶμος ἡ ἀναγνω
σθεῖσα αὕτη· οἱ δὲ ἰουδαῖοι καὶ
ἄμωμος καὶ ἀχρεῖος θεμένης ἐν χώρᾳ σκο
τεινῇ ἐπληρώθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ·
ἰδοὺ λοιπὸν αὕτη ἡ προσευχὴ ἡ εἰς ὧν
ἀνάγκη καὶ ἐνύμφη
ἀλλ' αὐτὰς ὁ κύριος τῶν ἰδίων χε· ἀλλὰ οὐδὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ προσδιόρθωσις ἀρχεῖται λέγουσα· καὶ βασιλεὺς εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα. διαπαίρετικὸν ἐστιν ὅτι βασιλεὺς πέμπτος καὶ πρεσβύτατος· οὐκ ἀγαθὸς ἀνήρ, ἀλλὰ μὴ λίθῳ ἀλλοθεν· ἀλλὰ τοιοῦτος ὁμολογούμενος· εἰ γὰρ μὴ ἀμαρτίαν ὡμολόγησεν· ἐξάλειφε τὴν ἁμαρτίαν· ὡς τὸ μὴ εἰσενεγκεῖν τὴν ἁμαρτίαν καὶ κατὰ κρίθεν καὶ τὸ μὴ εἰσενεγκεῖν τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς πρὸ ὧν προσκαὶ σὺν αὐτῷ κρίθεν· φέρε δὲ ἴδωμεν ἀλλ' ἐσμὲν τοῦτο τὸ πρόβλημα καὶ βασιλεῖ· τοῦτο τὸ κεῖται καὶ κατὰ τὴν καρδίαν μου· τοῦτο κεῖται βασιλεία ἐστὶ τὸ καὶ τὴν καρδίαν μου· καὶ δὲ πρὸ φητείου, εἰς τὰ τετράποδα τὰ δὲ οἰκουμένην· ἀπὸ τοῦ πρόβατα ἐκ μέσου τοῦ ἀπὸ λίθου πεφραδῶθαι· οὕτως τοιοῦτος καὶ τοῖς λοιποῖς, περὶ ἑστὸς ἐγκλοιχεία καὶ βόος· ταῦτα λέγω ὁ καὶ τὸ πρὸ βόος τοῦτο τὸ πρὸ βόος τὸ καὶ τὸ ἐγκλοιχεία τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δαίμονίας μηχανοθετήσαντος.
Ὁ τοίνυν ἀγαθὸς αὐτοῦ ἀγγελος ὁ τὰ
χαίροντα τοῖς φόβοις καὶ τοῦ
παιδὸς παλαιὸς θεασάμενος
ἀγωνιῶντα μετὰ πολλῆς σπουδῆς
καὶ ἀνδρείου λογισμοῦ καὶ λέγοντος·
Ὦ τῆς ἀφαυσου εὐσπλαγχνίας
Ὁ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δράσωμόν
ἀγένειά τις ὑπηρετοῦντα καὶ
ἐκβαλεῖν λέγοντος· Δεῦτε ἀδελφοὶ ἴδωμεν
οἱ δυνατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ θῦσαι φοβερά·
σεῖται τράχηλοι δὲ πάντες τοῦ μεγάλων
λαγόντες· καὶ δὴ τι τοῦτο ὅσιος
παῖς λέγει τοιάδε λαβοῦσα ἀρὶ
ἐστὶ ἔγαι καὶ βῖ ἔγαι τῆς ἐκκλησίας·
Ἐστὶ γὰρ καὶ χίου τοῦ ἀγίου δραστικὸν
τῆς τοσαύτης μεταμορφῆς· ὁδὲ ἀγιὸς
πατὴρ δὴ τι τὰ καθ' ἑαυτὸν ῆν·
γραμμή, οὖν θεός· ἀγιος ἀμώμητος
παῖς καὶ πορφυρίας σεῖται ζώνης μαρτὶ
τοῦ μαρτυρίου· ἀρτιδεκάτος λθοῦ εἰς τὴν ἀγίαν
θυσίαν· ἀκουσάτω φῆς τοῦ προ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

478

καὶ τοῦ ὀχλου καὶ μεταμέλειαν,
ἀμπερέπειν μὲν οὐκ ἐῶ αὐτὸ οὐ
τοσοῦδε ποιεῖ τὸ θαῦμα συνοικείσαι
πειρώμενοι, ἀπεφήναμεν ἄνδρ
ἰσραηλίτας εἶναι τοὺς τότε
πολεμον· οὔδ' ἀτειρόποτοι, οὐκέτι
ἀμπροπαικῖμῦσορέρει παι
πρόφασις· ὑμεῖς ἐπιάσαθε ὡς πο
ρ' αὐτοῦ καὶ μετέρων προσόμοιόν ἐστε
διδάχθημεν, ὅτι πορρὰ σοῦ μὲν
ἐν θαύματα δόξε ἐν ταῖς πηγαῖς
πολεμεῖ αἰεὶ ἕτερα τοῦ ρησε· τοῦ
φλοὶ φοῦσαι· μετ προὶ καθαρι·
χοροὶ καὶ πόρα μὺ τοὶ καὶ μορθω
σάμενος· καὶ μεχροῖς αὖθις ζωὴν
εἰ ἀμλάασιν πόρα χόμενος· εἰ
οἷων καὶ μῶν τὸ καπαρρέομαι μὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

655

ὁ ἀμόσχομαι· ἡμεῖς δὲ οἱ ζῶ
ντες καὶ ἀδιάκριτοι πιστεύομ.
ν τῷ σῷ ὀνόματι ταύτην δίψαν
τες, ὑμνοῦμέν σε καὶ αἰνοῦμεν· ὅ
τι οἱ ἡμῶν ἐλπίς· οὐχὶ
οὐδέμια· ἀλλ' ἀπὸ σοῦ σωθησόμεθα τε
λευτήσαντες πρὸ ὀλίγου ἡμᾶς·
ἐμάτυσεν ἡμᾶς θλῖψις ἀπέραντ
ος σῶμα· ὡδήγησαν καὶ πολλαὶ
πλάναι ἡμᾶς· ὡ σκοτεινοὶ καὶ τυ
φλοί· ὡ λῃσταὶ καὶ μοιχοί· ὡ
φονόλεπτοι καὶ ἁμαρτωλοί· ὡ
λοιδοροὶ καὶ πεπραγμένοι· τί
σκοπίζεται· τί μελετᾶτε· τί
δίψαμεν· ἔρχεται ὁ θάνατ
ος· ἐγγίζει τὸ τέλος· σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ φθο
ρᾶς· καὶ σοῦ τοῦ ἁγίου ὀνόματος· οὗ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δώσωμεν αὐτὴν ἐλλογεῖσθαι τὸ
δημοσίευσις· εἰς τὸ θεαθῆναι τοῖς
ἀγροῖς· διότι καὶ ὁ γεωργὸς οὐκ ἄκαρπος
ἐστὶ τοῖς φαρισαίοις· καὶ ἐστὶν ὁ γεωργὸς
χριστὸς τοῦ θεοῦ· φεύγωμεν
τὴν ἐπιορκίαν· καὶ τὴν ἐπιορκίαν·
ἐστὶ λέγειν καὶ μὴ ποιεῖν τὸ λεγόμενον
ὑπ' αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀληθεύομεν
ὀφείλομεν· καὶ ἀληθεύωμεν ἐν τοῖς λόγοις
ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πράξεσι καὶ ἐλέγχωμεν
σεαυτοὺς τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φιλανθρωπίαν· ϛ
ὁμοίως· ϛ
ἰδοὺ τῶν κακῶν ἡμῶν ϛ·
ὁ δὲ λόγος καὶ
ὁ χριστὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν·

μὴ ἐλαύλησε ταῦτα· ἴδε δὲ καὶ προφ̄ς, ὡς φι
λαύτος καὶ ἐλεήμων· ὃν ὡς πηρ φιλόστοργος,
παιδ̄α ὧν τοῦ χ̄υ ὁ ὡς αὐτόν τοι ὡς χ̄ὸν ἰ̄ηλ·,
ἐποδε καὶ πρὸ μὴ ἡ πρ αὐπαῦτα θ̄ν· ἵ μαι ἐσομ̄ αι
ῥ̄ηγμένοι· καὶ φάσι μ τοὺς ἀ̄λ λαῦτ ῶν τ̄ς·
εἰ τοὺς ἐλάσε μ· ἐ αὐθ ἐλθ τ αι καὶ φασι κοῦσι
ταύμου· τί ταρ βάτ μ τοῦτο δ̄, ἐ αὐθ ἐλε ται·
τοῦτ βάτ μ, οὐδ ἐμ αι βι αί ζ δὸθ ε̄, ὃ ζ αὐ ά τ ης
ἐλθ ᾶν πρὸς αὐτόν· αὐμ̄ αὐτ ὸ ἰδί ας πρ ο αι
ρ ό ε ως παρ αι μαί· ἐπ ᾴδ ὴ τὸ ἐ αὐτο πρ ο ἐ
ρ θ τ ον καὶ αὐτ ε ξ ούσ ι ον ἐπ οί η σε μ ὁ θ ε̄ τὸν
αὐμ̄ ον· καὶ ὁ ὁδ ὸ ὡς ἔδ ο κε μ αὐτ ῶν· μί αμὲν
τὴς ἀ πολ ίων, ἣ τις ἐ ᾶ πλ αυτ έ αι καὶ ἀρ ι
χορ αυ· ἐ πτ ὲ αὐδ ὲ πλῶ σεῖ ας τ ε μ ὴν καὶ
πεθλ ι μ ένῳ· καὶ τοῦ πη μ ώσκ ομ ένου καὶ
πομπ ε ό ν· ἀ φ ὑ τ ο ῦ π ο φ η σ ί ν· ὃ, ἐ ὰν πις θ ὲ λη
ξ ᾷ σ ο κ ο ῦ σ ε Ταύ μου, ἔ σ αι ῥ ηγμένος· ἀ
φ ὑ τ ο ῦ τ ο ὃ κ̄ς οὐδ ὲ μ ὰ πε κρ ι ψ ε μ ά τ ου
αὐμ̄ ου· τὸ ὐ ᾶδ η λ α· καὶ κρύ φι α τ ῶν αὐτ ο ῦ
σ ο φ ί α ως ἐ δ ή λ ω σε μ ὴ μ ῖν· καθ ὲς μ αρ τ υ ρ ῆ
δ α βὶ δ ὃ π ρ ο φ ή τ ης, ἐ ν τῷ π ε μ τ η κο σ τῷ
ψ α λ μ ῷ λ ά γ ο μ· κ ὲ ἰ δ ὺ γ ὰρ ἀ λ η θ ί α μ ὴ ν τ ο ύ
π η σ ώ μ ε· καὶ τὸ ὐ ᾶδ η λ α καὶ τὸ κρύ φι ά.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τ̣ραῦλεμα· ἐσφαγκούρι· ἐσκίρτηαλωκαῦμαρ·
τιοῦν ὄδηλι· ποιήσαςθκαυκηνούκά
δκὄτιἐκλλ̣ῦ πόλιγο c· καὶτοῦτο
σνάλλαξαιτηποολλιῶι ποίκιλν· ἵνακεκά
θηcὅτιἐλῶρεάθγῦμοσκ c· οὔτηποολλῖ
αὸτεῶφ ϕηῖ· οὔτεπαλλιν ἐλῶποουδη
λῶι, λῶι ἐσπcσεταδραβλάμδιωκόν)
γὸτρπcὴλικίαcὄθροος· δμγάπη ὁ
γμόμιcθκαθρθωμα· ποιμποιὸθc
ποροαὐδνναθαγτὸνποροφήτιω· ὁ, ἰω
ποροφήτηcἐρχεταιέπιτὸνποροφητ·
καὶτοιὸδδλιπροφήτηcἰῶι· ϕωcοῦν
οὐθεραπᾶ μεαυτὸν· οὕτωτὸρτὸν ϕλ
ξέπιτὸνἰατρόν· ὁτὸλμαθῶκόδιατρὸc
δμοῦἰατρὸνχρείαγίνεται· ἐρχεταιοὖν
πρὸcαὐδνναθαμκαὶοὐχεὐθεῖcἀποθυρ
ἐπλάμαὐδνλόγων, ποδράμομενβαπτί
μῶι· καὶἀνεπεφαντε· μοιἐκαὶϕνέα·
ϕοαὕτηαcτιλεαὰcἐδλζω ποαραθῦ· καὶ
οὐμὴνθλῆcαὐδνϕαντεποαγηcαc· οὐδὲ
γιοῦτονἀποκνόναθαμ, ἵναμὴλθωcι
καὶϕτεϕονεὐδνἐμπροcθεν· ἆδε
ποὰὐτοπμκαθεζόμενοναμεταλλωντῶν
δώδεκαcκαὶποὸμενοcκαὶϕῦτὴνϕνῦν
ϕαcιλικοῦ· ἐρχεταιποὸcαὐδνκαὶτὴ
ϕωνῆ· ϕαcιλῶ· δικαιοκρίτωc ὁ

πα'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μθα. καὶ ἐποίησαν μθα φασὶ μὴ τεθάμασι
καὶ ἀπολύτρωσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἔλαβον
φέρεσθαι τὴν τοιαύτην χάριν ἀμὴν ἀπόστασθαι·
ἢ γὰρ ἔστι μὴν χάρις ἐν ἁμαρτίαις δῶρεον
τοῖς πιστοῖς πρόσιουσιν; πῶς ἐκ πάσχει καὶ τὸ
ἓν κόλασθαι ἑνὸς μέλους, ἓν κατὰ μόνον ἔθνος·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν φυλακὴ ἔστω ἐν ἀδελφοῖς ἡ χάρις μὲ·
μὴ τοίνυν τὸν ἁμαρτωλὸν τοῦ ἔθνους χάλην μολύ
νωμεν ἡδέσι· καὶ ἔθνη μασι μματα
ὀπτὸς· μηδὲ τὸν ὑφιστάμενον ἔθνος μὸν, ὁ πλοῦτος τῆς
ἁμαρτίας, ἀμὴν ἡττώμενοι πορνικοῖς διαμέμο
σι· μηδὲ τὴν λαμπρυνθεῖσαν μοῦ καρδίαν,
κοιμᾶν ἐσμεν πορνικοῖς ἐνθυμήμασι· μὴ
δὲ ὡς κοῦφοι ἀπόστολος ἐσμεν λύσταν ἁμαρ
τίαν, ἐν τῷ θνητῷ ἔθνος μασι, φεύγοντες
κούφισιν ἐν ταῖς ὀπίσω ἐνθυμίαις αὐτοῦ· μηδὲ πο
ιῶμεν τὸν μὴ ἔθνος, ὁ πλοῦτος τῆς
ἁμαρτίας, ἀμὴν ἡττώμενοι ἑαυτοῖς τῷ θεῷ·
ὡς ἐκ ἔθνος ζῶμεν. ἐν τῷ μὴ ἔθνος, ὁ πλοῦ
τος δικαιοσύνης· ἁμαρτίαν γὰρ ἔθνος οὐκ ἔστι·
οὐ γὰρ ἔστι πόμομεν, ἀλλ' ἐπὶ χάριν· ὁρᾶς ὅ
τι τῷ θεῷ μὴ ἁμαρτίαν ἔθνος μασι, οὐδὲ
τὴν χάριν τὴν δικαιοσύνην ἔθνος μασι; ἀπολυ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προσωποιῇ διμερῆ ὦ λόγε.
μείζονα τηνικάδε μοι ὑπομείνω
σὴν λύμην τῶν ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς
μᾶς· οὐκ οἶδας ἡμᾶς δέ που τά;
οὐκ ἐκμετρᾷ σε πίστις ἐπερρίφη
μην; οὐκ ἀκολουθήσαμεν ὀπίσω
σου; ἐκμιᾷ πνοῇ τὴν ἀρχὴν ἀμβλὺ
ἐφυράξαμεν· ὃ πρᾶγμα πρᾶξαι,
ἀφθαρτον δι' ἐπαρκέσαμεν σῶμ-
ου προεδώκαμεν τὰ μέλη τοῖς
πάθεσι· ἀτεφάνους παραπήσομεν
λεξιᾶς προσεδοκήσαμεν δέξα
σθαι· καὶ μὴν τὰς θύρας ἡμῖν
πέκρυπτον, λέγω οὐκ οἶδα ὑμᾶς·
διὰ τί δέ που τά· ἐπειδὴ ἐπεί
μασα, καὶ οὐκ ἐδόκαζε μοι φα
γεῖν· ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐπότισα

ε
ἐκ τῆς καινῆς σωτηρίας, ἐπαλη θεύ
σαι φησί, ὅτι τὸ σωτήριόν σας χρέος
πέμπεται· σωτήριον τὸν λαμπρύνοντα ἡμᾶς.
ἔρχεται πάλιν δρομαίως εἰς τὴν ἑκ
κλησίαν ὡς τὴν ἁμαρτίαν ἐπέλεσε.
ς εἶπε πάλιν ἑαυτῷ δὸς τὸ ἔδαφος
τῆς ἐπὶ πρόσωπον· θρίαμβος ἦν
ὅλη φύρωμα· ς διάζωμα τὸν σωτῆρι
χνα τοῦ ἁγίου οὐδὲ ἀπὸ τοῦ νοῦ μὴ πλήθη
αὐτούς· ς δοῦναι χαίρα βοηθείας τὸ πρὸς
βεβηλαίτου βορβόρου τῆς ἁμαρτίας
ἐκείνης· ἰδοὺ δὲ ὁ διάβολος τοῦ δι
ὡφελῆσαι λέγει ὁμοίως πολεμῶν
ς νικᾶν τε πρὸ αὐτοῦ διὰ τῆς μετάνοι·
ἀπὸ ταὐτὸς διὰ τῆς ἁμαρτίας σωτῆρα
πλεμ· αὐτὸς διὰ τῆς προσευχῆς καὶ
τοῦ δακρύου παρέλθωμεν· δύναται ἐν
τούτοις φαίνεται τὸ θρήνου πολλοῦ
αὐτοῦ εἰσελθωμεν τῆς ἐκκλησίας ὁ πᾶς
ἁμαρτωλοῦ· ς ἀπὸ πρὸς τὸν πλοῦ
πολεμεῖ τὸν ἁμαρτωλὸν ἐπιστρέφειν
ς θρήνων ὧν τα· ς ἐκκλησίας τρέφει τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ὅπως ἀπὸ πολλοῦ ς
κράζων πρὸς τὸν σεβάσμιον χαρακτῆ
ρα αὐτοῦ κύριε ἐν τοιαύτῃ χειρὶ· ὡς
ἐλεήσαι οὐ χεῖρι ἀνθρωπίνῃ θεία δόσει

πατρὸς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κβ΄

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκεῖ δὲ βελόπρωτο θυτος, καὶ πρω
τοδίκαιος ποιμήν· χῦ ποιμένος
τύπος τὴς ἁδὶ κου σφαιρᾶς· ἐκεῖ μὲ
ὄχῦ τύπος τὴς μεγάλης κἰ ὡσπού
θῦ ἐκρεμάσθη τὴς ταθηριώ
δη ἐθνη πομπὴ ἐκ καταχρείσεως
λόσεως διὰ περιστερᾶς ἁγίου
πνῦς διασώσεως· καὶ τὸ μὲν
φερὸμ διάμορθμ κόραχα ἐκ τοῦ
τὴς ἐξορίσας· ἐκεῖ δὲ μωσῆς ὁ
χριστοπάτωρ θύτης· ὁ πλὴν ἐξ
ἐφομόσου ἓ θμη πάθμη πομπῶ
θύσας θυσίαν πολυόλῳον· ἐκεῖ
κάτω δέσμος ἰσαὰκ, ὁ πολλὰ
δέσμος χριστότυπος ὑπὸ ἀμφι
αμφιερόμενος· ἐκεῖ ἰακὼβ ἐκ
λόγη κατώδυνος κάτω, ὁ περὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κ θυρὰ πλοις πετοῖς εἰρθεοις
μοχλοις ἀμφιόμοις οϊῶι πρίσας
ξουτμήσας. καὶ δεσμοῖς χει
ροθέοις, τὰς δ' ἀλύσους ἀλύσεις,
ὡς κηρὸν διαρύσας. καὶ λόγ
χης τὴν θερμὴν πρεύρωι σαρκὶ καρ
δίαν τοῦ τύραμμου διατρήσας
ἐκεῖσωι ἐπιφλεγαὶ χράπτειν
τὸ ξοανον. ὁ πεαρῶ ὡς τὸ ξοανας
χειροθέομεν ραὶ διέπειμε. δύο,
ἐαὶ μὲ θὴ σοχίας ἀκολουθήσον C
τὸν ἡμέτερον. πολὺ μᾶλλον
τοῦτου κεφαλὴν ἁμαρτήσοι.
πῶς δὲ τὸ δεσμωτήριον
ἀνοιξον. πῶς δὲ τὸν δεσμώτας
Βήμα. πῶς δὲ τὸν φύλακα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

446

Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης

ἀγκάθια. ἀρ̄ς μαρτύρομαι ἀρχι
μὴ. τὰ πόρτα κλείσατε ἀδια
τοῦ ἀρ̄ου. ἀναθῶμεν παρδοφτοφύτειαι
παρεκτικὸς ὁ ἀρ̄ς. ἀρ̄ς δ. ἐκλιμβά
νόθη διὰ τοῦ χ̄υ χ̄ε δέθυ. αὐτῷ
ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ
νας τῶν αἰώνων ἀμήν :

Δίκηοις θαυμαστὴ περὶ τοῦτο
μέρους θαύματος ἐν μικρῷ τῷ· πλὴ
πλειάδας εἰκόνος χ̄υ τοῦ θ̄υ κτίσεως.
δ ἔστω τὸ. δ̄ :

Μυρσίνης ἐστὶ πόλις, τοῖς ὁρίοις
μεσόγειος ὢν καὶ τύρου περάλους.
πελοῦσα δ' ὑπὸ τὴν περιώνυμον
ἀκτὴν μεγαλόπολις ἀγχιάλου.
ταύτην τὴν πόλιν, πολλαπλήθη
τῶν ἰουδαίων καὶ τὸ χιαο. τὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ως περὶ τοὺς θρῦα οἱ τε φλοιοὶ
τοιοῦτοί εἰσιν· ἐὰν δὲ προσελθὼν μὴ δο-
κῇ σοι ἱκανῶς εἰρῆσθαι περὶ τοῦ τε φλοιοῦ
καὶ περὶ τοῦ ξύλου, λέγωμεν καὶ περὶ τῆς
ῥίζης· ταύτης γὰρ καὶ μάλιστα μνημονεύουσιν
οἱ τὰ μύρα συντιθέντες· ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς
ἄνθεσι καὶ ἐν τοῖς καρποῖς ἡ ῥίζα τοῦ
κρόκου· λέγωμεν δὲ καὶ περὶ τούτων· καὶ
γὰρ περὶ τούτων ἐστὶν ἐπιστῆσαι τι καὶ
μαθεῖν· ἔρρωσο δὲ καὶ σὺ· λέγω δὲ τὴν
μὲν ῥίζαν ἔχειν· μάθε δὲ
ὅτι οὐδὲν ἧττον ἔχει καθ' ἑαυτὴν· μέγιστον γὰρ
τῆς θείας οὐσίας τοῦτό ἐστι· πρὸς τί γὰρ
γὰρ τῶν ὄντων μᾶλλον εἰπεῖν τὸ καθ' ἑαυτὸ
δεῖ ἢ τῶν ἐκ δύο ἢ πλειόνων· λέγω δὲ
πρὸς τὸ τῶν μαθητῶν ἢ τῶν ἀκροατῶν· μὴ
γὰρ ἐπὶ τέσσαρα ὅτι καθ' ἑαυτὰ ἐστὶ δύο
δεκάθρονος· τοῦτέστιν τῶν δώδεκα θρόνων
φησὶν ὁ ἀπόστολος· καὶ πάλιν εἰς πολλὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πῶς ἐπιθλίβω τὸν ἱερὸν αὐτοῦ τῶν
ἀκολουθίαν· πόνων τῶν παρόντων
καὶ τοῦ μέλλοντος πάροντος· πῶς
ὅσον μείζω εὐδοκῶ καὶ στέργω
μῶν· διότι τῶν παθημάτων ἐλπὶς δω
κατέρχεται· τοιγαροῦν δέομαι σου
τοῦ θυμηθῆναι δούλε· ἵνα μοι λόγος
χῶ καὶ παραμυθίαν τοῖς ἐμοῖς χορεί
ας ποιήσῃς· ταῦτα μὲν λέγων σὺν ἐχ
άστερχε εἰς τὸν ἀγῶνα· βρέχω τοῖς δακ
ρύσι τοῖς τοῦ μάρτυρος, καὶ
ἐτέλεσε τὸν μηνᾶ αὐτοῦ· τῷ ὠ·
χρ ἀπαρείδε· τῷ δεκάτῃ μαΐου ἡ·
λθεν τὸ μυρτὶ ἐπὶ τὸ κ μνῆμα
τοῦ μάρτυρος· ἔφη πρὸς ἑαυτὴν
ἔδει μνῆσαι· ὅ μοι σὺν τῷ καὶ φαν
τῷ ἱερεῖ· εὗρεθη τοῦ γέροντος ὁ ἡδ
σμένος· ἔφερόμενος
ὅσον τοῦ ὄρους καὶ ὁ χούμενος ἐμὶ τῆ
λευκῷ· ἡ κουσαμδὲ καὶ ὅτι φοι καὶ ἐ
γὼ ἐποιήσατο τοὺς προ τοῖς πρό
τοῦ ἵππου· καὶ ἐξ ἑκόντων ἀπῆλθο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰ ἀε μὴ ὑμᾶς παραπλήσιος διημορεύσε
παῖσι· καὶ ἀε λαβεῖ τὸ τοῦ χῦ διεφῦ
λαξε ποίμνιον· καὶ δὴ πιστεύομεν
ἀληθοῦς μέν· τοῦ ἰουλίαν ὑμνηχέ
μνημαλύωφ ἐλεῖ καὶ ἀνεμέρμητον ἔμ
μεν· καὶ φλογερῶς πιθεῖς· ἐξῆ ἐλε
τοῦ τῆς ἁμαρτίας προλιθέμενος μιᾶς
μελίνω ὑρωμαίου· καὶ ἔθηκε τοῦ ἑκοῦ
μυθείας· καὶ οἱ χριστιανοὶ ἔδωκας
ὕμνον καὶ εὐχαριστίαν· τῶ καλλιμίνω
μαρτῦριθεοδώρω· καὶ ἐορτῶν φα
δραν τε καὶ ἔκλαμπρον τοῦτο ἑκ τε
τέλεκαν· ἐκ το τε καὶ μέχρι τοῦ νῦν·
τοῦ θαυματος κἐμέρμηνευκρῦπτε ται·
ὡς διδασκαλίαν τῶν μη πευομ τῶν
χριστιανῶν· ὁ τι μεγάλη αὐτῆς δῦ
ναμις ἐστι· καὶ ἡ βοήθεια καὶ ἡ ἐν
γεια· καὶ πολλοὶ ἀπὸ θνοὶ μαρτυ
τῶν δῦναν τῶν καλῦψαι καὶ ἐξ ἀνθρω
πίνων ἀκαθαρσιῶν· ἀλλ' ἡ βούλεται
ἐπὶ τρόπων θαῦμα· ἐν τῶν τοῦ μαρτῦ
ρος προσθήσω μικρὸν μετέρχομαι·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γοητύζομαι αὐτοὺς καὶ λέγομαι καλῶς εἰ
δέι πηκέναι, ἀμὰ κακῶς εἰδούλευσα.
ἐκείνους δὲ αἰχμώτους, πλὼ σταμοῦ
κέχει ἀποκριθῆναι αὐτοῖς· μετὰ δεῖ
δεῖπνον καὶ πὴν χαρὰν, ποιάσας ὁ
οἰκοδεσπότης τὸ προχάριον αὐτοῦ,
παρέχει αὐτοῖς τὸ μιαθὸν καὶ τὸ πλή
σιον· εἰ τὰ εὔχεται αὐτοῖς καὶ εὐχα
ριστεῖ· καὶ πολὺ χρόνει· ἔρχεται τοῦτων
καὶ ἅς τὸν δὲ μελῆ καὶ ὀκμηρόν· καὶ με
τὰ μαρουκαὶ κλαγγὲ καρδίας, πληρώ
μει καὶ αὐτόν· καὶ οὐχὶ περ τοὺς ἀλλ
τοὺς καλῶς δουλεύσαντας· ἀλλὰ κα
τὰ τὸν κόπον αὐτοῦ, καὶ ὑπερχόμεθα·
πότε μὲν ἔρχονται καὶ ἄλλοι πίτομεν
ἐξωσπόρους· ἀλλοὺς κέχωσι πόρρη
σιν αὐτὴν πᾶσαν πλατεῖαν· οὕτως ἐστὶν
καὶ οἱ δουλεύοντες τῷ θῷ· ἐκδέχομ
τὴν αἴτιαν καὶ ὑπὲρ λαμπρὸν ἡμέραν·
ἵνα τὸν μιαθὸν τὸ πλήρωμα δράμωσ.

ὁ παρὼν μὲν ἐμοὶ τῷ πρώτῳ. τῷ
δὲ μέλλοντι ἐμοὶ τῷ ὑστέρῳ. ἐδιδάξατε
δὲ καὶ τὸν δεύτερον ὅτι τοῖς πλεί-
οσιν ἡμῶν ἐφιέμεθα τοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐπεὶ τοίνυν δύο σημαίνομεν. τοῦτο ὑμᾶς
τὸ τῆς φιλοδοξίας πάθος. διὸ περὶ
τούτου μέγας ἔστω τῆς ψήφου. καὶ ἐπὶ τῷ
σεισμῷ παραγγέλλει. μὴ μόνον ὁ τὸν αὐ-
τὸν πταίειν. μὴ δεδιὼς τὸν αὐτὸν κίν-
δυνον. μὴ δὲ παρρησιάζεσθαι. ἀλλὰ καὶ
δάκρυα λαμβάνειν ἀπολύτους. διὰ τοῦ
ἐπαρσέως τὸ πάθος. ἐξ οὗ τῆς κενοδο
ξίας τοῦ διαβόλου. ὅτι πολλοὶ ὧν
ἀνώμεθα τῆς μετέρχομεν. καὶ οὐ
δὲν ἀπαιτοῦμεν ὠφελήθησαν. οὐχὶ
τοιγαροῦν τοῦ οὐδὲν ἁμαρτεῖν.
ἀλλ' ἵνα τοιγαροῦν μετέρχομεν τὸν ὡς
πρέπει. οὐκ ἀλλὰ τὸ καλόν. ὅταν
μὴ καλῶς μέλῃ τοῦ. οἷον μὴ κατέχειν
σωφρόνως πάρεστι. καὶ δικαίως τοῖς
ἀνοίοις ὁ πλημμελεῖν. καὶ μὴ ἀδόμενοι
χρὴ οὕτως γὰρ ἐποίουν πολλοὶ πεσεῖν

ἀπαύγασμα· τὸ δρόμον τετέλεκα·
τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος·
οὐκ ἀποδώσει μοι ὁ κς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ὁ δίκαιος κριτὴς· οὐ μόνῳ δὲ ἐμοί· ἀλλὰ
καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν
αὐτοῦ· εἴδετε πόσαι φάλαγγες ἐποίησεν
ὁ κς δι' αὐτοῦ ἁμαρτωλοί· καὶ πόσαι φάλαγ-
γες μύρμηκες τοὺς δι' αὐτοῦ ἀνθρώπους
τοὺς ἑαυτοῦ· τούτοις καὶ ἡμεῖς φεύ-
γωμεν· καὶ τρέχωμεν ὅπου ἐστὶν χαρὰ
δίκαιος καὶ τῆς ψυχῆς ἠγαπημένοι· ὁμοῦ
τὸν πλησίον ἠγαπηκότας ἑαυτούς,
ἵνα καὶ τῆς βασιλείας τοῦ θῦ ἐπιτύχωμεν·
χάριτι τοῦ θῦ· οὗ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·

Περὶ ἀκηδείας· ἀμνημονεύου· ὅτος
δὲ δαιμονιώδης· ἱστόρηται τοίνυν τοῦ ἀββᾶ
Ἑρίου τοῦ περὶ ὑποστάσεως· αἱμωδίας· καὶ
χαθαιμωδίας πόνους τοῦ θείου λόγου· καὶ
προφελεῖ τοῖς προκόπτουσι· ἐκ δὲ τῆς

ἄλλος, πρημὲς ἀπεπήδησε·
ἕτερος, ὡσεὶ μὲ κρὸς ἄμπακηλοῦ
το· ἅλμος, πῶθάμνει καπείχε
το· ἕτερος, ἠλοιωμένος καὶ
πεκείτο· ἅλμος, ἐμδότερον ἐ
φευτεμ· ἐκεῖτὸρ πότε πολὲδιέ
κοντιχὲ χεφαμαίδωιαμαῶμ· ἐκεῖ
ἐσείσθησαμ ἐμαὐτῇ· ἐκεῖδιήμοι
ζαμχαμὶ γοὺμ αὐτῶμ· μέσῳ· πῖς
ἐσιγοῦτος ὁ ναοῖμὶ πὶδδοχῆς·
πὶς ἐσιγοῦτος ὁ τοσοῦτος μὶ πὸ
τοσοῦτομ ἐμ ταῖθαι ἐπὶ πεμῶμ
τὰ θαυμάσια· πῖς ἐσιγοῦτος
ὁ ναοῖμὶ πὶδδοχῆς· ὁ ἐμαῦδὲ
ποιῶμ μῖῶ, τὰ ἐμαῦδὲ, οὐδὲ
ποιεμόμεμα· πὶς ἐσιγοῦτ̄ς·
ὁ δ' βάμμ ἐμ θεμ τοὺς λαοὺς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀναίτιον γὰρ τοῦτο μόνον ὠφελεῖσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ φυλάττειν ἑαυτὸν ὡς τοῖς τῶν θεῶν ἀπομιμουμένοις θυσίας· ἀλλὰ καὶ φθαρῆναι τὸν ἐπαρχον· φασὶν οἱ δὲ καὶ τὸν παρὰ βασιλέως ἐμχειρισθέντα· καὶ οὗμος τὸν λόγον· ἢ πρόφασις παρείπετο· τοῦ μὲν πρόσθεν προτιθέμενον οὐδὲν ἀπετίθετο· τοῦ δὲ τοῦ βασιλέως μεμισηκότος καὶ πολεμοῦντος προβεβλῆσθαι· ὅπως παρείδωμεν ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτο καὶ χαλεπὸν ἔργον· τὸν περὶ τοῦ λαοῦ εἰπεῖν τοσοῦτον· τὸν μεγαλομερῆ τύραννον θεόδωρον· τὸν ὡς ἀληθῶς δωροφάγον περὶ τῆς πίστεως ἔφη λέγειν· ἵνα δὲ καὶ τῶν θαυμασίων τι ἐπὶ τοῦτον τὸν ἀνδρα θῶμεν

τὸ περὶ ἀρχὴ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κε΄
ς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν μὲν τελουμένων παρηκόντα τὰ χρῆ-
ματα τοῦ σώματος καὶ χωρὶς ἐστερη-
μένα τοῦ τελεῖσθαι· τὰ δὲ μανθάνοντα τοῦ
χρόνου τῆς ζωῆς, ἀπὸ δὲ
χθρωμένους ἐβίωσαν τοὺς μὲν φθαλμοὺς
οὐκ ἐφοντίσαντες βλέπειν καὶ τὰ σώματα περὶ
καὶ κωφοὶ ἐτύφλωσαν ταῖς ἁμαρτίαις· τὰ
χείλη μυερὰ ποσὶ ταῖς ἀσελγείαις· ἐ-
σάπησαν δὲ ὅλοι τὸ σῶμα τῇ καπνῷ.
τὰ λοιπὰ μυκτῆρι· μὴ τῷ θυμῷ σοι ἐλέγχωμεν·
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσωμεν· οἶδα δ' ὅτι
σοὶ μὲν τὰ τέκνα ἐστὶ φιλανθρώπως οἱ
οἰκοῦντες· ἐμὲ δὲ ἐλέγχεις· λέγε· μὴ τῷ θυμῷ σου
μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγχωμεν· μηδὲ ἐν ὀργῇ σου
παιδεύσωμεν· ἐπεὶ καὶ ἐν ὀργῇ εἰς ἐμὲ
ἁμαρτάνουσιν οἱ ἐμοὶ καὶ ἐν θυμῷ εἰς ἐμὲ
ἁμαρτάνουσιν· ἐπὶ καὶ ἐν θυμῷ ἐλέγχεις·
ἐπὶ τῷ θυμῷ σου ἐλέγχωμεν· ἐπὶ καὶ ἐν ὀργῇ
παιδεύσωμεν· ἐπ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

454

εἰ μὴ τὸ οἰμῳζ φλυαρίᾳ τῷ ὀμπιπλῶ
φλωμαι, τοῦ μαλ ωραίου· πίσδιο
ταύτην ἐγθάδε ἀμαλακῶσαι· ἢ πό
τε· κδ ἰκ ἡ τρυλατὴν αἰτίαν, παμπά
παπαῖ ἀπορρῶ καὶ βίᾳ μαι·
ἰσόδριος· ὁ εἰμὲ παραπίθειμ πλὴ
τως τοῖς ἀπαιτηροῖς ῥήγις καὶ λ'
λοκότοις; ἀμμὰ λῖν ἀπόις ἐπὶ
χειρεῖς· πῶς γάρ σοι καὶ πτιαθῆναι
ἀμέξομαι, τῶν πραγμάτων φα
μερῶς ἀπόδ ἐδ ειμέγων καὶ διαρρ
δημιέρεχόμ τωνδσυ τὴν κλάκόμοι
αμ· ἐπαίπη καὶ καππόη τοπρὸς
ταὐτὸ ἄμος, καὶ μὴ δ ωιάλεμοι
ἀμτιρέτειμ τὸ ζωμολοδ ιὰ τοπρὸ
τοῦμὸ φθαλιῶμ παρίασαι σθαι
τοῦ ἐρέχομ τὰ· ταὐτὰ πόδ εἰξεις·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

βλεμμείς τὴν καρδίαν μου καὶ ἡ
πεῖμα τοῦτο παρ' ἐμοῦ τῶν ἐμῶν μέμω.
καὶ ἐλθοὺ τος τοῦ ἀδελφοῦ φέρομ
τος τὴν τροφὴν αὐτῶν· ἐφ' αὐτῶ·
ἀδελφέμου· εἰ τὴ τῶν ἐμῶν μέμω
ἐλθεῖν ἐμθάδε· ὁδὲ αὐτὸ ἐλθὼν ἐν
περ αὐτῶ· καὶ ἐυθέως ἀμμαστας· οὐ
πῆλθεμ· καὶ βλλῶμ τὴν κλίνμαν·
λὰ ἦλθεμ πρὸς αὐτόμ· καὶ μέτει· τέ
κμον τὶ ἔχαρίμην θέλη σε ἐλθ"
ἐμθάδε· καὶ ἀμ ω βλῶ ὅτι με τὰ σοῦ
ἐν τῶ σπηλαίω· ὁδὲ λέγει αὐτῶ·
τὶ αὐ τοπο δώσουσι περ αὐτὶ ε· ὡς
ὠμ ἐποίησας τὴν ἐμὴν ἀμ αξιόπη
ὁδὲ ἠγούμενος· καὶ τὶ φαθοὺ ἐ ποι
ησάμι· ὁδὲ, ἀὶ ε περ πολλοὺ φαθοῦ
ς ὑπηλῶ καὶ μεγάλου ἠξιώθημ·
Καὶ ποιησάσας ἐν τῶ σπηλαίω τοῦτο·
ς δὶ ἀπὸ ἀρξ ἐλουσθεορῶ· καὶ ὁ
μὶ λεῖν τοὺς ποιεῖν ἠξιώθη· καὶ προ
φῆτικοῦ χαρίσματος ἐ χω· ὁδὲ ἠγού
μεμος· καὶ τὶ φαθοὺ ἐ ποι
ησάμι· ὁδὲ, ἀὶ ε περ πραγ ἐ φ ἡ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μελμέμει, εἰ μὴ κόλασιν, καὶ τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον· ὅσκώληξ οὐκ οἶδεν τοι·
ὅταφάρυγες οὐρανιοὶ τοῦ ὀδόν·
εἰδὲ ποινὴ σὶς ἁγνὴν καθαρὰν μὲ
τὸν ἀδελφόν σου, ὅσα δ' ἁμαρτή
ματα ἔχεις, θάρροι ἔχε εἰς τὸν θν̄,
ἵνα σου σὺν χωρήσει· καθὼς μέλλει οὐ
ἰὼ ὁδὰμ δοσκηνοί· αὖ ἠλίνσαι αὖ τὶ
αὖ ὄν, αὐτὸς μελλεῖ ἐκεῖ ἐλεῆσαι σε
δ' τὶ γὰρ ἐν τῷ ὑῒῶ ἐσχέ πασαι, αὖ
μέλλει ἐκεῖσκε πάσαι σε· αὖ τὶ γὰρ
ἐσὺν χώρησας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ σὺ
γχωρῆσαι σοι· αὖ τὶ γὰρ ἐξαμάρτησε
σωσαι, αὐτὸς ῥύσε ται σε τῆς φθορᾶς
ἀμάρτησε ἐκείνης· καὶ πάλιν,
τὶ λέγει ὁ κς· ἐδώκειν λόγον φασὶν,
λέγων· ἐαὐ δ' φήτε τοῖς αὖ οἷς τα
παραπτώματα αὐτῶν, δ' φήσει
καὶ ὑμῖν ὁ πὴρ ὑμῶν ὁ οὐ ρά νιος τα
παραπτώματα τὰ ὑμῶν· ἐαὐ δὲ μὴ

καὶ μόρα αὐτοῖς ἢ εἰς λόγον ἢ εἰς φι
λονικείαν, ἐποίει αὐτοὺς καθ᾽ ἕ
κάστην ἡμέραν μετ᾽ ἀλλήλων ἐ
θίειν· ἐμβύλιόν μέρος ὁπότε κάμ
πτοιμι πρὸς ἄλληλους ἔχω σὺν μικρο
ψυχίαν, ἢ τράπεζα καὶ ἡ διά
θεσις τοῦ ἄρτου, ποιεῖ αὐτοὺς ἐκ
φιλίαν μετὰ ποιήσθαι· καὶ ἡ
κακίαν τὴν πρὸς πεσοῦσαν ἐξο
ρίσαι· εἰδὼς ὅτι διὰ τῆς τρα
πέζης τῆς ζωοποιοῦ, πόλεμοι εἰ
σὶν αὐτοῖς, τὰ πρὸς πεσοῦν τὰ μοχθη
ρά· δηλῶν μὲν σὺ καιροὶ καὶ μοχθη
ροὶ δι᾽ ἄμορος· ἐν τοιούτῳ καιρῷ
πάρεστι πρὸς πεσοῦσαν τὰ μὴ
δὲν ἡμῖν πρόσφορα παιδία, ἐν
καιρῷ τῆς μεσημερίας· ὅπερ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

6424

ἐν τῇ λόφῃ αὐτοῦ· καὶ τοῦτο μέχρι
βικτωρίου πρίγιπος δελφοί· ἐν
τοῖς προτοῖς καιροῖς ἐκείνοις τοῖς
εὐλογημένοις, οὓς ἐφθασα εἰπεῖν ὅτα
πεινος· ἀπὸ τὴν λαμπραν καὶ ἕ
ως κυριακὴν, ἐσχόλην τὴν πεντη
κοστὴν, οὐκ ἤκουε τίναι ἄλλο, εἰμὴ
μόνον τὸ χαίρεται· εἰς ταῖς χαρο
κοπίαις· εἰς τὰ καπηλία· εἰς ταις
ὁμιλίαις· εἰς ταὶς ὁδοις· καὶ πόρτα
χόθεν· καὶ ἄμω· καὶ κάτω· καὶ πέρα·
καὶ μέσα· καὶ τοὺς αὐλες· καὶ μὴ πιά·
δὲ ἅπας ὅμως, αὐτοὶ ἐμέτον χαίρομεν·
οἱ καθημένοι· οἱ περιπατοῦντες· οἱ κα
σκοῦντες· ὅλοι αὐτὸν τὸν εὐλογημέ
νον μουλόπον, διὰ σώματος εἶχον ἐν
δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις, ὡς τοῦθ' ἅπαξ
μόνον τὴν λαμπραν ἐκάμνη καὶ ἕ
τέραν ἡμέραν ἀκούεται ἀπὸ τοῦτο
μόστος τοῦ ἱερέως· καὶ μετὰ τὴν

προσεθερω πευθήμαι τὴν περὶ
λύσιν φύσεως τοῦ κόσμου· καὶ αὐτοὺς ἔφη
τὸν θεὸν δημιουργὸν, τοιοῦτον
κεῖνον· οὔτε ἐγόησεν· ἀλλ' ἔμοιγε
μακροθύμως καὶ πιθανῶς· ὁδὶ χ̄ς ἐ
στι φύσει· θαρσαλέον· ἀφέωγε
σιαὶ αὐ μαρτίας· ὁ ἀρδιεμιστὴς
χ̄ς· τὴν βασιλείαν καὶ περὶ φθόγγου τοῦ
φαρίσαιου μόρφειχατικὸν ὤναι καὶ
φ̄ λέγεσθαι· σωκθειαν περὶ πεσὼν
οἰατροὶ, καὶ πρὸ τέρου πρὸς
τὴν θεραπείαν τοῦ γοσκομεῖου· ἀλλὰ
τὰ αὐτίαι αὐτοῦ ἐκκόπτειν καὶ ἀγαι
ρεῖν· ὅιον πολλάκις ἐγὼ χ̄ς ὑμῶν
τοῦ φ̄ ὁ θ̄ς ἐλεῶν· ἀφεις ἀναπρὸς
πρὸς γοσοῦντας φθόγγους· τὴν δὲ
φάλλις πρῶτον γὰρ σωτηρίαν· ὅγι θά
κρίζω καὶ κατὰ πολὺ τὸ γοσκομεῖας· οὕτω
δ̄ χ̄ς· τὴν πολιτικὴν αἰρεσιν λεῖπον τῶν χ̄ν
τὸν ἐκκρ καὶ ρίζαν τοῦ τῶν κακῶν
ἁμαρτίαν· αὐτὴν τὰ σώματα ἡμῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ παύτων ἐλεῆμον καὶ παύτων
μεμνᾶ· ὁδὲ κῆγὼ μέμνος καὶ παύτων
οἱ μομφοὶ αὐκούσην τε ἐθαύμασ ζῆν
πῶς ἐμὸ λίγω καιρῶ τοιοῦτος μέγα
μεμ· ὡς τελέγειν τοῖς ἀμοῖς τὰ σὰ
μεθαύμον τὰ καὶ τὰ μέλλον τα·
Ὁ ὧν αὐτὸ παύθεμος τοῦ
Ὁ ἐλεήμονος ἐμοῦ· τῶδε υπέρ
τῶδε υπέρασ ἐυδοκιμοῦ τῶς ἀμῶν
λήψεως τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ· ὡ φθη
αὐτῶ πάλιν ὁδικαίωμ ὡς ἄρτελος·
Ὁ λέγει αὐτῶ· γίνωσκε πάτερ·
ὅτι διαὐτὸ οὐμεμπτόν σου τὸ λί
τιαν· καὶ τὸ ἰσάρτελόν σου υἱ·
ἐλθεῖν ἐχω σὶν προσὸτέ τεροι ἄλλοι·
ὅπως με τὰ τοῦ σῶ μαθητοῦ σου· ἀμὲ
μέγνωσὶ σε εἰς τὸν ὁῦν· ὡς τε ἐκεῖ
νος λέγειν τὰ αὐθέαυτα καὶ λλει μέτω
Ἰῦ ἀρτέλων· Ταῦτα εἰ πῶν ὁ αὐτὸς
θεαρτος δικαίωμ· οὐ φαμὲν ἐγένετο·
ὅδε φιλαύθρωπος καὶ ἐλεήμων ἐμὲ·
ὁ μὴ θέλων τὶν ὠ αὐτὸν λέσθαι· ἐμὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βαὶ ὑπουχεμωθέμτα· ὀς, οὐ
πόμμ· οὐκώμμμ· οὐκοῖκομ· οὐ
μομήμ· οὐσυμπεμπκέκτηται· β
πολλοδαπῆς χώρας, σὺν τῇ μερίτ
οἰκησιμέχομτα, ὁ πάμτα καπέχωμ·
δοίμοι σὺν τῷ μομτοὺτομ τομέπι
ξύρουμμμομ, ἵμα σκεπάσω τὸμ τ
ἐμὰς ἁμομίας καὶ ὑαμτὰ δδοῖμ
τοῦτομ βάὶ αὐτὸμ μμεκρομ, τομ σμῖ
ορδάμπτμ ἐμὴ ἁμομίαμ ἐμθα
ὑαμτὰ ὑπὲρ μμεκροῦ πόρα καὶ ὡ·
ὕσὸ πάμτωμ ἀδικηθέμτος· ὑπὸ
φίλου πραθέμτος· ὑπὸ μαθητοῦ
προδοθέμτος· ὑπὸ ἀδελφοῦ μδίω
χθέμτος· ὑπὸ οἰκείωμ δούλωμ πρᾶ
πιαθέμτος· ὑπὲρ μεκροῦ πρεσμέ
υω, τοῦ· ὑπὸ τοῦ ὑπάτου ἐκδου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ εἴ τι ἄλλο ἀθοὺ εἰς τὴν χρείαν
κωμῳ· καὶ τὴν αἰσώπιον ἐκείμην ζωνην
χαρίσκα τοῦ κ̄μ̄ῳ· καὶ τὴν ἐποῦσιον
κασσίτειαν· εἰδὲ πορορεῖζομεν αὐτοῦ
δοῦ ποιοῦμεν τοθέλκμα αὐτοῦ, πε-
μ̄αμ̄ἐχειἐφ̄ κμᾶς τὴν ὁρκμ̄αὐτοῦ·
καὶ ασπειμ̄ἐχε ται καὶ οὐθερεῖζειμ·
καὶ κοπιᾶμ̄ἐχε πεὶς μάτην· καὶ λοι
πὸμ̄, αἰρκόσειμ̄ἐχει κ̄μῳ ὀθ̄ε, καὶ τα
σωματικὰ, καὶ τα ψυχικά· καὶ οὐ
αὶ κ̄μῳ· λοι πὸμ̄, ἀκοῦσαι τί μου τοῦ
τα πειμοῦ καὶ ἄμερ τωλοῦτίρομ τος·
καὶ ἐαμ̄μου ἀκοίσκτι, ἐλπῖζω εἰς τὸν
παμ̄άταθομθ̄ῳ, ἵμα πέμ̄φοιεἰς κ̄ω
τὸ ἐλεος αὐτοῦ· ὅτι πολῦ ἐλεοῦεται
ὁ οἰκτῖρμεων· καὶ μετὰμ̄οσθ̄ῳ ἐπὶ
ταῖς καλκίαις κ̄μῶν· καὶ οὐκορτῖζε
οὐδὲ ἀπορρέφε ται τοῦ ἄμερ τωλοῦ·
ἐαμ̄ὁλοψύχωσι πρὸς αὐτοῦ ἐπιαρέ-
ψα· ἀλλ̄ἐμ̄αι καμῖζε ται αὐτοῦ ὡς τυκόσιον

λέ⸌ωμ, οὐκ ἐκμελ⸌α· οὐδ ἐ ποήμεω·
οὐδ ἐ ἐπιορκησα· οὐκ ἐ⸌χω λοιπὸν
ἁμαρτίας· ἐπὸ δ ἐμέτωὐμῖν· ὅτι πᾶ
σα ἁμαρτία μικρὰ ἢ μεγάλη, χωρὶ
ζει τοῦ ἁγ̄ου πὸ τοῦ θ̄υ· τοσοῦτον
γάρ ἐστι τοῦ κρημνοῦ ἀπηχεῖν τοῦ ἁγ̄ου
ἀπὸ μεγάλου κρημνοῦ καὶ ἀποθα
νεῖν, ὅσον ἀπὸ μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν·
τόσον γάρ ἐστι πηγὴν ἁγ̄ου εἰσιδεῖν
ταῦτον πέλαγος, ὅσον εἰς μίαν οὐρίαν
ὕδατος· τοῖς ποιμ, οὐδ εἰς ἁμαρτ.
καὶ γὰρ καὶ ἀρτολοιδία· καὶ φθόνος·
καὶ ταραχὴ μορτία· καὶ μέθη· καὶ μα
σφημία καὶ μισόθεος· καὶ χοροί· καὶ ὀρ
χήσεις· καὶ τὸ τοιοῦτον πόλου ὁμοια·
Ϛ ἄλλα ἀμυθάριθμητα ἁμαρτήματα·
εἰς ἃ πίπτει ὁ ἐλεημοσύνος ἁγ̄ος καθ ἑκ
μέραν καὶ ὥραν· καὶ σιγὴν καὶ ὑπο
σιγήν· οὐ μόνον δὲ τὴν ἡμέραν, ἀλλ
καὶ τὴν νύκτα· καὶ γοῦν πολ ἀδελφοί·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οὐδὲν τοιοῦτο ἐπίσκριμα. οὐδὲ χρῖσις
αἰσθητῶν. χορτάζεται ἡ ἐκκλησία καὶ
κατὰ ῥᾶστα σου ὡς προεῖπον· ὅτι
ἐπὶ κατάπαστος ὁ ἅγιος ἐκεῖνος ὁ ἱερὰ
ζόμενος ἀπὸ ἐμμάτης ὥρας τοῦ (ϛ΄)
ἕως β΄ ἀμάπειρα τοῦ πυλίου· καὶ
ἐπὶ καταπάστος ὁ οἶκος ἐκεῖνος. ὃς καὶ
λλείσω τοῦ ἱερομνήμονος· τὸ λοι-
φαίνεται ὁ τῖος ὁ εὐρεῖος, καλίοις τῖμε
πὰρὰ τοῦ λίπος τὰ ὅ τῖ χρῖσις μοῖ ἐστῖ,
καὶ τὰ ἱερὰ σὺ ποιεῖ τὰ τοῦ χρῖσμα
μοῦ· ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὁ πορεύμαβεμε
ξαρχὴς ἀπὸ τοῦ μεσῦσῆ, κραπεῖαν
τὸ ἀπαρασάλευτον· συδὲ ὁ χρῖσις
αἰσθητὸς ἐχάρασεις τοῦ μόρμορου· καὶ ὁ
σίμαι σου ἐκάτι φόμησις καὶ κατ-
πάτησις· καὶ λοιπὸν, ἐπειδὴ ἐχά-
λασις τοῦ ὄρῖς μοῦ τοῦ φῖῶν καὶ τ
ὅλου τοῦ θῦ, οὐκεῖ χρῖσις αἰσθητὸς· ἀλλ
μῖσὸ χρῖσος· καὶ εἰδωλοφάτρης· καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σεαὐτοῦ θύμου· ὡς θεῖαν ἐν
θεσσαλικῇ ἱππασίαν τὸν ἔλεγχον·
καὶ οὐδεὶς μνῆσιν τῶν ποσσοῖν· ἱππικὴ φο
βηθεὶς καὶ σπερμὴ θεὶ τὴς ἀστερίας· ε
κρεῖττον τοῦ θεμένου ἡ σοφωνόσεως·
ε λέγει· βασιλεῦ ὦ τὶς πλούσιος·
ε ὦ καὶ τὶς πένης· ἅλις δὲ ὁ πλού
σιος βουκόλια καὶ ἀγέλας πολλάων·
ὧι δὲ ε ὁ πένης ἀσπίδα μεμαδάμιαν·
ὅτι σε ἐκ τοῦ πατρείου αὐτὸν ἐ ποιμ·
ε ἐκ τῆς πραπαξ ἡ σαν τοῦ ἰδίου ε
ἐμπεσὼν ὅλα πάντα αὐτοῦ ἐκλάθεσθαι· ε
ὁ πλούσιος λαμὼν πλὴν ἀσπίδα τοῦ
πένητος, ἐς φαγεῖν αὐτῶν· εἶδες
πῶς ἐν ταῦθα δαιδίκητεῖται τὸ δεῖγμα·
δηλῶν ὅτι δ πατρ· τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν /
δλλ· ὁ πένης οὐκ εἰ ἀλλοτρίων
δαιτυμὼν ἐν θέσπεσιν καὶ τῶν
αὐτοῦ· πῶν δὲ πλουσίαν ὁ τύφος·
πολλὰ· ποῦ δὲ πένης ἔστιν· ὅταν
ε ἐκ τῆς καὶ δοῦλος γένεται· ε εἰ τύχη
πατρίδα· μὴ ἔρκεται τε φοβεῖται·
ε πῶς δὲ ὁ πλούσιος πρὸς οὗτος·
δηλαδὴ καὶ πατρίδα, καὶ ἀλλὰ ἔστι τρο
φός· πρὸς ὁ βασιλέα· πρὸς ὁ δλλ·
νόμει ζῶν ὁ τι καὶ πατρίδα πορφθε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κραυπόσ καὶ κ̅μ̅ὶ̅ν̅ ὁ θ̅ς̅· οὐκ ἠκούσατε
τοῦ κ̅υ̅ λέγοντος ἐν τῷ ψ̅α̅λ̅μ̅ῷ ἐὰν ἁμάρτ̅ε̅λ̅ι̅-
· ὅ̅τι ἐὰν πειρασθῇ ὁ ἐχθρός σου φάγεται σ̅ὺ̅
· αὐτόν· καὶ ἀφες τὰ ἁμαρτήματα αὐτ̅ῶ̅ν̅
· ἵνα ὁταν προσεύχηται ὁ ἀδελφός σου ἐν
· παθήσῃ κ̅μ̅ὶ̅ν̅· καὶ περὶ ἁμαρτίας
· σου λυθήσονται· εἰ πέλοι· τὰς
τῶν ἀδελφῶν ἁμάρτας τὸ σοφὸς ἐ-
ὅσον κ̅ἂ̅ν̅ τὰς οἰκείας πταίσωσιν ἰσ
δεῖ οἱ προσκυ· ἀλλὰ χ̅ρ̅ὴ̅ δεικνύων
μὴν τύπον καὶ ὑπογραμμού· ἔλε
· γε πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πρᾶ· περ· οὗ
· φιτο αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα τῶν
· ὅτι οὐκοῦν δεῖ τὸ τί ποιοῦσιν·
ὅμαρ ἐδεῖ δοσκειν καὶ τὸν αὐτόθεν
λομαὐτοῦ πέτρον φυλάξαι καὶ
τηρῆσαι· ὁ πε ἔλεγε πρὸς τὸν κ̅ν̅·
· Κ̅ε̅ πόσακις ἐὰν ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ
· ὁ ἀδελφός μου συγχωρῆσω αὐτῷ·
· ἕως ἑπτάκις· ὁ δὲ κ̅ς̅· ἐπειδὴ ἐθαυ
μαζεν ὁ πέτρος ταῖς ἑπτάκις φο
ρμαῖς· ἔλεγεν αὐτῷ ὁ κ̅ς̅· οὐ λέγω σοι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ κῶ προς ταμιᾶσι μ καὶ ὁ μ ταλάντου μ
ἐπὶ τὴν ὑλην θεῖμι μὲν ἀ προθύμιας τοῦ
λῆς καὶ ζεύσης προαιρέσεως· ὡς καὶ
κ' τοῦ ρ οὖσα τοῦ θεσ τοσούτου μὲν ἀργυρί
κῆ τοῦ ραί μ ε σῖς σ κ μ ε ρο μ κ μῶν τοσοῦ
τον· ἔχει δὲ οὕτως· ἐάν τις
ὀκτὼ ἑαυτοῦ μαθητὰς ἐπὶ τῆς θέλῃ
ὁ τοσοῦτον ἐλθεῖν· ἀφ' ἑκάστου τῶν ἑαυτοῦ καὶ
ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθήτωσαν· ὁμοῦ φαιόταλος
τῶν ἀποστόλων πέτρος· ἀκουσεῖν τῶ
κυλίγγιος· ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ
που καὶ ἀποδοκιμασθῆ
ναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων κ
ἀρχιερέων καὶ γραμματέων κ
ἀποκτανθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ
ρᾳ ἐγερθῆναι· καὶ ἔστω τὸν ἀριθμὸν
μόνος καὶ τῶν ἀλλων μαθητῶν,
ἐάν τοῦθ' ἁφάψεται· καὶ ἐλέγχου
σῶ· ἵλεος σοι ἔσται οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο·
ὁ δὲ στραφεὶς εἶπε τῷ πέτρῳ ἄφ' ὑ
πάγε ὀπίσω μου σατανᾶ· σκάνδαλον εἶ
μοι ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ
τὰ τῶν ἀνθρώπων· καὶ προσκαλεσάμε
νος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς

714

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πεφιλανθρώπευσαι· αὕτη ἡ μακρὰ τῶν αἰώνων μακροῖς
πόνοις κάμνωσιν, ὡς μὴ σαλεύεσθαι τοὺς αἰωνίους ἀπελπί-
ζειν· μὴ μὴ σαίνεσθαι οὖν καὶ ἡμᾶς ἀδελφοί· μίξασα
δὲ αἷμα λίμνῃ, μετὰ πολὺ αἵματος τοῦ ἁγίου· δῶσαι δὲ
γάρ· οὔτε γὰρ ἡ φύσις παρὴ λαύσαι, οὔτε ἡλλοίωσ
ὁλόγως· ἴδε τε ἴδε τὸ πάγος καὶ οὐκ ἠλλοίωται·
ὅσ ἴσον τῷ φιλεῖ· ὅπερ ἐστὶ πολὺ ἀπέθανε· π
σι πρὸ κτίσεως, πεῦφη δὲ ἀθανασίας· πολὺ ἐ ἁγ
σείας· ἢ πλοῦτος αὐτὸ τοῦτο· πλουτῶν γάρ φ̄,
ἐσὶ πολὺ τοὺς τοὺς ὅτι κλουμένους αὐτοῖς· οὐκοῦν
ὅτι κλεσθῶμεν αὐτοῖς, ἐν τοῖς φθαῖσαι· ἢ αὐτὸς
δόσεσθ δώσωμεν ἢ κραταιώσωμεν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·
ἀπαναστάσθω αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς ὅσον δεμώσθ τοὺς
ἀχθεσθῶ ἡμῶν, ὅσ ἀπαμείνωσι τὰς ἀδελφούς· ὅπου μὴ
λ ἀπαμείνωσι, καὶ αὐτὸς ἐκφανώσθ ἡμᾶς, ὡς ἡμᾶς
ἐκαὶ ὅσ ἀμαρτάνοντες ὡς τοῦ μὴ κ̄ε· εἰς ἡμέρα ἀμαρτί
φαμέθα αὐτοῦ· ὡς ἡμῖν καὶ ὅσ ἡμῶν ἀθάνατον ἡμᾶς αὐκέτ ἀπαμώ
σασ φθαῦσαι· καὶ παρακαλῶμεν τὸν ἡμαρτηκότ αὐτοῦ
ὁ κατ᾽ ἀκρίτας· διδόντες ἀπολογίαν ἑαυτῶν, ἐν
αὐτοῖς χ̄ῳ τῷ κῷ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα ὁ κράτος, σὺν
τῷ πρ̄ι καὶ τῷ ἁγ̄ίῳ πν̄ι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ
τῶν αἰώνων, ἀμήν:: κ̄ῳ ἐν τῇ μν̄ι τοῦ ἡ καὶ
πρ̄ῳ· π ἡδάσκαλίας καὶ ἐφεσίνων:: ἀ ὁ πρ̄ε::

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κε φιλιω ἀνδρος· ὁ χε· κωτου τομθεῖ
ομαὶ πο ἀπολομ· μεγειμαρ· ὁ τι ὡς πε
ὁ ἀνὴρ κε φιλεῖ ὑπαρχει τῆς γυναικος
οὕτω καὶ ὁ χε· κε φιλεῖ τὴς ἐκκλησι·
τουτου χαριν δεῖ φεσθαι λεγειν τῶν
κε φιλιω· ε λαιον ευποιιας· ἔλαιον
ἐμπιοσεως κε τῶν προς τοὺς πονη
γομενους· κε οὐδεν πορρω τῶν τι
μιω τερον· τοὺς μεμνημενους
λεγε· ὅ τι χρη ταθησομαι· καὶ τοὺς
πραεῖς μακαριζει· ὁμοιως καὶ τοὺς
ταπεινους· τοὺς δε ἐλεημονας· ἄρα
φοσωφειλε τησ ὁ κ τι ἀκουμενεῖ
θω· δαμειζειν κελευει τῶν δωσιν τῆς
ἐλεημοσυνης ὁ κς· ἐις τὸ ἑαυτου
σωμα κεκτῆσθαι δυνασθε χε· εἰ τις ὡς
ἐποιησατε τῷ ἐλαχιστῳ τουτῳ ἐμοι
ἐποιησατε· ἀλλη ἡμαι σουτῶν κε φι
λῶν· καὶ ἀδικωμ ὁρ φαμου κε φιλῶν·
ἀλλη ἡμαι σουτῶν κε φιλῶν· χῆρεμε
καὶ ἀδικωμ· ε τὸ πρόσωπον μου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζωγκαὶ τειαυμου ῥῦά φ εθῆγαι μι-
λ᾽ωσ τησῆς· καὶ ωᾶς ὁ εὑρ ἱσκωγμεν
λ᾽ωσκτογγείμαι· εἰ δ᾽ λέγμεσσίμερογ
λ᾽ωσ τησῆς· πῶῦ ὸκῆ· ἔθε τοσμικ
ογτογγκαῖ γόσωῖ τησῆς· ὁ τῖ ωᾶς ὁ λ᾽
ωσκτειγαςκαῖ γ· ε ωᾶ λ᾽ εκδῖκουμαγλ
ωαρλῦσ ῆ· τῖ σοῖ ε αῖ γαὐτὰ λ᾽ τὰ λ᾽ ε ωᾶ λ᾽
ε κδῖκοῦ μεγαυτοῦ καῖ γ· πρῶῶτογ, τοῦ
δῆ ε λῦπησθγ ε ρωτό μογος· δεύτ ε ρογ,
τογ φθόγογ, ε δειξ ογ ε ις τογ ῆκοσμογ·
τρίτογ· πρῶῶτος τογ φόγογ ε φ ογ·
τέταρτογ· λδελφοκτόγος ε τ ε γ ῳ·
ωατέμωᾶ τος· τογ θ ε λ ήμα τογ ε φ ε ρ ογ·
ε κτογ· τας ωυλας τουαδ ου αῆ ε ωζογ·
ε βδομογ· τογ ωρᾶῦκαῖτηγμυρ ῆγ ε λῦ
ωησογ· ῖδ ε ς τογ φθόγογ ωόσαχα ῆς
γ ῆ ε δ ῆ ζογ καῖ ε ωοίησ ε γ ε ις τογ ἀῆ ογ·
Δῖ᾽ αὐτοῦτο βοᾶῖ προ φ ῆ τ ης ωρόσ ῆ μ.
γ ε ωόσαυτε ε αυτοῖς γ ε ωόμαυτα καῖ μη
ωειρ ε ται ε ωᾶ λ᾽ γθαις. Τοῦτε τῖ γ
ε κ καθάρσ ωμεγ ε αυτοῖς, λ᾽ ωὸ τῆς λ᾽ ης
θαςτῆς αὐτὲ ρ ε τίας, τοῦ φ ο λ κοῦσ ωτοῦ θῦ·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λόγου πολλήν παν τοῦ ἀποστόλου
λέγοντος περὶ τῶν μυθῶν ὅτι
μὴ μεθεῖναι θεόπνευστόν φησι τὴν
οὕτω καὶ μεθυλογίαν τὴν ἀσωτίαν.
ταῦτα οὖν πρὸς τοὺς φάσκοντας· ὀφεί-
λω ὅμως κατὰ ὕλην ἑκάστῃ μυθεί-
σης ἀκριβείας· ἡ γὰρ ἐθίσασα καὶ τὴν
μωμεγλωσσίαν· μυθείαν ὀνομοῦ
μεν, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιμελείας τῆς ψυχῆς·
οὐδὲ ἀπὸ δεκαπέντε μὲν τῶν γαμμάτων
μιᾶς· ἀλλ' αὖ πάλιν γραφέων ἑκάστου
ὡς οἱ χοῖροι· οὐ γὰρ τούτων τὴν μυθείαν
ζητεῖ ὅπως· οὐδὲ τὸν τοιοῦτον ἀπο δε-
κατίσαι δέχεται· οὐδὲ τὸν τοιοῦτον
ἐγκαταλογίζεται μυθείαν· διὰ τοῦ
τοῦ καὶ ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν θλῆτε καὶ ζ
σαν κούσετέ μου τοῦ φαθαυτῆς τῆς φράσεως·
ἐν τούτῳ μαρτύρει πάλιν ὁ διάλογος
φάσκοντας ἐμὲ τῷ δευτέρῳ ψαλμῷ λέγων·
λεύσατε ἵνα κἀγὼ ἐμφόβω· μὴ πολε
μίαν· διὰ τοῦτο παραινεῖ πάλιν
τοὺς μυθεύσαντας· μὴ μεύσωμεν καὶ ἡμᾶς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν ἀνάπλασιν. ὡς τοῦ σοι πεῖσαι χερσὶν
διεμόρφωσε, καὶ τὸ σαυτοῦ δημιούργ-
ημα καὶ ἔνεργεσίας πεπρόσωκας.
ἀρ' οὐ παρεῖδεν; ἀρ' οὐκ ἐπέλειπες.
οὐμέν, τοῦτ' οὖν ὀλιγωρῶν· ἀλλ'
ἢ τὸν σὸν ἐπαίδευσεν προσῆκον ὡς
πατὴρ φιλόστοργος· εἰ τοιγαροῦν
δωρεὰν μᾶς ἀνέλιξεν καὶ διώρθωσεν.
Καταλθεμένη τῶν μολόπων τῶν περὶ
κῶν· βαβαὶ τῆς σῆς συμπαθείας· βαβαὶ
τῆς φιλοθότητος· θεῶν αἰδοῖος καὶ ἀθά-
νατος· ἐσαρκώθης ἐξ ἀειπαρθένου·
ὁ δοῦλον φορέσας τὸν σὸν πλάσμα·
τὸν ἑτερόθεν· ἐ τοῦδε· ἀμέλει· σῶσαι
ἀλόντας ἡμᾶς· τοὺς πεπλανημένους τῶν
μαρτίων· τί τοίνυν φιλανθρωπότερον
ἢ σὺν παθέτερον· καὶ πολλαχοῦ πάρ-
μεν τοῦ ἑαυτοῦ ἡγοῦ δοῦλον ἐγνωκέναι σε· καὶ
ὁμ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῶν ἰδίων συμπαθεῖν
παρῆγμεν· μικρὸν τί παραπεπλανη-
μένον τοῦ τῆς αὐτοῦ βουλῆς· ἢ τοῦ αὐτοῦ θε-
λήματος ὁ ὑπηγαθύμου αὐτοῦ μαθη-

καὶ ὁ ἀπὸ τούτων πᾶν πλῆθος ἀναπαύεται.
πάντας τοὺς δεχόμενος ὁ θεὸς πάντας
παραμυθεῖται· ὃν ἡμεῖς ἐλεήσωμεν
ἵνα θεωθῶμεν καὶ σώσωμεν· καὶ τοῦτο
φασὶ γίνεσθαι λέγοντες· ὅτι ἐπειδὴ
πολλοὶ πολλὰς τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς
πολλὰς ἁμαρτίας ἐποίησαν· ἐχρείαν τοι-
αύτην, μόνον ἔχουσι φαντάσεως καὶ κρί-
σεως ἁμαρτίας· καὶ ὅτι ἐπὶ τοιούτοις
παράδεισον· καὶ πόρνος· καὶ μοιχός·
καὶ ἀνδροφόνος· καὶ λῃστής· καὶ ἀρνητὴς
τοῦ θυ· καὶ ἐὰν προβῇς τις μετὰ τὰ
χαλεπὰ ταῦτα τοῦ βίου ἐν μετανοίᾳ
ἔχουσιν πρὸς τὸν θν· ἑαυτὸν διὰ τοῦ βα-
πτίσματος ἐλύτρωσαν ἐκ πάσης τῶν
ἁμαρτιῶν ὑπερόγκων· ἀλλὰ δὲ ἔλεος τοῦ
δεσπότου ἐν μέσῳ τρίτον· ἐὰν δὲ καὶ ἐν
τούτοις· ἀνθρακες πυρὸς ἀναφλέγει
τοι· ἐν τούτοις δὲ τοῦ ἐλέους τοῦ θα
λάσσης· ἐν ᾧ ἐπιπλέουσιν οἱ ἀναφλέγοντες
θρανεῖς· ἐν ἐπιπλέουσιν οὐκ εἰς τὸν θάλασσαν
δρέπανον ἐφέστηκεν· καὶ ἐν βούλημα θεῖν
τὸ ἅλμα θεοῦ· τὸ μὲν βάθος τῆς θλίψεως ἐκ
τρεῖς τὸ δὲ ἔλεος τοῦ θυ ἀνεκλείπτως τοὺς
τὸ σῶμα περιφέρων· οὐ θέλει τὸν θάνα
τὸν θανάτου τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἐπι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καλεῖ τὸν θῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ αὐτοῦ.
ἵνα σὺν χωρήσει ἡμῖν τὰ ἅγια πάντα.
τὰ· καὶ τὰ λοιπὰ, ἐὰν ἐξομολογηθῶ
χριστὸς καθαρά· ἔχω τὰ πρόβατα
τοῦ πατρός μου τὰ ἀδελφότητά, ἔχω
μεμβάρρος εἰς τὴν φιλακὴν τοῦθῦ,
ἵνα δεχθεῖ τὴν μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ
σὺν χωρήσει ἡμῖν τὰ πλήρωμα
τὰ· πάλιν λέγω ὑμῖν τέκνα· μὴ δὲ μὲ
λεῖ πεῖ σέρχεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐστίν, ὁλόκληρον τοῦ λαοῦ
τοῦτο· ἡ ἐκκλησία ἐστίν, ἐπίσκοπος
καὶ πρεσβύτερος καὶ διάκονος, οἶκος
τοῦθῦ· ἐκεῖ νὰ πρέπει ναι ὁ ἀρχῶν· ἐκεῖ
ἐν λογεῖται· ἐκεῖ κοιμᾶται· ἐκεῖ θάπτε
ται· ἐκεῖ μνημονεύεται· ἐκεῖ προσφέ
ρει τοῦθῦ ὁ ἀρχῶν· καὶ χωρὶς τῆς ἐκκλη
σίας, οὐκ ἔστιν οὐ τοῦ σωθῆναι πάντας
οὐδὲ εὑρεῖν ἀφθάρτως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
πάλιν λέγω ὑμῖν τέκνα ἀγαπητά·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μῶν ἴκετεύειν· εἰ δὲ πορακά-
λοῦν τὸν πορρωτέρω, ἀπορᾶσαι
τὸ ἔρημον· δὸ τέκμαρ ὑμεῖς φη-
σὶν ἔρημον· μάστην πορακαλεῖτε,
τοὺς φοιτῶντας θρᾴττοι· ἐφθά-
σειλυθῆναι τὴς ζωῆς κὴ τὴν ὥρις·
πορῆλθε τοῦ ὡίου τὸ θέατρον·
οὐκ ἐᾴροι πομῶν ἀπαρασκεύαστον
καιρός· μῶν, ἀπὸ τῶν ἐρώτων ζῆ
τεῖ τοιῆδε ἀπόδειξις· εἰ δεῖ προθε
ωρῆσαι τὸν πορόντα δῆσμα·
εἰ δεῖ τοῦτο φορτίσαι τῆς ἀπο-
τάσεως· εἰ δεῖ μνησθῆναι ὅτι
καὶ μετὰ δεσχωρῖς ἐράου, φατῖ
ζειν οὐδ ὕσαιτο· λέπτε δὸ τὴ
κὴ μὲν ἐκ τοῦ ἐράου ὕλεως; οὐ
δεῖ ἀπορτρίοις ἐρτοις, κλῆω τῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δεῦτε οὖν τὴν ἐαυτοῦ τράπεζαν ἑκάστη
καθ' ἡμέραν οἰκουμένην ὁρῶσα τὴν
ἄλλου δεῖπνον τῶν ἀναγκαίων τροφῶν
καὶ λαμπρὸν φορεῖ. ἡμῖν δὲ δεῦτε οἱ
διδοῦσι χρόνον· καὶ ἐξαπορῶ
δακρύων· τίνα γάμους· ἐλεημοσυνῶν·
ἢ τὰ τῆς ἀγάπης τὴν περιουσίαν ὁδόν·
ὁ δὲ δόμος ἔρροσεν ἡμῶν διάβολος
ἀεὶ τὰ τῆς βασιλείας τοῖς τρυ-
φῶσι λογισμοῖς· ἢ τὰ τῆς κακίας τοῖς
κατὰ μικρὸν θεριεῖ· ἐμοὶ
λέγω δὲ τὸ πένθος· θῶ δὲ μικρόν·
ἵνα οὗτος ὁ βραδυτὴς τῶν ἡμῶν πρὸ
μικροῦ καὶ δι' ὀρθοποιΐας· ἐπελθὼν
ἀφαρπάσῃ θάνατος· μικρὸν τοῦ λυ-
προυμένου καὶ δεσμίου· ἀγῶνος
οὗ χάριν ἐδόθημεν ἀγωνίσματα
ψυχῆς σωτηρίου· διὸ τοῦ καλοῦ
τελειωθῆναι· ὃν χρὴ ἐν ἀγῶσι
καὶ ὀρθοποιΐαις· ἐπελθὼν
καὶ δι' ὀρθοποιΐας· ἐπελθὼν
ἀφαρπάσῃ θάνατος· μικρὸν τοῦ λυ-
προυμένου καὶ δεσμίου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐπείθομ το τῆς κλησίας μιμουλῆς
καὶ φαθῆς· ἐκείμοι δὲ οἱ μὴ πειθό
μθμοι τῆς αἱρέσεως τοῦ θῦ ἐκκλησίας,
καὶ τοῦμ αἵρεσμ τράφῶμ, ἐπορεύθη
σαμ εἰς τοῦμ ἐλεείμοῦμ τὸ πομ ἐκείμομ
τῆς κοράσιος· καὶ οὐ μὰ αὐτοῖς, ὁ
τι οὐκ ἔχομεμ ἀμέσῖμ· οὐδὲ εἶχε
τέλος ἡ κολάσις αὐτῶμ, καὶ τὰ πι
κρὰ μὰ σαμὰ· τὸ λοι πομ ἀδελφοὶ
παρακαλῶ, ἵμα μὴ ἔχε πε ἔχθραμ,
ἢ κακίαμ, εἰς ὕπερ τοῦ ἄμμου· μὲ
τὰ γυμαῖκες· μὴ πο τὲ ἔχε τὲ
χθραμ ἢ κακίαμ ἐμ ταῖς καρδίαις
ὑμῶμ, καὶ ἔρχεσθαι ἀ σὺ χάρη
λαμμαμομ τὴς μὴ ἀτίαμ κοιμωμίᾶ
καὶ τοῦ ἱομ ἀμ τὶ δωρομ· λείπομ δὲ ὑ
μῖμ· ὅς τις ἐκεῖμος· ἢ ἀμ δρας ἢ γυμαῖ
κα ἔχε ἔχθραμ· ἢ μμησι κακίαμ· ὃ
οὐ ποιήσει φάπτμ καθαράμ· καὶ
τρόφειαμ τὶ λωρομ ἢ κοιμωμεῖ, μὲ

ἀλλ' οἱ σοὶ πῆς πηγεύραι· ὄ ἐμοὶ ὔ'
πηοι, ἀβάξειοε τοῦ ἐμὶ τῶ ἄδη
ὔπηου· κἐμὶ ῥομφαία, ἐαηοε
τὴν καὶ τὸ σοῦ ἀρεφομέμηρόμ
φάιαμ· λοι πὸμ, ἐπειρουάτωμεν
ἐμ πεῦθεμ· ἀβήταιόμοτε ἀπὸ τῆς
πόρα δείσου, ὕποκαθιιῶ σιοῦ
κἐτῖὶμ πόρα δίσω, ἀλλεμοώμίω
θρόμω· ἐκώμυσάοτε τοῦ ξύμουτῶ
τυπῖκοῦτῆς ζωῆς, ἀμμίδοὺ ἐ ζω
ἄιτὸς ὄμοε ἔμῶθημοι ἔζωή· ἐ
παβατὰ χερουιὶμ δουροπρε
πῶς φυραίπειμοτ, ποιῶ τὰ χτ
ουῖὶμθιοπρε πῶς προσκωῆ
σαιοτ· ἐκρύιμκ ἀπὸ θῦῶς ζωμ,
ἀμμίδοὺ ἐκρυ-φας ἐμ ἑαυτῶ θῦ
γῦμμοῦ· ἐμεδύθηε τοῦ πῆς αὶς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΑΪΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁμὸς καὶ μοιχὸς ἐστὶν ἡ τοιαύτη γυνὴ ἐὰν
ἄλλῳ συνέλθῃ· ἀφ' οὗ γὰρ κρίνεται τῇ
κρίσει ἁλίσκεται· ὁ μὲν γὰρ κρινόμενος
ἀθῷος· ὁ δὲ κρίνων ἔνοχος· ὁ δὲ κρινόμενος
δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μὴ ὀθνεῖος· ὁ δὲ
εἰς τὰ πολλὰ ἴδιος καὶ ὁ θεὸς τὴν ἐκκλησίαν
θεραπεύων καὶ μαρτυρεῖ λέγων· ἐὰν
δοξασθῇ μοι ἐλλαλήσω θεραπεύων
σὺ τὸν θεόν· ἐὰν γὰρ ὅτι
μὴ τοῦ θεοῦ φοβούμενος· μὴ δὲ
ἀγαθὸν ἀγαπῶν· ἀλλὰ τοῦ ἀδόλου καὶ
ἀληθοῦς· ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀπὸ τοῦ
θεοῦ ἐκλειφθῇ οὐ φοβηθήσεται· ἀλλὰ
ἐὰν ἀγαθὸν οὐ προσποιήσεται· ἐκεῖνος
ἀγαθὸς ἐστὶν ὁ τὸν ἀγαθὸν ἀγαπῶν· ὁ
ἀγαθὸς ἐστὶν ὁ τὸν ἀγαθὸν προσποιούμενος·
χαρὰ δὲ ἐστὶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ·
ἐὰν ἀκούσωσιν ἡ ἐστὶν ἐκκλησία ἁγία καὶ
χαρᾶς ἁγίου· διὰ τί λέγεται χαρὰ
καὶ χαρά· διότι τρία ἀγαθὰ ἐλάβοσεν ἀπὸ
ρίψασα, τρυτέση τοῦ διαβόλου·
ὅτι καλὸν μαρτύριον ἐκυρίευσεν καὶ ὡραία
τὴν ἀγνίαν καὶ φύσιν ἐκ τοῦ θεοῦ· ταῦτα δὲ
πάντα χιλιάδες χρόνους· ἐποίησεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ ἀστεῖ καὶ ἀπηορευμένας
πράξεις· καὶ εἰς οὐδὲν χρήσ
μον· καὶ ταῦτα παίνῳ ὁρ
θρος εἰ καὶ καὶ καστὸ ἀροφὴ καὶ
᾽αμαίρεσις τῆς σορίας πῶμνε
τέραμ ψυχῶμ· ἀρρὰ δφεύτω
μεμ ἀπὸ τούτωμ παρακαρεῶ·
ἵματομμέταμκριμόμ τῆς
ψευδορκίας εκκρίμομεμ· ἢ πῖς
᾽εκὶμ ἁρμησις τοῦ θῦ· ὅτεῶμ προ
αατμαίτωμ αὐτοῦ κατα φρόμη
σις· μὴχρημαίτωμ ἐμεκα ὃ
ἡδομῆς καὶ δόξης ὁμμύομεμ·
τὸ ὁμοματοῦ θῦ· ὡς περὶ αρ οἱ
κε τῆς πορ αὐτοῦ δε αὐτοῦ σωμε
χῶς ὁ Βε τὸ χόμερος οὐ καθαρι
σθήσε ται δὲ πὸ μώρω πος, οὗ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οἶμογ· καὶ ὦ χ ἑτοιμε ταὐτης τιὴν αἰχε σαὐτῆ καὶ
τοῦ δὲ θὺ γατερ ωγ· καὶ ωαρε καὶ λειπτὼ δ' γ'
τρὶ αὐδωμεν ἱ τκατὰ λὺ πειάω δγ· οἱ δὲ ἐὶ τωγ
ωρο ἀὼ δγ· ωρὸ δρυμε σὰ σοῦ τα ρε ἐμεν.
λῶ τα ρά τρος ωχ κοίογ τοὺ ὅρομε λᾳ μενος
σκορ· καὶ ωαρε κάλλειλω τὸ ωσσο δ' ἀσσω
θῆ ἐ γάντο· ἱ τέγ ρο δὲ ὄγ ωσο δόμοι ς ὄρογ
τωῦ σιὴ νοχῆ· καὶ ἱ ὄρ δ ἐ κᾶ σὺς· καὶ ἴ ὲ βλὺ
σεγ κὶ τὴ πὶ σαγ κο χλά ζουσαν· ὲ θεὶ ὄγ. ἐ καὶ
τα δω ωσὸ γ κοσα γ ωσὸ γ ἴ τας αἰ γοῖς καὶ τὰ ζόα·
οὐ κὰ φ ἡ σαν δὸ ὐ δ ἐ γα· ἀ λλὰ ωσὸ γ ἴ τας κα τὰ
φ λ δ ἐ γα ἐ ρ δ ἐ ων· ἱ δ ἐ τέ ρω ἐ ὼ κῦ· ἱ δ ἐ ὄ
μῶ ᾶς καὶ μαρ τί ας δ' ἐ χ ἐ ων καὶ ὀ ρε τῶ· ἱ δ ἐ ὄ
ὰ μαρ τί αγ μὲ ν δ ὁ μο λο γουμέ νω, οἱ ὰγ δ' ἐ
χ ἐ ων ὑ ωό τε κα· ἀ δ ἐ τῶ ν ἡ τοῦ λαο τ ἀ ν κγύ σαν α θ
τοῦ γ τῦ γόμε νογ θρῆ νογ καὶ ὁ λο λῦ γμο γ· καὶ μὴ
ἐ γ ἐ γ κα σὰ τα ὰ σ θ ἐ νε ι α· ἐ τε ρὰ φ ἡ ἰ δ ἐ ι ῦ γ τῶ
πε ῖ δα· καὶ ἐ υ θὺ ς ἀ ὐ τε λη θό θ η· ἀ λλὰ ὦ λᾶ ὸς
ωέ τρα· καὶ μὴ δ' ὰ ὐ τὰ σοὶ κα σὶ ς, μαρ τὺ ρη μι τῶ
λό γω ἀ ὐ δ ρε ά σε τρα ύ φω γ· μὴ τέ γη κε ὖ λι ὰ λο ς
ψὺ χὴ σε ρα φεῖ σα ι εἰ ς τα ὁ πί σω· ἐ σσὸ θη δ' ἐ
λαο τ ἀ ὐ τοῦ, μετ ἀ ὐ τὸ ὐ δ' ἐ ὰ θὺ γα τρὸ ς γ ἀ ὐ τῆ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τίς οὗτος προσπύξαντο προσκῦσαι οἱ γὶ
γάλται· τίς οὗτος ἑδετὰ θεωσῶν. ἢ τίς
οὗτος ἐστὶ τὰ πάγω θὸν γω πῖον γ τοῦ θῦ ως
ἐκεῖνοι· ἢ τίς δ βωμὸς τὸ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐαὶ ἐαὶ γ
αἰμαρτίας ὸ λαὸς εἰς τὸν θῦ ως ἐκεῖ
γοι· οὗτος οὐδείς· πρόσχωτο λοι πολέμοι
λὰς μεταὐδαιμρύω γλῶσσ ἐμπροσθεγαυ
τοῦ· ὁγ πολεμοῖς πολέμοις ἐγ ἰσχυσωμεν·
ὑπὸ πάντω γόγο μαι ἐλάβωμεν· καὶ ὑ
πὸ ἐγο σεβραύουγ ἰσχυθῆ μεν δὲ χωμεν;
ἢ φωνῆ ἢ μοῦ μεθγ ῆβαοῖ λεῖς κατέ πλη
ξεγ· καὶ ἡ φωγῆ τοῦ του τοῦ οἰκτροῦ πάν
τι μαῖ θορύβῃ. δίδωσι μὶ γουμβουλίαγ
καλλίστω· μὴ χωγ ωθῶμεν· μὴ δ' ὑπὸ
λλὸ μεθαυοὶ τὰ λαὶ πορροι· οἵτι ὸ ἰαγ τὰς
τῖς πειρασμοῦ ἔχῃ, καὶ ὑ τοῦ μείγ ηλῦδρει.
δὲ πρᾶτῖγ ἀ χερδαίνῃ· καὶ ὺ ζῆ δοξάζεται·
καὶ ὰ ἀποθάνῃ, ὰ φυλέται· καθάπερ τε
γμαῖος καὶ ἀγδρεῖος ἀλλ' ἡτῆς· οὕτως καὶ
ἡμᾶς ποιήσωμεν· ἀνδρῖῶ μεθαυδῖαι
τῆς μετανοίας εἰς τὸν δῖκαιοκρῖσίαγ καὶ
φῖλαγθρωπίαγ τοῦ θῦ ἀνῖχνεύσωμεν, ὁγο μεαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ πάν το τιδέφουσι πορεύεται·
κτῖσις φίλου· ὃ γὰρ πᾶσι τὸ πᾶν·
ἰ παιμῶσι αὐτοῦ ἅ πᾶν τι· τιμῶ
σῖν αὐτοῦ ἀρχόν τι· κἀὐθεμ τίασι
μι τοῦ αὐτοῦ, σὺν κόλον αὐτοῦ· καὶ
πάν τες εὔχον ται αὐτῷ, καὶ εὐχα
ρίστῳσῖν· καὶ τὸ πευστικόν, κλη
θησόμεθα τῖν ἐπειδὴ τῆς ἐσμὲν εἰκόνος
οὐσῶν· κἂν ἐγὼ τὸ πάν τας ἡμᾶς ἐ
πὶ τυχεῖν· χαρίτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τ̄ῦ
κύκλου τοῦ ἰδίου· ὃν πρέπει πᾶσα
δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις· πρ
ὸς, καὶ ἡ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶ
νας τῶν αἰώνων, ἀμήν· τοῦ αὐτ.
περὶ τοῦ λειτουργεῖν, τὸ ὁ
μοιον τοῦδ· ἀβόλου·

Οὐλόμαι πολίῳ ὅταπτεινὸς, σὺν θῦ
μῆσαι ὑμᾶς ἡ ταπεινόν μου πτῶ
χμα, περὶ τοῦ πορόν τος καιροῦ·
καὶ τοῦ μαθοῦ τοῦ σήμερον· πέρυ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πολύτας αὐ τοὺς λεσεῖν· χρῆμος τοίνυν
τοῦ γοῦν θεοῦ καὶ μεῖρα σωνα ρχικοὺς, ὅλας
φρένας φωνὰς καὶ τοῦ πέμποντα καὶ τα
ρσῦ θῦ καὶ τὰς ἐμὲ ἐς λόγον· μὴ ἀπολῶλα δε
ὡς τοῦ θεοῦ ὧν πιστός· αὐρίον γὰρ πλὴν
πόλιν ἔμολμι κατὰ λόφον· καὶ ταῦτα
ἰδοὺ γὰρ ἐρῆμος ὁ πρίαρχος· πολλαὶ θνλαὶ
τῆς χωναταπίνου πόλεως παρεκάλε
λόγων· μὴ κατὰ πίπτειν, μὴ δὲ ρὰθῦ
μεμῦ· ἀλλὰ σωσον τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς
μεθ' ἡμῶν ἀγενῆ ψῦχὰς πρὸς τὸν θῦ ἀγα
φερόν· καὶ τὰς ἑαυτοῦ μερῶν παρακαλῶν
ὁ λοψῦχος τὰς τῶν ἀναγκαίων θησῦ τὰς δὲ
μὴ ὑπὸ αὐτὰ δρομ κατασπουδάσαι τοὺς
αὐτοὺς ἐχθροὺς· καὶ ὅλας αὐ πας τῆς πο
τας χείρας εὐτάκτου πρὸς τὸν θῦ· καὶ σω
σον τὰς ἐλπίδας αὐτῶν ψυχὰς τὰς θησῦ
τὰς μερῶν αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν κατεσοῦσιν
κατὰ κράτος· οὐ μὴ γὰρ τοὺς ὄφεις· ἀλλὰ καὶ
τοὺς ὄφεις θαλάσσας δὲ ὕδατας διέφθαρεν·
ὃ ἄνθρωπος πολλοὺς· ἐκ τότε καὶ μῦθου
λθεν γὰρ οὐκ αὐτοῖς πολεμᾶν· πόλιν

ἡ δὲ λάσ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προς τας εμαμπίας δυνάμεις.
φωμη και ρεπι. άραπε πύρας
οι άρχομπεσύμεσθ. μεθόμενοι
Σμιχαηλ. και επαρθηπε πύ
λαι αίωνιοι. είπα και δυνάμεις
φασίν. αποκπε πυρωροί οι
παράνομοι. είπαν και αι Βου
σίαι με τεξουσίας. σίων πρίφθη
πε αι άρύσεις αι άρύπτοι. και άλ
λος, αι χεώθηπε εμαμπίοι πο
λέμοι. και έπερος. φοωμθη πε
πυρωμμοι οι παρανομοι. Σκα
(ν) απρεπίπιος φοιρας
Σαηπη του Σπομποδωσαι μ
βαπριχης προμπαι ουχ καρατ
παραπαξεως, βίχηπις Σπρο
μος ομουπη παραλοσχυφοβ

τε ἀρχομένης καὶ ἐποίησε μέσον ἐν
μέσῳ τοῦ ὑδατος, καὶ
ποίησον ἔστερέωμα καὶ
διχόθεν ἐφύτευσαν ἄρωμα.
καὶ ἐφύτευσε παράδεισον
ἐν Ἐδὲμ κατὰ ἀνατολάς.
καὶ ἐποίησε πᾶν ξύλον ὡραῖον
εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν
ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ
παραδείσου καὶ ξύλον τοῦ
γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν.
καὶ ποταμὸς ἐκπορεύεται
ἐξ Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν παράδεισον
ἐκεῖθεν δὲ μερίζεται εἰς τέσσαρας
ἀρχάς. ὄνομα τῷ ἑνὶ Φισών
οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν
γῆν Εὐιλάτ, ἐκεῖ ἡ γῆ ἡ ἀγαθή
καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ἄνθραξ καὶ λίθος
λίθος τίμιος. καὶ ὄνομα τῷ
ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γιών
οὗτος κυκλοῖ πᾶσαν τὴν γῆν
Αἰθιοπίας. καὶ ὁ ποταμὸς ὁ
τρίτος Τίγρις οὗτος προπορεύεται
κατέναντι Ἀσσυρίων. καὶ
ὁ ποταμὸς ὁ τέταρτος Εὐφράτης
οὗτος. καὶ ἔλαβε κύριος ὁ θεὸς
τὸν Ἀδὰμ ὃν ἔπλασεν καὶ
κατῴκισεν αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ
τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι αὐτὸν
καὶ φυλάσσειν αὐτόν. καὶ
ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ
Ἀδὰμ λέγων ἀπὸ παντὸς
ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ
βρώσει φαγῇ ἀπὸ δὲ τοῦ
ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν
καὶ πονηρόν οὐ μὴ φάγῃ
ἀπ' αὐτοῦ. ἐν γὰρ ἂν ἡμέρᾳ
φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ
ἀποθανῇ. καὶ εἶπεν κύριος
ὁ θεός οὐ καλόν ἐστιν εἶναι
τὸν ἄνθρωπον μόνον ποιήσωμεν
αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν.
καὶ ἔπεσεν κύριος ὁ θεὸς
ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ καὶ
ὕπνωσεν καὶ ἔλαβεν μίαν
τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ
ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ'
αὐτῆς. καὶ ᾠκοδόμησεν κύριος
ὁ θεὸς τὴν πλευρὰν ἣν
ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ εἰς
γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτὴν
πρὸς τὸν Ἀδάμ. καὶ εἶπεν
Ἀδὰμ τοῦτο νῦν ὀστοῦν
ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ
σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου
αὕτη κληθήσεται γυνὴ ὅτι
ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη
αὕτη. ἕνεκεν τούτου καταλείψει
ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ
καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ
ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
καὶ ἦσαν γυμνοὶ ἀμφότεροι
ὁ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἠσχύνοντο.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φο͂υσο
λοά προσιμε· οὐκ ἔτι πάσι λ̓ πλοῦ λο
ἀλλὰ προσιμε· ὅσοι καταφρονῆς
σου ἀπὸ τῆς γῆς· ἐξέλαμψεν τὸ σῶμα
αὐτῆς ὡς ἥλιος τὸ αὖμα τοῦ ἀδελ
φοῦσου· καὶ ὁ λόγος ἐρομένεν φο·
προσπούπου τοῦ, ὡς περ τοῦ ὑδ
πάγκτη· ὅτι καὶ τὸ αὖμα· ἀφ' οὗ
λέγκαι προσῆλθο ὁ ιc· οὐκρύπτε
ται· ἀλλὰ φανερόμενος· καὶ λαμπρὸ
ν ἐπιδεικνυμενος καὶ τρέμοσι ὅσοι τῆς γῆς,
ὅσοι δὲ κεδρῶν ἀμόθησε ὅσοι τῆς ἁγίας ρε
σταυροῦ ἀδελφοῦσου, ἀφαιρεθήσε
λοιπὸν αὐτοῦ ὁ σοφὸς τόγος· ὡς ἐκλθῆ
φθαι αὐτοῦ ἢ καταλιείφθαι· οὐ περὶ τοῦ
τοῦ ἰδιώματος πρὸς φθορὰν τῶν
παθῶν· οὔτε πάντου· οὔτε ἄλλου
χρείαν τοῦ σώματος ἰδιώματος ποιῆ
ἢ χρὴ ὅταν πορφάνωσιν πρὸς
ἦσαν· πόσων ὁ χάϊν, ἐξέλαμψεν
αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ὁ χιὼν τοῦ θῦ
σὺλλογισμος· ἀλλὰ σὺ φοβοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τέλος κακοῦ· καὶ διὰ τοῦτο προσέ
χεται παρακλῶ· δ' πίχιμ δ' πὸ τλω
καχημ ἀρχημ· τῆς τοῦ ἀρχῆς τίγομέ
μης, ἐμδίχεται καὶ τὸ τέλος· ἀλλὰ πῦ
τοτε τὴμ φαθημ ὁδὸμ ὁδεύομτες·
χαίρομτες καὶ φαμλιώμιμοι· παῦ
μαρὸ ποιῶμ τὸ θέλημα τοῦθῦ, πῶμ
τοτε χάρεται π' καρδία αὐτοῦ· καὶ
π' ψῦχη αὐτοῦ ἀγαλλιᾶται· καὶ ὅταμ
ἔλθοι τὸ τέρος, πορεύδεται εἰς τὴμ χα
ραμ τὴμ αἰώμιομ· εἰς τὸμ τόπομ τῆς
ἀμαπαύσεως· ἐμθα οὐκ εἰκόπος·
π' λῦπη· π' στεμαγμός· ὅπου οὐκ εἰκό
τος· ἀλλὰ φῶς ἀληθιμὸμ καὶ ἀμέσως
σομ· οἴδε ἀμόμ τοι αὐτοὶ καὶ ἀδελφοί,
ἀκολουθοῦσι ταῖς ὁρέξεσι τῆς σαρκός·
τρώγομτες· πίμομτες· σαπαλῶμτες·
ὀρχούμενοι· χορεύομτες· πορμεύομ
καὶ τὰ δελφοῦ τῶμ τοῦθῦ· καὶ π' καρδία
αὐτῶμ· παῦ τὸ πθλίβεται· ἐλεγχόμε

Σὺ ὀργὴ θυμοῦ καὶ ὀθ· καὶ πρᾶσπο θρ
μεὶμ ὁδαθ λέγω προσκῶ· καὶ πὲ
σὶμ τὸ αἷμό μου μαὶ μου· ὅτι ὀργὴ σθυ
μοικὲ· καὶ ἀπο κριθεὶς ὁ ἄγγελος λέγ
πρὸς τὸμ δαθ· διὸ πὲ τὸ λυμοσας
ἀριθμὸν σου τοῦ λαοῦ κῶ· καὶ ἀπο φέλ
λᾳσοι κὲ ὀργὰς πρεῖσε ἐμ θῦμῶ· καὶ οἷαμ
βούλει ἐ πὶ λειξομ· θέλεισ φῦγεῖμ ἀ
πο πόλεως εἰς πόλιμ χρόμους τρᾳς,
διῶ κομ τὸσου σὶ ἐχθροὶ σου· πὲ ἔχει ς
χρόμους δῦο λοι μὸ μαὶ κριβείας· πὲ
χειμ θαμ αττὶ κομ πὲ μέρας τρεῖς· τῶ
τῶ κοῦσας δαθ· καὶ πρᾶσει· καὶ
ἵ ᾳσατο ἐμμεῶς· μὴ δῦῶ σὶ μεμοσλω
λῆσαι· καὶ ὁ ἄγγελος φῆσὶμ πρὸς αὐτ.
λέγε μῦ σῶ τόμως· ὅτι καὶ πὲ πλὶ
γμαι κὸργῆ· καὶ ἀπο κριθεὶς δαθ· λέγ
πρὸς τοῦ ἄγγελομ κῶ· καὶ οὐ κὲ σὶμ δῦ
μαι τοῦ ἐκ φῦγεῖμ ἀπο προ σώ που κῦρῖ,
ἐ ᾳσω ὁ θαύματος· καὶ αὐ μᾶσ τὸ εἰ πεῖμ τ
λόγομ ὃ θασὶ λεῖ· εὐθέως ὁ ἄγγελος ἐξελ
θὼμ κρᾳσατο κὸ πῖειμ· καὶ ἰδοὺ θρῆνος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1809
1655

25Α

1809

727

Βίντσεντζος Ἀδελφοί

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οὐ τὴν τῶν χωλαμπρασχόων γ'
τὰς θεωρίας· καὶ τῷ ἀργοῦ οὐ τὴν τῶν
χωλαμπρασ τὰς ἐλπίδας· ὁ τὴν
οὐ λη φθεὶς τὰς χεῖρας τῶν ἀνω
δ δύναμιν θεύται· καρποφορῶν ἔσο
ὐδενὶ ἔχει· ἀλλὰ ποίησον καὶ τὸ ἔθαν
δυσωδίαν· τοιαύτη τὰ σου κτὴ
ἐκείνη καὶ ὁ ἀκρ καὶ τοῦ ξύλου βρῶμος
ἔσαν καὶ δυσωδίαν· τὴν δ ωναί με
τοῦ ταῦτα τοιοῦτος· κτίς· καὶ τὰ
βακχαλῆται αὐτὴν χώραν ἔσ τῶν οὐ
μερον· ταύτην τὰρ ἐφθειρεν ὁ θς
διὰ τὰς αὐτῶν ἁμαρτίας τῶν κατοικού
των ἐν αὐτῇ· ἐ ἀσεβείας καὶ δι δυσσε
λίαν ἐποίησαν τὰ σεβείας δὲ σφ εἶπ
ἴδες λθ ποίησις αὐτῶν ἁμαρτίας ὅσ θε
οὐ γ· ἐμίας αὐτῶν ἁμαρτίας δίκ ω· βλέπω
μὴν τοίνυν καὶ κλείσ αὐ χούσης τὰ ταῦτα·
μεζαμον ἀσεβεῖς· χρεώσωμεν·
βδομηκοντάκις ἑπτάκις ἁμαρτίας
ἰ. ων· ἐ τότε δὲ βλέπω μὴν καὶ δὲ
θεοῦ μὴν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν θῦ·

δεήσομαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

618

ἐμβλαάστιπλῆ, μαιάιτ᾽ομ ὄφρεᾶται· καὶμὲν
ἐρημίαυδιεέχεται, λητᾶδ᾽εσθαι· πομοῦ· ἐμρὸ
πσεῖδοκᾶδι᾽αὐτομτεγομαίμε τὴμβεαμτημ·
ἠᾶρεαιτε; καὶδέδοικεμή πος πυρίκαωτος ζε᾽
ζῆται· μλέπομ, οὐβλάπτ· ᾶ᾽αὐκοῦ, οὐκᾶ᾽κοῦ
ᾖ· διεᾶρεαμμεμίαωᾶχαμται᾽αὐτὲσθήσᾶς· τί τοίμυν
ᾶαμόπτερομτῶνζωῶτωῦτῶν; ἐμοὶδοκῶ·
ᾶμεκτό᾽πτερομεῖμαιθηείοις παραδοθῆμαι, ἢ
τοῖς ὀλεθρίοις πάθεσιμ· ὅ᾽τιμὲκᾶλμεῖ, σῶμα·
ὧδε ᾶ᾽ψυχὴ καὶσᾶμα ἀπόλλυται· ἀλλ᾽οὐχοὕ
τως ὁ ᾶμαρᾶῆς, ὅς γε ἐλᾶ᾽θερος ὢμ τῇ ἁμαρ
τίᾳ· λᾶ᾽ᾶδὲτοῦτο, ᾶυμόμομτῇ ἡδομῇ, ᾶμμαὶ
Καὶ καταὶπαῖᾶμμο πάθος, χαίρητ᾽ᾶ᾽ἡδεται·
βασιλᾶ᾽ᾶτῇδικαιοσύνῃ· ᾶφ᾽ὧμτοίᾶτμᾶ᾽
καταᾶγῇ, καὶ καταᾶβλάπτομ· ᾶχθᾶγὰρ ᾶ᾽ὐτοῖς οὖν
τοῖμθμ᾽· πρὸς ᾶὸμ καὶ ὅτι μοῦ ᾶμ τοῖς συμμαίμᾶ·
σιμ, οὐφοιμηθήσομαι καὶ καὶ, ὅτι σὺμ ᾶοῖ μοῦ
ᾶῆ· οὐφοιμηθήσομαι ᾶ᾽πὸμερι αὐδᾶμ λαοῦ, τ
κύκλᾶῳ σὺμ ὅπλοις θεμέμᾶμμοι· οὐφοβηθήσομ
ᾶμ᾽ τῷ παράᾶατε ἀᾶαμτῆμγῆμ, καὶ μᾶ᾽ὑπὲθεᾶθαι
ὄρεσιμ᾽ καρδίᾶς θλάᾶατᾶμ· ἰδεῖν ᾶ᾽γᾶαθὴ ζωὴ·
αὕτη δᾶ᾽ἡμῖν μαμαρίᾶα βίοτή· ἢ μὴ καὶ ἠᾶᾶαᾶᾶᾶᾶ᾽ᾶᾶ
ᾶδελφοὶ ἐλεύᾶθῦ· περὶ ἡμῶ᾽ ᾶ᾽ καταᾶπημάμεθᾶ·

πηδᾶ· ἡμέ· ιδ·

† τοῦ ἁγ(ίο)υ ἱερομ(άρτυρο)ς πρεσβυ(τέρου) καὶ ἀρχι
ε(πι)σκ(όπ)ου ἁμαστρίου πόλ(εω)ς τοῦ
π· ιθ· ἐτ· ιβ· εἰς λη· καὶ εἰς ἀρ(ιθμὸν) με· καὶ τὰ ϊ·
οὐδαίων· εὐλο(γη)σ(ό)ν δ(ὲ)ς ::

πορ(ε)ύ(ο)μεθα τὴν ἡμέρα τοῦ ἀρ(ιθμοῦ),
τοῦ π(ερι)έ(χ)ο(ν)τ(ο)ς τοῦ ἀρ(ιθμοῦ) ὑμ(ῶν), καὶ αἰ-
τ(ή)σω τὴν ἡμέραν· αἰ φθ(άσω) μὲν δ(ὲ)
μᾶλλον ὑπὸ τὴς μι(σ)ήμιος τὴς ἡμέρ·
οὐ παρ(ὰ) ἐξ ὧν φθε(ί)σ(ό)μεθα ἀρ(ι)θ(μεῖ) αἰ φ(ὲ)
δ(ὲ) μᾶλ(λον) ἐξ ὧν εὐτυ(χ)ή(σ)ομ(ε)ν ὁμοίως ὁμολογ(ῆσ)αι,
τοὺς αἰ φ(ά)μ(ε)νους οἰκοδομ(ῆ)σ(ό)μεθα· σὺν
θ(εῷ) ἀρ(ι)θ(μεῖ) εἰ φ(ά)μη, καὶ διὰ μαρτ(υ)ρ(ί)ων· θη·
σήμερον ἀδελφοὶ ἀρ(ι)θ(μεῖ) ἐγράμμ(η)σε,
ἐκ οἰδαίμονες ἐσκοτ(ί)σθησαν· σὺν
ἀρ(ι)θ(μεῖ) εὐρ(ά)μενοι, καὶ διὰ μολοσικ(ῆ)τ(ι)ν
θη· ἐκ θαμάτους δ(ὲ) θη· καὶ ὁθ(εῖ) δ(ὲ)
ζάδη· σὺν δ(ὲ) γυ(ν)αιὶ ἰουδαίοις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παρὸ θὸ ὀχομόμενος γ̄ διεγέσθαι σαν δὲ
τὸν προφήτην, φιλάγῡ εἶναι καὶ ἡμερον,
ὠχουσον τοῦκῦ σαρὸ μέσον λάγον σορὸς αὐ
τὸ· μίμησαι τοὺς γαὺταςαὶ γοῦς αἰγοῦς αἰγοπόλους·
οὐδὲ τὰς μῆλας ψῆχ̄ς σουχωτας φονοῦσιγ· οὔ
δὲ ὁ λόχμερον σολῖγ θσαὺτας ἔχουσαμῶρι
αἴδας λαοῦ· ὁ δὲ ἕδαχας θ σὸμμερος· τί
οὖν οἱ μαῦται ἐ σορεβϊάζον το ἀϲτῶν τῶν
ἐλθόν· ἀλλαὶ ταὶκύμε ταῦ καὶ πέ ρσον·
ῤ ἵ πποῦσιγ τοῦ ἴσον αὐ ὁ μ τὴθαλάσσι, λα
βοῦσα οὖν αὐτοῦ ἡθάλασσαν· καθαὶ περ
ῥ ὐδεσμαστηρίσσ τῖνι φῦλάπτειαὐτοῦ· ς
τὴ σαρῖτοῦκήρυϲαὶ πέθεγ· σὸδεσσόλη
αὐτὴς φῦλάπτουσαν τοῦφῦ ταὶδαν καὶ οὐ τ
ταὶκύμεατα λαβοῦ σαὐτοὺ ἐ πγκ̄ζω·
οὔτε τρὸχ̄τος αὐτοῦ δ ἵ ἐφ θκρῳ· ἡ ἰῶὸ
προφήτης ὅγ τῶν χ̄τειτ̄ῆς θαλάσσης, πρᾷς
ἡμέρας καὶ τρεῖς γῦ χ̄τας· δ ἐόμεν ος καὶ
προσαλχόμενος προϲ χ̄γ̄· ἡ ἰῶὸ δ ὄρ̄ αν
τοῦ λάγον· ἐ βόησαν προϲ χ̄γ̄ ὅγ τῆθλί
ψ λμου καὶ ἐ πήκουσέ μου· καὶ τὸν δ ζ̄ς
τοῦ ψαλμοῦ· καὶ προσέταξε τῷ χ̄ρϲ
τῷ δ ζ̄ι,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπαθῆ μοι ὑποκλίνω τὴν κεφαλήν· σὺ
μὲν ὁρᾷς τὰ κρύφια, ὅσα τε ὁρᾶται
καὶ ὅσα ἀόρατα· δὸς τὴν πρόσοψιν
τοῦ θεοῦ τὴν παρουσίαν· δὸς τὴν ἐν
οἰκονομίᾳ· δὸς τὴν ἐφημερίαν· δὸς
τὴν κατάνυξιν καὶ συντριβὴν
κάλυψιν· δὸς τὴν πρὸς ἀλλήλους ἕνω-
σιν· ἀπόλυσον τὴν μνησικακίαν· ἀπο-
στεῖλον ὑπὸ τὴν μνήμην σου παράκλη-
τον ἀδύναμοι γάρ ἐσμεν· οἱ ἀπαθῆ
σῶμα καὶ ἐνήμερον ἔχοντες·
οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου κα-
θήμενοι, τὸ μετὰ φωτὸς ὑποδέξα-
σθε· μετὰ τοῦ μὴ δύνασθαι ὁδεῦσαι·
μετὰ τοῦ μὴ ἐκφυγεῖν· μετὰ τοῦ
θνητοῦ μὴ ζῆσαι· μετὰ τοῦ ὕπνου
θάνατον ἀμείλικτον· μετὰ τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ θεοῦ καὶ ὁ ἰούδας, πεπληροφορημέ-
νος μαρτύρια καὶ αἱ μαρτυρίαι αὐτῶν τῆς
τύπλανε· καθὼς φησὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα διὰ τοῦ προ-
φήτου· ὅτι ἐξαπέστειλεν κύριος ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ὑπο-
χεῖναι μαρτύρια· δεύτερον ἄδουσιν
μαρτύρια παντοίων καὶ μεγάλων· δηλ ἄδουσι
ἄδουσιν δηλονότι καὶ τὰ τῶν μαρτύρων
τοῦ ἰούδα· ὅτι καὶ αὐτὰ μέρος ἐστὶ μεγά-
λου πάσης μαρτυρίας· καὶ θαυμαστὸν ἐστὶ
προφήτης δαυὶδ· ἐν ᾧ ἐκαθεσθησόμεθα
φησὶ· ὅτι καθεσθήσεται ὁ ἐπὶ πάντων δι'
ἀκριβείαν· διὰ τοῦτο ἐκάθισεν ἑαυτόν·
φησὶν ὅτι ἐκάθισεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν θρόνον
αὐτοῦ· στερεῶν θρόνους οἱ ἀπόστολοι ἑαυτοῦ
φησὶν· ἢ τὸν ἑαυτοῦ λόγον· ἢ τὴν ἀνάστασιν
αὐθεντίαν τῶν προφητῶν αὐτοῦ· ἢ
δι' ἀμφοτέρων δηλονότι τῶν προφητῶν καὶ
μαρθάν· ἢ οὐκ ἐθάρρησεν εὐλογῆσαι· ἢ τὸ
μακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐνέδυσα
καὶ τὸ ἀνωτέρω· ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ· καὶ ἐνέδυσα
φόβου· ἀλλ' ὡς καὶ τὴν διαφορὰν αὐτῶν
σωμάτων· φησὶ στῆσαι τοὺς θρόνους· οἷον τὰ
σώματα τοὺς ἰούδας· ἐν τῇ χώρᾳ

γομ τοσδϊ απ̃ υπροφη̃του κ̃υ σαβ̃αω̃θ, πρ̃ς
τον βασϊλέα των αθυρίων· ὅτι ἐ
μελλεν ἐλθειν εις τὴν ἱερουσαλημ
πολεμη̃σαι αὐτὴν· λέγει αὐτῶ ὁ προ
φη̃της σαβ̃αω̃θ· λέγει αὐτῶ ὁ προ
φη̃της· οὐ μὴ ἔλθης εἰς τὴν πόλιν ταύτην· οὐδὲ
μὴ βάλης βέλος ἐν πόλει· ἀλλὰ τὴν
ὁδὸν ἣν ἦλθες ἀπόστρεψον· ὅτι ὅτε ὑπε
ρασπιεῖ τοῦ τὴς πόλεως ταύτης τοῦ
σῶσαι αὐτήν· ἐκεῖνος γὰρ ἐκώλυσεν τὸν λό
γον τοῦ θυ̃ διὰ αὐτοῦ προφη̃του· καὶ ὃ
κὲ ποίησεν· ἀλλὰ ἦλθον λίθοι ἐλθεῖν
εἰς πολεμη̃σαι αὐτήν· καὶ ὀργίσθη
αὐτῶ κ̃ς ὁ θ̃ς· καὶ ἀπώλεσεν τὸν ἄγγελον
αὐτοῦ· ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐξῆλθεν
τῆς παρεμβολῆς τῶν ἀσσυρίων· ἑκα
τὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδες· καὶ
ἀναστάντες τῷ πρωϊ· εὗρον αὐτοὺς
τελευτηκότας· καὶ ἀπέστρεψεν· ἴδετε πῶς
σὺν μεγάλῃ ἰσχύϊ ἐποίησεν ὁ βασιλεύς·
διὰ τοῦτο μὴ ἀκούσας τοῦ λόγου τοῦ θυ̃·
ἴδετε πῶς ἐθεμελίωσε τὴν διώρυγα ταύτην

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διαὶ τὴς φύσεως ἐπιρίδιος· ἵνα μὴ
ἐγὼ μόσσομαι τῷ πρίαμῳ αὐτοῦ υἱόν. ζ'
τὸν φθαλέχειν μᾶλλον αὐτοῦ· διὰ τοῦ
τὸ ἐλαφρὸν ἐμὲ τοῦ ἀρρωστίου φαυτὸ
σεισκῆν τὸ μὴ θῦ ἐγὼ μᾶσον τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διαμοίαν ὁμοίως· φαυτὸ σὸν τὸ μὴ
ως ἐπερ τὸν ἀδρωστίαν· τὸν οὐκ ἐφύ
σατο τοῦ μὴ οὐ αὐτοῦ τοῦ φαυτὸ τοῦ ὑπερ
τὴς φαύτης τοῦ θῦ· φαυτὸ σὸν τὸ μὴ θῦ
ως φῖλον· καὶ ἐπερ ποιοῦμεν ἐμεῖς
αἱ αὐτοῖς καὶ μεῖς φῖλοις· οὐδουλάσω
αὐτοῖς τυχοῦσιν· οὐθαλάττομεν
πορως· οὐ πάντα τὰ αἱρετὰ αὐτοῦ
λίαν πρὸ ἔπομεν· ἵνα μὴ μόνον τὸν
φῖλαῦτίαν αὐτοῦ ἄσωμεν· τὸ λοιπὸν
ἐκ τοῦ ἐπιτείου τὰ ἐπουρανίου με
τελθε· θέλεις κληρονομῆσαι τὸν ζω
ὴν τὸν αἰώνιον· φαυτὸ σὸν τὸν θῦ
λογῖσσος· οὐχὶ καὶ μεῖς τοῦτο λάγομ
ως ὁ μοιῦκος τι ποιήσωμεν· μεῖς
σαμε θα καὶ μεῖς τὰ κτήνοι· πως,
εἰ βοῦς εἶδεν πως ἀροτρίαν· καὶ πως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐαὐ δὲρεθῶσι μὲ ἐκεῖ κέδλέκαι, λαμὰκὶς ἐαὐ
δὲρεθῶσι μὲ ἐκεῖ δλέκαι, αὐφήσομεν τὸν
τόπον μὲ διαυτοῦ· ὡς τὴς αὐφαύτου λόσμε
ψχίας τοῦκῦ· ὡ τὴς πολλὴς καὶ αὐμετρί
του φιλαψίας δλέσθε τε· τὶς δὲβ ιχνιάσθα
φῖε· ἐαὐ εὕρεσ δλέκαι δικαίους, αὐφίσθε τὰς
τῶν πολλῶν μὲ διαυτοῦ· φίξομεν μὲν αὐδελφοί
μου τῶν πολλῶν αὐτοῦ πην καὶ φιλαψίαν
ξσῦ καὶ τοῦ βασὶν μὲ τοῦκῦ κὶ μεσῶν ἰῦχῦ· ἀπλ
θε δὲ ὀκίσθε ἐ τοσοῦτο σλαυλοῦ τὰς ἀβραὰμ·
ὁδιάβραὰμ μὲν τοὶ τρεφεχαίρομεν εἰς τὸν τό
τοῦ μὲν τοῦ, ἀσπλ θομὲ δὲ οἱ ἀνδρες τοῦ τὶ εἰν
κὰ γλαυτρῖαὶ ἐ μὲ σοδόμοις· καὶ ἀσπλ θομὲ δὲ
τοῦ μὲ οἶκομὲ τοῦ λοτ· ἰῶ δὲ λοτ· αὐδελφῖ
δοὺ αὐβραὰμ· οἱ δὲ αὐτοὶ οἱ ἐ μὲ σοδόμοις
τοῦ μὲ ροὶ καὶ αὐ μὲ ρτωλοὶ ἔγα μὲ τοῦκῦ· εἰ
σελθοῦ τε δὲ ἐν τῶ οἴκω λοτ, ἐξῆλθεν
τοὶ αὐτοῦ δρας λέγοντες· αὐ τὸ δως νυμῖν
τοὶ ἐλθόντας ἐ μὲ οὶ ἐ μὲ τοῦ θω· ὁδὲ λοτ
οὐκ ἠθελὲν δοῦναι αὐτοῖς· ἐκεῖνοι δὲ αὐτὲ
πὰ χλαν τῶν οἴκω μὰ σε λθεῖν βουλόμε
ὁδὲ λοτ φησὶ πρὸς αὐτούς· λάβε τε τὰ ἐ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν σοφίαν σου ἐδηλώσασάμην σοι.

τῶν σοφίαν σου ἐδηλώσασάμην σοι. διὰ τοῦτο
μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.
ἠγάπησέ με καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ
καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα τῶν
ἐκκλησιῶν. ὅτι ἐὰν οἱ Ἰουδαῖοι ἠθέλησάν
με ἀποκτεῖναι διὰ τοῦτο ἐμίσησάν με
θῦ, καὶ ἐὰν ἐδίωξάν με καὶ ὑμᾶς διὰ τοῦτο
μιμηταί ἐστε. εἰ ὅσα μεμίμησθε καὶ ἐδέξασθε
μενοι, ὅτι πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ἀμήν
ἐφάνη σοι ἀχάριστοι καὶ ὁμοίως τῷ
μοι ἐστ. εἰ μὲν τοῦ μισοῦσι με, ὅτι πᾶσ
τὴν ἡμ. διὰ τοῦτο ἀμαρτίας αὐτοῦ. οὕτως
ἡμᾶς φεύξομαι ἀδελφοὶ καὶ φονηθῶμ.
ὅτι αὐτὸς ὁ κ̄ς διδάσκει ἡμᾶς. καὶ παραπέ
λθ. τοῦτο ἐρώμεθα, ἐν τοῖς δικαιώμασ τῆ
αὐτοῦ ὦμεν πιστοὶ καὶ καθαροὶ ἀπὸ πᾶσης ἁμ
μαρτίας. διδάσκομαι ἡμᾶς, μὴ ἀπο
τοῦ προφήτου καὶ ἀποστόλου, καὶ ὅσ.
καὶ διδάσκαλ. καὶ αὐτὸς ὡς πνῆ ἡμῶν φι
λόσοφος, καὶ ἑκάστη διαλόγῳ αὐτοῦ
τοῦ ἁμαρτίας ἐλέγχει αὐτοῦ λόγου. δὲ
τε προσέρχεσθαι ποιοῦντες καὶ πε
φορτισμένοι καὶ ἀγαπῶσαν ἡμᾶς. ἔπαυ.
σύτε λοιπὸν τοῦ ἁμαρτίας λοῦ, ὡς ἐδύ
ναντο ἐν αὐτ. διὰ τοῦτο προσέρχεσθε ἡμῖν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἴσασι ἐλύπησεν ὑμᾶς, ἢ πρόλαβοῦσα κατήχησις· ὑποφήνασα πρᾶξαι μοὶ ὧν μετὰ ταῦτα ἐλάλησα καὶ ὑμῖν δ̄ ἐστί· ἀλλ' ἄρα, ἢ μὴ ἀλήθομαι ὑμῖν λάρω· καὶ πολλοὶ ἀπόστολος· ἐμοὶ μὲν, δ̄λα ὠλεῖν, οὐκ ὀκνηρόν· ὑμῖν δὲ, τὸ ἀσφαλές· ἀσφαλισάμενοι οὖν παρακαλῶ, πᾶσιν ἀσφάλειαν πιστικήν· ἢ ἡμᾶς δὲ δεῖ λοιπὸν μνησθῆναι παθῶν καὶ μάτων· ἵνα δὲ μὴ, ἢ οὕτως οὐ κάλυσιν τελεῖν μὴν γεμήσωσιν, τοῦ ἀναδοῦθῦν ἡμῖν· τὴν τοιαύτην παρασκευὴν ἀποδεχόμενοι, ἢ χαρεὶς πόμαμεν ἢ πλησμονῆς ἐφαμοῦντος, τοιοῦτον προσαιρεῖ μενοι· ἤδη δὲ πρὸ παρακαλῶ ὅπι τέλη, ἢ κάλλιμβάνη Γαζεμὸ καὶ εὐσταθὴν μεμοῦντε ἢ λίαν ὀδυνηρὸν, τοῦ μὴ φθάσαι ἐν τοῖς τοιούτοις· ἁμαρτωλοὶ εἰδέναι ἡμῶν μαστῶσθῆναι· οἱ σοφοὶ μὲν τοῦ μαστῶν· ἢ εἰδέναι ἐλ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· ὅτι μὴ προϊδεῖν μὴ
δὲ ποιοῦσιν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἀλλὰ
αὐτῶν· τοῦτο ποιεῖ ὃ ἐχθρὸς θέλων μὴ
τοὺς ἀπὸ χωρῆσαι αὐτῶν· πεῖρα
πολλὰ καὶ καθ' ἑκάστας αὐτοῦ· ἀ
κούσομεν καὶ τοῦ προφήτου δαβὶδ
λέγοντος θεοὶ ἐστε καὶ· καὶ οἱ υἱοὶ
ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ διὰ τὴν ἀλλο
λείαν καὶ τὴν ἀλήθειαν· ὡς ἀγγέλοι ἀπο
θνήσκομεν· καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων
πίπτομεν· ἴδωμεν τὸν υἱὸν τοῦ θῦ
τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ
εἰσὶν φαίνονται· ἐλάβοντο αὐτὰς
ἐξ ὧν ἐβούλοντο· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν
πάντων τῶν καὶ θυμὸς θῦ ἐπ'
ἐπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ θῦ εἰς τὰς θυγατέρ
τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγέννων αὐτοῖς· ἐκεῖνοι
ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος ἄνθρω
ὀνομαστοί· ἴδετε πλήθη τοῦ διαβόλου·
ἴδετε πῶς ἐπὶ τῇ φλογὶ αὐτοὺς καὶ ἁμαρτί
ἰδοὺ γὰρ ἐκ ὁ θ ὁ β ἐστὶν τὰ πάντα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ταις καιρίοις· ἀμύδρας τε καὶ ⸗ωνὰς
καὶ καὶ τὰ μήπια· ωσῶν ταις καὶ
λίτοις ταις· τὸ τοῦδε καὶ ὁμοῦ ὁμοιά·
δ τὸ τοῦχῦ αἴτιομόγομα, ἐξελίπ
ὰ πὸ ταις πλώσαις τοῦ αἰῶν· καὶ τὸ
τοῦδε καὶ ὁμοῦ ἐ πλήθῦνε· καὶ ἀμφ
θεμ αὐτὸ καὶ καὶ τοῦ ἀκούομεν· καὶ ἐ
ραμ καὶ μύκτα, ἀμμο οὐκ ἐ ἀϊμὲ ις
τὰ τοῦ δῶν σώματα· εἰ μὴ τὸ δὲ
ἄμομε· τὸ δῶ τι χρίσι· τὸ μισόκλε·
τὸ ἰούδα· καὶ λοι πὸν, ὃ μ ἔχει τίμας
φίλομ, ἐκεῖ μομόμοιάζει· ἐκεῖ μομ
ἐχει ἐ πὶ τοῦ σώματος· πὸ δ ἐ ἐχθρὸν
αὐτοῦ, οὐ θελει ὁμοιᾶσαι· οὐ δὲ
ἀκοῦσαι τὸ ὄμομα αὐτοῦ· καὶ λοι
πὸν· φαμερομ ἐ σὶ τοῦτο, ὅ τι τὸ μ ἐ
χθρὸμ αὐτοῦ· οὐδ ἐι ὁμοιάζει· ἀλλ ἀ
πὸ αρέφε ται καὶ οὐ θέλει ἀκοῦσαι
τὸ ὄμομα αὐτοῦ· καὶ τοῦ φίλου
αὐτοῦ τὸ ὁμοιά, παῤ τὸ τι ἔχει αὐτὸ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λλ

ἀποστέρχεσθαι· καὶ πορεύεσθαι πρὸς
ὀδηγὸν καὶ μὴ σωτῆρα φοβ· μισθὸς
βοηθοῦμενος ἐκεῖ· οὔτε πατὴρ οὔτε
μήτηρ· οὐκ ἀδελφὸς· οὐσυγγενὴς· οὐ
φίλος· οὐ πλοῦτος· οὐ ζωὴ· λλ
ἀγγελωμένα τὰ ἔρημα σου· λλ εἰς αἰῶνα ιῶν·
καὶ εἰς ἀφθορ· βλέπε πρὸς τοῦ ζῶντα εἰς
ἀποστέρεσθαι· πιστεύομαι· μὴ φαύλου
ταῦτα ἀπὸ εἰς ἐνδομυὴν καὶ ἀπολλωνίου·
δόλιμῶς· πορεύθου γὰρ καὶ ἀπὸ
λουβ· πάλιν πορεύθου· καὶ πάλιν
ἀποστέρεσθαι πρόβατα· χεῖν ταῦτα τοιαῦτα
μόγις· ἐκ τῆς ὁράσεως τοῦ θανάτου εἰσδέχου·
πιστὸν οἶδας ἀλλ ἐαυτῷ πρόσωπα πρὸς
λλήλους ἀπὸ θεοῦ· λαβεῖν τὴν ψυχὴν
ἀπὸ σοῦ· κ ἑστερας τελευτήσας·
ὶ καὶ ἐφημόσας αὐτὰ ἀποθήκης· διὰ τοῦ
πορεύεσθαι λῶν τὴν ὑμετέραν αὐτῶν
φόβον ἀπόλου· ὅτι μάχρις εἰ ὁ τὸν κόσμου τούτου,
κύριος ἐστὶ τοῦ σοῦ θελήματος· θέλεις θῶ
δουλεύειν, θέλεις ταῦτα ἐπὶ θυμίας τοῦ

λδιάβολος·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὴ δοκιμεῖς· πρώτου δὲ ἀρχιμεώμας καὶ καυτ
ηξιμπεμέλια· πρώτου ἀσφολιάσεις τε τηε η
μεώμας· πρώτου ωσεὶ ἀπομπῶ, τοῦ ἐφορεῶν
τος τοὺς κρυπταὶ ὑμεῖν καὶ τοὺς φαμεερεῖς· τὸ καυτὶ
μέρα δὲ τοὺς καπουμύκτου· τοὺς καπὸ τὰ πάσοαμι
μησιμὶν ὑμᾶν, καὶ σοφματικὴν δὲ μοηπτήν· ἰμαυ
οὕτως ἥμεραι πεοὶ κοποι, καὶ ἰουδαίοις, δὲ
ἕλλησι· δὲ τῆ ἐκκλησία τοῦ θυ· καὶ ὁ μὲν πε
ὲν τούτοις λόγος, τὸ σοῦτος· διηγδὴ ἡ τεσσαρ
ακοστὴ πέρας ἔχει· δὸς μοι δόξαν τῷ θῶ τῷ
καυτοῦ ἰώσοὺς ἡμᾶς, ἐν τοῖς περὶ αὐτὴν
ἀγαμιέμασι μ· ἰδοὺ γὰρ πος παρηλθεμ, ἀμὸν
θὸς μέν· ὃ σοῦμὲ λεπτώθη, ἀλλ' ἐλι παμθη
τὸ πῶ· δὲ λι παμθήμητε δὲ ἀμαδιμήτε, ἐπὶ δὲ ἐπ·
δὲ ὁλόκληεομ ὑμῶν ὃ πῶ καὶ ἡ ψυχὴ δὲ ὅσω
μὲ, ἀμέμπτους ἐν τῆ παρουσία τοῦ κῦ ἡμῶ
ἰυ χυ τηε ηθήη· ὧ ἡ δόξα καὶ ὁ κράτος, σὺν
τῷ πνεῖ δὲ τῷ ἁγίω πῖ, νῦν δὲ ἀεὶ, δὲ εἰς τοὺς αἰῶ
τοῦ αἰώνως, ἀμήν:: Ἡ πρὸς τοὺς ἁγί,
ἡμῶν πίστεως· ὅτι χρὴ μετοῦ ἰδοὺ καὶ γραπτὸς
διαμένειν τοὺς βίους:: ἀπὸ πρὸς::

ἀδελφοὶ καὶ πρὸς· αὕτη ἡμέρα πτῶν κυριακῶν
ἡμέρα τούτου μεσοπεντηκοστὴ ἡμέρα· ἐν καὶ ἡμῖν βάτε καπὴ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

546

ἐαὶν ἐμ ἀμηθεὶ ὁ τὸ χρυσίον δὲ
πομίσας, μαιῶμ τὸ προχείριον
ἐκπίσαι μάξηι, ὃ πίδιξειμ αὐ
τὸ. λέγω· τοῦ τοῦ ἐαὶ τὸ πα
ρ μ σοῦ ἀπορεῖν; ὁδὶ· ἰδὼμ ὡὶ
Βάτραχος δοκὴ τοῦ χαρεῖς, καὶ
μάμμαιω ἀπὸ προσώπου τοὶ οὗ
του· ὁ Βάτραχος περιχαρὰς,
ὡὶ εἰ σχαμμὶ ὃ σειγμερός· ὃ
μαιῶμ ὁ μεωρὸς ὃ ὡρ ἀπὸ
τῆς πηγῆς, καὶ τὰς χεῖρας τὰς
ὀφρεῖς αὐτοῦ· καὶ μ ὃ ὡὶ
κρὸμ, κρατήσας αὐτοῦ τῆς χεὶ
ρὸὶ, ἀμέπαιε· καὶ φησίμ· εἶπε
ἀδελφέ· ὁ μαμηθεία, σοῦ ἐ
ὰὶ τὸ προχείρμ τοῦ τοῦ;
ὁδὲ, περίδακρὺς γεμόμεμος,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περιψαφησεως· τοῦ αὐτοῦ.

Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα· μοῦλομαι ὅ
τα πειρὸς ὑπομνῆσαι ὑμᾶς, περὶ τῆ
αὐχρᾶς καὶ ψεσθείου ψαφησεως·
ὅτι ψικρὰ ποψιχροὺς καὶ μεγάλους· αὐ
χρας τις καὶ τῶν αὐχας εἰς τοῦτο τὸ ψι
σχρὸν καὶ αὐχρὸν πάθος πισοήται·
ἐτὸ δὲ ἐμέγω ὕψιῆ τέκνα· ὅτι οὐκέτι
ὑδρυτὶρὰ ἄμαρτία ἐπὶ τῆς τῆς,
πλὴν τῆς ψαφησεως αὐτῆς· ὅτε γὰρ
φομεύσαι, καμόναν ἴχι καὶ μόνον
ὅμοίως καὶ ὀχρέπτης· καὶ ὄπορνος·

λι πάντα αὐτὰ καὶ καταλῦσ. διὰ τ̄ὸ
ἀπὸ τοῦ τότε καιρῶ καὶ μέχρι τ̄ῆς σή-
μερον οἰόμεθα καὶ θεοφόροι πατ̄ὲς πόρρω
μείας ποιούμενοι καὶ δοξολογίας καὶ
ὑμνολογοῦντες καθ̄ ἑκάστην τοῦ πατ̄ρὸς φύσεως
τῆς θαυμαστῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐ
τὰ ἐχθρῶν ποιηθέντα· οἱ πολέμιοι καὶ
λοὶς διὰ τὰς ἁμαρτίας οἰόμενοι πατ̄ὲς τοῦ
τὴν τῆς φύσεως δοξολογίαν ἐβάλλον
ὡς λιμὸν εἰς τῆς φύσεως τεσσαρακοστῆς
προσβοήθειαν καὶ σωτ̄ηρίαν λιμοῦ·
ἵνα ὡς πέρυσι ἀρέσκει μοι εἰ τοὺς ἐχθρ̄οὺς
τοὺς αἰωνίους τοὺς τοῦ θεοῦ ἐχθρ̄οὺς
οὕτως καὶ ἡμεῖς τοῦτον ἱκετεύσωμεν
ὡς πορακαλέσωμεν· ἵνα τὸν ἀέρα τὸν
ἐχθρὸν λιμὸν· τοῦτέστιν τὸν διάβολον
ὁ θάνατος ἀφανισμοῦ· τὸν πολλοὺς τῶν
ρασιοὺς καὶ ἡγουμένους πολεμήσας·
ἵνα τιμωρήσῃ καὶ τῶν προσκλητῶν καὶ
τῶν θεοκλήτων λιμοῦ καθαρλν
ὡς ἀσκανδάλιτον πρὸς φέρμνεῶν τοῦ
βοῶ λιμοῦ· τοῦ ἀσπλάγχνου καὶ ἐλεήμου.

ψκδ̄

ἁμαρτοῖς μεμβιωτικοῖς, οἱ τοῦ μεγαλομαρτυρος
ἔφοροι δὲ μὴ τοσοῦτον πεποσημένοι τῶ. δέομαι
γὰρ· ὡς πρεσβεύων τοῦ δίκαιον πρόκριτος, τοῦ τοῦ μὴ
(ὡς ἀναμίκτου τοῦ ὑποφωμήσεως, οὕτως οἱ μηδὲ
ομίλους τῶν τοῦ μὴ διδασκάλων παραιτήσεως.
ἐγὼ δὲ, ὁ δὴ ἡμῶν τοῦ μεγαλομαρτυρος καὶ τέκνη
φέκεφαλήν· ἡμῖν καὶ διαλλάξομαι· καὶ τοῦτ,
ἀμφιφανῆ, ἡμῖν καὶ τοῦτο ποιῶ· αἰμαι καὶ μις
μοσθαι φυχῶν· λάγνα γὰρ ὁ ἱερὸς ἀπόστολος· ὅσον
ὄδξα αἵμος διαφθείρεσθαι, τοσοῦτον ὀέσαθαι
αἰμαι καὶ μοῦται, ἡμέραι καὶ ἡμέραι· ἀδὲ ἀῶαι
καὶ μοῦται δηλονότι ὑπὲρ ὡραί? ἐαι καὶ τοῦτο ἀρ
χέτυπον κάμος· ὡραί ζομαι δὲ, πρὸς ἐαυτ
ἐαι τοῦ τοῦ ἀγαπητικῶς τὸ μέ ποιῆται· ἀγὼ καὶ
ὁ πὲρ ἐλασόμεθα, καὶ μοι μὴ πρὸ αὐτοῦ ποι
ήσασθαι· εἰ τοίνυν αὕτη ἡ χάρις τῶν μητέρας
πέφυκεν, ὡς καὶ τοι καὶ πὲρ εἰ αὐτῆ ἡμᾶς ἀπε
ἐαῦσαι· πρεσβεύω ὡς ὁ φίλος μαὶ τῶν ἀδελ
ποδέξασθαι· μὴ ἀχθόμενοι δὲ τὴν ἀλόγητα
τῶν διαίτης· ἀδότες ὅτι οὐκ· καὶ πρεσβεύω ὡς
πολυτελῶς πρέφειν, ἄρτος ὑδατι παυσάμενος
μυριάδας ἐδέξατο· ἐπῆν, ὅτι ὁ
ἄνθρωπος ἡ προθυμία μαριάδες, ἀλυπούμε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λειψ. μὴ πεπωκόμενον ὅλως· φο
ιηθεὶς δὲ τὸν ὄχλον, ἐδιστήσατ
λούμενος· ἀπεκρήσατο δὲ καὶ
μαι καὶ περὶ ἐρχόμενος καὶ
δεῖ αὐτοῦ· ἐπεὶ καὶ δὲ τῶν πρω
δικοὶ ὡς ἄμμης, ὡς τεθεραπεύμεθα
ἐχομεν πατρώνυμα καὶ τοῦ ἀδελφ
αὐτοῦ· καὶ τοῦ δὲ αὐτοῦ· πρὸ
τομεν, ὅτι ζῶντος τοῦ ἀδελ
φοῦ αὐτοῦ, δυνατὸν ἦν καὶ αὖ
ὡς ἀφεῖμεν τὰ πατρώνυμα καὶ αὖ
τοῦ καὶ πῶς τε πρᾶγμα· ἔστι
τὸ καθυστερὰ ἔχοντα δεῖ
Κείμου, ταύτην ἀμαυδῶς ὅλα
μεμείγμενα καὶ· τεθεράπευται δὲ
τὰ ἀμφότερα· ὁ τὰρ μόνος
ὁλέτερμεγραμμένειμι πῶς ἂν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

† Διὲκ τῆς μέχρι τῶν ἡμέρων πρό-
νοιᾶς ἐμὲ ἐλέησον ἀνάξιον τῆ πόλει· ὑπερ-
χόντως τῆ πόλει· ἐν τῷ προαιωνίῳ
μεγαλύνεσθαι· ἐπὶ μ' ἀκούσαντες
θεομήτορος· καὶ περιερχόμενος
πολλαχῆς φυγαῖς ζωγραίνω· σωτῆ-
τοίμων ὁ φθείρων αὐτῷ ἡ θεομήτ· ἐ
καὶ κατὰ μόνας διαφερόντων· ἔχομαι
μεθέξεως διὸ εὐμοίρους· καὶ ἐλθὼν
ὁπάρχω μ· λαμπρότερος αὐτογοῖ εὐμοῦχρι
διέπτη μ' ἀκούσαντος χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας· ἡλίθιος τῷ ζῴῳ αὐτῆς δαιμῦ
λωδίαν χαράξασα αὐτὸν τῷ μέλι· οὐ
θις αὖ ἁρμωγαὶ διαθέμενοι· ὡς φύλ
λου σῦκις ζῴ ἁρμέμ τῶν ἐκπετῶν·
† Διάλλου πο τὲ ἐμ τῆ τοῦ σῆς ζῴαν ἡ
κόμου· καὶ τὸν φόμη τῆ κῶς λίθον πρὸς
ῥίζαν τος· οὐθις περιστερᾶ ἐκ τοῦ
τόπατος αὐτοῦ ἐξελθοῦσαν· κόρακ
ἀμ τεῖ σῴτειαι πρόδειλον· ἀμῦ τῆ
ζῴόνυπος· ὃς ζῴοφθόμος διάπλο
σῴαυτῶ καὶ τοῖς ζῴ τοῦ· † Διὰ τὴ

ορκίας, καὶ μολασφημίας, καὶ καταλαλιὰς· τοιαύτην μνησθῆναι ἡμᾶς, οἵαν τὲ λῃστὴν κ̄ε̄· τὴν διάδοχον ἡμᾶς ἡ προφητικὴ φωνὴ, ἰὼ ἰὼ λέγουσα· παῖδες λάλοι κ̄ε̄· ἵνα τε φάγητε πρὸς με, ὄχ ὅλης καρδίας ὑμῶν· ἵνα μὴ κλαύσητε, καὶ ἵνα πεπωκῶ· καὶ ἵνα χλευασθῆτε· καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν· καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ὅπως ἂν φάγητε πρὸς κ̄ν̄ τὸν θεὸν ὑμῶν· ὅπως ἐλεηθῆτε ὑφ' οἱ ἐπεκλήθη ὄνομα· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· καὶ μεταμοῦ ἐπὶ κακίαις σου· πῶς ἔδει με ἐπὶ σοὶ ὡς καὶ μεταμοῦ ἐπὶ σοὶ· ἵνα τί ὑπὸ σωτῆρος ἀλίσκου· ἁμάρτατε καὶ νηστεύσατε· καὶ κλαύσατε ἐλεημοσύνη· ἀλλὰ σατε ἐκλησίαν· ἴδετε ἀληθῆ νηστείαν· οὐ σατε σπένδεσθαι κ̄ε̄· καὶ οἰκτιρμὸν ἐλάβομεν διδόασιν· ταύτην τιμήσασθαι, ἵμα καὶ ἡμᾶς ὁ κ̄ς̄ ἐλεήσῃ καὶ σώσῃ· εἰς κ̄ν̄ ὁ θὲ ὁ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων, θέλησον ἡμᾶς ὅπως τυχεῖν, τῆς τοιαύτης μνήσθης· τῆ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ· ᾧ μεγαλοπρεπῶς καὶ ὁ ἅγιος πνεῦμα· προσκυνεῖσθαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κ' ὁ ἀκούσας μὲ καὶ μὴ τοῦ θῦ, ὁ ἐρωτόμ̄ος
οὐκ ἀκήκοα τοῦτο ἐξ ἀληθείας· τοιοῦτος καὶ κ̄ς
ἐρωτᾷ ὁ κ̄ς καὶ διδάσκει λέγων· λύ
σαθε καὶ καθαροὶ γίγεσθαι· ἵνα γὰρ
τοῦτο ἴδῃ ἀποστελῶ καὶ ἰάσομ̄αι
ὑμᾶς· τὸ δὲ ἀποστελῶ καὶ ἰάσομ̄αι
τῆς μελαγχολίας καὶ τῆς ἐξ ὅλου λοιπόσ̄.
ὑμῖν οὐδὲ τὸ ἐν τοῦτο ῥῆμα λέγω τοῖς· ἀλλὰ
θορυβᾶ λέσαι δίκαιος ἀλλ' ἁμαρτω
λοῖς εἰς μελαγχολίαν· μὴ χώρι εὐθῶς μὲν
τῆς ἁμαρτίας· ὅτι ὁ ἐχθρὸς
διάβολος ἐστὶν ὁ διάβολος, καὶ
ὡς πάντα δοκιμάζει τὸν ἄγιον· λέγει
δὲ αὐτοῖς· εἰ οὐκ ἐμὲ μελαγχολᾶτε τὸν
ὑμᾶς καὶ πεποίηκε· καὶ εἰ θέλετε τοῦτο
δηλαδὴ ζωὴν αἰώνιον ἐμὲ τὸν τῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φεύγησι τὸν γυναικὸς μὴ σοφίζων. τὸν
πλοῦτον μὴ παρομυθίου. καὶ τὸν μάταιον
τοῦ μὴ δύσκεφλων. ἀμεῖς ἐξ ἴσου περὶ ἀπάντων
ἐκκλησίαν. μὴ χαυνούμεθα ὅτι. μὴ δέρα
θημὶ σοφιζόμενοι ἀπελθόντα.
ἀμέδραθοι τεμόμεθα. τὴν ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα τι. ὅτι οἱ σοφιστὴ κὴ λιμώττεσι
πεζαι. ἀφεώμεθα μὴ πεοὶ καὶ εομ. ἔχο
λαίζειαὶ ὧμιαι. μὴδὲ πμι κὴ τεαύπεζαι
τὴς θείαι διδασκολίαις, τὰ μὴ θέα μλογί
αμ. ὅσομ τὰρ εἰς κόεομ λαίμ τὶς. τοσοῦ
τομ πόλιμ ἐπθυμᾷ. ὅτι δ' κόεβασ ἡμὴ
ἀφεοζώη τὰμ αὐτολῶμ τοῦ κῦ. δι' ἐτοῦ
τοῦ ὧ, ασουδαῖοι ἐμόμεθα. εἰς τὰ κεέ
δη τὴς θείας μηκάδας. καὶ πὶ τὰ πολωλέ
γειμ. ἡ τεαύπεζαι ἡσσομαι κὴ, ἐὰμ λάιμη
τὶς πεεείαι σ τεόμ μρα μάτα μ, τὰ μ κοιλί
α μὸλγὴ. καὶ τοῖς αὖ τοῦ λοῖς μρα ίμη μ καὶ
τεεγαῖ ζεται. εἰ δὲ μὴ τοῖς πμικῆς, τοῦ
βαμπίομ. ὅσομ τὰρ ἀὐπλήασ κατα
τευφήσ ας. δ' ωμήσ ας καὶ βίομ καθαρόμ
βπαδέξα ι. καὶ πεαύξιμ θεάρ ατομ ὅπη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΡ. 3389
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

400

Δ

Διάκενης ἐπιούσιος
δ' παράφθεγγος
καπνοχύμενος ὁ πολλαπλασιασμὸς
καὶ διαπαντὸς πλήθεις ἐπε
μπλησθῆ καπὰ ποιμένων καὶ
μυκολίων καὶ τῶν προυάτων.
καπὰ τῶν κλιμάτων καπὰ τῶν
ὤμων καπὰ τοῦ σώματος καὶ
τῶν θυσαυρῶν καπὰ τὴν οἰκι.
διὰ τῶν φύλων διὰ τῶν οἰκε
μάτων διὰ τῶν μοναστηρίων διὰ τῶν
προαστίων διὰ τῶν χωρίων.
πόλεις ἐξεκένωσε καὶ πᾶν εἴδος
οὐκ ἐξέλιπε τῶν ποιχοδιώρυξε
καὶ τῶν θησαυρῶν οὐκ ἐκένωσε.
ὅσα εἶχεν ὁ πᾶς οἰκουμένης τὸ
ραμμοι ρομφαίας ἐκένωσε.

καὶ κύριοι, ἐς τὴν τοῦ μοναστοῦ θεσ
μοθετοῦσαι φύλακες ἀκριβεῖς ἀστοι,
ἐς παν τι τῶν ἱερῶν τούτων σύστημα.
τι, ὡς ὁμολογοῦμεν πανηγυ
ρικῶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δευτερεύει
μᾶλλον δὲ πρωτεύει πασῶν, οὗτος
τὴν ἁγιωτάτην πατρόπαρά
δοτον μυστηρίαν ἠθετηκώς, ἐκτυ
πωμὰ τοῦ ἐπαρωμένου ἐκείνου
ὧν οἱ πρέσβυς ὡς ἀπάτεωνα
καὶ πλάνον ἀπεσκόπησαν, ἐν
τῷ ἰδίῳ περιφυράτῳ οἰκή
ματι, τοσεῖσας τούτῳ προσμένῃ
ἐς τὴν προσκύνησιν· τὴν ἁγίαν
τοῦ σωτηρίου τῶν χριστιανῶν
ἐκπομπεύμενος· λοιπὸν ὦ τὰ
τὴς ἀκριβεστέρας ἡ πίστεως καὶ τ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ μήγιμ καὶ κακίαμ ἐκχέαι τῆς
ἀθλίας ψυχῆς αὐτῆς· καὶ θεραπεῦ
σαι τὴν ἁλικοτάτην ὀρεξίμες
ὦ ἐθυμία αὐτῆς· τοι αὐτα εἰ δ'
ἄμοι χνιόμεν αι γυναῖκες, ἀπὸ μ'
τοῦ ἰ τὸ μὸ τερα καὶ ὧ μὸ τερα
καὶ ἀμ ο σιό τερα· ἀμμὰ σκο πεῖ τ'
ἀδ ελφόι μου, ὅσ δ καὶ κακὰ διεπρ
ξατο κἀμ αὐδ ιαὐτὴν ἤρω δι αι, πε
ριποιουμένη φυτίμ τοῦ ἐμ ε χ'
θρα αὐτῆς φίλι ππον· καὶ τοῦ
μοι χοῦ πρω δμ· καὶ τὴν θυγατε
ρα αὐτῆς· καὶ ἀμ εἰ ρεμ ἐν τοῦ κὰ
τὴν τορ ν τῆς μοι χείαι ν ἀμ μ'
τοῦ μὲ ταμ· ἐμ α μοι χευομέ νη
δ πορ αμ ο μοῦ σ', μαν θάμ ν τοι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαθεῖν τὸν παῦ παρασουρτοῦ·
ὁ χόρτος πορὰ χόρτου κομίσασθαι
τὸ οὐσιον πῦρ· κασιτὸν κοικτρά,
παρασασιόμος ραμμαμεν τημάων
σου· τι εἰδεν· κ τι κοιστοπο
τε, αμος αμῶ, τὸν ποιητὴν τῶν,
ἀμῶν χαρίζεται· ὅαμοιοι, τὸ μεν
γομορορομκαὶ μόμον, ὑπαχνεῖται
χαρίζεσθαι· κριτὴς ἄκριτος, ὡς
κασταὶ κριτον, τὸν κριτὴν τῶν κρι
τῶν, εἰς τα φκὴ αἰφίνοσιν· ὁ
τερομερης, κλθεν αμος προῖσιος,
τοῦ μομαλεῖ ωσπφ· ὁμ τοις προῦ
σιος· οἱ πᾶσαμ τὴν σώθε τομ
πόασιν τοῦ κῦ κομισάμενος·
ἀμηθῶς προῖσιος· ὁ τι τὴν διτὴν
οὐσίαν τοῦ χῦ παρὰ πρᾶπουελα·

λα
ῆ
ς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

552

Ὁ πρὸς τοῦτοις, τοῦ σώματος
ὁ τῆς ψυχῆς τὴν εὐμέγειαν ἐλῦ
μήνατο· καὶ αὖ χρὴ ταὐτὸν
δυοῖν δηλοῦν ἁπλῶς· διὰ τοῦ
τοῦθ' ὅς ποῦ λος ὁ αὐτὸς ὁ
πολλαπλάσιος· φεύγειν τὴ
πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα
ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ
σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων,
εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει·
ταὐτὸν γὰρ ἄρρα φησὶν ἁμάρ
τημα, τὸν ψυχὴν μορφοῦν
σιν· ἡ δὲ πορνεία, καὶ τὸ σῶ
μα καὶ τὴν ψυχήν· ὅλον τὸν
σῶμα μὲν ἐπὶ τῆς πορνείας λέγε
σθαι καὶ μορφοῦσθαι· διὰ τοῦ
το, καὶ ἔθος ἐστὶ τοῖς πορνεύουσι,

τὴν παράδοσιν τοῦ μεσῦσαι· εἰ μὲν
μόνον εἰσέρχονται εἰς τὴν μεσαιτίδα
αὐτῶν προσευχόμενοι· καὶ ἴδε τὸν
μεῖον, ὅτι διὰ φέ ἐστέραι τὴν πορασκε-
υὴν δι' ὀρθρου ποιοῦσι τὴν πρόπεμψαν αὐτῶν
τοῦ σαμιὰ τοῦ· ἵνα μὴ τῷ σαμιὰ
περισσεύσωσιν ἔχωσιν· ἀλλὰ σύχνως
καὶ ἀπερισπάστως τὴν ἡμέραν τοῦ
σαμιάτου περάσωσιν· καὶ σὺ χρὴ
τὰ αὐτὰ ὀρθόδοξοι, καὶ ἐπαρίλα
βε καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου μὴ
λεῖ πρὶ πασχεῖν τὴν ἡμέραν τῆς ἁγί-
ας κυριακῆς εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν ἐκκλη
σίαν μὴ εἰσελθεῖν, καὶ σὺ ἐλεεῖν μὲ αὐτὲ
τολμᾶς τὴν ἁγίαν κυριακὴν μὲ ἐρ τα-
ζεσθαι; οὐκ οἶδα πόθεν τὴν ἁγίαν
κυ ξ, ὅτε ἡμῶν ἐστὶ χ̄ς ἐκ νεκρῶν ἀνε-
καὶ τοῦ διάβολοι λέγει; οὐκ οἶδα
πόθεν τὴν ἁγίαν κυριακὴν, εὐαγγέλι
στὸν ἄγγελος τὴν θεοτόκον; καὶ τὴν ἁγίαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

οὗτος ἐκεῖνος ἐστὶν, ὁ πυρὶ καὶ σὺν
εἰ τε ἔμψυχα πορεύεται καὶ ἃ
πορεύονται· λοιπὸν μέλλε
τε μηδὲ αἱμα μέγε τε· ἀμφὶ αὐτὸν
δὲ τε καὶ τοὺς δεσμίους βάλλατε,
οὐ μέχρι καὶ μῶν κακῶς καπνί
ετε· τὸ ταρύλλε πρόμκρα πόσι ροι
πορ καπαλέλυται· κύμεν πυρ
μιάλοι πορ πέ παυται· τὸ ὕλλε
πρόμφύαστιλδειμοῖς κε καπρ
τηται· κῦμεν μεταμαχία, ὡς
πρόσεκρέρῦται· κῦμεν μιχῦ,
πε πόλη ται καὶ πόρωρε·
Ταῦτα αὖδε πο τι καὶ τοῦδε πό
τους ὧνάμεις ταῖς ἐμαρ τίαις
δ ωνάμεσιν ἐρε τομοῦ καὶ κα
πάσευδομ· καὶ οἵλεν τοδε πο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τε ὁ τοῦ παρακουθήμερος ἀπὸ τῆς μεταξὺ
γαστὴρ τοὶ, ὡς περ τὶς κλίμαξ ἐστὶ
ἡ πρόκτος τοῦ κάμω βαθμοὶ δυσὶ ἔχουσι
ἑκάτερος, τὰς ἐμαυτῆς ἑκατὸν μοίρας.
διὰ τούτων τῶν βαθμίδων, ἃς τοῦ
μὲν τῶν ἀρετῶν κελευόμεθα ἐπιβαί-
νειν. μέλλομεν δὲ εἰς τὴν τῆς ἐλπί-
δος ἀποκεῖσθαι μεμνῆσθαι παρὰ τοῦ
ἁγίου τῶν δικαίων, ἃς τοῦ
ἁγίου τοῦ θυ. τοῦ ἀμεζίου καὶ ἀμί-
κτου. τῆς πρὸ τῶν ὅλων θεοσε-
βείας. μὴ μείχθεὶ τοῦ
τῆς σωφροσύνης παραπαίσω. μὴ δὲ ἀπει-
σωμεν. ἀλλὰ καὶ τῆς δευτέρας ἀρε-
μεθα καὶ ἀμύνωμεν προθύμως
καὶ μὴ τῆς πρὸ τῆς μετανοίας ἐνδώμεθα
τοῖ ἐγκρατήσαι ἐποιήσαμεν. ἃς
δὲ τοῖ δευτέρας ἐμπαθύμως διατε-
μεν. ἵνα γὰρ πρὸ τῆς ἀπελπισμοῦ
ἡ τοῦ ἐμπαθεύσωμεν, ἢ οὐδὲ ἐμ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

με τεῦ φ. κωμίας καὶ τῖ μις ἀπὸ τοῦ ὁμίλου
ωτας· ὁ ὑχῖ σαμι δαπῖ μῶν τες ἢ χερ
μαπω· ἀλλαπὼ ἀ κόμαπου ἐ πῖ μείου
βασῖλέως· ἐθος γὰρ εἰ χομ οἳ πολλαμοὶ
βασῖλεῖς· ὁ τῖ πας παχοῦπῶμ πο
λεωμαὐπῶμ· ἐ σειλαμ πας εἰ κόμας
αὐπῶμ· κρεμόμ τες ἐ πῖ πας πύλας τῆ
πόλεως· καὶ πας τες οἱ ἐξερχόμεμ οἱ
καὶ εἰσερχόμεμοι ἐ δῖ δομ τῖ μῶν τῆς
ἀκό́μος προς κῶῶσῶν τες· ὡς ἑαὐτὸμ
τομβασῖλέα· μὴ παρομ πας τομ βα
σῖλέως εἶναι· εἰ μὴ μόμης τῆς ἀκό́μος·
τολοι πομ· εἰ ὁ λως ὁ χαρακτὴρ τῆ
ἐ πῖγείομβασῖλέως τῖμᾶται παρ
τῶν τῖμῶν· πολλῷ μᾶλλομ τομ ἐ
πῶῖομβασῖλέως τῖμᾶσθαῖ καὶ πρὸς
κῶῶεῖμῳ ὡφείλωσῖμ· ἀ πέμοι ῷ ἄμ ἐ·
ἐαμ δύ ὸς ἐ μπέσόμ τῶν εἰ κόμαπου ἐ
πῖγείομβασῖλέως· ἵ πας θαύει· ὁυ
χῖ κε φ ἀλλῳ κόλαστῖμ δέχε ται; οὕτω
χρημάτισθαι καὶ ἐ πῖ τας εἰ κόμας
τοῦτο ἔστιν ὁ ἀπὸ τοῦ ὁμίλου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀστὸν νέον μαὸν, ἀ βέθν. πορεν
θέντες δὲ οἰκάδε ἐπαίνεσαν καλλιστρο
σέπτοξενοῦσι οἷς· ἡ δ' ἀστὸν πλεῖόνον καὶ
τὸν πρῶτον. ἐπεὶ θηκαὶ τοῖς μάστιαν αὖτ.
ἀνθύσαντες δ' οἱ ἀστὸν πλεῖόνα ἐχεῖ, ἔξηλ
θον δ' αὖ πάντ' ἦσι ναῦ τοῦ μετὰ βαΐων
καὶ κλάδων· ὀδ' ἀνθύσας τὸν ἐπαύρι
οὐ ἐπαίνεσε νοῖς· ὅτι τὸν πρᾶιστερον νεκῶ
δ' ἀνάσας ἐρέχον δ' ἀσωπάντ' ἦσι νοῖ πι
τάσαν τες δ' ἀστὸν πλεῖόνα αὖτῷ δ' ἀπονέμθν·
ὡς βασῖλεὺς καὶ μῖν ποιῷ· καὶ δ' ὃν ἐπὶ
τάρνοῖ δ' ἀστὸν· τοῦτον μὲν ζωὸν φθόνος
καὶ ἦ ἐπὶ βουλῇ· καὶ δὲ τερ ἀπορρώτας
δ' ἐρχιερέων· ὀδὲ πρέσβυς ἐφρωσθνία
ἴλεως αὐτὰ σαὶ τῷ μὲν πῖ ὁδῷ· ἀστὸν
πλεῖ ἐμβαλέμεν τῶν ἴλεως αὖ τῷ ἦ νῦν ἀστὸ
φρωσι· ἦδὲ τῷ βαΐῳ μ· ὑμῖν ἀστρα·
δέχομαι ὅτι αὐτὸ σὺ πρέχειν βασῖλεὺς
ἔνῖκα τοῦ θλωῶ τοῦ· δ' ἀνάσας τὸν
λάζαρον· ὁ δὲ φοίνῖξ· ῥῶ τοῖς ἄγαθοῖ
καὶ ἔνῖκα τοῖς δὲ φαέν ἔρ· ἀστὸν ἐθνῖκ
τοῦτ' οἷς βασῖλεῦσῖ μὴν πρέχειν· ὁ τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀ[ν]δ[ρ]ι[ά]ντ[ο]ς τοῦ μισοχ[ώ]ρ[ο]υ τοῦ δικαιακ[ο]ῦ
δ[ι]ωπ[ε]τ[ῆ] ὄ[ν]τ[α] καὶ ὃ π[ά]ν[υ] κατα-
τερευταῖα δ[ι]α τυποῖς, γράφομεν δὲ
τοῦ συμπ[ε]μ[π]τοῦ καὶ φίλου τὴν αὐτο
δη μοσαμ[φ]υχὴν· δὸς αὐτῇ καὶ μ̄
μ̈ικρὰ τῆς σ̄αμ̄αίκης εὐφόδια· ἐχέ
τω τὸ τοῦδ[ι]καιοῦ ὄμοιλ, τῆς δὲ
αθήκης τὰ γράμματα· μνήμης
πλοῦτον, μὲ ἀμοιρεῖ τοῦ ὀχάρτης·
χαρᾶς πρόξενον, καὶ μὲ θρήνων
ἀξιομερ[ι]τὸν οὐ τοῦ θαύστου· σ̈ὼν
τόρωμ̈ικτὸς, μὲ παραπ[ε]ὶς τῷ φο
μερῷ χρῆ τῆρίω· χόρταζομ̄οιλι,
τοῦ ὀφειλόμ̄ενου ὑστερούρητο
ρεῖσαι· κτησόμεθα χρεώφηγ̄τ
κτίσαγτα, τοῦ μὲ δοῦναι δίκην·
ὠμ̄νησόμ̄θ̄ χρήμασι, τῆς τοιαύτης

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φέρει γὰρ ὁ ἀγὼν τῶν μελῳδῶν
ἐφθασε δὲ ἐς τὸν ποιητὰς καὶ ἐ
ξελθοῦσα πότ᾽ οὐ θαλάσσης ἐγὼ τῶν
ὑπόφασιν καθ᾽ ἡμέραν ὀλώβα
σιλικὴν κέλασιν καὶ φόβον μέγα ἐ
χουσῶν· ἔστι τρεῖς ἡμέραι καὶ νύκτα
κατάγραι φήσεται· κἄδε γῆ μάλιστ᾽
πόλις μεγάλη τοῦ θεοῦ· ἀσυμπορίαι δὲ
δοῦ ἡμέρας μυρίους· καὶ ἐ πορεύσ
ἴσον γὰρ τὸ τέλμα αὐτοῦ· καὶ γῆ μάλιστα
κούσασα εὐθέως ἐθορυβήθη· πότ᾽ ἄριον
ποτίζ᾽ αὐτῶν ἀφήρπασθ᾽ ὑμοῦ· καὶ σὺν
μὲν φόνῳ δ᾽ ἔβέτι με πάσαν τὴν ἐλ
πίδα γὰρ αὐτῶν· ἢ κουσῶν βασιλέως καὶ ἐ
παράχθησαν· ἄλλα μὲν ἄλλον καὶ ἐ τὰ
πεινόθησαν καὶ τὸ τε φαγοῦσα αὐτῶν
ἐξήλαυνες, ἐ πόθησαν τῶν μελῳδῶν·
ἢ κουσῶν οἱ ἄρχοντες καὶ ἐ θορυβήθησαν·
ἐ ἀὶ πλάμπρας τὸ μὲ σοῦ ἢ κουσ᾽ ἢ μὲ ἐ
σατο· ἢ κουσῶν βασιλέως καὶ ἐ παράχθη
ἄλλα μὲν ἄλλον καὶ ἐ τὰ τῶν θησῶν καὶ τὰ
σῶν τὰς τε φυλακὰς αὐτῶν ἐ ἐγ᾽ ἀσῶν· ἢ κου

σῶν δὲ

δύο δυοῦ οὐδὲν χωρίζει· ἀεὶ ἀστάθεια
ς βλας φημία· οὐχὶ δασποδεῖ
φαπὸν τοῦ πρασίου· θέλει δὲ αὐχοῦ
σαι μοιιχεῦ πόδημα· ϛ δύο
τὶς κατέβαι μεγαῦσο ἱερουσαλὴμ
εἰς ἱεριχῶ καὶ λῃσὶ περιέπεσον
οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτοῦ καὶ πλη
γὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες αὐ
τοῦ ἡμιθανῆ τυγχάνοντα· κατὰ
συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τὶς κατέβαινεν
ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀν
τιπαρῆλθε· ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης
ἐλθὼν καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθε·
σαμαρείτης δέ τὶς ὁδεύων ἦλθεν
ἐπ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλα
γχνίσθη πρὸς αὐτόν· ϛ προσελθὼν καὶ
κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων
ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ
αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐ
τὸν εἰς πανδοχεῖον· καὶ ἐμβαλὼν δύο
δηνάρια δέδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ
γων· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ εἴ τι ἂν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τί κερδεμ εἰ αὐτο τὴμ ψυχὴμ μου ζημιωθῶ;
μὴ ἔχω τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς.
ἀλλὰ ἀναλογιοῦ βρίζη καὶ τὴν φθορὰν
τοῦ τηνδὶ αὐτῆς ἰδιασμοῦ· οὕτως
ὁ τοῦ χρήματος οὐδεὶς ἔχων τὸ σκέρδος,
τοιοῦτος ἔχων τὸς· καὶ τὴν ἀπορ-
βωσθέντος δωρεὰν καὶ ἰσμάτιον.
ὁ τὰ θεοῦ παιδίον προκειμένου.
ὁ βίου δὲ φθαρμένου· ὁμολογοῦ
καὶ δέσποτος ἀλλαμείζωος καὶ τελε-
λεστος ἄξιος· μὴ τοίνυν καὶ τοῦ χρόνου
λίμνῃ τοῦ βίου· μὴδὲ καὶ τελεστοῦ
τοιοῦτον τὴν ζωὴν ἡμῶν· μὴδὲ ἐν
λιμνῶμεθα τροσωλὰ τὴν ἀπορρείαν· μὴ
ὑποπίπτειν ἡμᾶς εἰς τὸν
τοιοῦτον λογισμὸν ὅτι ἐν ἀπορρεύχος
ὁ ☉ς καὶ μακροθυμεῖ ἐφ' ἡμᾶς· ἄπορ-
γχος ὢν ὁ ταμιεύων ὁ τὰς
προσαρχὰς τὸν προσαύτου ἄνθρ
βρομολογήσεως ταῦτα γὰρ τοῦ
ἐμθυμήσεις ὁ θρος ἡμᾶς βλάπτει
εἰς ἀθυμίαν καὶ ἀπελπισμὸν τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀρμονικὴ διαιρετικὴ εὐφωνίας καὶ
συμφωνίδος, ἡ παρὰ τὸ πορεύσιμον
καὶ μὴ καταληπτόν· ἐκ δὲ τούτων
τὸ τοιοῦτον ὅλον θεωρεῖται καὶ περιέχος
διάστημα· ὅ μὲν χρῶμα ἐστὶ διὰ
κριμνῶν τὸ μὲν πεντημιτονιαῖον τὸ δὲ
μέλη καὶ τὰς τῶν ἁρμονικῶν διὰ
πλάσεις μελῶν· μὴ πόρου τὸ δὲ
ρυθμικὸν μὴ χρῆσθαι εἰς τὰς τῆς θήλειας
μέλη σῶν ἁρμονθῆ· ὃ μὲν χαρι
ὡς ἀριθμοῦς καὶ τετραίας καὶ τρι
σολείας ψυχῆς· τὴν τοῦ ἀστέλω
εὐφημίαν ὑπερμαυρόμενος· δι
ἀπ᾽ ὀπίσω πᾶσι τοῖς συμμείξι
κοσίν αὐτῶν, οὐδ᾽ ἐμπίπλειν περὶ ὧν
σμαντικῶν· ἁρμάτων τοὺς πορείας
πολλῶν, ὁλόκληρον εὐχαριστῆ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λαὸς πιὰ ἀκούσῃ. ἐλέησον τοὺς ὁσίους μάρτυρας, ἵνα σωθῶμεν καὶ ἐλεηθῶμεν. ὅτι σοὶ πρέπει ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἀντίφωνον ε'. Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεανίσκος ἐν ἐκστάσει. Ἄρχοντες Ἰούδα ἐν τῇ πολυανθρωπίᾳ αὐτῶν. Ἄρχοντες Ζαβουλὼν καὶ ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἐντείλαι ὁ Θεός σου τὴν δύναμιν σου. Ἐπιστήριξον, ὁ Θεός, τοῦτο ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου. Ἀγέλη ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν. Τοῦ μὴ δοκιμάζειν τοὺς ἀργυρίῳ δεδοκιμασμένους. Διασκόρπισον ἔθνη τὰ πολεμοῦντα. Ἐκβήσονται πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου. Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρας αὐτῆς τῷ Θεῷ. Βασιλείαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβαίνοντι τοῦ οὐρανοῦ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ Ἰσραήλ. Ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ὁ δοὺς δύναμιν καὶ κράτος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Καὶ πάλιν εὐλογητὸς ὁ Θεός. Ὁ Θεὸς ἡμῶν θεὸς σωτήριος ἡμῶν. Καὶ τοῦ Κυρίου τὰ ἔξοδα τοῦ θανάτου. Ἐξέστη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἰωὸχς, ἰδιώτης ἐξηγόρασεν αὐτὴν τὸ
λοιπὸν ἀδελφοίμου καὶ τέκνα, ἐπὶ
σκαὶ ἴσως σιγῆς ἀξία καὶ μεγάλης τέχνα
ς λαοσαν· ἢ καθαίρουσα τὴν ψυχὴν ἀ
φ' ἑζουσα· καὶ ἀπὸ πλούσους, ἀ
πὸ τὰ πολλὰ ἢ μισοῦν δώρημάτα.
Ὁ ἄμετρα πλημμελήματα· καὶ μα
ς σύ τὰ φορτία καὶ δώμα σα κτλ.
καίροι πολ, παρακαλῶ ὑμᾶς ἢ τὰ πη
μέγαλου τέχνα· ἵνα μετανόησητε
ἕκαστοι ἀπὸ τῆς κακίας καὶ πονηρίας
ὑμῶν· καὶ ἐπιαρέψατε πρὸς τὸν
θν· καὶ ἐξομολογήσασθε τὰς ἁμαρτί
ας ὑμῶν· οἶδα γὰρ ὅτι ἀμελὴς εἶσαι· ὁ
ὐτε μετανοίας ποιητὴ· οὔτε μνησικάκους,
οὔτε ἁρπαγεῖς· ἀλλὰ μὴν τὴν ἡμέραν
ἐργάζεσθε καὶ κοπιᾶτε· καὶ ἐσπέρας,
πίπτετε εἰς τὴν ἀρουραν, καὶ ἀμα
πάυεσθε· καὶ κοιμᾶσθε ὡς χοίροι, ἕως
τὸ ταχύ· τὸ δὲ ταχὺ πάλιν, τρέχετε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ελάσσονες καὶ μηδὲ τοῦτο ἁμαρτίας· τοὺς δὲ
μεγάλους καὶ θέλετε μὴ τοῦτο ἁμαρτίας
πρὸς καὶ ὅταν ἁμαρτίας τὴν καρδίαν. τὸ λοιπὸν
ἁμαρτωλὸς ἦ, μικάτασταθῆς, ἀλλ' εἰστρέφε
ἐστιν ἐκ μετανοίας μεταγνοὶ δὲ προβαλλόμενος·
ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ τοῦτο γένοσθαι τὸ ἁμαρ
τημα· ποῖος καὶ μεγάλος οὗτος· ποίαν τὴν ἔριδα·
ποίαν θλῖψιν· ποίαν ἀγχόνην· μὴ
εἰ τὸ ἁμάρτημα· μὴ καταλύουσαν ἐν ἑαυτῇ
εἰ τὸ ἁμάρτημα τὸ λυμαίνεται καταπόρον· τὸν
τὸν διάβολον· προλαβὲ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
τοῦ ζῆσαι καὶ τοῦ καταπορᾶν οὗ·
μαρτίαν καὶ ὄχλει φάσκε τὸ ἁμάρτημα·
εἰ μὴ εἰ τὸ δείξουσι τοῦ τὸ γράφε
ὅτι ἐλθὼν ἀπὸ τὸ ἁμάρτημα τοῦ θεοῦ δίκαιον θῆσαι
φησὶ σαρκὸς θείαν γραφή· λάβε οὖν πρὸς τὰς
δύο ἀσσον καὶ τὰς ἁμαρτίας σου, ἵνα δῇ
καὶ σθῇς· ἀπὸ αὐτῶν ἵνα λύσῃς τὴν ἁμαρτίαν·
ἀπόθες τοῦτο φασί· ἀλλ' ἐν τῇ γραφῇ
εἰ τοῦ καὶ λύσαν τοῦ· καὶ τὸ μὴ ἀπούσα
καὶ ταχρίθευτα· καὶ μὴ ἀπέκτεινε τὸν ἀδελφὸν
ἀπὸ τοῦ ἀδελ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόσα ἄμεμπτα γὰρ ὄντα μεμφθῆναι δύναται
μέραις καὶ πάροργίζομεν τοὺς θεοὺς
καὶ πολλῷ οὐκ ὀργίζεται ἡμᾶς· πό
σαις ὥραις φθονίαις· πορνείαις· κλε
ψίαις· αἱμομιξίαις· ἀρσενοκοιτείαις·
μαραχίαις· παιδοφθορίαις· μεθη
σίαις· πλεονεξίαις· ἁρπαγαῖς· λοιδω
ρίαις· ἀγτολοιγίαις· τέρια· χορούς· πρ
οδοσίαις· ὀρχήσεις· καταχρίσεις· φθο
καὶ ἄλλα μύρια καὶ ἀναρίθμητα ἁ
μαρτήματα· ἃ παροργίζομεν τὸν
θν, νύκτας καὶ ἡμέρας· καὶ παρ' ὧν
οὐκ ὀργίζεται ἡμᾶς, οὐδὲ ἀποστρέφε
ται· ἀλλὰ ἀναπέλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ
δικαίους καὶ ἀδίκους, καὶ ψεκάζει
πρὸς ἀγαθοὺς καὶ πονηρούς· σὺ δὲ ἐλεᾷ
τε ἀνθ', διὰ μικρὸν σφάλμα τοῦ
ἀδελφοῦ σου, οὐ θέλεις συγχωρῆσαι
αὐτῷ; καὶ ποῖ σοι θέλεις συγχωρη
σειν ὁ θς, πάντα ἁπλῶς καὶ πολλάκις ἁμαρ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

...

ὡς οὐ μόνον τοῖς ὑγιέσιν ἀλλὰ καὶ τῶν νοσούντων πολλοὺς ἐπιζητεῖσθαι πρὸ τοῦ θεραπεύειν τὸν ἰατρὸν ὡς μισθωτὸν ἢ συνδιαιτητὴν ἢ ἑταῖρον καὶ ὅτι ἐκ τοῦ δεῖν μαθητοὺς ἰατροὺς ἔχειν ὁ χρηματιστὴς ἔφη τὸν ἐμφανοῦντα ἀληθῆ εἶναι τὸν θεὸν ἐν ᾧ καὶ ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνάκειται πολλοὺς ἐκ τῶν νοσημάτων ἀπαλλάττοντα· πόθεν, ὃ μέγα τοῖς αὐτοῖς τιμᾶσθε ἐρχόμενος· καὶ οἱ ὄχλοι οἱ ἀθροοι ἐφέροντο· οὗτος ἐστὶν ὁ ἰσόθεος προφήτης ὃν ἀπὸ ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας· τοῦτ' ἔφη ὁ προφήτης· οὐ δήπου νόμισμα ἢ ἱμάτιον ἢ ὑπόδημα ἕτερον· καὶ ἅμα ὅτι δὲ καὶ τὰ τῆς πενίας· καὶ ἅμα ὅτι δὲ καὶ τὰ τῆς πλησμονῆς· ἐσθίει γὰρ καὶ πίνει μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἱερῶν· καὶ μετὰ ταῦτα· μὴ ποιήσετε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου· ὅτι ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν λῃστῶν σπήλαιον· ὡς δὲ ἀπὸ τῆς μετὰ πλησμονῆς ἐνδείας καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὰ καλὰ τοῦ βίου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προς τρισυλλαβίαν ἐρωτᾷ· καὶ ἀροῖδικαὶ
ἀμαρτιαστικῶς· ἀμαρτία γὰρ χωρὶς τοῦ
τονος· οὐδαμοῦ ἐστὶν ἀμαρτιαστικῶς
ἀλλὰ μόνον ἁμαρτία· ἁμαρτίας γὰρ
λοιπὸν τοῦ τόνου· καὶ ὀρχήν καὶ τὸ
λοιπὸν τοῦ αὐτῶν· καὶ οὐκουσοῦ ἐκ τοῦ
πολλοῦ μαρτυρίας· ὁ πρῶτος τοῦ τονος
λέγει μὴ ἀβραὰμ λέγε· ὅτι εἰ ἦν ἁμαρτία
δικαίωσις· τοῦτο ἂν κατὰ γράμμα
μέγα· εἰ τοίνυν ἀβραὰμ τῷ θεῷ καὶ ἐν
ἀγγίᾳ ταὐτὸ δικαιοσύνη· καὶ πάλιν
ὁ αὐτὸς ἀβραὰμ καὶ διὰ τοῦτο εἰς βλάσφημα· ὁ τοῦ
λοιπὸν ἔθνων καὶ τὴν θείαν εἰς γραφήν
λέγει ἀβραὰμ καὶ ὁ ἰωὰβ καὶ οἱ δικαιοι
μεγαλοπρεποῦς προσελθόντες· καὶ θρασὺς
δύσφημος τοῦ θεοῦ· τὸν ὑπερευλογημένον
θεὸν καὶ παρθένους εἰς βλάσφημα· καὶ ἀλλαχοῦ
φησὶν ἀβραάμ· ὅτι δὲ ἐξ ἔργων τῶν πίστις
ἐλέχθη οὐδὲν τῇ γραφῇ· καθὼς φησὶ δαυὶδ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

486

ἐπραγματεύοντο· εἰ ὅμως ἐβούλοντο
δαίμονες ἐθέλειν θύων μολύνεσθαι
τῇ ὀδὲ ἐξέθυων θεῷ ἐν σαρκί· εἰ δὲ
μὲν, τῇ σκιᾷ ἐμπεριέχεν· ὅδε,
τῷ πνεύματι καὶ θεῷ προσέπρεπε· εἰ
οἱ μὲν δήσαντες χὴ ἀποπέμποντο
το· οἱ δὲ ἐξέθυων, προθύμως σὺν
τοῖς ἐδέχοντο· καὶ οἱ μὲν, κτήνο
θυτον· οἱ δὲ, θεόσοφον θυσίαν προ
σέφερον· ἀμφότεροι δὲ Ἰουδαῖοι, τὸ
δ' αἰγύπτιον διαπαίζειν ἐμηνυσε
μενον· οἱ δὲ ἐξέθυον, τὴν ἐκπρά
κτορα μισεῖν προεκήρυττον·
εἰ ταῦτα, πόθεν ἐμοὶ τὴν πορεί
τοῦ ναοῦ μέσος τοῦ μεταξύ, ἐμὴ
εἰρτάσατο σρίαν ἐμμέσως τῆς·
ἐμμέσου δὲ ζώσης ἐμοὶ φθεὶς ιε̄

τοῦ θῦ φάθο πω τοι· καὶ τὴν αὐμφη σί
κακομ τοῦθῦ βοή θάμ· πῶς οὐκ εὖ πολ
λαχῆς τὸν λῴ ος τῶν μχεῖ σι ἀνω ν· ὑπὸ γ
ἀρχε κακου δαί μονος καὶ τῶ μ αὐτοῦ φιλ
ἐμπεσεῖν φάς ὁ λι αθαμ αὐτω λείας βόθρον·
ὃ δὲ θεῶν μοι ἐστὶ τοιοῦτον· ἐν τοῖς χερ
μοι σὶ γλι αμ οῦτοῦ αὐτο φαύτου καὶ μὴ αρχ.
τοῦ λαλι ό σῶ τος ἀς τὸ ὕ φος τοῦ θῦ
βλας φη μί ας πολλὰς καὶ χαλε πάς,
χὶ μούμεμος ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐτοῦ τοῦδὲ
αμό λου· χεῖρα θεομαί χην καὶ τὰ πὶς εἶσε
βοῦς πι ἄτεως τῶν μχρι σι αμῶν· μὴ χα
μί ας ποιῶν καὶ ἐμε ὄρας, τοῦ αὐτω λε
σαι τὸν λῴ ος τῶν μ χεῖ σι μῶν· καὶ χωρὶς
σαι τῆς τοῦθῦ φά σεως, καὶ τὸν θῦ καὶ
τα φρομαθεῖν· καὶ τοῦ αὐτοῦ σεβασμί
τι μεσθεῖν· ὡς τὰ σοῦ μφορᾶς· ὡ τῆς
μαμί ας καὶ τῆς λιότη τος· ἢ θελεμὲν οὐ
θλιος· τοῦ εἰδωλο τί μεῖσθαι· καὶ τὸν
θῦ ὑβρι σθῆναι· ὡς σοῦ τω οὗτος ταύτ ην
τὴν λιότη τα ἔχων καὶ τὴν μεγαλειό τη
τα μ, οὐ δὲ ἐλι πε καθεῖ μερόν· πολλάκ ις

ξπ' χριστόν.

σκότει τὸ ἀμέτερον φῶς· μετὰ
τῶν μαίχμαλώτων τὸν ἐλεύθερον πάτερ·
μετὰ τῶν καινῶν τὸν ξένον, ὑπὲρ δὲ
μου τὸν ἀνόμων· χε ἐπίστης, πρὸ
πατεύκαμεν· χε ἐν μικροῖς, σὺ
γὰρ ἔπελθες μεν· μάθωμεν καὶ τὸ
ἐκεῖ μυστήριόν· γῆ μὲν θυκρὺ
πτοῦ, κρυπτὸν ὑποκύμβαυμάσι·
μάθωμεν πῶς καὶ τοῖς ἐμοῖς
ἐπεφάνη τὸ κήρυγμα· τίνων
πάντα ἁπλῶς σοφείᾳ ἐπιφανὲς
ἐμοὶ δηθε; οὐ· ἀμφὶ κἀχεῖ τοὺς
πιστεύομεν· χθὲς τὰ τῆς οἰκο
μονίας, σήμερον τὰ τῆς ἐξουσ.
χθὲς τὰ τῆς ἀοθενείας, σήμερον
τὰ τῆς αὐθεντίας· χθὲς τὰ τῆς ἀμό
των, σὺ τὰ τῆς θεότητος ἐμοὶ εἰκῇ).

αὐτοὺ τῆς χάριτος, ἀμήν. ἀπὸ τοῦ λέγειν·
ἐπειρεόχαθεύδων· καὶ ἀμήν. ἀπὸ τοῦ ἐκ
τοῦ μυκτῆρος, καὶ ἐπιφωνήσει σοι ὁ
χ̄ς̄· ἐπὶ σοὶ θε̄ σου, ὁδιάσε πεμόλεμοι
χοίσου· ὁδιάσε καὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ,
μῶν μέτων καὶ κληρονομίαμέ πι
πρέπων· τοῖς ἐμοῖς ἐξέλθε τε,
εἰς τοῖς ἐμ τῶ σκό πει φωτίσθη τε,
εἰς τοῖς κε κοιμημένοις ἀμήν. ἀπε·
σοὶ διακεκράγομαι, ἐπειραιόχαθεύ
δων· οὐταρ δ ἀπὸ τοῦ τό σε πε ποίη
κα ἵνα ἀμήν δου καπέχηδε σμοῖς·
ἀμήν ἀπὸ ἐκ τοῦ μυκτῆρος· ἐπὶ σοὶ γαρ
ἐπλήρωσε ἡ τοῦ μυρο τοῦ· ἀμήν ἀπὸ
πραίμα τὸ ἐμοῦ· ἀμήν ἀπὸ μορφῆ
ἐλλή· καὶ πεποίκόμα ἐλλήνιστι σθη
μέμη· ἐγείρου ἀγομεμεῖ τεῦθεν·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μέραμ ἐκφύγῃ, οὐ κλκούεται πλέ
ον πεφαίτιμος· ἢ μικροῦ ἢ μεγάλου·
ἀλλὰ ἀφαιρίζεται ἐκ τοῦ μέσου·
ἀλλὰ τοῦ διαμόλου ὄμοια, οὐ
δίποτε παύεται ἀπὸ τὰ ἀόμματα
τοῦ ἀγαθοῦ· ὡσπερ πρίονος φοιτρόν·
καὶ τίς μοῦ ἴσχυ, οὐκ αὐστικαιοῦ
θρηνήσει· πῶς ἀφῆκα μοι ἀγαθοῖ τὸ
ὄμοια τοῦ θῦ, καὶ τοῦ διαμόλ
πεφίμαβον· καὶ ἐὰν ἔλθοι τιγὰς ἀφ
βάροι ἢ σκάνδαλον, οὐκ αὐτα παύ
οὐκ εὐφραίνεται· οὐχορτάζεται·
οὐκ ἐπιαρέφει ἢ καρδία αὐτοῦ,
ἕως ἀγείπῃ τὸ ὄμοια τοῦ διαμόλ·
τότε μοῦ ἐπιαρέφει· καὶ εὐφραίνε
θεραπεύεται· καὶ ὁθῦμος καὶ πα
υει· καὶ ἴδε τί χμμ τοῦ διαμό;
πρῶτον, φέρει τὸ σκάνδαλον· καὶ
παρασκευὴ τὴν καρδίαν τοῦ ἀγαθοῦ·
ὃ τότε σῦμμου λεύει αὐτὸν εἰπεῖν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θοῦ αὐτοῦ ἐστὶ μεταθήσομεν. οὐ. ὁ δὲ
ἐγὼ πρῶτος εἰμὶ ὁ διδάσκων ὑμᾶς
μουθετῶν ὑμᾶς. οὐκ ἐποίησαν οὕτω
το. ἀλλ' οὐδὲ μία ἡμέρα θυθέλη
μεν ἐποίησαν. διὰ τοῦτο ὁ φιλάλη
θης καὶ ἐν παραλλαγῇ. ἔδωκεν ἡμῖν
ὁδὸν σωτηρίας καὶ ἐξόδιον. καὶ εἰ
χος παρὰ τοὺς πόρους. ποιᾶν ταύτην.
τὸ συγχωρεῖν τοῖς αὐτὰ παρ' ἑαυτοῖς
πρόσκαιρα ταῦτα εὐεργετοῦσιν αὐτῶν.
διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ σωτήρ. ἐὰν ἀφῆ
τε καὶ τοῖς ἁμαρτοῖς τοῦ πατρὸς
μεταδιδόντων. ἀφίσει καὶ ὑμῖν τοῦ
πατρὸς ὑμῶν ὁ οὐράνιος. τοῦ
γὰρ πόμοσεῖναι τοῦτο. οὐγὰρ λέγει σοι.
πέλαγος περάσαι. ἢ ὄρος μεταβῆναι
περιπατῆσαι. οὐδὲ τὰς κορυφὰς
τῶν ὀρέων ὑπερβῆναι. οὐδὲ τὰ χρή
ματα τὰ πολυτελοῦς δαπανῆσαι δῶσαι.
ἀλλ' ἁπλῶς μόνον τὸ θελῆσαι. δεῖ
παρ' ἡμῶν θελήσεως ὑπάρξαι τὰ μεῖζω.
ἐὰν γὰρ τοῦτο μὴ συγχωρήσωμεν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἆρ' ὁ δυνάμενος τὸν αὐτὸν καὶ θεραπεύειν
καὶ δοκοῦντα τὸν αὐτὸν θεραπεύειν, ὁ μὲν
πολεμοῦ μεμονῶς τοὺς χρηστοὺς ἀμύνεσθαι
λεπτῶν τέρων· ἆρ' οὐ τοῦτο ἐστὶν ὁ μὲν
μέρος ἀρχὴν κινήσεως προσκαλεῖται
τὸν ἐπαρχόμενον, ὁ δὲ φθορὰν καὶ
ὁμοίως τὸν αὐτὸν φίλον· ὁ μὲν φίλη
αὐτῷ· ἐπειδὴ πολλοῖς καὶ ποιοῖς καὶ λοιπὸς
ὁ ἐπαρχόμενος χαμηλοῖς μεμονὼς
μέρος τοῦ χρηστοῦ ἀμύνεσθαι ἐστὶν οὐ
δικαίως· καὶ ὅσα μελλήσει φρονεῖν δίκαια
ἢ περὶ τούτου· βουλὴ ἐκ τῶν θεῶν
μου ἐμεγόμενα καὶ δύναμις ἡρμένος·
ὁ τοῖς χρηστοῖς· τὸν ἐπὶ τοῦ πρώτου· μετὰ μεγάλης
σπουδῆς τοῦτον διὰ μικρείας φύλακα
εἶ· κελεύσω ὃν ὄνειδος τὸν φόβον
ἀνδρῶν καὶ πόνον προβέβληκεν·
οὐ σκληρὸν· καὶ μὴ δὲ μέτρον εἰς
φόβον τεθῆναι· πρῶτον, ὃν ἐμὲ πόρε
πολύφρων καὶ πόνων ἐπίκουρος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀλλὰ τύχωμεν τοῦ αἰωνίου φωτὸς
ἐν χῷ ἰῷ τῷ κῷ ᾧ ἡ δόξα εἰς πρέπει σὺν
ἀγ πνι καὶ προσκυνεῖται σὺν τῷ
ἀγ ἀρχῇ αὐτοῦ πρι· καὶ τῷ παρακλη
τῳ καὶ ἁγαθῷ καὶ ζῳοποιῷ πνι· νῦν
καὶ ἀεί· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ
νων. ἀμήν :· περὶ τῶν παραδιδόν
των ἑαυτοὺς καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν
τῷ διαβόλῳ :· τοῦ αὐτοῦ.

Βούλομαι πάλιν ὑπὲρ τῶν πεπτωκότων καὶ διεφθαρ
μένων εἰπεῖν, συμβουλεύσαι ὑμᾶς ἢ τα
πεινῶσαι τὰ κρίματα. περίπτωσις πονη
ρεύεσθαι, καὶ κακηξίαν ὀνειδίσαι. Ὁ
πρὸ πολλῶν προεδίαιρος ἐσωτηρίων
ἡμῶν τοὺς χριστιανούς. ἐμέ που οἱ
λέγοντές με λυποῦσιν. καὶ τὴν χάρ
ιν μου ποῦ καὶ τί προσόφλημαι. ὃ
πεῖπον ἐμέ που ὅτι παραδίδωσιν οἱ
ἀγῶνες τὰ πράγματα αὐτῶν. ἔτι δὲ
καὶ τὰ παιδία. καὶ τὰ ζῶα αὐτῶν τῷ διά
βόλῳ.

716

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γαρ ὑμῖν ἐφείμην ὑμῖν, ὁ παιήσας τὸν ἀμφότερα ἐν·
ὃ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας τὴν ἔχθραν
ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν, ὃν δὸ
γμασι καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ,
εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην· καὶ ἀποκατ
ἀλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ· δι
αὐτοῦ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν ἑαυτῷ·
καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν
καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ προσαγωγὴν
ἔχομεν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα·
ἄρα οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμ
πολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ· ἐποικοδομη
θέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν,
ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ πᾶσα
οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν
κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητή
ριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι· διὰ τοῦτο ἐγὼ Παῦλος ὁ
δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν·
εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς· ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν
ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν
ὀλίγῳ· πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν
σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· ὃ ἑτέραις
γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ
καὶ προφήταις ἐν πνεύματι· εἶναι τὰ ἔθνη συγκλη
ρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας
αὐτοῦ ἐν Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου· οὗ ἐγενήθην
διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ· ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη
ἡ χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνε
ξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ· καὶ φωτίσαι πάντας
τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου
ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι·
ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος
σοφία τοῦ θεοῦ· κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίη
σεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν
τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει
διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ· τοῦτο οὖν αἰτοῦμαι μὴ
ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν
δόξα ὑμῶν· τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου
πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζε
ται· ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ
δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς
τὸν ἔσω ἄνθρωπον· κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς
πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι
καὶ τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι
σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ
βάθος καὶ ὕψος· γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς
γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς
πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ· τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ
πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦ
μεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν·
αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν·
παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ ἀξίως
περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε·
μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραΰτητος μετὰ
μακροθυμίας ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ· σπουδά
ζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συν
δέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα καθὼς
καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·
εἷς κύριος μία πίστις ἓν βάπτισμα· εἷς θεὸς καὶ
πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ
ἐν πᾶσιν ὑμῖν· ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις
κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ· διὸ λέγει
ἀναβὰς εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ
ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις· τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστὶν
εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη
τῆς γῆς· ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπὲρ
πάντων τῶν οὐρανῶν ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα· καὶ
αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους τοὺς δὲ προφήτας
τοὺς δὲ εὐαγγελιστὰς τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκά
λους· πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον
διακονίας εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·
μέχρις οὗ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα
τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
εἰς ἄνδρα τέλειον εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώμα
τος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι κλυδωνι
ζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδα
σκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ
πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν
ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς ἐστιν ἡ
κεφαλὴ Χριστός· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογού
μενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπι
χορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου
μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκο
δομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ· τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύ
ρομαι ἐν κυρίῳ μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ
τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν·
ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς
ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς
διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· οἵτινες ἀπηλγη
κότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν
ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως
ἐμάθετε τὸν Χριστόν· εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν
αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·
ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυ
μίας τῆς ἀπάτης· ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ
νοὸς ὑμῶν· καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον
τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι
τῆς ἀληθείας· διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε
ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ὅτι ἐσμὲν
ἀλλήλων μέλη· ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος
μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν· μηδὲ δίδοτε
τόπον τῷ διαβόλῳ· ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω
μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις χερσὶν
τὸ ἀγαθόν ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι·
πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευ
έσθω ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας
ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν· καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν
ἀπολυτρώσεως· πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ
κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ
κακίᾳ· γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ εὔσπλαγχνοι
χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ
ἐχαρίσατο ὑμῖν·

ἰμασου τὴν δ ἰαα ρα φεῖσο δμωρ
φὴ μὸρθόσω εἰς τὸ καπεῖ χόμαι πὸ
πρό τερο μ· ἰδεμου τοῦ μό τοι
τὴν φ αρξέμωσιμ ὴ καπε δ εξα
τη μ, ἰμα σκορ πίσω τοῦμ ἄπαρ
χῆ ἰμα σου τὸ φορ τίο μ τὸ ἰμ ἰ
λαθέμ ται καὶ σ ρυχθέμ ται σμ
τῶ ξύ λω πό δαι, δι ὰ τοὺ σοὶ πό
δας τοὺ κο χω ὶ δ ρα μοῦ μ ται ε
ὡ ι τὸ ξύ λο μ· τὴ ἐκ τη ἡ μέ ρα, ἡ
ὴ σὴ ἀπο φασὶ ζε τέ τομ ε· τὴ ἐκ τ ἡ
ὴ μέ ρα, χ τὶ ω σὶ ω ἀμ ά πρα σὶ μ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ς δ' ἐβ' ἐπρωϊ ἐγὼ πῖ χαίομ ἐλαιομ καὶ οἰ γ'
ἔλαιομ τὸ χάρϊ σμα τοῦ γ πραφοῦ γ· οἶ γομ.
τὸ, τίμϊομ αἷ μα λαώ τοῦ· ταὐ μυ κτηρϊ ατη ς
πίτ τεως· ὦ γ δ' αὐ τοῦ γ τρϊ ὼ γ τούτ ωγ τὰ
ψϊχ κ καὶ κ μοῦ γ τραύ ματα θερ αυ πεύ γ·
ἐλεκ μωσύ νεω λφό στ κ τοῦ θῦ· δι δα σκα
λίαγ τοῦ γ θείωγ τραφοῦ γ· ς τὸ τίμϊομ αἷ
μα τοῦ χωο δό του χῦ· φ' εἰ σϊ γ αὐ μαρ τί·
λν εβ' βα σε γ ὑμᾶς ἐ πὶ τὸ ϊ δ ὄ γ κ τ κ ῆ γο ς,
τοῦ τ' ἐ στ ϊ γ πάσ ας κ' μοῦ γ τὰς ἀ θε γ φ' ας
αὐ τὸ ς ἐ λα βε γ εἰ ς τὸ σ ὼ μα λαώ τοῦ· καὶ ταί μό
ἐ βα πτ α σε γ· κ' ποῦ γ σ γ κ' μας εἰ ς πλν δοχ εῖ ν
τ ὼ φ' λί αγ τοῦ θῦ ἐκ κλ ν σί αγ· οἵ ς πλώ τας
σ ὼ σ φ' εἰ δ ϊ καί ους καὶ ἀ δ ί κους τοῦ τ' ἔ στ ϊ γ
αὐ μαρ τω λούς· ς ἐ πε μ' ν' θ κ' μεν· ἐ
δ ω κε γ κ' μῖ γ δ ϊ ὸ δ ω ϊ ἀρ ϊ ον· τ ὼ πολ λα
ς τ ὼ γ ἐ αγ δ ϊ αθ κ' λω· ἐ δ ω κ' λν αὐ τ ὼ τ
φ' ίλ ω γ ἀ πο τόλ ω γ· ς τ ω γ θείω γ δ ϊ δ ας
καὶ λω γ εἰ ς γ ου θεσί αγ τοῦ τε τρα υ μα τ ϊ ς
μ ὸ γ ου· ὅ πω ς σ ὺ γ κ' μ' πϊ ά σ ω σ ϊ γ ὺ πε ρ'
τ ω ν αὐ μαρ τω λ ῶ ν σ ϊ αγ· κ' λ θ ω ς σ βο ά πτ ω
λος ὁ δ' ἀ πό στο λος· τ ρ ὺ φ' ῶ ν μαι τ ο γ' κ' λ θ γ'

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

650

ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ διαβόλου ὃς εἰ
χεν ἡμᾶς εἰς τὴν χρείαν μου εἰς τὰ
τοῦ ἀδου δεσμωτήρια χρόνους χι
λιάδας, πεμπτικαὶ ἥμισυ μέρος διὰ
τὴν τοῦ προπάτορος ἡμῶν ἀδὰμ
παράκοην καὶ παράπτωσιν· καὶ
ὡς ἐπὶ χιονοβολὶς ὁ ἅγιος καὶ φι
κῶ, κατεύνασε τὴν γῆν· καὶ ἐφό
βησε σάρκα· καὶ ἐπάρθη καὶ ἐπό
φη· καὶ ἐν πῶ ἄδη καὶ πτελθών,
Ζ ἐκ μὲν ἡμᾶς, ἐκ τῶν δεσμω
τηρίων τοῦ ἅδου· καὶ ἐλευθέρω
σεν ἡμᾶς ἐκ τῆς πικρᾶς αἰχμα
λωσίας ἐκείνης καὶ πικρίας·
Η ἐκ τῆς δειλῆς ἐκείνης τυραννίδος·
Θ ἐδωκεν ἡμῖν πάρεσιν τοῦ πορ
δόσου· καὶ τῶν πρωτοτόκων ἀπο
στῆναι καὶ τῶν χαρᾶν· ἡμεῖς δὲ, ἀμέ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δικαιοσθῶμεν, ἀλλὰ δικαιωθῆναι καὶ δοῦ
ναι τὸ δώρημα τῆς ἐλευθερίας, καὶ οὐκέτι
δούλους. δηλοῖ καὶ διὰ τοῦτο θανάτου τὴν δύ
βλεπε τε αὐδελφοί μου οἱ ἀμφὶ Αὐστηνὸν
σεμνὸς ὁ πρόεδρος. οὐκέτι γὰρ τῶν
σαρκικῶν τοῦδούλευέτω. δηλοῖ καὶ τὸ μὴ
θάνατον λαμβάνειν ἐπαγγέλλεσθαι. οὐδὲ
δηλοῖ τὸ φεύγειν θείαν πρόνοιαν. ὅτι οὐδεὶς ἀ
ζωνα ἁμάρτησεν ἐάν. ἵνα θῇ τῶν ψυχῶν
ὑπερ τῶν φίλων. τοιοῦτόν θῆκαὶ ὑπερ
λύσας καὶ ἀνέβρεξεν. ὅμως ἐστέχθη. ἐνεστά
θη. καὶ ἀνωστῶν κεφαλῶν τὸ πλοῖον. καὶ
τέλος θανάτου ἐτεύσατο. ὀμόνοια θανάτου.
ὀμόνοια δὲ ἁμαρτία. καὶ οὐχ ἁπλοῦς θάνατος,
ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ. καὶ οὐ προβάτων ὧν
ἰσφαγμένου οὕτως ἀνέθη καὶ φανος. καὶ ταῦτα πά
θη ὧν δι' ἡμᾶς ἁμαρτωλούς. δι' ἡμᾶς
τοὺς καταπεφιτους. ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ
ἐκ τῆς καταράς καὶ ἐκ τῆς πομπείας αὐτοῦ.
ζῶον ποιήσῃ ἡμᾶς σὺν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
ἐνεβίωθεν μόνοις τοῖς παθεσι. λοιπὸν ἀπο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τρέφαμεν καὶ ζῶμεν· ἀλλὰ ὅτε
καὶ παρακαλεῖται δεῖ καὶ μνημονεύειν τε
ἀποδεῖξαι ἡμᾶς, πρὸς τὴν ἀπόστασιν τῶν σωμά
τι μαῖς τῆς οὐσίας τὸ σωθῆναι· λάβωμεν
δὲ τὸν ἀποδεῖξαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς βίβλου τοῦ
φίλωνος πρὸς· τοὺς λαμπάδας ἐν ἔρωσι
θεοῖς· ὁ μὲν θεὸς ἐξ ὧν ἡμῖν τὰ πάρερ
γα καὶ πρόσχαιρε· ὁ δὲ ἱλαρούμενος τὸν
δεσπότην· τοῦτο δὲ ὑπερέχοντος
καθημέραν· ὁ πολὺν δὲ λεαζόμενος
τὸν ἀναμαρτίαν ἐπράυνεν· ἔπειτα τοῦ
μετὰ τὸ τελέσαι τὸν ἀναμαρτίαν, ἐν τῷ ἐκ
δὲ πέπερ ἐχε ναὶ εἰ βλέπων τὸν κύριον ἡμῶν
ἰησοῦν χριστὸν, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἔμπροσθεν
τῆς ἁγίας εἰκόνος, μετὰ πολλῶν δακρύ-
ων ἔλεγε· καὶ ἐλέησόν με· ὁ ἄρον δὲ πᾶ-
σαν τὴν δείλαιαν πρᾶξιν μου τὴν· ὅτι
μὴ κωλύσει καὶ τὰ πρόσκαιρα δὲ λίαν κόλ
πολὺ δὲ ἐστὶν ὑπὲρ θάλασσαν· οὔτε τὸ θέλχον πρόσωπον

κὲ ἀτελείωτα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς κβ΄ τῆς ιγ΄ ἐν ᾧ τῶν ἁγίων μαρτύρων.
λόγος διδασκαλικὸς, ψυχοφελὴς, καὶ
μνήμης ~ ϖ΄.

Δοὺξ ἀριστίχῳ, εἰς τὴν τρίτην εὐδο
κίαν ἑκατὸν πεσσαράκοντα τῆς φάσκας καὶ
μεγάλης τεσσαρακοστῆς· καὶ εἰς τρι
τὸν βαθμὸν ἐγένετο ταύτης ἡ
κλίμαξ· ἐστὶ δὲ λόγος σωματι
κὸς ἐστὶ δὲ καὶ πολύθρυλλος· ὃς ἔχει
σωτὴρ καὶ ἔλεος τὸν πόλεμον· μὴ ὀκνῇ
σωματικὸν ἐρᾶν θυμὸν σοφίαν·
μεταπαίδευσις καὶ τὸν τοῦ βίου
μεθ· καὶ τῷ ὁπλίσασθαι ἐπὶ λαβὰ
γόμενοι τῷ ἐμπροσθεν μερίμνησον.
Ὅτι σὺν ἐνδεύσει· ὃς ταῖς πρόλη
βουσαι πλεονέξαις, εἰ ταύτην κακόν· καὶ
εἰ ταύτην μετανοῶν, καὶ τῷ καλῶν ἐργῶν
δόκιμος αἰὲν φαίνεται· καὶ τῶν ἐν τῷ λαῷ
τοῦ κῦ τελεώτατα εὐ πραγμάτευται· Ὅ
τῷ γὰρ ἀφοβῷ ἡδέως ἀλγύνεται· ὅτι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ς ἀμμαχοῦ· περ· θέλω ἵνα ὅπου ἡμῖν ἁγια, καὶ αἱ
ς τοῖς ὡσιωμένοις· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν μου
ς ἐμήν, ἣν ἔδωκάς μοι· ὅτι ἠγάπησάς με, πρὸ
ς καταβολῆς κόσμου· ὅτι δέομαι περὶ τοῦ ἁγιασμοῦ
μόμον· ἀμμὰ καὶ περὶ ἡμῶν τούτων, αὐτὸς πρὸ
ς λιμένφη· οὐ περὶ τούτων δέομαι μόνον, ἀλλὰ
ς καὶ περὶ τῶν πιστευσάντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
ς εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ὦσι· τί οὖν τὸ λέγειν
παρακλητικώτερον; τί δὲ δυσωπητικώ
τερον; ποίαν καρδίαν οὐ καταμύξαι; ποίαν
οὐδὲ ὠδῖνα μαμάζαι ψυχήν; καὶ λιθίμην τις
χοῦν εἰ ποιητὶς ἀφύσιν, μὴ ὅτι γε αὐτοῦ καρδίαν
τοῦτο ἐμποιῶν τες οἱ ἅγιοι, ἡμεῖς καὶ μᾶλλον ἡμεῖς
μεῖναι· ἡγούμενοι τὴν θλῖψις, ὡς ἀφέλειαν,
τὴν τε μοχθηρίαν, ὡς ἀρυχαρί· τὴν ἀλλήλους,
ὡς τὴν φαύλην· τὴν ἀσκήσις, ὡς ἀπολαύσις·
τὴν θάνατον, ὡς ζωήν· οὐκοῦν ἡμᾶς, ἐ
πὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ὁρμὴν ἀφθονίαν, ἡ τὸ
αὐτὸ ἡ τοῦ μὴ παύσαι, ἐμὲ τὸν μὴ παρα
καλῶ ἀδελφοί μου· δι' ὑμῶν καὶ ἀνδρέως
τὰ παρόντα μὴ καταπίπτοντες, μηδὲ ἀνὴ
κοντες· μᾶλλον μεῖζον, διεγειρόμενοι θερμό
τερον· ἐσόμεθα ποιῶν τες καὶ τὸ ὄφιμ ἡ πομνε,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κ(αὶ) τοῦτο δέκατον· ἔστιν ὃ ἐὰν τὸ δέκατον μέρος τε τοῦ δεκάτου ᾖ τοῦ ὅλου τοῦ ἐμαυτοῦ, τριακόντου τοῦ ἑξηκοστοῦ μέρους· πολλαπλασίου μὲν τοῦ δεκάτου μεγάλου τοῦ ἀφορισμοῦ καὶ τοῦ ἑξηκοστοῦ μέρους τοῦ προφόρου μικροῦ· μέρους τοῦ αἱμορροϊκοῦ τοῦ τριακοντοῦ τοῦ ἑξηκοστοῦ μέρους· αὐτὸ μὲν δέκατον τοῦ ὅλου τοῦ ἐμαυτοῦ· ὡς ὑπὲρ ἅπαντων ἡμῶν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι· καθαρὸν εἶναι ἐμαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ καὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἁμαρτιῶν· καὶ ὅσ τις φιλεῖ ἑαυτὸν καθαρὸν εἶναι ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ· καὶ ἀδελφοὶ γὰρ ἐστιν ἡμῖν ὡς ἑαυτοὺς ἁμαρτάνοντες εἴτε τῇ ἀγνοίᾳ εἴτε τῇ ἀσθενείᾳ εἴτε τῇ ἀφορείᾳ εἴτε τῇ ἀμελείᾳ· εἴτε τῇ ἀφροσύνῃ· ἔδωκεν ὁ θ(εὸ)ς ταύτας ἡμέρας ταύτας· ἵνα ἐν αὐταῖς διορθώσωμεν καὶ μετανοήσωμεν ἐν αὐταῖς· καθαροὶ ἀπ' αὐτῶν ὡς ἁμαρτιῶν ὅλου τοῦ ἐμαυτοῦ· ὡς τὸ δέκατον ὑπάρχει τοῦ μου ὅλου· καὶ ἐν ἀπουσίᾳ μου ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐμοῦ· ἀπὸ τοῦ θ(εοῦ) τῆς ἀμνησίας·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ κράτος. ζνα τῶ πρὸ καὶ τῶ ὀψὲ σῴζ. μὴν
ὃ δὴ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς αἰῶνας, ἀμήν:.

Τῇ παρασκευῇ ἑβδόμῃ καὶ τῇ ΧΗ σεπ. περὶ
ὁμοιότητος ἑαυτῶν. ὃ τοῦ ὑποδιακόνου ἑορτή
τοῦ ἐπὶ προμαντείων ἁγίων, ὅπερ καὶ λέγει
τοὺς ὁμοίους: δ΄ ὁ ν΄ περὶ:.

Ἀδελφοὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ. χαίρω ἐφ' ἡμῶν ὁ παῦλος,
ὅτι ἐμὲ ὁμοιοῦται προσδέχεσθαι. ὃ δ' ἐμὲ μιμεῖσθε
καθάπερ. καὶ ὑπομιμητὰς ἐμοῦ γίνεσθε, καὶ
καθὼς ἐμέ, διωγμοὺς ἔχετε. ὃ τοῦτο, τὴν ἐλπίδος ἡμῶν.
ἡλίκον γὰρ φαντάζεται ἐμοὶ διωγμοὺς ἡδέως ἐμοὶ
βίους. ἢ δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ τοὺς καὶ καλῶς γεγενημένους,
ἀπολαύσεις δ' οὐκ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν καὶ οἵας δ'
ὑπερηφανίας. ὃ δ' ἡ τιμοσοῦν ἄμμης τοῦ μὴ
οἱ τοιοῦτοι, πεῶ τοῦ μὲ μαυτοὺς ἐφ' ἑαυτοῖς, ὃ
ἀγαθὸν ποιεῖσθαι. ἐπὶ τοῦ, ἄμμοις πρὸς ἡμᾶς
ἁρμόσῃ. ὑπόδημα, καὶ πᾶν θεμελιοῦσθαι
τοὺς μέλλοντας. ὡς ἀφοὶ σκυβάλων παραίτησαι,
τοὺς οὐκ ἀκλήρους ὁμοίους, οὕτως οἱ τὴν ἀφ' ἡμῶν τιμὴν
ἑαυτοῖς ποιούμενοι, ἀνομίας κλήρους ὁμοίους. ὃ μὴ πρὸ
τε ἀδελφοὶ μου ἀπὸ πέσοιμεν, τῶν κολλήσ
καταστάσεως, ὃ τῆς ἐπαυρούμεθα διαφορ.
μηδὲ καταλήξομεν τῆς τοῦ θεοῦ ἀγαπήσεως.

χάρας ἄχθη· τοίμων καὶ ὑμᾶς ὅπως τῶ τέλει τῶν
ἀγώνων ἀπήλαυσε λυθότες, οὐκ εἰμιμνησόμε-
θα τοῦ ὑπὸ πίας μοῦ τῶν πεοτέρων ἁμαρτιῶν·
ἀμμὰ χαίρομεν τοῖς παροῦσι, ἐλπίζομεν δὲ
καὶ εἰς τὸ μέλλον· εἰ δὲ καὶ πεοὶ τῆς ἡμῶν
ἀναστάσεως διαπεέπει ὑμῶν τὸ σύστημα, μαρτύ-
ρεται ὑμῖν, ὅπως ἐξ ἀρχῆς τὸν χεόνον ἡμῶν ἡμέραν
σαντες· ἀμμὰ χρόνον· αὐτάρκων· ἐ γὰρ κόσμον,
μικτόν· ἕκαστος τὴν ἰδίαν διακομίαν, αὐτάρκως
ἔχει ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ χάρις τῶ δημιουργῶ,
ὅτι ἐδώκαμεν ὑμᾶς ἐμμένοντας· τὴν συμπλήρωσιν τοῦ
ἡσαΐου· τοῦτο γὰρ ἐλέγετο· ἐμμένοντες ἀλλή-
λοις ἀδελφοί, καὶ ὅπως ἐν τῶ τέλει τοῦ βίου, ὅταν
καταπαύσωμεν ἕκαστος ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν·
ὅταν ὁ χὲ φανερωθῆ ζωὴ ὑμῖν· ὅταν παρα-
δῶ τὴν βασιλείαν, τῶθ' ὡς καὶ περὶ καθαιρέσεως
πλαν· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν
ἐξουσίαν καὶ δύναμιν· ὅτι δεῖ τότε, οὐλὴ φθορὰ
ἄσθησιν τῶν ὑπερφρονούντων πάντη μόνη τε ἐλέος
μὶς μούτων οἱ ἅγιοι· ἀμμὰ ὁ λύπουτιμος καὶ ἀρε-
ἠδομὲς, ἀπολαύσουσιν ὁμοίως· ἐ τίμενεῖ οὖτοι;
οἱ πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμω καὶ ἐν προφήται· οἱ κατὰ τὸ μ̄ ἀβρ̄ἀ̄μ· οἱ κατὰ
καὶ προφῆται· οἱ κατὰ τὸ μ̄ ἀβρ̄ἀ̄μ· οἱ κατὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παθήμασι. οἷσα μὲν τὰ ἐαυτῆς πέπονθεν· καὶ ψυχὴ
ἐμπέπυσθήμασι, οἷσα μὲν τὰ ἐμπαθῆ πάθεσι τοῦ
σώματος· ἀλλ' ἵνα μὴ θαυμαστὸν θήμασι, οἷσα μὲν ἀοί
δημον θαύματον· καὶ ἵνα τί· πίσαλξ ἀσθένεια
τοῦτο ὧν καὶ μαλακὸς ἐμέλαθεν, τοῦ μὴ χύτραν θῆμι·
τοῦτο μαλακρότης· τοῦτο ἀλαμασίου· οὐκοῦν
κοὐδὲ μὲ φήσει ὁ ἀπόστολος; τοῦ λοιποῦ, κόπους μηδείς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ
κυ ἰυ, ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω· ὡσανεὶ
ἔλεγε μηδείς μου καταφρονείτω· ἀγὼ γὰρ τὸ ὧ
ραῖόν σωμα τοῦτο τῆς μακαρίας χυ, σὺν τῇ σαρκί
μου πρὸ ἀφέρω· τοιοῦτος ἡμῶν ὁ ἅγιος ἱεραίτιος
ὁ φόβος ἐαυτὸν μὲ ἀπεκάλεσας, ἐν τῷ φέρειν ἐν
ἑαυτῷ τὰ τοῦ χυ παθήματα· τοιοῦτος ἦν ὁ
ἅγιος ἐραίτιος· ἐν ταύταις ταῖς καυχήσεσι, κα
ὼν καὶ λέγω· μὴ ὦ ἴδω, ὅτι ἦν ὡς μὲ ὁ χς· ὡς μὲ
καρίφασμαι, ἢ ὡς τρίς μαλακαρίψυχος· τίμος οὖν
ἐστι τελοῦμεν τὰ μὴ μῶν; τίνα δὲ προσκυ
νοῦμεν τὰ λείψανα; οὐτοῦ μαρτύρων; οὐτοῦ ὁ
μολογητῶν; οὐτοῦ ὁσίων; καὶ ἐν ταύθα τῇ λιμ
νῃ τὰς δόξης ἐξιώθησαν· πόσης οὖν ἢ λίκης
πρᾳότητος, ἐν τῷ μέρει τὰ ὡς μὲ ἀπολαύσουσιν·
ἀφέντος καὶ ἀμνησικακήσαντος ὁ λόγος· αὕτη ἡ κλῆ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐβδομήκοντα δεῖ τοῦτ' εἶναι τὸ μέτρον. μετὰ
ταῦτα δὲ λέγει τοῦτο θνητὸν εἶναι καὶ θεῖον.
καὶ δείκνυσι τετάρτῳ τρόπῳ τέσσαρας
μεσότητας ἐν τοῖς μουσικοῖς. ἔστι δὲ πρῶτον
μὲν ἡ ἁρμονική· ἔπειτα ἡ ἀριθμητική· τρίτη
δὲ ἡ ἀντιπεπονθυῖα· τελευταία δὲ ἡ
καθ' ὑπεροχὴν καὶ ἔλλειψιν καλουμένη.
ἁρμονικὴ μὲν οὖν ἐστιν, ὅταν τρεῖς ὦσιν
ὅροι, ὧν ἐστιν ὁ μὲν πρῶτος τοῦ τρίτου
μέρει τοσούτῳ μείζων, ὅσῳ καὶ αὐτὸς
ὑπερέχεται ὑπὸ τοῦ τελευταίου· ἐν δὲ τούτῳ
τὸ μέσον τοὺς ἄκρους ὑπερέχει καὶ
ὑπερέχεται τοσούτῳ μέρει ἑαυτοῦ, ὅσῳ
καὶ τῶν ἄκρων ἑκάτερος τοῦ ἑτέρου.
ἀριθμητικὴ δὲ ἡ τοιαύτη, ὅταν ὑπερέχῃ
καὶ ὑπερέχηται ὁ μέσος ἐξ ἴσου τοῖς
ἄκροις· ἐν δὲ τούτῳ τὸ μέσον τῶν ἄκρων
ἡμιόλιον ἐστὶ καὶ ἐπίτριτον· ἐν γὰρ τοῖς
τρισὶν ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ὅρου
ἡμιόλιός ἐστι, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος·
ἐν δὲ τοῖς τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς πέντε ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἐννέα ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ
ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ
μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς πεντήκοντα καὶ
τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑξήκοντα
καὶ τέσσαρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς
ἑβδομήκοντα καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς
ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ἑκατὸν καὶ ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ἑκατὸν καὶ τριάκοντα καὶ τέτταρσιν
ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ
μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑκατὸν καὶ
ἑβδομήκοντα καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς
διακοσίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς διακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα
καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος,
τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς τριακοσίοις
καὶ δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τριακοσίοις
καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς τετρακοσίοις καὶ ἑκκαίδεκα ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τετρακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος,
τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς πεντακοσίοις
καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ἑξακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτακοσίοις καὶ τριάκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτακοσίοις
καὶ εἴκοσι καὶ τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ἐννακοσίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς χιλίοις καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς χιλίοις καὶ ἑκατὸν καὶ ἓξ
καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς χιλίοις
καὶ διακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς χιλίοις καὶ τριακοσίοις καὶ
δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς χιλίοις
καὶ τετρακοσίοις καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς χιλίοις καὶ πεντακοσίοις καὶ
ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς χιλίοις
καὶ ἑξακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα καὶ δύο ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς χιλίοις καὶ ἑπτακοσίοις καὶ
εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
χιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς χιλίοις καὶ
ἐνακοσίοις καὶ τριάκοντα καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις καὶ εἴκοσι καὶ
τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος,
τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις
καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις
καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος,
τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις
καὶ ἑκατὸν καὶ ἓξ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος·
ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις καὶ διακοσίοις καὶ
τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις καὶ τριακοσίοις καὶ
δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις
καὶ τετρακοσίοις καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις καὶ πεντακοσίοις
καὶ ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
δισχιλίοις καὶ ἑξακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις καὶ
ἑπτακοσίοις καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις
καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς δισχιλίοις καὶ ἐνακοσίοις καὶ τριάκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις
καὶ εἴκοσι καὶ τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις καὶ ἑκατὸν καὶ
ἓξ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
τρισχιλίοις καὶ διακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις καὶ
τριακοσίοις καὶ δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις
καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις καὶ πεντακοσίοις
καὶ ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
τρισχιλίοις καὶ ἑξακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις καὶ
ἑπτακοσίοις καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις
καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς τρισχιλίοις καὶ ἐνακοσίοις καὶ τριάκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις
καὶ εἴκοσι καὶ τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις καὶ ὀκτὼ
ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ
μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις
καὶ ἑκατὸν καὶ ἓξ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος·
ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις καὶ διακοσίοις καὶ
τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις καὶ τριακοσίοις καὶ
δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις
καὶ τετρακοσίοις καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις καὶ πεντακοσίοις
καὶ ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
τετρακισχιλίοις καὶ ἑξακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις καὶ
ἑπτακοσίοις καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις
καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς τετρακισχιλίοις καὶ ἐνακοσίοις καὶ τριάκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις
καὶ εἴκοσι καὶ τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ ἑκατὸν καὶ
ἓξ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
πεντακισχιλίοις καὶ διακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ
τριακοσίοις καὶ δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις
καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ πεντακοσίοις
καὶ ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
πεντακισχιλίοις καὶ ἑξακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ
ἑπτακοσίοις καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις
καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ ἐνακοσίοις καὶ τριάκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις
καὶ εἴκοσι καὶ τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις καὶ ἑκατὸν καὶ
ἓξ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ἑξακισχιλίοις καὶ διακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις καὶ
τριακοσίοις καὶ δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις
καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις καὶ πεντακοσίοις
καὶ ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ἑξακισχιλίοις καὶ ἑξακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις καὶ
ἑπτακοσίοις καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις
καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ἑξακισχιλίοις καὶ ἐνακοσίοις καὶ τριάκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις
καὶ εἴκοσι καὶ τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις καὶ ἑκατὸν καὶ
ἓξ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ἑπτακισχιλίοις καὶ διακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις καὶ
τριακοσίοις καὶ δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις
καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις καὶ πεντακοσίοις
καὶ ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ἑπτακισχιλίοις καὶ ἑξακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις καὶ
ἑπτακοσίοις καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις
καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ἑπτακισχιλίοις καὶ ἐνακοσίοις καὶ τριάκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις
καὶ εἴκοσι καὶ τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις καὶ ἑκατὸν καὶ
ἓξ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ὀκτακισχιλίοις καὶ διακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις καὶ
τριακοσίοις καὶ δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις
καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις καὶ πεντακοσίοις
καὶ ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ὀκτακισχιλίοις καὶ ἑξακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις καὶ
ἑπτακοσίοις καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις
καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ὀκτακισχιλίοις καὶ ἐνακοσίοις καὶ τριάκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις
καὶ εἴκοσι καὶ τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις καὶ ἑκατὸν καὶ
ἓξ καὶ εἴκοσι ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ἐνακισχιλίοις καὶ διακοσίοις καὶ τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις καὶ
τριακοσίοις καὶ δώδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις
καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος
ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις καὶ πεντακοσίοις
καὶ ἑκκαίδεκα ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος
ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς
ἐνακισχιλίοις καὶ ἑξακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ
δὲ μείζονος ἡμιόλιος· ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις καὶ
ἑπτακοσίοις καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις
καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς ἐνακισχιλίοις καὶ ἐνακοσίοις καὶ τριάκοντα
καὶ δύο ὁ μέσος τοῦ μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ μείζονος ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς δεκακισχιλίοις
καὶ εἴκοσι καὶ τέτταρσιν ὁ μέσος τοῦ μὲν
ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος ἡμιόλιος·
ἐν δὲ τοῖς δεκακισχιλίοις καὶ δεκαέξ ὁ μέσος τοῦ
μὲν ἐλάττονος ἡμιόλιος, τοῦ δὲ μείζονος
ἐπίτριτος· ἐν δὲ τοῖς δεκακισχιλίοις καὶ ὀκτὼ ὁ μέσος
τοῦ μὲν ἐλάττονος ἐπίτριτος, τοῦ δὲ μείζονος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐκ τοῦ κλύδωνος τοῦ βίου πεφυ-
γὼς καὶ σωθεὶς, κρατήσας καὶ τῆς
μαστιγὸς χειρὸς· καὶ ἐστὶ τιμήσας τὰ
πάθη ἐπειρήνευσας λόγῳ· λιμάξασας τῇ
τότε ἐλευθέρῳ θρόνῳ σώμασθαι τῆς ἐμέ-
θρας καὶ μὴ χάριτος τοῦ διαλύοντος
ἐκ τῆς σωματικῆς ἁμαρτίας· τῆς χωρίζου-
σης καὶ μακρὰς ἀπὸ θεοῦ· ὅτι δὲ σωτῆρος χωρὶς
τοῦ ἐν τῷ μὴ ἐκφεύγειν· καὶ πάλιν τοῦ ἐξ
ἁγίας χωρὶς τῆς σωτῆρος μὴ ἐκφεύγειν· καὶ σὺν
χωρὶς τῆς σωτῆρος οὐδεὶς δύναται ἁγίασ-
θῆναι θῷ· καὶ πάντες οἱ ἅγιοι διὰ τῆς
σωτῆρος τοῦ θῦ· καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἔφυγον
τὸ πάθος· ἔφυγον τὸ πάθος· ἐφρόντισαν τὸ πάθος· ἐφρόντισαν τὸ πάθος· ἐφρόντισαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οὐκέτι αὐτοῖς οὗτος· δηλ. ἑκατέροις οἷς
ἔξουσι γὰρ τοῦτον οἱ λόγοι· ἵνα δὲ καὶ τοὺς
ἐπέρους διορθώσωμεν· οὐχ οὗτος δὲ
ἔτι ἐγώ· δηλ. ὁ τὸ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν·
ὃς ἐδίδου μισθόν· ὁ πρῶτος, ὁ
τῶν πάντων δοῦλος· θεραπεύσω σὲ
ὁ χς· πρῶτον μὲν καταπραΰνων αὐθις·
τὸ οὖν καὶ εἶναι τοῦτο· διαπτύσας πρὸς
πλεῖστα αὐτοῦ μέρη· ὅτι ἐθίζει τὸ
τῶν πάλαι τιμιώτερον καὶ πρωτεῖον
ἑρμῆ· οἱ παρ' αὐτοῦ ἐθνῶν ἄρχοντες· ἐκδηλοι
δ' ἔσονται καὶ τύραννοι πρὸς
φέρονται· οἱ δὲ ἐμοὶ μαθηταὶ οὐ τοῦτο·
δηλ. θέλουσιν εἶναι μέγας· διάκονος πάντων·
ἔσται· ἐπὶ καὶ τὸ πλεῖον μὴ σχῇ,
τὸ πάντων δὲ ἔχεσθαι καὶ δούλου τάξιν ποιοῦ·
τὸ παράδειγμα ἐπ' αὐτῷ θεῷ· ὅτι ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ
διακονῆσαι· καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν· ὅτι παρὸ ἡμᾶς τοῦ ἀνθρώπου·
τοῦτέστιν ὁ χς· οὐκ ἐμοῦ μόνου ἀλλὰ τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ψόμεται· ἀκόπως, ἦλθε γὰρ ἡμῖν πρώην. ἔπειτα προπορεύεται καὶ οἱ ἡγοί· διὸ καὶ χωρὶς τῆς τοιαύτης καὶ ἡ πόσις· ἐξ ἀπόντων βάλλουσι πρῶτον τὴν μάχαιραν· ἐπὶ νέμονται ζῶν τοῖς θεοῖς ἀνίερος· ὅτι ἐὰν αὐτὸ λάθῃ ὁ ἱερεὺς ἐκκόψει· βασιλεύσει δὲ καὶ ἀνίερος· διὸ καὶ ἡμῖν οὐ βουλόμενοι ἀλλὰ θύοντες, ἀλλὰ ἐὰν μὴ θύσωμεν ἐκκόψει· ἔπαθον οὖν τι καὶ αὐτοὶ ἀνθρώπινον· τοῦτ' ἔστιν, ἐπὶ αὐτοῖς τὴν ἐκ ζήτησιν· ὅτ' ἂν οὖν προσκυνοῦσι τὸ πρόσωπον· ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπὶ μεμαίνει· τὸ θέρειος· μάχαιραν· θέλω ὑμῖν βασιλέα σου· τοὺς καθημένους οἱ δὲ μουσικοί· εἰς ἐδωδὴν σου καὶ εἰς ὄβελον μου ὑμῶν· καὶ μέτεισιν ἐπὶ τεμνόσεται τοῦτο· ἔρχεται οὖν ἡμῖν αὐτοῦ ἡ καὶ λάθῃ αὐτοῖς τὴν ἐκ ζήτησιν· ὅτ' ἂν οὖν κουσθῶ παρ' αὐτῆς μὲ σαυτοῦ λύσῃ· τότε προσέρχονται καὶ αὐτοὶ τῷ φίσσος τὸν ἄλλον· λάβῃ αὐτοῖς ὁ ἱερεύς· οὐκοῦν δὲ

πάντειν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιπούς· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτε τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Ἦχος δ'

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου

Ἀπόστολε καὶ εὐαγγελιστὰ Ἰάκωβε ἀδελφόθεε, ἱκέτευε τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, δωρήσασθαι τοῖς ὑμνοῦσί σε πταισμάτων ἄφεσιν.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου

Ἀπόστολε καὶ εὐαγγελιστὰ Ἰάκωβε ἀδελφόθεε, ἱκέτευε τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, δωρήσασθαι τοῖς ὑμνοῦσί σε πταισμάτων ἄφεσιν

μωτορκοιδοκεῖ· εἰμὴαὐθαυτὰρ
κἀψπρμπῆτις καὶ λυπηθῇ· καὶ
ζυμωθῇ, οὐκἀπορρεῖ· ὅπου
δὲψυχικῆς ὀρέξεως κίνδυνος καὶ ἡ
πεῖρα, φεύγω μὲν παράτρο
πον παρακαλῶ· καὶ εἰμὲν ὅρκου
μνώσκομεν τὴν ἀρνηθείαν· ἢ
παίποτε μεθ' ἑτέρου μεν αὐτὴν, εἰμὴ
μυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· καὶ πρείωτὸ.
μᾶλλον τοῦ, οὐ, καταὐτὴν τὸν
κῦ διάταξιν μὴ μέτεστιν μοι,
ἢ τοῖς παῖς ἀποθνήσκουσι ἡμῶν· καὶ ὡς
μὴδὲ τῶν ἱερῶν σοδομ. προσύμμα
χα ἁγνοῦ· καὶ τὰ τόματα καὶ τὰς
χεῖρας καὶ τοὺμμοῦ μάλιστα τοῦ
τὴν αὐτοῦ δέησιν ἔχομεν· δοῦ
κρυσι ἐκ ἐωμεν ἐκ ὡς πρ

ὁρᾶ καὶ πάλιν τὸ ἀμφότερον μέρος, ἀμ
τικρὺ τῆς πορφυρᾶς μείγνυς τούτοις
πράσινος, τὸ προδηλοθὲν σεμνὸν
μου τοῦ σῶς ἐκτύπωμα· ὁδηγᾶ
λιτήριος θεασάμενος, πρῶτον μὲν
διὰ παραχθεὶς, εἰς ἀκρομάπτην ἐ
σπουδάσατο· ἔπειτα σκυθρω
πὸν καὶ κατηχριωκὸς, ὑπεδείκνυ
το πρόσωπον· τοῦ αἵματος ὑπο
δραμόντος πρὸς τὰ μαθύτερα·
εἰ τοῦθ' ἱκανὸν πρὸς τοῦτο ὑπόφαι
νε καὶ κατέρρυθρον· ἄμα τῆς θυ
μοῦ καὶ τῆς αἰμορραγίας.
καχλάσαντος, πρὸς τὴν ὠχρό
τητα· τοὺς περὶ ὀφθαλμοὺς ὅρους
μοσύροὺς καὶ ὑφαίμους· καὶ πυ
ρὶ ἀφομοιωκὼς χρῶμα τι·

∴ κ' πλοκτικὸν.

∴ λευκοὶ ἢ μέλανες.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὦ νοὶ ἀρετεβύτροροι ποολλὴς τιμῆς αὐξῖ·
ς ἐπεύθη σὸν ψῦκτὸς καὶ ἡμέρας· ἤκου
σὸν οἱ πρύσιοι· καὶ εὐθέως ἤγοις ἀν τὸς
θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπροσθεν τῶν πετρῶν·
ἤκουσὸν οἱ δαῖται· ς εὐθέως ἐρρῖψαν
αὐτῶν τραπεζέτεια· ἤκουσὸν οἱ ὦ φάλε
ται καὶ ἐλογίζον τὸ δίκαιον εἶναι αὐτὸ
δοῦναι τὸν χρέηστῶν· ἤκουσὸν οἱ κρὸ
πται καὶ ὑγιαῖνουσὸν οἱ πέδοσκελῆς τοῖς κῦ
ριοις αὐτῶν· καὶ αὐτοὶ τὸ λῖν οὐκ ἔλαβον
αὐτά· ἤκουσὸν οἱ φοβεροὶ τὸν λῆστὸν ἴσονα·
ς ἐκαττε θόνησὸν τὸν φόβουν τῶν δῖκαι·
ς Ζβομολοτοιῶν φανερὸς ὑγιὸς πῖ
πλῶν· ἤκουσὸν πλῖν οἱ δικασταὶ καὶ
ἐσῦκ ἀφῆσὸν αὐτῶν, ὅτι πὸ ὑγ τὴ φοβερᾶ
ὀργὴ οὐδεὶς ἐῶν ὑπερῖ μων· ἤκουσὸν οἱ ὦ
μαρτωλοὶ τὴς φωνὴς τοῦ προφήτου,
ς καὶ ἑαυτῶν προῦξῖς Ζβομολόγησὸν·
ἑκαστος γὰρ ἴσται εὐδὲ περὶ τὴς ἑαυτοῦ ἁμ
τεμέσθαι καὶ εἰ σὸν κουφὴ αὐξῖος δῦσσοπὴ
σαι θῦ· ἑκαστος γὰρ ἴσται οὐδὲν ἰδῖον φῦλάψῖ
σουσι ἵνα θερκόσου ἐχθρὴ σῖν Ζβαὐτ·

γ' λο' θο'

μαὶ γεσθαι καὶ χορτάζεσθαι· μὴ δότεσαν
τοῖς τὰ χρεοφειλήματα σου μαὶ τοις, τίς τοῦφε·
οὐ τοσαῦτα πίστις, ἐαν μὴ ἔχειερῶτα· γεχρα
ειτι γαθ ἑαυτὴν· ἀλλ ἔρειῖτις· συ πίστιν
ἔχεις, καγω ἐρῶ σοι· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου
ἐκ τοῦ ἔρῶτος σου· καγω δεῖξω σοι ἐκ τοῦ
ἔρῶτος μου τὴν πίστιν μου· θέλοι που
καὶ πίστις χωρὶς τοῦ ἔρῶτος γγεκραιέτι· ταῦτ
δηδοὺξει καὶ ἡμᾶς ὁ μετὰ αὐδιεοῦ χτου πι
στεως προσελθοῦν τῷ χῷ ἑκαστόν τὰρ χ̄ν̄
ὁλόγραφος πίστις σαρκὸς· μαὶ λλογδὲ ὁ χ̄ς
λι μαὶ ν̄ις χ̄ δηδοὺξῃ καὶ ἡμᾶς δι αὐτοῦ ὰ μ̄
ν̄ρῶπου· Τῷ χαιρῶ ἐκάγω·
λλ ὁς τις προσελθόν τῷ ἰῦ τοῦ ν̄ πε τοῦ
αὐτοῦ καὶ λόγου· δηδάσκαλε· ἤγαγκα
τον ὑόν μου προσενέγκαι σοι αὐλάλον·
ὃ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ· ῥήσσει αὐ
τὸν καὶ ὁ δράκων· καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· ὃ ἐγω τοῖς μαθη
ταῖς σου· ἵνα αὐτὸν ἐκβάλωσιν καὶ οὐ
κἰσχύσαν· ὁ δὲ ὁς δὲ ἔφη αὐτοῖς ὁ προσελθὼν
τῷ ἰῦ· ὰ ἀθοὺμησον περιστερὼ πίστιν·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φαυξαρέω, καὶ τὰ δ' χεεῆ δω χρῆ ποιοῦσαι· μὴ
μεμ τοι ὑπερδώσαμι τὰ μάμθω, ὧν τοῖς δὲ
δαύμασι μ· ἀμμὰμ δ' αὐτοῦ υπμικοῦ, ὡς τηεῶ
μεμ τὸ ὑμέτερον τοῦσα ὰμαιος· τί γὰρ ὄφελος· ἀζῶ
παρχὼ σφοδεῶς καὶ δίζημι, ζ θαύπομ καὶ ταυτὰ
πειμ· ἀμμὴ μᾶμμομ τε τηε ημεῖας, πρὸς τὰ δ'
αὐτὰ σιμ ἀπὸ σκοποῦ τοῦ τὰ τοῦ καὶ λύμματος· ἐ
πὰ δὲ τοι τόμομ ἄχουσα ἡμῖν ἐέαι, ὀκηδίαμ ἐ
μποιῆμ ἅ ὥθεμ, ἀγαθαῖς ἀχολίαις ζ θεωρήμασι
πῖ τοῖς δι' αὐτε ἔφα μεμ τὰ μ' ψυχ'· μὴ σὶ τοῖς καὶ
τὰ κὸς μομ, ἐμοῖς ζ ὕμμασι· μὰ τὰ μὸ τῆς· τὰ λα
παείω· ζ πηρίω· ἀμμ' ἐμοῖς ζ λυκύπω ζ ἀ' φρο
δίω· ἐμμ ἡσθημ ταφρῇ τοῦ τῷ καὶ ἀ' φρο αἰθ λμ·
ζ ἡ θμοῖ ὡ ὁμοῖ ὡς λμῶμ, ὅτ' τὰ ὐ ὠῖ ἀ τε ἀμαρτ·
ὅτ' τὰ ὐ κάλλ η τοῦ παραδείσου· ὅτ' τὰ ὐ μομ ἀς τ
ἀϊδίους· ὅτ' τὰ ὐ ἀγγέλι καὶ χορεῖα σίας· ζ ὅτ'
τὰ μ' ἐ κᾶ σε δι αγωγ ή· πῦ ποτ' ἐ ἄ σι μ' αὐ· ψυχ' ἀ μῶ,
τὰ μὸ δι καίωμ καὶ τὰ μὸ μ' ὅ μαρτ ἀ λῶμ· πρὸς ἢ ὅτ' φαίη
αὐτοῦ μ' ἀγάλου τῷ καὶ σε ζ ὑμᾶ ὶ ὑ ψῦ γεμ ήσ θαι·
ζ ἐμ ἢ καὶ τὰ ὐτὸ ἱε ρὸμ λόγιομ, ὡ ὠῖ ὁ ἐ οἱ ζ ηδὸμ πα·
ρελ' σομ αι· σοὶ χάω δ' ἐ, καὶ σοῦ μεμ ἀ λυθή
σομ αι· τῆ δ' ἐ καὶ τὰ ὐ τὰ ζ μ' ἀ υτῇ ἐ ἔ ᾳ ι, καὶ τὰ ὐ καὶ ἡ
σθαι· ζ ἴ τα, πῶς μ' ἥμ ᾳ ἐ κάτη· ψυχὴ δ' ουζ υ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πτερον πετωμενοις αερα; και
λοιπον. ὁ σπερμογηος, αὐριον
γοντας. ὁ σπερμογηος πλουσιος, αὐρι
ον πτωχος. ὁ σπερμυδρομυελιδα, αὐρι
ριον αθεμις. ὁ σπερμογηος τοις ζωσι,
αὐριον εις τον ταφον. τι σε πλαναι
κοσμος οὗτος ελειμε αὔριον τι χαιρεις
την καχην χαραν του κοσμου τουτ.
τα σα παρχαρα καμενου σα θλι
ψιν, καχη και δειπνειαι χαρα. παρα
δειθλιψις καμενου σα χαραν. ὁ
κειμη παν τα προσδοκα και και την χα
ραν αμενει. μουρια τι χαρηναι
χαραν αμεθιμην, ὑπαρξις την ικκλ
σιαν. ὁ κουσον λογου θυ. ὁ κουσον
αποστολου. ακουσον του ευαγγε
λιου. ακουσον των προφητων.
ακουσον των ιερεων. φωνων.
και χαιρου και ευφραινου χαραν φυ
χικην. αυτι ατιν καμενην χαρα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπαλώδετελευτήσας, οὐδενὲ ἔχεις θέλῃς.
τὰ σεαυτοῦ ταῖς ἀρχῇ ψυχῇ πρὸς τε χωρίσθῃς
σὰ δὲ ἀπὸ φύσεως ἁμαρτίας· καὶ φύσεως.
χαλκὸς οἷον εἰ φθείρεται καὶ δίκαιος λύεται
κατὰ τὴν ψυχὴν ἀκολουθίαν τῆς φύσεως.
Σ πρὸς τοὺς κατὰ κύριος. φύσεως
ἀληθὴς κατάδικος φύλακος τόμος
Σ τῶν δεσμωτηρίων φύλακος· ἁμαρτάνει
ἔλθῃ δὲ δίκαιος καὶ κρίνῃς, ἁμαρτήσεται.
Σ μὴ θῇ τὰ κατὰ σε, ἀποδείκνυσι
τὴν ἀπὸ φασὶν τὴν τέλος οὐκ ἔχουσα
κτῆσις κολάσεως· κτῆσις βασιλείας αὐτοῦ
φάγεσθαι τοίνυν ποθεῖται ἀλλὰ τὴν ἐρ
γασίαν τοῦδε μόλυνται τοῦδε.
οὐδὲν ἐγχώσαι τὸ κόσμου τοῦτο· οὐ
δὲν προσεμφάνων· ἀλλ' οὐδὲ δεῖ ἐμε
τεῖν δεῖν ἁμαθα· γύμνοι ἐσμὲν μὴ θῆναι·
γυμνοὶ πάλιν ἐξ ἐρχόμεθα· οὐδὲν
φέροντες ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν
κρίτην· ἀμὴ τὴν προαιρέσιν μόνην·
δύο λοιπὸν βλάψαι· πρὸς τοῦ ἴδιον τὸν
πρίκον καὶ τὸν ἴδιον· καὶ δύο λογίζεσθαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καταδίωξος τοῖς τοῦ ἀχαταδ
ιωμίου δὲ ἀπὸ τοὺς πιπτιὲ
χθροῖς, σὺ τὰ δὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ἐμ
ὰ δουλεχείμης καὶ πορα δόξο
χῦ ἐμ τοῖς κατὰ χθομίοις πορου
σίαις, ὁ βαὶ φμης ἐ Γέμε το δ' ἐγω
ἐμ ἀ ἀραπτὴ ἀ μαύρωσις
τῶν ἐμ αμπίωμ τοῦ ἄδουδ ὠ
μεθ' ἡμ ὁμ τοφ ὠμωμ ἀχου ου
σῶμ ὠμ ὠν καὶ ἀραπτὸμ κελευόμ.
ἀραπτὲ πύμας οἱ ἀρχομπεὺμ.
ἀραπτὲ πύμας, ὁυτ' ἀρ ἀμοίξαπτ.
ἀλλ' ὁ βαὶ τῶν τῶν θεμελί ῳ,
ταύτας ἀράπτ. ἐκρίζωσαπτ.
μ ταπὶ σαπτ, εἰς τὸ μὴ κέτι
κλείεσθαι. ἀραπτὲ πύμας οἱ ἀρ
χομπεὺμ ὠμ. ὡς εἰ ἀδῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

6.80

γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτῷ. φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρησις τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ὑστερηθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς. τίς ἐστιν ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν· ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· ἔκραξαν καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς· ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει· πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν ῥύσεται αὐτοὺς κύριος· φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται· θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ μισήσουσι τοὺς δικαίους ἀφανισθήσονται· λυτροῖ κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀφανισθήσονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτῷ. δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ἡ κατήχησις· περὶ τοῦ φυλάττειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν φθόνων τῶν ποιούντων πάθη· ἀδ' πρε·

Ἀδελφοὶ καὶ πρεσβύτεροι· σπουδὴ ἐστὶ μεγάλη τὴν πρώτην ἡμέραν ἑορτάζειν, ἀφ' ἧς ἡ παρουσία ἐφάνη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καθὼς φησὶ τὸ ἀψευδὲς στόμα αὐτοῦ·
ἐγὼ γὰρ ἔμπροσθεν φησὶ· θεὸν ὁμοθέλων τ̄ν̄
θεόπατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ· ἀλλ' αὐτὸς
ζῶν αὐτὸν ἐπιστρέφουτα· καὶ πολεμῶ
μέμοιχθον θεὶ τὰ καὶ αὐτὶ λαμβάνε
τα· τὰ μὲν δικέαυτοῦ· τὰ δὲ δι' αὐτῶν ὧ
μῶν αὐτοῦ· ὡς δὴ καὶ τοῦτο τὸ μέγα
θαῦμα τετέλεσται μέρον· ὑπὸ τοῦ λαμ
προτάτου καὶ κλλιμπίκου μαρτύρος
θεοδώρου· τὸν πολεμικὸν δυμαχθω
σάνος ὑπομειμάντων ὑπὲρ τῆς ἁγίας
τριάδος· ἀλλὰ καὶ ἡ κλαμὸν πῦρ ὁ ἔμβλη
θεὶς· ἐν τοῖς χερμοῖς τοῦ δράκοντος καὶ
λιπαρῶς μαχόμενον· ὑπὸ βρίθη
τοῦ πνεύματος· ὃς αὐτὸς ὁσίως καὶ με
τὰ θανάτου αὐτοῦ· πολλαπλασίονος
τὸ θαύματος ἐπιτελέσας· καταπρό
τερον τοῦ τρόπου καὶ διαφόρως· αὐτίμαστι
γαστὶ ὡς ὁ λόγος δηλώσει· ἀλλ' ἐπὶ
τὰ προκείμενα ἐπανέλθωμεν· οὗτος οὖν
μακάριος· καὶ ὡς τὰ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύ
ματος· ἐπὶ τὸν ὑπερόπτην

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὡδὶ τοῦτο γὰρ χἀ πέθαμον καὶ
ἀμέτρητον ἴμα καὶ μεκρὸν καὶ ζῶν
κυριεύω διὸ ἐγείρεσθε ἄτιμεν·
οἵτ' ἀπρόοπτοι, τὸ ἀπροσδόκητος
ἐκδέχεται πρόμαχον· τὰ ἐμὲ
μηκοῦτα ἐμὲ ἀτὰρ ἀμβρόσιον πρό
ματα, τὸμ δοῦλον ἀμὰ μέμοισιν
ἀδάμε, πὸ πέαμα ἀπ· πὸ πέαμελ
θη καὶ πρὸς θῦ ἐπὸ μέλθη· ὄχερου
βῖκὸς θρόμος ἐυπρέπιαι· οἰάμὰ
φέρομπες, ὀξεῖς πε καὶ ἔτοιμοι
ὅμυμφῶν πορε σκέυαται·
τὰ ἐδέσματα, ἔτοιμα· αἰ αἰώρι
σκημαὶ καὶ μορμαὶ, ἔτοιμοι· οἱ θη
σαυροὶ τοῦ μὰ Γαθῶν, ἡμεῖς χθας.
ἡ τοῦ ὁμῶν βασιμεία πρόαι
ώμων ἡ τοίμασαι· ἀὸ φθαλμὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ κ τυπόω μαστος, τῆ αἰχμῆ τῆς πλ
τῶς αἰμ πε πόρησε μ- ἐ φ ὦ δὲ περ α/
αἰον ἀχαπη τοὶ φρικωδέ αστον
ἐ πε μ σιουρτήθη· καὶ τοῦ πόσ πο
πε περαστουργ ηθεί τοῦ παραδο
ξό τερον· ὁμοῦ τε ἀρ πλω λοιχμ
εἰς τὸ ὑμπαλ μὸς ὑραῖος ἀμέ ταθε
σε, ὕ δωρ σὼ δὲ μαπι κατεύτ ὼν
ἱε ρεῦ ε υαστε ρέ ωμ ὑ φ ή πνοι μ πῆς
πε πρω μέ νης τοῦ σῶ πρ ε υρ ᾶς ἐ
ξη κοντ πα ὸ· ὼ πῆ ε ἀπ ε ἰρου μο χρο
θῦ μί ας· ὼ πῆ ε ὑπ ερ ιδλλόω ης ε
υερ γε σί ας· ὼ πῆ ε ἀμ ὑπ ερ μ ρὴ
τοῦ κηδ ε μο νί ας· πρὸ ε ὲμ μο ν ησο
σου χέ μου τῆς ἐ φ ρ αμ ῖ ας τὸ μ ε τε
θος· πω ῖ πῆ ε ἀμ ε ξη κλ ί ας ὁ ξ ερ ευ
μ ή σω τὸ πο ί μ αι ος· ἡ πρὸ ὸ ς τοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ψυχὴν· κόψομαι αὐτὸν καὶ λύσω αὐτὸν /
ἀπ' αὐτοῦ· δίομαι τὸν ἔρωτα· ἔχω φί-
λους ἐμοὺς ἀκολάστους· καὶ βλαστήσει
ἀπ' αὐτοῦ ῥ· τούτους ἀποτεμῶ φη
σὶ μὴ ποιοῦσι ἐκείνων φιλίαν, ἀμφό
τεροι ἀπολεῖσθαι· ἀλλὰ βλέπω αὐ
τοὺς καὶ ποιοῦντας· λύσω αὐτόν /
ἵνα καὶ ἐκεῖνοι εἰσέλθωσι ἐλθόντ ποι
ῶσι· τοῦτο λέγει καὶ ὁ σωτὴρ ἐν τῷ ἐλεη
μοσύνῃ· μισῶ τὸν καρποφοροῦντα ἵνα
πλείονα φέρῃ· καὶ τὸν μὴ φέροντα
μηδὲ φέρειν ἐρῶ σε αὐτὴν ἐμὲ προσθῆναι
τῷ ἀμπέλῳ· εἰ ὀδύναν καὶ τιμωρίαν ἐ ποιεῖ·
μηδὲ εἰς ἐμοῦ σου τοῦτο ἐν θυμῷ θεὶς·
ὅτι ἀπώλεσας τὸν μισθόν σου· ἀλλὰ
παρόδευε αὐτὴν τῷ κῷ· ὁμιλοῦσα αὐτῇ
καρδίαν κρυφῆς· ὁ ποιῶν σου ἀποδώ
σει αὐτὴν ἐν τῷ φρέατι· ὅτι τὴν ἔλεη
μοσύνην ταύτην· δέομαι λαμβάνειν·
Χρέος ποιεῖν ἐν ἑαυτῷ τὰ ποιοῦν
τα καὶ μὴ βούλεσθε προσθήσω ὑμῖν
μαρτυρίαν ἐκ τοῦ ψαλμῷ τρα φῶ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅθεόπαις· ἐμμέσωπρὸςκαὶπρὸς
τοὺμὲνὁρῶντας, ζῶνταἐκζώντωνδι
ὧνοι, τυφριζόμενος· ⟨ε⟩ἐμμέσω
ἀπ' ἐμοῦκαὶ ἀμῶν, ὡδὶπὶς φ α'
τὴνστιχτόμενος· ⟨ε⟩ἐμμέσωμο
υουκαὶπροφητῶν, ὁμοῦκηρὺ
ττόμενος· καὶ ἐμμέσωμωϋσῆ
⟨ε⟩ἰκρία, ὡδὶτοῦὁρουςὁπαμόμ.
⟨ε⟩ἐμμέσωτῶνδιορμάτων, θ̄ε̄τῶ
ἐγχωμιαζομένῳ ζόμενος·
⟨ε⟩ἐμμέσωτῆςπορόσης ζωῆς καὶ
τῆςμελλούσης, κριτὴςἀμῶμος
καθήμενος· ⟨ε⟩ἐμμέσωσήμερον
ζῶντωνκαὶνεκρῶν, διτῆνπα
λιγλέσωζωήν· διτῆνἀνάμνησιν
ὅμοῦκαὶἀναστήμνησιν· καὶ ἀκό
σουχῦδιτοῦτόκουτὰπράσσων,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ εἰ πεμπτ· σὺμοὶ μὲν ἐλῦ πηθησὺ τερπῆς
κηλοκιῶθησὺ τερὴ ἔσὺχιεκὸ τιάσασε τμαὶ
τη· οὐδὲ βέθρεψασαὐτην· ἡ ἐπεμνήθωὺ
πὸ μὺηςαμ· καὶ μὺηςαμὰ πόλετο· φόοὐδε
οὐ φάσομαιὺ τερμῖ μαῖτης πόλεοος
τησεμαύλης, ὃμὴ ἦκαὶτοικοῦσῖ μ πλείους,
ἢ δόοὐδεκαὶμεῦρῖαὐδεσαμῶῦ. χωρισὶωῖαῆ
καὶ πεδίοω; οἱ τῖμ εσοὺκέ τμοσσωὐδβῖ
αὖ ἢ ἀρῖστερα μαὐτωῦ· καὶ κτήμ πολλά·
ὧ φῖλα ψῖαὐδεσσοὺ· ὧμεαὐκρο θὺμίαν
τησ ὑσσλθχμίας αὐτοῦ· ὑπερτοῦ μαὐμ
τοολοῦμ δῖκαί χεῖαι ὸκε· ἰδ Ϛτεαὐδελφοί
μαὐμεϚταμοίας ὺ πόθεσῖμ, ἰδ Ϛτεδαὐκρυ
δμώαμεῖμ· ἰδ Ϛτεμ κατείας ὺ πόθεσῖμ· Τις
ποτε τοιούτοσ τοῦ θ ὲ παρακάλεσεμ
ὑπερτοῦ ὦμαμαρτίσοῦ μαὐτοῦ σοσ ἔῖμ αίτας.
λλὰθίδαττε καὶ τμεὐδὲ πὸ φασῖμ τοῦ θῦ·
ποσὸ ἐρρῖ ὲθη σανὺ τοῦ πῖκρο ῦθαμ αύτου· οὐ
τοσ κ ἢ μεῖ μῦ Ϛταί μοιαὺ πὲ τοῦ μῖ μαῖ
τοῦ μῶ σ ὸ μαρτέσῖμ· Ταύτμ ωλοιπὸ μ πο
θήσομεμ καὶ ὑμεῖς· Ταύτμ ωὺ τμ πήσο.
ἰμ αλῦ τροόσομεμ τὸ πλῆθοσ τοῦ μ πόλ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς ὕδωρ τοῦ ἐκ τυπώματος τοῖς
ἀρρώστοις προσευχῆς παρήμων·
ὁμοίως πίθαν μαστουρτήσαι ἰσχυ
σεις ἐμ, ὅμοθυμαδὸν αὐτῷ προσ-
θόμενος τῇ διὰ τοῦ μα πίσματος
σφραγίδα μνώμενα· ἀπὸ πάσαν
ἀσθένειαν καὶ πληροφορίαν δε
χάμενοι· οὐδὲ παρ' αὐτῷ μένοντο·
καὶ τὸ καπνιόμενον τιμιον ἅμ
εἰς ὕδωρ ἐμάπτειν ἀρρυσαμένων·
εἰς τοῖς διαφόροις ἀρρωστίαις ἐσ-
χαμένοις μέρεσι τοῦ σώματος· ἢ γὰρ
λήψεται τοῦ φθίνοντος καὶ ἐξαίσιον·
εἰς πάρδαλιν, ἢ πῆς τοῦ σῆς κύμου
δύναται εἰς πλέξιον· εὐθὺς πάρπυ
ρετοὶ μαύροις καὶ διακαύσεις, ἐ
λόφωσε καὶ καπνίχυτο· περὶ
ἡλιόπαυσον· ἐδροσίζοντο.

106

τῶν τιμούντων. ἀμφὶ καὶ τοῦτο, λυπηρόν.
ἡ γὰρ καταθύμιος λύπη. χαρᾶς ἐστὶ ποιητική. ὃ
ἡδὺ ἀναπίμπλησι πλῆξις, διοικοῦσα τὴν ἡδονὴν
προσηκόντων. καὶ πλήρους τοι πολὺ ὑπὸ
τοῦ ἀποπόλου ἡ ἐνημέρωσις, διὰ τοῦτο μὴ πλῆθος
δικαιοσύνης, τοῦ μὴ δέχεσθαι καὶ ἀφιστέναι, δι
ὠδῖνες ἁρπαγῆς διὰ δυσφημίας ἀφημ.
ἐν γὰρ ἀμφοτέροις διοικοῦμεν, καὶ δέχεται καὶ
ἀμφότερα ὠφείλομεν φέρειν. καὶ μήτε ἐν τοῖς
ἐπαίνοις χαυνοῦσθαι, μήτε ἐν ταῖς ὑπὸ πλή
ξεσι καταπίπτειν. ἀνὰ δὲ πόλιν ἐστὶν ἡ αὐτὴ
ἡμῶν λόγος. τί τοῦτο; ὅτι ἐπίσης τοῦ διακόνου
μέλει, ὁ διακονῶν ὁ φιλόχριστος ἐπαινούμενος ἢ
τὴν διακονίαν· ὁ οἰκονόμος λάγαδη· ὁ παροίκο
νόμος· ὁ κελλαρίτης· ὁ ξενοποιός· ὁ τεμπε
ξοποιός· καὶ ὅτις ἄλλος, ἐν διακονίαν· ὡς αὖ
μὴ ὑποπέσῃ τῇ καταφρονήσει ὁ πόνος, ὑπὸ
καταφρονοῦντος παῦ ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυ ἀμήν ὡς.
ἀμήν μαμμωνᾶς ἐστέμνται, τῶν ἀποχῶν
τοῦ κυ ἐκκόπτος· τί σαφῶς ἐστὶν ὁ πρὸς δοῦ
λος ἐφεόμενος, ὃν καταέφησε μὸ κς αὐτοῦ,
δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ· μαλλον
εἰς οἰκοδομὴν οὐλος ἐκκλησίας, ὃν ἐλθὼν μὸ κς αὐτοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σασθε καὶ καθαροὶ γένεσθε· τοῦτ' ἔστιν·
λούσασθε μετὰ δύο κρίσεως· καὶ καθαροὶ γένεσθε
μεθ' ἑνὸς τῆς μετανοίας καὶ τῆς μνήσεως·
ἢ ἀφέλεσθε τὰς πονηρίας ἀπὸ
τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ
τῶν πονηριῶν ὑμῶν· μαθέτε καλὸν
ποιεῖν· ῥύσασθε οὖν δικούμενον· κρίνατε
ὀρφανῷ καὶ δικαιώσατε χήραν· καὶ δεῦτε
καὶ διελεγχθῶμεν λέγει κς· καὶ ἐὰν
ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν,
ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κό-
κκινον, ὡσεὶ ἔριον λευκανῶ· ἵνα δὲ
τὸ μὲν διϊσμὸν τοῦ λέγειν κε πρὸς τοὺς
ῥᾳθύμους καὶ οὐμελεῖς, καὶ μὴ μετὰ
γνώσεως· δὸς σωμενέλεημοσύνη·
πλέρου ἐστὶ τῆς ψυχῆς ἐλεημοσύνη·
ἐλεημοσύνη μὴ ποιεῖς πλέρου· καὶ ἡ ψυχή
σου ὑστέρηται· ὁ γὰρ οὖν πλερωθεὶς
ἡ ψυχὴ· τότε εἰσπλαγχνεύεται εἰς τὸν ὁμοίως·
καὶ τὸν οἰκτιρμὸν ἔχομεν
μετανοίας· καλὸν οὖν μετανοίαν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· ἢ καθαροὶ ἀπὸ πάν-
τῶν·

ζρὠνε·

μείας τοιούτος· μὴ μόνον μὴ πλώ
σηθ αὐτιάζεσθε τοῦτο, ἀλλὰ
τοῖς ἐρῶσι μὴ μήσασθε· σφα
τὸς γὰρ τῆς πλωσικῆς χειρ· καὶ
ταύτην ἐρεμνεύει τῆς δεξιᾶς
ὦ ἐπιδόσις· ζηλοῦσα τὰ ἡμέτε
τα· τὴν φιλοπωχίαν τοίνυν
περὶ πολλοῦ ποιησόμεθα· ζῶμ
διασωτικῶν φρονῶμεν πάχ
ος ὦμεν· τὸν φόμον μαθόμενοι·
τὴν πειραν ἐκκρίνωμεν· ἑαυτ
ὰ διὰ τῶν πεμπτων φρεισόμεθ·
αὐτὰρ παρθένοι φιλανδρία μὴ τι
μήσασαι, τοὺς μὴ μὲν φῶμος ἐκπλ
ήσομεν· ποία χρηστὴ ἐλπὶς τοῖς
ἁμαρτωλοῖς περιλέλειπται·
ἡ παιδία τὴν φιλανδρίαν μὴ τιμήσα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φησὶ γὰρ οὗτος· μὰ λόγον δὲ τοῦ θεοῦ λαλήσω
διὰ σοῦ· λούσασθαι καὶ καθαροὺς εἶναι·
ἀφέλετε τὰς πονηρείας ἀπὸ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν· μάθετε καλὰ ποιεῖν·
ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοι
νικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ταῦτα δὲ
κρύσταλλος καὶ καθαρώτερος, σμίλακος
ἐκβλάθοις τῆς καρδίας μου· εἶτα πρὸ
τοῦ θεοῦ· διέστειλε δὲ ὁ κύριος, ὁ ἐλ
θὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι·
ἐγὼ διὰ τοῦτο προφήτου μου ἔπε
μψα· ταῦτα πάντα πονηρεύεσθε ἐμοὶ
τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀγάζιον· ἰδοὺ γὰρ
δίδωμι σοι λόγῳ τῶν χαρδίων σου τα
θῶ· ὅτι ἀπὸ τοῦτο ὦσιν ἁμαρτίαι
πολλαὶ πορνείαι καὶ μοιχεῖαι πρὸ
ξει, αἷς ἐδούλευσεν πρότερον· καὶ δὲ
κὶ τοιαῦτα ποιήσω ταῦτα πρέσβυ· ἄλλαι δὲ
δουλεύσουσιν ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς· Σ
ταῦτα λέγων, ἀφίσταται τῆς εἰκόνος·
κρίμασι καὶ ἐρωτήσεσι τοῦ προφήτου περὶ σώσῃ δὲ
τὸν χάριτος τοῦ θεοῦ· ταῦτα ἐστὶν τέλος·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τί σοὶ λέγω; εἷς οὗτος ὁ πρωτοστάτης τῆς κρίσεως τῶν δαιμόνων
διάβολος ὁ δυσβλής τῆς ἀγρευτάλος· ὁ ζοφερὸς τῆς ἀνδρὸς, ὁ λείζων τὸς
ὁδόντας καὶ βρύχων τῆς ὠρυόμενος· ζητῶν καταπεῖν ἁγίας ψυχὰς ἐκ
τῆς παρεμβολῆς ἁγιαγγέλων· τῆς οὐκὶ δοὺς τῆς πορνεύσης· ὅτι οὖν
ἐστιν ὁ ῥυόμενος· ἴδε ἐστιν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ τῆς μαχαιρῶν
καὶ πόνων καὶ ὀδυνῶν· ὧν μεδεὶς ἐκ χριστιανὸν ἐπαισθάνεται,
θυ σοὶ καὶ ἀλέξανδρον νόμιε, ἀλλὰ ἐκ τῆ σὴ συνεργα-
χίᾳ ἐπίστρεψον πρὸς ἐκὶ τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, ἀρεσθῆ-
ναι τῆς θεοτόκε σε Μητρὸς καὶ
θαύλου τε τῶν ἁγίων
ἀγγέλων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐφ' ἧ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αἷμα ἐξέχεεν, ἵνα μὴ ἀπο-
λώμεθα· ἀλλὰ ζήσωμεν τῷ ὑπομνήματι τῆς ἐκείνου
ἀναστάσεως· πάσαις ταῖς ἡμέραις
ζῶντες ἐκοσμούμεθα· πάσαις καθαρότητα τὴν
ψυχὴν ἐαυτοῖς περιποιούμενοι· ὅρκῳ τε τῷ
πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁμονοίᾳ· ἐν χριστιανοῖς
ἡμῖν· ἐν ἡδονῇ καὶ ἀγάπῃ· ἐν τῷ μὴ μνησικακεῖν
τοῖς πλησίον· μηδὲ τὸν ἀδικοῦντα, ἀμήν.

Ἡ δὲ τῶν μακαρίων εὐδοκία· ἡ καινὴ χάρις, τοῦ κ̄ῡ
θεοῦ καὶ σωτῆρος· ὅτι τὸ πᾶν τοῦτο,
τύπος τῆς πρὸς ἡμᾶς σωτηρίου πάθους· ἐν
ὑπομονῇ καὶ ἀνδρείᾳ, δόξ̄α πρέπει·

Ἀδελφοὶ καὶ πρεσβύτεροι· ἡ τεσσαρακοστή, ἡδη πρὸ θύρας·
καὶ χαίρει ἡ τύχη, ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ τοῦ πάσχα·
ὡς ἐν αὐτῷ ἀναπαυσόμενοι, τοῦ πολλοῦ κό-
που μεθείσου· τί οὖν λόγος οὗτος προέκυψεν·
ὅτι καὶ πᾶσαν ἡμέραν ζῶμεν, οἷον ἡμέραν ἐπάγει,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

φιλόσοφος φοσσοὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν εἰ
ς ποιμένα χάριτος εἰρήνης καὶ τοῦ θυ. γι
γνώσκεται ἕλαβον τὸ χρέος καὶ τοῦ πρ
ὸς τοῦ κυ ἰυ χυ, ὡς τετρασωμένας
μοι· καὶ οὐκέτι χωλόπους τιγὰ προσεπιχρε.
λλήνων ἀριστοῦ θῶ καὶ τῆ σκόσιου
τητι· ὅπου τοῦ θησαυροῦ δὲ πέλαβε
κατοῦ τὰ πλασίονα δ· καὶ ζωκῦ τηγάπω ῦι,
καθὼς ἐπαγγείλω μοι· Ταῦτα ἀκούσαντες
οἱ λαοὶ, ἐθαύμασαν μεγάλως καὶ ἐφο
βήθησαν φόβου μεγάν· καὶ
κραυγοῦντες ἐποίουν πολλὰς ὥρας τὸ κε
λέκου· βλέποντες τὸ μὲν γραῦμα
τοῦ ἐποσκόπου, τὸ δὲ λαιόπραφου·
Ὁ τὴν γραφὴν ἰατρίου γέαν καὶ μεταλ
εἰς τῆς χειρὸς αὐτοῦ τετραλυμένην· ἴδε
τε ἀδελφοί μου τὴν χάριν τῆς μισ
θαποστοῦς τῆς ἐλεημοσύνης ὃ τι δάμειον
ὀκῶ πορασδέχωμαι· καὶ ἑκατὸν τὰ πρω
σία δ· λαὸν δὲ ποδίδωσι· καὶ οὐμένον
ἑκατὸν τὰ πρασία δ· δ' ἀλλὰ καὶ ζωκῦ τῆ
αἰωνίου· Ταῦτα μοι καὶ ἡμεῖς πο θήσω μεν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀγαθοσύνου· ὅτι ἀπὸ ἑξ ἕως ὀγδόου σάββατου
ἐστὶ τὸ πολὺ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἀπὸ ὀγδόου
ἕως δωδεκάτης διάστημα ἐστὶ πέντε ἡμερῶν·
ἀπὸ δωδεκάτης ἕως ἑπτακαιδεκάτης ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακαιδεκάτης
ἕως εἰκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας·
ἀπὸ εἰκοστῆς ἕως εἰκοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ εἰκοστῆς τετάρτης
ἕως εἰκοστῆς ὀγδόης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς
ἡμέρας· ἀπὸ εἰκοστῆς ὀγδόης ἕως τριακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοστῆς
ἕως τριακοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα
μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τριακοστῆς τετάρτης ἕως
τεσσαρακοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν·
ἀπὸ τεσσαρακοστῆς ἕως τεσσαρακοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τεσσαρακοστῆς
τετάρτης ἕως πεντηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντηκοστῆς ἕως πεντηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
πεντηκοστῆς τετάρτης ἕως ἑξηκοστῆς ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξηκοστῆς ἕως
ἑξηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς
ἡμέρας· ἀπὸ ἑξηκοστῆς τετάρτης ἕως ἑβδομηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑβδομηκοστῆς
ἕως ἑβδομηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα
μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑβδομηκοστῆς τετάρτης
ἕως ὀγδοηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν·
ἀπὸ ὀγδοηκοστῆς ἕως ὀγδοηκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ὀγδοηκοστῆς
τετάρτης ἕως ἐνενηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἐνενηκοστῆς ἕως ἐνενηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἐνενηκοστῆς τετάρτης ἕως ἑκατοστῆς ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑκατοστῆς ἕως
ἑκατοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς
ἡμέρας· ἀπὸ ἑκατοστῆς τετάρτης ἕως ἑκατοστῆς
δεκάτης ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ
ἑκατοστῆς δεκάτης ἕως ἑκατοστῆς δεκάτης
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἑκατοστῆς δεκάτης τετάρτης ἕως ἑκατοστῆς
εἰκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ
ἑκατοστῆς εἰκοστῆς ἕως ἑκατοστῆς εἰκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἑκατοστῆς εἰκοστῆς τετάρτης ἕως ἑκατοστῆς
τριακοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ
ἑκατοστῆς τριακοστῆς ἕως ἑκατοστῆς τριακοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἑκατοστῆς τριακοστῆς τετάρτης ἕως ἑκατοστῆς
τεσσαρακοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν·
ἀπὸ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς ἕως ἑκατοστῆς
τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς
ἡμέρας· ἀπὸ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης
ἕως ἑκατοστῆς πεντηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑκατοστῆς πεντηκοστῆς ἕως
ἑκατοστῆς πεντηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα
μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑκατοστῆς πεντηκοστῆς
τετάρτης ἕως ἑκατοστῆς ἑξηκοστῆς ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑκατοστῆς ἑξηκοστῆς
ἕως ἑκατοστῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ
διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑκατοστῆς ἑξηκοστῆς
τετάρτης ἕως ἑκατοστῆς ἑβδομηκοστῆς ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑκατοστῆς ἑβδομηκοστῆς
ἕως ἑκατοστῆς ἑβδομηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ
διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑκατοστῆς ἑβδομηκοστῆς
τετάρτης ἕως ἑκατοστῆς ὀγδοηκοστῆς ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑκατοστῆς ὀγδοηκοστῆς
ἕως ἑκατοστῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ
διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑκατοστῆς ὀγδοηκοστῆς
τετάρτης ἕως ἑκατοστῆς ἐνενηκοστῆς ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑκατοστῆς ἐνενηκοστῆς
ἕως ἑκατοστῆς ἐνενηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ τὸ
διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑκατοστῆς ἐνενηκοστῆς
τετάρτης ἕως διακοσιοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς ἕως διακοσιοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
διακοσιοστῆς τετάρτης ἕως διακοσιοστῆς δεκάτης
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς
δεκάτης ἕως διακοσιοστῆς δεκάτης τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ διακοσιοστῆς
δεκάτης τετάρτης ἕως διακοσιοστῆς εἰκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς
εἰκοστῆς ἕως διακοσιοστῆς εἰκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ διακοσιοστῆς
εἰκοστῆς τετάρτης ἕως διακοσιοστῆς τριακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς
τριακοστῆς ἕως διακοσιοστῆς τριακοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ διακοσιοστῆς
τριακοστῆς τετάρτης ἕως διακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς
τεσσαρακοστῆς ἕως διακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
διακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἕως
διακοσιοστῆς πεντηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς πεντηκοστῆς
ἕως διακοσιοστῆς πεντηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ διακοσιοστῆς
πεντηκοστῆς τετάρτης ἕως διακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς ἕως διακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ διακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς τετάρτης ἕως διακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς
ἑβδομηκοστῆς ἕως διακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
διακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς τετάρτης ἕως
διακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς
ἕως διακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ διακοσιοστῆς
ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἕως διακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ διακοσιοστῆς
ἐνενηκοστῆς ἕως διακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
διακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς τετάρτης ἕως
τριακοσιοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν·
ἀπὸ τριακοσιοστῆς ἕως τριακοσιοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
τετάρτης ἕως τριακοσιοστῆς δεκάτης ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
δεκάτης ἕως τριακοσιοστῆς δεκάτης τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
δεκάτης τετάρτης ἕως τριακοσιοστῆς εἰκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
εἰκοστῆς ἕως τριακοσιοστῆς εἰκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
εἰκοστῆς τετάρτης ἕως τριακοσιοστῆς τριακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
τριακοστῆς ἕως τριακοσιοστῆς τριακοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
τριακοστῆς τετάρτης ἕως τριακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
τεσσαρακοστῆς ἕως τριακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
τριακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἕως
τριακοσιοστῆς πεντηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοσιοστῆς πεντηκοστῆς
ἕως τριακοσιοστῆς πεντηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
πεντηκοστῆς τετάρτης ἕως τριακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς ἕως τριακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς τετάρτης ἕως τριακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
ἑβδομηκοστῆς ἕως τριακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
τριακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς τετάρτης ἕως
τριακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς
ἕως τριακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἕως τριακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τριακοσιοστῆς
ἐνενηκοστῆς ἕως τριακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
τριακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς τετάρτης ἕως
τετρακοσιοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν·
ἀπὸ τετρακοσιοστῆς ἕως τετρακοσιοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
τετάρτης ἕως τετρακοσιοστῆς δεκάτης ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
δεκάτης ἕως τετρακοσιοστῆς δεκάτης τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
δεκάτης τετάρτης ἕως τετρακοσιοστῆς εἰκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
εἰκοστῆς ἕως τετρακοσιοστῆς εἰκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
εἰκοστῆς τετάρτης ἕως τετρακοσιοστῆς τριακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
τριακοστῆς ἕως τετρακοσιοστῆς τριακοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
τριακοστῆς τετάρτης ἕως τετρακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
τεσσαρακοστῆς ἕως τετρακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
τετρακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἕως
τετρακοσιοστῆς πεντηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς πεντηκοστῆς
ἕως τετρακοσιοστῆς πεντηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
πεντηκοστῆς τετάρτης ἕως τετρακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς ἕως τετρακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς τετάρτης ἕως τετρακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
ἑβδομηκοστῆς ἕως τετρακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
τετρακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς τετάρτης ἕως
τετρακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς
ἕως τετρακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἕως τετρακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ τετρακοσιοστῆς
ἐνενηκοστῆς ἕως τετρακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
τετρακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς τετάρτης ἕως
πεντακοσιοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν·
ἀπὸ πεντακοσιοστῆς ἕως πεντακοσιοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
τετάρτης ἕως πεντακοσιοστῆς δεκάτης ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
δεκάτης ἕως πεντακοσιοστῆς δεκάτης τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
δεκάτης τετάρτης ἕως πεντακοσιοστῆς εἰκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
εἰκοστῆς ἕως πεντακοσιοστῆς εἰκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
εἰκοστῆς τετάρτης ἕως πεντακοσιοστῆς τριακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
τριακοστῆς ἕως πεντακοσιοστῆς τριακοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
τριακοστῆς τετάρτης ἕως πεντακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
τεσσαρακοστῆς ἕως πεντακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
πεντακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἕως
πεντακοσιοστῆς πεντηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς πεντηκοστῆς
ἕως πεντακοσιοστῆς πεντηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
πεντηκοστῆς τετάρτης ἕως πεντακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς ἕως πεντακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς τετάρτης ἕως πεντακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
ἑβδομηκοστῆς ἕως πεντακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
πεντακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς τετάρτης ἕως
πεντακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς
ἕως πεντακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἕως πεντακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ πεντακοσιοστῆς
ἐνενηκοστῆς ἕως πεντακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
πεντακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς τετάρτης ἕως
ἑξακοσιοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν·
ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς ἕως ἑξακοσιοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
τετάρτης ἕως ἑξακοσιοστῆς δεκάτης ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
δεκάτης ἕως ἑξακοσιοστῆς δεκάτης τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
δεκάτης τετάρτης ἕως ἑξακοσιοστῆς εἰκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
εἰκοστῆς ἕως ἑξακοσιοστῆς εἰκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
εἰκοστῆς τετάρτης ἕως ἑξακοσιοστῆς τριακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
τριακοστῆς ἕως ἑξακοσιοστῆς τριακοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
τριακοστῆς τετάρτης ἕως ἑξακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
τεσσαρακοστῆς ἕως ἑξακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἑξακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἕως
ἑξακοσιοστῆς πεντηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς πεντηκοστῆς
ἕως ἑξακοσιοστῆς πεντηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
πεντηκοστῆς τετάρτης ἕως ἑξακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς ἕως ἑξακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς τετάρτης ἕως ἑξακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
ἑβδομηκοστῆς ἕως ἑξακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἑξακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς τετάρτης ἕως
ἑξακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς
ἕως ἑξακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἕως ἑξακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑξακοσιοστῆς
ἐνενηκοστῆς ἕως ἑξακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἑξακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς τετάρτης ἕως
ἑπτακοσιοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν·
ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς ἕως ἑπτακοσιοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
τετάρτης ἕως ἑπτακοσιοστῆς δεκάτης ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
δεκάτης ἕως ἑπτακοσιοστῆς δεκάτης τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
δεκάτης τετάρτης ἕως ἑπτακοσιοστῆς εἰκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
εἰκοστῆς ἕως ἑπτακοσιοστῆς εἰκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
εἰκοστῆς τετάρτης ἕως ἑπτακοσιοστῆς τριακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
τριακοστῆς ἕως ἑπτακοσιοστῆς τριακοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
τριακοστῆς τετάρτης ἕως ἑπτακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
τεσσαρακοστῆς ἕως ἑπτακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἑπτακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἕως
ἑπτακοσιοστῆς πεντηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς πεντηκοστῆς
ἕως ἑπτακοσιοστῆς πεντηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
πεντηκοστῆς τετάρτης ἕως ἑπτακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς ἕως ἑπτακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς τετάρτης ἕως ἑπτακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
ἑβδομηκοστῆς ἕως ἑπτακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἑπτακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς τετάρτης ἕως
ἑπτακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς
ἕως ἑπτακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἕως ἑπτακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ἑπτακοσιοστῆς
ἐνενηκοστῆς ἕως ἑπτακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ἑπτακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς τετάρτης ἕως
ὀκτακοσιοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν·
ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς ἕως ὀκτακοσιοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
τετάρτης ἕως ὀκτακοσιοστῆς δεκάτης ἐστὶ τὸ
διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
δεκάτης ἕως ὀκτακοσιοστῆς δεκάτης τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
δεκάτης τετάρτης ἕως ὀκτακοσιοστῆς εἰκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
εἰκοστῆς ἕως ὀκτακοσιοστῆς εἰκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
εἰκοστῆς τετάρτης ἕως ὀκτακοσιοστῆς τριακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
τριακοστῆς ἕως ὀκτακοσιοστῆς τριακοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
τριακοστῆς τετάρτης ἕως ὀκτακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
τεσσαρακοστῆς ἕως ὀκτακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ὀκτακοσιοστῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἕως
ὀκτακοσιοστῆς πεντηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς πεντηκοστῆς
ἕως ὀκτακοσιοστῆς πεντηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
πεντηκοστῆς τετάρτης ἕως ὀκτακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς ἕως ὀκτακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης
ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
ἑξηκοστῆς τετάρτης ἕως ὀκτακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
ἑβδομηκοστῆς ἕως ὀκτακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ὀκτακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς τετάρτης ἕως
ὀκτακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς ἐστὶ τὸ διάστημα
δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς
ἕως ὀκτακοσιοστῆς ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἐστὶ
τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
ὀγδοηκοστῆς τετάρτης ἕως ὀκτακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
ἐστὶ τὸ διάστημα δύο ἡμερῶν· ἀπὸ ὀκτακοσιοστῆς
ἐνενηκοστῆς ἕως ὀκτακοσιοστῆς ἐνενηκοστῆς
τετάρτης ἐστὶ τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας· ἀπὸ
ὀκτακοσιοστῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡμέρας καὶ πράξομεν, οὐκέ
φαίμεν αὐτῷ ὅ θεῖος· καὶ ὁ ἀρχων ἐδημο
κοπήγαμεν· καὶ τῇ τρίτῃ μυκλιέ
πι φαμεν αὐτῷ ὅ θεῖος· λέγε πρὸς
τὸν ἄρχοντα· ὅτι ἀδημοκρεῖς καὶ φαμεν
κὰ θ᾽ ἡμῶν· ὅτι οὐκ εἰσαμοῦ ὃ μὲν πε
ρὶ τοῦ οἰκέτου τοῦτου· οὐκ ἀμελῶ ἐδῶ· ἀλλα
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἰμοῦ πολλὰ ἐλευθέρως
ἔστω ἀπὸ τοῦδε· ὅτι ἀμηχάνητος
ὁμοίως ἰωσὴφ ὃ υἱὸς μου γεγένηται· ὡς
ἐν ἀρετῇ καὶ φόβου μένος τοῦδε αὖτε
θυμοῦμεν· ὃ πολλὰ τιμήσας καὶ δο
ξάσας τοὺς ἀγίους πάντας ἐμῶν κοσμῶ
τοῦτο· λέγω πρὸ φήτας· ἀποστόλους·
ὁσίους καὶ μάρτυρας· καὶ πάντας
τοὺς ἀρεστήσαντας χῷ· ἐν ὅρᾳ τε
καὶ χρείᾳ· ἀποκλύσῃ καὶ κομ,
δάσῃ σὺν ἐλθεῖν αὐτοῖς εἰς ἅγιον τὸν
τὸ καὶ σοφίᾳ τῇ δοθείσῃ αὐτῷ παρὰ
θῦ· καὶ δι᾽ αὐτοῦτο ἐλυπήθημεν ἀπὸ τὸ
τοῦ τέλους πῶμεν ἀπ᾽ ὧν· πλὴν ἐν τῷ
ἀγίῳ ἐν ᾧ ἀφέρεις εἰμεῖς τὸ ὕδως τοῦ ὠκε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

660

ομεὶς αὐτὸν ὁ διάβολος ἀπὸ τὰς χῖρας· ἡ τοὺς πόδας, ὑπὸ τὴν μερα-
λίν, ἡ ὑπὸ τὸν νῶτ ἡ ὑπὸ τὸς ὀφθαλμούς, ὑπὸ τὴν καρδίαν· ἐπεὶ
τρέφς αὐτὸν .. πιπρόσωσα· ἡ ἐπάνω αὐτὸ ἐπιβαίνς τὸν δρυὸν ἡ
μέγαν λέοντα τῆς ἀναισθησίας καὶ τῆς ἀπογνώσεως· καὶ φόβον ἔ δύνα-
ται ἐμφανῆναι ἐδὲ ὁ νῶς ἐκεῖνος φόβον ἔ δύναται ἀνανεῶσαι πρὸς
τὸν θεὸν, καὶ γίνεται ακεῶς καὶ καταπληκτικὸν τὸ διάβολ. Βλέπετε
οὖν παλαντᾷ καὶ δὶ ὅλος κόσμος ὅπου μιᾶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θυ· καὶ
διὰ τοῦτο πᾶς χριστιανὸς ὀφείλς ἀγαπᾶν τὴν ἐκκλησίαν καὶ δίκαιος
καὶ ἔμμεμπτος· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἅγιον θνα καλοποιῆς
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ γίνεται οἶκος τοῦ θυ καὶ οἱ δαίμονες ἀναχωρῆ-
σιν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔ δύνανται βλάπτειν αὐτόν· ὅλιγ θς φυλάττς καὶ
συντηρᾷς αὐτὸν καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὰ ἔνια αὐτοῦ καὶ τὰ ἀρέσ-
ματα αὐτοῦ, καὶ τὰ σπέρματα αὐτοῦ, ὥσπερ πρ ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος·
καὶ χαρίζς αὐτῷ καὶ τὴν τῶν θνων βασιλείαν τὴν μέλλ ἔσεσθαι καὶ
ὁ παραξιωθῆς ἐκεῖ, ὅπ ἔχς πλέον ἔννοιαν θεωρεῖν, ὅτι πανηγύρεως ἔσ-
τιν ἐκεῖ γάρ ἡ ἀθάνατος ζωὴ ἔστιν ἐκεῖ γυμνότης ἡ ἐξυπόδητος· ὅπ ἔστιν
ἐκεῖ σκότος ἡ νύκτ· ἀλλὰ φῶς ἄδυτον καὶ ἀΐδιον· ἐκεῖ χαρά, ἐκεῖ ἀγα-
λλίασις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀδικῶν σε καὶ πολεμῶν ὑμῶν.
τοῦτον δὲ πάλιν τὸν ὡς περ πῦρ φι-
λόστοργος ἐδίδαξεν ὑμᾶς. πρὸς
ὀφείλειν τῶν ψυχῶν ὑμῶν. οὐχὶ
ἑαυτῷ δὲ λφοὺς. οὐ φίλος τοῦ ἁμαρ-
σαι ὑμᾶς, ὡς καὶ μᾶσεν ὑμᾶς χρὴ
ὄθεν καὶ πῦρ. εἰ δὲ σὺ μὲν φέρεις μοι
τὰς λύπας καὶ τὰς θλίψεις, καὶ τὸν
σὸν μοι τὸν ὑμῶν τοῦ βίου καιρὸν,
ἀλλ' ὁμόσον πόσον προσκρούω μοι
ὑμεῖς καθ' ἑκάστην ὑμέραν τῷ θεῷ
ὑμῶν ἁμαρτάνοντες καὶ μακροθυμεῖ ὡς ἐν
ἀμαρτωλοῖς. εἰ δὲ ἀμαρτάνομεν
ὑμῶν ἁμαρτίας, τί μεγάλα πεποιήκα-
μεν ὑμῶν ἀξιοῖ ἐσμεν. ἢ
σὺ μέρος ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν. καὶ
ἡμᾶς ὑμεῖς; ἢ οὐ δεῖ καὶ
ὑμᾶς; ἀλλ' ὑμῶν δεῖ μᾶλλον τὰς ἁμαρτί-
αὐτοῦ οὐκ ἐμέ προσεύχ ἢ τοῦ ἀδελ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πικροῖς ἐπεροώτων τοὺς ἑαυτῶν πρᾶς λέ
γοντας· ὦ πρῆς· δι᾽ ἣν πόλαθαν τοῖς φίλ
τάτοις ὑμῶν τέκνοις, πόσαι ἡμέραι πα
ρηλθον καὶ πόσαι μένουσι· καὶ πῶς αὐτῶν
ἡ ὥρα λεῖ ἡ μεῖ ἐπεφίλεωσθ᾽ ὁ πρόφητης,
ἵνα χωρῆτες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς πάντες καὶ τε
λεύτων. πότε κἂν πόλις αὕτη κτίζηται
μέλλοι φαλλίζεσθαι· ταῦτα αἰνιττόμενος
οἱ πρῆς ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν· διακρύω
τες τὰ σώματα καὶ ἐκόπτοντο· καὶ ἵνα δὲ
ἑαυτῶν μὴ οἷς παραμείνωσι τὰ σῶμα· ἐφοβῶ
το γὰρ μὴ οἷς παραμείνωσι τὰ σῶμα· ὁ πάγχυ
λὴν ἡμέραν, καὶ καθαίρεται βραχὺ μέλε
παραμείνωσι ἕως ἂν τὸν μονάδην.
αὐχοῦν πρὸς φήλαρ· οὐ τῶν καὶ οἱ μηγά
λαι αὐχοῦντες πρὸς φύτευον· καὶ ψευδό
μενοι μὴ θάρ· καὶ προφήται ἑτέρου
ἀληθείας· μὴ φοβῆσθαι ὦ τέκνα ἔλαθ᾽
σφόδρα γὰρ ἐπιγόκε φίλλύος· οὐμὴ
αἰ φίλνιοι τὰ ἑαυτοῦ εἰκόνα· εἰ οὖ γραφῆ
τὰ ψῦχον ἀκόνα ζωγραφῆ καὶ μετὰ
πάσης αὐσφλείας πρεῖ καὶ σουδάζη.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σκώληξ ἐσθίῃ καὶ ἐπάταξεν τὸν κολοκύνθην καὶ ἐξηράνθη. καὶ ἐστένετο πρωΐ
αὔριον τῷ ἀγγέλῳ τοῦ ἡλίου, καὶ πρόσταξεν τῷ ἡλίῳ καύσωνι συγκαίοντι
καὶ ἐπάταξεν τὸν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ καὶ ἐκαύματο καὶ ἠτήσατο τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ καὶ εἶπεν· καλόν μοι τὸ ἀποθανεῖν
ἢ ζῆν με. καὶ προσκύζατο πρὸς κύριον καὶ ἔ-
πεν· ὦ κύριε οὐχ οὗτοί λόγοι μου οὓς εἶ
πον ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο
προέφθασα φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς· ὅτι ἔ-
γνων σὺ ἐλεήμων εἶ καὶ οἰκτίρμων μα-
κρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν
ὀπὶ κακίαις ἀνθρώπων· καὶ νῦν δέσποτα λάβε
τὴν ψυχήν μου· οἱ δὲ ἄνδρες οἱ γῆς λίτα.
ἦλθαν τὸ παρακαλῆσαι καὶ κολακεύειν
αὐτὸν λέγοντες· μὴ ὠδύνῃ ὦ Ἰωνᾶ· ἀλλὰ
χαίρου· διότι ἐγλυκύνθη ἡ μετανοία
διὰ σοῦ εὐφράνθη· διὰ σὲ τὸν θεὸν ἐμφο-
σώθη· εἰ μὴ μόνον ἦ καὶ οἰκτίρμων Ἰωνᾶ· τίς εἶ καὶ σὺ φελάνθρω-
πος καὶ πάντες σὺ τὸν θάνατον
ἐ ιεσθ.

ροίαν καὶ δικαίαν. ὅσον γὰρ ἔχει ἡ ψυχὴ τοῦ
κατὰ σῶμα τοῦ κόσμου μείζονα. ἀλλ' αἰκαὶ ψυχὴ
κόσμος ἐστὶ πειθὼ γὰρ τελειότερος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
ψυχὴ ἑαυτοῦ ὁ λόγος καὶ μετρεῖ
πάντων. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἀγαθὸν ὅτι
μετέχει τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο ἀφθαρτον
ἐστὶν ὁ θεὸς μετὰ ψυχὴ καὶ σῶμα ἡμᾶς
ὅλους. καὶ δοῦλος αὐτοῦ μετὰ φόβου
πρόσωπον. ὥστε αὐτὸν τὴν ψυχὴν οὖσαν
θεοῦ καὶ περὶ τὰ φαῦλα σαυτοῦ. τρεῖς
γὰρ ἀνθρώπους τοὺς δουλεύοντας ἐστὶν πάν-
τὸ λόγῳ. δοῦλος. μὴ ἀθάρτος καὶ ὄγος.
ὁ μὴ δοῦλος δουλεύει. διὰ τοῦτον πρὸς
τὸν φόβου. ὁ δὲ μὴ ἀθάρτος, πρὸς
τὸν λαβεῖν τὸν μὴ ἀθόν. ὁ δὲ μὴ ὁς διὰ τὸν
φαῦλον τοῦ πρὸς τοιοῦτος ὁ φιλόσοφος
ἵνα μὴ ποιῶν εἰς τὸν θεόν. δουλεύσωμεν
αὐτῷ ὃν φόβῳ ὡς δοῦλοι. μὴ ποτε ὀρ-
γὴν θεοῦ μὴ ὃ κύριος καὶ πατὴρ τοῦ σῴζειν ὃν
ὡς ἐλεύθερος ὀργὴ. ἵνα δουλεύσωμεν αὐτῷ
ὡς μὴ ἀθαρτοι. ἵνα λάβωμεν τὸν μὴ ἀθόν.
τὸν θεὸν μᾶλλον αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν. ἵνα ὡς
ὑοί.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λάθος. ὑπόρχει

τοῦτο δὲ παρὰ μὴ γράψας. παραλιπὼν
ἐγράψαι δ' ἐμπροσθεν. τοῦ παραλιπεῖν
τὴν λαθοῦσαν διάνοιαν ἐν τῷ λόγῳ:

τοῦτο δὲ πάντα μᾶλλον γράψας
παραδιαμὼν ἐγράψατο μᾶλλον
πρόσθεν. τοῦ παραγράψαι
τὴν λαθοῦσαν διάνοιαν ἐν τῷ λόγῳ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ACADEMY OF ATHENS

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἵ[λα]ι· τὸ δάκρυ απὸ [με]τανοίας·
ἵλαι τὸ πρόσωπον· ὡς κἀδίκαιω
εἰ σαπρόμυκτοῖς ἰδίοις ὁ φθόλμοις·
ἵλα[σ]αι σοι τὼν ἐφάλλω· μὴ ῥύπους
αἰμαρτίας· ἀλλ' αἰρε τοὺς φαύδρυ
ὁμένους· μίλαι τὸ πρόσωπον· ὡς
ὁ τελωνικὸς ἐν τῷ ἱερῷ προσευχόμ[ε]νος·
ἵλαι τὸ πνεῦθος τῶν ἐφδιμιῶν σου
ἵλαι τὸν ἄλλον· μίλαι τὸ πρόσωπόν
ὡς ὁ πρὸς ὀλίγον τοῖς δάκρυ
σιν μείλιξον· καὶ τὸ πνεῦθος τῆς ἁρμὶ
σεως ἔσωσον· μίλαι τὸ πρόσωπόν
ὡς ὁ δεξιὸς τοῖς δάκρυσιν· καὶ τὸν
χοίδιν διέλυσον· ἐλεημοσῦναι δὲ
δάκρυσιν ἐμὲ τοῦ προσευχῆς· ἀπο
καθαίρομ[αι] ἁμαρτίαι· ἔχεις πῶς
γλυκὺ ἐμὲ ἑαυτῷ προσκαθαρόσιον·
καλὸν μὲν θέμα ποίησον τὸ δάκρυ
ὁ τι τὸν καλὸν μὲν θέμα τῆς βασιλ[ε]ί
σεως σου· ἐρύπωσον γὰρ ἁμαρτίαι·
μόνου τῶ πνεύματος· μεμόνου καὶ ὡ
σώματι· ἀλλ' εἰρεῖσμοι· οὐ δικαίωμα

ζ κλαῦσαι.

μεε ήσιομ ἡ ὰρ τομ θεὸθ ν ὑπεδ ἀχ ετο· οὐδ ὲ ὼν αὐ
τὸς ὲ μ ὰγ αυ ἀμ ἰτ ώμ ιος, πη ὶς ὑπ εε ὶμ ε ε ησ ίους
ἐ ν δ ὺο μ αρ ησ ίου μ ηκ ᾶσ αν, ὃ κα ὶ ἐ κα ᾶσ τ ων ἡ μ έ ε ον
ἐ ν δ ιὰ μ ὲ σ ου παρ ὰ μ ικ ρ ὸν, πλ ὴν χ ε ὰ ς πρ οε ῖκ ρ ι μ ε·
κα ὶ μ οι δ οκ ᾶ, δ ι ἃ τ ο μ ὲ δ ε τ ὸν τ ρ ό πο ν· ὅ π ὲ ρ δ ὴ γ ὰ ρ
ὅ σ ᾶ μ αυ ἡ μ ιω ν ἡ μ ὲ ρ α ὅ λ η ς τ ῆ ς ἡ μ έ ε ας κα ὶ μ ον, ἡ ἓ
α ὐ α σ τ ή σ ασ θ αι μ ὰ τ ο μ ε ἰ ω ς π ε ρ ὶ ζ ε σ θ ε ο μ ὲ π ῶ λ ο ς,
ἢ δ ὲ τ αι α ἱ μ ο ρ ρ α ὶ ὰ ο ς; α ἱ μ α τ κα ὶ ώ σ ε ὸ τ ῆ ς φ ύ σ ε ὼ ς
δ η μ ι ο υ ρ γ ὸ ς τ ῇ ἐ φ ἡ μ έ ε α τ ε ο φ ῆ (γ ρ α υ τ ῇ δ
α ὐ τ ῷ ὡ κ ο μ ὸ μ η σ ε μ· ὡ ς α ὐ τ ῇ ἡ π ρ ὸ ς δ ὸ ξ ῃ ς δ ε ο
μ ο μ, α ἰ μ ὰ μ ὴ ἐ ἥ λ υ τ ο μ ἢ δ ὸ ξ ί τ η λ ο μ ὄ π ε ε π ά ρ χ ου
σ ι μ, ο ἱ τ ὰ ς δ ι π λ ὰ ς ἢ τ ρ ι π λ ὰ ς κα ὶ π ε μ π ά υ π λ ὰ ς
ἐ λ κ ο μ έ τ ε ς· ὁ ὔ τ ε γ ὰ ρ σ υ χ μ ὸ τ ε ε ο μ ε ο μ υ κ λ ι π ῆ
δ ι ώ α μ τ ο ῦ, ὁ ὔ τ ε σ υ ν ἁ λ μ ε ω δ ί α ς τ ε ε α μ ώ τ ε ε ο ν
φ θ ά γ κ ε σ θ αι, ὁ ὔ τ ε τ ὰ ς ἀ μ α ς δ ι α κ ο μ ί α ς ἀ μ α ρ ὰ ς
ἔ χ ο ι τ ε λ ῆ μ· ἡ μ ὴ π ἄ ρ α, ὑ π ε ε φ υ σ ᾶ ς κ ὰ ὶ δ η μ ὸ
μ ε ν ο μ· ὁ υ δ α μ ῶ ς ὁ ὐ κ ο ῦ ν τ α ῖ μ ὰ τ ε λ ο ῦ μ λ ο ι π ο ῦ ν,
ἢ ἐ φ ή μ ε ρ ο ς τ ε ο φ ή· ἀ μ φ ὸ υ κα ὶ π α ύ ε τ α ῖ μ τ ε λ ε ῖ,
τ ᾷ ἀ π ο δ ο θ ε ί μ π ὁ ρ ε ω ν κα ὶ κ α μ ό μ ι· ἓ ἀ ρ γ ε ὸ ν π ε ι
κ ῶ ς κ ε κ α μ ό μ ι κ α ὐ τ ὰ ὶ κα ὶ ὑ μ ᾶ ς· κα ὶ χ α ρ ι ά τ ή μ
ὑ μ ῖ ν ὦ ἀ γ α π η τ ο ί· κα ὶ ὁ π ά σ α μ ο υ τ ο ς· ἓ ε ῖ ς ἐ σ τ μ π ῖ ς·
ε ἰ ς δ ὲ δ ο υ λ ὰ μ θ ῖ (ῶ μ π κα ὶ ὁ λ η θ ι μ ῶ· ἓ ὧ ν ο ι
μ ε ύ μ η π τ ε λ α τ α ῖ ἡ μ έ ρ α ν· ἐ μ ῆ ι, (ω ὰ ὰ ὅ ι ο ι ε ἰ κ

καθ' ἑκάστην. τὴν ἡμέραν τὴν ἡμετέραν.
τὸν ἄρτον τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
βίου. ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖος καὶ θέρος. ἀλλήλων
μισοῦντας. καὶ ἑτεροιαλλοθρήσκουσιν.
ἀλλήλοις ἐχθρᾶ καὶ ἑτεροιθηλύτοις.
ἀλλήλοις μάχονται, καὶ ἑτεροιχορτέμουσιν.
ἀλλήλοις πολοῦνται τῷ πλούτῳ, καὶ ἀλλήλοις
τὰ ποτίμου ὕδατα τῇ ποδὶ μῇ καὶ τῇ γόσσῃ.
τοιαῦτα τὰ αἰῶνα πολέμια καὶ τοῦτος
μὴ τοῦτο τὰ ἔρια. ἀσίατα καὶ ἀλλόβε
βαια καὶ ψευδῆ. διὰ τοῦτο μερίμνα
σωμεν περὶ τῆς ψυχῆς ἡμῶν, καὶ περὶ
ῥίπτωμεν πολὺ τὸ αἰώνιος. ἕως καιρὸν ἔχομεν.
ἕως τὴν ζωὴν αὐτὴν ζῶμεν τὴν πρόσκαι
ρον μᾶλλον δὲ ὄντα τῶν καιρῶν
ψυχῆς γνησίας. ἵνα μὴ περὶ τῶν
αὐτῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. μὴ ποτε κατα δίκη
σωμεν τὸν ἀδικοῦντα ἡμᾶς. μὴ ποτε
μὲ τὸ κοῦ ἀλλὰ ψυχικοῦ. ἀφεθῇ τι
σωμεν ἀπὸ τοῦ κτέω ποτὲ τῆς γνησίας.
ὀφειλήθησαν ἡμῶν. καὶ τὶ ἐχέρ
δησαν ἀποδῶμεν τοῖς προλαβοῦσαις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φερε αυτῶ. ἐστω δε̅ν
τοῦ θησαυροῦ

ἁμοι· ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ε̅
σπείρει ζιζάνια ἀνα μέσον τοῦ σίτ·
ἀπῆλθεν· ὅταν δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρ
τος καὶ καρπὸν ἐποίησεν· τότε ἐφάν
τοῦ ζιζανίου· προσελθόντες
οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου· εἶπον
αὐτῶ· κύριε· οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔ
σπειρας ἐν τῶ σῶ ἀγρῶ· πόθεν οὖν
ἔχει ζιζάνια· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν· θέλεις
οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν
αὐτά; ὁ δὲ ἔφη· μή· μήποτε συλ
λέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε
τὸν σῖτον αὐτοῖς· ἄφετε
συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι
τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν τῶ καιρῶ τοῦ
θερισμοῦ· ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέ
ξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια· καὶ
δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ
κατακαῦσαι αὐτά· καὶ τὸν σῖτον συνάξατε
εἰς τὴν ἀποθήκην μου· Ἀμήν γὰρ
ἐστὶν οἰκοδεσποτῶν τις· ὃς ἐξῆλθεν

ἦλθεν αὐτοῦ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τοῦ ἀλλοῦ θαυμασίου τρόπου καὶ ὁ φελ
μός τρόπου, ὅσαυτοῦ ψυχῆς ῥυθμίζεται τὰ ἤθη
ς πρὸς τὴν αἵρεσιν διαφέρει οἷ γὲ φεύγ
ς ἐπιθυμίαν· καὶ τῶν τῆς καχίας ὑποπί
θησιν γὰρ πολεμῶν καὶ ἀποφεύγων· διὰ
τοῦ καλοῦ παύεται ἀεὶ τὸ δέον ταὐτὸν μὴ
πεφαυλοῦν καὶ ὑποδεχόμενον· τὰ τε προσαρί
φέρονται· ς ἀεὶ ἀπόλαυν· καὶ τὰ μὴ ἁδέα
τῶν προσπελασμὸς ποιεῖν· τὰ δὲ ἁδέα καὶ ἐ
παφῆς ὁμοῦ φαύειν· ς ἑκατέρου θυμῷ
μὴν τῶν ὁρίαν περαμὰ τὰ ὁμοῖος· πρὸ
οἷοις καὶ πέμπτοι· μὴ κρείττοις τε καὶ μείζοσι
λυδεάσι τε καὶ τῶν αὐξῆ· ἰδιότης καὶ θ φοῖς.
ς ἴμως καὶ ὁμοιλεῖν· ὅτι τὰ μὴ νόμα
θῶν ἐδίδαξε, τὰ δὲ φαῦλα παιδιόπτας,
διαυτοῦ θ περὶ πίπτοντας τοῖς καινοῖς ὡς
ἀγνοοῦντες· τοῦτο μὲν καὶ τὰ τῆς ἀρ
τῆς καὶ τῆς καχίας ἐδήλωσεν· ἀλλήλοις
τεθῆς τὰ δὲ ψυχῆς πορὰ λήλω· καὶ ἀμ
φοτέροις τῶν ἰδοῖ μὲν δορήσας θ· οὐ μόνον
δὲ τοῦ σώματος ἀνῆκα καὶ τῆς ψυχῆς· ἑαυτὸν
ὑποθεσις, περὶ ἐπορέσεως καὶ τὰ τοιαῦτα

ς ἐσθ c·

ἀλλὰ προσεύχεσθε τὰ ἀκριβείας· οἵτε
δίκαιοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί· ἑκατέροις
χρήσιμος ὁ λόγος· τοῖς μὲν δικαίοις ἵνα μὴ
πρόθυμος· τοῖς δὲ ἁμαρτωλοῖς ἵνα μὴ
ἀπογνῶσι τὴν σωτηρίας· μᾶλλον
δὲ καὶ εὐχώμεθα ὑπὲρ τούτων προφάσεως
σχόλης· καὶ γὰρ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπία
διαπαντὸς οἰκονομίαν τοῦ λαοῦ· ὥρα
προσευχῆς τοῦ ἁγίου τὰ κατορθώματα καὶ
τὰ ἁμαρτήματα· ἵνα φαρμάκου καὶ
βοτάνου εἶναι προσκλίσεις· βούλομαι
γὰρ δεῖξαι σοι τοιοῦτον τρόπον
τοῦ εἴ τινος καὶ τοῦ λιμαίνεσθαι· ἐπὶ τοῦ
εἴπερ ἐφάνη· ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐὰν
ἁμαρτάνωμεν ἀπογνῶμεν θεοῦ ἀλλὰ
τοῦτο ἀεὶ ποιῶμεν ἵνα μὴ ἐκπέσωμεν
τῆς ἐκείνου φιλανθρωπίας· καὶ ὁ μὲν
πτωχὸς ἐκ τοῦ γινομένου τοῦ ἐνυπνίου· ὁ δὲ
σταθεὶς ἐκ τοῦ τὸ αὐτὸ ποιῆσαι ἐπιχειρῆσαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χαλεποὺς αἰτιάς διώκεται ἡ φθονῶν.
καὶ σκληρὸν τὸ δάκρυον ἀπειλοῦσιν τετρωμένοις καρδίας. τὰ χείρονα φωτὸς ἁμαρτίῳ κωλῦσαι δύναται. δείκνυμι ὅτι οὐκ ἔστιν ἁμαρτίας, οὐδὲ μιμητὴν φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδεὶς τοσοῦτος ἐγένετο ἁμαρτωλὸς οὐδὲ τοσαύτης ἀρετῆς. ἐπαναλαβὼν μετὰ τοῦτον σκόπει. ἀμφίβολος ἐστὶ καὶ ψαλλείου τὸ μέγα τοῦ καμόμενα. καλῶ δὲ λέγεται μέρας. διότι καλῶ γίζει καὶ φανερόν εἰσι πολλαὶ ἱστορίαι. πολλὰ παραδείγματα τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ δικαίων. ἀπὸ τῆς ἁμαρτωλῶν καὶ ἱστορίας καὶ ἀρχῆς τοῦ κόσμου. ἀπὸ τοῦ ἀδὰμ τοῦ πατρὸς κτίσεως ἀρχεῖ λαμβάνω. μέχρις τοῦ καὶ νῦν ἀληθείας τοῦ χῦ. ὃ τῶν ἐμῶν ἀπὸ τόλμων κηρύγματα καὶ διδασκαλία. πολλὴν τε καταδύσεις καὶ μετάνοιαν ἔχοντα. καὶ προτρέπεται πολὺ σωφρονεῖν καὶ ἀγωνίζεσθαι τὰ καθαίρεται ὅσα γράφω καὶ τόμον. ἀείμνηστον καὶ ἐποίησεν οἱ λόγοι καὶ ἀγοὶ ὀνόματος τῶν πολλῶν καὶ πρὸς

εἰσιτορ· ἰδε τι ωσω̂ς οὐκ ἐβλαψεν ὁ τόσος
τοῦ λαοῦ τ καὶ τοιχωρύγ ὀρυ σσοδόμοις· ἰδε τι πω̂ς
ὁ τρόπος σωθη τοῦ ἀνθρ̄ου· καὶ οὐχὶ ὁ τρόπος·
εἰ μὴ παρα δόσω λεῖ ὁ ἀδαμε, ἀλλ ἀπὸ τοῦ δ ζ θ΄
βαλεῖ δ ζ θ ωσι παραινῶ· ἀλλ αὐτοῦ ἀπο βεί νω
πρίαω λεῖ· ς οὐκ ἐβλαψεν· ὁ λαὸς τ ἐν σοδό΄
μοις καὶ τοιχ, ἀλλ αὐ ὁ τόπος οὐκ ἐβλαψεν·
ἀλλ ὁ τρόπος αὐ δ ε΄ σωσε καὶ τὰ ἱέρεια· οὔ
τω καὶ ἡμεῖς ποιήσωμεν· σώσει τὰρ ἡμᾶς
ὁ τρόπος τ ἡ̂ς μετανοίας, καὶ οὐχὶ ὁ τόπος·
τὰ ἱέρεια καὶ οὐχὶ ὁ τόπος· τίνων ποιῶ ὁ ἐχθρ ος
τ ἡ̂ς αὐλ ἡ θείας τοῦ τέτιγ ὁ διαύλου ος· βουλ ό
μενος χωρῆσαι τοῦ λαοῦ τ αὐτὸ τοῦ θ ῦ· ως
εἶδεν αὐτοῦ ὅτι ἐσώθη καὶ πὸ τοῦ γ σοδόμων·
ζ εὗρε θη δίκαιος βούλεται εἰς ἐτρέαν παρα
γενέσθαι καὶ ἀσελτειδὴ ἰψαι αὐτόν· καὶ τί ωσι
ζ· διὰ δ πογκρο ὀλοτῖς μου εἰς τὰς θύ τατρ ὸ
τοῦ λαοῦ τ, λέγων· λέγω ν, ὅτι ὁ κόσμος ὅλως
ἀπόλετο· κ ἡμε ῖ ἡμῶν ἐτράσεν τις αἷμα
κ πόσ σωτερμα ὐ γ τὸ κόσμω μὴ ὑ πως ἀνδρ ὸς
ἑτέρου ἢ μόγος ὁ πε ῖ ἡμῶν· ταῦτα εἶλεγεν·
δοκεῖ τε ὅτι ὁ κόσμος ὅλος ἀπόλετο·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Διαγραφισμόν· καὶ ὕστερον πά-
λαι γενόμενον καὶ αὐτὴ ἡ θεία καὶ θεο-
πάλμη τὸ ἴδιον ἐξεικόνισμα αὐτῆς·
χάραξ τε καὶ θαύματος σύμπνοια θείου
ἐθαύματος καὶ ἐξεπλάγη· οὗ πέρ ὁ τοι
οὗτος χαραπλήρ ἱστάμενος ἔχει ἰουλία
νοῦ τοῦ πολεμαίου· ὃς τις αὐτὸς ἰὼν
λιαρὸς ἐν μεσαίοις ὕμνοις εἴπει λεχωρεμ
φροις εἰς τὸ πείθεσθαι εἰ ἀληθῶς ἐστί·
ἐξορίκτου τομιόμου καὶ εὑρίσκων
λαμπρόπερον τὸ ἐκτύπωμα αὐτῆς·
ὡσαύτως πρὸ σπόνδων αὐτῆς τῆς πόλε
ως τῆς λιθίνης· ὅπου φῶς πρὸς
ἑαυτὸ ἐμμέσως ὁμόσαι, παρα-
λύτου ὄντος· αὐτὸς δὲ ὁ παράλυτος,
ἐκ τῆς ὁλομελοῦς ἐυκτηρίου εἰς τὸ ὄμο
μον τῆς μερὶς τοῦ πῶ· καὶ δὴ τοῦ μεσοῦ
πλήθωθέντος· οἱ μὲν τριῶν τες ἰουδαῖοι
ἔλλωες· φθόμω τῆ κόμβῳ προ
σέλθον τες τῷ ἀρχοντὶ καὶ αὐθέντῃ
τῆς πόλεως· {ν τοῦτο τες τὸ μεσον
μον· ὁδὲ ἀρχων φροίμιον ἐσῳ καὶ πε

4

μαπομμελείτα, οὐδέποτε τὰ μαρτύρ.
εἰδὲ σῦμμαχ καὶ εἰς αὐτοὺς τί ποτε σφάλ
μα, ταχέως ἐπιφρέφει καὶ διορθοῦ
ται· καὶ πάντοτε τεῖχος τοῦ φόμου τ̃
θῦ· καὶ ἀδιαλείπτως προστύχεται·
Σ τοῦμφοῦ αὐτοῦ εἰς ὅμοιον ἁμάρτι· Σ
τοῦ χοροῦ τοῦ ἁγίου φαμτάζεται·
καὶ τὴν ἁγίαν τριάδα περιάδεται μῦ
ρίκως· κ̃ πρεπιδόξα τῖμι, καὶ εὐ
χαριστία· προσδέχαι προσκῦνησις,
εἰς ἀπεραν τοῦ αἰῶνος ἀμήν·

κυριακὴ ε΄ τοῦ αὐτ ὃ.

Π Αλῖν ἀδελφοί μ καὶ τέκνα· μοῦλο
μαι ὑπομνῆσαι ὑμᾶς περὶ τῆς τοῦ
ὕμοῦ· ἐπειδὴ μέ που ὑμᾶς ἀμε
λεῖς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θ̃υ· καὶ
οὐδὲ εἰς ἐρχόμαι μεδὲ ὅσου δῆς καὶ προ
θῦμίας· ἀλλὰ ποτὲ μέν, εἰς τὸ μέσον
τῆς ἀκολουθίας· ποτὲ δέ, εἰς τὸ τέλ
λο τε δέ, οὐδ ὅλως εἰσέρχεσθαι· εἰδὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μηδὲ τὰς ἐχούσας ἐξαπορεύτας κρίσεις
ἢ ἀμύδρας ἢ γεώδεις καὶ, καὶ μὴ τὰς παλαίους
παθείας μυσαπρίας· ἢ διὰ φόνου· ἢ ἐν
προφάσει ἀμφόν· καὶ καλὸν ἡμᾶς αὐτοῖς
εἰ οὐκ ἐπιμνήσθησαν ἐκείνοις· ὅτι
πῦρ εἰμι καὶ κατακαύσει τὴν ὕλην
τῶν αὐτοῦ· διὸ ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ μετα-
νοήσωμεν, καὶ ἐφόβηθεν τὸν θν·
ὡς εἰκὸς μὴ σφαλῶμεν· διὰ τοῦτο
προσέχειν παρακαλῶ ἕκαστον ὑμῶν,
μὴ δὲ πλοῦτον καλὸν ποιήσωμεν· μὴ
παρακαλῶ· μὴ προξενῶμεν τοῦδε
τοῦ πυρὸς καὶ θν· ἀμμαθέρα πυ-
σωμεν, διὰ καθαρᾶς μετανοίας καὶ
ὁμολογήσεως· ἵνα καὶ τῆς αὐτοῦ
βασιλείας ἐπιτύχωμεν· χάριτι καὶ
φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ Χυ· ᾧ πρέ-
κρατος, τιμὴ καὶ προσκύνησις· σὺν
τῷ ἀγαθῷ αὐτοῦ πρί· καὶ τῷ παναγί-
ῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνί· νῦν καὶ ἀεί·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ὡς πρέχει σε ραφίμ· εἰς ὦα
μαια δὲ ζοισι θρόμοι· καὶ κλύπ
σι πὰ ἐξαπτέρυτα· καὶ φίπτει πὸ
πολυόμματα, ὅρα ὧμ πὸ ἐμ σαρκὶ
ἰμᾶ ὁόμματον· καὶ συγκολύπτοισι
δ ωάμεις· καὶ ἄδοισιμ ἀρχαί·
εἰ φίπτοισιμ αἵ πόζεις· εἰ ἐξίασαμ
ται πᾶσαι· καὶ θαμμούμεναι πρ
ἑαυτὰς δι αποροῦσαι μέτοισι· τῖς
ὅυτοι ὅ φομερὸι ῥόμοι καὶ φόμος
εἰ τρόπος· τι τοῦτο τὸ μέτρον καὶ
πορά δοξομ καὶ ἀχαπόρητον
θέα μα· ὅ ἀμ ωκιμῆ τοῖς ἀποσμά
τοις, θε̄ γυμνὸς ἀθεώρητος· καὶ π
ερο τοῖς γυμνὸς καὶ μεκρὸς εὐθεώ
ρητος; ὦ πορίαδομ ται τὰ χερου
μὶ μεπευραμείας, τοῦτο μὶ ὦ ὅπ φ

παραμεῖ θησαι οὐσιεαὐτοῦ· καὶ εὔξου
ὐ περὶ μοῦ· ἀλλ᾽ ἵνα σου τὴν πόλιν
τὴν σαρ᾽ ἐλπίδα σωθῆσαι· ἵνα τὸ μὴ
μὲ σὺν ὀργοῦ σου ἀφανίσῃς ἐγὼ καὶ ἡ πατρίς μου
ζεται· ἀλλὰ πέλαγος τὸ πτέρθος· ὦ σωτερ
φήται τοῦ θῦ· Ταῦτα καὶ πλείονα τοῦ
των· οἱ μὲν μάται ἐλάλησαν πρὸς αὐ
τὸν· καὶ ὡς εἶδεν θέαμα ἔμενεν· ἡ κου
μαρὸν μάται τοῦ ἰωνᾶ πρὸς τὸ θῶ
λι καὶ ζεται· καὶ πόλιν μέγαν τοῦ θῦ
σωτὸ διελέγετο τῷ ἰωνᾷ· καὶ ἔλαθεν
ἰωνᾶς σωτὸς κῦ· ὡς δὲ ἔσωσεν διατὴν πλά
ταν θεν μεθύβης· καὶ τὶ με πορέδω
τοὶς ὄχλοις σοὶ ψεύσω· ἐ πεὶ ναὶ ἐ πεὶ
πειρεῖ χομεν μὲν χρὸν κελοκεῖν θαν τοῦ σε
πεὶ με ἐκ τοῦ καυμάτου τοῦ νικλίου κοῦ·
Ταύτην σαι σοῦ βήραμας· καὶ καύσωμεν
θῦσεις σοὶ· θαίματος αἰ τῶ, λάβεδν
τὸν ψυχλόν μου· καὶ εἰ πεγκτός θς πρὸς
ἰωνᾶν· σφόδρα σελεῦπησα ἐ σὺ ὔ
περ τὴς κελοκεῖν θης· καὶ ἃ πεν ἰωνᾶς·
σφόδρα σελεῦπησα ἐ σοῦ θανάτου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καρδίας· καθὼς φησὶν ὁ μακάριος δαυὶδ· ὅτι
ὠφέλησεν τετρίμμενον ἐν ταπεινώσει·
ἡ καρδία μου τετάπεινωμένη ἐν
προσευχῇ· ὁθεν οὐκ ἐξουθενεῖ· κἂν τέμνοι
τὸ σαρκίον ἡμᾶς ὅσοι τῷ χείρι τῶν ἀπὸ
χαρίτι· ὅτι χῶ ἰὺ τῶν κόσμων· ὧ
κλόζα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

τῇ β· τῆς ε· ἑβ· λόγος διδασκαλικὸς
εἰς γίγαντας.

αὐθαίρετον ἡμέρον ἀσώματον καὶ λογικὸν
πρὸς τοὺς σὺν θεὸν λόγους· πόσον
πέφυκεν τοσοῦτον γίγας καθάπερ
τοῦτο· διδασκάλου φησὶν γνησίαν ὁδὸν
χρυσόστομος· οὐκ ἐν τῇ πάροδον
ἀλλὰ τὴν προσδοκωμένην καὶ πόσα
λυθῆναι μαρτίων λύσασαν· διὰ τοῦ
τὸ ἔλεγχον κεῖσθαι τὸ ἄλλο ἀναγκαῖον
τὸ βοηθεῖσθαι τῆς ἁμαρτίας, ἡ κέν
πόρρω λαβεῖν εἰ μὴ δεῖ προσοχῆς καὶ γὰ
ταῦ· αὐτὴ καὶ τοὺς γίγαντας ἵστασι κάμους
ἐστὼς· κ ἀπὸ φασὶν θεὸν ἐλθοῦσι.

ἀμήν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρω θεισης πεμψας εβ δομαδος, ερχε
ται προς τον αδελφον. εωρακας τουτον,
και ο δε ελαττονει τον θν εις τουτο τω
ομοιου τω τον αδελφον. ϛ ο τον αυτου προ
σχεδον αδελφε εωρακα τον θν εν τω
ουρανω εν τη του πατρος δοξη. ϛ ο τον
αυτου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ τι πρὸς τὸ τοῦ ὑπνου καὶ τὸ
μισητὸ πάθος· ὁ τι τὸ ἀπέραν
τον τοῦ χρόνου τὸ πλάσαι,
τὴν ὥραν τῆς προσιόντος ἐτήρη
σαν· ὅτι τῆς ἐπιπλάσιας ἐχεί μου
τοῦ ἀφθάρτου μυελοῦ τοῦ
φθόμενοι μνήθησαν· ὅτι
τὸν νυκτερινὸν κόσμον δοκιμά
σασαι, ἀκριβῶς τὸν μεταμπά
λωμένον οὐ τι δὲν ἔκω
λῦπει καὶ αὐτὰς ταὶς θείαις δη
ξελθεῖν συγγραφαίς· ὥστοι
θη τὰρ φησιν ἡ μαντεία τῶν
οὐκόντων, δεχάμενοις· αὖ τι
μεσραβῶσαι ταὶς λαμπάδας
αὐτῶν, ἐξηλθομεν εἰς ἀπάντη
σιν τοῦ νυμφίου· πότε ἀρ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κ/ τῶν βαΐων.

ὁ τοσοῦτος λιτὸς ἐστὶ τὰ βαΐα μακάριος ἀπόστολος καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν Ἰησοῦς, ὁ ἐπὶ πᾶσι θεὸς λόγος, ὁ μεμορφωμένος τοῦ κυρίου ἀκουσμάτος. αὐτὸς μόνος θεολογικὴν ἀρχὴν περὶ τῆς ἑτεροότητος τοῦ λαζάρου· τράφη γὰρ ἀναμφιβόλως ἐν τῷ δικαίῳ ὁδὲ καὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου περὶ τῆς μαρίας τῆς ἀδελφῆς λαζάρου. ὧν περὶ ἃ χρὴ πρὸς τὸν κύριον διαιτᾶς, ὑγροσεως τοῦ ἑαυτῆς ἀδελφοῦ ἐστὶ λαβεῖν λάβαστρον μύρου πολυτίμου καὶ καταχεῖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα, ἐν βηθανίᾳ τῇ κώμῃ μαρίας καὶ μάρθας καὶ λαζάρου. ἐν ᾗ ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται ἰησοῦς ὁ ἀληθινὸς θεός.

δόξα σοι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Η 28

γιαύτωμ ἀμ πίχεθαι, καὶ τομὴ
τοιμας μέγαμ μραμείωμ ἐφίες
θαι, ἐμὰ πλιστεμ αὐτοὺς εἰς τὸ πολὺ
πομόμοια τοῦ πρ̄ καὶ τοῦ ν̄ ϐ̄
καὶ τοῦ ἁγίου πν̄ς· ἐμπεπλεω
σθω ἡ αὐτωμ περιφαμὲς ἐδομὴ
σαν τὸ πέμεμος· ἐξ αὐτωμ ἐκλέγω
πρεσϐύτερους καὶ διακόμους
χειροτομήσας καὶ πρὸς τοτὴμ
λοιπὴμ θυσίαμ ἐπιτεμῶμ καὶ
ἁμαίμακτομ· τοσοῦτομ δὲ πλῆ
θός ἐστι καὶ τὴ ἐμάρέτω πορευ
προέχομεμ, ὡς τε καὶ ἐκτομῆ πε
ελχώρωμ ἄπειρα πλήθει ἐκϐλύ
ἁτμμάσι ἐπιφοιτᾶμ· καὶ πολ
λαὶ αὐτωμ τὴ ἀρὴθὴ καὶ ὁρίομ
δομὲ ἐκδιδάσκεσθαι· καὶ πρὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τελευταία τοῦ πρώτου φιλή-
ματα· εἶτα ἀποδίδωσι τὴν ψῆ-
φον πρὸς, ὡς ὁδὶ δώσων· εἶτα ἐκ τοῦ
οἱ τοξεῖς χειμάζουσι· χεῖρα ἀπο-
τείνουσιν· ὀφθαλμοῖς ἀποκλεί-
ουσι· τὴν κεφαλὴν ὀρθοῦσιν·
τοῖς ποσὶ ἀποτείνουσιν· ἀπο-
λούουσι τοῖς ἀξίοις ἀμφιάζου
σιν ὑμᾶς τὰ φίλοις, καὶ τὴν ἰδίαν
συμφορὰν παραμυθοῦνται·
ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο μαίεσθον τοῦτ
ἀθλητήν· ἀπηλθεν εἰς τὸν οἶκον
τὸν κατ' αὐτόν· τὸν κατὰ μίαν
καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν, οἶκον καὶ τὰ
φον· συμποσίου καὶ χώμα
ἑορτὴν καὶ πένθος τε ἡμέρου·
πρέσκαπτε καὶ ἐλπίτι τοῦ τε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ πολλὰ μελησόμενος, καὶ διὰ παντὸς
τοῦ βίου, καὶ διὰ παντὸς καιροῦ
πάρεσμεν· ὅθι αὐτοῦ ὁ προφητικὸς λόγος
ὁ φωνὴς τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
ῥωμὴν καθοπλίζόμενος, οὐκ ἐπτοή-
θη· οὐκ ἐδειλίασεν· οὐκ ἐδουλεύ-
θη· ἀλλ' οὔτε πρὸς τὴν ἀπορίαν
τῶν καθ' ἡμέραν ἐπικομπάσατο·
οὐδὲ πρὸς τὸν θάνατον τοῦ σώμα-
τος ἐπτοήθη· ἀλλὰ μᾶλλον ἐστερεώ-
θη καὶ τῷ θεῷ ἐπιστηριζόμενος ὡς
πεθαρρηκὼς ἐγένετο· ἦλθε πρω-
φθεὶς καὶ λείπει τῶν ὁμοβοώντων· τὰ ζεύγη
τῶν βοῶν ἠρότρια· ἐλθόντες οἱ
συγχαλεσάμενοι· ἠχρειώ-
θησαν αὐτά· ὁ τοὺς παῖδας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόμαι τοὺς μὴ ἀπορήσαντας αὐτ.
ὁ ἀπορῶν τὸν ἐκκλη, πορεύθη ἀπ
πό· καὶ ὁ θς. ἀπορεῖ αὐτόμ· πέκ
κλησίαι εἰμὶ ὁ οἶκος τοῦ θῦ· τὸ
τοῦθῦ καὶ τοικητήριον· ἐκεῖ ἀπ
ερχόμεθα· ἐκεῖ κοιμωμεθα;
ἐκεῖ εὐλογούμεθα· ἐκεῖ θαπτο
μεθα· ἐκεῖ μιμνημονευόμεθα·
ἐκεῖ τοῦ θῦ εἰμωρισόμεμ· χωρὶς
δὲ ἐκκλησίας, οὐδὲ ἐς χριαταμός·
χωρὶς ἐκκλησίας, οὐδεὶς εὕρεθῆ·
πέκκλη, σία, τὸ καλὸν φύτευμ, ἢ
μεῖς μεν χριαταμῶμ· ς πόθεν ῥρ
ὴ μεῖς μὲν καὶ τὸ καύχημα· ς ἁπλῶς
εἰπεῖμ, ὅλος ὁ χριαταμός, πέκκλ
ἐσίαμ· ς ἀκουσομπούμε τοῦ λόγου φω
πρὸς τοῦ χρυσοστόμου λέγομτος·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ὁθ̄ τῶν ἁμ̄ων, ἀλ' αὐτοὶ ἡμᾶς καὶ ἁ̄ς τὴν
κυρίαν τῶν ἡμ̄ερῶν, ἁ̄ς τὴν ἁγίαν τῶν ἡμ̄ῶν ψυχῶν
ὠφ̄ελήσωμεν, τῆς καὶ λέ τῶν ἡμ̄ῶν. ὅτι
οὐκ ἀμ̄ύητος ἡ πόσις· ἀμμὰ δὴ καὶ οἰκείη ἡ
ἁμ̄ένη, ἢ χαρά· καθὼς γέγραπται, ἐμ πηγῇ·
συμβολαίοις μὴ πλουσίως, ἐμ χαῖς ὑπῶς
κῆσθαι· ὡς ἥδομαι καὶ ὅκραντος, ὡν τὰς περὶ τὸ
ἁγίασμα· μῶν καὶ ἀλλ' ἢ ἐστὶν ὡς ἁγίασμα τοῦ ὄψῳ ἁμὲν·

Κυριακὴ ἁ τῆς τῶν ἁγίων πατέρων συνόδου, ἤ καὶ πηχυᾶ·
ἁ τοῦ μηνὸς τῇ μὲν ἑνὶ καὶ δεκάτῃ, ἁ δὲ τῇ
τῇ μὲν δὲ ἑνὶ καὶ εἰκάδι, ἁ δὲ τῇ ἑνὸς καὶ τριακοστῇ· ἁ δὲ πρὸς·

Ἄγιοι καὶ πατέρες· χαρὰ χαίρεσθε, ὅτι νῦν καὶ
ἐν καιρῷ πρὸς τὸν ἁγίασμα· ἁ δὲ ἐν καιρῷ ἁ τὸν
αὐτὸν μυστήριον· καὶ δὴ καὶ ἡμῶν, ἵνα τὴν
προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζῳοποιοῦ σταυροῦ·
ὅσον γὰρ περὶ χαρᾶς, ἁ δὲ αἴσιον, ὅτι δεξύλον
οὐ βάσανοι πόδες τοῦ κῦ ἡμῶν Ἰ̄ῡ Χ̄ῡ· ἐφ' ὧν
ἁ σταυρωθεὶς ἐκέκμασε τὸ ζῳοποιὸν αὐτοῦ αἷμα·
τοῦτο ἡ ζῳοθήκη οὐ μόνον θεάσασθαι, ἀμμὰ
ἁπτεσθαι· πόσα μὴ ζῆς καὶ μοι, ἵμαντες
ἐποίησε τὲ ἑαυτῷ χειρόμακτρον· ἢ
μὴ δὲ αὐτὸς ἐὸν ἔδωκε μα· ὁμοῦ τε γὰρ ἡ ἁγία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κτίνοτρόφοι· καὶ θεὸς ἐν τῷ
ἐκάνου τοῦ ζῳῶν αὐτῶν· λαβόντες δὲ
ταύτην ὄρον παιδίον ἔσω θεν ὄρεως·
ἐθὲν βουνοῦ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ τάλαντος
τὰν ζῳῶν· ὁ γὰρ ἀλλὰ τὸν ἰούδαν·
ὡς ἀπὸ τὰν ἰουδαίων νομίζοντες ἄνα·
ἀπὸ τὰ λαὶ θεὸς ὁ ὢν ἡμῶν αὐτὸν
ἀπὸ τὸν ἰαχάρ λον· διὰ τοῦτο τὸν τοῦ
τόπου καὶ τὸ τῆς θαλάσσης περίαυλον·
μέτοντες τὰ καὶ τὸ ὄρος τοῦ λιθρόφου
αὐτὸ· ἐν θουνδὲ ὃ ὄρος βελὸ τὸ πρὸ αὐτοῦ·
ἐμαθρεν αὐτὸ· μετὰ γὰ σεων· ὡς τὸ ἐξ
πολυ ὡραῖος· καὶ ὡς μερ αὐτοῦ καὶ
αὐτὸν· ἐν θῦμου μὴ τὸ βρέφος ὃ ἐρρὶ
φρενὶ τῷ θαλάσσῃ· καὶ δὴ σεως ἐμαθε
δὲ τεκε καὶ δὰ λαθμήον· δὲ λὺ θρεφων
αὐτὸ ὃ μο θῦμαδὸν· ὁ τοῦ ἰούδας τὸ ὃν
μικρὸς ὢν· ἐτυπτε γὺ ἔως τοῦ ἀδελφὸ·
ὥστε πολλάκις ὃ μερ αὐτὸ μὲ δὴ δασκε
λὰ ὃν· παῦσαι ὢ τεκνον μὴ τυπᾷς
αὐτὸν· ὁ τὰ δὰδ ε μφρὸς θῦ ὑπ χάνει·
δ ὅσα δ χωμεν ἀγὼ τε καὶ ὁ πρὸ ὃν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ποδῶν τινὸς ἀκούω πρὸς ἡμᾶς
ἐρχομένου· εἰς ἑαυτὸν ἐν ταὐτῷ
ἐκεῖνος παρατρέπεται καὶ πηδᾷ·
ὦ ἡμεῖς τοῦ δεσμοῦ ἐλευθερούμεθα·
ἑαυτὸν ἐκεῖνον μεθ' ἡμῶν ὁρῶ-
μεθα· ταὐτὰ καὶ τὰ τοιαῦτα
ἀδαμὲ πρὸς πόντας τοὺς σὺν κε-
ταδίκου αὐτοῦ μετόν τος, εἰσῆλθ
ὁδεσπότης πρὸς αὐτούς, τὸν μι-
τικὸν τοῦ δρου καταλέχων·
ὃν ἰδὼν Ἀδὰμ ὁ πρωτόπλαστος
εἰς τὴν ἐκπλήξει τὸ κακὸν τύχας,
ἐνόησε πρὸς αὐτὸν τὰς τοῦ καινοῦ
σῶμος κεκοινωνημένου καὶ εἶπεν·
ὁ κύριος μετὰ πνεύματός σου· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Χριστὸς τῷ Ἀδάμ· καὶ μετὰ
τοῦ πνεύματός σου· χαίρετε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πρὸς ἀνατολὰς σημ.

δόξα καὶ κράτ, εἰς ἀπεραν
τοὺς αἰῶνας ἀμήν:

τοῦ αὐτοῦ, μαθαμαηλίτου μονα:

εἰλιὼ καὶ πρέμωθ δελφοὶ καὶ πρὲς
καὶ τέκνα. μήπως οὐκ ἀφῶσι
μὲ εἰς χεῖρας μου βοῦ, καὶ
κλαυσθῶσιν ἐμπρός μου τὰ
καὶ ἀκούσωσι τὴν μαρτυρίαν
τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ὕμνησιν καὶ ἀπὸ
μίαν τὴν πρὸς τοὺς θῦ. τὸ ὁδὸν
ἢ τὸ ἤκουσεν, ἵμα ὑμνήσεις ὁδοῦ
λος τοῦ δεῦτο τοῦ αὐτοῦ. ὅλον
μὴν ος καὶ βασορα μέρος δοῦ
λος, τοῦ αὐτοῦ αὐθεν τὴν ἵμα ὑ
μνήσεις καὶ δὲ τιμάσεις. ὃν ἔπεσον
ἰς χε, ἔδωκεν τὸ τίμιον καὶ ἅγι
αἷμα αὐτοῦ καὶ ἐκτόρασεν μὲ

† δέομαί σου ὦ θῦ θῦ μου: ἵμα (ως ἐχῶ ἁμαρτήσωσιν τοῦ πορεύ
λόγον ἐμπρός σου, καὶ ἐμπαίζω τὸ πῶ. ἵσως ὑπὸ τοῦ πολλοῦ
φίλτρου, ὃ περ ἐστὶν ἐμὸν τοῦ φθόμου πῶ, ἵμα μὲ σωτοῦσι τ
ὁδὸς παρεξειὰ τοῦ κόπου ἢ τιμίαν. ἐμ αἰῶνι τῶν μεμοῦ.

δοῦλος ἦ ἐγὲ πίστευσάσι τὸ ἐμὸν ἀρ
γύριον. δοὺς αὐτοῖς τοῖς τρᾶπεζίταις.
καὶ ἐλθὼν ἀπαιτήσω ἂν σὺν τόκῳ. ἐαυτοῖς προσεγράψατο
δὲ πλέον ἐγὲ πίστευσαν αὐτοῖς, καὶ
ἀπόσω αὐτοὺς ἀπὸ τῶν μὴ χρεῶν ὄντα
μᾶλλα. ἀλλὰ ἀπὸ τῶν πίστων ὄντα
τοῦτο. ἐαν δὲ ἀκούσωσι καὶ ὑπὲρ ἐθῶ
σιν ἀναπαήσωμαι τρᾶπεζαν, ἐκεῖνον οἰδὲν
ἀπαιτήσομαι. σὺλλογὴ κήρυκος
ἀδίκια φόρους. τοὺς τοιούτους ἐσμὲν
προσάπτειν. ὁ γὰρ ὑπὲρ, χρείαν
ἔχει τοῦ ἰατροῦ, οὕτω καὶ ὁ δὲ καὶ
τῆς διδασκαλίας. οὐ τοῦ βλέπειν
βούλεται ἀναβλέψαι. ἀλλ' ὁ τυφλός,
ἵ τοῦ τοῦ φῶς ὁ θ̄ ὃν τοὺς ἰδίοις
λογισμοῖς. ἵ κ̄ λ̄ θ ὃν τοῦ φῶς καὶ
λέσαι δικαίους. ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς δὲ
μετανοίαν. οὕτω καὶ λίμν μαρτύρων
ὁ παῦλος ὁ ἀπόστολος ἔλεγε. χ̄ ἰ̄ ὃν ἦλ
(Γ) θεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι
οὓς πρῶτος ἀναγράφω. οὕτω καὶ τὸ τρος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δι᾽ ἀρ ἐστ λγ ϊαθ κὸ θ̄ καὶ ἀποκά
τομ ὁμ αὐτοῦ εἰς τ γκόσμον· καὶ τ γόμ ὸς
ἀγ ος· ὁ δ᾽ ορκοτγ τὴν γῆν κ γαὐτ κὴν
ἀπὸ τοῦ ϊαβ ολ ογ· ὡς καὶ ἀλλαχ ῶ
φ κσ ὶ γὸ χ̄ς ἐν τ ῖς ἁγ ίοις εὐαγ γελ ίοις·
ὅτ ι οὐκ ἐλθ ογ βαλλ εῖν εἰρ κ γκ γόσ τ
τ κὴν· ἀλλ ἁμάρτ αρ αγ· κ λθ ομ ὲν
δι᾽ ἁσ αγ ἀγ ὸ γ κατὰ τ οῦ πρ ὸ ς ἀὼ ν̄·
ὁ γ ὑμ φ κγ κατὰ τ ὴς θ εραπ ὸς ἀὼ ν̄·
τ ούτ ε σ ῖν γ ὁ δ ϊάμ ολ ογ· βλ έπ ομ εν γὰρ
ὅτ ι πᾶ γ τοι ο τρ ό πᾶ σ κ̄ γ ὸ ἁγ ο ς τ ότ ε
μ ε᾽ αὐτ οῦ δ ϊάμ ολ ογ ε ἶ χ ε· ἁγ μ ὸ ς·
ἐ λθ ὼ γ ὸ χ̄ς ἐ πὶ τ ὴς τ κ̄ς· ἁ ορκοτ γ αὐτ·
δι᾽ αὐτ οῦ τ οκ ἁλ ᾶ τ κὴν γῆν τ οῦ ἁγ οῦ
χ ε ῖρ ας γ ὸ χ̄ς· καὶ τ γὴ χ γ ὸ ς ἀ ερ γ κ σ ἁλ μ̄
χ ε ῖρ αὐτ ϋ τ χ ας γ ε ἀ ὐτ ὸ τ ρ οῦ δ ϊάμ ολ ογ·
Δ ὲ τ ε καθ ὲ κ ας τ ὴν γ ἡμ έρ αγ
τ ὸ χρ ῖ τ οῦ λ ᾶ γ ου σ ἁ· ἐ ὰ δ ϊ κ ν σ ομ γ ε ἁ π
τ οῦ ἁγ τ ϊ δ ϊκ ου μ ου· τ ί σ τ ε ῖ τ ι γ ὸ ἁγ τ ϊ
δ ϊκ ος κ ε ῖ τ ο ῦ γ ὸ ἁ λ όμ ε θ ἁ δ ϊ κ γ ε κ ο ῦ ς·
τ ούτ ε σ ῖ γ ὸ δ ϊάμ ολ ος· π ερ ὶ οὗ λ ᾶ γ ε ι
ὁ ἀ π ό σ τ ολ ος π ε τ ρ ο ς· π ο υ δ ϊ ἁ ν·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐλθητε εἰς τὴν ἑρμηνείαν καὶ παθεῖν
αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ παρακαλεῖται
χαίρειν τῷ τ̄ῳ. ὁδηγεῖ τὸν λόγον αὐτῷ.
χαίρε ὁ πεπληρωμένος χάριτος. ὁ κύριος
μετὰ σοῦ. ὅτι οὐ φροντίζεις τῆς τοῦ θυ
ἀλλὰ τῆς τοῦ ἀνθρώπου. διὰ τοῦτο τὸ πρὸ
καλεῖται χαίρειν πρὸ τοῦ προφήτου. εἰς ἐ πάντα
ου παθητοῦ. προσαυτόν τὸ παρέον λέ
παρεῖ πάντας καὶ χαίρειν καὶ με
μφῆναι. ὅτι πρὸ τῆς θλίψεως καὶ αἰρούμεν
τῷ τ̄ῳ τοῦ ἐσομένου χαίρειν θλίψεως.
χαίρε δὲ λέγουσι. ὅτι οὐδὲ βασιλεὺς δὲ
χαίρειν τῆς σωθησεται. ἐαν μὴ ἀποθάνῃ
ὥσπερ τοῦ καλοῦ καὶ καὶ τῆς ἀληθείας
ὁ τῆς δικαιοσύνης. ὁ τῆς δικαιοσύ
θανάτου, καὶ γὰρ γενεσθαι καὶ κερ προφήτης
τῆς βασιλείας τοῦ ὁμωνύμου ἀποδείκνυσιν.
χαίρει τε λέγουσι ὅτι καλῶν βούλεσθαι
ποιῆσαι τοῦ καὶ παθεῖν. ἀλλ' εἰ τῆς θέμι
χαίρειν λέγουσι ἀλλὰ μᾶλλον προαιρέσεως.
ὅπου γὰρ ἀβασιλεύτως καὶ πρὸ αἰῶνος ἐλθεῖν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

534

σὺ ἄρ' ἐμέ μοι, κἀγὼ σέ μοι ὅμε
ἀδιαίρετον ὑσάρχομεν πρόσω
που· διάστοθ' σου τέτονα χόρος·
διάστο δ' ἀπό της, ἐμαυτηνᾶ
μορφὴν τοῦ δούρου· διάστοι
περαίω τοῦ γοώσω, ἦλθομ' ἐπὶ
της καὶ ὑποκαίποτης· διάστον
ἄμον, τέτομα ὥστι ἄμος ἀμοιθὴν
τοις μεκροῖς ἐρεύθερος· διάστ'
ἀποκὴ που ἐξελθομ' τα, ἀποκὴ
που ἰουδαίοις πορεδόθην καὶ ἐμ
κήποι ἐαρῶθην· ἰδ' ἐτοῦ προσω
πουμου τα ἐμπίεμ' τα ἄπρ
διάστ' καὶ πεδ' ἐξάμην, ἴμασοι δ'
ποκαὶ πάσω τὸ ἀρχαῖομεν -
φύσημ' ἰδ' ἐμου τῶμ σϊαρόμω
τὰ ρα πίεμ' τα ἄκαὶ πεδ' ἐξάμ'

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀποβλεπομένου ἀφ' ἑαυτοῦ, τοῦ ἀπὸ τοῦ
σώματος χωρίζοντος λέγει· ὅτι εἰδὼς
διάφορος καὶ πολὺ πρόσφατος
καὶ πολλάκις τὰς ψυχὰς ἀπολύουσα·
ἥκασι γὰρ ἕκαστοι φονεύοντες· ἢ φονεύοντι
ἢ τυμβορυχοῦντες· ἢ ἄλλο τί τῶν ἀθε-
μίτων ὁρῶμενοι· προστίθησι
ὀκτώ· β' ἔγειρε μου καὶ τοῦ ἀγγελίου·
ὁ γὰρ μὴ διὰ τοῦ χῦ καιρὸς ἀγγελίου,
ἀπόλλυσι τὰς ἰδίας ψυχάς· οὗτος
βεβαιοῦν μακάριος ὢν οὐ φησὶ τοὺς ἀδελ-
φοί· ὁ αὐτὸς ἐκείνοις ὁ ἐγείρας τοῦ χῦ·
ς' τοῦ ἀγγελίου, τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀ-
πώλεσεν· ἐκείνος γὰρ ἀληθὴς σπορὰ
αὐτήν· τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπ· ἐὰν
τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ
ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ· ἢ τίδοσι
ἄνθ' ὧν αὐτὰ λήμεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν· μὴ
γὰρ λέγει πάντες· ὅτι τὴν ψυχὴν ἐσώ-
σας τοσοῦτος χίλιους διὰ φιλῶν·
εἰ τὸν μετάτης ψυχῆς καὶ τὴν οἰκουμέ-
νην κερδήσας· πάσαν· τί σοι τὸ ὄφελος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

444

λέγουσιν ἁμοίως ὅπερ λέγουσιν, ἐ
πὶ φόνου τοῦ δικαίου καὶ ἀδί
κου ἢ τοῦ ἀνδρὸς, εἰ πρωΐ μὲν καὶ ἡ μεῖς
τῶν αὐτῶν φωνῶν· ζ ἀὶ μὲν
αὐτοῦ ἐ φ' ἡ μᾶς, καὶ ἐ πὶ πάντε
χρα ἡ μεῖν· ὀκεί νοις εἰς καστάκρι
μα· ἡ μῖν δὲ, ζ δίκαι ο σύμ ῶν·
οὐ γὰρ ἐ στι τὸ ἀὶ μα τοῦ χῦ τῆς ἡ
με τέρ ας κα κῶ ς λω ρίας· ζ νδρ'
ἰ κάλ μος ἡ βαθυ μυ ἰά τοις πρεῖς
πάλ δαις ἐ τήλ μος· ζ ἀπ ὼ λω σε
τοὺς χαλδαίους· ζ πὸ ἀὶ μα τὸ
τ ήλ μον, οἶδε φυ λάξ αι τοὺς· π ῆ
φοις· ζ ἀπορ ῆ σαι τοὺς ἀπ ίσους·
πρέ πει οἰ ῶ πρὸ ὡ ρῶ τὸ φῶς· φ'
μὴ γὰρ ρῆς ἐ φάμ η, δαί μο σι μ' ἔδου
χόρ μεν ἐ σκο πῆς μέ νοι πῆ ἐ κει μ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐλαίου· καὶ ἄλλα πάντα ἀπρεπῆ χρὴ
τοῦ σώματος· καὶ ἐὰν οὐχ εὕρῃ αὐτὰ
βαφεῖς τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τέκτονος τοῦ
τοῦ καιροῦ, οὐχ εὑρήσει αὐτὰ πρέπον
τως· εἰδὲ εὕρῃ, μετὰ κόπου εὑρήσει
σκεύη αὐτά· καὶ οἱ τοῦ, ἐχέτω μερίδα
αὐτῷ, τοῦ ὁμοίου ἐκείνου χρόνου· οὕτως
ἐμοὶ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς· ἐὰν ὄψεται
ὁμῶς τὴν ἀξίαν καὶ μετὰ πάντα σαρα
κοστὴν οὐ νουθέτησις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,
μὰ ποιήσει ἐλεημοσύνην ἀπὸ τοῦ κό
σμου αὐτοῦ εἰς πτωχούς· ἵνα ποιήσει προσευ
χὴν μετανοίας· μετουρτίας κατὰ
τοῦ ὠμαρτόν· εὐχαίρατον· ἵνα ἀφθῇ
εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ θυ ἐκκλησίαν· μὰ
κοπιάσῃ· μὰ ἀργὸν πρίσῃ ἐκεῖδε πά
λιν ὅπου ἐρχέται, ἵνα μελετᾷ
τὸν θάνατον· καὶ ἵνα ἐχέτω πάν
τα· καὶ τὸν ἐγγίσωμεν τὸν ἀδελφὸν
λοιπὸν τὸ τέλος τῆς ἡμέρας· εἰδὲ τὴν ἡμέραν

τὸμμαδὸν, ἀμὴθῶμ προείλεσθαι ὑπ' αὐτοῦ δίκαιος
χθῆναι, παραόχοι ἐμ αὐτοτελῆ· καὶ γὰρ πλού
σιος ὢν μὲ ἐλέᾳ, οἶδε ἐξ αὐτὸ προθέσεως μόμως
τεφαμιοῦν· τὸμ πρὸ αἰρούμενον δ' ἀγαθόμ· οὐμὴ
ὀπφεασμὸς, διεσκεδάσθη· ἄμμες ὑπομένῃ· καὶ
μᾶλλον δ' ὅτι καὶ παμπαλαιχοῦ διάταγμα ὑπὸ τοῦμ
κρατούντων, μηδέμα αὐτὸ λάθῃ μηδ' ἀμελήσῃ
πλὴν αἰεί γε καὶ κοιμώμενοι· ἀλλ' ἀκουσάμενοι τοῦ αὐτὸ
πόλου λέγοντος· ἐμ σοφίᾳ πρέπει πάντ' τε πρὸς τὸ
δέον· τὸμ καιρὸμ δὲ ἀγοραίζόμενοι· ὁ λόγος ἐμὶ
παύτοτε ἐμ χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος· ἐ'
δέμαι, πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτὸ κρίμειν·
ἐμ τούτοις γὰρ διδάσκειν ὑμᾶς, μήτε ὡς ἓν
χρὴ ἑαυτοὺς εἰς πφεασμὸμ ὑπομαίνειν· μή
τε πόλιμ ὑπὸ σιωπᾶν τὸμ τοῦτῳ λόγομ· ἐ
πὶ γὰρ ὑποφήλη παύφησιμ, οὐκ ἄδοκίμη
χήμου ἐμ αὐτοῖ· καὶ περὶ μὲμ τούτ', ἱκανῶς·
ἤδη δὲ ἡμῖν κατάπρεπε· καὶ ὑπομαίνειν μὲμ
ἀδελφοὶ, ἐπὶ ἐπὶ προθύμως δὲ δέχεσθαι· ὑπὲ
ρεσθαι· καλῶς προαιρεῖ παύτις· μὴ ἐκλύπτης, ἡ
δέ μαύτις· ἱλαρὸμ γὰρ μηκάστην, ἀγαπᾶ
θεός· πλὴμ, ὅτι ὁ κοιμώμενος ἰδικὸς κωνῶμ, οὐ κάφί
νσιμ ἐκαστομ ἰδιοθελῶς, ἄγεσθαι· ἀμμαὐτοῦτοκοι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ϣϲ

ϯⲁⲥⲧⲉⲙⲡⲣⲟⲥⲱⲡⲟⲛ ⲙⲟⲩ ⲙⲏ ⲡⲟⲓⲏⲥⲏⲥ
ⲁⲩⲧⲟⲩⲥ, ⲟⲩⲧⲱⲥ ⲟⲩⲛ ⲙⲉ ϯⲁⲥⲑⲁⲓ ⲙⲁⲕⲣⲟⲑⲩⲙⲓⲁⲛ
ⲥⲩⲛⲉⲭⲟⲩⲥⲁⲛ ⲧⲏⲛ ⲡⲗⲏⲣⲟⲫⲟⲣⲓⲁⲛ ⲧⲏⲥ ⲡⲗⲏⲣⲟⲫⲟⲣⲓⲁⲥ
ⲧⲟⲩ ⲁⲅⲓⲟⲩ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁⲧⲟⲥ ⲙⲏ ⲡⲟⲓⲏⲥⲏⲥ ⲙⲉ ⲁⲛⲁⲅⲕⲁⲥⲑⲏⲛⲁⲓ
ⲧⲟⲩⲧⲉⲥⲧⲓ ⲧⲟ ⲥⲱⲙⲁ ⲙⲟⲩ ⲙⲏ ⲙⲉⲧⲁⲥⲭⲏⲙⲁⲧⲓⲥⲑⲏ ⲧⲏⲛ
ⲯⲩⲭⲏⲛ ⲙⲟⲩ ⲁⲥⲙⲉⲛⲟⲛ· ⲧⲟ ⲥⲱⲙⲁ ⲙⲟⲩ ⲙⲏ ⲅⲛⲱ ⲧⲏⲛ
ⲥⲁⲣⲕⲁ ⲙⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲁⲓⲙⲁ· ⲧⲟ ⲥⲱⲙⲁ ⲙⲟⲩ ⲙⲏ ⲅⲛⲱ ⲧⲏⲛ
ⲯⲩⲭⲏⲛ ⲁⲥⲙⲉⲛⲟⲛ· ⲧⲟ ⲥⲱⲙⲁ ⲙⲟⲩ ⲙⲏ ⲅⲛⲱ ⲧⲏⲛ ⲥⲁⲣⲕⲁ
ⲙⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲁⲓⲙⲁ· ⲧⲟ ⲥⲱⲙⲁ ⲙⲟⲩ ⲙⲏ ⲅⲛⲱ ⲧⲏⲛ ⲯⲩⲭⲏⲛ
ⲁⲥⲙⲉⲛⲟⲛ· ⲧⲟ ⲥⲱⲙⲁ ⲙⲟⲩ ⲙⲏ ⲅⲛⲱ ⲧⲏⲛ ⲥⲁⲣⲕⲁ ⲙⲟⲩ

πέρω, ἀε τοὶ εἰς ὑ/λοσοὺχέφι
χμεῖται· ἐμμηνόμεισαμ τὴς φω
μὴς τοὺμῦιμφίουμεισμης· ἐλε
θέλω καὶ οὐθυσίαμ· καὶ πόλιμ·
κλταχαιχᾶτέρεομχρίσεως· ταῦτ
κλλῶς ιουμεισαλμεμαι, ἐπλήροψ
τὰ ἀσ[εῖα αὐτωμέραιου· ποῖα
ἀγεῖα; τὰς τωμ πεμπτωμ ταιρ·
ταις τωμ πειμαόμτωμ ψυχας· με
σὶ ται τοῦ πμῖκοῦ τὰλμου, τοὶς πῦ
χοὶς ἐποιησαμτο· ἐσχεύασόμε
θἐαυτωμ τωμ οἰκτῖρμωμ ταὶ φό
βια· οἱ πειμῶμτες ἐτρέφομτο·
ς καὶ ρὰ μπάδες αὐτωμ ἐφαιδρύ
μομτο· οἱ πτωχοὶ εὐχαρίστουν, ς
ὁ μυμφίος ἐπερπετο, κέλευσμο
(ὡς ἐπτίρετο, ς ὁ προσδοχώμ ος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Περὶ ἀκολασίας καὶ ἐγκρατείας

Πάθος

λιμὸς ἐστι καὶ ὀρεξις, διὰ τοῦτο σωτηρία ἐγκρατεία καὶ ἔμπορος διὰ τοῦτο σωτηρίαι ἐγκράτειαι καὶ ἐμπορίαι. ἡ μαχροθυμία ἐγκράτεια καὶ ὀχυρὸν ἐρημίτης σωφροσύνη καὶ ἐλεημοσύνη. ἡ ἁγία σκάφος φορτίον σωφροσύνη. οὕτως καὶ οὐρανοῦ· ἐγκράτειαι, κέρδη σωφροσύνη τοῦ ἁγίου πνεύματος· μισθοὶ δὲ τῶν ἐγκρατειῶν τὸ σωφρονεῖν ἐγκράτειαν· τὸ καὶ τὸ ἀκέφαλον, ἀγαλλουσίαν· τὸ μείωμα. ἀλλὰ δεῖ ζῶμαι· ἐν ἁμαρτωλὸς ὢν, ἀγάμου δίκαιος· ἀθυμοθυμίας ὢν, ἀγάμου θρασύς· ἀκακοσύνης ὢν, ἀγάμου φίλαργος· ἀλαζονείας ὢν, ἀγάμου φρόνιμος· ἡ φθόνου εἶχες ἡμῖσος· μετέβαλες αὐτὴν εἰς ἀγάπην· καὶ σωφροσύνης ὢν, ἀγάμου ἐλεήμων· ἐκ πολυ ταῖς ἁμαρτίαις σου· ἡ βδελυκτὸς αὐτὰς· ἡ τῶν ὀργῶν ἐθρέψας· ἡ θυμοῦ κύπτουσας· ἡ προσευχὰς ὅσοι τελεῖς· ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μὴ πολλοὺς ὄντας· ἢ λθεν τοὺς μετὰ τελέσας· ἰμάς ἐρδοκλάβης

λιθινὸν οἰκοδομῆσαι· τοῦδε λιθινοῦ τε
ἀφ' οὗ τοῦδε καὶ τοῦδε· καὶ κεῖμαι τοῦδε εἰς
τοῦδε τοῦ τόπου· εἰ πεσὼν αὐτῷ ἵππος
αὐτὸν ἔλθῃ καὶ ἄρῃ αὐτόν· ἐλθὼν οὖν ὁ
δοῦλος καὶ προσκόψας ἵππῳ τῷ
τοῦ λαοῦ· καὶ ὁ μὲν μαχεσάμενος πρὸς
αὐτόν· ἀδελφὲ κλωστὴν ἦλθες· οἷον
ὀπτίθλιμμα ἔχεις· κλαύσῃ ἦλθον
ἀφ' οἰκουμένου· καὶ ἐπιμένῃ μοι
τοῦδε καὶ τοῦδε· καὶ ἐκφύγῃ τοῦδε
τοῦδε τοῦ τόπου· αὐτὸν ἔλθε ἄρον
τοῦτον· καὶ ἔχου ὑπερέμου· ἐκεῖμος
δεδαιμόνιος· ἐκπρεπεῖς καὶ θαυμασ
σας· αὐτὸν ἔλθωμεν ἔνδρεμαὐτοῦ· ὅσον ὦ
πόλεσθαι· καὶ ὅσον αὐτῷ ἐκλεψαμεν·
διεφθάρμεθα εἰμαὐτὸν μεῖς τοῦ περὶ
χωρεῖν τῆς χώρας ἐκείμης· ὅτι ὁμοῦ
χος ὁ ὠμὲν τῷ σοφῷ λαῷ· προφήτ
ἐγένετο· καὶ ἤρχομ το πρὸς αὐτόν·
ἄνδρες καὶ γείτονες καὶ ἐλεγμαὐτοῖς·
πεμ τοῦ ὅσον ἤθελομ· ἐμὲ θαμεμδὲ
πολ τὰ ὑπὸ τοῦ διαιωλου ἐκείμος·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

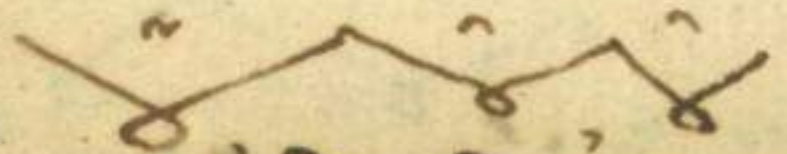
οὐδὲ ἀπεδοκιμάζομεν καὶ ἀποβάλλομεν τοὺς
ἀθ̄ς, οὓς ἡξίωσεν ἡμᾶς τοιούτους εἶναι προσλήψεσθαι.
οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταῦτα δικαιολογία, ὡς ἐποιήσαμεν.
οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν πάντως ἐκόντες τοῦτο. ἀλλὰ
κατὰ τὸ μὴ αὐτοῦ ἐλθεῖν. διὰ τοῦτο ἐλθεῖν. ὅθεν
ὀφείλομεν εἶναι ἐπὶ κατασκήμασιν, ὥστε τὴν μὲν
καρδίαν ἀλλάττειν. τὸ δὲ μετώπον, καὶ τὸ ὀδόντας
τοῦ πέλματος, ὅτι ἡμαρτήσαμεν. ἢ τὸ ἡμέτερον
τοιοῦτον. ἀπαιτοῦμεν δὲ ἐπὶ τοῦ κόσμου τοῦτο αὐτὸ
ἀρεθῆναι. διὸ τὴν ἡμέραν αὐτῶν μὴ παραδέξασθαι,
ἐν τῇ μεσείμβρινῇ τοῦ ἁγίου τούτου. ἐν τῇ αὐτοῦ
τῇ τοῦ πλοῦτου. ἐν τοῖς λοιποῖς τοῖς φθορικοῖς.
ὡς μηδὲ αὐτὴν φθαρῆναι τὸν ἀγῶνα. ἐν μιᾷ
ἐνέργειαι ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον. διαπληκτί
ζεται ἄλλος πρὸς ἄλλον. μοιχᾶται καὶ κλέπτει. ἐν
ἀρᾷ. καὶ φλύδος κάρτα ἐπὶ τῶν τῆς προφητικῆς
εἰπεῖν, ἐν ὅσοις ἄλλοις οὐκ ἔστιν ἡμᾶς ἐπαίρεσθαι.
ὡς ἀπαρτῶν τῶν μιαρῶν λαμπρύνεσθαι ὁ μακάριος
χρυσόστομος, ἔφη ποτέ. πόλις σοφὴ ἐστὶ τὸ
λοιπὸν τοῦ κόσμου. καὶ ὁ μὲν λόγος φοβερός. πλὴν,
ὅτι ἀληθής. οὐ σύνεσιν, μεθέπειν καὶ σωφρο
σύνη φησὶ τοῦτο γὰρ ἀληθῶς ἔχομεν αἰδῆσαι, ὅτι τὴν
αὐτὴν ἀποφάσει. μὴ γὰρ οὐ καὶ δελφοὶ ἐσμὲν ἀλλὰ
ἀπαιτεῖς; οὐκ ἔστι σὸς τόκος; οὐ τοῦ αὐτοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὃς ἐπὶ τὸ ὄρος ἐλθὼν καὶ τὴν ἐμὴν δόξαν
ἰδὼν καὶ τὴν ἐμὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν ἐμὴν
ἁγιότητα καὶ τὴν ἐμὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν
ἐμὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐμὴν ἀγάπην καὶ τὴν
ἐμὴν πίστιν καὶ τὴν ἐμὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν
ἐμὴν μακροθυμίαν καὶ τὴν ἐμὴν ἀνεξικακίαν
καὶ τὴν ἐμὴν ἀκακίαν καὶ τὴν ἐμὴν ἀφθαρσίαν
καὶ τὴν ἐμὴν ἀπάθειαν καὶ τὴν ἐμὴν ἀναμαρτησίαν
καὶ τὴν ἐμὴν ἀναμαρτησίαν καὶ τὴν ἐμὴν
ἀναμαρτησί

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπαγγείλατε ἔδοξε καμοὶ καὶ εὐχαριστῶ
τῷ θεῷ τῷ θέλοντί σε ἀπαγγεῖλαι σοι θήκαι.
ἴδε ταῦτα ἀδελφοί μου τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε κύριος
εἰς τὴν γῆν αἰγυπτίων καὶ ἀκούομεν καὶ τοῦ
λόγου τοῦ θυ ἴδε τί ποιῶμεν καρί
δεις τοῦτο ὁ ἐκ λέγων ποῖος οὖν μὴ πρό
κωμεν τὴν ἐκδίκησιν τῶν βοῶντων μυκρὸς
δ ἡμέρας προσαύτου ἴδε ταῦτα ἀδίκη
ποῖος πορομιὰ ὁ ἐκ λέγει τὸν κρίτην ἐκεί
την τὴν ἀδικίαν τοῦ μὴ κρίθῃ φοβούμενον
μήτε ἄνθρωπον προσωπούμενον ἀλλὰ τὸ
σῶμα ποῖος χήρας αὐτοῦ ἐδύσοπον τὸν
λύσω τὸν κρίνοντα καὶ ἡμεῖς τοῦ μὴ κρί
μυκρὸς καὶ ἡμέρας καὶ ποῖος τε ἵνα μὴ
λύπροσοχὴ ἐκ τοῦ αἰρετίδικον ἡμῶν τοῦ δίκα
βόλου καὶ σοσοχὴ ἡμᾶς. ὁ μὴ χῶ ἰῦ τῶ χῶ. ὧ κ
λόγ λ ὁ ἰ τρισαίωγας τοῦ ἁγαίου γω γλ ἡμῆ
κυριακὴ. ϛ
τῶν ἁγίων μαρτύρων λογισθῶμεν πρὸς
κωνσταν. Τοῦτ ἔστιν μουσρου. Στιχηρὰ τοῦ
τοῦ ἁγίου ς.

τ ἀδελφοῦ τ. ὁλιτεπαροίσω
τῶ ἡρώδη· οὐκ ἐξεστοι ἔχειν τὴν
γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ μου· ἡδεῖα
ρωδιὰς. ἐμεῖ χεμαυτῶ, καὶ ἠθε λ
λ ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο.
ὁ γὰρ ἡρώδης. ἐφοβεῖτο τὸν ἰω̄ν.
ἀδως αὐτὸν, ἀνδρα δίκαιον καὶ ἅγι
ον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκου
αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει· ὃ ἡδέως
αὐτοῦ ἤκουεν· ὅπου δὲ ἐμέκει
τοῦ ἰωάννης σαφῶς ἐρεῖν ὑ
αὐτοῖς ὃ διαφέρων, ὑπὸ τῆς μύσης
ὃ τοῦ πόθου ἐκτιμήθη ὁ ἡρώδης.
ἐπιδὴ καὶ ὑπὸ τῆς ἡρωδιάδος ἐ κ
βιασθείς. μᾶλλε τὸν φόνον
τῶν ἀνδρῶ. εἰς ὀργὴν ὃ λήψας
χωτίαν· ὃ ἡθε μὲν αὐτὸν ἀμε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀλλὰ δῆ καὶ τὰ ψύξεως ἐστὶ θη· διὰ δὲ
κρύος ἐκαθάρθη· διὸ β ὁμολογήσει
ἐδικαιώθη· ὥσπερ δ' ἀφ' ἑαυτοῦ ἐ
ποίησεν ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ· τοιούτους
δ' ἡμεῖς δυνάμεθα ποιῆσαι σεμνάζει
β ὁμολογήσαι δεῖ· μὴ μοιχεύσεις ρ
ῥημάτι· ἐφονεύθη γὰρ τοῦ ἐν τοῖς δεκα
ἐντολῶν· ς'
οὐκέτι ἰχνύει ποιῆσαι τὸ ἐν τοῖς δεκα τοῦθ·
μηδὲν τοιοῦτον εἶπεν ποτέ· μὴ προ
φασίζου προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις·
ἑαυτὸν ὅλως δοῦναι θῆ ἡ ψυχή σου· ἔχεις
ἰχνύ τὸν πέρην τῶν ἐν τοῖς δεκα τοῦθ·
ἔχεις δὲ ὑπὲρ δύο· δύο δὲ λαοὶ δύο τὰ
τοῦθ· ἐστὶν ἡ δύο φύσεις καθαρτικὰ
β ἔρχόμενα ἐκ τοῦ σώματος· ἐστὶν δὲ
ψυχὴ καὶ· τὰ φύσει καὶ δύο ἐστὶν·
οἷον ἐπὶ τοῖς ἐν τροῖς ὑπῆρχέ σου ἡμῶν· ς'
ἀστὴν καὶ δύο ἐστὶν σαυτὸν ἰκαὶ· ὥσπερ
τὴν ἐν δίαν ἐν οδοξίαν καὶ ἐρᾶ σαι σαυτὸν ἰ
κὴν κλαίουσιν· ἀστὴν τὰ κλαίδυο ἐστὶν
ἐκ μέθης· ἐστὶν δὲ κ δύο ἐστὶ καθαρτικὰ

τῆς ψυχῆς

678

λάμπη τε ὡς ὁ ἥλιος· κληρονομοῦντες κακοπαθήσωμεν, ἵνα καὶ
συνδοξασθῶμεν· ἐν τῇ κλήσει ὑπομένωμεν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει
εὑρεθῶμεν δίκαιοι· ἵνα τῇ πρὸς Θεὸν ἀγάπῃ πιστωθῶμεν·
καὶ διὰ καὶ τὰς τοιαύτας ἡμῶν παρακλήσεις πρὸς ἡμᾶς·
ἀμήν·

Κυριακὴ πρὸ τῶν μηκτῶν, ἡ κατὰ τὴν χήραν·

περὶ τοῦ μὴ ὑπερηφανεύεσθαι τὰ μέλη ἡμῶν,
ἐν τοῖς κατορθώμασι· καὶ τοῦ δεῖν
φέρειν ψυχῆς· ἐν τοῖς πρὸ τοῦ θεωρήμασιν ἐπιστολῆς·

Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὅτι δὲ πάσαν ἀρχὴν δύσκολος,
καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῶν μηκτῶν ταύτην ὑπολαμβάνει
τὴν ἡμέραν· καὶ τε καὶ ἀσθενοῦσι μοι φ, τὴν ὑπομονὴν
ἐν πείνῃ· καταφρονεῖσθαι μοι φ καὶ ἀπολείπεσθαι·
ἀλλ' οὗτος ἑστέρηται· πᾶσαν παιδείαν πρὸς μὲν
τὸ παρόν, οὐδοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης·
ὕστερον δὲ, καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς
γεγυμνασμένοις, ἀποδίδωσι δικαιοσύνης· διὸ
καὶ ἡμᾶς αὐτὴ σθενεῖς παραμυθήσασθαι τῇ μὲν
τῶν μηκτάδος εὐθυμούσῃ, προθυμότεροι πρὸς
τὸ δέχεσθαι τὴν πάσαν γενώμεθα· εἰδότες ὅτι
προθυμίαν, ἐὰν μὴ ἔχωμεν καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων· τὰ
μὲν ἀφέσει, καὶ οὐ φανεὶ ἐσόμενον· τὸ δὲ ὠχεῖν, ἀ-
χεῖν· ὡς ἔστιν τοῦ μαντείου· ἡ ἔλυμία, τὸ καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὑπὸ τῆς ζωῆς δήσεως· καὶ προσώπων
ποιεῖ τὴν ἀχρηστομελετῶν καὶ λι-
λεται· ἐπιτα τιμάζει καὶ θλίψεται
ὡς ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῆς ζωῆς δήσεως·
διὸ δέομαι ὑμῶν ἀδελφοί μου καὶ
τέκνα· μὴ δείσητε καταφρονήσει
τοιαύτης· ἀλλὰ μᾶλλον ἀρχὴν φάθην
ἀπὸ τοῦ ἱερατοῦ τούτου· ἀπὸ πάσης τῆς ἐκκλη-
σίας, ἀνδρες καὶ γυναῖκες· πάσα
πειρασμὸν ὑπολάβετε· ἐπιφανείας
τοῦ πολυφαγεῖν· καὶ πολυπαθείας·
τοῦ πλαῦν καὶ ἀρτολοιπεῖν, καὶ μετε
ωρίζεσθαι· ὅτι· εἰς παῦν ἀρτομλόγου
ὕλαρκήσει ἀνθρ, ἀποδώσει λόγον τοῦ
θῦ περὶ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
ἀλλὰ εἰς ἕκαστος, ἐμθυμείσθω τὰς ἁ-
μαρτίας αὐτοῦ· καὶ δακρύσει καὶ πε
νάξει· καὶ τὸ σπήθος τοῦ προ καὶ τοῦ θῦ
παρακαλέσει· ἵνα μὴ ἀποδώσει κύ-
ριε, κτὶ τὰ ἐργα ἡμῶν· ἀλλὰ σωλαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὑπριήκοντα· καὶ εἰς κλύδωνα κακῶν
μὴ· καὶ πέλαγος πλέοντες πολλὸν καὶ χα
λεπὸν· καὶ ἐπικίνδυνον καὶ μακρὸ ν.
πόλιν· καὶ τοσοῦτον ἐστὶ τὸ μῆκος τοῦ
τελευτοῦντος, ὅσον ἐστὶ τὸ μέτρος
τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πολλοὶς
πειρασμοῖς· καὶ πολλαὶς θλίψεσι περ
ἐρχόμεθα καθ' ἡμέραν· ἵνα δόκιμοι
φανῶμεν καὶ ἀπολίσωμεν. διὰ τοῦ
πολλῶν προσκόψεων· χρεία· πολλῶν
δακρύων· πολλῶν μοχθηρῶν· πολλῆς
καταμύξεως· καὶ σὺν τριβῆς ἡμερῶν·
ὥστε τὰς ἡμέρας τῆς ἀσθενείας τοῦ
ἐκτὸς ἄλλας τοῦ βίου τούτου· ἀκούσωμεν
δὲ καὶ τῶν ἁγίων μεγάλων· ὧν
ὀθεοδόσιος μακρὸς ὁ μέρους θθάσας·
μᾶλλον δὲ ὁ κὲ ἡμῶν ἰς χς δι' αὐτοῦ ἀγῶνα
τοῦ λάβομεν· τῶν καιρῶν ἐκείνων· ἐ
πῆλθεν ὁ ἰς εἰς κλαυθμῶνα οὐκ· καὶ ἡκούσθη
ὅτι εἰς οἶκόν τινα· καὶ εὐθέως σὺν ἡμῖν
πολλοὶ ὥστε μὴ κέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καλὸν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἐὰν δέ τις
μισήσῃ τὸν θν καὶ οὐχὶ τοῦτο
τὸ φρονήσῃ τοῦ θυ εἶναι· ἀλλ' ἕτερα
ἀντὶ τούτου φρονήσῃ τοῦτο ἐστὶν
ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἴσως καὶ ψεύστης φανῇ·
οὐ γὰρ ὁ προφήτης ψεύδεται λέγων·
πλοῦτοι ἁμαρτίαν πᾶσι νοοῦσιν θάνατον οὐσίαν·
ἴσως· οὐ γὰρ ὁ ἐβραῖος στρέφεται
πόθεν· ἀλλὰ πᾶσαν ἁμαρτίαν πᾶσιν
τὸν καθαίρει· ἄλλον δέ τινα θρόνον ἔχουσιν
ἀόρατον ὡς φίλοι τοῦ θυ· εἰς φόνον δίδω
μαχαίρας καὶ μαχαίρων ὄψεται πᾶσα ἡ
τοῦ φόνου ἴσως· πᾶσιν θέα ἀνῇ
οἰκτρὰ καὶ ἐλάχιστος· πᾶσι φόνῳ ἀνῇ
μαχαίρα καὶ ὁ φόβος τοῦ λιὸς· ἐμπροσθ
τοῦ τοῦ πᾶσιν ἐπιρώτησαι αὐτοῦ· ἵνα
δοκιμάσω· ἐ φοβέρησαι αὐτῶν καὶ πα
τελάσεσιν· ἐδίζασι φόσ αὐτοῦ καὶ
ἐλεύθερησεσι· οὔτε γὰρ βραχὺ ἄρτον
θέλω φαγεῖν μεθ' ἐμοῦ· ἀλλὰ γνῶσιν
ὁδίκαιος καὶ ἄγχεται μέτρος φανῆτοις
ἀνοῖς ψεύσης· ἀδίκαιος ἐὰν ἔκδικος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ
αὐτῇ καὶ τελοῦσι καὶ τὸν ταύτης ἀδελ-
φὸν τὸν μεσόγειον πρὸς παράλιον θ'.
ἐπειδὴ εἷς φεύγει τὸν διώκοντα ἕ
φεύγουσι. Σπρώθη ὁ ὅστις εἰς τὸν ξ
χορὸς ἑρωτᾷ, καὶ δι' ἐφ ~ ειρήναιτὴν.
φοβηθεὶς δὲ μὴ ποτε οὐκ ἀλλάθη
τὸ τέρμος καὶ αὐτὸς αἰχμῶν θῇ.
πρῶτον μὲν ἀποκτείνει τὴν μητέρα ἑ
τὴν φεύγουσαν καὶ τὸν ταύτης ἀδελφόν.
εἶτα τὸ σῶμα αὐτῶν ὁμοῦ τῷ
ταύτῃ· ὡς δὲ εἶπεν ποιήσῃ ταῦτα.
πάλιν τελοῦσι ἐπὶ τῷ ἑαυτῷ ὄρει.
Σπορευθεὶς εἰς τὸν κόσμον. ἀ-
πὸ τοῦ τῆς ἑαυτοῦ. ~ οἰκονομοῦσι.
ἀποκτείνει ἑαυτῷ τὸ ὅσιος τὸν ἐκλε-
κτὸν δοῦλος θεοῦ. καὶ πεῖθη αὐτὸν
ἀποφάσει καὶ μεγαλυνόμενοι. ὁμοῦ ἐβ
ἀπὸ αὐτὸν ὅσιος ἰσάκωβος ἀπὸ τὸ φο-
τιμακλεώσῃ καὶ ὁ δυρόμβος τοῦ θ
ἀπὸ τοῦ κλαυθμῶνος ποιήσῃ. Σ ϛ'
ἡ ἐπαναστάσεως ἀποκτείνει.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δ' καὶ τὸν παράκλητον· καὶ τὸν
μέλλοντα θεραπεύσειν γυναῖκα καὶ
τοῦ· ἀμφότερα γὰρ χρεία γυναικὸς
μάλλιστα καὶ δ' μαρτύρησε τὸν παράκλητα
ἀποστείλοντος· δεῖ δὲ μὴ γυναῖκα εἰ μὴ
γοῦ· ἀλλὰ καὶ προσέχεσθαι· οὕτως
γὰρ ἀληθὴς γνῶσις τελεῖται, ὅταν
τὴν γυναῖκα οὐ ξενισμὸν ἀπέρχεται· ὅπου
βαρεῖται ὁ προσέχομεν τοῖς ἐκ τοῦ
βροτολέτου αὐτοῖς· καὶ ἐκεῖθεν
δ' ἐλθόντες ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν
ταλαιπωρίας· καὶ οὐκ ἐθέλει γὰρ τοῦτο·
ἐδίδασκεν γὰρ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς· ὅτι ὁ μὴ ὢν τοῦ λαοῦ ἀποδιδῷ
εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ οὐ τοῦτο γὰρ οὐ γὰρ
δ' αὐτὸς ἐστιν θεὸς· τὴν δὲ μεσοποταμίαν
ὀφείλει· πολλαχοῦ δὲ ἐν ταῖς θαυμασιουργίαις·
προεμβαλὼν τὸν περὶ τοῦ πάθους λόγον·
ἵνα μὴ νομίσωσιν ἀθλητὴν τὸν σωτῆρα μᾶς
ἐπαθεν· ἀλλ' ἑκόντα καὶ βουλόμενον· καὶ ἵνα
τὸν προφητικὸν σωτηρίαν· καὶ πολλὴν πρὸ
λαβὼν πολλαχοῦ τὰ περὶ τοῦ πάθους· διὰ τοῦ
ὅλου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄλλαι καὶ ἀπορρήγνυσι μίσει τὸν πόλε-
μον φιλοῦμεν δὲ καὶ μισοῦμεν ταὐτὰ
καὶ ταῦτα ὁμοίως τοῖς
ἐναντίοις τῶν πραγμάτων ἐσμέν τε
καὶ οὐκ ἐσμέν ἀθλίοις γοῦν ἐσμεν
καὶ δεσμοῖς καταπεπιέσμεθα τοῦτον ἀπεστυγ-
κάμεν ἄλλοθι οὐχ ὁρῶντες ὑμεῖς δὲ ἐπράθητε
ἐδουλεύθητε ἐπιπράθητε μικρίοις
χαλκοῖς ἐπρύτανεν ἡμῶν ὁ θε· ὦ δωτὴ
ριδὲ τούτω τί χάθον ἀποδιδώκαμεν
ἀντιπαράκαμεν ὑπερίσωμεν ἐλύπη-
σαμεν ὁδὲ οὐ παρεῖδεν· οὐ μεμίσηκα
μεν· οὐδιώκα· ἄλλοθεν ὧν· παρελθεῖ
δαι παραυτῶν φιλουμένων· καὶ ποιεῖ
ὁμοίως καὶ τὴν ἡμέραν ἀπολιθοῦσι θη μὲν
περικαιῶν· ἀνὴρ καὶ μὴ μόνος τὰς
μιαφονῖ· καὶ μὴ μόνος οὐ μισεῖ θη· καὶ ὁ
καὶ πολλοὶ δ' ἂν ὑμεῖς μὲν δι' ἕνα ὑπὲρ τῶν καὶ
ἕνα ἀπεστυγήκατε· καθάπερ ἡμεῖς ὁ πρὸ
ἡμέρας· ἐ καὶ ἀμφοτέρας παραπλη
σίως ἐσμέν· τί ὑμᾶς ἄλλοθι καὶ
ἐκ δεξιᾶς ἐκ δεξιοῦ ἐ· πιφρύκτωσιν·

ζ μεσταὶ οἰδῶν·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ λοιδόρησαι καὶ, ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν. καὶ μὴ δὲις εἴπῃ, ὅτι οἱ πρῶ
τοι λοιδορίας μοι οὐκ ἀπὸ τοῦ στό
ματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀπολύουσιν. ἀλλὰ
πολλὰ καὶ μεγάλα ἁμάρτωσιν αὐτῷ,
ὅσον ἐπιδικεῖται ὀκτώ. Ὁ
τι πᾶς ὁ μὴ ὀργιζόμενος καὶ πρὸς ἐπι
θυμίαν, ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρ
δίᾳ αὐτοῦ. λοιπὸν ἀρχὴ τοῦ κα
κοῦ, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου φυτεύ
εται. καὶ ἀπὸ τῆς καρδίας ἐξέρχεται
ὁ πονηρὸς λοιδορίας μός, καὶ ἐμέτου ἄξι
ος δολίως. καὶ λοιπόν, πρῶτον ἀρχὴ
ἔστω τοῦ ἐμέτου. εἶτα τοῦ πίλωτος,
καὶ τοῦ μετεωρισμοῦ. ἔπειτα τῆς
ἀφῆς. ἀφὴ γὰρ ἐλέγετο, τὸ διὰ τῶν χεί
λῶν φιλάφισμα. καὶ μετὰ ταῦτα,
ἐπὶ πλεῖστον τοῦ διωγμοῦ καὶ αἰσχροῦ
ἔρωτος τῆς ἁμαρτίας. καὶ λοιπὸν μ
δέχεται κλοιὸν ἀρχὴν, ποιῆσαι καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μεγαλειότητι ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος, καὶ
μεταλήψεται ἵνα μὴ προσθῇ ἁμαρτάνειν
παιδὶ τοῦ διαιωνίου· καὶ φύτευ
σις χειρὸς αὐτοῦ· μὴ ποδὶ καὶ τοῖς
τοῦ αἵμα καὶ, εἰσερχομένου εἰς τὴν ἐκκλη
σίαν· καὶ οὐκ ἔρχεται μετὰ τὰ πατρι
κὰ σεισμοῦ καὶ ὑποκλιθῆναι μετὰ φόβου
θῦ· ἅμα ἀλλάσσουσι τὰς φορεσίας αὐτῶν
καὶ στολίζονται· καὶ μίσους τὰ πάθη
τικοῦ· καὶ οὐκ εἰσέρχονται μετὰ τὰ πα
τρικὰ σεισμοῦ, ὡς πρέπει ἁμαρτωλοῖς
ἀλλὰ χωρὶς τοῦ στολίζονται τάχα ὡς ἐμοί,
καὶ ἐσωκαρδίαν αὐτῶν· ἀλλὰ ἐρχο
νται καὶ ἄλλα μέλη· ἐλεημένου
μαίνα· οὐκ εἰσὶ τὰ μὴ ὑπάρχει καὶ στο
λίζεσθαι οὕτως· ἀρχὴ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ θῦ· ἵνα προσκύνησις τοῦ θῦ· καὶ
κλάυσις τὰς ἁμαρτίας σου· καὶ οὐ
πατρικὰ τὰ πατρικὰ καὶ σκύ
τος θανάτου· καὶ ὡς τετρημένης

καρδίας και απ̣ουσι τὰ φόνου και
πρόνου· και μιὸ̣μ̈ιλὲς και φθορί
ζης· και τοὺς ὀφθαλμούς σου αρέφης
ἐν̣θεν και ἐνθεν, και περιεργάζεσαι τ
ἕτερους αὐτούς· και λοιδορεῖσαι, ἀλλα τ
ἄλλων· και ἐαν αμαρτήσης εἰς τοιοῦτον λο
γισμὸν, ἁμαρτίαν ἐχεις και οὐμισθόν·
οἱ ἄνδρες, απ̣ε̣ι̣ται και τα αἱματολαι·
κ ζ τοθελειοθ̄ς· και μη αρέφεσθαι ὁπ̣ϊ
σθεν και περιεργάζεσθε· ποία τοῦ γ̣ϊῶ̣
καὶ ἐαν̣ ἐυμορφώτερη· πῆ αδὲ και
λοαόρϊωδες· πῆ αδὲ λευκότερη· και
πῆ α σὶ τὸ χροος· μη παρακαρ̄ς
μηθλίφωμεν τοῦ δεσπότου·
τοῦ ἐυσπλαγχνου και ἐλεήμονος τ·
ἀλλα θερα πεύσωμεν, δϊερμηνέα
θεοῦ· ἵνα και αὐτὸς θερα πεύσηται·
και ἐαν ποιῶμεν τὰ θελήματα αὐτ̄·
ζβα ποαιλλεῖ ἐφ̈ ἡμᾶς τα ἐλέη αὐτ̄·
σὶ τοῦ και οἰκονομήσει ἡ μεα̣ τ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ τῶν ὑμῶν μὴ τοῦ ἑαυτοῦ.
εἰ δὲ καὶ τῶν ὑμῶν· ἀλλὰ φέρεσθε
τοὺς χριστοτόκους θήρας· πε
ρὶ ἀγαθοῦ ἀγω
νίζω· ἵνα σωθῶ· ἀγω
νιῶ δὲ καθάπερ καὶ πάντα μὴ
οὐκ ἀγωνιζόμενος· ἀπὸ ἀμφοτέρων
ἕως ἑκατέρων· ὁ ὢν ὡς σκότος
ἐξεδύσατο· καὶ ἀπὸ ὤμου ἕως καρ
πῶν ἱμάτιον οὐδαίων οὐκ ἐπαιδεύ
θη· οἱ ἰουδαῖοι μέλλουσι· οὐ γὰρ οἶ
σθα μὴ ἀποκτείνωσι· οὐ μὴ σταυ
σώσωσι· μὴ σταυρώσωσι· οὐ μὴ κοι
μῶ
μοι· οὐ γὰρ μὴ σταυρωθῶ μοι ἰουδαῖος,
ἀλλὰ μαθητὴς κοιμωμένου μου,
τὸ πάθος τοῦ χυ ἐμὶ κριθησομαι.
πρὸ σοῦ γὰρ ἐμοῦ πεπράγατε μέλλοντες.
ἃ πρὸς σοῦ κἀμοῦ ἓν γεγράψεται.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

γ ἀρόμοιόσ ὅτι ἐμαύτῳ τῷ μου
θετείῳ υἱ· καὶ παγίδευσεἀυτὸμόμῳ·
ὲ παραδόσταὶς θαμάτου· ἐπειδὴτὸ
εἶ πεμαὐτῷ· ποῖοδεῖἀμαπολῦτον θν̄
, ὃβόρκοτὰς ψῡχὰςκαὶ ὃβόρκοτῆσδῦ
, αμοίας· λέγειαὐτῷ· καὶ τοῦ πρκοίου
, σουοσ ἐαὐτοῦ· μέγαντὸρῆκλ· καὶτὸ ὅπῖ
σταμὰ φοβερόν· τοῦἀμαπολῦτὸν πρκ
σίομοσ ἐαυτοῦὸ λύὸς· ὰ πὸκρῖθεὶς δὲ
ὸ μολῖκοσ λέγειπροσ τοῦχῦ· καὶτῖς ἐστῖν
μου πρκσίομ· ἵ ἵμαυτοῦτονοσ ἐμαυτοῦ
ἀμαπίσω· ταῦτα δὲ ἐ μβθέλωμδῖκαι
, ουῶ ἐαυτοῦ· τῖς ἐστῖν μου πρκσίομ· ὑπερ
, χω πόντας· μολῖκοσ ἐστὶλῖ· χρίμοσ καὶου
χρῖ μοσμαι· δῖκά ζω· καὶ οὐκαταδῖκά
ζομαι· πόντες μου χρῖζονται· ἀμὴ οὐ
δεμοσ χρῖζω· τῖς ἐστῖν μου πρκσίομ· ἵμα
τοῦτονοσ ἐμαυτοῦἀμαπίσω· ὸδὲ ἐκ πρ
αὐτοῦ· οὐκ οἶδας ὡμολῖκὲ τὶ σουἐστῖν πρκ
σίομ· ἀλλ πολλαὐτέρηἐστῖν ἀνθρώπου·
ἐῖ ἐστῖν ὸ βασιλεὺς καὶὸ ἰδῖώτης· ὸ πλού
σῖοσ καὶὸ πένης· ὸ θρὸ σὰὐ γραΐλλαν·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πλησθῆναι καὶ ἁρπασθῆναι
μεταμορφοῦσθαι. διὰ τοῦτο καὶ
φησίν· οὐαὶ οἱ ποιοῦντες τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν ὡσεὶ ἀράχνην.
καὶ πάρεσιν οὐ λέγει ἀλλὰ νόσεις αὐτῆς·
καὶ ἱστὸν οὐ λέγει ἀλλὰ σκηνὴν ἀράχνης·
ἀλλ' ὅσον μὲν ταῖς ψυχαῖς τὸ σοφὸν τοῦτο
δράσωσιν· ὅσαις φορεῖς πλέκουσι
καὶ μεθύουσι· τοσοῦτον καὶ μεμιασμένοι.
καλοῦσι τὰς μετὰ τοῦ μακαρίου παύλου
λόγους· καὶ ποῖ πλέουσι οὐκ εἰδότες·
ὅσαις δὲ φοραῖς πτέρυξι τοσοῦτον ἐπὶ
ρουν· καὶ εὐθέως ἴδοις τὴν μακροθυμί
τοῦ θῦ καὶ τὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν· ὁπῆ
μεμιασμένοι· πλησιάζεται καὶ ὁ κς· κς
γὰρ οἱ τοσαύτας ἡμᾶς ἐποίησε πτέρυγας
διὰ ταύτης μεμιασμένοις καὶ τὸ δέχεσθαι
πίστεως καὶ χερσὶ πόσαι τὰ ἁγια τοῦ θῦ·
ἐκδέχεται καὶ φόβος· εἰ ποτὲ αὖ

ἀρ' ἐδιδάχθη παρ' αὐτῆς μᾶς αὐτῆς·
φωνηθείσης μὴ τοῦ τημι καὶ τὸ καὶ
ρου παρ αδρα μοῦ τος, μετα μελ
θὴ ὁ πρῶδης αὖ αὐ· -ται τῆς μέθης·
ἢ καὶ τοῦ φέρομαι μὲ παρακαρ-
δοῦ μαι, ὀρευθερώσω τοῦ ἰωάν
μη· ὃ περιρῦπος βρόμεος ὁ μα
στρεύς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς οὓς
μαι μαχεῖ μέμου, οὐκ ἠθέλησ
αὐτὴν ἀθετῆσαι· περιρῦποσ ἐστ-
γε το, διὸ μὲ ἔμερρε μέτα ἀμερεῖμ
ἀμβραν καὶ δίκαιον· καὶ κι μὴ σαι
προσελθοσ ἑαυτοῦ τοῦ ὄχλου·
προφάσει δὲ τῶν ὅρκων ὁ ἀμόλι
τος καὶ ἐρωτερώτητος πρῶδης,
φόμεν τοῦ δίκαιον· ἀλλ' ὦ
γυναικεῖον ὁμόμβραπποδον πρῶδη·

φο φόμι Sπιζι

1

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λζ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λάβε χρυσίου λύτρα στατῆρας εἴκοσι ἀπὸ
τοῦ μισθοῦ· καὶ τοῖς ὁμοίοις ἰδιόγ
γράφου τραπεζοποιίας σου· ὁ
δὲ θέλει ἀποκλείσαι τοῦτον τὸν μισθὸν
ἑκατὸν τὰ στατῆρας καὶ ζωγρήσει αὐτὸν
γίου· καὶ σκορπίσας αὐτὰ ὡς θέλει C·
ὁ δὲ ἰσχυρὸς μετὰ τῆς χαρᾶς μετὰ λύπης
δείλιχρίου οἷς καρδίας, τὸ ὁμοίωμα χάρας
εἰς τοῦ θῦ· ἐποίησεν τοῖ διόγραφου
τοῦ ἀγρίου· καὶ λαβὼν τὸ χρυσίου ἔδω
κεν αὐτὸ τοῖς τοῦ χοῖς ἐλεημοσύνην·
ὁ δὲ ἄγριος λαβὼν τὸ χειρόγραφου
τοῦ ὑποκρυφῆ ἑαυτοῦ, μετὰ
τὰς φιλείας μεγάλης· διαμείνας τοῦ
τοῦ πολλοὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνους κάλως·
μετὰ δὲ χρόνου τινὰς, γόητα τοῦ θεοῦ
τοῦ τοῦ ἀγρίου, ὃν τῆ τελευτῆ αὐτοῦ
ἐποίησεν ἐρῆς τεκμοῖς αὐτοῦ λέγων·
ὅτι ἐν τῶ τὰ φιάσαι με· βάλλετε
σχοινίον τοῦ χερσίου τοῦ διόγραφου τοῦ
ἑνὸς θεοῦ τοῦ λίθους καὶ στε τὸ με
καὶ δεμοὺς χιλιώσουσ· ἐτελεύτησεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

(1) τὴν θείαν καὶ ψυχο φελῆ ἀγάπην
τοῦ Ἐσπερὰ φῆ, ζωοτογοῦν ταῦτα τῇ.
Διὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· τοῦ ἐν θεῷ ἡσυχάσαι· τοῦ ζω
κεφαλαίου· τοῦ ἀσωμάτου· τοῦ φόβου
(2) υ· καὶ ὡς τοῦ περὶ τὰ ῥυθμιακόλουθε
λεῖ τῷ τὰ ἐσχάτῳ ῥῶ ῥήματα καὶ βου
λεύματα· ἀπρόθυμή σκουσῖ τῇ ψυχῇ
διὰ τῶν σωμάτων· οὕτω καὶ οἱ ἐν δεῖ μᾶγου
τες τὰ ῥυθμίου τοῦς· ἀγαζωοτογοῦν
ται· καὶ κατὰ λίγον πρὸς ῥυθμὸν τὴν
ἀγάγονται· διὰ τοῦ ῥ τοῦ ῥαφαλῶ τοῦ ὑ
μᾶς· ἀλλ' βούμεθα τὰ χρείων βγα·
φεύγειν τὰς φλυδρείας τοῦ διαβόλου
τοῦ τοτε· καὶ τὰ σάρκα ῥας ὅτι θῦμιας
τῆς σαρκὸς· ὅτι ῥῶ (2) ῥοῦ εἰσῖ ἐκ
φωγήματα· καὶ κατὰ μῖᾶ γουσῖ τὸ
ψυχῆς τῆ ὑποδοσῖ· καὶ καθάπερ
τοῦ ὑλῖκὰ εἰδύματα ῥαίγουσῖ κὰ
τοῦ ζόμβγα· οὕτω δὴ καὶ οἱ ἀέρ οι
λγικοὶ δαίμονες ἐχόμβγοι εἰς τὴν καρδίᾳ
διαπονᾶσθαι ῥς· ῥῦ τοῦ αἰγουσῖ τῆς ἐ
λειγῆς ψυχῆς τῆ ὑποδοσῖ· κὰ τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ ἀασὶς· καὶ ὀλίτομ τὸ καὶ ὀλίτομ, ἐ
ξέκριμεμόρασ· καὶ οὔπε τῆς ἐκκλησοῖ
λκοῦσαι θέλουσι, οὔπε διδασκάμου·
οὐδὲ σὺμμυρηγκλοῦ ἀμοῦ καὶ πε
ρομτος· ἀλλὰ μεδλλομ λκροῦσι τοὺς πε
ρομτας καὶ κατὰ φομοῦσι, καὶ πέ
ρουσιμ· ὡς δὴ θεμ αὐτοὶ, φομίμότεροι
ὑπάρχουσιμ· καὶ μῦ ρομτας, ὅτι ὀκός
καὶ οἱ ἀμοῖ, οὕτως ἦσαμ ἐξαρχῆς, ὡς
περ ἡμῖς σήμερομ· ἀλλ' ὡς περ σὺμφέρ
ομ ἦλθε τοῖς λκρότεροις, ἀτέρα τῶ
ὠῶμ, οὕτως ὁμοίως ἔρουσιμ οἱ ἀμοῖ τῶ
μῶμ καιρομῦ, καὶ τοὺς πολεμίους ἀμοῦ
τοὺς εὐλογημέμους· τοὺς φομεύμε
τοῖς θεοῦ· πομηρεῖς εἰς ἐκείμους σκάμδαλον·
κέχβρα· ἢ μεμησικακίαν· ἀλλὰ φάπ
α' λοσ καὶ πλεροφορίαν· καὶ χαρ
σ' ἀταξίασιμ· καὶ ἴσως ἀτάπμ· καὶ ἐ
ξωφάπμ· καὶ ἴσως φθορὰ ἀλοσ· σ'
βωφθορὰ πλεροφορημέμη· μῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐτὴν οἱ αἱ οἵ. ἀκουσον ἀληθῶς λέγεις
τί τὸ λείπον κε· καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνω
ἕλλειπες· καὶ οὐ τοῖς εἰσὶ δὲ πρὸς τὸ θεωρῆσαι
οὐδὲ στενὰ ταλαιπώρησε· ἐὰν δὲ ὄντως σου
ἔχεις εὐδοξίαν καὶ τοῖς εἰς αὐτὴν δὲ
αὐτοῖς αἱ οἷς, μὴ θορυβοῦ οὐκ ἔχεις· διότι
θε· ὡς καρδίαν γνῶσις, τὴν ἐμὴν καὶ
αἱ οὐ καὶ λείπει αὐτὴν, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς·
Σ θέλεις μαθεῖν τὴν ἀλήθειαν· ἀκου
χρὴ λέγει ὀκε· δεῖξαι τὰ καλὰ ἔργα
τρισὶ αἱ οἷς, ὁ ὡς εἶδως καὶ δοξάσωσι.
Ὁ μὴ τοιοῦτον ἐν τοιούτῳ οἷο· καὶ λίμ
λέγει κε· ὁ ὅταν τοῖς εἰς ἔλεγχον
σωμ· καὶ ὅλως ἐμπροσθεν·
ὃ ὅτι ἐν τοιούτῳ τοῖς χρὶ ται, ἐν ταῖς
σωμ ὡς ταῖς καὶ ἐν ταῖς ρῆσις· ὁ ὡς
δοξασθῶσι μὴ τοῦ ἑαυτῶν· οὐ καλ
τοῖς αἱ οἷς ἐν ἐν τοῖς χρὶ ται· ἀλλ αὐτὴν
γρά· ὁ ὅτι ἂν βούλῃ τοῦτο τὴν ἔλεγχον σῶν
αὐτῶν καλ τοῖς εἰσθαι· ὁ ὡς ὁ φαίνομαι
τοῖς αἱ οἷς, δίκαιοι· δι' αὐτοῦ τοῦ ἔλεγχόμενος·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τ ἀδελφ· ἀμφοῖν κεῖται τὸ μὴ
τοῦ ἀδελφοῦ, οὐδὲ παιδίον ἔχ-
ων ἐξ αὐτοῦ· ἐπειδὴ σκοπῶν ἐμ-
πω μοιθέτην, δύναται ἂν ὁ
μὲν τῶν τεμνόντων τὸ ἀδελφῶ-
ν στῶμα ἀκαθαίρετον, ὡς
περιποιεῖσθαι μηδένα, ὡς
τε μὴ μεῖναι τῶν διαδοχῶν ἀκά-
θαρτον· ἐμβαίνει δὲ καὶ τε μὴ φθ
παιδίον μὴ εἰς διαδοχὴν τοῦ γονέως
ὃ κ ἐνέδωκε τοῦ χορηγεῖσθαι·
διὰ τοῦτο, καὶ μὴ ἐξ ἐπιτροπὴ
τοῦ δικαίου ἀπρόσκλητος, ὥστε τὴν
ἀδικίαν καὶ τὴν πορευομένου ου
ζωῆς· καὶ μὴ ἀκουσίου μέρος·
γονομένης μὲν μέρας εὐκαίρ,
ὁ πεπρώδηκε τοῖς γονεῦσιν αὐτ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χώνεδερματίνομχιτῶνα, ἀλλὲ
μεδύθημβ̄ τοὺτῆςσαρκοὶαἵμα'
τινομχιτῶνὰ· διὸεἰπείρεσθεάσ̣ω
μὲνεμπτεῦθεν· ἀπὸτοῦθαμαπτό,
ἅςτὼνζωὴν· εἰπείρεσθεάσ̣ωμὲνεμ
πτεῦθεν· ἀπὸτῆςφθορᾶςεἰςα'
φθαρσίαν· εἰπείρεσθεάσ̣ωμὲνεμ
πτεῦθεν· ἀπὸτοῦσκότουςεἰςαὐ
γὴνφῶς· εἰπείρεσθεάσ̣ωμὲνεμπτεῦ
θεν· ἀπὸτῆςὀδύνηςεἰςτὴνεὐ
φροσύνην· εἰπείρεσθεάσ̣ωμὲνεμ
πτεῦθεν· ἀπὸτῆςδουλείας, εἰςἐ
λευθερίαν· ἀπὸφθορᾶς, εἰς
τὴνἀφθαρσίαν· ἀπὸτοῦθανάτου
ὡδὶτοὺβ̄· ἀπὸτῆςκαταχθ̄ς,
ὡδὶτὴνπαραδείσουπρ̄
φήν· ἀπὸτῆςγῆς, εἰςτὸνοὐρ̄ν̄ὸν·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Φ 3
1173

τοῦτε πηχοῦς καὶ τῆς πλίνθου τὴν
λαβοῦσαν ἀπὸ μέσης τὰς γωνίδας τὰς
μακρὰς τοὺς ἀμβλείους, τὰς ὀξείας
τοῦ διαμόρου ἐλευθέρους τῆς
γραμμῆς· δόξα τὴν ἀφαίρεσιν
λῆσον δηλονότι πασικτίσεις·
ὅτι ἐν τῷ ἐρυθραῖ μέρει διελὼν πρότε
ρον· εἰς τὸ οὖν φυγάδα διασσοῦ
μερος· γωνίδι διαιρούσαι εἰς τὴν σορ
κίσου τοῦ φαινοῦ τὸ μεσότοιχον,
εἰς τὸ τοῦ μακαρτίου ἡμιόλιον διαρρη
ξαι χειρόγραφον· δόξα τὴν ἀμεξι
χνιάσιον σὺν καὶ παιδάστεσον ὑπ̄ ἡ
αι· ὃς πρὶν μὲν ἐν ἐρήμῳ τοὺς πρᾶ
κτῶν ἐμ ἐπισίμ ἐκδρομοφόρκου
πεσσαράκοντα· ὕσωμεν, ἄρτον
ὀψίον· ὕδωρ δὲ πηγάζωμεν ἐξ ἁ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ δεσπότην· ἐπὶ τὰ ἐμά δυα
τὴς ἀπάσης καὶ θύτερα τῶμ ἀπὸ
ὤμος κεκοιλημένῳ ὑποχθονί
οἰκητήρια· βάβαι τοὶ πε
πεδημένους καὶ ἀπὸ ὤμος κε
κοιλημένους· ὡς τοῦ τὰ πόδ
τὸ θυρα καὶ ἀμάλια καὶ παρ ε
στερὰ τοῦ ἄδου δειμητήρια· ὦ
οἰκητήρια καὶ καταδύσεις ἀσκ
λαια· ἢ θεόδμητος τοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ
κατ ἰμαμεν αἰ γλυκφόροις παρου
σίαν, προφθάμει πόντας τὸ
βριηλοάρχι ἀραύτητος· ἀπεδή
απτ· βεθυμῶμ χαρᾶς εὐασπάλ
ἀμοῖς φέρειμ· καὶ ῥηστιπιμα
μελιχωτάτην καὶ ἀραυτητιχω
τάτην· ῥαμπραμχ μεομπιαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόπεμόγουκ λ᾽ῶ᾽ῖ᾽· λ᾽μεροῖσα
λὲ ἀυτὸμ, οὐμόγουοὐκἔραθεμ ἐ᾽
κεῖμογ. ἀρμὰ ὺκαὶ τοῖεμιπολεμεῖαι᾽
ρογιεἐδκμοσιεύθη· καὶ μέχρι π᾽
τοὲ, ἐμὸ᾽ρωτῶ χοέμιωδημοσ᾽ι
έυε ται· καὶ τὸ φομερόπερογ,
ὅ᾽τι κμηρομόμογ ἐ᾽αυτημ᾽ ἀι ςω
μίου καταδίκηεχὰι χοράσε ως ς
λ᾽ πειρτάσαντο μὴ μεταγοησεῖ
σὰ· μαθόν τες τοίμως καὶ ἡμεῖς
λ᾽ αμπτοὶ οἱ α καὶ ὅ σα ἀπο τ᾽ι
κτειδείμκ τὸ ἀπερισκόπω ς
ὸμμύειμ καὶ προπετῶς· καὶ
τμόμ τες παύτης πορμείας καὶ
λ᾽ καθαρσίας ἀποτερεῖ μαται·
μὴ ἐπιὰδίκοις καὶ ματαίοις
ὸμμύωμεμ· μὴ δ᾽ τοῖς τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παραλήψ. αὕτη τας μόσους ἐπαγγή
αὕτη τηψ χειμαψ καὶ βλάβηψ τοῦ σω
ματοψ καὶ τοῦ ψυχῶψ προξενῆ. δι'
αὐτοῦ το λέγει· ἀφαίρεσαι τὸ σου τέχνου
αἰ ἁμαρτίαι σου. ἡ δὲ τῆψ θ
τοῦ παραμυθίαι ἐκεῖνα θαυμάζει
ὅ διὰ λογιζόμενοψ τὰ ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶψ· τοιοῦτος· οὗτος βλας φημίας
λαλεῖ· πόσῳ δὲ ἀφιέναι ἁμαρ
τίας ἢ κρίνειν ἢ θεόν· βλας φημεῖ ἀγνω
μαται περὶ βαλεῖν αὐτοῦ ἀθε λογ φ δὲ
σαῖοι· τὴν δίκην καταλῦσι φέρουσι
τὴν ἐξουσίαν· ὁ παρόμοιος ὁ μοσαμεῖνο
προσέπταιεν· ὅτι τοῦ τό που τὰ βλας
φημεῖα κατὰ τοῦ θεοῦ, ⁓ λέγατο ὦν τὰ
αὐτοῦ εὐθέος· ἰδοὺ δεκτὸς ὁ καρδιογνώ
στης τοιούτων προφήτης θυμάτα·
ἐλέγχει αὐτοὺς λόγου· ἰγνατίεν θυμά
σθαι τοῦ προαύξησιν τοῦ καρδίας ὑμῶν·
τίγαρ ἐστὶν εὐκοπώτερον· εἰπεῖν τῷ
παραλυτικῷ, ἀφίεται σοι αἱ ἁ
μαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν ἔγειραι καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ποσὶν δὲ ἡμῖν ἐλλείπουσι καὶ αὐτοὶ καὶ οὐ χὶ
πάρχειν θεὸν εὐαγγέλιον· ἀκούσον
τοῦ παύλου τοῦ ἀποστόλου· πρὸς
προσκορῖν θίους· ἀδελφοί· μὴ δὲν
ὠφελοῦμαι ὡς φορτίνες ἐσόμενος
ἔτι τεσσεράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη
χὶλιάδες· ἵδε σὺ ἁμαρτίας ἀ
πὸ φασῖν; ἵδε τὴν ἁμαρτίαν τί ἐ
στὶν ἑρμήνευε ταῦτα ἡμέτερα· μὴ μὴ
θοιτο λοῦμεν· μὴ οὐκ εἰσῖν ἀλήθειαν
ταῦτα ἀλλ' ἀληθῆ ταῦ· μὴ οὐκ ἔδωκα ἡμῖν
εἰκείνοις οἰ ἀγαθοεργίες· οἱ ἐ πιτοῦτο·
τοιοῦτος περὶ ἡμῶν
σωμεν καὶ ἡμεῖς· μεγαλοκοσμεῖν
μὴ δὲ σωμεν δίκην· ἵνα μὴ χαρὶς
θρησκεύωμεν διὰ τοῦτο πρὸ
φασῖν ταῦτα· ἵνα φύγωμεν ταύτην
τὴν ὀργήν· μὴ τοίνυν ἐ πειδὴ μακρο
θύμος ὁ θεὸς· διὰ τοῦτο φθαρῶμεν·
οἱ γὰρ αἱ μαρτάνωμεν· καὶ μένωμεν ἁ
μάρτητοι; μὴ γένοιτο θαυ εἰροι· ὅπο
θεν τηλικοῦτοι γοῦν ἀφ' ἡμερῶν ἐ.

ἀπὸ βάρος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁτὲ βραδύνω ἢ τέσσαρας ἡμέρας· ὀνείδιζον
οὖν τὸν λάζαρον τετραήμερον τεθνεῶτα·
ἵνα δὲ καὶ ὑβρίζοντος αὐτοῖς εἴπωμεν, ὅσῳ
μᾶλλον φαντάζεσθαι τὸ θαῦμα· ἵνα δὲ τε
ἡμέρας ἀνίσταμεν ὁ Χριστὸς τὸν
τετραήμερον· ἢ μᾶλλον ἵνα τοῖς παροῦσιν
μὴ ἰουδαίοις ἐπιδείξηται τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν·
ὡδὲ ἐν βηθανίᾳ ἐγγὺς τῆς ἱερουσαλήμ·
ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε· διὰ τοῦτο
τοσοῦτοι τῶν ἰουδαίων ἐλήλυθασι
πρὸς τὴν μάρθαν· καὶ τὴν μαρίαν
ἵνα παραμυθήσωνται περὶ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτῶν· εἰκότως· ὡς οἱ
αὐτοὶ παῖδες· ὁ ἰησοῦς ἔρχεται· ὑπεμίμνησκεν
αὐτὰς· καὶ δεῦτε τοῦτο καθέζετο· οὐτε δὲ
καὶ μαρία ἐν οἴκῳ ἐστὶν ἔτι· καὶ μάρθα μὲν
πλουσιώτερον ὑπεμίμνησκεν αὐτῇ· ὅτι
τοῦ φιλοπροσηλύτου ἦν θάνατον· ὅτι
τῶν σὺν μαρίᾳ λάζαρον τὸν ἑαυτῆς
ἀδελφὸν παρόντα ἑαυτοῦ κλαίοντας· ὅτε μὲ
τὰ τῶν ἰουδαίων καὶ ἀπαιτῶν· ἃ
ὡς ὧδε φιλοστοργεῖ, οὐκ ἀνὰ πᾶν μέρος
ὁ ἀδελφός· καὶ μᾶλλον ἰδοὺ τεθνήκει·

τὸ σταθμὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ παύζεται ἀπὸ τῶν πιστῶν
ἀπὸ κακίας· διὰ τῆς τῶν δακρύων
ἐπὶ τῆς μετανοίας γνῶθι· ἀφαίρεσις
ἐπιγὰρ ἁμαρτίας γίνεται καὶ κα-
θαρότης γίνεται καὶ τῶν πάθων
ἕξις ἀπὸ τῶν ἐναντίων· ἐπὶ τῶν
ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως· ἐπὶ τῆς
δευτέρας παρουσίας· ἐπὶ τῆς
κρίσεως· λέγω τὴν ἀποβολὴν
δεύτερον τὴν νηστείαν· τρίτον τὴν προσευ
χήν· τέταρτον τὴν ἐλεημοσύνην· ἃ
πάντα δύναται ἀπὸ καρδίας γίνεσθαι τοῦ θρο
πάσχοντος· καὶ οὐχ οὕτως τὰ ἔξωθεν
ὑπερῶν γίνεται· ἑαυτὸν ἐκένωσεν
λύπην ἐλέους· ἵνα τοῦτο ἐν ἀληθείᾳ
πάσχῃ· ἀποθεὶς ἐλεημοσύνας τοῦτο
ἵνα μὴ ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ τὸ δίκαιος
χριστὸς· λέγω τὴν ἀποβολὴν πρῶτ·
δεύτερον τὴν νηστείαν· τρίτον τὴν προσευ
χήν· τέταρτον τὴν ἐλεημοσύνην· ἃ
πάντα δύναται ἀπὸ καρδίας γίνεσθαι τοῦ θρο
πάσχοντος· καὶ οὐχ οὕτως τὰ ἔξωθεν
ὑπερῶν γίνεται· ἑαυτὸν ἐκένωσεν
λύπην ἐλέους· ἵνα τοῦτο ἐν ἀληθείᾳ
πάσχῃ· ἀποθεὶς ἐλεημοσύνας τοῦτο ἵνα μὴ ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ τὸ δίκαιος
χριστὸς· λέγω τὴν ἀποβολὴν πρῶτ·
δεύτερον τὴν νηστείαν· τρίτον τὴν προσευ
χήν· τέταρτον τὴν ἐλεημοσύνην· ἃ
πάντα δύναται ἀπὸ καρδίας γίνεσθαι τοῦ θρο
πάσχοντος· καὶ οὐχ οὕτως τὰ ἔξωθεν
ὑπερῶν γίνεται· ἑαυτὸν ἐκένωσεν
λύπην ἐλέους· ἵνα τοῦτο ἐν ἀληθείᾳ
πάσχῃ· ἀποθεὶς ἐλεημοσύνας τοῦτο ἵνα μὴ ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ τὸ δίκαιος
χριστὸς· λέγω τὴν ἀποβολὴν πρῶτ·
δεύτερον τὴν νηστείαν· τρίτον τὴν προσευ
χήν· τέταρτον τὴν ἐλεημοσύνην· ἃ
πάντα δύναται ἀπὸ καρδίας γίνεσθαι τοῦ θρο
πάσχοντος· καὶ οὐχ οὕτως τὰ ἔξωθεν
ὑπερῶν γίνεται· ἑαυτὸν ἐκένωσεν
λύπην ἐλέους· ἵνα τοῦτο ἐν ἀληθείᾳ
πάσχῃ· ἀποθεὶς ἐλεημοσύνας τοῦτο ἵνα μὴ ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ τὸ δίκαιος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κοσμου τὸ ἀμφήριον· ἔστὸ, ὅσα δύναται
ἐστὶ τῆς καὶ λύσεις, οὕτως ἐστὶ καὶ ἡν
τοῦτο ὁ ὦ. ἀλλ' οὐδὲν τὸ δὲ οἱ δέκα
ἀρχὴ δὲ τοῦ ἀμφισβητεῖ ὃ περὶ τὸ ἀνακόσιον
σίωνος· ὁ δὲ προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἶδα τε ὅτι οἱ δοκοῦν-
τες ἄρχειν ἔθνῶν· οἱ μεγάλοι τῶν
ἀνθρώπων κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ
οὕτως δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ
ἐν ὑμῖν γενέσθαι μέγας, ἔστω ὑμῶν διά-
κονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος,
ἔστω πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ
διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν· καὶ τοιοῦτον τὸ
καὶ ἐκεῖνοι τῶν μαθητῶν τοιοῦτόν τινα
οὐ φέρουσι λογισμοὶ τοιοῦτοι· διὰ τοῦτο
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς περὶ τοῦ πρώτου·
ὅτι οἱ μὲν ἐξ ὑμῶν οἱ εἶναι πρῶτον, καὶ
ἐν οὐσίας αὐτῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ πρώτου καθεδρίαν,

÷ καὶ τὴν εὐσεβῆ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐγρηγορέναι· ὀκαρτωσοι τὴν ἁμαρτίαν
ἐκβλάστησιν· τὴν κατηγορίαν ἐν τῇ
μὴ πραβασαύζω· ἐὰν ἐ μὴ ὁ λόγος
πάσχωσι ἐν· πολλήσω· ἐμμόκο ὃν
τρόπον ἐσὶν ἡ ἁμαρτία· ὁ βασιλεὺς
γὰρ ἀναιρεῖται· ὁ δὲ
δοῦλος εἰς μὲν τοιοῦτον τὴν ἁμαρ
τίαν· ὃ βασιλεῖ· οὐ βασιλεῖ μὲν·
οὐδὲ φόβος δουσιάν ἐσι· ἀλλ' ἁμαρ
τεῖν τὸ ἁμάρτημα ὃ ἐ ποινοα·
ὅτι οὐκ ὃ βασιλεῖ μὲς ἐσκοτίαθη ἡ ψυχὴ·
ἁμαρτίαν ἐ τὴν ἁμαρτίαν ἐ
ποινος· τὸ τοῦτον· ποίμνος
διὰ δυνουρίαν δὲ τὴς ἀρχῆς·
ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ ἁμαρτάνειν ἐσὶ τοῦ
λέγειν· καὶ ἐρχεται πρὸς τὸν βασι
λέα· λέγει πρὸς αὐτὸν ὃ βασιλεύς·
τοῦτο ὃ ποίμνος· λέγει κάγω ὃ· μεμὶ
κηκαμεν ἡ καὶ πεῤῥεπτόλεμεν· ἡκου
σεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐ πεῖσθη· λέγει αὐτῷ
ἐ τὸν οἰκον σου· λῦσε δὲ

αὐτὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἰωάννης τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ τοῖς λοι-
ποῖς προφήταις· τοῖς πατράσιν ἡμῶν
ἀπὸ Ἀδὰμ τοῖς κηρύξασι τὰς τοῦ
αἰῶνος τούτου παρουσίας τοῦ κυ-
μένης· τοῖς ἁγίοις μάρτυρας· τοῦ
ἐκχεῖσθαι τὰς τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ὑπὲρ
τῆς ἁμαρτίας τοῦ κυ· οἷς ὁ θεὸς διαπρε-
βείῳ αὐτοῦ σωζόμεθα καὶ
ὑμεῖς· ἀμὴν γὰρ διὰ κυ οὐκ ἐπαύσαμεν
ταῦτα πάντα· οὐ καὶ ἐγκαυχώμεθα
γὰρ προσκυνεῖν εἷς αὐτοὺς ἢ ἑορτάζειν
τοὺς γὰρ σωματοποιοῦντας ἁγίων μὴ
ἐθελούντων· διὰ τοῦτο καὶ τὰς οὐ
γίας αὐτῶν ἁγιάζομεν· προσκυνοῦμεν
δὲ μόνον θεόν· οὐχὼς θεοὺς μὴ
γόμενοι τοῦ· ἀλλὼς γε καὶ ἐκ τῶν
γυσῖν καθαρῶν· οὐ γὰρ οἰκιάζομεν τῶν
ἁγίων· ἐπεὶ μὴ τοῦ σωματοποιοῦντας
καὶ κλέπτοντας· ἀλλὰ τὰς τῶν σωμάτων
αὐτῶν παθάς· ὧν ὑπερεύχομαι διὰ κυ
τοῦ θυ ἡμῶν· καὶ ὡς περὶ μακαρίων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

321 3

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰ παρῶ τὸ διαλάσθαι τῶν δε λ
θων· καὶ τότε προσφερεσθω· ἐσω.
θεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐσθίω
προσδεκτον· ἡ μέν οἱ τὸ παν τὸ
ἡμᾶς· λύτρωσε τὸν ἐξ ὅθεν τῆς τοι
αὐτης καταιρίας· καὶ ἐπὶ τυχῶμ
τῆς μερίδος τῶν μωλομένων· εἰς
χῶν τῶν κωλύμων· ὧν δόξαν καὶ δ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
ἀμήν:

τῇ τῆς β΄ ἑβδ· λόγος δεύτερος
σύλλειτουργος· ἐκ πολλῶν βιβλ.
ρλ΄ φησὶν ὁ κς· ἐν τῷ εἰπεῖν
τε παρ' ἑαυτῷ φιλοσοφεῖν τοῦ εὐαγγε
λιστοῦ· παραυτίκα καθαρίζων
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πολυμερῆ τὸν σκιώδη
δ' πῶς ὁ ῥυθμὸς τοῦ ὁδοιπόρου ὡς λέγω
χωρῆσαι καὶ κατανοῆσαι ἡμᾶς αὐτὸν
τοῦθ' ὑπὸ· τί γὰρ φησὶν ὁ κς·
ὥθησε βασιλείαν τῷ ὁμοίωμα· λέγω
τὴν μὴ σπειρομένην καὶ πολλῶν σπερμάτων ὡς
ὧν ἡ σπουδὴ αὐτοῦ· εἰς δὲ τῶν καθευδόντων

πολλὰ μαθητοῦ· ἐδιδάχθη τὸν φίλω
σοφὸς εἶναι, οὐκ ἐμέμφθη τοῦ φίλου·
πολλὰ λαμβάνει τοῦτο καὶ δώμυται·
δ' ἐξελθὼν πολλὰ τοῦ ἐξελθεῖν ἐκ
μαθοῦ· ἐμέμφετο φίλος· ἡ θῶμα δὲ ὁ ἱερεὺς
ὁ προσεδρεύων τὴν ἐκκλησίαν τοῦ αὐτῆς·
δ' ἰδὼν τὸν θεραπεύοντα τὸν φίλον·
πρὸς αὐτὸν ἐπερωτᾷ αὐτόν· τί τὸ σὸν μισθόν
σοι· πρὸς αὐτὸν οὖν λέγει καὶ πολλὰ
τὸν ἀγαθά μου· παρακαλέσας οὖν τὸν ἱ
ερέα τοῦτον ποιῆσαι παράκλησιν πρὸς
τὸν φίλον· τοῦ συμπαθῆσαι αὐτῷ· ὁ
δὲ ποιεῖ· ἡ δὲ ἀγνοεῖς τὸν φίλον καὶ τὸν
θίον αὐτοῦ· καὶ τὸ τοῦ φίλου· καὶ οὐ ρ·
μόμενον λύσαι μέλλει· καὶ λαβὼν ἐλαί
ον ἐκ τῆς καμδήλας τοῦ θείου· εἰ λιπε
δ' ὁ φθαλμοὺς τοῦ φαρμακλαύτου· καὶ
αὐτὸν ἐλθεῖν ἐποίησεν· λοιπὸν τὸν θεὸν
καὶ τὸν αὐτοῦ θεραπόντων μεγαλομερ
θεοδώρου:

ΜΗΘΩΣΩΝ ὁ φίλος σὺν τοῖς πολλοῖς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible]

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τωμιῶν τῆς οἰκίας καὶ καπέπε
σεν οἰκίας ἐπὶ τὰ παιδίασου δ'
ἀπέθανον· καὶ ἰγὼ μάθησε μαι
τὸ τι οὐκ ἦμαρτον τοῦτο διατο
ῦτο μοι τὸ ἄρρωστος ἡ ὁδὸς
μου τοῦ ἐλθεῖν μετὰ τοῦ μέρους τοῦ
μορφῆ, μάθε με τὰ πάντα ἀκρι
βείας· τοῦ μὴ ἰδεῖν σου καὶ τοῦ θῦ
σαι τέρασου εἰδώλου τοῦ καὶ τῆ
μοῦ τοῦ πορεύεσθαι τῷ ἀδελφῷ αὐτῆ
τῷ πρεσβυτέρῳ· ἐξαίφνης ἦλ
θε πνεῦμα ἐκ τῆς ἐρήμου· καὶ ἦ
ραν τοῦ μὴ τὰς σάρκας μου καὶ τῆς
οἰκίας· καὶ καπέπεσεν οἰκία
ἐπὶ τὰ παιδίασου καὶ ἀπέθαν·
πόθεν οἶδας εἰ πέλοι ὅτι ἦλθεν
ἐκ τῆς ἐρήμου πνεῦμα· καὶ ἦ

πορραχὶς μαχόμενοι καὶ μεκδολ
περιτρόμενος, αὐτὸς μαρρόμεται,
ὁ ταὶ μάται καὶ τὰ τόμια ταὶ ὦ
αὐτοῦ πόμωμ ὕσοδ ἐχόμενοι· ὅτι
τούτου μαρῶν τοι, πλθεμ ἐπερος ἀ
τέλος· σὺν ἐχὶ ὁ πόρεμος· ἀρρα
τῶν ἀμμορτίμα ταιος· πυχρότε
ρα τὰ μέλη· ἀλλὰ φαιδρότερα τὰ
μραβεῖα· οὐκ ἀφίνομ αὐτοῦ ὁ
λίπρὸς ὥρα μὰ πνεῖσαι· ἵμα
μή τι καὶ τὰ μέλη ἐμφυτομεύσειαν
τοῦ πόμαιαοῦ, σοφὸμ λοτίσηται·
ἐπεμ μεμόρα τὰ μέλη· καὶ οὐχὶ
μίκησε τομ ἀθλητήμ· ἐκέμωσε μὲν τ
τὴμ φαρέτραμ· καὶ οὐκ ἐκεμώθη
λιὰ τῆς ἀλδόμος; τοῦ δικαίου κα
ρετή· αἰσχυθήτω δ μοῖ ἀμομώων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εἰς τὴν ἐρ ⟨ασίαν ὕμων· καὶ ἡμέρα τὴν
ἡμέρα, οὐπαιοῦμθ τί ποτε φάθον,
διὰ τὴν τάλαι πωρον καὶ ἐλεφμην ψυ
χήν· καὶ λοι πὸν φθαμεὶ ὸ θάμα τος. Ὁ
εὑρίσκει τὴν ψυχὴν ἔρημον, καὶ ἀδιορ
θω τον· καὶ ὁρπάζουσιν αὐτὴν οἱ ἄγγελ οι
Ὁ πορα δίδωσιν αὐτὴν τὴ αἰωνίω κο
λάσει· καὶ τὶ ὠφέλησεν ἡμᾶς ὁ πλοῦτ ος,
Ὁ τὰ πρόσκαιρα πράγματα· καὶ ὁ πλα
νος κόσμος· τὸ λοι πὸν τίκμα· ἐπειδὴ
ὡς εἰ πομοὐδὲν ὠφελήσαμεν· ἀλλὰ μη
πως, καὶ μὲ πὸ τοῦ κόπου ὕμων ποι
ήσα τε ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς πτωχούς· Ὅ
ὅ ἐμεῶν πτωχῶ, δαμίζει θῶ· καὶ πάλιν·
Ὃ ἐλεημοσύνη, ἐκθαμάτου ῥύεται τοῦ
θα νου· καὶ οὐκ ἐάει μεταλόγιρον τὴν ἐλε
ημοσύνης, καὶ τὴν φίλαιρ ει τουργίας·
καὶ μεθ εἰς ἀμελήσει τὴν ἐξομολογήσε·
ὅ τι ἡ καθαρὰ ἐξομολόγησις, καθαίρει
τὴν ψυχὴν καὶ φιλάζει· ὁ δὲ ἱερεὺς παρ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ος ὁ θεὸς ὑγιαίνοντα σου ἀεὶ σῴζῃ σε.

ἀγαθ ιβ. πέρα πως γὰρ ἐκκλίνομεν
πονηροῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν. ὅσοι
κόσμῳ ἀδελφοί μου ὑπάρχετε.
δημιόσωμεν τὰ πονηρά. καὶ τοῖς οὖ
μοῦ καὶ τοῦ διαιωνίου. ἵνα τοῦ καὶ
ωνίου ἀγαθοῦ μὴ ὑστερῶμεν. χάρι
τι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ.
ὧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προ
σκύνησις σὺν τῷ ἀγαθάρχῃ αὐτοῦ πρί.
δ τῷ πονηρεύεσθαι καὶ φθόνῳ καὶ ζῆλ ο
ποιῶ πνί μῶν καὶ αἱρέσεις τὸ τοιοῦ :·
κυξη τ. τοῦ αὐτοῦ :·

Ἰδοὺ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα, ἃ πρὸ
τοῦ ἐμὲ δουλεύειν ἐπλάθε· καὶ οἰκε
λοι ἐρχόμενοι, χαίρομεν καὶ φαιδρύνο
μαι· ὅσον τὸ θησαυρίζειν ὁ ἄνθρ, τὸ
σοῦτον κενοῦται εἰς φλέγμα καὶ προ
θυμίαν· ἵνα πλείονα αὔξῃ τὸν θησαυ
ρὸν καὶ τὸν πλοῦτον· τοιοῦτο τρόπ
ος ὁ θησαυρίζων εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

χριθῆ καὶ οὐ συγχωρήσῃ ὧδε ἐλεεῖ-
σαι καὶ φιλάνθρωπος αὐτὸν
ἀδόξως καὶ τὸν χρόνον, εἰς ὃν περ αὐτοῦ
αἰῶνα μνήμη : ϡξθ' ιγ' τοῦ αὐτ :
πεῖσθαι ἀδελφοί μου καὶ πάνυ πέρας
ἔμαθε (ὡς θεῶ καὶ πρίν τι τοιοῦδε μά-
θωμι, καὶ ὅτι τόν τοι ἐπῆλθε, μηδεὶς σ
ὀλιγωρησάτω παρακαλῶ· ἀλλὰ μᾶλλον
πάσης προθυμίαν, τὴν φαθηνὸν ὁδὸν
μαδίζοντες· ὅπως τὴν ἡμέραν εἰς τὸ
ἱερομύσιον ἡμῶν ἀφολεῖσθαι, καὶ εὐκαιρι
οὐχ ἕξετε· ἀλλὰ καὶ τὴν ἑσπέραν, ὃ
πάντι πρῶτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
καὶ προσκυνήσαντι τοῦ θυ ἡμῶν
καὶ παρακλήσαντι αὐτοῦ λέτον τες· μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν κέ, διὰ τὰς πολλὰς ἡ
μῶν ἁμαρτίας· καὶ εἰ τι σήμερον ἡ
μαρτομεν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, σύγχωρη ὃν
ἡμῖν πολύελεε κέ· διὰ τὴν σὴν
σου εὐσπλαγχνίαν καὶ φιλανθρωπίαν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ τοῦ ἀθέσμου καὶ ῥάψαι ὁ
μόνος· καὶ σκοπεῖ τὴν θολ
μέμην καὶ ἐσκοπισμένην διαύοι
δημοῦ πορώδου· ὥστε ταῦτα δοῦναι
τῇ ἀσεβείᾳ ὠφορκόρκη, ὃ ἐξ αὐτῆς ἐστι.
ᾠδὴ καὶ πλὴν κεφαλὴν σου ἡ τῆς περὶ
ὦ πόρνη ἡ ἀσελγὴς ὀρχήστρια,
ἕως καὶ αὐτῆς; ὦ τῆς πορνικῆς μα
νίας καὶ λύσσης τοῦ ἔρωτος· κῦ
ρίαν τῆς αὐτῆς ἀσελγείας πλὴν μαθεῖ
ν πορνῶδες· ὅτι τὸ ἴλιγγον τῆς μα
νίας αὐτοῦ, μιᾶς ὀρχήσεως
αὐτὴν ἐπορνεύσεν· ἢ δὲ πορνικὴ ψυ
χὴ, δούλοις ἐμπεσοῦσα τοῦτο
τι, παραυτίκα· τὴν κεφαλὴν
βαπτισθοῦ ἐπὶ πίνακι· οὕτως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὠζ ἀοιδήσαμι, οἰφυλάξ αμ τὸ σαύτημι; καὶ
οἰ ακδόξ ης παρ αὐτοῦ θῦ ἔλαμαμ; καὶ
τίς κτησάμενος αὐτῶ, πρὸ ασμὸν οὐ
κέμίκησεμ· τίς αὐκοῦσας ταῦτης οὐκέ
μαλιαρίδη, καὶ παρ αὐτῶ καὶ αὐτοῖς· ⸗
τίς τοῦτω ποθήσας, οὐκ ἠφαίνησεμ
πλῆθος αμαρτιῶμ· καὶ τίς πόλιμ πρὸ
κοῦσαι ταῦτω, οὐκέ πήταυ ξεμ καὶ
ταύτου, πολὴμ τοῦ κύτημ ἀναμαύκτης·
οὐχὶ ὁ αὐχὼ αὐτὸ ταῦτω δ᾽ κοῦσας, ⸗ ὁ
πλησαύμενος ταύτω, θε ηλαύτου ὁέ
τω ἐ ἐὐάθη· καὶ τοῖς ὁέ μέοις καὶ τοῖς θη
ρίοις, ὁ᾽ ιμῶσι μόωθῶς, ἐλυτεώθη δὲ
13 ηπάω; οὐχὶ ταύτη μοὶ μῖμά ἰ ταῦ φυ
λάξ αμτες, οὐμομοιώμοι αμμαὶ καὶ ταῦτ ἡ
μη, τῆς τε ἰ ημέρου αὐπολίαως ηεπάγη ς·
Καὶ τοῦ πεοφή του ἰ ωμαὐτὸ ἐ ή μα ὠνεμ ρ᾽
Γα τομέφαύη; οὐχὶ ἐ ξε κέαυ ταύτη μ᾽ ἀωθ᾽
σαύμενος, ἐ ἀ τοῦ θαμ αὐτου ἐ ἐὐάθη; ⸗ ὁ᾽ ὐ
μόμο μέ ἐὐάθη, ἀλλὰ καὶ προσέθετο κέ ἐμ
τῆ ἰ ασὶ αὐτοῦ ἄμμα δε καὶ πε ἐ ἠ; οὐχὶ
οἰ προφῆ ται ταύτω τῆ ε ἰ σόμε ε ρ, θεο ρι ῶ μ
ξ᾽ ὁ ἐ πῆ ασι ῶ μ. θῦ παῦδ ὲ κρά τοε ος (ὐμμε ῖο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τιμιώτατοι· καὶ τοῦτο ὅσπερ δώωμεν, ἕως
ταύτο μεμένομεν· τὴν μέριμναν τῶν π
θῶν, τὴν ἁμάρτησιν τοῦ μέρους, καὶ τὴν μίμη
σιν τοῦ κυ· ὅτι καὶ αὐτὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν,
ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑποτύπωσιν· ἵνα ὃ
κολουθήσωμεν τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· καὶ τὸν
τυλάνθρωπον οὐχὶ μακαρίζωμεν μόνον·
ἕκαστος γὰρ ἴδιον φορτίον βαστάσει· ἀλλὰ
μιμώμεθα τὴν ὑπομονὴν αὐτοῦ· ἵνα
τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· ὧν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων· ἀμήν·: Κυριακὴ δ'
τῶν ἁγίων μυροφόρων· ἦχος πλ· τοῦ μη
νὸς ἐπὶ προσκλησ[ις] ποίμνην πίστεως ἀδελφότητα·
ἀδελφοὶ καὶ πρέσ· ἴσως ἐλύπησεν ὑμᾶς ἡ προ
λαμοῦσα κατήχησις, καὶ δικαίως· ἀμελήσ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ιδίου καὶ μὴ· καὶ πολλοὶ ἕτεροι θεοὶ ἕτεροι θε
οὶ δαιμόνια· καὶ θέλουσιν ἀπολε
σθῆναι ἀπὸ προσώπου τῆς δ΄
τοῦ δικαίου βοηθοῦντας ἢ τιμω
ρῆσαι· τοῦτο αἰκουσάσθω ἢ γ΄
ὀργισθεὶς ἐπέλευσε μηνύειν ὡς
αὐτόν· καὶ μηνυθῆναι αὐτῷ εἰς πολλ.
ἐπέφερεν τοὺς πολλοὺς ἀφορᾶν,
ὡς τε τοῦ ἑαυτοῦ σῶν φείδεσθαι.
ὅδε ἱερεὺς ἔφασκεν· ἐγὼ τῷ σαρκὶ
μου ἐξουσίαν ἔχετε, ὅδε κύριος ἔχει
τῶν ψυχῶν μου· βασανίζεσθε
καὶ πολυτρόπως μὲ τοὺς βασάνους
ἵνα δῶμεν διὰ ταύτης ὑπομεθεῖ αὐτόν·
ἐν δὲ ὧν ἀπόφασιν τοῦ ἀποθανεῖν
αὐτόν· κεφάλιον τι μαρίου ἐμ ὧν
ὧν λαβεῖν μαυτοῦ τῶν ἀπόφασιν
τοῦ μαρτυρίου· καὶ μαρτυρῆσαι
αὐτόν· ὑπὲρ τῆς φάσεως τοῦ θυ· πο
ρευομένου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐ
μελλε τελειοῦσθαι· διὰ τῆς ἐκ
χύσεως τοῦ αἵματος αὐτοῦ· ἀκόλ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λύσιν καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἔχωμεν· καὶ
ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκ τίσεως ἐξ ἁμαρτιῶν ἡμῶν
ὅσον εἰς τὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἐγένετο φόν-
ου μιᾶς δὲ τῆς ἀδελφοκτονίας πρὸς ἑπτὰ
ὅσων καὶ ἐκείνου· τρὶς δὲ ἑπτὰ καὶ τρὶς
μεὶ οὐδὲν ἐγένετο πλέον, ἢ πρὸς ἓξ
ἓξ· μία δὲ τῆς τοιαύτης τοῦ πρωτο-
φόνου ἁμαρτίας καὶ ὅσον ἐπὶ τῷ ἑνὶ
ἐκείνου πρέσβεως, τοσαυτάκις ἑβδο-
μηκοντάκις ἑπτὰ ἐκδικεῖται· ἐπὶ τῷ
βουνῷ καὶ τῷ λαῷ τῷ ὀνομαζομένῳ
ἐκάθητο· μιᾶς λίθου καὶ τοῦ πρε-
σβυτέρου ἐκείνου πρέσβεως, ἐπὶ τοσού-
τοις ἐκδικεῖται· ἐπὶ τῷ ἑνὶ ἐκείνου
ἀπροσκόπτως ἐπορεύθη· καὶ ἐπὶ τῷ
ὀνομαζομένῳ ἐκάθητο· βαρέως τοῦ φέρουσι
ταῦτα οἱ υἱοὶ τῆς, ἡμετέρας ἁμαρτίας
πρὸ τοσούτου τὸ πρῶ· καὶ ὅσῃ πλατεί-
ᾳ ῥύμας διέρχεσθαι καὶ ὅσῃ δεικνύ-
ουσιν ἑαυτοῖς· οὕτως ἐπὶ τοσούτοις
τοῦ ἁμαρτάνειν τῆς σὺν ἐκδι-
κᾶς· καὶ πόσῳ μᾶλλον ἡ τῆς τοιαύ-
της ἁμαρτίας τῆς σὺν ἐκδικήσεως
ωϟ.

ἀρήσω· ποιῶ τοιοῦτος· ἀμνημόνευτος ὑμῖν, ὅ
τι δύναμαι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, κατανα-
λῶν αὐτόν· εἶδες πόσην καὶ ἡλίκην τιμωρίαν
δώσει, τῷ κολασθέντι ὁμοιωθείς; οὐκοῦν καὶ
κἀγὼ διὰ τοῦτο παραινῶ, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ
ἀποθανόντα ἀδελφόν· καὶ ἐν αὐτῇ δόξαν ἔχειν
τοσαύτην, καὶ κατανικᾶσθαι τῶν οἰκείων
ἀμνησικακίᾳ· ἐνταῦθα γάρ, οὐχὶ τοῖς διακομοῦσι τοὺς
ἀκομουμένους ἐπαινῶ· ἀλλὰ μὲν οὖν καὶ
ἐμοῦ ἐκλήθη, ἀντοῦτο πλεονεκτεῖν τὴν διὰ
κομίαν αὐτοῦ· πρόσθεν μὲν ὑπῆρχον, παρ' οὗ καὶ
τὸ καρδιακὸν αὐτῶν μάλα πόθεν· ἢ οὐχὶ καὶ
αὐτὸς ἀγαθὸν ταπεινὸν οἰκονομίαν πεπίστευμαι,
καί γε τιμωρίζομαι; οὐκοῦν ὡς ἐμοὶ, προσή-
κειν οὐ τίζειν καὶ αὐτεπιτιμᾶν ὑπὲρ τοῦ ἴσου
ὑμῶν, παρακαλῶν τε καὶ μυθούμενον ὡς ἐκ
προνοίας καὶ δημοσίαν, ἀναιρεῖσθαι τὲ δίκαιον
ὑμᾶς τοῦτο καὶ τὴν ἐξ ἐχομένης ἐμφάσεως,
οὕτως ἀμελείτως καὶ ὑμῖν δόξαι, τὰ δίκαια
κομίσασθαι τελείως· ἐγὼ μὲν οὖν ἀδελφοὶ μοι
εἰσί, καὶ ὑμῶν καὶ ἐν πᾶσι, καθὼς ἐκλήθην

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1809
165
Τ5 +
09

μοῖς καὶ φιλαμία. τοῦ κῦ Σ
θῦ καὶ σ̄ρ̄ μ̄ν ἰῦ χ̄ῦ· ὦ πρε
πειραπος· ἡ μὲν καὶ προσκυ
νησις· μῶν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν:

1655

Ἐτῶν σας 1655 ὑπ/σαν αἱ πᾶσαι ἡμῶν φιλοθεος
ἡ ὁσιομάρτυς αἰκατερίνα ξαποφάσουν λοπφαλούλη
ἡ ὁσιάσκα ἡ ὁσ̄ς καὶ πουσιχορέσ ἡ ἁγιόν
τος χρόνος ἀκησεν θη ἡ ὁσ̄ς πᾶ θοδώρας

1655 ἡγουμενεύ ὁ πᾶ κ̄ δωροθεος ἐκλεισην
α πριλίου 23

βῦ καὶ σ̄ρ̄ μ̄ν ἰῦ χ̄ῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

·καὶ ἀνδρες καὶ γυναῖκες· καὶ μέσοι
τέρομητες· μικροὶ καὶ μεσάριοι, εἷς τοῦ
ἄλλου παραδιάφορα τῶ σώματα· καὶ
οἱ δὲ ἁπλῶς παράδοξον μικρὸν· καὶ τὸ
μὴ τοῦ διαμόλου· τοῦ χῡ ῡρίζομαι, καὶ τὸ διαμόρφω παραδίδομι
τοῦ διάμορον, οὐδεὶς ῡρίζει, οὐδὲ ἀ
τιμάζει· καὶ τοῦ θῦ ῡρίζει καὶ ἀτι
μάζει· ὁ διάμολος φίλος ὠφέλιμος,
καὶ ὁ χ̄ε̄ ἐχθρός· καὶ ἐπειδὴ φίλος ὑ̄
πάρχει ὁ διάμορος, παραδίδωμι αὐτὸ
ὠφέλιμα, τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τὰ πρ
τιμάτα· καὶ μοι πολλῶν εἴη τὸ φαγέρον
ὃ πεπίστευμένον, οὐκ ἀπόλειπε πίστις
πρᾶγμα ἀπιστούμενον· πλὴν τοῦ παι
δίου τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐαν εἶδε πίνακας
ἁγίους ῡρίζον τὸ τοῦ παιδίου αὐτοῦ,
ἐμέλετο ραχθῆναι καὶ σκανδαλισθῆ
ναι· εἶναι καὶ ἀπιμία καὶ ἀνῡρία, οὐ
μράπτι τοῦ ἁγ̄ου· καὶ ὁ ἁγ̄ος θέλημα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μεις ἐνόησαν, αἷμαι αἱ πύραι ἐ
πύρθησαν· ἅλμαι αἱ ἅρύσεις καὶ
οἱ μοχλοὶ καυτε κράεθησαν· ἅλματ'
κρεῖθραι ὀξέπτεσον· αἵματα θεμε
ρί αὐτοῦ δε ἐμω πηρέου ἐδομήθησαν·
αἵμαι καὶ αἱ ἐμαμπίαι δωαίμεις
ἐς φυτιὼ ἐπρώσπησαν· ἑπεροεδὲ
ἑπερομοσωωθούμβμος· καὶ ἄλλος
πρὸς ἄρρομυσμποδὶ ζόμβμος·
ὁ ἑπεροεπῶ ἑπέρω φυτιῷ φθεπο
μβμος· ἐφίξαν· ἐσαρεύθησαν·
καυτεπρέμησαν· ἐπαραχθησαν·
πλοιωθησαν· ἐθροήθησαν· ἐκπ
σομὸμοῦ καὶ ἐξέπησαν· πορφυ
σομὸμοῦ καὶ ἐπρόμαξαν· ζόμε
κεχωὰρ ἰκαπο· ὁδὲ τοῖς τόμασι
ὁπροσωπαγσῶ ἐκαμῦπε· καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν μαντὰ. ἀ παίτις τοὺ θῦσου καθὲ
κάστην ἡμέραν· οὐκ ἔχεις μοῦ ἀδελ
φέ; οὐκ ἔχας τὴν φωσῖν; τί μελε πας·
ἕως τοῦ πότε λοτίζεσε, ἵνα περὶ παντὶς
ἀς τὸν κοίτον μου τοῦτον· ἕως τὸ τέλος
τοῦ κοίτου; καὶ πάλιν τί λοι ἔχας·
ἐπλαμήθης ἐλλειψὶ ἄμε· ἐξέως τοῦ
μοῦ σου· οὐκ οἶδας τοὺ προσοῦ ἄμ;
πῶς ἐραμοῦ θαύαστον; καὶ τὸν κοί
μον τοῦτον δ' ἔφηκαν, καὶ εἰς ἄλλον
ἐ πορεύθησαν; τί ἐχέρδησαν ἢ τί
πῆραν εἰ μὲ τοῦ ἀπὸ τοῦ πε πλαμη
μὲν κοσμον καὶ ἕν ον τοῦτον· ἢ τί
ὠφέλησεν αὐτούς· ἀλλὰ μᾶλλον εὕρα
μεν λέτωδὲ, τοὺς δ' ἔφονας καὶ φμῶ
σους· τοὺς δὲ ἐγὼ σῖν ἔχομεν, ἐκεῖν
ὠφέλησεν· ὧδε τί ποίουμεν τὸ θέλη
μα τοῦ θῦ· καὶ τὰς παραιτελίας αὐτ
μὴ δὲ ἐκεῖ χαίρομεν καὶ φ' ἁλμοῦ
ἐ πιδη ἤκουσεν τῶν φ' ἕων τρ λφῶν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ς εἰν θύμουμεν ὅσα ἐπαθε περὶ τὸν
παῖδα· ς περὶ τοῦ λιμοῦ ἑαυτὸς τ
πικρὸν αὐτοῦ θάνατον· ἐκλαυσε τοε ρ
κρ πόθεν ἡν· καὶ ὁ Δαυὶδ ἔμαθεν
ε τε ρον μὴ βουλομένην· ἰδοὺ καὶ ὁ λιμὸς
αὐτὸς ὡς δ' παμβου ἰουδας ἐπηρώτα ἀν
τιω· τί ς ἐστὶν ὁ θρῆνος καὶ ὁ ὠμὸς
αὐτὸς· ἀναγκαζομένη σ ἑαυτὸς· ὑπρ
ξατο πεῖν καὶ τα με τὸν δικ τουμβην
τα οὐμβαν θαυτὸς καὶ κα· ς ὅτι μὴ ον
ἔρρι ψεν ἐπὶ τὴς θλασσης· ἰδοὺ τὸ
μέτον τε σοὶ λὼ ὁ ἰοὶ πτιλυβνες τοῦ ἰου
δω· ὁ τι ἐκτὴς θλασσης λὼ πταιον
αὐτὸν· ς πάλιν τὸν θανατον τοῦ ἀδελ
φοῦ καὶ τοῦ ρο βελ· ἀκούσασ ἰουδα
πολὺ ἀο ἰούδας· μέτα προσαυτιω·
χ' σάμενοι ὅμοσσουν ἔρριψας ἐν τῇ
θαλάσσ· καὶ ἀπε κτειναν τ
ἐκεῖνον ἀδελφὸν· ς τὸν πρᾶον τοῦ ρο
βελ· καὶ ἀφ' ἑ ποίησαν ταῦτα πολὺ τι·
ἀκούσασα δ' ἐπιτω ὁ ἱερεὺς τῆς ὑ
πὸ χει· ἠβουλήθη θλυάζ ἀπικρ

καίμεθα· μὴδὲ κρίπτομοσόεέγομται· τοῦ
τέτιμβιοτωίου· διὸοὐκέπαιαχώθαιδὲ,
θὲ ὅπικολάζαιαὐτοῖμ· ἢ τοίμαιτεταὐτοῖς
πόλιμ· αὕτηἡπόλιςἡμῶμ· αὕτηἡπειθὼ·
ὧδεοἱπρέσβεςκαὶἀδελφοὶἡμῶμ, οἵτεκαιτοὺ
σαφέσταταὶ καιταὐτηῶ· τίδὲλοιπὸμἀσπασηὴν
ἡγούμεθα, τὴμδεπὼπροσκαιρομίζωμήμ· τί
δὲδὴταπαπαύσασθαιέχομεμ, πρὸςτὴμὄζο
δομαὐτῶμ· ἀφεόμαιδὲμὴθέλῃμ, ἀπὸὄζο
είαμπρὸςτοὺοἰκέταιἀμιαμομίσασθαι· μὴ
δὲἀπὸπολέμου, ὡςἐφεήμημαὐτὸκαθί σ τα-
σθαι· ἀμμήμαῖςὡςἐφεόμιμοιἀδελφοὶἦταμ
πημεμίοι, ὡςἐφ᾽ἑαὐτὸτοῦτοἀπορραγέαμτες,
ὃεἐκφυτοίμτεςκοίμομὃτοῦτοῦκόσμου, μὴδὲμ
ποιοῦμθαιθαυμαστὸμβίομ· ὃτῆμμελέτη
ταύτη, ἐκρομοσάμθαιπᾶσαμεπιθυμίαμ· π
σομχαύμασιμ· πᾶσαμαὐχμίαμ· πᾶσαμπο
μηείαμ· ἰμόὕπομτοῦἀρβατοῦκῶπεαύτομτες, καὶ
ρομόμοιγεμώμθαιτοῦμαὐσμίωμἰωμάναιδῶμ, ὃμ
χῶἰυτῶφκῶμῶμ· ὃμηδόξαμὃδ᾽ἐκράτος, ἐμὶ
τῷπεὶκαὶτῷἀμάωπνι· μὴὃᾶσθαι, καὶφ᾽ἑστοῦσαι
ὧμαυτοῦμαὐώνωμ, ἀμήν::

Ἡ ἡ παραικλησις τῶν ἁγίων· ἡ καυτήχησις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζήτησατοῦτόθεῶ διὰδόσει σοὶλύτρωσιν
αὐτοῦτὸνμέγαςκαὶμόνου φεύσειγτάςρῦ
πάραςκαὶφαύλαςπράξεις τοῦῦ
μαρτωλοῦ καὶσοῦτοτεὰράσουφεύ
σειγ καὶπροστρέχειγπρὸςτὸνθῦδιάτης
μεγαλοιότητος καὶτοῦδαυμάσειγ διὰὸδο
μήσειγ καὶτοῦἄλλουγπάσηῦ
ἀρετῆῦ ὅπωσοικοσεδὶτοῦτομὸνόμοῖς
πᾶρἀῦδρείαςαἰχῖδπῖσκοῦπουκρίτης
ὁκαὶἱεροσολῦμωγὸμεγαλόμυθος οὐ
ὠῦπάντωτὸκῦδωμεάσκεῦ ἀῦτῶ φέρεδὶὸῦ
τοιοῦτοςκαμοῦ, ζεάμῦνῆσῖγκαὶμε
τάνοιαγτοῦβίογτῆςἰσίαςμαρίαςτῆςαὶ
γυπτίαςὅτῖκαμεγάνοιαπολλαὶδῦνασται
ἐχειδὲὅτοιοῦτοςβῖόςτῆςὸσίας, μεγά
λωτῆῦκατάμυξῖγκαὶἀῦσφρογ·καὶπο
λλῶπαραμῖθίαγτοῖςπαῖουσῖγ·ἐαγ
μόγοθελήσαιμεταγοῆσαι· οὶκαὶαὐτὴ
οἰκοῖσεγ· ὡὅπεργαρπολλῦεἰςτῆῦαῦ
μαρτίαγῦπῆρχεδλαὸςἐποίησεγ
ΣΤῶνμεταγοιῶγ·καὶῆμεταγοια·ἄλλῶγ
αὐτῶνἐποίησεγ·καὶοὐδὲτγεμποδῶσεγ

ἀνθ΄

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μοσκεαστὸ σωλῆνα, καὶ δι' ἑνὸς τῶν τρυπημάτων
τὸ σοῦλφορας· καὶ μάζιε ἐπὶς ἐνδρῶν· καὶ
τοιοῦτον τὸ θηκοφόριε ποιεῖ· καὶ ὁδείγμα
τοῦ ὁδείγματοῦ τὸν φαρμακοῦ τὸ φόριε θηκέμε
ὁ πλαζέμοι τὸς ὁδοὺς, εἰ τὸ τὸ σοφόρας
δείχνυμοι τὸν λίθον· ἰατρικόν· ὁ
τὸ δείχνυσι καὶ τὸν ἰατρὸν φάτιν· ἐπὶ δὲ
μοιχεύσε· δείχνυμεν τὸ τὸ σέθε ραπεύθη·
ὁ ποιοῦ φαρμακοῦ ἐπέθηκεν· ἰατὸ ποιοῦτον
σοῦτοῦ τὸν καὶ σοθήκη·

Τίμων ὁ πρόφητης καὶ βασιλεὺς ἰδεγενῶν ἀν
θρωπομήλεων εἰμὶ καὶ λεὼ καὶ ἔλεον φοβοῦ
καὶ αὐτὴ λῶ τὶ μὲ καὶ παραζίφ τοῦ αὐτοῦ
Πρωθηκὸ ὅλεμα αὐτοῦ καὶ ἐδέξατο τὸ βέλ
λι αὐτοῦ καρδίαν· αἰκουέτω οἱ ἱερεῖς
οἱ τὰ αἰλότριαν καρδίαν καταμαθάνοντ.
οἱ λέποντες θεωρεῖν μὴ γοῦν δι' ἡμέρας πόσε
ὁδὸν ὁ τὴν λίθον εὑρὼν ἐβρέθη ἐκ τὸ θεωρί
καὶ σοῦ οὐ βρέπτη· ἐκεῖνος ὃ τοσοῦτος χάρι
τε πεπρεσβύτερος, βέλος ἐδέξατο, καὶ σοῦ
λι· καὶ ἐκεῖνος οὐκ εἶδε τὸν ἔργων, ἀλλὰ
τὸν ἕτερον αὐτοῦ καὶ· καὶ οὐκ εἶδε τὸν ἰατρόν.

ἀπὸ τῶν οἰκία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μικαὶ ἐλεεῖ ζηλοῖ δὲ τὸ τοῦ
θεοῦ τὸ ἐλέους ου· διὰ τοῦτο δέχεσθε
τοῦτον τὸν τρόπον· τὸ ἄσωτον· τὸ ἔν-
τροπον· τὸ ἐσκορπισμένον ζ ἐκβορβο-
ρισμένον· οὕτως φεύγετε τὸ ἀλλότριο
στράπεζα τοῦ ἐξουσιαστοῦ· ζ καταφρο
νεῖτε τοῦ κρατοῦντος· λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς
χριστιανοῖς· διατοῦτο μὴ ἐπιτρέπετε
ἑαυτοῖς ἐν μέσῳ ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀνεχέσθαι μηδὲ ἀνάμεσα εἰς αὐτόν· οὐδὲ
ἀκουέτω μηδὲ ἐπιτρεπέτω ἐν τοῖς
ζ τοῖς τρόποις· ζ πάντα τοιοῦτον ἀλλο-
τριώτατον ὄντα τοῦ κυρίου· ἀλλὰ
ὁ τοιοῦτος ἐκ μέσου ὑμῶν ἐκκαθαίρεσθε
βλέπετε· ζ ἐὰν δὲ καὶ μικρὸν προσκόψῃ
τις ἐπὶ τρόπος· ἀνθρώπου θεμιτόν ἐστι
κέρδος ἐκ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ οὕτως
ζ οὐκ ἐρεῖ θεοῦ τὸ σῶμα λόγον· καὶ οὕτως
φεύγωσιν· ζ τρόπος καὶ ἀσώτους· μὲ
βίους τε καὶ ματαιρίους τους· ἐπειδὴ
θρεωμένους τρόπους ἀπροσώπους θυ·
σιῶν ἐκ μέρεις ταῦτα σου αὐτοῦ· ζ ἐ
ἐπεῖται τοῦ ἐλεῆσαι τὸν· τὸν ὧν κα
κλῆσαι ἀπὸ τρόπου περιτὸν δίκαιον· ἀ ἐὰν
δὲ καὶ οὐ προσποιεῖται ἀπὸ πολλῶν
ἀγαθότης· καὶ τὸ δίκαιον οὐ τίνεται πορ
σοῦ·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ϙμ

Ὁ τῷ θῶμεν δι λεύσωμεν· ποίαν
λοι πολεμεῖ ἐξωμεν εἰ πανταχόθεν ἐλ πὶ
δια σρίας· ὡς περ γὰρ ἐν ταῖς πολε
μικαῖς τῶν φαθῶν ἡ φάλαγξ, οὕτως καὶ
ἐν ταῖς τῶν καλῶν πρᾶξεσιν ἡ ἕνωσις
γείας τοῦ διαβόλου ἢ ἔχθρας· ἄλλοι
πολλοὶ τῶν λόγων· τῶν μὲν φιλεῖ
αν ἕκαστος τὰ τῶν πρὸς τὸν δι
άβολον ἔχοντας τὰν ἐχθραν πρὸς
τὸν πνεῦμα· καὶ οὐχὶ τὰν φιλίαν
τοῦ θεοῦ διὰ τῆς ἁμαρτίας· εἰ πέμοι
ἐάν τις ἄγγελος προσέλθοι τῶ ἀφ' ἑαυ
τοῦ θέλειν· εἰ τοῦτο μέλλοι ἐκβαίνειν
μεγάλης πίστεως· θεάσεται τὸν
ἐχθρὸν αὐτοῦ· καὶ ἀφήσει τὸ
ἴκε τέριον· καὶ δραμὼν εἰς ἐκεῖνον
τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ καὶ τύπτησας χεί
λη πῶς καὶ κακῶς ἐρεῖ πρὸς αὐτόν·
τῶν· ἀρα οὐ κὰν μεγάλως ὑπερβάλ
λει παρ' αὐτοῦ τῶν τοῦτο λόγου
παρ' αὐτοῦ θῦ· ἐὰν ἱκέτευσας τὸν
θῦ ἱλεσθῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ· καὶ οὐ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δὲ ὁμοιά αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο πεῖρα
ὁμοιά αὐτοῦ. πίμπραται αὐτοῦ ζῶν προ
φοι· καὶ πίνοντα οἷον δύο εἵς· καὶ ὡς
δηθεὶν φαίνεται καὶ δροσίζεται
καὶ κατὰ πάντα τὸν θυμόν· καὶ ποι
εῖ αὐτὸν φίλον, καὶ χορίζει αὐτὸν τῷ
θῦ· ὡς περ τοὶ ποιήσετ τοῦ ἰούδα·
Σλοι που ζωὴ θήζει αὐτοὶ, καὶ τὴν
γαῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία· καὶ ἡ
κίαι γὰλλοεις τοὺ οἴκου αὐτοῦ, οὐδὲ
πολῖτεύεται ἀπὸ τὸ ταχῦ ἴως ε
περας, εἰ μὴ τὸ που κρομ καὶ ὀκα
θαρτον ὁμοιά τοῦ δῖα μόλου· καὶ
λοι που. ἐρτάζεται ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος
καὶ κοπιᾶ καὶ ἀπέμπροσθεν αὐτὸ
χαύομ ται· καὶ κατὰ σὺν χώρησῖν θῦ,
ποτὲ καλοὺ οὐκ ἔχει, οὐτε ἀριθμοῦ ε
λειψεῖ αὐτε· τίκερ λαύγεις ὑπὸ τοῦ λὸ
κείνου τοῦ κακοῦ καὶ δολίου· εἰ μὴ
μονομ τὸ κρῖμα· ἐαυτεῖχε κάμοσ μα

ΑΚΑΔΗΜΑΪΑ ΑΘΗΝΩΝ

πορεύεσθαι καὶ καθαίρεσθαι.
ὡς μὲν οὖν ὁ μυθικὸς τοῦτο σοφὸς αὐτὸ
ἐφ' ἑαυτοῦ ἁμαρτάνει τὸ ἴδιον
σῶμα· ὁ πόρρος· μορφὴν αὐτὸ
καστορυπαίνων· ἐφ' ὃ φόβ
δοκεῖ διὰ τοῦ σώματος γίγεσθαι,
λίθου μορφὴν τοῦ σώματος.
ἐπεὶ δὲ μὴ ἀπὸ διαζύγου βάλειν,
εἰ διὰ λίθου· ἢ διὰ ἄέρος πηγὸς ὁρ
μόρου ἐργάσασθαι θαυμάσιον· καὶ
μὴ μὲν ἀρθῶναι τὸ σῶμα· πορ γει
δὲ τε μεσθῶναι χωρὶς μορφῆς
τοῦ σώματος, ἀδύνατον· διὰ
τοῦτο καὶ ἁμαρτάνει ὁ πορ γεύω,
ἐφ' αὐτὸ τοῦτο τὸ σῶμα αὐτοῦ μόλ
μορ αὐτὸ καὶ κατὰ μέγεθος.
φεύγω μερῶν δὲ διαφοίμου τὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ λοιπὸν ἡμῶν μεταξὺ τοῦ
γυμνάζειν τοῦ περὶ γαρίεσσιν· καὶ σκιᾶ
διλίνῃ· οἱ γυμνάζεται μεγάλως γυμνεῖ
ὁ καθαρὸν ποιοῦν· καὶ ἡμεῖς τοῦ τρὺ
φλεῦ μὴ σώσωμεν τοῦ πολὺ πίνειλον· νῦ
γάλεται ἔκλαυσον πικρῶς τὰ ἑαυτοῦ
αἰμαρτίας· καὶ ὑμεῖς τοῦ τέλος τάπαν
σώμεθα· γυμνάζεται ἔδωκαν πολλὰ
ἐλεημοσύνας· ἢ μεῖς καὶ τοῦ πλουτε
ξίαν παυσώμεθα· ἢ φωνῆ ἰωνᾶος
περξίφος εἶναι ἔτι μὴ χρονίας σὺ
μπαιδόγας καὶ δύσι αὐτοῦ ἔλκηλοῦν γυ
μνάζεται· καὶ εἰς ἕκαστος λοιπὸν ἐκ τοῦ
φόβου ἰατο· καὶ πάντα λαλῶ· ἃ τοῦ
γυμνάζειν οὐκ ἐθάλαζον· τὶς λοιπὸν
ὑπῆρχεν ἐκεῖ· πρὺ φωῦ· εἰ τοῦ κλῆνυ
ὕδατος ἐν αὐτοῦ δὲ ἐκολύσαν· τὶ σᾶ
λῦν ἐν αὐτοῖς ὸ πίνων· καὶ ὁ βασιλεὺς
σάκκον ἑαυτὸν ἐνέδυσε· τὶς λῦν ἐ ναῦ θὶς
ὁ λόμπραν τοῦ λῦν περιβάλλων· καὶ ἃ
ἐ περίδασε βλαστῶν σα φονοῦσας· τὶς
ὑπῆρχεν ὁ ταῦ λῶν ἢ ὁ ἐν ταῦ λίζων·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προς δὲ πανύστατον ἀοίδιμος ἔπαινος
θαύμασι δ' ἀποδύσασθαι· τίς οὐ νομιεῖ
τοῦτον τὸν ὑπερίαμβον πρεσβύτατον
μέγαν τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λιμοὺς· ὃ δεινο
μῖκος δ' ἀποκρίθεις ἔφη· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος
μετ' αὐτοῦ· καὶ ποῦ προχέως ἔλαχες γομμὶ
κε τὶς μοῦσι τρισί· πορδοῦ καὶ οὐ ποι
ὁμοίως· οὐκ ἐποίησες, κἀγὼ σοῦ ποίησον·
ἐπανελθὼν μηνοειδὲς ἐπὶ τὸ πρόσωπόν·
ὁ μὲν θαυμάσιος ἔστιν ὁ λιμός οὗτος ὁ κατα
ξαίνων δ' ἀπ' ἱερουσαλήμ· καὶ τίς ἱκλήμ·
ὁ τὶς ἱεριχώ· καὶ τί γε σαὶ μὴ καὶ οἱ περὶ
ἔπεσε· καὶ τί τὸ ἐγδύμα ὁ αὐτὸ δὺ σανάτον·
ὁ τί νες αἱ τρισί· καὶ τί σὸ ἱερεῖς· καὶ τί σὸ
λεβίτης· καὶ τί σὸ σαμαρίτης· καὶ τί τὸ ἔλαιον
ὁ οἶνος· καὶ τί τὸ κτῆνος· καὶ τὸ πανδοχεῖον·
ὁ τί σὸ πανδοχέα· καὶ τί τὰ δύω ἐρία·
ἱλὴμ ἐτί γὸ πατραδέλφος· ἱεριχὼ σὸ κόσμος
οὗτος· δὼς ἐτί γὸ αὐδαμὶ ὁ πρὸς τὸ πρα.
ὲκ πεσὼν γὰρ εἰς τοῦ πατραδέλφου, δ' ἁπλ
θεὶς εἰς τοὺς μαχθέντος ἐμοὶ τοῦ κόσμου·
ὁ μὲν καὶς περὶ ἔπεσε· τοῦτέστιν οἷς ποιμ
ὁροῖς δύσασθαι·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀσὶ τὶ γὲ στῶ γῶ δὲ ἐ ἀ κό τω γοῖ τὶ γὲς ὃ
μὴ πεύσο γ' αὖ θ αμάτου, ἕως ἂν ἴ δω σὶ γ
τὴν βασὶ λείαν τοῦ θῦ ἐλη λῦ θῦ αν ὀ γδώ ω.
τὸ γ πρέ τρο γ καὶ ἰ ά χω βο γ καὶ ἰ ω λὴ γ γὴ γ
λῆ ά οὔ τως· οὐ μὴ δ' ὡς θαύ σο σὶ γ ἀ λ ρὶς
ἂν δὲ ἐ ζω αὖ λ βὶ ς ὀ γ τὴ μὲ τω μορ φώ σε ι
με τὰ ποι ας δό ξη ς μέλ λω σω φα νε γέ ν αι,
ἡ γ τῆ δὲ υτέ ρω πα ρου σί ω· ἡ γ ἀρ μὴ δὲ ἁ
μορ φω σὶ ς τοῦ χῦ· πρω μὴ γῦ μὰ ἡ γ τὴ ς
δὲ υτέ ρας αὐ τοῦ πα ρου σί ας· ὁ γ γὰρ πρὸ
σω γέ λα με τό τε τὸ πρό σω πο γ τοῦ ἁ γ ί
ου μό γ καὶ θῦ ὡς ὁ ἥ λι ος· τὸ δὲ ἰ μά τι ά
αὐ τοῦ ἐ γέ νο γ το λευ κὰ λί αν τὸ φῶς· τοι γά ρῶ γ
δὲ πρό σω γ ἐ λέ υ σε ται ἀ πὸ ὠ ν οὐ κέ τι
ἄρ α τὴ ν ὀ γ δὼ δὲ μὴ καὶ δό ξη σω λί ν·
κρί γα τε ἀ σύ μπα γ τω· ταῦ τα τοί γῦ ν
εἰ δό τες ἀ γα πη τοί· ἀ πο ρ γή σω μὲ θα
ἓ ν μὲ ν ἐ ν αὐ τοῖς δὲ ἰ ἀ λῦ γῆ ν· μὴ δὲ γ ἀ λῦ θῦ ς
προ τέ λε ο γ ἢ γ ή σω μὲ θα· μὴ πλῦ ν·
μὴ πρῦ φῆ γ· μὴ δό ξαν· μὴ σω μα τί κω ν
ἡ δο γῆ γ· μὴ αὐ τὴ γ τὴ ν ζω ὴ γ· ἀ λλὰ καὶ
ταῦ τα κα τα βρο γή σω μεν· ὃ ἀ κο λου θή
σω σε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἁμάρτωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν
καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν· ὅτι ἐγενήθη
ἡ ὀργὴ αὐτοῦ καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀφ' ἡμᾶς
ἐν τῷ ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας
ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ οὐκ
ἐπακούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν κατὰ πάντα τὰ ῥήματα οἷς ἀπέστειλεν
πρὸς ἡμᾶς ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν λέγων· πορεύεσθε ἕκαστος ἀπὸ
τῶν πονηρῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν
πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ κατοικήσετε
ἐπὶ τῆς γῆς ἣν ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῖν
καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος· καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐν τῷ μὴ ἀκούειν μου καὶ ἐγενήθη
ἐν αὐτοῖς ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη· καὶ νῦν τάδε
λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ· ἕως τίνος
ἀνομήσετε ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ ἐν ᾗ ἐγὼ ἐπικέκλημαι τὸ
ὄνομά μου ἐπ' αὐτῇ καὶ ἐκλείπετε ἀπὸ
τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν
ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ
ἐπὶ τοῦ ὀνόματός μου ἐπικέκλημαι ἐπ' αὐτῷ
καὶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐν ᾗ ἐγὼ ἐπικέκλημαι
τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῇ καὶ ἐν τῇ ἐρημώσει
ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἐρημώσει τῶν πατέρων
ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἐρημώσει τῶν βασιλέων
ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἐρημώσει τῶν ἀρχόντων
ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἐρημώσει τῶν ἱερέων
ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἐρημώσει τῶν προφητῶν
ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἐρημώσει τοῦ λαοῦ τῆς
γῆς καὶ ἐν τῇ ἐρημώσει ὑμῶν ἐν τῷ
πολυπόρῳ καὶ ἐχθρεύσουσιν πρὸς ὑμᾶς
τῶν μελλόντων ζῆν ἐν τῷ αἰῶνι ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ καὶ τὸν ἑξῆς τοῦ αἰῶνος
αἰῶνος· ἀμήν:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δ' τὴν παραβολὴν ὁ κῆ. φύλαγε δὲ τὸν ἐ
παροιμίαν καὶ μὴ ὑποφεύγειν ὑψηλά· δηλῶ
τοῖς ταπεινοῖς δ' ἴδιον χαρίεν· καὶ τοῦτο
τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς παραινῶν ἐλάφου·
ὁ θέλων γὰρ εἶναι πρῶτος, ἔσχατος πάντων ἔστω.
ὁ ἔχων τὸ πρῶτον· ὁ σὺν μεγάλοις ἔργοις
αὐτοῖς ἔλεγε, δηλῶν καὶ ἴδιον ἐστὸν πρᾶον
τοῦτ' ἐστὶν ὑμᾶς τῶν γίγαντας τοὺς πόδας
ἤρξατο· δηλῶν αὐτοῖς τὸν τῶν ταπεινῶν·
ὑποδήματα δὲ δοκῶν μὴ λάβοιν· ὅτι δηλο
λοιπὸν γίγαντας καὶ ὑμεῖς τοὺς πόδας· τοῦτο
διδάσκων καὶ ἴδιον ποιῶν τοῦ προφήτου λέγω.
ἐπὶ πᾶν ἁβλάψω ἀμὴ ἐπὶ τὸν τὰ πάντα καὶ
πρᾶον· καίτοι πολλοὶ τῆς ταπεινώσεως φο
σεως τρόποι· ὁ δὲ μὴ ὑπερβολὴ ἀπόνοις· τρά
φηδὲ ὁ ἅγιος νοῦν ἀλλὰ ὁ ἀσυνετός· ταπεινω
σις δ' ἐστὶ δωρεὰ μὴ τῆς μὴ θεικῆ· ὧν μετα
τῶν τελέων ἡ πάνοις πορεῖας ὑποδε
χόμενοι ἅγιοι ὀπτέρειοι· καὶ οὐδὲ δόται
αὐτὴν χαρίς, ἀμὴ πᾶσι τοῖς τελέοις
μάρτυσι δι' ἀνῆς δι' ὧν αἰεῶν τοῦ θῦ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὄρυζ ἐν λιμοῖ, τὴν ζέαν ἐκκλησίαν ἐ
ποίησεν τὸν ὄρομάζαν τὴν ποίαν ἡ
φομάζουσιν αἱ πρὸ φῆται τοῦ προφήτου
αἰδίδαν αὐτῶν ἀποστόλων; Διδάσκα
λίαν τὸ ζῆν ἀγγέλιον· αὐτοσόκε ἡ
ἐκ θεοῦ τὸ ὄρος τοῦτο ἐκκλησίαν λέ
γρω ζωὴ ζέαν ἐκκλησίαν· βοῦ ὁ τοῦρος·
τοῦτέστιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ πρόσωπον τοῖς
τισὶ μὴ γοῖ ταῖς ἁμαρτίαις κεχρωσμέ
νοις· καὶ ἄλλοις δὲ λέγομεν καὶ ρὸν ἄβ ὑλω
μὴν· καὶ τοιοῦτοι μὴ ἀκαθάρτους ἐν τῷ ἁγι
τοπλῶν τοῦ θῦ, καὶ οὐχὶ ἁπλῶς φῦλην· Διὰ
τοῦτο βόγειδ ζωὸν κεκέκραγον· χρίγατε ἀγ ἀ
μέσον ἄλλων καὶ ἀγ ἀ μέσον τοῦ ἁγιοτοπλῶ
γου μου· τί ἐστι ποιήσωσι καὶ γὰρ ποιήσα
σθαι ἴγαι ποιήσθαι ἁπλῶς φῦλην· ἐ
ποίησε δὲ ἀκαθάρτους· ἁγιοτοπλῶν τοὺς
ποιμένας· ἤσαγ καὶ οἱ ἑβραῖοι· καὶ τοὺς ἐρῖ
ἐτύχοσεν καὶ ἐν ἁπλῶ φῦλευσεν αὐτοῖς ὁκε· μὲ
τοὺς προφήτας· μετὰ γὰρ καρῖον ἐν ἀ ἀ ἀ
ἁπλῶ φῦλην καὶ φῦλαξ ἐν ἔδωκεν τὸν γόμο
ν αὐτοῖς διαταῖς θεοπρόφοις τοῦ θῦ.

λίζετο τὴν φιλίαν τῶν τέκνων.
ἐλογίσαντο γὰρ ὅτι καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ
υἱοὶ ἡμῶν ἀδελφοί· μόνοι καὶ πλη-
σίοι ἐσμὲν τυγχάνομεν· οὐδὲ ἐπιμίαν ἔχομεν τέχνην φορτικὴν πο-
λέμου· πάσαν δὲ ἐπιτήδειοσίαν με-
φ' ἑτέροις ἐπεζουσίαν προέκειτο.
καὶ οὕτω διὰ τὴν ἴσην τοῦ δ'
μελφθορήσαν καὶ ἡμᾶς, ἁμαρτὰς
φόμεσε τὸν ἀδελφόν· διὰ τοῦ
τοῦ μακαρίου ἰωβ, περὶ μὲν
ἀδήλων, θυσίαν καθ' ἑκάστην
μέραν προσέφερε τῷ θῷ· ἀμὴ
κάλλιστος τῶν πρωϊ καὶ τοιαῦτα
λέγων· μή ποτε καὶ ἐμμεμόλη
σαν οἱ υἱοί μου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτ
πρὸς τὸν θν· περὶ δὲ τοῦ συμε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὡς τις ἐπὶ ζουμᾶ σταθεὶς τοῦ θεοῦ
ἀγωνοθέτου τὸν διὰ λόγου ἀγῶνα
διαθήσομαι· θλίψεις ἀπροσδόκητος
πορευθήσομαι· καὶ τὸ ἔπιχειρεῖν
ἐπαμῦναι τοῖς ἰουδαίοις· ἀμήχανον· ἐπεὶ
τὸν λεπτομερῆ καὶ φαύλως πόρρω
ἀφεστηκότα καὶ διεπρῖσθε
ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· οὐδὲ
εἷς· οὐδὲ ἕως ἑνὸς τὸ μικρότατον
διαπεσεῖται ἀκμήν· ἕως ἂν πάντα
γένηται· ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις·
ἀλλὰ διὰ τὸν τῆς ὀργῆς· ἐπεὶ
δὲ ἡμῖν τὸ πάσχειν ἐστὶν οὐδαμῶν ἀφεῖς,
ἀνέβημεν πολλοὶ εἰς ἱεροσόλυμα
ἵνα τὸ πάσχειν ἐκεῖ διεπρίβε
ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν οὐδὲ
εἷς· οὐδὲ ἕως ἑνὸς τὸ μικρότατον διαπεσεῖται
ἀκμήν· ἕως ἂν πάντα γένηται· ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις·
ἀλλὰ διὰ τὸν τῆς ὀργῆς· ἐπεὶ
δὲ ἡμῖν τὸ πάσχειν ἐστὶν οὐδαμῶν ἄφεις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον ἡ ἔριδι καὶ
λύπη τῆς ἁμαρτίας. ὅτι ἡ ἁμαρτία καλῶ
τίκτομένη. διὰ μυρίων αἰτίων γράφομεν
Ὃ δὲ καλῶν ἑαυτοὺς ἀθλίους.
ἐκ τοῦ μείζονος. ῥᾳθυμίαν δὲ τὴν αὐ
μαρτίαν εἰς αὐμαρτίαν. καὶ ἀπὸ καὶ κακῶν
εἰς κακόν. καὶ τοιεῖσθε ῥᾳθυμεῖν
ἐπειδὴ παρὰ αὐμαρτίαν ἐστὶν ἡ χάρις.
Ὃσον μένεται πολὺ εὐθέως αὐ τὸ γί
γεται. μᾶλλον ἐστὶ καὶ ἀγῶς ψυχικὸς καὶ
σωματικός. ἐπὶ δὲ ὧν καὶ τὸ φά
τὸ καὶ τὸ. ἔρ μείζον ἔρ ὁ μεγάλων
Ὃ γὰρ φόβος αὐτοῦ δωρεάν. εἰς τὴν
ἀπόστασιν ἀγλάγε αὐτὸν οὐκ ἐστὶν ὅσοι
περ ἐλπὶς σωτηρίας. ἀπώλεσε αὐτόν.
οὐκ ἔσται ἄξιος τῆς εἰς ὁδοῦ τῆς ἐκκλησίας.
πολλαί εἰσὶν αἱ αὐμαρτίαι σου. ποῦ αὐ
τὰς βαπορεῦσαι ἔχεις. ἐαὶ βαπορω
θεὶς τοῦτο τὸ ἔπος. πολὺ εἰς τὴν αὐμαρ
τίαν εἶσαι. ἀ ἔφεστόρ καὶ πρέπος τὸ ἔρ
χόμενον καὶ ἔχεις. καὶ μεθὶ
ρόπον καὶ ἀώριον. ἔρχεται ὁ κλέ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ουπερμένει· καὶ χριστιανὸς ὢν· πῶς
δὲ οὐκ οὖν πεσοῦμαι τοῦτον τὸν λόγον.
βεπρεπόντως τοῦ ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ.
θέλω μιμητὰς ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς ἀδελφοὶ
μοι γίνεσθε καὶ τηρεῖτε τοὺς οὕτως περι-
πατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.
πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὓς πολλάκις
ἔλεγον ὑμῖν νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ· ὧν τὸ
τέλος ἀπώλεια· ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ
ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν οἱ τὰ ἐπίγεια
φρονοῦντες· ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν
οὐρανοῖς ὑπάρχει· ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα
ἀπεκδεχόμεθα κύριον ἰησοῦν χριστόν·
ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώ-
σεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς
δόξης αὐτοῦ· κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ
δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ
πάντα· ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ
ἐπιπόθητοι χαρὰ καὶ στέφανός μου οὕτως
στήκετε ἐν κυρίῳ ἀγαπητοί· τὴν εὐοδίαν
παρακαλῶ καὶ τὴν συντυχίαν παρακαλῶ
τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ· ναὶ ἐρωτῶ καὶ
σέ γνήσιε σύζυγε συλλαμβάνου αὐταῖς
αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι
μετὰ καὶ κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συ-
εργῶν μου· ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ
ζωῆς· χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν
ἐρῶ χαίρετε· τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθή-
τω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ κύριος ἐγγύς·
μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προ-
σευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας
τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν
θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα
πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν
καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χριστῷ ἰησοῦ·
τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ
ὅσα σεμνὰ ὅσα δίκαια ὅσα ἁγνὰ ὅσα
προσφιλῆ ὅσα εὔφημα εἴ τις ἀρετὴ καὶ
εἴ τις ἔπαινος ταῦτα λογίζεσθε ἃ καὶ
ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε
καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί ταῦτα πράσσετε καὶ
ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν·
ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη
ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν
ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε ἠκαιρεῖσθε δὲ οὐ
λέγω ὑστερήσεως· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς
εἰμι αὐτάρκης εἶναι· οἶδα καὶ ταπεινοῦ-
σθαι οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ
ἐν πᾶσιν μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ
πεινᾶν καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι·
πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με·
πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντες
μου τῇ θλίψει· οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς φι-
λιππήσιοι ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου
ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ μακεδονίας οὐδεμία μοι
ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως
καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· ὅτι καὶ
ἐν θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν
χρείαν μοι ἐπέμψατε· οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ
τὸ δόμα ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν
πλεονάζοντα εἰς λογαριασμὸν ὑμῶν·
ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλή-
ρωμαι δεξάμενος παρὰ ἐπαφροδίτου τὰ
παρ' ὑμῶν ὀσμὴν εὐωδίας θυσίαν δε-
κτὴν εὐάρεστον τῷ θεῷ· ὁ δὲ θεός μου
πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ
πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν χριστῷ ἰησοῦ·
τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· ἀσπά-
σασθε πάντα ἅγιον ἐν χριστῷ ἰησοῦ·
ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί·
πάντες οἱ ἅγιοι μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς
καισαρος οἰκίας· ἡ χάρις τοῦ κυρίου
ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν·
ἀμήν·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λίμνας καὶ εἰς τοῦρ βάλλοσσιν· οὐτε γὰρ
γῆ γώσκεται τὸ δίψος ἐκ τοῦ φῶ
λου· ἀλλὰ ἐκ τοῦ χαρτοῦ· ὅσοι
θυμικοσοφίαν πλείονος· ἀκούσεται
τοῦ μὴ χαρίσουδὲ λόγος· S'
ἀγὼς ἐν τῇ μὴ ὠφελήσει· τοῦτο
σῶσε βούλη τοῖς τῆς ἐσῆ τοῖς ἄμοι
τοις· μὴ τεγόμεθα χτήματα ἄλλα·
ἀλλὰ αἰῶνι· ἵδρωσαν τοῦ θῦ τὰ φῖλω
ρα πολλὰ γὰρ· πᾶς ἐπαρ
σῆ μὴ καὶ ἐ σῖ βούλη καὶ σοφ ἐγ
χώσαν τῆς ζωῆς· προσδραμοῦσα
σῶσαν τοῦ θείου λόγου αὐτῆ· S'
μετὰ τῆς φιλείας χρατοῦσαν αὐτοῦ·
S' τοῦ τῶν παρασταῖ ἐν ταῖς χαρδίαις
ἡμῶν ὁ χῦ σαν· μὴ τοῦ τε καὶ δῖχως
θῶσαν καὶ κρῖθῶσαν τοῦ ρὸς αὐτῆ· καὶ
θεωτρὸν φ καὶ τοῦ τὸ εἰς τὸ ἅγιον
ἅγιων τοῦ ὑπερμῖ τοῦ λουκὰ λόγου
τὰ ἑαυτοῦ· ὁκτὼ λόγου· πορευθέντ

σαμ τα. μακαρίζωσουτηνκεφα
λὴν, ἐμὴ προσκύσεμὴ πόδτων
κεφαλή· μακαρίζωισωσὴφκαι
μικόδημον· τετόμασι γὰρ πρὸς
ἔβαπερύγωμθῦὕπουρτοί· οὐ
πετερυξιμ, ἀλλὰ ἐμδόσι τομχὴκὸ
λύφαμτες καὶ τιμκόσαμτες· τετό
μασι πρὸς τομχρουσῖμ χερουσῖμ,
θῦ ὡς ἑαυτοῖς ὕφώσαμτες καὶ φε
ρομτες· οὗτος χερουσῖμ πρέπει
σιμ. τοῦτο μέντοι τομ σώτωρ ἰωσὴφ
ἐκμικόδημος φέρουσῖμ· ὡς καὶ π
σαι αἱ τομ ἀποστόλομ πλέξεις,
σὺν κομῖζουσῖμ· ἦλθε γὰρ φησιμ
ἰωσὴφ καὶ μικόδημος· οὕτως
ὡς ἑώρακε καὶ παῖς ὁ τομ ἀγγέλ
θεόδημος· ὁ προφθάμει χρουσῖμ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

†

προῦταιἡμῶν πᾶσιν ἀμφιπλεκτέραπτ:
ἀμφαὶἀπελλοῦσαισθε· ἀλλὶἢ πάλητε· ἀλλ'ἐ
δικαιώθητεἐν τῷὀνόματιτοῦκυ ἰῦ, ϗἐν
τῷπνἰτοῦθυ ἰῶἡμῶν· αἰδεσθῶμενπρὸ
κλῶ, τὼνκάθαρσιν· φυλάξωμενμὲτὸμᾶλας
μόν· τίἐαυτοὺσκαυτόμενἐἰςἀπιμίαν, ἢ
μοιχεύομῶτες· τίδὲπεριέπομενδσσῶμαπλέ
ον, ἢκολλᾶσθαι· ὅπερμικρὸνὄφεον, ἐπικαυ
λάφωμενἐῶταύρῳ· τίδὲἢοὐμᾶθωνἢδᾶωὰ
μαπρὸἢἡδομήν· οὐσαμὲνὸμπρὸὀμνύωμενἀλή
σιμον· ἢδομήδὲ, ὃπέκαυμαπροῦἀσθένους
πυρός· καὶὅμως (ωελαυνόμθαπρὸςαὐτὴν
οἱαὐτοί, ὡςδοῦλοιὑπόσχεσιν· καίτε ἢκουσὰ
τιμὸςλάγομος, τᾶμὲκρατησάσηᾶπῶσι·
ὡςαὶεἰςφόβονβάλλομενθὰνχόμενθαὐτοῦμ
ᾶσασθαι, ἢδουλᾶρὰμὲἢἁμαρτίαν· καὶ
γὰρὡςὄφεωαρὼδᾶσὸτωνδὲἢταὐτᾶτοῖ
κέτη, ποεῖνκαὶποεῖσθαι· ἓἔχουςἐέχῃ·
ποίησομτοῦτοκαὶποιῶ· τὸμαὐτὸμδὲἢτρόπον,
ϗπολλῷχαλεπώτεροντὸνὑποχείριομαὐτῷ,
κελᾶρὰἢἁμαρτίαν· φθέιρᾳαὐτὸνἐᾶχρεών, ϗφθεί
ρᾶσθαι· δεᾶσομταὐτὸμηρῷκαὶποιῶ· ἐάνπερ
μὴϗπερέμνομὸτοιοῦτος, καὶταὐτὸμκαίῃμ· καὶν

μέλθωμεν· λέγω δὲ ὑμῖν τέκνα· ἵνα
τιμωμεν καὶ προσέχετε τὴν ἡμέραν
τῆς κυριακῆς, ὡς πρέπει χριστιανοῖς·
ὃ γὰρ ἑορτάζομεν τοῦ γάμου· οἱ τιμιεῖκο
πιάσομεν καὶ ἐδούλευσεν πολλὰ τοῦ
θῦ· καὶ ἔχουσι παρρησίαν μεγάλην·
ἐμπροσθεν τοῦ θῦ· ἵνα παρακαλέ
σωσι διὰ μᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς· καὶ
μὴ κατὰ φρονήσωμεν τὰ μεμαλάμμα
ποιήσαμεν· καὶ μὴ κατὰ φρονήσωμεν
με τοὺ τὰ πειμοὺ καὶ ἁμαρτωλοῦ· ἀ
λλὰ δῶτε μοι χαρὰν ἵνα εὐφρανθῶ καὶ
εὐφρανθῆναι· πῶς, μέπορ ταῦτα,
ποιοῦντα τὸ θέλημα τοῦ θῦ, καὶ τὴ
παρακλήσεις τοῦ γάμου αὐτοῦ· ποι
ήσατε ἃ λέγω ὑμῖν παρακαλῶ· καὶ
πάλιν δέομαι καὶ παρακαλῶ· καὶ
ἔχω ἐλπίδας εἰς τοὺ θῦ ἐὰν ποιήσητε
ὅμοιως, ἵνα αὐτὸς καὶ τὴν σωσιλείαν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ἵσως καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

438

καὶ ἀμεξιχλαχεῖο πράαπις. ὡϊου
δαιφυχαχία. ὡχῡ̂ φιραμῖα. ϵἰ
πϵκλιῖμ ϵμ ποία ϵξουσία ταῦπολοι
ϵἰς ϵπϵρωπησομϵν αρομϵμ ποια
ϵβουσία ϵτϵρ ται. σημϵρομάδϵλ
φοίμου, ἀδαμϵξϵμϵρηθη ϵκ τοῦ
παραδϵίσου, ϵἰς σημϵρομορμιαπϵ
ϵισαγϵται ϵἰς τὸμ παράδϵισομ. μϵ
λῖμ ρτία τομάδαμϵ βορίζϵι ϵκ
τοῦ παραδϵίσου, καὶ ορκαπϵδια
μαὶδ ιαιο ῖωπϵ ϵισαγϵται ϵἰς τ̄
παράδϵισομ. ϵὶ τοῦ θαύματος.
οὐδ ϵπὶ τῶ κυραα ϵἰδόθη ϵπαγϵμ
παραδϵίσου. οὔτϵ τῶ μϵσῳ σῃ, οὔτϵ
τῷ ῖϵξϵκιπλ. οὔτϵ τοῖς ροι ποῖς προ
φήταις. ἀμμὰ προ παμπορμαχου
ϵιορμιαπϵ, σημ ρομμϵ τϵιου ϵσθ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κεφαλῶ ἰωάμμου τοῦ ιωαννη
σου· ἔθος ἰῶν τοῖς ἀρχουσιν ἑορ
τάζειν τὰ οἰκεῖα μνήματα· διὸ, ς
δεῖ προς μὲν καὶ πὸ τοις συνεχρο
νίοις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, ὡς
θεραπεία τῶν μελλόντων ἐσεσθαι
ς τῶν ἐν ἀρχῇ, ς τῶν πρώτ
πειγόλιμαίας· ὅσα τοίνυν δὲ, ὁρ
χεῖται καὶ τὸ ἀποφαίνεσθαι διὰ
τοῦ ἁγιαιδοῦ χορασίου· καὶ ἰδὲ
τε ἀστέλπιαμ· πωασιμιοσαι ορχει.
ς ὅσα καιρὸς ὁρχήσαστο, τὸ σοῦ
τομᾶλλομ καλῶς εἰς αἰωνίμνη
δόξιαμ αὐτῆς· αἰωνίωνταρια
σιμόδος, τὸ πραύτειμ τοῦτο τὸ
ἐπρεπτες. καὶ με τὰ πορρησιαστῆς
πιπενδιότητος· ὅρκος δὲ ἐπι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

484

χθες ἐρασπίζετο, σήμερον τὴν ἀδ-
πὴν τῆς θεότητος, τοῦ ἀδου ῥᾶσπί-
ζει τὸ οἰκητήριον· χθὲς ἐδεσμεῖτο·
σήμερον ἀμύητοις δεσμοῖς καὶ σὺ
δεσμοῖ τὸν τύραννον· χθὲς κα-
τεδικάζετο· σήμερον τοῖς κατὰ
δίκοις ἐλευθερίαν χαρίζεται·
χθὲς οἱ ὕπουροι τοῦ πράπου αὐ-
τῷ ἐμέπαιζον· σήμερον οἱ πυλω-
ροὶ τοῦ ἅδου ἰδόντες αὐτὸν ἐφί-
ξαν· ἀλλὰ ταρ ἀκουσον τοῦ χῦ
πάθους τοῦ λόγου ἀμφότερον· ἀκ-
σον καὶ ὕμνησον· ἀκουσον, καὶ
δόξασον· ἀκουσον, καὶ κήρυξον,
θῦ μετὰ ἁγαθυμάσιᾳ· πῶς σῶ
μος ὕσσοχωρεῖ· πῶς κ χάρις ἐπὶ
θεῖ· πῶς οἱ πύλοι παρέρχονται·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀπομάσσεται
ἡδονὴ καὶ πόνος ἐπιγίνεται
τοῖς πρὸ ὀφθαλμῶν τιθεμένοις
ὁ δὲ θεὸς τὴν ἀγαθοῖς τοῖς ἐφ' ἡμῖν
κρίνεται· οὐδὲν ὄλως κέρδος
κρύπτεσθαι τῆς εἰμαρμένης· οὕτως εἶναι τῆς
γαστρὸς πρὸ φωνῆς καὶ σπαργανώσεως,
κἀν ψυχῇ τὴν μεμερισμένην ἀγαθῶν
ἀπωλείαν· οὐδὲ μέλαν ταύτῃ φέ-
ρεται καὶ σφίγγεται· μὴ γὰρ χρὴ
μάτην ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ ἀναβαίνεσθαι τὴν
ὁρμήν· εἰ γὰρ ἓν τοῦτο· ἐκέρδησας
τὸν κόσμον τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐζημίωσας·
ἐν δὲ καὶ ἀγαθῷ χρῆσαι ἐν τῇ φύσει
τῇ ἀναλόμῳ· καὶ ἡ θεοφόρητος καὶ ἐμ-
φορηθῆ· ἀλλ' οὐκ ἔστιν τότε τοιοῦτ-
ον τὸ ἀγαθὸν δοῦναι τῆς ψυχῆς· ἀλλὰ
ἀγαθοειδείας ἐστὶν ἡ κτῆσις καὶ ἀπερίληπτος·
ὁ δὲ γὰρ ἐν βασιλείᾳ τῆς οἰκουμένης
τῶν ἀρχίων· καὶ τῶν τῶν θεῶν
χριμάτων κύριε εὐχῆς καὶ δέσποτα·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἤθεσι μάχοι τόλμα, τὰς πέτρας ἔχη
κε· σὴ μέρομὴ φιλόθεος εὐσέμεια,
τὴν οἰκουμένην ἑλαμπρύν· ἔπρεπε
δὲ τὰ μὲν τῆς οἰκουμένης, ἵνα
φθῆναι· τὰ δὲ τῆς ἀσεμείας ἀχθῆν·
καθὼς φησὶν ὁ μακάριος Δαβίδ· δι ε
χάθησαν καὶ οὐκ απέμυτησαν· σὴ
μερον ἀδελφοὶ παρὰ ἰουδαίοις, ὃ
πριος ἀπὸ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγέ
νετο μέχρι ἐμμάτης· οὐτὰρ ἔφερε
τὸ ποίημα τὴν ὕμρὶν τοῦ ποιή
τος· σὺν ἐστειρε τὰς ἀκτῖνας, ἵνα
μὴ κοιμῶνος τέμνη τοῦ θεομάχ
πράσματος· οὐκ ἐπειδὴ τῆς θεό
τητος ἴδρις ἐστέγετο· ἀλλ' ἐπειδὴ
παρὰ τῶν πολεμίων ἰουδαίων
τὰ μόνα ἐις ὕμρις ἐμέμ(φ)το.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆ Δ΄ τῆς ἑβ

τῆ Δ΄ τῆς ἑβ λόγος διδασκαλίας.
περὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀναστάσεως.

λοιδωτε καὶ ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν διδασκαλίας τῆς ἐλαχίστης ὠφε-
λούμεθα· τῆς φανερωτάτης τοῦ θῦ
τῆς δίκης καὶ φοβερωτέρας· ἀλλὰ
ταῦτα εἰς ὀλίγα κεφάλαια· ἵνα τὸ
φανερὸν εἰς καὶ μᾶλλον ἐπιδειχθῇ·
ἵνα τῶν ἐν τῷ τάφῳ ὄντων ἡμῶν σωμάτων
ψυχὴ τε καὶ σῶμα τοῖς ἰδίοις κόποις
τοῖς ἀγαθοῖς; καὶ ἵνα πάλιν
τοῖς φαύλοις τὰς καὶ μὴ τοιούτας τὰς τῶν
τροπαίων εἰκόνας λάβῃ. ἑαυτοῦ πρό-
κτου· οὐ γὰρ οἷόν τε ἄνευ τοῦ θεοῦ
καὶ οἱ τῶν ἀγγέλων χοροὶ τῷ
ἀγαθοῦ κοινωνοῦσι καὶ ὑμνεῖ τοῦ κυρίου·
μὴ τῶν τὰ θεωμένων ὁ θεὸς ἐπὶ πάθους
ἐκείνοις· καὶ τῶν σωμάτων γὰρ τῶν ἁγίων
τὰς μεταλαμβάνοντας, καὶ μὴ τοιούτων ἀκά-
θαρτα· τιμῶμεν δὲ καὶ τὰ ἐνδύματα καὶ τῶν ἄλ-
λων ἁγίων τὰ, ὁ τῶν σωμάτων ἐκκόσμια

διαμύσις ἐγκλήματ· λάμνα ὦ
τῷ δικαστῇ καταμόψας, ἵνα μὴ
ὦ ὁ πόντος καταδικάσῃ· λδ'
μεμεσῆσθαι πρὸς τὴν αὐτοῦ φιλαμι
τὸν πέμπτα· διαὐτοῦ τὸν κριτὴν
δωροδόκησον· αὐτῷ μόνῳ θάρρει
τὸ τοιοῦτον μυσαπρίον· διαὐτοῦ
πορεῖ τοῖς καταδίκοις τὸ δίκαι·
ὅπως χόλα μιαίνει, καὶ ὁ κρίτης
ὕστερα φεισῦ χάρησιν· ἀτρα'
φασὶ ἔχεται, καὶ προφέρεις χει
ρότραφα· ὁ ἐμεσῶν τὰρ φησι πως
χὸν, δαμείζειθῶ· ὅπερ ἀμῶν εἰμι
αίνης εἰς τὴν χεῖρα τοῦ πως χόν,
τοῦτο γμωρίσης ἐν τῇ πολέμιν τῷ
λίκαιον· εἰδιαδράσαι τοίμων
τὴν κρίσιν μου δὰ ζομεν, ἐν τεῦθ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆ χώρα τῶν μεγάλων τῆς
ὑπερχαλεπομένης τοῦ πορφυρᾶ.
καὶ εἰς πολλὰς τὸ γλῶσσα τῶν ἱερέων
λι τῶν περιέχον· καὶ τοῦ λαοῦ
τῶν χριστιανῶν ἐκούρασεν ἐπὶ τοῦ
μβεβ ἔτους· ὑπὸ χαλεπῶν
ὃ μετὰ ταῦτα μονογλῶσσα χάρακτῆρ·
ἐπειδὴ χάρακτῆρ ἐκλαμβάνει ἐλεγχῶν
ἀποδραμεῖν θέλει· καὶ ἕτερον μὲν οὐκ
χε περαμεῖν θέλεσθαι τὸν πόλεμον αὐτῶν
ἐπορεύετο καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡς
τὸν μὲν τοῦ αὐτοῦ μεγάλου μαρτύρου
θεοδώρου, ἵνα πιστεύουσαν αὐτὸν ὁ δοῦρο
μεν καὶ κλαίουσαν μερῶς· καὶ πρὸς
τὸν μακάριον ἔλεγε· οἱ δοκεῖ ὦ φίλε μακάριε
ὅ τι ἐξ ἀρχῆς τὸν ἐμὸν μόνον τὸν μονο
γλῶσσον ἐδέξατο καὶ ἄφωνον αὐτὸν
ἀλάλημον, ὃς οὐ μόνον ὑπῆρχε καὶ τοῦ
χαρίσμ· καὶ ἕμενεν τοῦτον· ἵνα μὴ φῦ
λαύτη ἑαυτὸν, τὴν ἱερὰν σου μνή
θλει τοῦ μάρτυρος καθ' ἕκαστον ἔτος ἐ
λουσ· μῶν δὲ ἐμὲ τὸν τάλαμνον καὶ

ἀλλὰ βάρος ἔχει τοῦτο· ὁ πὸ μακροθῦλ
πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν εἰς μεσαμβρίαν· ὁ
ἡμεῖς δὲ μελοῦμεν καὶ ῥᾳθῦμοῦμεν
θέλετε δεῖδειν ὅτι ὁ θεὸς προς διορθοῦσιν
ἡμῶν ταῦτα πάντα ἐπράξεν· καὶ
τοὺς μὲν πόλεις οὓς δὲ πόλεσιν σημεῖον
ἐ φημὶ δὲ ὅτι ὅσοις βλάβοσιν οἱ ἐπὶ
λοιποῖς τῷ φόβῳ μεταμοῦσιν· πρὸ
φάσιν καὶ παιδίον ἰῶν μὴ ὁ χρῦσόστομος.
λέγων· ἐπειδήπερ τὸς ὄχλους ἡμῶν
ἀστεῖα πολλὰ θεῖμεν καὶ εὔστομος·
μᾶλλον δὲ ἵνα· μὴ δὲ οὐχὶ ἐθῖν· οὗ
τοιοῦτον χώραν μὴ τοιοῦτως εὐθαλὴς
ὁ προς πάσας χώρας· ἢ φθαίρου
τὴν ἐμὴν φῦσιν τὴν παράδοσιν τοῦ θῦ·
τόμενα πασῶν τῶν θεμένων ἐθῖν θερ
μοτέρα· καὶ ἐκεῖ ἴσασιν ταῦτα δένδρα μὴ
ὁ καρπὸν ἔχει· ὁ δὲ καρπὸς ἐκεῖνος τὴν
τοῦ θῦόρτης ἐθῖν ὑποσεμνεῖα· ἐφ' ἃ
πρὸς ἐφοῦται· ὁ τροφὰ καὶ καρπὸς χάρι
πρὸς χωῖν ταὐθεσρίας· καὶ τοῦ ἁγίου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

588

δωσιμ, φέεσαμεν ταὐτὸ πομαυτὸν ἀφ ἑαυτοῦμεν ἀφ
θύμεσε. ἐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ καὶ πεὶ, τῷ ἐκ
μόσαμεν ἡμᾶς ἐκ τὴν μεεἰδωτοῦν κλήεουτα μᾶ
τίωμ, ἐν τῷ φωτί· ὅσεέεεἰσαιτοῖμαῖς, ἐν τὴν
ὄξ οὐσίας τοῦσκότους· ἐμεταίθησεμ δὲ τὴν
καὶ ἀλφὰν τοῦ γοῦν τῶν ἀταὐτὸν αὐτοῦ· οὐχὶ κὸ
θ' ἑκάστημ ἡμέραν, τοῦ ἀχρεὰν τοῦ αὐτοῦ σώματ
καὶ αἵματος μεθαυλαμμάνομεν; τί δ' ἂν εἰ μὴ τοῦ
τοῦτοῦ ἡδύτερεομ, καὶ ἀπολαυστικώτερεομ· εἰ
περ τοῖς μεθαὶ καθαροῦ (ωιδδότος μεθ' ἡμῶν
ἐσαὶ αὐάμιοπ ἀρίσκεται· οὐχὶ καθ' ἑκάστημ
λοῦμεν τῷ θεῷδδ, καὶ τοῖς ὁμμοις ἁγίοις περ
σι, ὅλῳ τῷ σώματ ἡμῶς ἑαυτοῦμεν ἀμὸλή φως;
τί τοῦτο παραμυθητικώτερομ εἶναι τὴν ψυχὴν·
οὐχὶ τῶν τοῦ κόσμου σχέσεως καὶ τοῦ καταὸ
καὶ συπλεμοῦμ διεερεήσθαι· τί τοῦτο μπόλιμμα
καρισώτερομ τε καὶ ὠφελότερομ ἡμῶν ὁ πολίτη
μὸ ἐμοὶ ὁμοίοις ὑπάρχει· ὃ ζῷ οὖν καὶ σε αὐπεκδέχο
μθαι, κμ ἡμ χν· ὃς μεθαναχηματίσει τὸ σῶμα τῆς
ταπεμώσεως ἡμῶν, ~~εἰς τὸ σῶμα τῆς παπεμώ~~
~~σεως ἡμῶν~~· εἰς τὸ γένεσθαι αὐτὸ, ἐμμορφοῦν
σώματι τῷ δόξ ης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν
τοῦ δύνασθαι, καὶ ὑποτάξ αι αὐτῷ τὰ πάντα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὰ τὴν σρίαν ὕλων, ἀπὸ τῆς μὲ
πάρης κολάσεως τῆς μεμουσης, ἐς
μικρο πέραν εἰσέλθω τῶν δεθῶν μὲ,
εἰς δόξα καὶ τὸ κράτος. ἢ τιμὴ καὶ ἡ
προσκύνησις εἰς τὰς πέραν τοῦ αἰ
ῶνας, ἀμήν :· τοῦ αὐτοῦ.

περὶ μνησικακίας :·

Βούλομαι πάλιν ἀδελφοί μου καὶ πί
κλα, παρακαλῆσαι μέτρον μικρὸν ὑ
μᾶς· καὶ μαρύνθη τι παράκλησ
ὅτι ὀλίγον καὶ μικρόν ἐστι, τοῦ μύλο
μαι λαλῆσαι ὑμῖν· λείπει γὰρ ὀκτώ μὲ
ἰς χ· ὅτι ἀγόρμου τοῦ κοίμου μερίδη
σθ ὁ αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ζημι
ωθῆ, τί τὸ ὄφελος· λοιπὸν πολλὰ
πράγματά εἰσι, τὰ ἀπολοῦντα τὴν
ψυχὴν τοῦ ἀγόρου· ἀλλὰ ἴσον τῆς μὴ
σικλείας οὐκ εἶναι· ὅταν ἔχωμεν μὴ
σικλείαν μετὰ τοῦ τι τοιοῦτο, ὅτε τὴν προσευχὴν αὐτοῦ λέγεται

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

710

μωσέως· ἐμὲ δὲ τὴν ἀλήπτιπ, οἱ μακαρίοι ἀπόστολοι·
οἱ μικνηφόροι μάρτυρες· ὁ τοῦ μόσμου σύμπας χο
ρός· ἐπὶ τούτοις καὶ πρὸ τούτων μόναις πρόδη
λος· οὐμμνηστὴς ἐξιώθη γε μέλους ἐν τῷ ἐλάγιστῳ
τοῦμφιχθίσσων τοσβασιλέως, πλάστασμὸ ὅσιος
πηρὸ ἐμοῦ· οὐδὲ τὴν μμνήμνησι σὴ μεθ ὁμοῦ τοῦ
βδμηξιώμθω· ἀμφοτέρδη καλοῦδιδάσκαλου,
καλλοὶ καὶ οἱ μαθηταὶ ὁμοιοὶ φίλοι σιμῆμαι, ὡς
οὐμὲν τοῦ καρ πούτοδὲ μὴδεομπιμώσκεται; παρὰ
καλῶ καὶ δέομαι· πὸ αὐτῷ κανόνι· τοῖς αὐτοῖς
ἰχμῶσιμ· οἷς κἀμὲ μοῖς ἐξ οἱ λοι πὸ ἰπέρ καὶ ἀδ[illegible]
ὑμῶν πέρι ἐπαύτησαμ· πρὶ πατησσαμεν δὲ μὲ
μηδὲν ἀφιὼ τερ τὴς αὐτὴ σεως, μηδὲ τὴν
προκδμεμὶ ωὸ μολογίαν· ἡδὴ γὰρ παύτας ἡ κου
σαμεν πί πε πεαυχεμ· ἀλλ ὄζ ωνδρεσοδύτημος·
ὄζ ηεμήσατο, καὶ τὴν ποταμὼ καὶ τὴν ὁμολο
γίαμ· ἐ πόθεμ τοῦτο πέ ποιμ[illegible]μ; ἀλλ᾽ ἡ, ἐκ τοῦ
ἐμαυτὸμ μεμομασμένομ, ὃ πολλοὺς καὶ ἐτέρους
τοῖς μεμομασμένοις· ἐκ τοῦ φιλ[illegible]γυεί σαμαὐτ᾽
κατατομὶ ούδαμ· ἀμφότεροι γὰρ πε[illegible]καμ, τ
κμ τῶν δόξης· ὁμοῦ, τοῖς ἰουδαίοις, οὐδὲ, τοῖς ὁ
μόφρο σι τοῦμ ἰουδαϊκομομαύχοις· ἐ ἰκότως
οὐ ὁ ἀπόστολος μοῦ· εἰ ἰ ἀπᾶν τοσμ καὶ κατὰ μὰ τὴμ

δδαιον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θῦ καὶ βλασφήμως ἐπιτίθεται ἡμῖν
ταῖς αἱρέσεσι, τοσοῦτον ἀφεληθὲν
τοῦ ἁμαρτάνειν ἡμῶν. ὅταν τοί
συμβῇ αὐτὰ καθαρῶς καὶ ἀκαρεπτῶς θῦ.
ἢ γένοιτο τοῦτο ἡμᾶς ὅσῳ τῆς ἐνῦ
τῆς μερίδος τοῦ γραικικοῦ. φύγωμεν
τὸν κακὸν ἡμῶν ὄφιν ἀπὸ ζάλης τρισαίωνας
ἀλλήν. τὴν δὲ τῆς ἐκκλησίας
καθ ἡμῶν πόλεμον ἱερεμίας ὁ προφή
της ὁ τοῖς γραικοῖς τοῦ φρασκευάζων τοῦ
βασιλέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐποικίου.
διαλλάξαι ἡμῖν λόγων. γεώσατε
ἐαυτοῖς γεώματα. καὶ μὴ σωρεύεται ἐ
πὶ ἁμαρτίαις. ὁ προφήτης διαφόρως
τοῦ δεύτερος τοῦ ἀντοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ χῦ,
τοῦ ἵνα διαλλάξαι. ἔβλεπε τὸ τρία τῶ
θῦ λαόν. ὃ οὐκ ἠβούλετο λαλῆσαι τοῦ θῦ.
ἔπρεπε δὲ πρὸ τέγος τοῦ ἁμῶν ἐμὲ ὡς μὴ
πιὰ σύμπτωσι φθορᾶς. ὃ οὐκ ἠβού
λετο λαλεῖ λόγων. ἆρα φόβος καὶ κλῆ
σις ἡμῖν ἐστὶ γραικοῖς τῆς τῆς
διαβόλου τέσσαρα τὸν θεόν. ἐσσαῦθι

ρομόμησεν· ἐκεῖμ ὥποτολογοῦμ/
τῶθῶ ἐλεῖν· ἡγωπ ἡμ ἐδωκασμ°,
αὐτη μοι ἐδωκεμ καὶ ἐφαγομ· ὡ
ἀποκρίνα συνεγώμημ ου κε χόσης·
ἐκείμημεί πε· φάτε· ἐγώ εἰ πορ, μὴ
φάτης· διὰ τοῦτο πε ἐγωπ ακοσ ἡ
κουσας, καὶ τοῦθῦ παρηκουσας·
ἀλλοὐχόσος ἡμ ὁ μακάριος ἰωβ·
ἀλλὰ σπω· μεσ τὴκ πορὴ ξεως ὅλε
μεμ· ὥμῶν αι· διὰ τοῦτο περμιᾶ ἢ ἀφ°
γωαι κῶμ, ὁλάρκους· ἀμῶς ἡμ ὁμ,
χωρατηὰ ὡσ τιδη, ὥ ὁμοιαι ἰωβ·
διὰ τοῦτο καὶ τὸν χωραμόμασι·
διὰ σι· ἰμαμάθης ὅτι οὐ χῆλωου
σιαστῶμ ἁ μαρτωλῶμ, ἀλλ' καιομ
δῶ ασται ποιῆσαι ἁ μαρτῆσαι·
ἀλλ' ἡ προαίρεσις τοῦ ὁσιωπ,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ϛ΄ μέλλοντος ἀπέρχεσθαι ὑπὸ τῶν ἰδίων· αὐτὸς
ἑαυτοῦ ὁδηγὸς ἄρτι γίνεται καὶ μετὰ
μεμψιμοιρίας. ταῦτα ἰδὼν πολλὰ
ὀφείλων φόρος αὐτοῦ· παρεκάλει αὐτὸν
μένειν· μὴ ἀδελφὲ παρακαλῶ· μὴ
ἄρτι θλῖψις τοῦ ὁμοίου σε φλογμὸς ἴσχύει· ὅδε·
ἐμὲ μένειν διόρθωτος· ὁδὲ μὴ
χαρίσεται φόρος ἴδιος· λέγε πρὸς
τοῦτο μὴ ὅτι· ἀλλὰ χρεωστῶν εἰμὶ·
ζ΄ πιστεύω εἰς τὸ ὄμοιον τοῦ ΧΥ
ΧΥ· αὐτὸς ἄρτι ἑαυτὸν κάμνω ὁμολογῶ·
ζ΄ ἕτοιμος εἰμὶ· ἴμως αὐτὸν θλίβω ὑπὲρ
τοῦ ὁμοίματος αὐτοῦ· ταῦτα
λέγουσιν τεσσαράκοντα· δραμοῦμεν εἰς
ζ΄ ἄνω· αὐτὸν ἔμελλε τὸν μεμψίμοιρον·
ὁ πνευματικὸς ὁ ἱερεύς· αὐτοκρέφλ
ἄς τοῦ εἴδωλον· καὶ πείθεται τῷ βίᾳ
σὺ λέγω· ἄλλος δέ τις ὁμοίματι μὴ
φόρος· ὁμολογεῖ τοῦ ΧΥ· ζ΄
θεοὺς αὐτὸν μαίρει· καὶ τοὺς θεοὺς
ὑβρίζει· ἢ ἐμὲ μετεμψαίτω κεφάλ
ζ΄·

χου φησί γρ. ὅτι τὸ σαρκοφόρον
βαρὺ φορτίον εἶναι· ὄχι τῶν σωμάτων·
ἀλλὰ τὸ τῆς ἁμαρτίας ἔλθος καὶ τῆς
παρανομίας. αὕτη γοῦν καὶ φοσιβάρ ιων.
ὃ βαλλόμενος ἐμέμφετο· ὁδὶ ἰωάννας,
ἐκάθευδεν καὶ ἔρτυεν· βαθὺς ὁ ὕ
πνος· ἀλλ' οὐκ ἐν ἁδονῇ· ἀλλὰ
λύπαις καὶ ἀθυμίαις· ἐαθάν γρ
γαρ ὁ σαρκοφόρος τῆς ἐαυτοῦ ἁμαρτ.
τοιοῦτον γὰρ ἐστιν ἁμαρτία, μετὰ
τοῦτ' ἔλθεῖν, σαρκός· τότε τὰς δ
δεκάδας ἐσπάρτευον ψυχή· τί
οὖν ὁ σαρκοφόρος· σαρκοφόρος ἦλθεν φησί
ὃ λέγει τὸ σαρκοφόρος· ἀγάπαν κρᾶ
ι σαι καὶ λοῦχ ἵν' τοῦ θῦ σου· ἄγγελοι
σοῦ καὶ σὸ τῆς σωτείρας, οὐ γὰρ οὐ χή
σιν ἔθηκε σὸ χειλεοῦ· ἀλλ' ὅτι θεικὰ
κόρτη· καὶ τῆ τάχνη φθάρτες τῆς ἐρ
γασίας, προσωμοίαν ἐπειγαγὰς
χείρας καὶ γοῦθῦ ἐσπορεκάλουν· ὡς
δεοῦ τος ἐστέγ γρ· ἐβάλλοντο καὶ κλῆρ
φησίν· πηγοσέσιγ ἁμαρτίαν· καὶ

φησίν

ἐσώθη διὰ προσλήψεως καὶ δωρεᾶς τοῦ
σωτῆρος ἀλλ' ἡμεῖς οὐδὲν ἴδιον ἔχομεν
προσφέρεσθαι καὶ κλαῦσαι ὑπὲρ τῶν
ἁμαρτημάτων λέγοντες πρὸς τὸν
κύριον· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς· μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς· ἀλλ' ἐποίησον μετ'
ἐμοῦ κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ σῶσον με δι'
ὄνομα τὸ πρόσθεν τοῦ ἐλέους σου· ὅτι κατὰ
οὐδεμίαν ἰσότιμον ἡμᾶς πάντας τὸ μετρεῖσθαι
τῷ σοφῷ ζυγῷ· ὁ γὰρ ἰδιώτης τὸ καθ' ἑαυτὸν·
ὁ δὲ ἄρχων τὸ καθ' ἑαυτοὺς εἰς φρίκαν ἀφορᾷ τῶν
αἰφνιδίως γαμένων·

Κυριακὴ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος
τῶν ἁγίων τῆς ἀναστάσεως ἦχος α'

Τῇ ἁγίᾳ τῆς ἀναστάσεως ἡμέρᾳ·

Ὑβριστὴν τῆς ἀναστάσεως τοῦ σώματος
καθαρσίου χύρωτρον· οὐδὲ τῆς πρὸς
θεὸν ἐλπίδος καὶ αὐταῖς πῆξαι πρωτοπάτορος·
ὀπίσω φορᾶς ὀρθῶς· πολλῶν ἔχει πρὸς
τὸν θεὸν παρρησίαν· ὃ μετὰ θάρους
αἰτοῦσι προσεύχομαι· κύριε σῶσόν με

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χοιτειόμασθμ· καὶ τὰν μέλομ ταν ὡς ἐμε τῶ
ταμπεοέλλομ καὶ ἐθέασαν ἰζόμ; οὐχὶ οἱ αὐτό
φολοι ταύτᾳμ καὶ δο πλαδέμτες, παν ταχ
ταῖρ κύκλοαμ τᾶς Γᾶς διέδεαμον; οὐχὶ οἱ
μάρτυρες ταύτᾳμ ἀγαπήσαντες, μὲ ὑστ
ἀδόλαμ καὶ τε θνάσκομ· ἴσσαν τε λυγίσαμτο
τραύματα δ' οὐδὲ ἐμέλησέ τοι; οὐχὶ οἱ
ὅσοι ταύτᾳμ ποθήσαμτες, καὶ τέλοι πᾶ
τὸμ κόσμομ, καὶ τᾶτοῦ κόσμου ἔπαμτ.
Καὶ ἐμ ἐρήμοις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις.
καὶ ταῖς ὀπαῖς τᾶς Γᾶς οἰκήσαντες. Ὧ
αὐτοπροσώπως τὸμ δι' ἀμόλομ καὶ τε θνᾶμ;
ταύτᾳμ καὶ ἡμᾶς φυλάξομ. ταύτᾳμ δ'
ἡμᾶς ποθήσαμ. ὅτι τᾶς ἁμαρτίας
μεῖμ τὸ ἀσεβέομ βάι· καὶ τὸ μὴ ἐργάσαμτο δ'
ἴσμεν τᾶς εὐθυμίας τᾶς ποιμενούσας βάι ἡ
εἰρήνη· ἢ ἀμαίρεσις τᾶς ἁμαρτίας. ὧ
ταῖς ὑπαθυμίαις ἡμέρᾳσι αὕτη βάι· ὦ
πᾶσα ἡ γᾶ ἀνθρώπων καὶ ἀγγέλων πᾶ
βάι ἡ ἀμαίρεσις· καὶ τί λέγομ ἡ γᾶμ· οὐ
χὶ ἁμαρτωλῶμ ὁμόμ ἀποκτείμαμτες ἐσ
ἀμὲ ἁμαρτωλοὺς· φθόμος· καὶ βία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀμαράζουσι δλιπτίες· πῶς τὸ
μοι γομφιασμήματα· πῶς ἐκτὶ
μάσσομαι τὰ φοι· πῶς ἐξύπνιος
ἀπὸ πηδῶσι μεκροί· πῶς οχθο
ὡς ἐμβριπὸ φθαλμοῦ προϊτω
οἰκεῖα μὲ πλημέρχεται τάξιμ· πῦ
πολυμδρομοῦσαι ψυχὰ προὶ
πλάσματα· πῶς εἰς ἄπαμ τὴ
σιμπρέχουσι οἱ δίκαιοι· πῶς
ἐρχεται ὁμυμφίος μεσονύκτι·
πῶς ἀξιοῦσι ταὶ τὴς εἰσόδου οἱ
ἕτοιμοι· πῶς τοὶς πράθυμοις ὅ
μυμφῶν ἀποχέχρεται· ὁ τὸν
ταῦτα πόμ ταπῆ ψυχὴ μεριμ
σῶ, μαχαρίζω τὰς φρομίμου
πορθένου· ἂς ἀρτίως κ τοῦ νυφ
γεραφῶν πορεισηγατευίμος·

πῶς

πῶς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

692

θφωμαὶ πποβλέπφμ· ϛ μὲν ἀ κηδιῶμεν ἐκ καλούμε
πρὸς αὐμᾶς πποσάγφσι, ϛ χαρὰν ἀ πποσθήσας· ἀμμὰ
ασ δόσμεν καὶ διώκωμεν ὧν τόμος· ὅπ με
λήσωμεν καὶ πποεθοῶν πᾶμ ἐλαύπτασμα· καὶ ὅθ ὧν ηθος·
ἐπὶ ὠτα ἀρ ἐς, τοῖς ὑπομένουσι μᾶς τοῦ· ϛ οὕτως
πολιτεύόμεθα, τύχαμεν καὶ σιλήσας οὐ ὧν ὡς,
ἐν χοῖς ὑπ ἐς πώλωμεν· ὧν ηδόξαν ϛ ὅ κράτος· ὧν
τῆς πεῖ καὶ αἰώνος πῦ· μὼν ϛ ὰ, καὶ ἐς τοὺς αἰῶν
ας τῶν αἰώνων ος ν, ἀμήν ⁄ ·:

Ἡ παραβολὴ τῆς ϛ εὐδοκιμοῦ· ἡ καὶ τῆς ἐχθρᾶς·
Ὅτι οὐδὲ ὑπομένομεν ἐν τοῖς πρ
ασμοῖς· καὶ πτερίμηκτάς, ζ ὁ πτε·:

Ἀδελφοὶ καὶ πτέρ· χθὲς παραχή, καὶ σήμερον πα
λήμ η· χθὲς διαθήκη, καὶ σήμερον ἧς μία· ἀμὰ
λογη τὸς ὁ θς, ὃς ϛ τὸν πτρασμὸν διεσκέδασε·
Καὶ ἡμᾶς ἐνεδυνάμωσεν αὐτοῦ τοῦ διαμήνα,
ἐν τῇ προσδοκίᾳ τοῦ μᾶς πλουμεν· τοῦτο, χρι
σταμοῦ λιθιμῶν· τοῦτο, μονάχου μᾶς λαδοῦν·
ἀλλὰ παρασκευάζομεν ἑαυτούς, πρὸς τοὺς ὑπὲρ
ἀρ ἐως καμδύνους· ϛ μὲν δὲν τῶν τοῦθ ὧν ὁ
λης, ἢ τῶν θαι πτοῦμεν· οἱ μᾶλλον ὧν ἐλλυ
θότες, ἐν ποιᾷ ἐν ποι, καὶ ἀπῆλθομ· οὐ μαθ'
καταπλήξαντες· ἢ καὶ δειλιάσαντες· ὑμῖν δὲ ὁ ὡς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αυτῶμ ἐστισθε ἀρχόμ· ἀραστε πύ
λαι· καὶ ἀρε στε ἀρχε· κοσμῖοσθυ
ρά· ὁδοποιήσαστε τῶ ἐπιμελητὸ
τῆ ἐπὶ τῶμ τοῦ ἁδου δεσμῶμ· κε
ὁμοιωθῶ· καὶ τοῦ κυ διέξο
δοι τοῦ θαμάτου πύρ ῳ.
ταὶ μὲν γὰρ εἰσόδοι τοῦ θαμάτ,
ὑμεῖς ἐποιήσατε· τὰς δὲ διέξο
δου, αὐτὸς ποιῆσαι παραμένομε·
Διό· ἀραστε πύρας οἱ ἀρχόμ τες
ὑμῶμ· ἀραστε καὶ μὴ μέλε τε·
ἄραστε καὶ τρέμῶστε· ἄραστε καὶ
μὴ ἀμαυρὰλλεσθε· εἰδὲ αμαυρὲ
μειμνομένε τε, αὐταῖς ταῖς πυ
ραις χειρὶ, καὶ αὐτομάτοι αἱρε
θεὲ πιτρέπτομεν· ἓν ἁρθη τε πυ
λαι αἱ ὡγιοι· ἁμαυδὲ κ αἰδωα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὸ δέσποτα τῶν ὅλων ἔχοντες φιλανθρωπίας τ̄ν̄
σὲ τὴν ἀβύσσου· καὶ τὸ σὸν μακροθυμεῖ
τὸ πέλαγος· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς·
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· μακροθύ
μησον ἐπ' ἐμοί· καὶ μετάθες ἀπ' ἐμοῦ τὸν
βίον τοῦτον· μὴ ἐκκόψῃς με σὺν τοῖς ἀνο
μίοις μου· ἀλλὰ σῶσόν με καὶ φεῖσαι
μου, χάρισαί μοι τόπος τοῦτο· πρὸ
μεμιαγμοίας· ὁ τόπος μέλλει σήμερον γε
γενέσθαι τοῦ βήματός σου· ἀλλὰ σύμπαθη
σόν μοι τὸν ἁμαρτωλόν· τὸν ἀνυπόκρι
τόν μου· τὸν ἀόρατόν του· τὸν ἀμόλυνόν μου· τὸν
ἀσυγχύτου· τὸν ἀστεῖόν του· τὸν ἀμόλυνόν μου· τὸν
ἁγνείας τὸν ἀσκητικόν· τὸν ἀκτήμονα· τὸν
ἁπλοῦν· τὸν ἀκέραιόν μου· καὶ τὸν ἀπαθῆ
καὶ ἀφιλάργυρόν μου· καὶ τὸν ἀπαθῆ καὶ
καρδιογνώστην· καὶ τὸν ἀπαθῆ καὶ ἀπρόσ
κοπόν μου· καὶ τὸν ἀπαθῆ καὶ ἀπρόσ
κλιτόν μου· καὶ τὸν ἀπαθῆ καὶ ἀπρόσ
ληπ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ γὰρ μαθητοῦ λόγος· ὅτι προσόλως
καὶ τὸν μόγον μαθητὰς ἐποίησεν,
δοὺς ἐξουσίαν βαλλάντιον· ἔπερ
οὐκ ἐπαίτου γ' ἦν εἶγε πτωχοῦ, οὐκ ἔπροσθ'
τοῦ ὄχλου καὶ τοῦ γράμματος καὶ
φαρισαίου γε καὶ γραμματέως γε καὶ
αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ἀνδρίας· μᾶλλον
δὲ ὅτι τῶν πάντων ὑπὲρ ἀνθρώπου
κρίνει ὁ θεὸς προκριθεὶς λέγει αὐτῷ·
Ἐπεμεῖνεν οὐ πίστει καὶ διετράνωσεν,
ἕως ποτὲ ὀνείδισμα· καὶ ὕπνου· τοῦτέστιν
ἐσυμβή κ' τοιοῦτον καὶ τοῖς ἐμοῖς μαθηταῖς,
καὶ δοκῶ καὶ μᾶλλον θεραπεύσαι τὸν μόν
μόγ· ἀλλὰ καὶ σοφίσασθαι· οὐ τοέτυχεν καὶ
ὁ κ' αὐδρέας εἰ αὐτοῦ ἐμοῦ γε μαθητοῦ γε
μόγου· ἀλλὰ καὶ σοφίσασθαι γ' ὅτι οὐ πρὸς
αὐγ· σὺ δ' εἶ τὸ σὸν ἑτέρου τοῦ μὴ θεραπεύ
θῶ αὐτοῦ μόγου καὶ τοῦτο ἀληθοῦς·
ἡ πίστις χαμαιπετὴς, πλὴν ἑαυτῆς
θύτατε ραψῖ ἀδοντο· καὶ παραυτοῦ χῦ
μ' κουσεγ· ὡς τοῦ μαθητοῦ ἡ πίστις·
ὁ τρὺς ἑκατὸν παρ' χοῦ τοῦ δούλου· κ' πῆ
ἰάσατο·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅ|αρ πρόσκαιρος πλοῦτος, ᾧ πομεν
ὅτι πολάκις ἀφαιρεῖται· ἢ ὑποκλε
πῶν· ἢ ὑπό τινος ἀλλοτρίας· οἷς
περίεστι τῶν προσκαίρων, δια
φθείρεσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι· ὡς τὰ
πολύτιμα φθαρτὰ καὶ πολύτιμα·
ὁδὲ κατὰ θῦ πλοῦτος, ἀεὶ ὢν ὑπερ
χεται καὶ ἄφθαρτος· τί δὲ ἐστὶν ὁ κατὰ
θῦ πλοῦτος, αἱ ἀρεταί· αἳ δὲ ἀρεταί
εἰσὶν αὗται· ἀπάτη κατὰ θῦ· ἐπιεί
κεια· ἐλεημοσύνη· προσευχή· ὑμνῳ
δία· ἁγιοσύνη· φιλοξενία· ἀπο
χὴ πολυτελείας· ἐπιτρίπτειν
ἐαυτὸν, τοῦ ἐπιτρέπεσθαι τοῦ φαυλῦ,
ἐπιχορτασθῆναι· ἐπιτρίπτειν ἐαυτὸν,
τῆς τρυφῆς· τοῦ μὴ κρίνειν τινά·
τοῦ μὴ μεταμορφοῦσθαι· τοῦ μὴ τελεῖν
ἁρπολοτεῖν· ἐπιτρέπειν ἐαυτὸν, τῷ φό
φθαλμεῖν· τοῦ μὴ μερίζειν πομπῶν
καὶ πρεσβείρων, κάλλει γύναικῶν· καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λίμωσις· ἐκῆς εὐφροσύνη· ἐκῆς ἐωσία· ἐκῆς ἐωμορφία· ἐκῆς ὡραιότης· ἐκῆς
ἰῶν ἀρχόντων τὰ λάγμαδα· ἐκῆς ἰῶν ἀποζόμων ὁ χορός· ἐκῆς ἰῶν δικαίων ἡ
συνδρομία· ἐκῆς ἰῶν ἀσκηλῶν, ἐκῆς ἰῶν μαρτύρων ἡ ὄμπρωσις· ἐκῆς ὁ μάγγος
ὁ χρυσὸν· ἐκῆς ὁ μέγας ὁ ὕμνος ὁ ἀγγελικὸς· ἐκῆς ὁ γλυκὺς ἦχος ὁ
ὕμνος ὁ χερουβικός· ἐκῆς ἡ χαρὰ ἡ ἀδιήγητος· ἐκῆς ἡ ἥβησις ἡ ἀνέκλειπτος· ἐ-
κῆς τὰ ἀγαθὰ ἐκῆνα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε· καὶ ἐπὶ καρ-
δίας ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη· καὶ τί πολλὰ λέγω; ἐκῆς ὁ κς ἡμῶν Ις Χς, ὁ
ποιητὰς καὶ σῴστης ἡμῶν· ὃν εὑρίσκομεν καὶ ἐλπίζομεν· ἐκῆς ἡ ἁγία
θεοτόκος καὶ μήτηρ Θυ κυ· ἐκῆς ὁ ἅγιος καὶ μέγας Πρόδρομος καὶ βάπ-
τις ἅγιοι· ἁγιάσεως δὲ καὶ ἀφθαρσίας ὁ καλλιώτης γνώσθω με-
τοχος ἐκῆς δόξης καὶ ἐκῆς χάριτος ἐκῆς εὐλογημένης ἐκείνης· ὅτι ἐν τῇ ἀβύσσῳ
ὑποκάτω ἐκῆς γῆς εἰς τὰ καταχθόνια τὰ ἄδου, ἐς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον
ἐς τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων ἐκῆς μύλης καταπόντι· καὶ ἐκῆς δρῆνας· ἐκῆς
ἀγρυπνίας· ἐκῆς γογγυσμοὶ· ἐκῆς ὀδύνη· ἐκῆς πόνος· ἐκῆς σκότος· ἐκῆς δρι-
μὺς ἀναψυχόμενος· ἐκῆς δρῆνος ἀφαράγγλος· ἐκῆς ἀνάγκη ἀνυποφό-
ρητος· ἐκῆς οἱ δυσῳδέστατοι καὶ ἄγριοι δράκοντες· ἐκῆς οἱ βορβόροι καὶ με-
λανομόρφα τυφλοὶ καὶ οἱ σκληρότατοι καὶ ἀνηλεεῖς ἄγγελοι τοῦ

αὐτοὶ δὲ θελήσαμεν ἀποσῶσαι τῆς φεομηδοσεκά
μης, δωχεραίοις αὖ, ὡς τὰ μάλιστα ἡδικημένοις.
ὑμᾶς δὲ ἐπὶ δηὰ φθαρτηὶ οἰκίαι, ἀμὰ ἄφθαρτον
οἰκοδομοῦμεν, οὐδὲ τὴν ἐκλίθαν ξύλωμ(ω
τεθειμένην· ἀλλὰ τὴν ἐκ χαρίτων πῖ κῶμφι
λοτεχνουμένην, ἐαὰν μὴ σωμεν ἁμαρτω· καὶ τῶν
ἐκ ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ πῖ ἐλθωμεν; καὶ πῶς
οὐκαὶ εἰ ἡ τοῦτο, τοῖς ἀδικωσῖ ἡμᾶς ἁμαρτία· καίτοιγ
ἐκαὶ ἡμεῖς, ὡμοίως φιλοσοφήσους ὑποδεχόμεν,
πολλοὶ δὲ ἀποστασαμένους· πελάτας ὁμολο
γουμένους καὶ ἐξενωμένους· ἠδὲ, ὃ πῖ ὧν
ὃ ἄμοι ξυνίζειμοῖδεν, ἐῖπερ ἐμοὶ σθῦ ἐσμὲν ζῶν
τος, καὶ ὃ πῖ αὐτοῦ θῦ οἰκεῖ ἐν ἡμῖν· ὡς ἔπερ φησὶν
ὁ θεῖος ἀπόστολος· ἀμφοτερ καὶ αὐτοὶ ἐσμὲν τῶν
ἐμὲ ἴδε, (ὡς ἀποδημεῖ· μεῖζον σωοῖς, ἢ
κατὰ λυτος αὐτὸς ἐσμὲν· πῖ δὲ ἐν ὑμῖν τῶν οἰκοδο
μῶν τούτων; τῶν μὲν θεῶν ἡ ἀλαμπὲς· ἐ λαὸ
βεμοι πεῶ τοῦ ἢ τοῦ τῶν φόμον, ὡς ἔπερ ἐπιμαρ
τύρησεν· ἐπερ ἀρχὴ σοφιφόμος κῶ· ἐ
πὶ τῶν· πῖ ἡμῶν φεομήσεν· τὴν ἱσωφεο(ῶν
δρίαν· πῖ ἡ δικαο(ῶν· ἐφῶ μίαν τῆς μεῖζό
χομεν, ἢ τῷ σωδεσμῶν τῶν φαύλων (ωαφμο
λογουμένην, καὶ (ωμιμαιζομένην, οὐξ ἡδέως

χοος; οὐχὶ καὶ τῆμοσὸε ἀπὶ τίς ὅπι ἁρ ἡμῶν ὑφε
ρόμεθον, οἳ κἄομι λαμπαδήφ; πόσσα δὲ μᾶμμον, ἐ
πάιδελφα ἰκαὶ ὸμοπίστων· ἐμ τᾶδ' ἐθεμὸ μακά-
ριος ἀπόστολος, ἐ'κλαιε τοὺς ἀχθρὸς τοῦσε ἰ
τοῦχῦ· ἐμάδὲ λάπτοσὸδώη τὰς καρδίᾳς πε
σλχόμεθος· ἐν τᾶδ' ἐθεμὲ ὁ προφήτης ἐ
θεήμη τῷ ἰ ἡλ· καὶ τοὺς θεήμους ἐν τε ἀφῆ πι λ
λους καὶ τὰς ἐλοιπεμ· ἐμ τᾶδ' ἐθεμὸ μάγαιρα ἰ
δ' ὁάπεος τοῦ ἰθῦ· ἐ ἰμὲ ἰ ἀφ' ἑαὐτοῖς τὴν ἀάμαρ
τίαν ἀάφες· ἐπ' ἰ καὶ μὲ ὄξ' ἀλάφ ἁμὲν ἐκ τᾶς βίβλοῦ
ἐδὲ ἕκαστος τᾶν ἀφ' ἑαὐτᾶς ἐμπαθήσας ἀχό
μενος, ὑπὲρ ἐδὲ ἑαστᾶν ἀμμων· οὐ κοῦν καὶ
ἡμῖς, εἴπερ καὶ τὰ ἰμ' ἀὐταῖς ἀμφιλοῦμεν ἀαδίᾳ ἁμ,
μὴ τὸ καὶ ἐ' αὐτοὺς μόνον σκοπῶμεν, ἀλλὰ καὶ
ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσαχόμθα· ἐλεοῦντας
ἐ οἰκτείρομτες, τοὺς σὺν διαπεόφα βίως ζῶν τας·
τοὺς σὺν αἰεβόεσι μὲ μηνεκημένους· τοὺς σὺν ἐθνε
σι μὲ σκοτισμένους· ἁπλῶς τοὺς πάντας ἀν
θεάπους, καὶ τὰ τὸ πρὸς τε ταγμένα μῆνῖμ ὑπὸ
τοῦ ἀποστόλου, δεήσας καὶ προσαχὼν ποιῆ
σθαι· οὕτω γὰρ, πρὸ τᾶν ἄλλων μὲ αὐτοὺς ὡφε
λήσομεν· καὶ τοῦτο μάλιστα ἰ καὶ καθ' ἡμᾶς·
τῶν πρὸ πάντων ὄξεος· ἢ καὶ ἀπόλλυνται,
ἐξ ἰσθήμεν τυχόντες ζωᾶς ἢ αἰωνίου, ἐν χῷ ὑπὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζομεν· καὶ κοπιῶσιν τῷ καύσωνι
καὶ τῷ καρύτατι· καὶ ποτίμων ὕ-
δατος· ποτὲ δὲ ἀκόμη τὸ ἱερὸν ἁλόμεν·
ἁγαμένου τὸν ἥλιον ποτιδύσει,
ἵνα ἀναπαύσομεν· ἐπὶ δὲ ἥλιος
δύσει, χάρομεν καὶ φαγιῶμεν·
πορευόμενοι εἰς τοὺς δόμους αὐτῶν
μετὰ παύσης παρρησίας καὶ χαρᾶς·
λέγομεν αὐτῷ· δόσι μῖν φαγεῖν καὶ
πιεῖν καλῶς· ἐπὶ δὲ ὄρκην τὴν μεγά-
λην ὀμνύομεν πολλάκοπίασαν τες· καὶ τοὺς
ὅρους τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα ἀνα-
πάσομεν τες· τὸ τεῦχος δὲ ἀπὸ τῆς μεσ-
παύσης χαρᾶς αὐτοῖς ὑποδέχεται·
ἑτοίμως ἔχομεν τὴν τράπεζαν· λέγομεν
αὐτοῖς· καθίσαν τε οἱ δοῦλοί μου· καὶ
φαγόμεν καὶ πίομεν εὐφράνθητε,
ὅσον μοῦ μεθ· καὶ καθίσαν τες εὐφρα-
νόμεν τε μετὰ παύσης χαρᾶς· ἐκ δὲ ἐκ-
τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀμελήσαν τος· καὶ μελλή-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

30

δόξα αὐθ

ταῦτα πρὸς τὸ πλῆθος τῶν μάθη
μετέρων τὸ σῶμα εἰδὸς ἀσφαλέ
μαι· μὰ πῶς οὐδὲν τοιοῦτον
μοναι· ἀλλὰ καὶ θερμοτέρου πε
ρὶ τὴν εἰσιοῦσαν ἐργαζόμενος·
οὐκοῦν σκόπησον ἀδελφὲ, ὡς
ἐπὶ σῶμα ἐπὶ κεφαλὴν τοῦ υἱοῦ πάμ
μῦρις· τὰ τῆς ἀπορρίας πρᾶ
ματα σου· πρὸ τοῦ πεθῶσιμαι
θρόμοι, τὸν θρῆνον ἐπίδειξαι·
φθάσαι τοῦ μυλφίου τὴν παρ
σίαν· δράμε τῆς ἁμαρτιαλοξύ
τερον· πρόραμε τὴν ἐμπρόθεσ
μον διάτυφωσιν· θεραπεύμενον
κριτήν· μὴ ἐκδέξῃ τὸ ῥῆμα τῆ
παραπῆναι ἀμελοτικὸς· μὴ
σκόρπισον χρήματα, ἵνα ποτε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κατὰ τούτου· καὶ ἄγγελος· κε-
βάλετε ξύλον τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ· ἕτερος· μὴ ἐκ τοῦ λιμοῦ τὴν
ψυχὴν μου εἰς ᾅδην· καὶ
ἄλλος· καὶ ἀμαυρώτω ἐκφθο
ρᾶς κῆρας ζωήμου πρὸς σὲ κέ ὁθς
μου· σὺ δὲ ἀπαμύνου ὑπὲ
κοῦσαι ὁ παμοικτίρμων χς·
οὐδὲ καὶ ὁμοεκρίνε τοῖς ἐπάν
τοῦ καὶ τοῖς μετὰ τοῦτο μὴ τὴς οἰ
κείας μεταδοῦναι μόνοις φί
λαις, ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ
τῆς αὐτοῦ ἐπιδημίας ἐν ᾅδη
καὶ τεχθεῖσιν καὶ καθημένοις
ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου·
ἀλλ' ἀμοῦ μὲν ἐν σαρκὶ ὁμῶν·
ἀλλὰ σαρκὸς ἐμψύχου, ὁ θς χό

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κὴ θύρᾳ· καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὴν λόγον
καιρὸν ἐν μέσῃ τοῦ ἀγορᾶσαι, τὴν δὲ
ὁρῶν ὁμοίωμα τοῦ κυρίου· ὅταν δὲ
ἴδωσιν τὴν τοῦ ἀγῶνος
σεσταῖς τοῖς καὶ χόραις· καιρὸν ἐν
μέσῃ τοῦ ἀγορᾶσαι, ὅταν ἔλθῃ πρὸς
αὐτὸν τὸν κύριος τὸν θεραπεύων
αὐτὸν καὶ τὸν ἐστῶν αὐτὸν λόγων· κε ἐὰν
θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι· καὶ ὁ Ἰησοῦς
χριστὸς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ
λέγων αὐτῷ θέλω καθαρίσθητι· καὶ εὐ
θέως ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ ἡ λέπρα· αὐ
τὸν τὸν καιρὸν ἔρχεται ἡ ἀναστροφὴ
σου· ἴδιόν ἐστιν τοῦ καιροῦ ἡ ἀναστρο
φὴ· ἐκεῖ δεῖ σε· ἢ μὴν τοῦ θε
λεῖν, ἕνεκεν αὐτοῦ· οὐδὲν γὰρ
ἔθραψεν· οὐδὲ ἀναστροφὴν εἰς αὐτὸν
διὰ τοῦτο· διὰ τοῦτο ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
ἀκούσαντες ἔστιν ἀπὸ θεοῦ· πρῶτον θεραπεύ
σας αὐτοὺς διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς διδασκα
λίας αὐτοῦ· ἵνα πιστεύσωσιν ἀπὸ τῶν μόνων αὐτῷ.
διὸ πρὸς ἕνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λέ ταῦτα εἰ σοφὸς ἐμὲ αὐτοῦ· εἰκαὶ μὴ θῦ
οὐ φοβοῦμαι καὶ ἀμῆ ὁμοίως ἐγ πρέσβυμαι·
διὰ φέρετο παρά εἰμὶ καὶ σοὶ τῆ γνώμῃ
κατ αὐτὴν· εἰ δικαίως αὐτὴν· ἵ ἡμῖν
ἔχομεν πρὸς ἀλλήλους· καὶ ἁμαρ
τίας εἰ δικαίως αὐτὴν· ἢ τὰ λείποντες·
ἡκούσατε τῆς κρίσεως τῆς ἀδικίας λέγ
ω δὲ τοῦ θεοῦ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν
τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων
πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νύκτος· καὶ μα
κροθυμῶν αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν ὅτι ποι
ήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ταχέως
πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρ
ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ταύτην τὴν παραβολὴν καὶ πρός τινας
τοὺς πεποιθότας ἐφ ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν
δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιπούς·
ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν
προσεύξασθαι ὁ εἷς φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος
τελώνης· ὁ φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν
ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεός εὐχαριστῶ σοι
ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων
ἅρπαγες ἄδικοι μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης·
νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου ἀποδεκατεύω
πάντα ὅσα κτῶμαι· καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν
ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι ἀλλ ἔτυπτεν τὸ
στῆθος αὐτοῦ λέγων ὁ θεός ἱλάσθητί μοι
τῷ ἁμαρτωλῷ λέγω ὑμῖν κατέβη οὗτος
δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ
ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπει
νωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται·
προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα
αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
ἐπετίμησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκα
λεσάμενος αὐτὰ εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρός με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσέλθῃ
εἰς αὐτήν· καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων
λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ τί ποιήσας ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω· εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς
ὁ θεός· τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς·
μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· ὁ δὲ
εἶπεν· ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου·
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτῷ· ἔτι σοι
λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅτι περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζω
ποιοῦντος, οἱ αἱρετίζοντες τὸν υἱὸν διὰ
τοῦτο φεύγουσιν· ὅδε
ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδόμων
ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας· καὶ τοῦτο παρὰ κυρίου
ἐγένετο· καὶ ἔστιν θαυμαστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ δεξιοῦ μου καὶ δε
ξιοῦ μου, οὐκέτι γέγραπται δοῦναι,
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται· τοῦτο γὰρ ἦν τὸ μυστήριον φη
σὶν ὅτι εἰσελεύσεται καὶ ἀποθανεῖται.
τοῦτο περὶ τῆς αἰωνίου θείας θανατου· μαρ
τυρήσει τοιγαροῦν αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπε
πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ
δέδωκέν μοι ὁ θεός· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως ἐκεῖνον ἐντραπήσονται·
καταδίκασεν οὖν τὴν ἀπιστίαν τῶν γεωργῶν
τοῦ λίθου τῆς ἀληθείας· τὸ δὲ καθίσαι
ἐκ δεξιῶν μου καὶ δεξιοῦ μου, οὐκέτι γέγραπται δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται·
τοῦτέστιν ἐκεῖνος λήψεται τὸν θρόνον τῆς
τυραννίδος καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ παραλήψε
ται τῶν ἀόρατων, ἐκεῖνος λήψεται τὸν θρόνον· ς'
ἐκεῖνος γὰρ ἦν τοῦ πατρὸς τοῦ κοσμοποιοῦντος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν δικην αὐτῶν θυ τεῦθεν· καὶ ἐκθ
λαθκσθ· ταῦτα γὰρ λέγων διαπορεύε
θθ γὰρ ὅτι εὐσεβὴς εἶ θὸς·
ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃν ἡμεῖς
ταῦτα· καὶ ὅτι ὁ θς οὐκ ἀκούει τῶν
ἁμαρτωλῶν· ἀλλ ἐάν τις θσεβὴς ἦ
καὶ τὸ θλημα αὐτοῦ ποιῇ τοῦτον
οὗτος ἐπακούει· ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ
ἠκούσθη ὅτι ἠνέῳξέν τις ὀφθαλμοὺς
τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ μὴ ἦν οὗτος
παρὰ θυ ἐποίει οὐ δύνατο ποιεῖν
οὐδέν· ἀποκριθέντες εἶπον αὐτῷ
ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος
καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς· καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω· ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὑρὼν
αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θυ· ἀπεκρίθη
ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· καὶ τίς ἐστιν
κε ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν· εἶπεν
δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑώρακας
αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ
ἐκεῖνός ἐστιν· ἡ δὲ πίστευσα
κε καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·
καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· εἰς κρίμα
ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον
ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες
τυφλοὶ γένωνται· ἤκουσαν
ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦτα
καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς
τυφλοί ἐσμεν· εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· εἰ τυφλοὶ ἦτε
οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν·
νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν
ἡ ἁμαρτία ὑμῶν μένει·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παρ ακς β

της δόσεως· καὶ ἀμέτρητον πολὺν κόπον·
καὶ ὅσον αἰτῶν ἀπολαύσωμεν, εἰς πόθον
ἑαυτὸν ἐτίθεις· πόλιν φέρων τὴν σωματικὴν
τράπεζαν, ἐν ᾗ οἱ μοιχεύοντες κόπτονται τὸν
βήτιν· καὶ τὰν προδοσίαν δυσάρεστον εἰς
καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν μὴ πρέποντων ἐκ
πτωμ· καὶ τὴν γλῶτταν τῶν μὴ δεόντων λα
λῆ· καὶ τοῖς φίλοις καὶ τοὺς τελωνοὺς δάκνω
ὃ ὅτι ἐμοὶ μὲν τοὺς φερέμους ἀπόλεσεμ· ἐκ
δὲ τὴν τῶν διδασκολίων τράπεζαν· ὃ
τὴν τῶν μητράσι διζομαι καὶ ἀρχιμ, ὅσο
ὠμὸ κούφτις καὶ ποιφ· καὶ τοῖς φίλοις ε
κεκοσμισμένος ὀφθήσ· καὶ πᾶσι μὲν πε
πεῖς καὶ πρᾶος ὤφθείχθη· ἐμοὶ καὶ ἐκ
καρδίας λόγους ἀγαθοὺς δεξάμενος
ταῦτον πεοφήτημι δᾶδ, τὸν λόγον τοῦ·
ὃ δεξάμενος καρδίαμου λόγον ἀγα
θόν· ἴδε διαφορᾶν τράπεζῶν, πόσον
βατὴν διαφορᾶν τῶν πτωχῶν, πρὸς
τὴν σωματικήν; καὶ τίς μηκέτι ὠμὸς
ἀπόπαιμενος, οὐκ ἐδοξάσθη παρὰ
θῦ καὶ ἁγίοις· τίς τοιαύτην κτησάμενος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὅβηλθομ· ὅτεκαπέραθενεμαυτ
τῆς ζωῆς τὸ ἔμπροσθεν μομ· ὅτε
ἔφθασε τοῦ πέλους τὸ προαστιμ;
ὅτε ἐπέασι τοῦθαμάτου ἀπὸ
φασῖς; ὅτε ἐξηλθομ οἱ καπετᾶ
του τεἀλλόφυλοι, τότε ὅβηλθομ εἰς
λαπάμπασῖμ τοῦμῦμφίου; οὐ
λαμῶς· ἀλλὰ τότε ὅβηλθομ,
ὅτε τοῖς ωϊωτῖκοῖς πρόβασαμμῖς
ἀπεπάξαμτο· ὅτε τῆς καλῆς ὅ
λοιπορίας ἐμπρξαμτο· ὅτε τῶ
ατεμπκαὶ τεθλιμμένημόδομ
βαδίζειμ προείλομτο· ὅτε τῆμ
ἐκοισιομσκληραστοῖαμκαὶ
σαμτο· ὅτε τοῖς ταμῖκοῖς οὐχῦ
πετάκησαμμόμοις· ὅτε τῶμ
υἱουὐδομῶμκαὶ πεφόβηκαμ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἁγίαν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ κατοικοῦσιν ἐν
μετοικίαις ἐνοικοῦσαι. περὶ τοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. δι' ὑπερ τῆς ὑπερ
λογημένης θεοῦ. περὶ τοῦ τοὺς τιμιω
τάτους προφήτας. τε καὶ τοὺς ἁγίους
παμεγίστους ἀποστόλους. εἰ τοὺς
ὁσίους. καὶ τό τε τοὺς ἁγίους μάρτυρ
τοὺς ἐν ἀγῶσιν τοῦ τὸ τιμιον αὐτῶν
αἷμα ὑπερ τοῦ δεσποτοῦ χῦ. ὑπ
τοὺς λοιποὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας
τοὺς εὐαρεστήσαντας τῷ κῳ τιμιῶ
μνημα αὐτοὺς καὶ δοξολογοῦμεν. καὶ προσ
κυνοῦμεν τοὺς ἁγίους αὐτῶν εἰκόνας.
ὑπ τοὺς ναοὺς αὐτοὺς. ὑπ τοῦ
χωσθέντας. καὶ ὑπ τοὺς τοίχους καὶ τοὺς σανίδωσ
ὑπ τοὺς τοίχους καὶ τοὺς σανίδωσ
μαστας. ἀλλὰ τοὺς εἰκό
νας καὶ χαράττομεν αὐτῶν. διὰ τοῦτο
ἁγιάζοντας καὶ τιμιοῦντας ἔχομεν
πρὸ αὐτούς. εἰ πω μὲν καὶ περὶ
τοὺς αὐτοὺς καὶ ὁμοῖ καὶ ὑπ ἁγίους
ταῦτα ἁγιάζοντας ὡς περ ὡρίσαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅπ τοῖς ἀγροῖς καὶ τῶν μισθωσάντων
μεσουμένων φοβερὸν καὶ ἐκ πλήθους
τῶν τοιούτων τυγχάνειν· εἰ τοὺς πολλοὺς
τοὺς τοιούτους λογίσασθαι· μᾶλλον ἐπιχεῖν
δεῖ νοις καὶ θαυμαίτους τοιούτους προτρέπεται.
ἐλαφρὰ αὐτοῖς· δεῖ καθεστάναι τὸ πολιτικὸν
ὀφθαλμοῦ· καὶ τὸ βαπτιστικὸν ὀφθαλ
πλίζομαι βαπτιθῆναι; οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· δυνάμεθα· ὑμεῖς γὰρ φωτὶ γο
μίζετε αὐθητῶν καὶ κοσμικὴν λυεῖν
τῶν ἐμῶν βαστάλαν· ἐαυτεῖσθε καθέδρ·
οὐκέτι δὲ τοῦτο· δηλαδὴ τοῦτο πολυταύτης
γονῶν εἰσιν· καὶ τὸ καθόσον εἰδ βίου μου
μεμφυέτιν· καὶ τὸ σοῦλον φοβερόν· ὅτι
τὰς ἀγροὺς καὶ ὑπερβολὴν [illegible] ον
ἡμεῖς μεῖν, εἰς δὲ ἐν τεχνώματε ἐπιτ·
ἀγοὸ δὲ εἰς θάνατον ὑμᾶς καλῶ· πολιτικὸν
γὰρ καὶ βαπτιστικὸν τοῦτο ἀδοῦλο
μαζ· πολιτικὸν μὲν, ὃς οὐ πιστεύ
θεὶς ἀγορᾷ τὸν λόγον καὶ ἀδύνατον· βαπτιστὴς
καὶ δὲ, τὸ καθαριστὸν τοῦ ναὶ μαρτιῶν
τοῖς ὁδὸν· οἱ δὲ ἀπόστολοι ἐμοὶ
ζον·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ήμέ· καὶ πῶς ὄφως ἀμαρτελ
κείμ, τοὶς πομ ποιη πλώ σρυ ῶ
βρίζομπας· ὠ πῆς ατρέ ωμα· πῆ
βαπαύζεις τοὶς τοὶ κπῖ απμοσ ῶ
δπῖμάζομπας· πῶς σὺ χάμοι
πεις σόμα, ἰμαχαστασπήκς αὐπ.
∴ ὕετομ ὠ σῶπ· καὶ πῶς τομ βρέχπις ε
πὶ πλώγῶ· χ/δροσίζεις κῖμάς πῖ
βῆθῦάπμα ζομπας· ὠ πῆ· καὶ
πῶς μαστάφεις καὶ καρποφο
ρεῖς καὶ πρέφεις ἡμᾶς τοὶς φμώ
μομας χ/μισοθέους· φρίξομού,
ραμέ· καὶ σέναβζομπ· θρηνῦ
σαπτέφλλοι· χλάωσαπτέπα σοι χει·
δομηθήτω τὰ χλοπορόμια· χάρε
σθαι δαίμομις· ὅπι ἠρμήθη τὸ
πρασμαπομπρόσωπα· ὅπῖ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θεσ. Ισ. ογ. 1-12 † 5

μεκλαύλητον· Ὃ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· Ὃ τὴν
βασιλέαν τῶν οὐρανῶν· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν
μὴ ἀπέλθητε· καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν
μὴ εἰσέλθητε· τοῦτο λητέον πρὸς τοὺς αἰρε
τικούς· μὴ τοίνυν εἰσέλθωμεν εἰς ταὺς ἑκκλη
σίας αὐτῶν· ἀμὲ ποῦ πρεσβύτερος ἢ νόσος ἐν ἡμῖν,
πρεσβυτέρους θείας, ἐκκαλεσώμεθα· καὶ
τελεσθέντες ἐφόμβθα, ὡς πρεσβύτοις πρόλαους
σιχεόμοις· φυλάξωμεθα, ἀπὸ τοῦ ὑποκρί
νομένου τὴν ἀλήθειαν· ἀπὸ τοῦ λάγνου τὸ εἶ
ναι, ἑαυτοὺς καθηγούμενοι ἁμαρτωλοῦ τοῦ·
φρενοπατοῦντος, καὶ φρενοπατούμενοι· ὧν
τὸ κρίμα οὐδὶ κομᾶται· φυλάξωμεν τὴν πίστιν
ὡς λιμένα· καὶ τὴν βίωσιν· μὴ λυμαινόμενοι θε
σπεσίαις πράξεσιν· ἀμὲ καταισθανόμενοι σῶοι
τέλειοι· ὃ προκαίμενον δὲ τὴν ὁμολογίαν, πρὸ τῆς
ἐνώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς πρὸ πάν
των ὁμολογεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ εἶναι ἐν
Γεραφῇ· οὕτως οὐχ ὁμολογεῖται τὸ ὀφθῆναι σώματι,
ὃ δὲ καρδίᾳ δίκαιον ἐν Γεραφῇ· ὃς πρὸ ὑπερόπτων
τὴν ἀγίαν αὐτοῦ δικαιοσύνην, ὑπερόπτων τὸν κύ
ριον· ἐν γὰρ τῇ δικαιοσύνῃ, ὃ πρὸ τοῦ τύπου· καὶ ἡ δικαίων, ἐν
τῷ πρὸ τοῦ τύπου· ἐκ καὶ τοῦτο δικαιούμενον
ἐκφαίνεται ὃ πρὸ πάντων· καὶ λάγνος οἰκεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀλλοίως τῷ πάσχοντι· ὁδὶ μὲν φό-
βος· ἄλλος πάλιν ἀφαιρήσεως ἐστὶ λύ-
πη· ἀφαίρησις τὸ ῥᾴθυμον τοῦτο· ἴδιον
δὲ τοῦτο τὸ μὲν ἡδὺ τὸ ὠφέλιμον τὸ ῥᾴθυ-
μον· ἐκεῖνος δὲ ὁ ἐπὶ τῷ ἀφαιρήσει ἐστὶ
ἐφ' οἷς μὴ προσῆκεν ὠφέλιμον καὶ ἀσύμφο-
ρος· ἐπιλάθεται τοῦ θυμοειδοῦς· ἐν ᾧ δὴ
καὶ τοῖς ἀνδρείοις τὸ ἀφαιρήσεως ἐστὶ
πλῆθος αὐτῶν· ἐν ᾧ δὴ καὶ ἡ
μεγαλοψυχία· ἐν ᾧ δὲ ὁ ἀνδρεῖος·
οὐδὲν τοιοῦτον καὶ τὸ ἐναντίον ἀλλοίως·
οὐ σὺν ἐχώρησεν· ὁ δὲ πάσχοντος
δοῦλος τοῦ θυμοειδοῦς φόβος· ὡς εἰδὼς
ὅτι καταφρονεῖ ὅτε ἐπὶ τῷ θυμῷ ἴλεως·
αὐτὸς δὲ ἀφαιρεῖ εἰς τὸν θυμὸν τοῦ σκο-
πεῖν· ἐν ᾧ πάσχει ἑαυτὸν εἰς τοὺς πο-
λεμίους· λέγω· σὺν χώρησον δὲ
περὶ δίκαιον μέν· ὁδὲ· οὐδὲ οὕτως ἡ
βέλτιον δὲ ἀλλ' ἡμῶν ὡς χρὴ πάσχον
ὠφέλιμον καὶ πρεσβύτερος· ὡς οὖν τοῦτο
διὰ τί πέφυκεν· ἐξ ὧν φύσις ἐστὶν
διὰ γένους καὶ θλίψις μεγάλης ἐν τῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δεῖ προϊέναι τοῖς μεγίστοις αὐτ
ὧν ὃ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τοῖς πρώτοις
τῆς βουλῆς. ὃ εἰ στελθόντες τῆ
θυ ταῦτα πρὸς αὐτὴν τῆς προθέσεως ὃ
ὀρχησάμενος καὶ ἀρεσάσης αὐτῷ
ἡρῴδη καὶ τοῖς ξένοις ἀγαγεῖν μέλλοις,
εἰ περιόψασθαι τὸν κορασίου· εἰ
πρόμοι οἱ αἰτήσῃ καὶ δώσω σοι.
ὃ ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι ἐάν μοι αἰτήσῃ
σοι δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς βα
σιλείας μου· καὶ εἰσελθοῦσα εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι· καὶ
εἶπε· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ· ὃ εἰσελθοῦσα εὐθέως
μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα,
ἠτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα μοι
δῷς ἐπὶ πίνακι τὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λλ' οὐ τοσε δωρεὰ ὁ τιμαὸς τοῦ
θῦ ἡ ζιώμεθα καλεῖσθαι· μετὰ δὲ
δικαιοσύνη, ὅπῃ φθείρομεν
ἀλλήλους τοῦ θῦ ἀδελφοὶ μου παρα
καλῶ· μιμεῖσθε ἐμοὶ κἀγὼ
χαίρω τοῖς τοιούτοις, καίτοι κἀμὲ
μείω· τοῖς ἀγαθοῖς τῶν μαθητῶν·
ὡς ἡμεῖς ὁμοίως ἔχομεν· τοῖς
τοῦ ἀγγέλου φύλαξι χειρὶ αὐτοῦ· ὑπὸ
τὴν πορνείαν καὶ ὁπρᾶξις ὁ ἀρνὰ
τοῦ μου· ἀλλ' ἐμμενετοῖς γωσιν
ὑπεραίρεται· δίκαιος καὶ ἀπαμ
θρώποσ ἀπεκφάλισεν· οὓς δ'
θηρεσὶ δέσθησαν φρίοι ταῖς ἔρη
μοις φδιαι τῶμεν· τῶν πρὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μυλεφωμήστρεπτέλεσο· τεαὐξῆσ
μιτωι, τὸτοὺδαδρῆτομέωσιμ·
ητοιμὰδημερκαὶοὐκεταράχθη
μεμ· αὐδὲμεσοραὶχωρῖτεέραίου
τὰιραμπάδαικαπέχθυαι, πο
ρρωθεμπαρὰτοῦμυμφίουεμε
πομτο· πῶσ τῶ ἐμὶμόμω προσε
χομκαιτορθώμαιτι· πῶσ, τημὲμ
ἀγειαμεκτήσαμτο· συμπάθει
αμδὲπερὶτοὺσδετομέμουσοὐκέπε
δείξαμτο· πῶσ τημὲμεσσφο
σῶμημὰπποδμ, τημδὲφιλο
ξεμίαμὰπεαράφημεδμ· τίοὖμτὸ
πέραι· χρομίζομτοστοῦμυμφί,
ἐμύαδξαμπᾶσιαὶπαρθέμοι·
ἀρχαῖμὲμπρὸσαὐτοδέμεμαιτὸ
ἔραμομ, εἶχομτὸὰσφαρὲσ, ὁτίαὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λεμένη φλόγα σας πανταχοῦ· καὶ οὐκέ-
τι τοῦ τῶν ἐφαλμῶν λιμὸν· διὰ τοῦτο
καὶ μακάριος ὁ θεὸς ἐπὶ πᾶσι τοῖς
καὶ μακάριος ὁ ἔχων ὑπὲρ τοῦ δεσπό-
του· διὸ καὶ παρρησίαν ἔχει πρὸς
αὐτόν· καὶ ὅσων δι' αἰτήσεως ἔχει πρὸς
Ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐλεγέτω μοι
μοι μετὰ δακρύων καὶ ἀθυμίας·
μυῖος καὶ ἡμέρας πρὸς τὸν φίλον μου
περὶ οὗ ἡ οὐσία ὅπως λυπρώσωμεν·
ὅθεν ἐστὶν ἡ δύνησις συμφορᾶς πᾶσαι
χαλεπωτέρας· ἐπειδὴ λέγω προφή-
τας δεῖ· ὅτι θέλημα τῶν φοβουμέ-
νων αὐτὸν ποιήσει, ἐφθασεν ὁ καιρὸς
τῆς ἑορτῆς τοῦ μεγάλου θεοδώρου·
ἐμοὶ δὲ πολλὴ χεῖρα ὅπως ἐλθὼν
τῶν αὐτῶν ἑορτῶν μετὰ ἐπιχαρείας
καὶ λαμπρότητος· καὶ μετὰ δακρύων
φέρω ἐν ἑαυτῇ· πῶς καὶ τὸ μαρτύριον
ἐκπελέσω τῶν ἑορτῶν τούτων· τοῦ αἰς/
πρὸ τοῦ καὶ μου ἡ οὐσία καὶ πατρόθεν· ποι
ὁ θεὸς μοι σαυτεμίσω τοῦ τὸ πρὸ ὁ πᾶσι ἀλ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἵνα εὐφραίνομαι καὶ εὐφραίνω αὐτούς.
διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς τέκνα ἀπὸ τῆς
μέλι· ἵνα τὴν κλῆσιν θεὸν ἀφ' ἁπο-
ρρίψητε, μᾶλλον μὲν ἀρχὴν ἀπὸ θλι-
πτέρα πίστεως γάρ· ἐκκλίνομεν ἀπὸ κακῶν
καὶ ποιήσομεν ἀγαθόν· καὶ μετάνοιας
ποιήσητε πορακαλῶ· ἵνα καὶ τοῦ
αὐτοῦ ἴσομεν ἀπὸ θεοῦ ἐπιτύχητε· χα-
ρίτι καὶ εὐφροσύνη τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ
χυ· ὧ δόξα καὶ τὸ κράτος· νῦν καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἡ προσκύνησις σὺν
τῷ πατρὶ ὡς καὶ ἁγίῳ θεῷ καὶ ζωοποι
ῷ πνεῦ· μῶν καὶ ἀεί· καὶ εἰς τοὺς αἰῶ
νας τῶν αἰώνων ἀμήν :·

περὶ τῆς ἁγίας κυριακῆς : τῶν :·

μου λίαν ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα,
ἀφαιρεῖσθε ὑμῶν καὶ ἀμελήσατε,
περὶ τῆς ἁγίας κυριακῆς· ἐπιθυμῶ
πολλοὺς τὴν ἁγίαν κυριακὴν ἔχειν
τὸ μεγάλου περισσεύειν μοῦ, καὶ δὲ

καὶ ψαλμῳδίαις πανήγυρις, καὶ τὰ τῶν διατυπωθέντα
σαφῶς ἐξ ἀρχῆς παραδόσεσιν· διὰ τοῦ παρακολουθοῦντας, αὐτῶν
ὑποδεχόμεθα τὸν θεσμὸν τῶν μυστηρίων· μὴ σκυθρωποὶ
παίζομεν, καθὼς διδασκόμεθα· οὐκ αὐχμηροὶ· οὐκ αὖ
τρυφηλοὶ· ἀοίκητοι· ἀπόμηροι· ἄφθονοι· μαμμωνᾶ
φιλοξενηνικοὶ πρὸς ἀμνησίκακοι· ἀγαπητικοί· ὑπήκοοι·
ἀνυπάθειαν· μεθ' ἡδονῆς, καὶ πᾶν ἀγαθὸν· ἐλκόντες
ἀκακοεθισμὸν ψυχῆς· διὰ τοῦτο εὐκλεῶς ἐλαμπρο-
γαμοδίαν, φθεγγόμενοι· λόγῳ προσκόπτοντες· περὶ τὴν
τῶν λόγων ὑπεροψίαν, αὐτεύπτωτοι ἀχθόμενοι· μὴ
ἀμύητοι τυθύεσιν τοῖς πᾶσι· μηδιδόμενοι τὸ πατρῷ
διαιτόλον· ἐσώφρονισαν ἡμᾶς τοῦτο, τὸ πομφο-
μηνάρη· ὥστε ἐξουσιάζομεν πολλοὶ θεοὶ, οὐκ
φοτεέχεσθαι· ὑμᾶς, ἐαυτοῖς ἐκμηνύειν· μηδοίξω
μεμβράνων τὰ διαιτόλα· μᾶλλον μισοῦσιν τὴν ψυχὴν
περιφρονεῖσθαι· ὡς μύμφην χῦ· ἀπειλητὴν
πηγὴν φυλάττομεν καὶ ἀτελευτήτων, ἐκ πηγῶν
τῶν λόγων καταπαύσεως· οὕτως καρδιωκοάμεν
γεμέσθαι καὶ οἰκητήριον αὐτῶ· ἐν πνί· οὕτως ἀλλ' ὡς
θησαύρισμα ἀκούφμ· μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν θν ὄψονται· καὶ ἁπλῶς, ὅσοι θεοῦ
λήθῃ· ὅσοι σεμνοῦ· ὅσοι δίκαιοι· ὅσοι ἁγνοῦ· ὅσοι φε
φιλῆ· ὅσοι ἀφθαρσίαν καὶ ἅτις ἀφθαρσία καὶ ἅτις αὐτὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὀργὴς καὶ ἔχθρας· τοῦ μὴ καταρᾶσθαι τῷ ἐχθρῷ μου· μηδὲ θέλω τολμεῖν ἐμπαῖσαι προσευχαῖς· καὶ μηδὲ ἐμοὶ ζῆν τοῦ θανεῖν· θέλω τολμᾶν θεῖναι ἐμαυτὸν τοῦ θανεῖν· θέλω τοῦτ' εἶναι· τοῦ εἶναι αὐξησις δὲ ἐργωμᾶλλον τῆς θελήσεως τοῦ ὄντος· καὶ τοῦτο πάλιν τοῦ ὄντος· ὅτι εἰ δὲ γὰρ ὁ πρὸ ὄντος ὄντως ὁ τί χρὴ λέγειν τούτων αὖ πάλιν τῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὁ τῆς θελήσεως τέλος πάλιν αὖ κολουθίαν ἀδελφὴ φύσει τῆς προαιρέσεως ἔδειξεν ἡμῖν, ἐν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ματθαίου λέγοντος· ἐν ὧ γὰρ φ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ τοῦτο πάλιν ὁ τοῦ ὄντος ὄντως ὁ τί εἰ δὲ γὰρ ὁ πρὸ ὄντος ὄντως ὁ τί χρὴ λέγειν μᾶλλον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προσηγορίαν λίθω τινί· καὶ οἱ τοὺς
τοιχεῖα λέγοντες· ἀνηλόδρομον
μονὴν τοῦτο φάσκοντες εἶναι· τοιοῦτος
γάρ τις καὶ οἱ ἀγορεύεται καὶ οἱ δρό-
μος· ὅταν τις καὶ ἅπαξ τοῦ βραδέως
δρόμου τοῦτον δράσῃ τρόπον τινά·
διώκειν οὕτω καὶ τὴν ἀρετὴν δεῖ
μὴ πρόθυμίας τοῦ ὅσα λοιπὰ δρᾶν
τὰς ἀρίστας τε καὶ ἀκολούθους ἐκτελέσαι· ἡ
δὲ χάρις τῇ ἐφθαρμένῃ ὅτι τὸ τε
τὸ βαθμίδι τῆς αὐτῆς κλίμακος·
διὰ τοῦτο δεῖν ἀθῶν μὴ ἴσον καὶ τὴν
ἀμαρτάδα εἰδέναι τοῦ κύκλου θεὸς
ἀρετὴν ἰδεῖν· φέρε τοίνυν εἰς με-
τοῦ πρόσφατον, μᾶλλον δὲ
τοῦ κύκλου ἰδεῖν· διὰ τοῦ πρόσφατ
λόγια· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ φύτευσε
σοφίαν· καὶ φησὶν αὐτὸν περιέθηκε
χρώσασθαι αὐτοῦ· καὶ ὡς ὁδόν
τοῦ γὰρ ὁδὸν εἶναι αὐτῶν· καὶ τροχιὸν
ὑρὸν ἐαυτῷ· καὶ ἐμὲ γὰρ οὕτω
καλῶν, ὅτι οὐ σὺ δὲ καὶ θεός·

γὼ χρῆναι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὡ ἡ καὶ ἥλιε· ὡ θῦ δίκη· καὶ πῶς
ἀμέχητε· ὡ ἥλιε· πῶς οὐ καίεις ἡ
μᾶς τὸν ποιητὴν σου ὁρῶν ἡμᾶς ὑ
ριζόμενα· ὡ σὺ· πῶς οὐ καίεσαι ἡμᾶς
σῶμα καὶ κατὰ πίμπλης ἡμᾶς, ἀκού
ομεν τὸν ποιητήν σου ὑβριζόμενα·
οὗ τὸ αἷμά μου πιὼν αὐτοῦ, τὸ τοσοῦτον
σου μῆκος καὶ πλάτος, πρέπειν τὸ
ραχίζειν καὶ τοραύπτειν σου· οὐ πρε
πεῖς ἐλεφαντέαν· οὐ φίτυες· ὑβρίζομεν,
οὐ πρέπομεν μάτην; οὐχὶ τὸ ὄ
νομα αὐτοῦ ἐπάνω πεποίθησε προσθλι;
ἐκεῖνον ὑβρίζεις ὃν ἐμὲ πάντα τὴν τιμῆν·
καὶ πῶς ἀνταύτην πρέπειν; οὐκοῦδε
ἐκεῖνος ὑβρίζει τὴν τιμῆν, καὶ τοὺς ἀέρας ἐπείρ
καὶ τὰ πάντα ζῶα τοιεῖ; ἐκεῖνος ὃ
ποίησε τὸν ὅμοιον καὶ τὴν τιμῆν· καὶ ἡ
θάλασσαν· τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος·
καὶ πάντα τὰ ὁράματα καὶ τὰ ἀόρα
τα, καὶ σὺ ὑβρίζεις αὐτὸν ἀθλιε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οἷς δ' ἱερὸ θρώσκει μετ' ἀστραγάλοισι μολόντας
αὐτοῦ δ' ἐστὸ θρόσκει ἐλαφρὸς, πότε μὲν
πάντα μεδὸ τὸ ἀστραγάλοισι μολόντας αὐτοῦ· μέγα
αὐτοῖς· παρὰ θύρῃσι δ' ἐστὶ ὑπὲρ δὲ τεῖχος
μέλαν· ἐν δὲ μέσῃσι· ἐν μύσῃ δὲ δεδεμένῳ καὶ πρὸ
λον μετ' αὐτῆς· ἐν μύσῃ δ' ἀτε τέλεσι ἐῶδε·
ἐν δὲ λίνεσι μὲν πτέρι, ἐρέτεα δ' ὁτὲ
κ' αὐτοῦ χρέα δέ· ὁ πῆλον δὲ καὶ
ἔρον τὸν πρὸ λον δεδεμένον προστὶ
θύρῃ· ἐν μύσῃ αὐτόν· καὶ τινες ἐκλέπτας
τες, ἐν λύσῃ αὐτοῖς· τὶ πρὸ δέ τε μύοντες
τὸν πρὸ λον· οἱ δ' ἔπον· ὁ κ' αὐτοῦ χρέα
ἐν· καὶ ἀφῆκον αὐτοῖς· τίνος ἕνε κεν
ὅτε ἐκλήθη ὁ ἰδὲ πιτῶν ὄνος πρὸ λον·
ἐπὶ λίνεσι μέγα τοῖς μαθηταῖς ἀγαγεῖν·
διὸ τὸ ἐρεῖν περὶ αὐτὸ πιτε μέσῃ βουλεύσῃ·
ἐκάθισε δὲ πὶ τοῦ πρὸ λου· πορφαίνῃς
μὲν ἢ μὲν ἐρέτεα δ' ἱερὸ σόρμισεν· δὴ δ' οὐδὲ
ποτε λεῖα ἀπὸ ἐρεῖν οἷς τοῦτο· ἐστὶ τοῦτο
ποιᾷ· ἵνα τε μάσῃ σι μὲν περὶ ον μέγα·
πρῶ ἵνα μὲν ἐκρύπτε διὰ τὸν φόνον
αὐτοῦ· μισῶ δὲ πάξ πέφνε καὶ ρὸ σκαὶ ἢ

ψιαλὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ποῦ φεύγεις· ἀλλὰ τοῦτο ποιεῖ ἡ αὐλη-
τία· πολλὴ μὲν ἀλλαγὴ τῆς ἁρμονίας· ἐκ
τῆς ἡμετέρας ψυχῆς· καὶ καθάπερ
ἡ χαρὰ καὶ βαρεῖα τῆς μέθης, τοῦ αὐτοῦ καὶ
βαρὺ καὶ κραιπαλῶδες· καὶ ὅτι οὐ τῶν
εἰλικρινῶν ἐστι τὸ πάθος· ἀλλὰ μιγάδος
τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ ἔρως· ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο μὲν
ποῦ φεύγεις ὦ προφήτα· τῆς δὲ ποιητικῆς
τοῦ αὐτοῦ γένους φαύλης, οὐκοῦν οὐδὲ
τῆς δούλης τῆς θαλαττοκρατούσης φεύγειν·
ἀλλ' οὐ παρὲκ τοῦ κινδύνου· οὐ τοσοῦτον ἐκεῖ κα-
κὸν ἀναπέφυκεν· καὶ τοσοῦτον ἡδὺ καὶ
ἐπείρεται μέγα· καὶ μύρια τοιαῦτα
παρεῖχε πράγματα· παραπλοῦσα δοῦ-
σα· τοσαῦτα δραματοποιοῦσα· εἰ μὴ τοίνυν ὁ μὲν δοῦλος ἐμοὶ τοσοῦτος αὐτῆ·
ἡ δὲ τραγῳδία τοσοῦτον· τί οὖν οἱ γαύ-
ται· τοῦτον τὸν γόμον· ἐποίκοδομεῖ
βοηθοῦντος τοῦ σκάφους· τὸ δὲ τοιοῦτον οὐκ
ἐμοί

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φιλόμουσοι δὲ ἦσαν καὶ ἐπὶ πλεῖστον
τὸν σταφυλὴν τοσοῦτον οἰνοποιοῦσιν
φοίνικες καὶ τὸν ἡμέραν· καὶ
δυσμενῶς ἔχουσιν πρὸς τὸν ἀλλήλους
πάντων πρὸς καὶ τὸν ἄλλους· οὐκ ἔλεγεν
ἀπὸ ποιῆσαι μέρος· ἔλεγε τὸν ἡμῶν
ἐπὶ τὸν προφήτου· θαυμαστὸν ἄρτα
σαυτο· καὶ πολλὴν φῖ μαρτυρίαν,
προδότου τὸν σταφυλὴν· διὰ
τοῦτο φησὶ καὶ προστιθεμένου ἀν,
κατὰ σάρκα τὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἀστὶ
δὲ πᾶς μεμαθήτευκεν τοῦ μέρους· οὐκ ἦν
δυνατὸν πρὸ αὐτῶν διακοσίων δηνάρια
δοθῆναι πτωχοῖς; οὐ περὶ πτωχῶν
ἔμελεν αὐτῷ· ἀλλὰ περὶ τῶν πτω
χῶν ἐνόησεν· καὶ λοιπὸν ἔφερεν·
λέγοντα κλέπτης καὶ οὐ πουλσεῶν,
προφαίνεται καὶ περὶ τῶν πτω
χῶν ἐμοὶ μεῖ· διαπορῶν ἀν ὁ μαθητὴς
προσέλεγεν ἵνα δῶ αὐτοῦ κέλσω·
ἢ πανοῦσιν ἔχ· ἄφες αὐτὴν· ἀς
πρὸς ἡμέραν τὸν ἐνταφιασμοῦ μου

τετήρηκεν αὐτό·

πραμη· ειμη αρ̄ειαπχυ, διαιρω
επαραιομερη πλωμεροιπητων
ειδωροσυδιοσιμεια· αρ̄ειπρθησεπ̄
φιλοσοφιαν· αρ̄ειπμεπχειμαχτιμαι
σρίαι· αρ̄ειπτησομορφαιπμεσ̄ν
δικαιοσ(ωνη· αρ̄ειχριαιαμων ελ
πις· αρ̄ειμεκρομαμαδασοις· αρ̄ει
πεπιποκοτωμερησις· αρ̄ειου
δαιωμερεχοι· αρ̄ειεθμωμαμαχλη
σις· αρ̄ειαδειμοιωτωμιασις· αρ̄ει
θλιιωμενωμαμησις· αρ̄ειγυμνω
σκεπη· αρ̄ειπεμπτωμπροφητης·
αρ̄ειπλουσιωμαι φαμια· αρ̄ειο
δοιπορφυμαχπρια· αρ̄ειπλεομ
οδηγοι· αρ̄ειχειμαζομενωμμμ·
αρ̄ειπορευομενωμτειχοι· αρ̄ειά
προφορωμχαιχημα· αρ̄ειπροφητ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

χθ
ς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ιμ Δημόριον· οὐαὶ Δημήτριον·
οὐαὶ τὸν αἱμομίκτην· οὐαὶ τὸν
μνησίκακον· οὐαὶ τὸν ζουράριν
Στοκισιών· οὐαὶ τὸν καπόλαον·
οὐαὶ Δημεθυανή· οὐαὶ Δήμου
λαχόν· οὐαὶ τὸν χορεπιμῆ τὸν
Φλυανή· οὐαὶ τὸν ἀμειρημόλα
Σαπραίχμην· οὐαὶ τὸν μισόξενα
μορεύοντα καθαρῶς ταὶ ἐαυτοῦ
ἁμαρτίαις· ὅτι καθὼς ὁ δῆμος
τοῦ τοιούτου ἁμαρτήσεται αὐτῷ
ὡς ἐκοίμησεν
μοῦ τὸ τὰ θεῖα μυστήρια· πρὸ
ς· ἀποθανῶν ὑπὸ τοῦ δήμου· ἀ
ὐτοῦ καὶ τῶν παιδίων τοῦ τοιού
τοις· οὐαὶ τοῦ ἱερέως τοῦ μηδὲ

καὶ ἀπορρίψασα· καὶ ἐγὼ θλι-
βεῖς τοσοῦτον ἀνδράσιν ἐπι-
ἐωσπηθιαπρίσασα· καὶ ποικι-
λοις ἀρχημονήσασα, ψυχὴν ἀπὸ
θρασους καὶ ὠμοτάτην ἐκτησα
το· καὶ καπιτόλιον σεμνὰ ἔλαθαι
πύργακος φόνου τίμου τοις καὶ
ὀυχὰ ἔλαθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ
θαὶπερτὸ ὡρομὴδὲ ἀπουδὲ αὐδὰ
σθαι· καὶ χαριέντος ἀποκολλῖ
σαι τῆ παραμόνω μερὶ· ὀυκ ἐρκᾶ
τοῆ δὲ ἐρυρᾶ μὴ ἐρ ἀμαιρεθέντος
τοῦδικαίου· ἀρρὶ δίκα καὶ ἀς
χεῖρ αἰρεῖν, τὴν ἀπλιτεύουσαν
τὴν ἀκορασῖαν αὐτῆς κεφαλὴν
τῖμιαν, ὡς τε ἐρ ὕμνοις αὐτὴν
κῶδ ἴπωθάσαι· καὶ τοῦ ἀδάμορ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰ ἡμαι αἰτιον· ἢ ὡς τὰ δίβια· ὑπερ
αὐ δεῖ ἡ τοῦδαίμονος τὰ ἢ κακὰ
παρμενίδας· μοι χίας· ἀρ σε μονει ὑπερ
ἢ αἰ ἀμαρτίαι πᾶσαι· δεξιὰ δὲ αὐ
λιτ' παρσὶς· ἢ ἀλαζωνίαι· καὶ ἢ κερω
δοξίαι· διαπύθοιτο ἢ ἐ δι' δαιξεμ πρὸ
τα ἐκφεύγειμ ἢ μᾶς διαπύθοιτο ἢ ἐυ
γελίου· καὶ περιττὲμ τὰς ἐ παρσεως
ἢ τὰς δὸ ξικερέμου· ὃ' τα μη κατ'
μὲ· μὴ μέγεθαι σωθρωποι· ὥς εἰ
ἐ ποίοιμι οἱ ὑπο κριται· δ' ἢ αμίζοιμι
τα πρόσωπα αὐτῶμ· ὃ' πως ἢ ἀμῶ
οἱ τοὶς ἀλλοφύλοις μη κατεύομ τες· ἀλ
λέγω ὑμῖμ· ὃ' τι ἀπεχοιτο τὰ μὴ
θοὶ αὐτῶμ· δ' ἢ αμὶς μοὶ πρόσω
πον ἐ τὴ μὴ ὡ χρό' τας αὐτοῦ· ὃ' τα
οὐ ἢ αίμε τα δὶ ὁς ἐ τὴμ· ἀλλα σύμο
τα τὶ ἐ πὶ δ ἢ μυ ὑ ἢ· οὐ δὲ μη κατεύω
ἢ ποιῆμ· ἀλλ' ἢ αἰ σοὶ τω με ἢ ἀλλὰ
τὸ πρόσωπον μὴ σοὶ μί ἢ αι ὃ' πω
μὴ ἢ αμεὶς τοὶς ἀλλοίς μη κατεύω μ· ἀλλ'
τῶ πρὶ σου τῶ ἐμ τῶ κρὺπτῶ·

© Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὰ μέσου, ὅτι ἐαν καθίσωσιν τρεῖς ἀνθρωποι
ζωοι μιλῆσαι, τοῦ ἑνὸς ὁ σῶμα λέει, καὶ τοῦ
ἑτέρου κλαίει καὶ μένει· καὶ ἐαν καθίσωσιν
τρεῖς ἢ τέσσαρες ἀνθρωποι ποιῆσαι
παράκλησιν, οὐκ ἐπιρομπαι ἐκτῆς
παρακλήσεως, με τὰ φάπτε· εἰμὶ
σκαμδαλιαθῶσιν, καὶ ἐξισταλθήσω
σιν, καὶ καταλκοπῶσιν· καὶ λοιπόν,
οὐκ ἐστι πλέον αὐτὰ πτ· οὐδὲ φοιθῦ·
ὁπου οὐκ ἐστι νηφάπτη, οὐκ ἐστι θεός· καὶ
ὅπου οὐκ ἐστι θεός, ἐκεῖ ὁδιάμολος· καὶ
ὅπου ὁδιάβολος, οὐκ ἐστι θεός· τὸ λοιπὸν
ἀδελφοί μου καὶ τέκνα· με ποιήσατε
τὸν ἐχθρὸν ἡτοιμον τὴν καλκίαν, καὶ φά
πτε τοῦ χῦ· ὅταρχεῖ ἐστιν ἡ φάπτη
καὶ ὁ με μένων ἐν τῇ φάπτῃ, με τοῦ θῦ
μένει· καὶ ὁ θεὸς με τούτου· καὶ ὁ με
μ τῆς μη ποιῆ καλκίαν, μένει με τοῦ δι
άμολου· καὶ ὁ διάμολος με τούτου·
πάλιν πρὶ τῆς φάπτ ἐας κῦ τοῦ λόγου τοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ταύτην οὖν τὴν σὺν ἡ δικαίαν χώραν
ἡ κατὰ τὴν Διὸς λύσασαν καὶ τὴν τοῦ τοῦ τῆς
ἀμαρτίας· ὅτι δὲ ἡ σωφροσύνη δικαίως λέγεται, τοιοῦτον τὸ δὲ τοῦ καλοῦ καὶ
σὺ οὐ τοιεῖς· ἀλλὰ κατὰ τοῦτο εἶ σὺ
τὴν δικαιοσύνην ἐγκαμπτίων· διὸ αὐτοῦ γ
ἐλεγχόμενος εἰς τὸ ἑαυτοῦ ἀμφότερον· ἵνα
εὐγνωμονῶν τῷ αὐτῷ Διὶ κοσμοῦ· ἕως οὗ ὃν
ὃν τὴν ὁδὸν ἡμετέραν· μὴ τοῦτέστιν
τοῦ ἀδικοῦντος τῷ κρίνειν· καὶ ὁ κριτὴς ταῖς
τροφέταις· καὶ βάλλοντος εἰς τὴν
φυλακήν· ἀλλ' ἡ γλῶσσα· οὐ μὴ ἐξελ
θεῖν ἐκεῖθεν, ἕως οὗ ἀποδοῖς τὸν
ἔσχατον κοδράντην· ἵνα τοῦτο καλῶς
ὁ κύριος τὴν σὺν εἰδήσειν· διὸ
ἀμφισβητεῖται τοῦ γε τὸ θελήματι,
ἵνα μὴ τοῦ κακοῦ· τὴν ἐς τὸ λίαν γονεῖ
βουσιν ἀμφιδίκου τοῦ διαμολῆς·
ὁ δοῦλος τοῦ βίου τοῦτον· τοῦ φαύλ
λεγόμενος ἕως οὗ εἶναι τὸ βίον τοῦτο
διαλύθητι πρὸς τοῦ διαμολῆς·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

10

πλαίουσι μὲ ἀπὸ καρδίας· καὶ ὡσαύτως τὸν
μόνον ἄρτον· καὶ τὸν πλησίον, τὸν ἄπορον
καὶ οὐδέτερον, εἰς οὐδὲν ἐν τὸν ἴδιον κόπον·
ὃ ταῦτα ποιήσαντα ποιοῦσι, λύπης χάριν πε-
ριαιρεῖται οὕτω· καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτη-
μάτων σου· λύπηθῆτε, τὴν ἀνωφελῆ ἀπώλειαν,
τὴν θείαν δὲ δόξαν κολάσεως, ἀπαράμυθον·
λύπου πρὸς τὸν θεόν, ὅτι ἐξήμαρτες
τοῖς ἰδίοις· ἵνα καὶ ἐξαλειφθῇ
τὸ ἁμάρτημα σου· ἀπόδεκατόσι τὸ ὅσον ἀφῆ-
κας· ἀπό τε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ζῴων·
Καὶ οὕτως ποιοῦντες, ἔσονται ἀμέμπτως
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν· ἐὰν τὸν ἔλαιον
πρὸς αὐτοὺς· ἐὰν τοῖς προβάτοις σου
πορεύεσθαι· καὶ τοὺς σὺν ἐλαίου φυλαὶ
ζῆται καὶ ποιᾷ τὰ αὐτὰ, ὅσα τὸ μὲν ἐ-
τὸ ἐμὸν, ἐμὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἡ ἡδύσμα
τὰ ἐμὰ αὐτῶν· καὶ φάγεται πολλὰ
ἀπολλύσθω· καὶ ἐὰν θέλῃ καὶ ἀδάκνου
σε τὰ μου τὰ ἀλλότρια τὸν φάγεται· ἐὰν
δὲ μὴ θέλει καὶ μὴ ἐδάκνου σε τὰ ἐμὰ·
μάχαιρα σου μὴ καὶ δέτω· ὅταρ τόμα

γέγεαπται γὰρ· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· οὐ ταῦτα ἅπαν
πανταχοῦ κεῖται· οὐκ ἀπὸ μιᾶς ἀφορμῆς· οὐκ ἀπὸ μιᾶς
δυνάμεως, πῦρ πνεῖ πρόσληψιν· ἡ προθυμία προθυμίαν αἱμάσσει· αἱμάσσεις
ἐμπῖδι καρδίαν· πιθέμενος ἄρχεται· ἡ ἐκδίωξις
ἐκδιώκειν ἀπορόμενος πνίγει· ἡ τοῦ
τοὺς καταλήψεως· οὐχὅ ἕως τοὺς κατὰ σὲ ἡ
πονοῦντας, πόσα πονοῦσι μὴ ἐπὶ κακοῖς ἡ
φθονουμένοις; οὐχὅ ἕως τοὺς κατὰ φθόνον
ἐμπεσόντας ταῦτα πάσχουσι, πόσοι ὅλη μέρους
ἐμπεσόντες κόπτουσι, μηδὲ πονοῦντες ἑαυτοὺς
αἵμασιν; ὅπερ τίμιος· ἵμαλμα χύχεσι οὖν καὶ
σομαι· ἵμασι τοῖς ὁσίοις, τοὺς κατασχεδάσαι ἅπερ
μέτρωσιν· ὑμᾶς δὲ ὅπερ τοῦτο ἁθάνατα πλουτῆσαι·
ὅπερ τοῦτο ἐν βασιλείας οὐρανῶν· ὅπερ τοῦ μὴ
ἀπολαῦσαι ταῦτα ὡς μὴ τιμωρίαν· οὐχὑποίσασθε
πόλεμον ἀφορμῆς ἐμβατάσεως προθυμίας
διέγερσις· εἰδέναι δὲ μὴ πρόχειρον, μηδὲ ὡς
καὶ σοὶ μᾶς αὐτὸ πρὸ ἐμοὶ δὲ ἐμοὶ δὲ ἐμοὶ;
ἀδελφοί μου· παρακαλῶ, σὺν μεμιγεμμαίως·
τὴν ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομένοντες·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ τὴν φωνὴν τὴν διδάσκουσαν
τῷ σωλῆνι φέρουσιν εἰς τὸν
ἀέρα ὅτι λύπης ἢ χαρᾶς ἢ
πόθου ἢ θυμοῦ ἢ ἐλεημοσύ-
νης ἢ προσευχῆς ἢ
αὐτῷ· καὶ εὐθέως ἐπιστρέφει εἰς φθόγ-
γους ἑαυτοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ ὁ φθό-
γος ἐστὶ χαρᾶς ἐν φθόγῳ· ἐπὶ τοῦ φθό-
γου γὰρ ἐβόα· ὅτι ὁ φθόγος
γὰρ τοῦ φθόγου· ὁ δὲ θεὸς φρο-
νεῖ τὴν διάνοιαν τοῦ καὶ
αὐτῷ· ἵνα τί περιλύπως ἐστὲ
ὑμεῖς προσευχῆς
εἰσὶ θεοῦ

τοῦτ' αὐτοφορεότερα. δ' ἐμ τοῦτο προσεκτέον.
καὶ οὐ λόγος, μὴ φάγωμεν· μὴ πίωμεν· μὴ πε
ριαμπέχωμεθα ἱματίοις· οὐ τοῦτο λόγος· ἀμέλει
τε ἐάσωμεν· εἴ τε πίωμεν· εἴ τε ποιοῦμεν
πάντα πρὸς δόξαν θεοῦ ποιῶμεν· ἀπρόσκοποι
γεμόμενοι, ἰουδαίοις, καὶ ἕλλησι· καὶ τῇ ἐκκλ : ιμα
σίᾳ τοῦ θεοῦ· καθὼς κἀγὼ πάντα πάντοτε· μᾶλ
παρακαλῶ· καὶ ἀμίμητα λαὸς ἀδελφοί μου· πλ
εόσαντέ μου τὴν χαράν, καθὼς πολλάκις
ὁ ἀπόστολος· ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐ
τὴν ἀγάπην ἔχοντες· μηδὲν κατ' ἐριθείαν ἢ κε
νοδοξίαν· ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους
ἡγούμενοι, ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· οὐ φρονοῦν
τες τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι· ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων· τὴν ὁρᾶ
σιν· τὴν ἀφήν· διὸ καὶ ἀναμάρτητος ὁ θάνατος· καὶ
λιμώσωμεν τοῦ μὴ φαγεῖν· μηδὲ ἀφέλειαν ἔσ
εσθαι· μηδὲ ἀπολαῦσαι τόπου· μηδὲ
ἀμαυρῶσαι ἀφῆν τύπου τοῦ θεοῦ· μηδὲ, συλλα
μβάνειν θυμίας ἄμαρτίας καὶ· ὃ δὴ ὧν οὐδὲν μ
ὠφελούμεθα· οὐδὲ ἐνδεώμεθα· τοῦ μὴ φαγεῖν·
μᾶλλον δὲ ὠφελούμεθα καὶ ζημιούμεθα· εἰ οὐδὲν μ
χρήσιμον τελεσφορούντες· μᾶλλον δὲ ἀπώλειαν·
ἢ μίαν δομήν· καθάρ' ἐν τῇ ψυχῇ· ἢ προσαπ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπορχίας μεμαρτύρας ἔχειν ἐ
δείμασε παραμόνου δὲ οὐσης
θεσπὰς τοσούτου ἔχειν οὐκ φοιν
θης; ἐδειγάρσειν περπεπωλόμε
σαι· ἐπειδὴ ἀπερισκέπτως ὠμο-
σαι, χρεὼν ἦν ἡμᾶς ἐπορκῆσαι, ἢ
μὴ χεφαρκὴν τοῦδικαίου ἀπο τε
μεῖν· δὸ γὰρ κακοῦ προκειμέ
νων, αἱρετώτερον τὸ κουφότε
ρον· καὶ εὐθέως ἀποκτείνας
ὁ μαντρεὺς τὸν κουρήτορα, ἐπὶ τὸ
ξεμὲ ἔχθων αὐτὸν κεφαλὴν ἀν
τὶ τοῦ ἐπὶ τὴν μαχὶ καὶ ἐδωκε μαύτῳ
τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον, ε'
δωκε τὴν περὶ αὐτῆς· πεῖσας
τὸν κουρήτορα ὁ πρώδης, ἤτοι,
δημον· τὸν κουρήτορα, ὃν δὴ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πρὸ ὑσσὸς σφόδρα· ἔχων κεφαλὴν
μικρὰν καὶ χρυσοῦν μικρὸν
δὲ· κύκλῳ περὶ καὶ αἰγελεκάμων· ὡς
τὸ ἐπὶ τὸ πολὺ μικρὸν ἐδήδοκε
αὐτοῦ τὰ χαμαὶ κρέα τῆς σκέλους τὸ
αὐτοῦ, καὶ ἐστὶ βλάβη εἰς σῦκα τὰ θεὶ
ἐλαφρὰ αὐτῷ· ὁ τιὸ ἐλεῶν μὴ χορὸν
δαμεὶς εἰς θεῶν· καὶ λαμβάνει τὰ λίνα
ἀπὸ θυεῖ ἑκατὸν τὰ τρισσὰ καὶ οὐ
μόνον ἑκατὸν τὰ τρισσὰ· ἀλλὰ
ζώνην τὴν αἰώνιον· ταῦτα τοῦ ὅσι
σκὸ πουδὶ δάσκου τος καὶ ἕτερα τοῖς
μὴ λὶς πεί θει τοῦ ἀγρίου· καὶ ἀνὰ
γκαζόμενος αὐτοῦ· λέγει· φόμενῳ
περ ἔλεως δὶ δάσκεις, οἰκείας
χροὶ λέγεις γὰρ δι' αἰείμνου τοῦ χρυσοῦ
τοῦ ἐμοῦ, ἐν ταῖς χροὶ τῶν τοῦ μὴ
των· ὕστερον δὲ μετὰ ταῦτα ὡς λε
γεις παρὰ χῦ λαβεῖν αὐτὰ ἑκατὸν
τὰ τρισσὰ καὶ ζώνην τὴν αἰώνιον·
φοῦ τοῦτ' εὔω τοῦτο· ἀλλὰ καὶ ἀδῦ
τοῦ ἔχω· εἰδὲ θαρεῖ μέμνητο δ' ἀληθές,

© Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

†

μηδεμιᾶς μέμψεως ἀφορμὴν ἐπιδιδόντες, ἀλλ' ἐν
ἀληθείᾳ καὶ ὁδηγίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τοῦ
ἀποστόλου· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν καὶ μοῦσαι
ἡμέραν ἡμέρᾳ· ὅπερ γὰρ βάτιμος τῷ σώματι
τοῦτο ἡ ἀπιστία τῇ ψυχῇ, ἀκόλουθόν βάτιμον ὑπολαμβάνειν·
ὥστε ταπεινώσωμεν τὸ σῶμα, ὅπως τῇ ψυχῇ
κάλλος περιποιησώμεθα· καύλος, ἐκάμον
ποθαμὸ ἄερος δαῦδι, ἠὐχολόγησαν· κὲ σὺ πόθε
λήμαπίσου, παραύαχουτῳ κόλλῃ μουδώσαμὲ·
τοῦτο δὴ ὁ ὦν τῷ κάλλει, ὃ ὁμαλαίρ ὁς πωλ
ηὲ μόδαν ὑμᾶς τῷ χῷ μεναι οἱ· ηὲ μο σάμην
γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἁγνὴν παρὰ
στῆσαι τῷ χῷ· φοβοῦμαι δὲ, μήπως ὡς ὄφις
ἔ ἀπάτησε μὲ ἡ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ,
οὕτως φθαρῇ τὰ διανοήματα ὑμῶν, ἀπὸ
τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν χῦ· ὄρεας τὴν δ ὡς
ἐὰν ὁ μὲν γὰρ ἐρχόμενος, ὃν οὐ κηρύσσομεν
ὡς πρόωμὲ κάμηὲ κήρυαν δ ὅταν ἀπὸ ὄ φεως ἀρέν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μυριάμνοιας· καὶ τοσοῦτος ὁ ἐν θρος τῆς ἀπο
λείας τοσοῦτον ἐστὶ καὶ τοιοῦτον τὸν μέγιστας·
ὃ ἐὰν εἰς τὴν ἀμίαν χῦρ ἀπολεσθῇ οὐ
τως ἐστὶ· τοσοῦτον ἐστὶ λαθεῖν εἰς ὕλας
τοὺς ἁμαρτωλοὺς· ὅσος ἰσάκωβος,
τεσσαράκοντα ἔτη δουλεύσας τῷ θῷ·
χάριν ἔλαβεν παρ' αὐτῷ· δώσωμεν
ἐλαύνειν μυρίους ἀγίους· καὶ τοσοῦτον
γόνον θεραπόντων· καὶ δι' ἐφημε
ρίαν ὅλου τοῦ κόσμου τὰ θαύματα ἂν
ἐποίει δι' αὐτοῦ ὁ θς· τοιοῦτος ἁγ
τῆς ἀληθείας· μικρὸν τῶν ἀγάν δοξ,
λαβόντας τὸν θαυμαστὸν αὐτῷ· παρα
βαίνειν τὸ ἑαυτοῦ θυσιαστήριον, ὑποδεί
κνυσιν ἀλλοτρίου· πλὴν προς
τοῦ ἁγίου· παρακαλῶν αὐτὸν ὁ ποος
ὑψοῦται τὸν θν ὡς περ τῆς θυσιαστηρίου·
εὐζάλμυρος ὅσος ἐβάλλην,
εὐθέως τὸ δαιμόνιον· ὀλοῦν ὡς περ
τῆς κόρης· φοβηζόμενος μή ποτε πάλ
ὁ δαίμων ὑποστρέψῃ καὶ τὸ θυσιαστήριον
αὐτῷ· πλὴν ἀπὸν τοῦ ὅσιον ὑποστρέψαι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

540

ἀποστολικῶς εἰπών· πεοάδητε καὶ ὀθ τῶν ἐνήμης
ὑπαυτῶν παντὸς μύσους· ὃ φρουεῖ τὸν καρδί-
μυσιν ἐδεσμεῖσθαι, ὃν καὶ ὑποκρίνεσθαι· ὡς ἡ
δόξα καὶ ὁ κράτος, ὃν τῷ πεὶ τὸ τῷ ἀμνῷ πιστεί· νῦ
Καὶ αὖ καὶ ὁ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν::

Τῆ δ' τῶν ἁγίων ἐνδόξων, ἡ καυτήχησις· περὶ
μητέρων καὶ ἀπαιδείας· ἐν θὲ ἀρχῇ τῶν
μητέρων· ἁ ὁν περ::

Ἀδελφοὶ καὶ πεῖς· ὁ τῆς τεσσαρακοστῆς καιρός,
πρὸς ὅλον τὸν αὐτὸν αὐτὸν συγκρινόμενος, ἐοικε
λιμνὶ τινὶ ἀκλυδωνίστῳ· ἐφ' ὧν συνεθέομεν ἀεί,
ἀπολαύουσι τὸ λήμης τῆς· οὐ γὰρ μόνον μὲ
γάλοις, ἀλλὰ καὶ λοιποῖς· μικροῖς τε καὶ με
γάλοις· ἀρχουσί τε ἀρχομένοις· καὶ λαοῖς τε
ἱερεῦσι· πανδήμῳ τε οἴκῳ πᾶσι ἡλικίαις, σωτή-
ριός ἐστιν ὁ πρόκαιρος καιρός· οὔτε γὰρ πόλις
καίεται, μάλλον δὲ τελοῦμεν αὐθοεύβαμεν τοῦ
ἐαυτοῦ· οὐ ταμίαχοι δὲ, ἀλλὰ καὶ δοξολο
γίαν· προσδιχαίτε καὶ ἐν τούτῳ· ὅφ' ὧν ὁ ἐλεού
μενος ὁ ἀναδοσθε ὑμῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῇ καὶ πάντων
ὑμῶν, εἰ πρεσδεῖα ὑμῶν καρδίας, ὃν φόδου
τε καὶ τρόμου πρὸς πέσωμεν, ὃν πρὸς κλαυσμὸν
αὐτῷ, τὴν πρὸς δόξην ἐλευσόμεθα παρ' ἐλόμεν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὡς οὖν ἐν τῷ πολέμῳ μάχομαι
οὐ λόγῳ· μετέχω τῶν πόνων·
συνάγομαι τοῖς ἀδελφοῖς· ἵνα
τὸν λεὼν τοῦ θεοῦ ζῶντας· οὐ
πρὸς ἡμέρας· λογίζομαι πολλοὺς θέλων
ἐπιβραβεῦσαι αὐτομεῖς τὴν ἐπαρσίαν
τῶν δόξαν· ἐμμείνωσιν τῷ κλήρῳ
κατηξιωθεῖς ὁδηγὸς λοιδεῖς αὐτοῦ λόγου
φωτὸς· ὡς φθάσαι τοῦτο λέγω· μίμως
καὶ ὅτι διὰ τοῦτο καθαρεύω καρδίᾳ
τῶν σωμάτων μου· καὶ τὸ μὴ
λογικὸν καὶ ἐσθίειν οὐ δοκεῖ μου· αὐτὸ τοῦ
λεύσασι καὶ δουλεύσαι τῷ σωτῆρι ὡς ἐμοὶ
ὁδὲ μου μάχεται αὐτεκρίνατο· καὶ τί οὖ
χαθολὲ ποιήσω· ἵνα αὐτὸ εἰδῇ ἀκουσθῇ
σι μοι· ὁδὲ δι' ἀπολογεῖται αὐτῷ· πλὴν
τοῦτο δὲ ποιήσω· μεγάλου καὶ ὑπὲρ
λαβεῖσθαι· ὅτι τὸν μοι μαρτύρων καταλεί
πω· καὶ γέγραπται μου μάχε· καὶ μὴ
σεις καὶ ἀπρόσκοπος γένεσθε καὶ προσκλαῖς
ἐχθ' λαστε· ἢ πολιτεύεσθε τοῦ

ζ κυρίου·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χρειώδη τῆς οἰκίας, βοήθει πρὸ
παντὸς ἁμαρτίας πρὸς μετάνοιαν.
Ὁδηγεῖ με εἰς πλατεῖαν ἀγαθήν, ἐπὶ
ζητοῦντός μου τὸ πρόβατόν σου τὸ
ἀπολωλός. ἐλθὲ εἰς τὸν κῆπόν σου
τὸν χαμαιπετῆ μέρος προσευ-
χῆς, ἐμοῦ τοῦ χριστιανοῦ πεπληρωθέντος ἐκ
μαζεμένης μαθούσης καρδίας· καὶ εἶπεν
ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· τίς ἐστί κύριέ μου
ἀδελφέ· καὶ τίς ὁ πόνος τοῦ τοιούτου
τοῦ ἁγίου· ὁδὲ ἀπὸ ὁδοιπο-
κοπίας, οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτῶ.
Ὁ δὲ ἀσθενῶν ἀπεκρίθη λέγων,
μόρφωσέ με πιστεύειν εἰς σὲ πρὸς αὐτόν·
ἐγὼ ὁ φιλόσοφος ἀδελφέ, εἶπεν αὐ-
τῷ ἁγαπητέ· καὶ ὁ κύριος· ἰδοὺ σὺ
μόνος ὁ φερνόσοφος εἶ φησίν· τότε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἰγαμὴ τοῦ θῦ ραω ἀ τρϊό τερομ ἀ περιά
σκται· ὁ τϊ σοφὸς ἐλ χόμ ενος χαίρ ε
ϊ δ ἔφ ωγ δ ἐδϊορ θούμ ενος μ ένεται· κα
θὼς φησϊ ν ὁ σοφὸς ἐλθμὼν τος· ἐ λλη
νικοῦ φοῦ καὶ αὐτα πόσ τε· ὲ μὴ ἐ λλη νι
κοὶς ἰγαμὴ μϊ σῆ σοῦ σϊ σε· ἐ πιδ ὴ
ϊ δ ἔφ ωμ ὺ πάρ χε γὸ γομ ϊ κὸς καὶ ὑ που
λος· λέ γει αὐτῷ ὀ χϊ· σὺ τῷ γόμ ῳ πί τε ρά
πται· πρὸς λν φϊ γόσ ει ς· ὡ τὴς τοῦ
θῦ σοφ ίας καὶ τῆς μ ελ χρο θϋ μί ας ἀμ ν̄.
οὐκ εἶ πε γαὐτῷ· πϋ μὴ γδ ιε τα ξά μην
δι ὰ τοῦ μ ωσ τέ ος γόμ ου· ἀλλ ὰ πί τε ρά
πται δ ὲ ὁ φησϊ ν ἔ τραμ ψα· σὺ λν ά τμ ω
θϊ· πο ιῶ ν ὁ γομ ϊ κός· ἀ ναπ ήσ ας
τὴν σ ὰρ κ ά· τὸν θῦ σον· ἀ ξϊ ό μ ας τῆς καρδ ίας σου·
ς ἀ ξϊ ό μ ας τῆς ψϋ χῆς σου· καὶ ἀ ξϊ ό μ ας
τῆς δ ιαν οί ας σου· καὶ ἀ ξϊ ό μ ας τῆς
ἰ σχύ ος σου· εἶδ ες τε τρά πϊ χον τὴς σ ὰρ
πὸς δ ιώ σαι μϊ ν· μὴ ἐ νϊ αὖ λλος οἰ κο
δο μῆ σαι τὸν πϋ ν ον ὐ σ ὰν σ ὰρ κ ά· ἀ μὴ δϊ ὰ
τῆς σ ὰρ κ ὸς· οὐκ εἶ πε ν ἀ ναπ ήσ ασ θῦ,
ἐ ν̄ μέ ρος· ἀλλ ὰ ψϋ χὴ ν καὶ καρ δί αν καὶ·
δϊ αν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δεμέμοῶν. οὐχεἰδεμέγδόξη. οὐ
χἠιδεμέμθρόμων. οὐσημεῖα καθο
ρῶν. καὶ ἐυθέωςθῦόμνύσι. βλέ
πει αὐτοῦ ἐν σχήματι κατα χρίσε
ως. σημαιλείαμ οὐῶν φαμτα(ε).
ὡμηαὰμ μηδουμηαριθμόν. τὶς
σεἰδὶδαξεποιαῦτα περὶ τοῦτ ῶν
μοιῶν. ὁ φόμοιε ἐχολακως.
ὁπωνμὲχαιραμ προς φόμομα
χομῶν. ὁ τοῦθεὶομνόμαρμαμὰ
γαμμοῦ, πῶςπαθεῖα φλλοσοφίας.
ὁδὲλησταὶς ιωά. οὐμόμος φησὶμ
οὐκεδίδαξε. προφήτας οὐ
παρηκολούθησα. ἀπόστολοις,
οὐκεμέτυχομ. ἀλλὸἁγιος πρω
φαιτὰς αἱρέσεις, εἰδίδαξεμέ.
εἰδόγλας φησὶ ζῦμπλεῖομ φλήξαμ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ δὲ ἀπόστολος ὅμοιος τῷ μὲ
λάμενῳ μυρεψῷ ὃς τὸν πόρον τοῦτον τοῦ
βίου ἔχει πολλοὺς τοὺς ἐπὶ
θυμίαμα καὶ φωλεὸν ἑαυτῷ ποιεῖ
ὁ δὲ ἀπόστολος εἰς τὸν θεόν. ὅσοι μὲν
οὖν ἐν τῷ κόσμῳ τὸν θεὸν εὑρήκασιν
ἐκεῖνοι φωλεόν. καὶ οὕτως ὅσοι μὲν
ἐν τῷ κόσμῳ τὸν θεὸν εὑρήκασιν
ἀπαθῆ. τοιοῦτος ποιεῖ καὶ αὐτὸς
ὁ δὲ ἀπόστολος εἰς τὸν θεόν. ὅσοι μὲν
γὰρ ἐν τοῖς δένδροις τοῖς ὑψηλοῖς καὶ με
γάλοις. καὶ ἀρχέται ἐκ περιτομῆς τοῦ
ξύλου τοῦ δένδρου ἕως μαλακοῦ
ἀπὸ θερμοῦ εὑρήκασιν ἀπαθῆ. ἕως τοῦ
πλάτους καὶ ἐπιμήκους τοῦτο ποιοῦσι
ἐκεῖνοι φωλεόν. καὶ οὕτως ὅσοι μὲν
ὅλον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ χῦ ἀπτόμαι εἰ καὶ τὰ ἅπτομαι τῆς ἐ
κκλησίας εἰς τοῦ χῦ ἁψαιτο ἐγώ· ὅμοίως
καὶ κ ἀπτόμαι ὦ· τοῦτο μοι τοῦ τοῖς
παθήμασι φίλοι· ἀφορίζω μεν ὦν ἀδελφοί
μου· οἱ ἀπτόμαι ζοντες τῆς ἁγίας κλήσεως
ὑπὸ τῶν πατέρων χῦ ἀμῶμητοι ἄλλη
λοις· ἀ πέμοι ἀθλίως· εἶμος πατέρων
ἀπτόμαι ζεις· τῶν ἑαυτοῦ· καὶ τοῦ ἁγί
ου· ὡ τῆς ἀφορασίας· ὡ τῆς ἀπάτης
τοῦ διαβόλου· χῦ τιανὸς χῦ τι
ανοὶ ἀπτόμαι ζει τῶν ἑαυτοῦ πατέρων·
εἰς ἀκούω τῶν ὕμνων τοῦ χῦ μὴ φρι
ξη καὶ δύσῃ· ἐ λθωμεν ἐ πὶ τὸ προκει
μενον· ἀλλ ἐρεῖ μοι ὁ ἀν τις ὡς περὶ καὶ τοὺς ἰουδαίους· ὁ τι ὁ θς οὐ
περιεραστός ἐστι· καὶ ἐγὼ οὕτως ὁμολο
γῶ· καὶ ἔτοιμος πιστεύω· ὁ τι ἀθεό της
ἀπερίγραπτος· καὶ ἀπαθής· καὶ οὐ
κατανόητος· ἀλλ ἐγὼ τῶν σαρκῶν περι
γράφω· πάλιν λέγει ὁ ἅγιος πνα
καὶ λαι πολλαχοῦ ζεις τῶν σαρκῶν ἀ
πὸ τῶν θείων τῆς γραφῆς· οὐδὲ πω ἐχωρί

588

κυ̅ β. τ αὐτ.

Ἀδελφοίμου καὶ τέχνα ἀπτημένα.
ἀκούσατέ μου παρακαλῶ τοῦτο
πειρᾶτε καὶ ἀναπτοήσατε.
ὀλίγον καὶ μικρόλογον, καὶ μένα
ρίνωθεῖτε. τέκνα. ἢ πρόπτειδόμενε
τὴν ἐξίαν τεσσαρακοστὴν ρίνωθ̄ω, πε
ραίτερω. καὶ ἐνδοτέρα ἐλθεῖν. καὶ
μὲν δὲ τὸ ραθυμήσει. μὲν δὲ τὸ ὀκνήσει
εἰς τὴν ἐγκαθημερίαν. διότι οὐδεὶς
ραμισθαίνει μισθόν. χωρὶς κόπου. ἔκα
στος τὸν κόπον αὐτοῦ, λαμβάνει
τὸ πλήρωμα. ὅς τις κοπιάσει πλεί
ονα, λαμβάνει καὶ πλειότερον μι
σθόν. καὶ ὅσο πιάσει ὀλίγα, καὶ ὀλί
γον μισθὸν λήψεται. καὶ ὅς τις οὐδὲ
λως κοπιάσῃ, οὔτε πολὺν μισθὸν λή
ψεται, οὔτε ὀλίγον. καὶ ποῖος μισθὸς
καὶ πλήρωμα μεγαλώτερον τῶν ἁγί
ων πατέρων τοῦ οἰκουμένου. ὀλίγον καὶ ρόν
κοπιάζει τις γὰρ, καὶ πολὺν κέρδος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Διπλή

Διπλή

Διπλή

Διπλή

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπικαθάρσιον· οὐδὲ περὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ
σευθεὶς τὸ σὸν πίθηκ μῦρον· οὐκα
τακβάλλεται τοῦ τρίψαντος βέβορβόρου
μόνου, ἵνα μὴ τὸ μῦρον τῶν ἐνοδίων
ἀπολέσῃ· τρίψαντος δὲ τοῦ καὶ ὀσφρα
φῆτης, πολλῷ τερον ἔχομεν τὸν λόγον τοῦ
μύρου· ὀσφρᾶται τοὺς ἀνοήτους βεβορβορωμένους
ταῖς ἁμαρτίαις· ἵνα τὸν λόγον τῆς
διδασκαλίας· ἵνα τὸν τρίψαντα καὶ μόνον
Τοῖς ἑτεροίοις αὐτῆς· ἵνα μὴ τοῦτο τὸν
θεὸν καὶ οὐκ ἀνθρώπων φθορᾶς· ἵνα μὴ τὸν
ἀνθρώπου· διὰ τοῦτο καὶ περιτομὴν· διὰ
τοῦτο τοῦτο· διὰ τοῦτο καὶ περιτομὴν· δὲ
ἀπὸ τοῦ στόματος· πειρασμὸν· ἀπὸ τοῦ
πειρασμὸν· καὶ ἐπὶ τοῦ πειρασμοῦ
θαυμάζω τὴν ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου· οὐκ ἔστιν
αὐτῷος· ἵνα δὲ μὴ τὸν καρπὸν φέρῃ
κλάδον· διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἄλλην γυνῆ

τοῦ ἀνθρώπου·

τ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

γλυκύσου· οἰδα λιπαρῶ αὐτὸ σοῦ γλυ
κοῦ γ πορφύρου, ἐλεήσας αὐτόν· οἰδα
πορμιῶ λο ψῦχος προστελθοῦσάν, ἐ
σῦ μ πορ κθῆσαγ· οἰδα τελώγ κγ ετγαύξάν
ἐκ μοῦ θους καρδίας· εὐθέος εἰδικαίους ας·
γ πο ὐκ εἰμὶ ἐγὼ αἰτοί· οὐκ ἀπδακρῦομ·
οὐκ ἀ ὠ βοιμολόγησοῖν ἀλκ θῖγκγ· οὐκ ἀ ὠ
ἐκ βάλ θους καρδίας ατεγμεμ· οὐκ ἀ πκαι
θαραγ ψῦχῶ· οὐκ ἀ πγκ τείαγ οὐδ ἐ ἀμα
πῶ πρὸς τὸγ ἀδελφόγ· οὐκ ἀ πορο
σάχῶ· οὐδ ἑκατὸν πῶ υξῖγ ἰγαυσῦγ πορ κθῶ
πορφύρου· οὐκ ἀ πο φροσῶ κγ οὐδ ἑκαι
ἀρότ κου· ποῖος λοιπογ προσό πο
λῖ ποῖα πορ ρ κοῖα αἰ τ κ σοσῦγ πορ κῶ.
πολλάκῖς δ ἐ πο ταμὸς λαγοῖ σαγ σῦ ἐ
ταυ χαύμκγ· καὶ ψεύσ κς προσ ἐ χ ὁμ ένῶ.
πολλάκῖς εἰγ ἐκ κλησίαυ σοῖ προς πί πο,
ς ὁ δ ἐρχόμ ενος ἐγ ὰ γομίαυς σῦ μπί πο,
πο σάκῖς μ ἐ ἐλέ ησας μακροθῦμ ῶγ· καὶ ἀ ὸ
πα ρ ῥῖπ τ ου· πόσ ου ἐ μακροθύμ κησας ἐ πὶ
μ ε, καὶ ἀ ὸ οὐκ αὐ τέρ φω· πο σάκῖς μ ε
λ ἐ ἐπ ησας· καὶ ἀ ὸ πολλῖν κατ ἐ πε σα·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

676

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁμοιώσῃ. καὶ ὡς τὸ τέταρτον· τοῦτο μὲν ἡμᾶς
ὡς ἀδελφοὺς οἰκοδομοῦμεν καὶ οὐδέν· καὶ τοῦτο μ
κοσμεῖ τὸ πολλὰ τοῖς ὁμοίοις, μὴ ἐλάττω ἔχειν.
ὡς οὖν οἱ τοιχοῖ δ πλάτος ὁμοιέχοιμεν· ὡς οὖν καὶ οὐ
πέλους καὶ ὁμοίως πρὸς ἑαυτοὺς ὑπάρξομεν,
τῇ τοῦ βίου τε πιότητι. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς ἁρπα
μίοις ὑπάρχειν ἐτέρᾳ φαμεν, καὶ περὶ ταύτης μᾶλλον
ἁρπάσας καταγνώμεθα. δῶμεν δὴ ἔξω τοῦ θεῖ, ὅπερ
ἐν αὐτῇ τὸ διαφωνοῦμεν· τί δὲ ὅσα παυόμεθα,
ἢ λοιδωθησόμεθα πρὸς αὐτὸ πρότερον; ἀλλὰ καὶ ἡμῶν
λοίδωσιν πῶς ἐκ τοῦ ἐκραυτόμως ὠχρὸν τὴν οὐ
ξανθὴν ἐρυθρὸν θήσομεν. τὴν μὲν ἀδελφάμενοι ἐκχολούμεθα;
ἀλλ' αὐτὰ πρὸς ἀλλήλους ἐκλύσωμεν ἐλλογοῦντες τὴν
ἐλπίδι πλεονεκτοῦμεν· καὶ ἐκ τούτου, οὐ πάλιν τοῦ
ἀμείνοις, ἢ τῇ τοῦ κρείττονος ὑπερκρατοῦσθαι, θαῤῥοῦ
ἀλλεμφθῆ πέφυκεν· ὥστε χαίρομεν, τῷ κρείττο
ἢ περὶ τιθέμενοι· ἐπὶ ποιητικὸν ἀλλ' ἐσμεν. ὡς
ἢ καὶ ἐκ τῶν ἐλλείπειν· ἐλλὰ πρὸς ὑπὲρ τελόντος.
ἀμφοῦ δὲ ὁμοίως· ἢ τοῦ ἀν, οὐ καὶ ὁ ἐκ τοῦ ἀφ' τοῦ μ
μῶν ὑπὸ οὐσίαν, ἐκάστοτε αὐτῇ μᾶς προσε
τάξεν, οὐ καὶ ἡλίας ὁ προφήτης, καὶ ἐκάτ
ὑπὸ κάρα καὶ ὁσὲ τρέφει. οὐ καὶ παῦλος ὁ πρὸ
τοῦθ' οὗ αὐτῇ τοιοῦτον ἐμὲ ἐμοὶ οἱ κήσας, ἢ

ρίας· ὡδὲ ἔσωσηφὸς βάρισμα
βάσας· ἐμνηκθλεεμ, φάσηκεσὸ
κος· ἀμμὰ καὶ ςμ τῶ τάφω ςὲ
ὡδὲ φάσηκεσὸ τὸ πος· πρῶ τοι
ποιμένες χῦ εὐηπ ελίζομ τοις
μμησιμ· ἀμμὰ καὶ πρῶ τοιοὶ πὰμ
ποιμένες χῦ μαθη ταὶ, εὐηπ ὸ
μὶ αθησαμ τὴμ χῦ ἐκμεκρῶ μάμὰ
τεμμησιμ· ἐκεῖ τὸ χαῖρε ὸ ἄπ ελος
τῆ πὸρθέμῶ ἐμόησι· καὶ ἐμ ταῖς
θα χάρε πε ὸ τῆ ς μετὸλης μουρῆ ς
ἄπ ελοις χε, ταῖς γῶ ναι ξὶμ ὰμ ὰχε
κραιεμ· ἐμ τῆ πρῶ τη τεμμήσει
χε μετὰ τεσσαράκοντὰ ἡμέρας,
εἰσῆλθεμ εἰς τὴμ ἐπίτειομ ἱερουσὰ
λὴμ εἰς τὸμ ναόμ· καὶ προσήτὰ
γμως πρῶ τοτόκους, ζεῦγος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

4450

ἐμιαθώσαιτοκαὶκαπόχησε· μὲ
ταδέτιναχρόμαυμῖκραὴπαρολ
χήν. τοῦμγὼσαῦτοῦτιμὰκαὶ
ἑταίρωντῆςαὐτῆςθρησκείας
πάρχοντα δόμιον καὶ πομούργον
τὸφόνημὰπρὸςἐαίασιμοἔειρα
σωεκαλέσαπο· οὐδὲπαραπτο
μότος· καὶἀμφοτέρωνομοῦσῦ
μπροσιαλούτων, ἠδηροιπομεὶς
χόρονταὴμὲδωδίμωνελθόμτων.
ἐςπροσεύφο(ῶνηνἀὐτοχρημᾶ,
ἄμωπουτὰὄμματὰὀἐφτάωμὲ
μοςἔιραὶοςἀμαπεταῖσαι, πῆδὲ
κἀκεῖσεπομούργαςπεριεσκο
κυκλοτεροῦςπῆφιτοὶχίδιον
ἐπερχόμενος· προςτομόροφον
ὅωςκαὶτηνἀεῖμηδιαμεμᾶμ,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

διδάσκει παραγγέλλων δὲ περὶ τῆς
σεμνὰς ταῖς θείαις τραφαῖς· ἐκκο
πομπὰς δὲ τὴν ἁμαρτίαν· ὑμεῖς
δὲ ποιοῦσθε καὶ χαίρεται καὶ κοινω
τοὺς λόγους καὶ οὐ φροντίζουσιν αὐτοῖς.
ἐλθοῦσθε εἰς τὸ προκείμενον· ὅ
βλέψωμεν τὴν παλαιὰν πίστιν
ὅτι μετὰ τῆς ἀληθείας τοῦθ'
ὁ γὰρ ἐστι τῆς ἀληθοῦς πίστεως
ὁ ~ς ποιῶν· οὐ φροντίζει αὐτῆς ἐκ
μισθὸν οὐδὲ οὐδένα· ἀλλὰ ἑαυτὸν πᾶσι·
ὁ ποιῶν βλέπει ποιῶν ἀληθοῦς·
ἀλλὰ καὶ θύμα καὶ
λύσεται καὶ ἁμαρτάνουσιν αὐτοῖς
ὅτι ἁμάρτῃ· ἔβλεπον γὰρ ἀλλ'
μετανόησον· τοιοῦτος ποιοῦσθε
ὅμως βλέπων ἀκούσωμεν·
μὴ ποιῶμεν ἀδίκως· πολλάκις γὰρ
ὁ γὰρ ἐστι ἀδικεῖ αὐτοῖς λόγον· βλέπε
ταῦτα ἐλθοῦσιν· μεμψάμενοι ὅτι
ὁ ~ς ὀργὴ βλέπων· διὰ τοῦτο
ποιῶ γὰρ τῆς ἀληθοῦς· ἐλαύσῃ τέλος

σωτῆρος ἵνα δι' αὐτοῦ σωθῶμεν ἀμήν.

Τοὺς γὰρ ἀπίστους τοὺς μὴ ὄντας καὶ
καθαρὰ τοὺς δαίμονας· ἐγὼ οὐθὲν αὐτῶν
μᾶλλον ἐαυτὸν ἵνα δείξω αὐτοὺς ἐλθόντας·
ἀπέμοι· ὡς δεῖ λθῆναι μὲ ἐαυτὸν
ἵνα θελήσῃ ὁ αὐτοκράτωρ ἐμὲ ἐλθεῖν
ἀς τοὺς ὠμοὺς· εἰ δὲ μὲ λυθῆναι τοὺς
τοὺς δαίμονας· καὶ εἰ περ· ἦλθον
περὶ οἱ ἄγγελοι· τότε ὑγούμενος
περὶ πραγμάτων αὐτῶ· ἐμέρασεν φωνῆ
μεγάλη λέγων· κύριε βοήθει μοι·
βοήθησόν μοι τῶ πράγματί μου δούλω
σου· καὶ μὴ ἐάσῃς αὐτὸν μὴ πιστεῦσαι
τοῦ ὑπὸ τῶν καθαρτῶν δαιμόνων.

Ταῦτα λέγων τὸς αὐτοῦ· ἐσῦ ρεν οἱ
δαίμονες τοῦ πράγματος αὐ
φανερὰ πάσαις αὐτοῦ· ἐκ τῶν χειρῶν
τοῦ ὑγουμένου· ὅδε ἐ περὶ μικρὸν
αὐτοὺς· καὶ αὐτοὶ ἐ παράσσεσθαι τὸ πλ
λίον αὐτοῦ· ἀ φανεῖς ἐγένου τὸ· ζ
ἐθεώρει τὸ πλοῖον αὐτοῦ ἀμερχόμε
νον εἰς τὸ ὕψος τοῦ πελάγους· ἕως οὗ οὐ

ζ περιβλ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡ
προκαίμενον τοῦτο. ἀπορεῖ
αὐτὴν ὁμοίως τῶν ἀιρέσεων
λέγει τοῦτο μερικὴν παράστασιν
αὐτὴν διὰ τῆς ἐνεργείας. καὶ ὁ φιλόσοφος
τῆς ψυχῆς αὐτῆς, τοῦτ' ἔστιν τοῦ προσώπου
ἀποδιδοῦσιν αὐτήν. ὁ δὲ καὶ φιλόσοφος
σοφός ἐστιν ἐμφρων.
ἐὰν παιδεύσας τοῦ μὴ μόνον θεωρίαν
λόγου, οὐκ ἀποβαίνει τὴν δὲ ψυχὴν
αὐτῆς ἐκβαλὼν τοῦ σώματος ἵνα μὴ καὶ
μεῖς τὴν ψυχὴν ἀποδώμεν φιλό
σοφος τοῦ σώματος. πρὸς τοῦ
δίδασκειν ἡμᾶς ὁδὸς
σοφίαις ἵνα τοῦ περὶ ψυχῆς ἡμῶν
σκοπεῖν τοῦ θανάτου τὴν διὰ τοῦ λόγου
ψυχήν. ὁ δὲ τοῖς χείροσι καὶ τοῦ
θανάτου τὴν ψυχὴν ἐκδοὺς περὶ τοῦ
τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.
τοῦτον τοῦ προσώπου ἀποδέσθαι αὐ
τὴν. τὴν καλὴν ὁμοίως ἀποδόμαι. ἐκεῖ
ἀληθῶς σοφὸν αὐτὴν. χειροήσας
ψυχὴν ἀνθρώπου ἐστὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δ[ε]ὼν, ἡ τοῦ ρασεν ὁ ἰνδὸς ὡ ρασεν πρὸς
τοῦ ἡρόδοτου, παρα δείσας δ' ὀντας κὴν
δεν δ[ε]ν δ[ε] ἐσσαθεν· ὁ δὲ ἰουδαῖος ἐκ τοῦ
πολλοῦ χρόνου οὐκ ἀγνοήσας τὸν πρᾶ
αὐτοῦ ἡ τιμωρίαν, ἀπόντες αὐτοῖς ἐκεῖνον·
ὡς δὲ ἀπῆλθον τοῦ πλείονος· προκύψας
ὁ βασιλεὺς διαπρὲ θυ ρίθος ἐβάλετο τὸν
πολέμαδχον τοῦ ρόβελ· ἔτυχε δὲ καὶ οἱ χρῶ
μενος αὐτοῦ· μέσῳ δὲ πρόσεστι βασιλεύς
βούλομαι δ' ἀποτίσαι ἐκ τῶν δύο θεόν
τῶν δ[ε]ν δ[ε]ρων τοῦ τον· ὁ πρόσκαιτε λθω
ς μάβδαυτου· καὶ τε μ[ε]τοῦ δὲ διαπρὲ
θυρίδος· ἐ λαβεν ἐκ τοῦ νεκρο πρόσωπα
ἥρε· βούλόμενος δὲ ὁ βελλῆν
ὁ βασ· συμβαίνει καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ
ὁ ρόβελω ὁ ἁπτεσθαι· ς φησι πρὸς αὐτ·
ἰγναπίῳ γε λίῳ· πρὸς ἐ τολμησας
ἀσεβῆσαι εἰς τὸν ἐμὸν πολέμαδχον, μὴ
οὐ τως μου ὧδε· μεδῆσον γὰρ ποιε
μαδδν· αὐτὸς δὲ ἱ ρασοῖς καὶ αὐλοῖς
λὺ τὴν καὶ τοῦ ρόβελ· ς β μάπτων
ὧδε κακάθοις, μὴ δεινος οὖν θεσσαλός,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὦ ρα σὺ πάθους, ὀναύτως ὥρησε διὰ τοῦτο
σὲ μετὰ πόρρησ, ἐρέχωντας πάρα
μοι σοῦ μεβουλας τὰ πνα ρ διαπναύτως ὦν,
ἐ πειδὴ ἔ μεσον πάντως ἐ θη μελλάς
ἑορτὴν, καὶ πιάσωμεν αὐτόν· τὸ λοιπὸν
οὐκέτι κρυφίως ἐ χεται, ἀλλὰ παῤῥησί.
ἐκλθὶ αλυδὲ ἐ πὶ πόνου, οὐδὲ μιᾶς χρείας
οὔσης, ἀμὴ πρεπῶς αὐτὸν προφήτ
ζαχ δ ίουτως μέτρου· ἀ παιτ ηθῦται
τι ὅτι ὁ γὸ ὑμῖν δοῦ ὁ βασι μέθυ ἐ χεται θι
πραϊς καὶ σοώ ζων· ἐ πὶ βε βηκὼς ἐ πὶ πώ
λου ὑ ὸ νου· ἐ πὶ πῶ λον πολ θι βασι μέσ ν
ἀ ὶς ἐ ο ῥῦ μαι· οὐ χὶ ἁ ρμ ικοὶ, ἀ λ ὸ δὲ
σώ ζοντες αὐτ ὸν· ἀ λ ὰ πολυορκῆσαι κὴ
ἁ πορ ῆσαι· τοῦτο γὰρ χρ ὴν προφήτ
ὁ προφήτ ης· ὅτι ὁ βασι μέ ὺς κύ ριος,
ἔ ρ χεται πραΰς καὶ σώ ζων· καὶ μετὰ
σημ είου· καθήμ ενος ἐ πὶ πώ λου υ ὸ
ὄνου ὑ πὸ ζυ γίου· ἐ νδὲ τοῦ ἁ πλοῦ καὶ ἀ
ὶ ς ἐ πὶ τὴ ς ὄ νου, ἤ τοι αὐτ ὸν ζῶ ντα αὐτ ὸν
πρ ὶ ουδαίων· ἐ πὶ τὸ πλαιόν· ἅ τινα καὶ

ἐ πὶ τὴ ς πόλ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οὐ
ἀκήθεμεδὲβιάσοδαφαλάντ· φονῆ
θοὺσαυδὲπροὸαὐτοῦγιτζάβελ· τὸνἄωτον
ἀψαύχωτονκαὶἀνασπορευμένον·
ἀκάθαρτον· καὶἐμαυτίφαντον· ἵνα
βασιλεῦτιλῦσηκαὶοὐκεαὐτεῖς·
ἀψάσηθῖφάτε· ἀφοσιοσοιωκλ
ρομωσησαιτοῦμὲνωσπερλῶμὰμάβου
θεστοῦιορακλιτῶν· καὶλαβοῦσαιτρα
φηῖσῖσταλμεὶκπροσσάσουτοῦβασ·
προστοὶςπρεσβυτέροις λέγουσα· κα
ρύξατεμηστείαμκαὶσήσαντεἀψόμαι
ψευδῆςκαταλαβοῦθε· ὅτιεὐλόγη
θῦκαὶβασιλέως τοῦτεῖνέβλασφη
μησεν· ὃνηστείαςἐπιτεταμένηστε
μουσαπαρελογισαμην· ἐκηρυξενηστείαν
ἵναφθόνονποιήσηται· πρωΐηνεται·
θασθωμαβουθεκαὶἀπέθλιψεδὲἐξα
βελλεαβοῦσαιτοῦθ· λέγειτοῦβασ·
ἀνάστακληρονομικὸνθνάωσελόνα·
ὁτιἀπέθλιψεμεβουθε· ὁδεάσαςε
λυπηθησοφόδραν· ἀσηλθενλοιπὸν
ἐκκλρονομῆσαι· ἰδοὺγὰρὁθεὸς
παρακαλεῖμαιἀβασπροσεμαβουθε·
ὁτιὲφόνευσεκαὶἐκκλρονομῆσαι·
πέμψατεπροσαὐτὸνἡλιαμτὸνπροφή
τηνλέγων· ἐλθὲἐνθάδε· ἵνα θῶμεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ωι το προκείμενον της συνήθους πράξεως
Βήματος θείας δικαιοσύνης· προ
σχέτε τη ἐλεημοσύνη ὑμῶν μὴ ποιεῖν
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι
αὐτοῖς· ἐπεὶ μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ
τοῦ θεοῦ· θέλοντος οὖν τοῦ κυρίου ἡμᾶς ἐκ
τῆς μεγάλης ἀρετῆς τῆς τοῦ φαύσεως· ἵνα
κἀκ ψυχῆς τῆς εὐσεβοῦς καὶ ποιᾶς εἰκό
τως εἰς ταῖς ἀρεταῖς πράσσωμεν· ὁρατὴ λέγει
προσέχετε· ὅτι θρισμὸν εἰς ὑμᾶς
ποιεῖσθαι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς
ὡς περισσῶς βλέπων θρισμὸν
γὰρ θαύματος φόρον τρέμει καὶ φοβεῖ
ται τοῦ θαύματος τοιοῦτος παρομοίως
προσέχει δικαίας εὐσεβοῦς μὴ ἐπὶ
κἀκ καὶ ἀπὸ θαύμα· οὐ θαύμαζον προς
καιρόν, ἀλλὰ αἰώνιον· καὶ ὁ τὸν ποιῶν
ἐλεημοσύνην, προσέχειν μὴ ποιεῖσθαι
τὴν προσοχὴν τοῦ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· θέλων
ἀπὸ κρίθη· ποῦ ἐν ἐστὶν τοῦτο δεῖν αὐτὸν
ποιῆσαι τί ἀληθές· ἢ ἐλεημοσύνην
ἢ νηστείαν· ἢ ἑορτήν, καὶ οὐ βλέποντος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐκλαθόμος πολιτεύ τῆ πόλη· δεῦτε
δακρύσωμεν σύν αὐτῷ· καὶ λιθορ
λέγω καὶ ὁ δυρόμενος· ἐμὲ ἀπόκλη
σον με· διότι ἐγὼ μέρος του, καὶ οὐχ
ὁ λαός· με ἐμὲ σῶσον ἀπόλεσον τοὺς ἐμοὺ
μίσους μου· ἀγὼ τοῦτο τὸ πρόβατον
λησον ἐμοῦ πλούσου· καὶ μὴ ὀργίσθης ἐμοὶ
μαι μέρος τινός· ἰδοὺ γὰρ τοῦ κλαυθ
τοῦδε ἡ, ἐσφλαγχνίσθη καὶ κατε
πεσεν τὸν ἀπελθμαυτοῦ ἐν τῇ πρόσωπό
αὐτοῦ σου τοῦ τοῦ λαοῦ, ἐν τρισὶν
ὥραις· καὶ ἀριθμήσας εὕρεμ θμήσον
τας χιλιάδες ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα ἑξ·
ἰδὲ τοῦ πολίτου πλῶσι καὶ ζημίας
μεγάλου· διότι οὐκ ἐφύλαξεμὸ
τὸν λόγον τοῦ θῦ· διὰ τοῦτο φ κα γ
ὀκε· ὅτι οὐδὲ ὁ ἀναύωμεν τοὺς λόγους
καὶ μὴ ποιῶμεν αὐτούς· ὡς μοιω θήσε ται
μορος· καὶ κτίζωμεν πὶ πλοῦσιμου
ἔργα αὐτοῦ· φυλάξωμεν καὶ ὑμεῖ
τοὺς λόγους τοῦτῳ καὶ ποιήσωμεν αὐτ
μὴ πο τεὸργίσθεὶ κμεῦὸς· ἐλθωμε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

θεῶ μου· καὶ ὅπως ἐπλήσθη·
ἐὰν μὴ λάθεμ τε φαμ φόρος εἰς τὸν
ὦον· καὶ ἐ τῖ μ μαρτῦε καὶ ὠθλη φόρ·
ἐὰν τοῦ εἰ αὐτὸμ μὲ ἡ μλη στῖῶ τοῦ
θῦ· ἐμ τῆ ἐμμαῦτ μ μὲ ἐαυτοῦ φευρ
ρίου μ ω ος· ἴδε τε ἀδελφοίμου
τῆς μ μ στῖ μ ῦς τὸ ἔργου· πόσω
φλον ἐχώρ μ σε μ ἀπὸ τοῦ θῦ· τῶ τῆ
στῖμ· τὸ βαπτίσμα· τῶ ἱερωσῦνῶ·
βασάνω ταῖς φῦλαξαῖς· τῶ δ μῶ
κολαστῆρίω· τοῦτο λοι πολῦῦμᾶς
φῦγωμεμ προσμαλῶ· καὶ σῦγχώρ μ —
σωμεμ ἀλλή λοις τὰ πλημμ μ ατα· ἵ
μα καὶ ἡμῖμ συγχώρ μ στει κὸ θς· καὶ
ἐὰμ μ πιστεύωμεμ· ἢ προσευχόμεθ·
ἢ ἐλεοῦμεμ ἔχομ τα ταῦτῶ τῶ
μμ στῖ καὶ· ἢ μ· αὐτῶ προσδεκτῶ εἰσῖμ
ῶμῶ πίομ τοῦ κῦ· ὅ τι αὐτὸς εἶ πρ ς·
ἐὰμ προσφέρεις τὸ δῶρ μ μου σοῦ εἰς
τῶ ἐ κλη σῖ αμ· κακεῖ μμ ν θεὶς· ὅ τι
ἔχ τῖ κατὰ σοῦ· ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρ μ μου
ἔμπρ σθεμ τοῦ θῦ στ ρίου· καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διάκος Διάκιος Διάκιος φούρος

Ἀνάγυρος
Ἀγίασμος
Ἰλισσός
Λαμπάσιος
Σκάλιος
Ἱεροσολύμα

πολλοὶ μὲν τῶν ἀδιαλλάκτων πολεμίων
τῶν ἐμῶν χριστιανῶν, καὶ πολὺ τε σοὶ
χείρια μοι ἐφύλαξε· ἐκφοβοῦσθαι δὲ οὐ
συμβούλιος ὁ ἱερεὺς καὶ παρακαλεῖ
ὡς χείριστος τῶν ἐμῶν πολεμίων· ἐπιτρω
πος ἐμοὶ αὐτοῦ ὁ ἐμὸς λέγων· τοι
οὐ μὴ ὀμόσει· λέγει· χείριστος ἀνὴρ
ὃ ὁ ἐμὸς κληρικὸς πρεσβύτερος ἀνὴρ· ὃς
συμβούλιος ἐφύ· πρεσβύτερος ἀνὴρ·
λέγει αὐτῷ· οἱ σοὶ γονεῖς τοι καὶ ἀρχὰς
τε τῆς πόλεως αὖ τινὸς χείρας οἱ ῥῶ
μαῖοι· οὐ δημοσιεύσει καὶ μάλος ἐκε
λεύσω ὅπως οἱ μεγόμενοι χείριστοι
μὴ τοιοῦτοι ἔσονται θύσιας τῶν μεγάλ
θεῶν· ὃ δὲ εἰ δέ τις καταφρονήσει·
πολλοῖς καὶ διαφόροις βασάνοις
ὃ τιμωρίας βασανισθῆναι· καὶ τοῖ
κρῶθαι αὐτὸν καταχρισθῆναι· ὃ δὲ ἐκ
συμβούλιος παρεκάλει ὡς· εἰ τε πρὸς
τοὺς ἐμοὺς· ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ
χῦ τοῦ θῦ βασιλέα ἐχόμεν· καὶ αὐ
τὸς θεὸς ἀληθινός ἐστιν· καὶ τοῖς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὡς ἐπὶ τὰ πάρεις φαγεῖν μέγα τοῦ
παμεμφύτου μιμητρὸς ἀμοιχλοῦ
κρεῖθρα μητρὸς πόρθενικὴ φύσει
χ̄ς̄ ἐκ παρθένου τεκέμμηται, οὐδὲ
ἀδιαμόιχτως μόμματων τοῦ
τὰ φουσφαιδῶν, ἢ χ̄ς̄ ἐκ μεκρ
ἁμαρτήμησιν πέπραχται· πῆ
λεῖ μὲν τὰ φῶ· καὶ πότε καὶ ὕπο
πύμων χ̄ς̄ ἢ ζωὴ καὶ τὰ τίθεται· ἢ
ἱερῶμ λοπώμαχόμεθα· ὁ
γεγομέμης φησὶ, ἦλθεν ἁμόσπλά
στος, τὸ ὑμομαίως ἐπ' ὄφ· οὗτος πολ
λήσαι, εἰ σπλθε πρὸς πύραμον,
ς̄ ἐπόησατο παρ' αὐτοῦ τὸ σῶμα
τοῦ ἰῦ· εἰ σπλθε μρο τοὶ πρὸς μρο
τὸμ, αὐ τοὺ μεμος ραβεῖμ τοῦ θῦ
τῶμ μρο τῶμ· αὐ πεῖ πρὸς τὸμ πα,
λον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀρετέσουθῦ· οὐβροσιάτοωγιόγοναὶ τοῦ ξ̄·
ἀλλὰπαθοῦ· τοῦτέστιγἐπραότεια τρόπης
θυμοῦαὶ τοχ̄· ἐπὶθυμιῶνχορὶς μος·
φθόγουκαὶἐπιορκίας· τῆςτοιαύτης τοῦγὰρ
ἀφὰς ἀρετὴτὰς θ̄· καὶπαλίγ· τ̄ προσω
χ̄ τ̄ μοῦ· μετὰὰ λιτρῖγουςκαρδίας· ὅρμ
καὶθαρᾶ· χορὶς ὀργῆςκαὶζ̄ λίας καὶφθό
γου· καὶματολογίας· ὅτιὸθ̄ βλέπει
εἰςπρόσωπογ· οὐδὲἀἰδρίαγ· οὐδὲ
εἰςλόγους· ἀλλὰκαρδίαγκαὶθαρὰν· καὶτοῦ
τοπαγοώσεωςοὐκόβουθεγᾶ· καθωςκαὶὁ
προφήτηςδαβὶφαίσιν· καὶπαλιγίαὶ
καθοςὸὐ πόφολοςφησί· τ̄ πίστις χορὶς
τοῦμὲρτωγτοῦμὲρτωγμεκραίτι· τίὸδ̄
φελοςαὐδ̄ ἐλφοίμου, ἐαύτεπίστιγτὶς ἐ
χ̄ ἐρ̄ τωὐδὲμὴ ἔχωγ· μὴδὲὠὰὶτοὶ τ̄
πίστις χορὶς τοῦμὲρτωγσοῦσαιαὐτόμ·
ἐαύδὲ ἔχειτὶς αὐδελφοῦ ἢ αὐδελφῆ
γύμνοιὶ καὶὠὰὶ τοσροιῶσιμ· καὶὑπολοιπῶ
τοῦτηςἐφ̄ ἡμέρουτροφῆς· ἐλθοσιμ̄
προσετ̄ τοιοῦτοςαὐτοῦ πωσιγ· εἰπὰδὲ
τὶὸδ̄ ὑμῶμ τορλέσθωσαὶγάρ ὠθε ρ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὅτι οὐκ ἐθέλει προσεύχεσθαι τὰ τοιαῦτα· καὶ ἵνα μὴ
οἰώμεθά τι σκληρὸν δικαιοῦσθαι, οὐ πρὸς
δοκιμασίαν ἐλθόντος τοῦ πράγματος· πρὸ
τοῦ ἐλθεῖν καὶ παραδοῦναι προλέγει καὶ
μέλλοντα παθεῖν· λέγει παρ' ἑαυτὸν θρηνῶν,
ὅτι οὐ προσκτενοῦσιν αὐτόν· ἢ καὶ ἐπᾴδει
τῶν χαριεστέρων φωνήν· καὶ τὴν πρίν
μὲν ἐφαλλόμενος πόσεται· δεύτερον καὶ
μᾶσσον ἑστὸν ἀδελφοῖσιν ἀδελφοῦ· τὴν γνη
σίαν παρθένον μετὰ τῆς προσηγορίας·
ὅτι ἰατρεῖον νοσοκομεῖον
σωματικόν· ἐπᾴδει μὲν ἐναλλάξ·
ἐναλλαγῇ· πόσον δὲ ἐκ καθάρσεως ἁμαρ
τιῶν τὸ πλῆθος· δραμοῦμαι μὲν τοίνυν καὶ
μᾶσσον ἑστὸν ἀγαθὸν ἰατρόν, οὐ μόνον τῆς
ψυχῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος· μόνον μὲν
τοῦ πίστεως προσελθόντως μοι πρῶτον
πρῶτον τοῦ παιδός, ᾧ ἐν τῷ ἀναγκαίῳ
κἀναγκαιοτάτῃ μᾶσσον ἑστὸν ἐπᾴδω ἐντοῦθεν·
βοήσασθαι μου αὐτῷ· δεύτερον ἐβοήθησεν
κἀμὲ νῦν ἀναστήσει φύσας· καὶ πάρ
αφύσαι τοῦ δαίμονα τοῦ θύμου καὶ τῆς
ἁμαρτίας.

γ' ἦχος πλ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἵνα οὖν καὶ ἡμεῖς τῆς μετανοίας μὴ
θωμεν κλοὺ ποιῶμεν· ἐδουλεύσαμεν γὰρ
σαρκὸς· δουλεύσωμεν καὶ τῷ θεῷ· ἕως
πότε ὀλιγωροῦμεν· ἕως πότε τρέπωμεθα
μοιχαλίδι γῇ πολιτείᾳ, καὶ οὐ μελετῶ
μεν· ἀφαπτόμεθα τῶν μυκτηρίων
τῶν καθαρμῶν· ὅτι φύσεως μὲν ἐστὶ τὰ
ἡμέτερα καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὅτι
δὲ καὶ ὁ θεὸς ἡμῖν τοῦτο μέμνηται ῥᾳ
διουργοῦ· καὶ οὐχὶ μελετᾷ τὸν χοῦν τὸν
τοῦ αὐτοῦ· καὶ φθάνομεν πολλαχοῦ πολλα
κὶς καὶ μέχρι τῶν μέσων· ὡς ἵνα οἱ τὸ πολὺ
ἡμᾶς ἐπὶ τὸ μέρος τὸ ἡμέτερον· ὃν χω
ρήσωμεν· ὃν χωρῆσαι καὶ τὸ κράτος ἡμᾶς τοῦ
πνεύματος ἔχειν·

ς τοῦ πολλοῦ τὸ πλῆθος τῆς χρηστό
τητός· διὰ καὶ μέχρι μόνου
μέρους μετὰ τοῦ δεῖνος ἀφθείημεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κάκιμιλῶ· εἶ δὲ δόξαι καὶ ὅ κράτος, (καὶ ς̄ περὶ τοῦ φίλου πῶ· μικρὸν δέ καὶ δεύτερον αὖ ὧν πάνδεινον·

κυρία μὲν ἡ τυφοφόβη, καὶ τί χρῆσις· περὶ μὲν ὅτι τοῦ ὑπολαμβάνειν, ἀληθὲς μὲν ἀν εἴη καὶ τοῦ βούλεσθαι, δ' ὃν περί·

ἄξιοι καὶ περί· ὁ ἄνδρα τὸ κῆμα ἐπιθέ· ὁ δίδου μὲν ἐμοὶ δίκην· καὶ ὃς ἐμαυτοῦ δὲ ἐμαυτὸν μὲν ἐγὼ ἐμὲ κῆμα τῷ παρόντι χρεόμενος· τὴν ἐμὴν εἰσαῦ φιλομαθῆ, ἐφ' ὃν ἕκαστος καὶ ὃς περὶ αὐτὰ διαμίλλησαι· ὁμῶς, περὶ τὴν ἑκάστου τιμώμενος, δι' πλὰς ἢ περὶ πλὰς, διαμύδ· ὁδὲ περὶ ἄνευ τιμῆ, τόσον ἢ τόσον διάνευ περί· ἄλλος δὲ γ' ὁμυκλησίαις ὧν ὁ χολῇ τοῦ περὶ αὐτοῦ περί· ὁ ἄμμος, ὧν ἄλλῳ τιμῇ τοῦ καὶ τοῦ θῶμαι· καὶ ἁπλῶς, πολλημέρα μὲ ἐμοὶ ὧν τούτοις τοῖς ἄμμασι ἡμέραις, τὴν μὲν οὖν δὴ μὲν καὶ ὑπεμνήσθαι· ὁδὲ γε ἀληθιμὸς ὑπήκοος, οὐ οὐκαὶ ὑπακοὴ πελῶ, οὐκ ὧν χρεόμενος τιμῇ, ἀλλ' ἀεὶ τοῦ ἐμαυτοῦ ἀγῶμαι ἄχθ· πῶδε ἀεὶ ὧμαι; τῷ μὲν τῷ ὁμοίῳ θελήμαι περὶ ταὐτῷ, ἀμμὰ τῇ τοῦ καὶ ἡ τοῦ ὧν τοσαῦτα μὲν διαυτυπώσει, καὶ ὁμίζεσθαι· ὁ περὶ δὲ τὴν ὑπερτερεῖν πρὸς τὸν τοῦ ὧν ἄλλῳ μὲν τοσοῦδε μαι· ὃ μαρτυρεῖ οὐ ἄχθομαι δι' ἀδημε· πλὴν ὅ γε καὶ ἡ μεῖς, πολλαχῇ περὶ αὐτοῦ μὲν· καὶ ὧμυκλησίαις ἐμὲ ἡ ἴσαι.

καὶ πολλαί πορεία ι̅ε̅; οὐ φοιτῶσαι
μή πως χαίνῃ τῇ καὶ καταπίηται;
οὐ φίλης, μή πως πίσσῃ ἐξόωσον
κερασμὸς καὶ κατὰ κάυσιν; ἐποί
νσεν σὺ θ̅ε̅ ἐλεεῖν ε̅ἀ̅μ̅ε̅. ἵνα ὑμεῖς
δοξάζητε αὐτόν. καὶ σὺ ἀντὶ τοῦ
ἡμᾶς ὑμεῖς καὶ δοξάζειν. ὑμᾶς δὲ
ἀτιμάζεις; καὶ ποῦ μέμφεις καὶ πῶ
πῆσαι. οὐ καὶ τῶ μαι φήμαν. ὅτι. οὐ
τετμημόζωλα. αὐτομῶ φελήσουσιν.
οὐ τελεταυρτίαις. οὐ πεύχαίμαια
ἐαὐτὴ καὶ ἐπιφρέ ζει. καὶ κράυσει καὶ
μετανοήσει. καὶ παύσει τὸ τοιοῦ
τον κακόν. ὅς τις ἀδελφοίμου ἀ
ποθανῇ εἰς τὸ πάθοι αὐτὸ τῆς ὑμᾶς
φρενίας, καθαρὰ καὶ ἀμιθίνα, ἀφ'
ἧς κορέστως. καὶ μὴ δὲν πλανηθῇ
ὅτι ἔχει πόν πλοῦ θάρρος εἰς τὸν θ̅ν̅.
διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ πά
λιν παρακαλῶ ἀδελφοίμου κ̅τ̅ί̅κ̅ν̅ά̅.

τοῖς φωνιέντοις· ὁ δὲ δυοδωδέκατος
ὁμόνυμος τῷ αὐθωνιάσας πρότερος αὐτὸς
πλάσε φόρμιγγα· εἶτα δυοδωδέκατον φύλλων
κῆς· ἓξ πλησίον τελευταίους δυοδωδέκατος βίοτικὰς
ὁδοὺς· ἐν τοῖς ὑδρόπλυτον προσώ
που σου φάγεται τὸν ἄρτον σου· ἀκάνθας
ἐπιβαλεῖς σοι καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι κτλ· αὗται
αἱ πλησταὶ τῆς ψυχῆς· ἡ πρῶτον μὲν φθο
νερὸν αὐτοῦ ἄγαν τὸν ἔπαινον· οὐδαμοῦ
παραβάσεως ἐν τοῖς λόγοις, οὔτε ἀσεβοῦς,
οὔτε τέλεον σμικροῦ· ἱερὰς πᾶς ὢν ὁμοσοσαῖ
κοσμούμενος· ὃς καὶ ἀπεδημηκὼς εἰς τὴν ὁδὸν
χείμωνα καὶ ἀφίκετο αὖθις· πολλὰ παρδιδόξ
οὐδὲν ὄφελος τοῦ κάμνοντος· ὁμοίως δὲ
ὁ μὴ εἰδὼς τοῦτο τὸ προφητικὸς λόγος·
οὗτοι οἱ προφῆται κατελογχύριαν θυμὸν
θου· ἐπὶ οὐκ ἀδικίαν θησαυρὸν ἀνθεραπεύσαι· ἀνὴ
πορφυρᾶθου καὶ αὐτοί· σὺ μὲν φάτις δὲ τῆς
ἦλθεν καὶ τοῦτον· τοῦτο δὲ ὁ χὸ φύλλ
τῶν ψυχῶν μὲν ἡμῶν· σάρκα φορέσας καὶ
τεμόμενος ἀνός· ὡς γυμνωθεὶς ἐφύλλας,
τὸ πρωΐαν τὸ ἡμῶν κατέδυσεν·

ε' βα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΑΪΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ταχρείάς τὸ ὄμμα, τοῦτῶ ἀχφάμ
τοδ ακτύμω, τοῦ τυφλοῦ ἀμοί
ξαμτος τὸ ὄμμα; ἆραδ ἔκαι τὸ
ασόμα περιχρείεις, τῶ τοῦμοσ[ι]
λάρου ἀμοίξαμτος ασόμα; ἆρα
δ ἔκαὶ χεῖραις περιαέρμεις, τοῦεκ
τείναμτος ταὶς ξηραμθείσαις χεῖρας;
ἰ ἰ καὶ τοὺς πόδας μεχρο πρεπος
κάταδεσμεῖς, τοῦτὸ ναυδίζειμ
δάμτος τοῖς ἀχιμήτοις ποσίμ;
ἆραδ ἔκαὶ ἐπικρύμπς αἴρεις τοῦ
τῶ παραμύτω κερέσαμτα, δ?
σθμοῦ τοῦχρά ῦ ματος καὶ περὶ
πάτει; ἆραδ ἔκαὶ μύραχερσὶς
τῶ οὖ ῖ ω μύρω τῶ ἔαυτοῦχερ
σαμτι καὶ χοίμοῦφιάσαμτι;
ἆραδ ἔκαὶ τηνθεόσοῦμοῦ ἐτιαῦμο

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πολλάκις πρασσέτω. ἀπολαμβάνητε
γὰρ ἀπὸ σοῦ διαλήψεσιν ὑμῶν.
οἰκίαν σοι τρίκλινος τίθημι ἀρραβῶνα
φησὶ, πρὸς δὲ ὧν μὲν καταλείπω ταῦτα
καὶ ἀπέρχομαι πρὸς θεόν· τοῦτο δὲ ἔλαβον
οὐρίας ἀγνοῶν· ἐγὼ δὲ ἐγνωκὼς οὐρίαν εἰς τὸν
οἶκόν σου εἰσήνεγκα· τί οὖν
ὁδὲ λέγει ταῦτα μαθών· ἀλλ' ἁμαρτίαν ἐπὶ τὰ
ἀνομήματα προσθεῖναι· πρόφασιν τοῦ φονεῦσαι,
ἐπιτήδευμα δὲ τὸν πολέμιον· ἵνα δὲ
βαρύτερον ᾖ τὸ πολέμιον τὸν ἐχθρὸν
οὐρίαν· ὡς τραῦμα τὸν ἀνελεῖν θέλων· λαβὲ
δὲ οὐρίαν τὴν ἐπιφανεστέραν τῶν
μαχίμων ἰσχύι καὶ θράσει· ἵνα κατὰ
τὰ αὐτὰ ἀθῷος τῆς ἁμαρτίας· ὃν
δικαίως τὴν ἐπιφανεστέραν ἀδικεῖ·
ἐφεῖναι τῷ πολέμῳ καὶ εἰς φόνον
τὸν δικαίου καὶ ἀνελεῖν τὸν
μάχιμον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀλλὰ καὶ τοὺς μαρτύρας τοῦ θαύματος
ἐρωτᾷ, εἰ σαφῶς δι' ἡμέρου τινὸς αὐτοῦ
ζωστῆρος τὸν νοῦν τοῦ φθόνου λέγουσι κεῖσθαι
καὶ ἵδε· ἐδακρύσαμεν ἡμεῖς· οὗτον
λάβρον, ἀλλὰ τοὺς Ἰουδαίους τὸν αὐτὸν
στίμμασιν, πρὸς τὸ θαῦμα δεικνύειν
αὐτῶν· ἐμαστιγοῦντο Ἰουδαῖοι· ἵδε
πρὸς ἐφ' ἡμῖν ζάλης· ὁμοπαθεῖς
ἐλεεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαστιγοῦσθαι δεῖ.
, δηλοῖς μετὰ· οὐκ ἀνδρωδέστερον τὸ θεῖον
, τοὺς δ' ἀθλητὰς στρυφνῷ φλογοῦν ποιῆσαι
, ζόφῳ; καὶ πῶς ἀθλον; εἰ δὲ πολλῷ ἐμβρίθει
, καὶ σφοδρῷ μᾶλλον ἐφεστὼς ἐπιτόμημα δρόμου.
μᾶλλον εἰ δ' ἀρετῆς τοῦ μέθου· μέθος τὸ βαρὺ
μὲν κόσμου τείνηται τῶν Ἰουδαίων κορδύλαι·
ζκαὶ πάππαι αὐτῶν· κἀνθάδε τὸ πρόθεσιν
βραχεῖ μέσαι τὸν μέθον· καὶ· ἀλλὰ μὰ
μᾶλλον ἐρᾷ τὸ ἐκεῖ θυμοῦ πλείονος τὸν ὁμ
κἀνθάδε τὸ πάλιν ἐνίλιγγι τὸ ἐκεῖ ρᾳ τὸν λαζάρ
κάμνω σκαὶ ὁ μέθος· καὶ· ἀλλαθέ μοι,
στῶν δύνασθαι διαφέρειν ἐμπρακθῆναι οἰκεῖον
τοῦ φλοῦ, δ' ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἄλλως ἐπὶ
ἀνταῦθα ἐπὶ τοῦ μέθου, ἐπὶ θεῖ θεὸς τοῦ

γ λίθου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅπερ πρὸ μαθημάτων ἀφθαρσίας
μερίδα ἐξελέξαμεν· ὅπερ οὐ
φροντίσωμεν θέμενοι· ὅπερ οὐκ
λογισμῷ προάθησαν· ὅπερ ἐν
τῇ σαρκὶ ἡμῶν ἐπιθυμησαν κα-
λόν· ὅπερ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀπὸ
τοῦ ἀπεδύσαμεν; τότε ἐβλή-
θημεν ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου.
ἡσαν δὲ φρονίμων περὶ τὰ θεῖα.
ὃν περὶ τὰ μωρά· καὶ τὰ τῶν
μισούντων ἐπιστήμας· ὅτι ζῶν ἐν
ψυχῇ σοφίαν, τὴν ἐρημοσύ-
νην· ἐκόσμησαν τὴν παρθενίαν,
τὴν εὐποιΐαν· ἐπιστώσαντο, ὅτι ἡ
πίστις χωρὶς τῶν ἔργων, νεκρά ἐστι.
ἐπιστώσαντο ὅτι τὸ ἐμοὶ οὐκ ἔπαρκεῖ
πρὸς σωτηρίαν καὶ πόρθωσιν· ἐπὶ τὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὰ πυροί· διὰ ξιφῶν διὰ χ
ματοι· διὰ χειμερίαι· διὰ
ματος· παρὰ τὰ τοῦτο δὲ τειχε
ς τοῦ ἀθλητοῦ μᾶλλον
ἐποίησε· διὸ δὴ καὶ ὁ προφήτης
ἐμοὶ μὲν γὰρ· τοῦ ἐχθροῦ βέλη
πορεύεσθαι εἰς τέλος· τὰ
δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν λέγει, σκληρόν
σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν· ἕλα
με πάντα· τὰ χρήματα· τὰ κτή
ματα· τὴν ὑπαρξιν· καὶ τὸ τε
λευταῖον ἄτεκνος· τοῦ μὴ ὠφε
φησὶ καὶ τοῦ θυγατέρων σου ἐλθεῖ
ούτων καὶ πρόμων εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ πρεσβυ
τέρου, ἐξαίφνης ἦλθε πνεῦμα ἐκ τῆς
ἐρήμου· καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ τοῦ λύτελος καὶ μεταμοῦ ὑπὸ καὶ χίλιες
μῶν· ὁ δὲ τὸ τοῦ περίθος τῆς χρυσότητος ὅσον
ὅρνοσα μελάμοι ἀγχαὶ δ' ὄφεσιν τοῖς αὖ
μαρτοῦλοῖς· αὐτὸς δ' ἔθου μελάμοι ἀγχαὶ ὁ
τοῦ τοῦ τοῦ ἀμαρτοῦλῶ καὶ δόσ τοῦ· δὶς ὁ
ἄμαρτον ὑπερφέρι θμον φαίμεμον θα
λέσης δ' ὑπὸ τοῦ σον· ἡ περίθεσιν ἀγχέαι
χίσιμαι μου· καὶ δ' ἐ τόσον εἶναι τοῦλλαι
ὅτι οὐ χάμαι ξιος ἀντεμίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ
ὑφος τοῦ ὁμοίου· ἀ πὸ τοῦ περίθος τῆς
αὐδιχιωμένου· διὸ τὶ ἐ πορρίσαι τὸν θυ
μὸν σὸν ἐ τὸ τοῦ μικρὸν ὑπὸ τοῦ σον ἐ ποίη
σὺ ποιήσας τὸ θέλημά σου· οὐδὲ φύβας
τὸ τοῦ στόματός σου· τὸ λοιπὸν ἀγχέχλι
γοῦ τὸ γὰρ δίκαιόν μου καὶ δέομαί τῆς τοῦ
σοῦ χρυσότητος· ἢ μαρτηκαλέσῃ μαρτή
καῦσοι· καὶ τὰς ἀμφορέας μου καὶ τὰς ἀδελ
φούς μου, δ' οὐ τὶ μόσχου· λοιπὸν δέομαί σου κέ·
σὺν χορησόμενον· καὶ μὴ δέ μὲ ἀποστέ
σῆς τὰς ἀμφορέας μου· μὴ δὲ διαπορεύ
σῆς τὰ καὶ καὶ μὴ· διὸ πού ἡ θς θς τὰ μὸν
τὸν ὑμοιώτον· ἢ δὲ ἰζον ἐ γὲ μὴ ἀπὸ τοῦ ὑμῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὄρα τὴν θεόσωμον ταύτην καὶ φι
λοδέαστην ἐπὶ τερπὶς κηδίαν·
ἐπαμε τὸς μεμόσυο πόθος· ἀλλὸ
παμε πόρος ὅτης ψυχῆς σου
τρόπος· ἆρα τἄρ ἀραίου φίπτας,
οὐ τὰ χρουσιμεφίπτειωδῖχει
ρωμυαπαλζωμ; ποίωτὸρφόμω,
πάμπαν τὴς θείας ἐκείμησαρκὸς
ἀπογύμνοις τὸλέμπιον· πῶς δὲ
λὴ ἐυραμῶς τὸόμμα καπέτερμες,
φίπτωμεμαλεμίζειμάμαχαλύπτω
φύσει σαρκοὶ θῦ τοῦ ὑπὲρ φῶτμ·
ἆρα ἄρα εἰ πέμοις ὢ ἰω σὴ φ·
καὶ προὶ αἵματος θάπτεις καβλ'
περμεκρὸμ, τὴν αἵματος μὴ τῶμά
ματος ῶῒῦ; ἆρα δὲ καὶ τοῖς σοῖς
δαχτύλοις μεκρέπρε τῶι ῦκα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λδ΄

καὶ τὸν θαυμαστόν μου διάπυρα
περιμιμῶμεν ἡμῖν· καὶ τοῦ
τον τρόπον ἱερουργήσωμεν
τὴν ἀληθινὴν θυσίαν· καὶ τὴν
ἀποροτίαν τῶν ἐργων ἡμῶν ἃ
μαλλόμεθα ποτε ἀνήμαρ
τομεν· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν βοώμε
βλητοι προσφέρωμεν τῷ θῷ·
Φεύτωμεν μέθην· τὰς ἀριθμὰς
μίας· φθόνον· ἔριν· κακίαν· μοι
χείαν· καὶ πᾶν ῥυπαρίαν ψυχικ
Σωματικήν· Σῴζωσωμεν
Σκαθαρίσωμεν ἑαυτοὺς, πρὸς
τὸ, δ΄ μείμητος μεν τοῦ ἀμνοῦ
τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματ
τος τοῦ χῦ· φρονῶμεν φρ
γῶν καὶ χαρῶν· καὶ προσηλῦ
τῶν· κ μὴ αὐτοπαρεφώμεθα

προσήλυτος
πάροικος.
ξένος· παίχτης.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προσ τομὸ πρ, ἱμαδείχνοις ὅτι τοῦ μὴ
δεῖσθαι τοῦτο ποιεῖν μη. καὶ τὴ ἐχει
μου ποιεῖ ἀγαθὴ θεραπεία.
εἰδομὲν δὲ οἱ ἐστὶ ποιῶν πρέπειν ὁ
χλος. ἐστὶ πιστεῦσαι τῷ θεῷ, τοῦτ' ἔ
θάνατον λέπομαι τοῦ. τὸ μὲν εὐαγγελιον
λέγομεν καὶ κοσμοφθορ. ὅσοι ἐστὶ πάντες
μὴ κέτι εἰσελθησεις αὐτόν. ἀλλὰ ἔζελ
θεῖν αὐτ. καὶ κράζαν καὶ πολλὰ
σπαράξαν ἐξῆλθεν. καὶ ἐγένετο ὡσεὶ
νεκρός. ὡς τε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέ
θανεν. ὁ δὲ Ἰς κρατήσας αὐτοῦ τὴς
χειρὸς, ἤγειρεν αὐτὸν καὶ ἀνέστη. ὡσ
τὶ μὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον ὁ Ἰς. ὅτι ἐὰν ἔ
χητε πίστιν θεοῦ. ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει
τούτῳ ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν. καὶ μὴ διακριθῇ τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ. ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ἃ λαλεῖ γί
νεται. ὃ ὅσοι ἐὰν προσεύχησθε καὶ
αἰτεῖσθε. μὴ κέτι εἰσελθητε εἰς
αὐτὸν. ἀλλὰ ἔζελθεῖν τοῦ πνεύματος
ἐκείνου τοῦ ἀκαθάρτου. καὶ ταῦτα
πολλὰ ἀνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπὶ πολὺ χρόνον παύσωνται θαυμάζοντες,
ἐάν τι καὶ πάθωμεν. λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς
τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον· διὰ
δὲ τί μᾶς προέπεμψε, οὐδὲ ἐμοὶ δοκεῖ ῥᾴθυμον
εἶναι τὸ ἐκείνου· καὶ ἰδὼν
ὅτι καὶ ἡδονὰς παρεῖχε καὶ ἀφέλει·
πρῶτον δὲ τοῦτο ἔγνωσκε τε· ὅτι
ἢ ὀφθεὶς αὖ δὲ πρότερος ἀστέλλετο·
ἢ μετὰ εἰκὸς πικρίας καὶ μνήμης
τοῦ θανάτου· ἀλλὰ καὶ δι' ὃ
ἤλθεν· οὐδέποτε αὖ τὸν χαρίσεσθαι
μᾶλλον ἕτερον ἢ ἑαυτῷ ἐνόμιζεν· ὅσῃ
βάσανος αὐτῷ ἀναισθησίαν τε
καὶ ἀθανασίαν· ἐπειδὴ περ ἐδοκεῖ
λαβὼν τοιάδε χειρώσασθαι πολεμίου
μισοῦντος· ἀπὸ δὲ ἀδρασκάντης
μύσοντος πρῶτον, καὶ κεῖθι ἐτρίβετο,
καὶ ὅσος καὶ θεοφιλὴς· μεμνημένος,
μέγας ἐπὶ τοῦτο τε τοῦ θανάτου· ὑ
περορᾶν τοσοῦτον ἐκείνου ἀνδρὸς
κύπρου ἀνδρὸς ἀστοῦ· πολλοῦ

σκοπούμενος ἐγκαταλ- λείπει τὸν
χρόνον πρὸς πειρασμὸν κόλποις
πίστεως καὶ ὑπομονῆς περιχωρήσαι
ἵνα μὴ εἰς ὀργὴν τοῦτο ἐξάψας,
ἐκπέσῃ τῆς αἰωνίου πίστεως· οὐδὲ ἐρεῖ
πρὸς αὐτόν, ὁ σὸς τὸ σῶμα τὸ
ἰοῦ τοῦ πρώτου χόος τοῦ κτίσαντος
πόσαντος· καὶ τοὺς πτερυγίσαντος
τος· καὶ τὴν κυδοιμήσαντος· καὶ
τὰ μυκήματα ἀμοίξαντος· καὶ τὸ
καταπάταμα τοῦ μαούχισαντος.
οὐδ' ἐμποιοῦντος πρὸς πειρασμόν·
ἀμμὰ τί· αἰτησιν πρὸς οἰκτιρμῶν
κριτὴ καὶ τοῖς πᾶσι μικρὰ μὲν αἰ
μνοι, πρὸς σὲ πορεύομαι· δὸς
μοι μικρὸν πρὸς ταφήν, τὸ σῶμα
ἐκείνου· τοῦ πρὸ σοῦ καταπρίθ

Ὁ ἐν τῷ φύλλῳ· ἐβ λπρ ἐν
τὸ σπέρμα σου καὶ κτίσθήσονται καὶ ἀγγε
λοι εἰς τὸ πρόσωπόν κῶ· πρόσω
πον δὲ τῶν ἀκούω· πρὸ ἀμῶν λέγε·
τὰ πάλαιὸ πρῶτα φύλλα μεσόμετα μεα
βοωμεν· καὶ μὴ πειράωμεν· ἐ πὶ καὶ θ̄·
τοῦτ ἔστιν ἀμὴν ἀγεσόμεθ ἐαυτοῖς δία
τῶν ἁμαρτίας· καὶ ἐκρίζωσόμεθ ἐκ
λάθας· τὸ ἔστιν καὶ λάθα τοῦ ἀμῶν·
ὁ ζῆλος· ὁ φθόνος· ὁ θῦμὸς· κ πορνεί·
κ μοιχία· κ πορεύομαι βία· κ κενοδοξί·
Σπάλιν πάλιν· ⁘ ἔλεος δέ
λόγος ὅτι ὁ θόγος φέρει τὸν φόβον
λύων ἐκ τῆς πολλῆς δίκαθήκης· σῦλλα
βοῦσα τὸ κλάσμα τοῦ καὶ ἡ· ἐ πὶ τῆ
γὴ γὰρ καὶ πρὸ ἄβελ· καὶ ἡ ἐρ τὸ ζόμε
τὴν τὴν· καὶ ἄβελ ποιμὴν πρόβάτων·
ἐ πὶ τὸ ἐγοῦν ἀμφότεροι θυσίαν τῷ θῷ·
Εἰσῆ γκε δὲ καὶ ἡ ἐκ τοῦ σπέρματος
τῆς γῆς· καὶ ἄβελ ἐκ τῶν πρωτοτόκων·
ἐ πὶ δὲ τοῦ καὶ ἡ, οὐ προσέχε· διὰ τοῦτο
ἄβελ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὃ κτίς μαὶ ὑμεῖς κτίσαμ-
χαίρεσθαι δύμορες· χρεώσαν
ἄλλοι· ὅτι τὸ ὑμόδουλόν μ'
φύλλων ὑμεῖς ὑμεῖς ἐπίπε
ἄπιμαι ζομεν καὶ ὑμεῖς ζομεν· χα
ρὴ πεδύμορες χαίρεσθαι· ὅτι τ'
θελήματα ὑμῶν, εἰς ἡμᾶς πολ
λόμται· θλίβεσθαι ἄλλοι· ὃς
τὸ ἀμπελίον πουχῶ, ἄλλοι ωθλις
ἐσίπτομεν· τῶν ἀποσορωμαὶ τρα
φαὶ, ἡ φαμίλια σομ· τῶν προφη
τῶν καὶ προφητίαι, πέρας ἔλα
βομ· χαίρεσθε πάντες ἐν ἀέρει πλω
για· ὅτι πάντρόμμα πεῖα κ' αἰχαρ
ταὶ ὑμῶν πεπλήρωται πάντ
μῶν πλημμελήματα· χρέωσα
πε θρηνήσαντε οἱ φύλακες ὑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ιλίβομαι ὅτι ἡμεῖς μὲν ἀναγκαίως ἐπὶ τὸν πόλεμον
τὸν ὅμοιον αὐτῷ· ποῖον τοῦτο; τὸν τῶν ἀρχόντων καὶ
τὸν ὅμοιον τοῦτον τοῦ χειροῦντος· ὅμοιος γὰρ
τὸν τελώνιον τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ τὸν βλασφημον τῷ
δαίμονι ἀμαρτάνειν· καὶ ὁ τοσοῦτος πολεμος ἀνθρώπου καὶ
δελφὴ πολλοὶ γὰρ ἀναγκάζει τὸν ὅμοιον ἐπὶ τοῦτον χάριν
τοῦ δαίμονος· καὶ χρεία ἐχθρὸν τῶν πραγμάτων ὁδὸν
ἀβολοστῆσαι μεταμοῖ· ἐὰν δὲ τοσοῦτος ὁ πολεμος διαπτῆ
μαζαμοῖ ἀσσάζεται· ὅτι οὐδὲ τοῦ δώσαν εὑρί
σκε ταῦτα ἀμαρτάνειν τοῦ ὄντος γῆς· ἀμαρτάνοντος
τίνος οὖν ἕνεκεν τοῦ τοιαύτης σκληρὸς ὅλης μέρας
οὐκ ἀποβλαβῆναι ἡμᾶς· γένοσκοντες
τὸν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ τὸν ἀνεκτόν·
δὲ ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτωλοῦ πολλοὶ ἐστὶ τοῦ μὴ ἀπολέσθαι
μαζαμοῖας· ἀλλ' ἵνα μετανοήσωσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν
ὁδῶν αὐτῶν· ἀλλ' ὁ ἐνδρὸς τοῦ τοσοῦτος καὶ ἀληθινὸς
γρήγορος μάρτυς

Ὁ ὄρανοδρροίαν· ὅτι ἡ μὲν εὐκοσμίη
Ὁ εὐαρέστως τοῦ ἱεροῦ φροντίζει
Ὁ ταῖς θυσίαις, βόας, περιστερᾶς
λύουσίεται· ῥυτέαι θυσίαι οὐ βέλω,
ἀλλ' ἀπροσαχῶ· καὶ τοῖς ἐν ροῖς ἀπὸ
λαίοις τοῦ κακοῦ, τίμωμαι σφᾶς αὐ
ἐαὐλιάντο χύσαι· ἰδόμην δὲ οἱ ἀρχιερ
καὶ οἱ περὶ λιμαστεῖς· τὰ θαυμάσια ἃ ἐ
ποίησε· ῥυτέαι μὴ φλοὶς καὶ χωλ'
Ὁ εραπεύων· καὶ ῥοῖς παιδάσκρα
Βομοὺς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέπρους·
ὡσαύτως καὶ τῷ ὑδατι, κἀπαγαίτια
Ὁ δ' ἀν· ἀκούει τοῦτο μέτρου·
λέπειαυταῖς γαί· ὃς δ' ἂν τε λέγε
γωσι ἐν ταῖς πράξεσι· ὅτι ἐκαθάρ
γησαν καὶ θηλάζουσαν καὶ παρ
αὐ μου· οἶδα δὲ ἡμῖν ὅτι ἐκ τῶν
γησαν τοῦ δ' ἀκούσαν ἀκούσαι μου·
Ὁ παρῦμεν δ' ἀκούσαν βρῖν· ὅτι
πρόφασιν ἔχωσι κατὰ τοῦ πρόφα
του· κλεῖσῶ δὲ καὶ λόθεοι καὶ δὲ λόχοι
λόγοι· Βεβλασφήμηκαὶ κλεῖς ἀσωτοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐχᾳ· ὀλίγαις ἡμέραις γνατεύει καὶ χα
κοπαθεῖ, καὶ πολλὰ μὲν θοὶ αὐτοῦ ἀγὰ
μέμει· καὶ λοιπὸν ἀδελφοί μου καὶ
τέκνα, ἐὰν καιρὸν ἔχωμεν, ἵνα σω
μεθα· καὶ ἀμελήσωμεν, καὶ χάσω
τὸν καιρὸν ἡμῶν· ἐπειδὴ οἱ τὰ τοιαῦτα
λέσι πράγματα, πολλὰ εὑρήσι πρά
γματα· εἰδὼς ποῖος χάσει καιρόν, ἀ
λλοῦ χεύρισκει· καὶ τὸ λοιπόν, μὴ
ἀπολέσωμεν τὸν καιρὸν ἡμῶν, εἰς
τὸ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀναπαύ
σεσθαι· ὅτι αἱ ἡμέραι ὑπάρχουσιν· καὶ οἱ
φιλάνθρωποι τὸν θεὸν καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῶν
ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐφήμεραις, ἀ
γωνίζονται καὶ σπουδάζουσιν· ἄλλοι
μηχανεύει· ἄλλος φροῦτα ἐπιτρο ἐλε
ημοσύνην ποιεῖ· ἄλλος μετοχὰς δὲ
γομυκλησίας· ἐπιτροσλειτουργίαι· ἕκα
στος εἰς τὸ ἴδιόν του· ὅμως μὴ εὐχαίλαιον
ὀδὲ προσευχὴν καὶ φόβον μελέτης·

οὐκεμάγολώθη· θέλωιδὴμοὶωφ
λὼξαμτους, παῦτημητὴιθείαμμητε
αμ, καὶτοὺςἐμὸλαὸςτοῦθυ; πῶςοὐ
τοὺςἐτίμησεμκαὶἐδόξασεμ; οὔκου
σομτὴὺΓεαφηΣ· μωσοὴὺςἐκῆμοςὸδή
καιοςκαὶπροφήτης· μητάμοὶτεΘΣ
ειμτεαναφαίνομαι· τοὴμὸμομὲδόξα
τοεἰχτρεὸςτοῦκῦ· μητάμοὶπρο φή
τηςἠλιοῦχαρτοσαύμενος, δὶὰὰρμα
τοςπυρίμου, ἐΣὲτοὺὸμοὺὸμοὺὸμαὶήχθη.
πολὺμηδὶὰμητάμοὶτοὺὸμοὺὸμοὺὸμαὶπε
φήτωσαμΓολὺμηδὶὰμητάμοὶτοὺὸμοὺὸμοὺὸμαὶ
ομΓαωςἀφήμασεμ· μητάμοὶτεΘΣ
παῦδεὺσαΓκαλὶσαύμενοι· τηὶμὲκαὶ
σαμὲπλαυπλαύσΘΣκαύμμὶμοὶμὲόβεΣ.
Καὶὅτιρὲποὶησοσμωὲπαῦδεόσουδὶ
ασυείζαμ· μητάμοὶαὰσασαύμενος Ὁ
ἰσαὰμμησὸπεόδεομος, μὴζαμὲκπρο
φὴτωσαὰμηΓοεἀθη· καὶτοὶμὴὶὰμὶὴΣ
ἰμ'χὴΘμὶοεδαὼὴκαὶπὶ'σαικαὶτὴξὶὼ
θη· καὶπὶλὰγωπροφὴτωσκαὶδὶκαὶοὺω.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κ̄ζ̄ τ̄ : Τῶι ἁγίωι μάρτυρι

Ἀρξῦ τοῦ χαὶ προδίηγρὰ φράφομὰ
χάριτος μοῦσῆς τοῦ θεοῦ τοιοῦ χαὶ θείου
ἀρτοῦ· ῥάμβοτριῦ ἐρῦθραὴ θάλασσῆ
διέτεμεν· χαὶ τρὶὰ ἐβραίοισὰ βροχοὶ
ποσὶ διέβησαν· ὡσὰύτειχος τὰρ ἑστὲ
γεγραμμένον ὕδατα ἑχατέρωθεν· χαὶ μεσὶ
τῶν ἐβραίων διάμασιν· πολλὴν τὴν θάλ
λασσαν διὰ τοῦτο ῥάμβον εἰς τὴν προτέραν
ἀποχατάστασιν ἐνέγχαμεν· χαὶ τρὶν
θερίφαμον χαὶ ἀλλαγῆναι φαραὼ
πολεμαρχοῦντος θάλασσης βυθῶι
χαὶ τελευτῆσαι· χαὶ πολλὴν ἐνέγχαμεν τὴν θερμ
διὰ τοῦτο ῥάμβον μεγάλην ῥάσσα
ἀγίαν μου διὰ τοῦ ῥάμβου ὕδωρ ἀγὰ
βλύσειν ἐποίησεν· χαὶ διψῶντα
ἐνέγχαμεν ἑορτάσωμεν χαὶ ἐποτίσεις
πρὸς τοῦτον τοῦ θαυμάτου, τὴν
αἰτίαν ὅπου ὁμοιοῦσι διὰ τοῦ ῥάμβου
ἐκθλάσεν· Τρὶὰ δὲ αἱ μαὶ ὕδωρ μεγάλην
Σ δὲ πολλὰ χαὶ μεγάλα ῥάσσα

λαμπάδες ἀπὸ τὸ ὄρος ἐπὶ τὸν ὄρμον.
αἱ δὲ μοῖραι τοῦ τῆς αἰχμῆς καὶ ῥ
βδέχονται· εἶτα πίσσῃ τόμωι
ὀρύττω· ἐπέπαπτο ὥρα· ἐφθάσεμο
καιρός· οἰκτύποι καπρέχαμτο·
ἤχουν αἱ σάλπιγγες· κδόμοῦμτο δ'
σοιχεῖα· ὁ ἀρχέχλομεῖτο· ὁ ὦμος
ἔτρεμε· τὸ ἀτρέωμα ἰσάλευετο·
ἀατρεῖς ἐλύομτο· ἐπαράπτομ τοδὺ
μάμεις· προέτρεχομάπελοι· α'
ραπαὶ προεμάδιζομ· μέταμεῖ
χειμὴ κτίσις τοὐθόρυμομ· οὐ γὰρ
ἐμὴ μέρα, ἀρχὰ μεσομύκτιου· ὁ
κριτὴς πορασύμεται· εἶτα οὕτω τῖ
μεται χραυτὴ καρδίσα πρὸς τὴν
λόπάντησιν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχε
ται, ἐξέλθετε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τίς ὁ λόγος· τίς ὁ τρόπος· πίεσθε
λαὸς ἐμπρὸς ἀδελφοὶ καὶ πρὸς
στως· τάχα τοῦ ἀδελφοῦ καὶ
τὰδελφοῦ καὶ κυρίου ὑμῶν δοῦλοι,
ἀμεμπτοι καὶ καθαροὶ ὀφείλετε
τὸ πρόσωπον τοῦ ἀδελφοῦ πρό
βατον, ὡδήγησον πρόσωπον πορεύεται·
πάντως καὶ τοὺς ἐμπόρους καὶ
σκιὰ θανάτου καθημένους, οὐ
λεται ἐπισκέψασθαι· πάντως
τοῦ αἰχμαλώτου τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τὴν
σῶσαι αἰχμαλωσίαν, τοῦ
δοῦναι πορεύεται, ὅθεν καὶ
τοὺς αὐτῆς· ἀλλὰ συνεκπέλθωμεν·
ἀλλὰ συνεχορεύσωμεν· ἀλλὰ σκιρ
τήσωμεν· ἀλλὰ στεύσωμεν· ἀ
λλὰ προπέμψωμεν· ἀλλὰ ἀμῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σθαι καὶ ἁμαχήριπτεσθαι ἄξιος, δὲ
δεμένος ἐν φυλακῇ καὶ τεσσαράκοντα
ὡς ἑκὰ κοῦρος καὶ ἄδικος· ὥσπερ
δρῦς συμποσίου καὶ θηρῳδόκος· ὡς
οὐκ ἀμφίδικα σαφῶς· οἱ τῶν ἡρῳδιῶν
χείμαροι καὶ συμπίπτουσι θεασαί
μεσημβρίαι φαμὲν ἀμφιθώου ἀμφοῦ·
(~) ερμοῦ ἀδέλφου σαφῶς αἵματος·
πανώδης καὶ οὐκ ἐξ ἀμφίπτωτος
περὶ ἀμφιάστῳ ὁρῶμεν εἰ σφραγίδι
ὡς ἐξέδετο· καὶ ἐδόθη τῷ ἀστελεῖ
κορασίῳ μισθός· τῇ ἀμφιαλείᾳ τοῦ
ὀρχήσεως· πράξεως ἐκ ἱεράτου
ἑαυτῷ σοῦ κεφαλῇ· ὁμοίως τοῖς ὧν
τῇ σπουδῇ ῥᾷδι μέρει, σπουδῇ καὶ ἀ
μοσία θυσίᾳ· ἐπράξατο γὰρ τὴν πορ
(~) φυρίων αὐδῶν πορφυρουσῶν

Βασιλεὺς γὰρ τοῦ θεοῦ ἡμᾶς βούλε-
ται κτλ. Εἶτα ἐπειγόντως εἰσηγεῖται τὸν
λόγον, ὡς μὴ καταλθεῖν ἀπὸ τοῦ θεωρ-
τοῦ στρατεύεσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν
παθῶν. οἱ γὰρ θεῖς. πάλαισε δὲ μαρτίας
καταφρονοῦντες ἐστίν. ὡς ἐπὶ τῶν ἀθλη-
τῶν ἐπειδὰν ἀγωνίζωνται τὸ σῶμα
ἐκτείνουσιν καὶ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων
ἀπέχονται καὶ τῶν ἀφροδισίων, οὕτω
καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ ἀγῶνι τῆς ἀρετῆς.
ὁ γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν.
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος
σώσει αὐτήν. ψυχικὸς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος
βίος· οὐ πάλαισι γὰρ αἵμοις· ἀλλὰ δαίμοσι πρὸ
σκλασμένοις αὐτῷ· καὶ δεσμός ἐστιν ἡ
πορνεία τοῦ σώματος τούτου.
ὁδὸς γὰρ ἐστὶν ἡμᾶς πρὸς ἐλευθερίαν·
ἔλεγον ταῦτα· πρόσκλωμα τοῖς δίωγ-
μοις οἷς ἔμελλον οἱ δὲ πόλεμοι καὶ οἱ εἰς
αὐτὸν πόνοι εὐκόπτεις καὶ πάσῃ
πόλει καὶ χώρᾳ· ἁπλοῦν φησὶν
τὸ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς φάσεται. τῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ γὰρ ὁσιος καὶ λόγος τοῦ θεοῦ· ὃς ἐλθὼν μὴ
τὸ μισέμου αὐτοῦ· ὡς ὁ βίος οἱ μὲν δὲ
ἄγροὶ δὲ ἐστὶν ὁ κόσμος οὗτος· κλῆρος
δὲ περὶ μὲν ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· ὃ
περὶ μὲν τοὺς εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ θεοῦ· ἡ γῆ
μὲν δὲ· οἱ πονηροὶ λογισμοί· οἷς δὲ
χέροσι δὲ διαμορφοῖς περὶ τὴν γῆν
τοῦ αἰῶνος· θέλουσι μοιχοὶ γὰρ οἱ ἄν-
θρωποι τοῦ θεοῦ· ἐπιζητῶσι τοὺς αὐτοῦ
λογισμοὺς τῆς πονηρίας ἐν τῶν ἀνθρώ-
πων ὅθεν οὐ συγχωρεῖ αὐτοῖς· ἀλλὰ φη-
σὶν μὴ ζητεῖσθαι τὴν ἀρετὴν ἐν
τοῖς πονηροῖς· καὶ σπείρω τοῦ θερι-
σμοῦ γάμου τοῦ θανάτου· ἐν βολῇ
τοῦ ἐργαζομένου τὴν δικαιοσύνην·
ἵνα τὴν καὶ μισθόν, τοῦ πυρός· τὸν δὲ
σῖτον, τοὺς δὲ δικαίους, ἵνα
τὴν ἀποθήκην τὴν αἰώνιον· ~~τοῦτον~~
~~τὴν ἀποθήκην τὴν αἰώνιον~~· τοῦτ'
τὴν παραβολὴν ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ
κύριος ἡμῶν ἵνα μὴ ζητῶμεν τὸν
αἰῶνα· ἵνα μὴ ὦμεν τοῦ διαβόλου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σφραγὶδα τῆς χάριτος· καὶ τοῦτ
ἀφθαρσίας ἐνδυσαμένη χαρίσασθαι·
καὶ θεοπαράδοτα πράσειμορφῶ
σαι αὐτοὺς, διὸ ὕδατος καὶ πνς·
ταῦτα λέγομεν περιέχόμενος θεοφι
λὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ καὶ τοῦ θεῖου οἰκο
νόμου πιὰ σταυτος, καὶ ἐμφανεστέ
ρους, ἐβεβλήπτετο· καὶ τῷ
πολυοικτίρμονι θεῷ οἷα εἰκὸς εὐ
χαριστηρίου ὕμνους ἀναπέμ
ψας εἰς τὴν σεβάσμιον καὶ θείαν προφα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅπως ὅσπερ ὁ φαῦλος οὐδὲν προσκόπτει, οὐδ' ὁ τοιοῦτος
προσκόπτει, οὐδ' ὁ τοιοῦτος περὶ πάντων· ὁ μὲν γὰρ
ἐκεῖνος προσκόπτει· οὕτως ὁ ἀμαθὴς τῶν
ἀμαθῶν ποιῶν, καὶ ἐν φαύλοις ἐφ' ἑτοίμοις
περὶ πάντων, οὐδενὸς ἀνεύθυνος πείσεται·
οὐδὲ τὰ φαῦλα πράσσων, πείσεται
πολλοῦ δεινοῦ· ὡς τεύμησοῦ χρὴ δεδιέναι
κένα· οὐδὲ νῦξ ἰόν θανάτου ἐπράξαμεν· ἀκοὴ δ' ἄλλο σημήσεις τοῦτο·
περὶ πάντα εἰ τελεῖται τὸ μὲν οὖν ἀμφὶ ἀμεῖ
τὸ φαῦλον τοῦ κόσμου· ἢ φαῦλος ἀστρονόμος
ἐλλιλῦθαι· ὅτι ἐρ' ἑτέρου καὶ περὶ
παντὸς ἀνὲ ἑτέρου πάσης ἀρετῆς· τοῦτε
εἰ μὴ νῦξ τοῦ πολίτου, ὅτου σκοπὸς
πᾶσα δὲ τε καὶ ἐμεμιλημένον ἀφῆτε· ὃ οὖν
κρεμάσας· ἀνὴρ ὅτι τελεῖ τοῦ ἐφ'
τοῦτο εἰ πρᾶγμα· ἢ τοῦ τελεῖται τοῦ
μελήτας· λάξαρος τὸ φίλος ἡμεῖς
κοιμᾶται· ἢ πορεύεται ἵνα δῆ πρὸ
αὐτόν· μεταπίπτει φυσιμένος ἐκεῖ
πρὸς ἐρ' ἡμῖν τοῖς μελήτας τελεῖ θερμῷ
πλοῦς· οὐτε δὲ ἐφ' πορεύεται ζωοῦσι·
ἢ λύκαι τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν νεκρῶν· ἀμφὶ
ξύπνιος· ἐπεὶ τὸ ἐβλεπε πρὸ τοῦ ὁ
ἡμῶν ἐκ δὲ λίθος ἐμεῖ τοῦ·
εἰ πορεύοιο ἐλεύθη· ἡμεῖς καὶ κόσμοι

σοθήσε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲν αὐτοῦ· οὐδὲ οἱ ἁγιοι ἀπόστολοι
αὐτοὺ ἐμέρισαν· ἀλλ' ἀλλὴλοις καὶ θε
σφεσίοις ἐνήμισαν· αὐτὸς ἡμᾶς ἑνώσας πρὸς
ἑαυτὸν καὶ τιμῶμεν καὶ δοξά
ζομεν· οὐχ ὡς θεούς· ἀλλ' ὡς αὐτῷ
πιστοὺς διὰ τοῦτο φαμὲν τοὺς ἔχοντας
πρὸς αὐτὸν· βλέπομεν τίς τρόπος
ἡμᾶς· εἰκόνος ἀξίας πεποιήμεθα
πρὸς ἐκεῖνον οὐ μόνον· καὶ οἷα ἐκεῖνος
οὐ μόνον εἰς αὐτὰς· εἰς τὸν μακάριον θῦ πνον
οὐ μόνον· ὁμοίως καὶ ὁ ἅγιος πνεῦμα ἑαυτὸς·
τοῦ θεοῦ αὐτὸ μαρτυρεῖ· καθὼς φησὶν ἀπό
στολος· ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς εἰκόνος ἐστὶ
τὸ πρὸ τοῦ τύπου ἀμφισβητεῖ· θέλεις
δεῖξαι ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς εἰκόνος ἄμφω
θεμ ἀμφισβητεῖ· ὁμοίως καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα
ἐν τῷ υἱῷ μένει χώρᾳ· ἐν ᾧ πνεῦμα
οἶκος τῆς φύσεως θεοῦ ἐμβλέπεται· ἔχον
τὴν εἰκόνα αὐτῆς ἐν ἑαυτῷ φέρον·
ὁ χε ἐγκόλπιος καθὼς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ·
ἐξ οὗ τὸ ἐκπορεύεσθαι λέγω· ἐν θέως
ἀπὸ μιᾶς ἐξ ἧλθε διαφαίνῃ τὸ τοιοῦτον·

σὶν αὐτοῖς πομπροὶδαί μους· καὶ δὲ
πάρισιν αὐτοῦ εἰς τὰ κατὰ χθόνια,
ὑποκαταστῆς τῆς· εἰς τὸ πομσκοτεί
μοὶ καὶ ζοφερόν· ὅπου οὐκ ἐφιμάμεσις·
ἀλλὰ αἰὰ κακκιμεταλήμ· καὶ λοι πομ,
οὐκ ἔχει πλέομ ἐλπίδα ἰδεῖν φῶς λὶ
αμὰ παυσὶν· καὶ μηδὲ ἐς ἀπὶ κηπο
δελφοὶ μου τοῖς λειτομμένοις· λοιπ,
οὐκ ἔχει τίμος, οὐδὲ ἰμὲ τροι κόλασις.
καὶ ὡς πρὸ οὐκ ἔχ ἀ τίμος οὐδὲ ἰμὲ τρ
λὶ κόλασὶς, οὐδὲ ἐκ ἀμὰ παυσὶς καὶ κ ἔχα
ρὰ τοῦ δικαίωμ οὐ πὶ μὲ προσ ἔχει,
οὐ πὶ τέλος· διὸ πορακαλῶ· μὲ πὶ πι
μὲ χάσωμεν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ ὁμῶμ
ὅ τοῦ ὡραιώταπον ἐχεῖ μον πορα
δεισον· καὶ τὴν κόρδὸν κληρονομή
σωμεν· διὰ πρόσκαιρον κδομήν, καὶ
σαρκὶκὴν δ' πόραυσὶν· ἀλλὰ καθαρὶ
σωμεν ἑκάστος τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀπὸ
παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἐργαζό-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λύσαμι τι; ὅλως μακαρίζωσου
ταὶχείραις σοῖς ὦ σὲ φ, ὑπουργικάς,
ἐκτείνας ἁφήσας· ἐπαιμορροούσαις
ταῖς θεοσόμοις χῦ χείραις καὶ ποδας·
μακαρίζωσου ταὶχείρας, προσε
λθούσας τῇ τοῦ θῦ πλευρᾷ πρόθω
μᾶτοῦ πλαοῦ ἀπίαου καὶ ἐπαιμ
μένου περιέρτου· μακαρίζωσου
τὸ αὸμᾶ, καὶ πλ ἀτίου ἐκείθεν
πρκρωθείμ· μακαρίζωσου τοὶς
ὀφθαλμοὶς, προσπεθείμτας τοῖς
ἰῦ ὀφθαλμοῖς, καὶ τὸ φῶς τὸ α
ληθιμὸμ ἐκείθεν με τὸ λαμπόμτας·
μακαρίζωσου τὸ πρόσωπου, πρ
περάσαμ τοῦ θῦ τὸ πρόσωπου·
μακαρίζωσου τοὶς ὦσμοις, καὶ
δόσαμ τας τοὶμ πόλμτας καὶ

κυριακὴν ἐρχε(ται) εἰς τοῦ ὁμοίου, ἵνα
κρίνεται ἡ μὴ οὐκ οὐ μέμνημαι· οὐκ οἶδα τ
ὅτι αὐτοὶ οἱ κανόνες ἐν ταῖς ἑξῆς ἡμέ
ραις ἐποίησεν ὅλα τὰ ἑρτολόγιον
τοῦ ὁμοίου· τὴν τὴν· τὴν θάλασσαν·
τοῦ ἀμόου· τὰ θηρία· τὰ ἑρπετά· τὰ
πετεινά· τὰ δένδρα· καὶ ὅλα ὅσα
ἐποίησεν· καὶ τὴν κυριακὴν ἐσχό
λασεν καὶ καταπαυσεν ἀπὸ πάντ
των ἐρτων αὐτοῦ· καὶ εἰ τε σχολάσ
τι καὶ τρῶ τι, ὅτι ἐστὶν εἰμὶ οθ̄· εἰ τε
μοι διάφερε· ἀπὸ τὴν χωρίζει ὁ χρι
στιανὸς καὶ φαίνεται ὅτι χριστιανός
ἐστι· εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἑρτολογίου· τὴ
διαφέρει εἰ τε μοι τοῦ εὐραίου· ἐ
κεῖνος εὐραῖος ὢν, ἑρτάζει τὴν κυ
ριακὴν· ὁ δὲ χριστιανὸς ὢν, ἑρτάζει τὴν
ὡς περ τοῦ εὐραίου· τὸ λοιπὸν, οὐ
κέτι διαφορὰ ὃ εὐραῖος, ὃ γόμος
αὐτοῦ, οὐ σχολάζει αὐτόν· καὶ λοιπὸν,

λυτικοῦ αἱρόμενον τοῦ τεσσάρων. καὶ
μὲν δὴ καὶ μόνον προσαγγέσαι αὐτῶν δικα
τοῦ ὅλου. ἀποτετάσθαι τὴν οἰκίαν ὅ
που ἔχ. καὶ ἐξορύξαντες, χαλκοῦ τοῦ
χαλκοῦ τοῦ ἐφ ὃ ὁ παραλυτικὸς κα
τέκειτο. τοῦτον καὶ μᾶλλον καὶ
λιὰ ἁμαρτίαν προσενεγκεῖν τὴν ψυχὴν
τοῦτον. καὶ τοῦ σώματος ἀπελθεῖν
τοσαύτας μοίρας ιβ. ὅπερ ὧν ἁμαρτάνει
λιὰ ψυχ. ὡς τε διὰ ταύτην τοῦ σώματος ἀ
θένειαν. τὴν ψυχὴν καὶ ἐλευθερουῦσθαι.
ὅσον τὸ ἀφ ὧν θεὸς φ ~ εἴρεται.
τοσοῦτον καὶ ψυχὴ καμνούσας. ἐπει
δὴ φησὶν τοῦτο ὁ θεὸς διέπρα
τοῦ χυ. οὐ γὰρ ἦν δίκαιον τοῦ μὲν
φῶς καὶ ὁ ἥλιος τὸ δίκαιοσύνης, ὁ
μὲν ἀρ ὁ οἰκίαν κρυπτόμενος. ἀλλὰ καὶ
αὐτὸν τοῦτο πρὸς φέρουσιν αὐτοῦ τὸν
παράλυτον. καίτοι τοῦ λοιπὸν καὶ ἄλλων
παραλυτικῶν θεραπευσιν ὁ χ̄ς.
μᾶλλον δὲ ὅλος ὁ περὶ τοῦτου δηλω
μένος περὶ δὲ τοῦ ἄλλου, οὐκ ἀπαιτῶ
μεν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οὖν ὁ ἅγριος καὶ ἐποίησεν οἱ γοὶ αὐτῷ
δ' περισσῶς ἐλθόντες ὑπ' αὐτοῦ πρὸ
αὐτωῦ· καὶ μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν
τοῦ θανάτου αὐτοῦ, φαίνεται ὁ ἅ-
γριος τῶ ὄνῳ σου λέγων· κύριε
ἐποίησα σε ἐλθεῖν εἰς τὸν τῶ φόνου
σου ἐλάβετο ἴδιόν ἁρμα φόνου· φύγε ἀπὸ
τὸ χρέος σου καὶ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ·
κατὰ τὴν σὴν ὑπόσχεσιν, καὶ οὐκέτι
λέγει τὴν αὐτὴν πρόσωπε· καὶ δεύτερον
φορτίον σου, ἴδιο χείρας ἔτρεξαν
τὸ ἴδιόν ἅρμα φόνου τοῦτο· ὅτε ἐποίησε
σε εἰδωλοῦ ταύτην τὴν ὑπόστασιν·
ὅτι φορίσας ὅτι σὺ ἐστὶν ἀπ' αὐτοῦ θυῒ ἐστὶν·
τὴν δὲ ὅτι σὺ ἐστὶν ἀφ' ἧς ἔλαβε τὸ
ἴδιόν ἅρμα φόνου τρώμια τοῦ ὄνου σου·
ὁ προφήτης ἐγομένης· προσκαλ-
σάμενος τοὺς παῖδας τοῦ ἁμαρτίου
ἐποίησε θάψετε λέγων· σὺν ἐμὲ
τῶ πρωτοτόκῳ μου· πλὴν ὦν ἐ φορᾷ
ἰμάτιον· ὅτε λέγω σοὶ γὰρ αὐτῶ, οὐχὶ ἐπ'
λέγει αὐτοῖς οὐδὲ ἐχάρην τὴν ἁμαρτίαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόῶι τὸ ἐμόμεμον· Βαμέαι
σαμαὶ πολρθέμοι· ἐπμάξαμτο
υπμομ· αμτεραιομ το τομραιμ
πάδωμ· αμραὶ μεὶ, ἐκαίομτο·
αὖδὲ, οὐκὶ ἐφαίμομτο· αὶ μὲ τὸν
φομίμομ, τῶὶ ἐραίωτηςὶ ἐυποι ἰ
ηρδέυομτο· αὖδὲ τομμωρῶμ, ἀ
πεσιέμμῦμτο· ἐρεὶ ἰμομήμ τὸ πρ
γμα· ἀφεκτοςὶ ἐκύκρωστεμαὶμ ἀ
γκηταὶ γῦῶαια· οὐκεῖ ἰχεμκὰπο
τυχία ἀφορμὴ πολραχρήαζωι·
τὸ τεταρ προσελθοῦσαι ταῖς φο
μῦμοις, ἐζήτουν ὅπερ λαβεῖμ ἀ
κὶδύωαμτο· δὸ τεταρκὶμμὶ ἐκ τ
ἐραίου ὕμῶμ φησι, ὁ πατραμ
πάδες κὶμῶμ συμέμμῦωται· ἐδεῖ
μᾶλλομ τὸ πειῦμκόσαςθαι, ἐςμὴ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀλλὰ πάντες ἐκλαίομεν καὶ ἐπένθουν·
ἐμὲ γὰρ μόνοι τοῦτο ἐκέκτητο καὶ ἐμοῦ καὶ ἄλλου·
ἵνα μὴ οἱ ὁρῶντες σχάνδαλα λιάθωσιν·
ἄξιος γὰρ πᾶσαν ἡ πόλις ἐκείνος·
ἐδέον τὸ δίκαιον οὐ περιμαρτύρου·
ὁ πόσε μὲ θέλεις τοῦ καὶ κύνα σε θῶσιν
πολλοὶ μόνοι ἁμαρτωλοὶ ἐξόν προπρὸς
τὸν θν ὁ πόσα δοῦναι κρύσταλλον δίκαιον
τῆς φωνῆς· παραίτησον μ' ἀπὸ τέλους
σοῦ γὰρ οὐκ καὶ βλέπε πόσε αὖ μὲ πάντες
ἐπένθουν· ὁ παράκλητος τοῦ νηπί-
σφόδρα οὐ ἔλεγος· ἐποίει σοὶ δὲν
τοὺς ἐν καὶ ἀνταποδοῦναι· ὁ ὅλο
χύτρας τοῦ γάρ· λύσασα μὲ δάκρυσι
ταῦτα θλίψεως τοῦ γάρ νὰ ἐναντίας
σου λο· πάντες παρὸ μοῦ ἐπένθουν· καὶ
πάντες ὁ δύρονται, ὃς καὶ τοὺς λοιθοῦσιν
σὺν θρῖναι ἀν αὐτοῖς· ἔλθε νὸ βασιλεύς,
ἐδείξε μὲ αὐτῶν· καὶ ἔκλαυσε γὰ πόλις
ἰδοὺ σαι αὐτοῦ θγ σὺ κτος καὶ σοδοῦ· ἰδὲ
πόλιν ὁ βασιλεὺς τὴν πόλιν δακρύσας
τ πᾶν τον· καὶ ἔκλαυσε πένθος μέγα·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πως σοι ἀποδώσει τὴν μὲν θλῖψιν τῶν
θλιβερῶν τῆς αὐτοῦ βασιλείας· καὶ τὴν
αὐτοῦ λαμπρότητος· ἡ γὰρ ὁδὸς
πόλεως πολλοῦ· ὅτι ἐὰν ἀμοιβὴν
ἔσομεν· οὐ δοῦλος οὐκ ἀμοιβὴν· θέλε
αἱ δεῖ δέμας παρ' ἀδελφοῦ ξένος
ἐν τοῦ μέρους τῆς ἐπιφανείας· πῶς
ὁ διάβολος πολλὰ ἡμῶν ἀπειρ
φε τὸ μέλλον· ὁ περιέχει αὐτοὺς εἰς
τὴν ἐπαρσίαν καὶ τὴν δόξαν· τοῦ
χωρῆσαι τῆς φύσεως τοῦ θεοῦ· ὁ μακρὸς
τῆς εὐλαβοῦς ὁμοίως τῆς μορίου, δεῖ
γένεται· ὅτι πόθος ἐστὶν ἀληθείας αὐτῆς·
τοῦ αὐτοῦ ἀληθείας τοῦ ἱεροῦ σώματος
σωρῆσαι τοὺς ἁγίους τόπους· καὶ πρὸς
τὴν μίαν τοῦ τάφου τοῦ κυ· ὡς οὖν
ἀληθείας ἵλιμνα τόπω τῆς ἐρήμου·
κλῆρον μου ἀπείρου· ἐν ᾧ καταπαύσωσιν
ἀδελφοὶ πολλοί· ἔξω θεμὸς τοῦ μεγάλου
πείου· ὧν περίμενος μέγας καὶ ὑψηλὸς
ἐπὶ τοῦ περιμένου· περιπατήσαντος·
τίμιος τῶν ἀδελφῶν· ἀθεμένου μὴ
γθύμιος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ εὐφο(ώνη κιπριακὴ· ἐκεῖ χαίρε)
ὄθ̄ς· ἐκ θ εὐφαίμου ταῦ οἰῷοι ἄμελ°·
ἐκεῖ σκίρ τῶσι τῶν δ ἰκαίων τὰ πμα
τὰ· ἐκεῖ χορεύουσι μαρ· τν· ἐκεῖ δ ἰάλογον
ταῦ ὁσίοι· καὶ τί πολλὰ μέγω· ἐκ θ
ἐαιμόκ̄ς κ̄ιμων ἰς χ̄ς· καὶ κ ὕπερασία
θ̄κός· τὸ ἄκρον τῶν αἰωνίων ἁγίων θ̄ω
κ πκτὴ τῆς σρ̄ίας κ̄ιμων· καὶ πάγιμ
ὸ πουεισιτελοιδ· καὶ πίτμιαι· καὶ κ ἰ
θάραι· καὶ μῦραι· καὶ χοροί· καὶ πρα
γωδίαι· καὶ ὀρχήσις· καὶ ἀσματα
δαιμονικά· καὶ ἀρτολοτίαι· καὶ μέ
θαι· ἐκεῖ ἐσὶ τοῦ δ ἰαμόλου κ πονηρ
σίς· καὶ τῶν δαιμόνων κ χαρὰ καὶ κ
φ ἀρμίασις· καὶ οἱ ταῦτα ποιοῦν τ̄ς·
ἀς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἑτοιμασθὲν τοῦ
οἰ δ ἰάβολου καὶ τοῦ τὰ ἐκκλησίαν·
καὶ τὰς ἁμαρτώσις· καὶ τί κ̄ιμῶν τῶν
ταῦ τὸν τὰς τῶν ἁγίων καὶ τὰς θ̄ς·
ὰμοίτι ταῦ κ̄υδ σίχεία τῶν οὐρανῶν·

ταυτα ουν και την εμην δοξαν αυτου αμαυρουσι.
ωι δοξαζομαι και τον πατερα, ειρηται δε και ημας
τοις μαθηταις ημων, αμην λεγω υμιν: ουκ
του αυτου διδασκαλειου, εκ προσωπου
περιεργαζομενοι: της δε της αγαπης:
Μη κρινετε αδελφοι σαρκικως. μηδε
κοσμικως πνευματικως. λυσον μεν παντας των
δεσμων αδικιας. δεσμους δε μη πλεκε σεαυτω.
ει πεινα σου ο εχθρος, ψωμιζε αυτον.
και γαρ, ουκ απο σου μονου απαιτουσι τουτον
τον τροπον, αλλα και παρα του θυτου το
μαγειρειον. μη τοις εθνικοις ομοιωθης
μηδε κοσμικοι αδελφοι, αλλα και πνευματικοι
μηδε κοσμικοι. πιστεβαιτε μη πνευματικη
η αυτοχη πεμπτον των καινων. ου μονον
των σαρκικων, αλλα και των ψυχικων.
τουτεστι του καταικοντος εν τη καρδια.
και γαρ, ουκ απο σου μονου απαιτουσι τοιουτον
τροπον, αλλ' οσα δια του στοματος δεχεται.
ενδυμα και υποδημα. τουτεστιν παντα
αδικιαν. πασαν κατακαυλιαν. φλυαφιαν.
φιλοδοξιαν, και οτιουν. μαχη και φθονος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζεται ποτέ· ἑκάστοι θερίζειν ἐστὶ
ρε· δὸ τεκμήριον εἰς ἔραιον· τιόων
προσάιτας αἰ φόϊμοι· μή ποτε
οὐκ ἀρκέσηι κἠμὲ καὶ ὔμμ· πο
ρεύεσθαι ἐμὸν πρὸς τοὺς πολ
λούς, καὶ ἀγοράσασθε· ἐπιχάμει
χρὰ ὑπολέπει ταὶ ὥρα, δραμεῖ
κάλλιστε· οὕτω ἐπιακόμυλφιος·
ἀστέωσαι πρὸ τοῦ χρειὼ σῖται
θύραι· πρὸς τοὺς πολλοὺς τὰς δ'
πέλθατε καὶ ἀγοράσασθε· ἐς τί
μες οἱ πρόσθεν ἐὼ φόϊμοι·
ἀργοὶ οὖσι τὰρ αὖται· τοιοῦτον μὴ
κτησάμεναι σὺν ἀρετᾶι σοῦ
μήθεαν· οἳ ταῖς πύλαις τῶν ἐκ
κλησιῶν παρακαθήμενοι πέμ
πει· αὐλῶι καὶ χελιδόναις· αὐτὸ

τὰ τῆς κληρονομίας πράγματα·
ἐπὶ τὰ καὶ τοὺς κληρονόμους φάμι.
ἵνα παρ τοίως αὐτόμ· καὶ διὰ τῶν
τέκμαρ πλήξω, πρῶ τομ ἀρξαι το
τὰ τῆς κληρονομίας πράγματα·
πρῶ τομ ἄρξαι τοτὴμ ὑπάρξιμ ἁφα
μίζειμ· ζωμ τωμ τῶμ κληρονόμεωμ,
δρπάζειμ, ἵνα τῶμ ζώωμ ἐστικότομ
ὅτι τοῦμ θυγατέρωμ διὰ τὴμ ἀπορείαμ
τοῦμ κτημάτωμ, καιριαύχενοδί
καιος τὴμ πλησίμ· ἐγγυοεισαρὸ
τομ πρὸς δαίμοομ, ὅτι μή ποτε
πέκμαρ προαπολωλότομ· μὴ δεῖς
αὐθησὶμ ἐλθηι τῆς ἀπωλείας τοῦμ κτη
μάτωμ· ἀμφότερος ἀδάμας καὶ
γενναῖος ἀθλητής· ὃ τὰ πολλὰ τῦ
πόμος καὶ λίαν πέμπτωμ αἰφάμης·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

της χαριτος επειμης και δωρεας
επρεπεδοξολογειν αυτον και εν
χαριτειν· και ημεις δε, αμητε,
δοξολογιας και ευχαριστιας, υ
μιν αυτω και αυτημιαν αμαρτιαν
πομεν· τις ουν δειν ητις ηκουσεν
ημων υμιν ειπομεν αμητε δυ
σαμην· ο δουλος του κυριου·
ωξενου ακουσματος· ω βικτου
δικαιωματος· ο υιος του αμος τ
αθωμ αυτον και αορατον θν ο τι
τις υμιν ειπεν· εκεινον ον τρεπου
σιν οι αμαρτωλοι ως οι αγγελ
λομενοι τοις ομοιοις, καπω αυτοη
ημεις οι αμαρτωλοι και μεμο
λυσμενοι υμιν ομιλουμεν· ω θυ
κη· ω ουσιων αι δυναμεις· ω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μυλεῖν τὴν ἐρημον, τοῦτο ὄχος καὶ
χορτῶν πρὸς φέρειν; τῷ ἀν θέλοιμ
ἢ στε παραβαλεῖν, τοῦτο σε φαμεν
ξάκαμθον μέχειν; ἀρκεῖ πολ-
λοσαῖς καὶ οὐχέτι ὡς πλουτεῖν μέχομ
αὐτοῦ τῶν δραμάτων μαστουργίαμ
λέγομ; ἀμπερόνα ἐφύτευσα
ἐν χωρηβ· ς φραγμὸν περιέθη
κα αὐτῷ· ς ὠκοδόμησα πύργον·
ς ὤρυξα ὑπολήνιον· ς ἔλιμα
τοῦ ποιῆσαι καὶ φύγειν· ἐποίησε
δὲ ἀκάνθας· καὶ οὐδὲ καλοὺς ἦν
ἀγρὰ χραυγῶν· ποίαν χραυγῶν;
ἵνα τῷ παρόντι ἀντὶ κριμαμ τοῦ ὦ
ποιοῦμεν τὰς χήρας· τὸ
ὃν μὲν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ὧν
τοῦτ' ἐχραυγάσεν· ἀρρεῖ κ ἐκεῖν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν προσβολὴν πρὸς κρατερῶς τὰς τῶν
μυδριάσεις. τὰς τῶν χολοτιάσεις. τὰς αἱμορρόου
σας μ. ἱματιῆ τοιαύτη ὀχολιάσι καταχρώμενοι
βοῶσι. ἀπὸ σοῦ μ τοῦ αὐτοῦ, τῆς δὴ τοῦ τὰ
τοῦ αὐδιαστείλης. ἐπὶ δὴ τοῦ ἀρτίασι μ ἡμέρα,
ἡδυέρασι, φυλακῆμος. μὴ δὲ τοῦ τοῦτο
ἐκ τε δὴ τοῦ μ τῆς καὶ τοῦ αὐδε ὡς ἡμῖν. δὲ
λάσπερ ἡμῖν τέρας μ τῆθέμ δὴ τοῦ ὑπὸ κοινῆ.
τῶν ἀνδρίασι. τὴν τοῦ ὑπὸ λαιόμ αἱμορρόου.
τοῦ ἄψασπαμένου. ὅσου ἐμ τελέδε σεῖσι τοῦ
ψυχαῖς ἡμῶν. δὴ πᾶσι, προσδεχόμενοι
ὑπὲρ τοῦ ἐμ ὧδε καὶ κάσε, δι' ὧν τοῦ μ ἡμῶν ἀδελ
φοῦ ἡμῶν. ἐπὶ δὴ πόμος μοι ὑπὲρ ἐκ ἡμῶν
μὴ ὀρῶ τὴ καὶ τὸ φθάλμοι ω, ὅπως ἑκάστος δὴ
δοκάζ ται. οὐμὴ μ, ἀμαὶ ὑπὲρ ἐμοῦ αὐτοῦ
τοῦ τοῦ τοῦ μοῦ, ὑπὲρ δὲ χόμεθα. ἱμαμοιδοθὴ
λόγος, ἐμ ἀμοίξ η τοῦ τὸ μ τοῦ τὸ μοι, ὃ εἷος δὲ
διάφορος. ὡς ἀμὲ ἑκαστέρωθεν ὑμῖν σωζό
μεθα, ἐμ χαὶ ὑπὸ τῷ κόω ὑμῶν. ὡς ἡδόξαν ὑμῖν τὸ
κρ αὐτὸς, ἐμ ὧν τῷ περὶ καὶ τῷ ἀμόω πνεῦ. μῶν καὶ
ὰ ἀμ καὶ δὲ τὸ ὧν ἀὶ ὃ μας τοῦ μοῦ ὡ μοῦ, ἀμήν::

Κυρίλλου ἐπ τοῦ μ τοῦ. ἡ κατήχησις, περὶ τοῦ
ἡπίστως ὑμαρτωλοῦ τοῦ τοῦ μ ἡμῶν, τοῦ ἡμέρας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀμέμπτους αὐτοὺς ποιῆσαι τῇ φύλῃ·
ποιήσας δὲ αὐτοὺς θαυμ· διὰ τοῦτο ἡ
γραφὴ λέγει τὰ ποιήματα τῆς χ̄ῑ
διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· ἀλλὰ τῷ
κῡ̄ῑ τὰ πάντα· οἱ δὲ οὐ θέλοντες
ἐκεῖνοι τοῦ θῦ· τὰ δὲ ἐκείνου·
πεφιλονεικημένοις παρὰ φύσιν ἀλλὰ
κατὰ τὸν αὐτῶν· ὅτι ἔμελεν αὐτοὺς
ποιῆσαι αὐτοὺς ἐκ τῆς φύλῆς· ἐκείνους ποιήσαι
ἀναθέμα· ἀλλ' οἶδε καὶ τῆς ἱστορίας
ἀκούσωμεν· φέρε εἰς μέσον τοὺς προ
φήτας ἀκούσωμεν λέγοντα· μὴ ἐκ μέσου
τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπέγνωσε μὴ τρεῖς
ὄντες· μὴ ἐκ βίβλου τῶν καιρῶν ἐκείνων· ἄμος
δίκαιος καὶ τέλος ὅτι πιστεύεται·
διὰ τοῦτό φησι καὶ οὗτος δίκαιος καὶ τε
λείως ἀρέσκησε καὶ τῷ θεῷ· καὶ κρίζει
οἱ ἀμῆοι τοὺς λίθους ἐμέσθαι ἐπιστήσης·
θύματα φέρε εἰς τὴν θυσίαν αὐτοῦ
πῶς οἱ εἰδωλ̄ ἔχουσι τῆς ἀληθείας· ἴδωμεν
δὲ οἱ μὴ τοῦ θῦ· τὰς θυσίας τῶν ἁγίων
ὅτι καλαὶ εἰσίν· τίνος ἕνεκεν ὅτι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπολύσας· καὶ ὑποστολὴν ἐποιήσατο·
ϛ καὶ τὴν φυλὴν ὑπάρχων· καὶ μηδεμίαν
ἀπολογίαν ἔχων ὑπὲρ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν
τὴν μήτραν αὐτοῦ, τοῦ δικάσαι ἐπάρατε
καὶ ἀλλάξαι· κεῖται τῷ θυμῷ σου ἐλάφῳ
μὲ· ὁ ἰδὼν δὲ ἔπεσε τοῦ ἰδεῖν, ὅτι δειλὸν
ϛ βδελυγμὸν καὶ μυσαρὸν ἐμέ· ὁ φοβούμενος καὶ
ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ θρόνου· καὶ ἡ τὰς
μέλας ποιήσας ὑπὲρ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν
μου· ϛ ὁ ἰδὼν κε ὅτι πρᾶον ποιεῖ πρᾶγμα
τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν ἐπὶ σὲ ὄφιν μισόκακον· πρὸ
γομαί σου τὸ ὄνομα ὃ γὰρ ὀφθαλμός
τοῦ δόντος τὸ ὄνομα ἐλάφου·
ἀσεβὲς ἐβδελύξατο· ὑ
περ τοῦ τελῶν μὴ γόμενος·
περ τοῦ κακῶν· βδελυγμὸς ἁμαρ
γος· ὑπερ τοὺς ψιλὰς· εἰ ὅτι ἐπάρα
μενον· ὑπερ τοῦ μιαρὸν ἀσχῆ·
ρᾶ παῦ λιν κεφαλῶν μου αἱ ἁμαρτίαι μου·
ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽
ἐμέ· τὸ ὄνομα σου τὸ ἄγιον ἐλύτρωσα·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

με φιλησοι. ὅτι τ ἐωπτεσεν θεμτ
ὑμεῶν, ἀλ' ὑπὲδἀμῆς ἡμας φλη
μέ ας, ὁδιάπολος πρ πασεμ· κρά
σαντε ἐκκλησίαι. θρημήσαντεῖ ε
ρεῖς· αεψάξαπεδιάκονοι· οἱ μοτλί
σαντε μοιχοί· ἁρπαμάξαπτεάσκη λι
ται· τὰπαμήπαθρημήσαντε· ὁρά
ται καὶ ἀοράτα· ὅτι ὁποίησας
ἡμᾶς χς· ἐπιτηδεῖς ὑμρίζεπ
σαπιμάζεται· ὦπῆ καὶ ἤμε· ὦ
θῦδίκη· καὶ πολίμὑμρεις ὑπομέ
μις χθμου· καὶ πολίμωμείδει ς
ἀπιμίας· οἱ μοι· καὶ πολίμ ἐμε
πιέμλπας· ὡς πιερδὶνμᾶς ἐκου
σίως ὑπέμεινας ὑπὸτῶμπορᾳό
μεθαμὐδαίωμ· ἀλλ ἑκείμοι μερ,
ὁυκ ἐτμώρμζωμ ὅτιθς ὑπάρχει ς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

α'

ἀλλ' ἐμοὶ κἀκ τούδε εἰς τὸ θέατρον ὅσον
ὄφελος σχολάζειν ἥκω· ὁ μὲν οὖν βα-
σιλεὺς ἐμοὶ δὲ λαὸς ἀκούειν ἐρῶ
κακίαν· καὶ βλέπεις ἀστοὺς μορμύτ-
καὶ ἀσκληπιοὺς μορμύκια· τοὺς βλέποντας
δοὺξ ἔφη· καὶ πόσ' ἔχει λῆρον· θεὸς λύ-
κους μὲν εἰς τὸν χορὸν καὶ δένδρα σκιερὰ ἐν
τῷ γὰρ ὄντι οὐκ ἔστι τὸ χορός· οὕτως ἐν
ὁδῷ εἶδε μαντεῖον λυομένῳ τῶν ὑμῶν
ἐκράτησε καλλος· τιμᾶσθαι πρὸς
αὐτὴν μὲν βατιέας καὶ εὐθέως πλὴν
προσαὐτὸν· εἰρασάτω τὸν ἡμῶν
βασιλέα τῶν βατιθυμιῶν· καὶ κε
λεύει αὐτὴν δὲ τὸν θεὸν εἰς τὸν ἡμῶν
κεῖσθαι αὐτῆς; ταῦτα λέγω καὶ εἰς ὁ μ'
μέσον φέρω τὸν πρᾶσιν
ἱμάσθη τε πρὸς θεράπαιναν
ἐν δὲ προφήτης ἐν δὲ ἄνθρωπος
εἰ τῶν θυμιαμάτων ἐστὶ πρὸς
λαβόμενος· ἄγγος ἐστέφετο·
ὅλως ἐστὶ τοῦ βατιλέως· βατι-
λεύς· πάλιν· πάλιν· ε·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

382

εἰς τὴν οἰκουμενικὴν μητρόπολιν
οὐδεὶς γὰρ αὐτὸς αὐτοῦ ἐστι
βλέπει· οἰκειδίμι ἀμμοσοι χειρ
μαστίχειμαι; ἢ ἰμάσαμαι φάσμας
δίκαιος· τίς οὖν τοῦ τοιούτου
ἀρίστε ἀκατάζιαμεν φιλή σου
δίωσαται· τίς ἀμπάζιατοῦ ἀμ
δραμαθηματαμ αὐτοῦ ὑραμεῖ,
πλέξαι καὶ πολιτείας· τίς
προσαύσειραμ ἀμαιμή μαι πε
λάος εἰκοσιμὶ ἀμε πὶ χειρ
ὡς ἐστὶ γὰρ οὐκ ἀμ τίς τοῦμοῦ Ε
χόντων καὶ πολιτείας ποτε,
πὶ θολάσσιμι δ' ἐπέραμος μὴ
μασιμ ἀμθρωπίμοις περᾶσαι,
οὕτως, οὐδὲ τίς τοῦμοσοφοῦ καὶ
λίαμ δίδας καλῶν ὅτι χειρ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

815

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Χθραμμε τὴν πηγὴν σου, καὶ οὐ
κέλεας αὐτὴν, πῶς σὸ θέλεις ἔχειν
ἔχεις· ὅτι ὑβρίζεις τοὺς μόνους
σοι τοὺς πολλοὺς τοῦτο· οὐκαιρός ἐστι
σοι λευλετείρεις τὸν προ-
σευχὴν· ὄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίωμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν; τί λέγεις αὐτὲ·
τὸ πολυῤῥωσκαὶ τοῦθ' ἁμαρτίων·
μὴ τὶ καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. ἐδὲ-
μαχαι ἐμοὶ αὐτῷ ἀνομίων· καὶ δὸ
λὸν κατ' αὐτοῦ κατασκευάζων·
τὸν πονηρὸν μὲν ἐν τῇ καρδίᾳ
φέρων· καὶ σὺ λέγεις τῷ θεῷ· ὄφες
μοι τὰ ὀφειλήματα· ὡς κἀγὼ ὄφ
φίημι τῷ ὀφειλέτη μου· τί τοῦ
τὸ λέγεις· εὔξασθαι ἦλθες ἐν ἡ
τοῦ τοῦθ' ἐκκλησίᾳ· ἢ ψεύσασθαι.
ὄφεσιν ἁμαρτιῶν ἦλθες λαβεῖν·
ἢ προσθήκην ἁμαρτημάτων· τί
ποιεῖς αὐτὲ· τί διαφέρῃ καπάρας,
ἢ τοιαύτη σου ἀρχή· ἰδοὺ λείπει.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Σ ἐλεεινὸς φονεὺς αὐτὸν κολάζει. πρὸς οἶκτον καὶ εὐσπλαγχνίαν τὰ δάκρυα ἐκείνης ἕλκουσιν. οὗτος φησὶν ἀλλ' ὁ τοῦ ἀνδρὸς φίλος. ὅπερ εἰ μὴ ἔχει φίλον. ἀπὸ ἐλάθου τὰ νῦν τοῦ κρούειν τὴν θύραν ἄρτου μὲ τρεῖς. λέγων. ὅτι φίλος μοι ἐπεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με. Σ δ κ ἀ οὐ παραθήσομαι αὐτῷ. κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς ἔφη. μή μοι κόπους παρέχε. ἤδη καὶ θύρα κέκλεται. καὶ τὰ παιδία μου εἰς τὴν κοίτην μετ' ἐμοῦ εἰσίν. οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. λέγω ὑμῖν. εἰ καὶ οὐ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν φίλον αὐτῷ. διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ὅμως ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει. διὰ τοῦτο εἰ καὶ οὐ τὸν φίλον. πόσῳ μᾶλλον ὁ θεὸς ὁ φίλος ἀποδώσει τοῖς ἐκλεκτοῖς ἡμέρας καὶ νυκτός. ἀλλ' οὐδὲ ἀναβολὴν θήσεται τῆς ἐκδικήσεως αὐτῶν. πρὸς ὃ κρίνει καὶ τὰ ἑξῆς.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προδότην· οὐδαμοῦ λείπει κρίθην αι
δὲ οὐδὲ αὐτὸ· ὅτι τὸν θῦ κατὰ φρονεῖ·
τὸν παράκλητον τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀεὶ
περὶ ἡμῶν ἀγγέλους· καὶ λοιπὸν, οὐθὲ
παράκλητον, ἵνα ἔχωμεν πρὸς
τὸν πατέρα· καὶ οὐδὲ ἀπορρίσσωμεν βουλεύ
σεως, ἵνα ἔχωμεν τὴν καλλίαν· καὶ
κωμικὸς δὲ φησὶ καλὸν τὴν παρρησίαν
τοῦ θῦ· καὶ ἀκολουθοῦμεν τοῦ διά
βόλου· καὶ μαθε πάδελφοι μου
τὸν καρπὸν τῆς μὴ σὶ καλλίας· οὐ
τοι εἰ ἄλλον καρπὸν ἢ μὴ σὶ καλλίαν·
εἰ μὴ πόλεμον· καὶ φόβον· ἐριθείαν πρακτικὸν· ἀποδιορισμὸν παιδεί
ας πονηρίαν· καὶ φθόνον αὐθεντίας·
ὃ τοῦτο, ψυχῆς τὴν ἀπώλειαν·
ἀκούσον δὲ, καὶ τῆς μακαριότητος αὐτὰ
τῆς τοῦ καρπού· καὶ τοῦτο· ὃς ἔ
χων τὴν ἀγάπην, πρῶτον μὲν ἔχει τὸν
θῦ φίλον· καὶ τὸν διάπλουν ἐχθρόν·

τοῦνδυοάοιν· οτοῦν πολυρροο βλαστοῦ,
διαπτύωντοῦν χρυσεάστονοάπτίλωνοφθο
γοστομόωντος· ἤδουμήθηδ'ποκτάνε
τονἑαυτοῦδιδυμεοφόνον· ἐμὲδοὐνδεῖγ
δαεσέμμεναι· ἀμφοῖνδετεωφέλιμος
τυρίαν· τίνεταιτινοπὶοπὶρόδον
ὦβαοϊγεδταυῖουδαίων· βλέπωνδὲ
ὀβαοϊγεαὐτόν· ὑδροαδὲϊωατονκαὶ
ὠρεῖον· ποιδαύτονὁβοοδιαεῖγ,
τοῦτῖπαράσκμηκαὶἀτορέζομ· ὅσαπτοι
χρέαγεαὐτῶν· μαλὰδὲπορμὶῶ
χρόνον· τίνεταιἐπανάσσοϊσοπων
δαίμονεὐπὲοχάρμ· καὶμαβωγὸρὸ
ἑαυτοῦἐρχομένιμμὶ· πρυτὸς

ΑΚΑΔΗΜΑΪΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

372

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πορνεί· ὡς ἐπὲρ τῆς μαθήτριας
ὑυσδὴ καὶ ἐπιχειμένης καὶ τοῦ
βαμμοῦ σαφῆς· οὐδὲ γὰρ οὕτω
δῆ ὡχεῖτο τοῖς ἀμοῖς ἀπὸ τοῦθῦ, ὡς ἰ
λιοπαρχικὴ ἐπιθυμία καὶ ἡδονὴ
τὰ πάθη τῆς πορνείας καὶ τῆς ἀ
καθαρσίας· πᾶς γὰρ πόρνος ἢ
ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, οὐκε
χωρίσθαι δὲ τὴν μαστρείαν τῶν
ὠῶν· ἡ πορνεία καὶ ἀκαθαρσία,
ἢ τοῦθῦ μαὶ διαφθείρομαι· δεῖ
μοι μαὶ ἀποτρέπεσθαι ἡμᾶς· οὐ
κοίδατε γὰρ ὅτι μαὶ θῦ ἐστὲ
ὁ ναὸς τοῦθῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὃ
δὲ τις τὸμ μαὸμ τοῦθῦ φθείρει· φθεῖ
ρει γὰρ φθορὸθέ· ὁ γὰρ μαὸς τοῦθῦ
ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς· μὴ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κ̅ς̅ πολλοὶ πρὲς τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐ
αυτῶν τέκνων ἐγγράφωσαν ἐν τοῖς
οἴκοις αὐτῶν· ἢ παῖδες τῶν ἐαυτῶν
δεῖ· διὰ τοῦτο παρθενικὰ τῶν ἁγίων
ἐκκλησιῶν περιέχει πρὸς ἄλλα πολλὰ
ἀναγκαῖα τὰ αὐτὰ· οὕτως χρὴ
λογίζεσθαι καὶ ἐπὶ τὰς τῶν φίλων ἐπι
κλήσεις· εἰς ἀφάτου καὶ ὑπερμεγέθους
καὶ διορθωσίαν τοῦ υἱοῦ ἡμῶν· καὶ
ἀδελφιμαίου ἐρχεσθαι τὰ ἐθνη·
πρὸς ἐπίδειξιν τῶν πιστῶν τῶν
εἰς Χ̅ν̅ ἡμῶν· ὁμολογεσθοῦμεν τὰς ἁμα
πτίας τῶν φίλων· πρὸς ἐπίδειξ
τῆς καλῆς αὐτῶν μαρτυρίας· ἀπὸ
γραφῆναι πρῶτον ἐν τοῖς βιβλίοις·
εἶτα καὶ ἐν τοῖς τείχεσι τῆς φίλης ἐκ
κλησίας· καὶ ἀμαυρωθείσης γραφῆ·
καὶ ἐξηγεῖται αὐτῶν αἱ εἰκόνες· τὰ παθή·
τοις τόμοις· τὸν τόπον· καὶ τὸν ὁμο
ματαιώνων· οὕτως καὶ τὰ φίλα παθή
τοῦ κυ̅ ἡμῶν ἰ̅υ̅ χ̅υ̅· καὶ τὴν αὐτοῦ χάριν
σιν· τὴν σφῶν· τὸ ἐξ ἐμοῦ τε καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

394

τί κόπος ἀδελφὲ εἰς αὐτὴν ἵνα καὶ πάλιν προ
θυμηθῶ καὶ πάλιν πάθω αὐτὴς εἰκῆ ὠφελήσ
μέλλω δὲ ἐμαυτῷ τὸ θλῖψαι λόγον καὶ οἷς
ἐστὶν ὁ συμπονῶν τοῦτο μεμαθηκὼς εἰθ'
ἑτέροις ἰουδαίοις· αὐτὴ προμωρίζαμε·
τοὺς πλησίον δὲ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑ
αὐτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὁ
πάλιν ἐμαυτῷ ἀνδεσσόμου· οὐκ ἐμέ γὰρ
αὐτὸν· οὐδὲ δηλοσιέυη, ἀδωσαὐτοῦτων
πονηρὸν ὑπονοῶμεν· ἀλλὰ μακροθυμῶν
διδάσκων καὶ γοῦν θεὸς ὢν αὐτὸς ἐ πῖκε
κρῦμενος, εἰν θυμίζων τὴν ἡμέραν
τῆς ἐντα φίας μου αὐτοῦ, μαρτύρων
τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ καρδίαν· τὴν δὲ
ἐπαύριον, ὃ δὲ χλεὸς ἐμπαρεστὼς ἔστη
τὴν, δηλοῦσα τὸ πῖ ὁ ἰησοῦς ἐστὶ
ἱεροθύμιον, ἐμαθόντα βαϊαπασμοι
νίκαν, ἐν ἡμέρᾳ ἀσθενείας αὐτῆς.
ἐν δὲ τοῦ ἐπαύριον, ἐκάθισε τὸν ἐπῶνος,
φοιμῶν πάλιν ἀς ἐκαπαμαθαίου ἀλ
ἡμῖον, καὶ εἰδωμεν πόθεν εὗρε τὸν ὄν
ὄν· πόθεν φκοῖνὸμαθαῖος· ὁ τὴν ἡμαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible]

Ἰκοσίγ τ κῦ· ἐρχόμεθα δὲ λίτρα, ἐστὶ
κρόσταγ τοῦ θος, τοῦ τοῦ θείου τοῦ φρ
λίτρων, ἵγα λάβωμεν ἐλευθερώσωμεν ἐκ τῆς
ἁμαρτίας καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ διαβό· φθόγ
καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες· τὰ σύμβολα τῆς
νίκης· τοῦτέστιγ λίτρα τοῦ ϐ ἀγόγ· γκατὶ
καθαρὰγ, μεμιγδάδωκρύσταγ καὶ ὁ ϐ ὁμολόγ
λίτρα δέκα πέντε ἐλαίων· καὶ τοὺς μὲ
μισθώσας τοὺς τοῦ προσαγωγεῖ· ὅτι φέρω
σα μεμιγμένα εἰγ τῷ ὁδῷ τοῦ ἱματί
λίτρων· τοῦτέστιγ μέγ δύο σα μίτιγ,
ἵγα εἰγ δύο σωμάτ κῦ· καὶ μεμιγδάς ἐρίτα γ φρ
θαρ ὁ ϐ ἐρίδα ἀμ ἡμισυ λίτρα γ ἡμισυ λίτρα γ
κῦ· ὅγ τῷ γίγα αὐτοῦ λίτρα δ· καὶ
ῥοῦμεβ ἡ κύλοτκμεβόγος ὁ ἐρχόμενος
ἀνὸ γόμεπτ κῦ· ὡς σοὶ γὰρ γ τοῖς ὑ
σοις· ἡ δὲ τέγοι ϛ· πάγτας ἱμᾶς
ὅσοι τῦ χεῖν· ὅγ χῦ ἰῦ τῶ κόλι μῦ·
ἐν κ δόξα καὶ τὸ κράτος ἀ ς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

437

σήμερον ἀδελφοὶ πρὸ ἡμῶν καὶ
μυξὶ σήμερα μὴ ποιεῖται· φί
λον γὰρ ἀεὶ τὴν ἱστορίαν, καὶ ἐμοὶ
σκόπει τοῦ φωτὸς ἀπολαύειν· ὦ
πατὴρ καὶ μυξὶ σήμερα ποιεῖ τ
ὦ δέσποτα, καὶ ἡ ἡμέρα, εἰς μυ
κτὴν μίζεται· καθὼς καὶ ὁ προ
φήτης· ἡμέρα φήσουσιν μοι τυφλ
τυχόν· εἰ περιπατήσουσιν μοι
σήμερι, ὡς ἐν μέσῃ νυκτὶ· σήμε
ρον ἀδελφοὶ προσκυλθομοῖον
λαοὶ πρὸς τὸν κύριον πορεύεσθαι τῷ
ἱερῷ· εἰ πὴ μὴ ἐμποιεῖ ἐξουσία
ταῦτα ποιεῖς· ὦ σατανικέ· ὦ ἵνα
δῶμεν· τί πορὶ πραγματεύεις τὴν ἐξ
σίαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοῦ ποιοῦ· τὸ πρᾶ
γμα ἐπαίρεται κ τοῦ δημιουργοῦ,

εωκοσμήν· ὀδὲοὕτωσδιαπεθῆς, δηλομότι καυτέσθω
τὸμπόλεμον· καὶἐνὶμηδὲν· καὶμήτοιέπαυθῆς
ἐμὲμφαίμοιαὐδελφοίμουτοιαῦταυλέγοντ, ΣΙΘ
τοῦτοιοῦτοσμὴκατηγόμενος, καὶπρὶτοῦτοιοῦτ
διὸδεῖτοίνυνκαὶδικεεἀγόμενος· οὐκαμόητομὲ
τοῦτο, ἀμμὰξπαύυωφέλιμον· ὀδοποιοῦντοςτοῦ
λόγουπεὸςτὴμπρᾶξιν· καὶὰμμοιμὲτοῦτοῦκαίμ
λάβῃσθαι, ὅσοιτοῦκόσμου· περὶγεηπομι· περὶεμπ
είας· περὶκερδοῦς· περὶζημίας· περὶτοῦμὰμμεσμ
πώματοῦτηςοσουδασμαῦ· ὑμᾶςδὲ, πὶἄλλο
εἶπαμεν· ἢπὶδὲλάβομεν· ἀμμὲπρὶψυχῆς· περὶοὐ
πόλλοπεισώσεσθαπαυθαμ· περὶμὲτήσεωςαὖτοῦ·
περὶδιαιρέσεωςτοῦσώματος, ἀπὸτῆςψυχῆς·
πρὶτοῦκτήματοςτοῦχὶπαραφαύσεως· πρὶκρίσεῶ·
πρὶαὐτῶαποδόσεως· περὶαὐτῆῖτῆςθαυλέσ
τοῦμοίωσαμ· ἢςτεμοιδπαύτασὶμεῖςκληρομόμεν
γεμέθαμ, χαίρητοῦκῦμῆμῶῖῦχῦ· εἶτἢδόξαικαὶ
ὁκρᾶτος, εἰμὲτῷπρὶκαὶτῷἀμέσωπῦ· μῶκαὶἀλ
ὁδὲτοὶωὰὶῶμοιωτοῦμοὶῶμοιμ, ἀμμὲλ·· ΣΙΘ
ΞΗ δ΄ τῆς ε΄ εωδομ· ἡκαὶτῆ π μῆνὸς θωὺ, ὁ ὁ
μηνὸς καὶτοῦ κόσμου·· ὁ πρε·

δ΄ ἀδελφοὶκαὶπρέσ· ὡςκαλὴἡκατήχησις· ὡςὠφέλημ
ἡ ὑπόμνησις· μήφημκαὶγενηθεῆμῖνμαῖςπαραυσκαὶ

κε ὁ θς ὁ βαπτισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πνικοῦ βαπτιστοῦ. ὅτι
ὅταν κατέλθῃ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπιπροσθήσῃ τῷ πνικῷ
βαπτιστῷ· καὶ λέγει φέρε τὸ πνικὸν βαπτιστὸς
ἐπὶ ἐμοῦ τοῦ ὑιοῦ μου· καὶ τὸ ὕδωρ ὁρᾶται
καλὸν ἐν τῷ τόπῳ τῆς θαλάσσης. διὰ τοῦτο ἐπὶ ἐμοῦ
ὑιὸν θυ· ἵνα ὁ θς πορευθεὶς λάβῃ αὐτοὺς· χρόνους ἐ
κατὸν τῆς κτίσεως τῆς κόσμου τοῦ· ἵνα ὁ θς
πάλιν μελλήσῃ ὁ θς ἐπὶ τοῦ ὕδατος,
βράχων πνικὸν ἐρασιτεχνοπαράλογα,
ψυκτὰς τεσσαράκοντα· λέγει βαπτ
τοῦ ὕδατος ὅτι τῆς τῆς ὁδραχμικῆς ὁδραχμικῆ.
ἀλλ' ἐμὲ ἐν ἐγὼ οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ αὐτεταῦτα·
διὰ τοῦτο λέγω αὐτοῖς κατὰ
δίδασκε· οὐχ ἑαυτοὺς ἐδίδασκε· οὐχὶ
αὐτοῦ τοῦ πρὸ ἐμοῦ λέγω· οὐχὶ αὐτοὺς τοὺς

L φωζε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

β ἐμερίσεια οὐδεὶς ἀλλοιέσθω, ἢ
μωρούσθω τὸ τοῦ ἐμοῦ αὐτοσάτου
γ ἐμοὶ ἀμερίσχεται· φύγωμεν οὖν αὐτὰ,
δ μηδὲν τοιοῦτον τῶν θείων λογίων πρό-
τιμωτέον τοιούτοις καὶ τὸν θεῖον νόμον καὶ
μισοῦμεν καὶ ἀμερίσχετον καὶ μερίδας· λέγε
ε αἱρετικὰς δὲ· μισοῦμεν τοὺς θεοῦ, καὶ αὖ
τοσοῦτον μισοῦμεν ὅσον ἐμποδὼν τὰς ἐντεύξεις
ἡμῶν· ἀπροθύμως ἀδελφοὶ ἀλλήλοις
ζ ὑπάρχομεν· τὴν φροντίδα οὐθαμοῦ·
οὐδεὶς ὢν φειδὼ ἔχει τοῦ κόσμου τούτου·
ἀλλὰ ἐμπαίζεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου·
η τοῦ ὄμου καὶ ἀμφιβόλου καὶ μισοῦμεν καὶ μισού-
μενοι καὶ ὀμνύομεν καὶ ἐπιορκοῦμεν·
ἰῶμαι τοῦ τοιούτου σοφιστικοῦ· ἔρχε
θ δὴ ἀληθείας· καὶ οὐκ ἐν τῇ πραγματεία
ταύτῃ τῇδε ὧν καὶ ὁ λεθρίων· βλέψον
πρὸς φίλους σου· βλέψον τοὺς γνω-
βλέψον τοὺς συγγενεῖς σου καὶ πρὸς λοιπὸν
συγγενεῖς σου καὶ τὰ σαρκικὰ τοῦ εἰς τὸν
τοῦ οἰκέτους· τοῦ πλούσιους· τοῦ οἰκείους· τοῦ
ὁ ἀργύρους· τοῦ πρὸ χρυσίου· ὁ λοιδωρῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς ψυχῆς· καὶ ἐκ τοῦ φόβου τοῦ θῦ καὶ
ἐμμονίας θανάτου καὶ κολάσεως τὰ μέ-
γιστα κακὰ δακρύειν καὶ δακρύων τὸ προφή-
της δαβὶδ· μεγάλη τοίνυν τοῦ ψυχὴ καὶ θῦ
δακρυομένη ἐστὶ· μεγάλη καὶ τοῦ ἐλέους
τὰ τίρματα· τί δὲ μανασσῆς δακρύει
ταῦτα οἷας σώζεται· τί δὲ θεοῦ μετανοῆ
σαι δύναται· τί δὲ ἀμὼν ἐξομολογήσε-
ται· τί δὲ ἡ τελώνου ψυχὴ σωθήσεται· τί μοι λέγεις·
Ἐπόρνευσα· ἐμοίχευσα· ἐφόνευσα·
ἁμαρτίας εἶπας· ἔκλεψα· ἐβλασφή-
σω θεοῦ οὐδὲν ἀνάλογον· τί ταῦτα λέγεις·
εἰ μανασσῆ ὁ θ̄ς δικαίως ταῦτα ἐ-
δέξατο· τάχα τι μεῖζον ἐροῦμεν· ὅτι καὶ
τὸν δικαίως μετὰ ψυχὴς μετανοοῦντα
δέχεται ὁ θ̄ς αὐτόν· ὅτις τοίνυν ἐξ ὅλης
τῆς ὁσιωθείσης μαρτύρων πεντήκον-
τα δύο χρόνους ἐβασίλευσεν μανασσῆς,

ἰμαλακὴ ἔχει ὑστερον ἐλέγχειν σε περὶ
ἁμαρτίας, ὡς ἔχομεν τῶν ἐκείνου.
Ϛ΄ παραδοθεὶς τῇ κολάσει. ἀλλὰ
κωμῳδίαις περὶ σαλτεῖ τὴν μέθην
μεθήκωμεν. διὰ τοῦτο γὰρ λέγει πάρα
δοῦναι ἡμᾶς κωμῳδίαις τῷ κριτῇ τῷ
τοιούτῳ θεῷ. ῥᾴδιον γὰρ ἱλάσασθαι ἡμᾶς.
Ϛ΄ ἀκόλουθον τοῦ σώφρονα τὴν εὐλα
βείαν καὶ τὴν ὑπὲρ σοφίαν ἐκ τῆς
θείας διδασκαλίας, παράδειγμα
ζέλου καὶ θαυμαστοῦ. ἀδελφοκτόνος
ἐπολεμήθη φθόνου καρδίαμαίνων ἀδ
ικίας. σὺν ἐβλήθη γὰρ δι' αὐτὸν εἰς αὐλακα. Ϛ΄ βλέπουσιν γὰρ
γυναῖκαν εὐειδῆ καὶ ὡραίαν. ἣ τις
ἦν θυγάτηρ ἱερέως τινὸς τοῦ ἐλλη
νικοῦ. Ϛ΄ προσθήκη εἰς αὐτὴν διὰ τῆς ὁμοι
ότητος· καὶ προσεπλάσθη τῷ
πρωτοτύπῳ. δούλοις τὴν θυγατέρα
σου εἰς γυναῖκα. ὁ δὲ ἀπρόκριτος ἁπ
λῶς, οὐδὲν ἀναμένουσι δούλῳ αἰτηκέ,
εἰ μὴ προέγνω μὲν θεὸς τὸ ῥῆθεν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λάμβαν ελκει· μεθύω τοῦ εὐχείλρω πα
θόμενος· σὺ οὐκ οἶδας τί ποιεῖν ἴγα
σωθεὶς· πρόβατα λοτω. μετασχὼ
μείοις βοτάνων χλωρόμενα, οἱ
δε τί μενεῖ αθήν· τί δὲ ὅπι αρέφε
σθαι· καὶ κλὼ μὲ μοῦ παρασύρεν τος
οὐκ λὼ ἐχεται τῆς ὅπῖς μαι βοὶς βοτάν.
καὶ σὺ λὼ τε μοῖκε καὶ τιμωρεῖκε οὐτι γὼ
οκεις τί ποιῆσαι ζωλὲν τιὼ ἀγώ γιον
χλωρομενῶσαι· ἀργὸς τὰρ τιὼ ἐσὺ
μεῖ μὲ σχὼ χιλίων λὼ μενῶν
ἐ πίσταται· καὶ σὺ ὸ κατοικόμαι θῦ
πραθεὶς· οὐκ οἶδας· τί ποιῆσαι ἴγα
σωθεὶς· οἶδας τὰρ λλὰ θέλεις· ὅπῖ
σαω· λυπᾶμενεὶς· καὶ οὐ φοβῆσαι·
ὅπι τὸ προκείμενόν ἐ πολὺ ἔλθωμεν.
λ τοκρῖθεὶς ὸ μοιῖκος προσ τοῦ χῦ ἃ
πεν· λ ἴδαὶ σκαλε οὐ τὰρ τοῦ παρ ἀ τοῦ
μόμου βούλομαι μαθεῖν· ἀ λ ὰ τοῦ ὅμ
τοῦ μόμου σωῖσθαι· λλὰ σὲ οἶδα
ὡς ἴο ὅ τερα τοῦ μόμου δῖδασκόμ τα.
σὺ εἰ πεῖν τί ποιῆσαι· ὅμόμῖ ζε

ὀθ̄ὲ, οὐπε τηὴλει τουρ ΓΓ ἰαμ αὐτοῦ, οὐ
τε τηὴ ἐλεημοσ ὠνημ· ἀλλὰ ἀποαρε
φ ε ται αὐτά, καὶ οὐκ ἀποδέχε ται·
ἀλλὰ μ̈ σεῖ τοῦ ἀμ̄ου ἐχε ι μοῦ καὶ ἀπο
αρέφε ται, ὡ ́ς περ αὐτὸς ἀποαρε
φ ε ται τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πλησίομ αὐτ,
ὃ τοῦ τε ί τοῦ μ̄ὰ· καὶ ὡ ́ς περ οὐ σ̈ ε χω
ρεῖ τοῦ πατ ά σαμ τοῦ ς αὐτοῦ, οὕτω ς
οὐδ ὲ ὀθ̄ὲ σ̈ ε χω ρεῖ αὐτοῦ· ἐαμ καὶ
τηὴ κεφ αρηὴ αὐτοῦ ἐθ̄ κε ιμ κο πῆ
μ αι δ ιὰ τοῦ θ̄ῦ· οὐδ ὲ παρ ὲ αϊ ωαρ ϋπ
ρα δ ικ ιαρ τί α ἐ πᾶσ τῆς, ὡ ς κ ἐ πὶ
κλ τοῦ ρ αποις μ ηση ϊκ α κ ϊ α· κ χω ρί ζ
σ α τοῦ αμ̄ ου αὐτὸ τοῦ θ̄ῦ· κ ζ ευ ρε αμ̄ ε
ὄ ἐ χομ μ ηση ϊκ α κ ϊ αμ· ὁ τ ϊ ε ἀμ̄ αὐτο
θ ά μ ις με τηὴ κ α κ ϊ αμ· οὐ τε ϝ λ ε ως
λ ϊ αι σοι ὠφ ε λη σω· οὐ τε μ ηση σό
σ ϊ ω λ· οὐ τε λε ι τουρ γ ϊ αι· οὐ τε ἐ λε η
μ οσ ύ ναι· οὐ τε ε ὐ χ α ί ρ α ι α· οὐ τε πα
ρ ά κλη σ αις· οὐ λ ὲ ἄ ρ χ ο ις πο ποι σ τὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γρηγόριος.

Ἐαὐτῆ τὴν ψυχὴν ἀπολιμαίνε· οὕτως καὶ
ὑμεῖς ποιήσωμεν· ἀλλήλους φωτίσωμεν
εἰς ἐπιγνῶσιν· ἀκούσας ταῦτα ὁ προφή-
της παρήνεσεν· καὶ βλέπω τοῦ θυμὸν
οὐκ ἀπὸ βαΐ καὶ φιλαυτίαν· ἔλεγον
ἐγὼ αὐτῶν ὁ προφήτης· ἀναβάς ἐπ
κρύξαι τὸν λόγον τοῦτον εὐκό-
λως ἐκλαύσωμεν ταῖς καὶ ὁδύνῃσιν καὶ
μεταμορφώσωμεν προσευχῇ· καὶ ὁ θεὸς ἐπι-
στρέψει τὸν ἑαυτοῦ θυμόν· καὶ ἐγὼ φοβῶ
ὡς ψεύστης· καὶ κατέβη εἰς ἴασσον τὴν
φυτείαν δὲ ὁ προφήτου χῦ· ὃν
φεύτεις προφήτου· ὃν φεύτεις αὐτόν·
τὸν θῦ φεύτεις; οὐκ ἤκουσας ἑτέρου
προφήτου λέγοντος· ὃν πορευθῶ πρὲ
ὠ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου· καὶ ἀπὸ προσώ-
που σου ποῦ φύγω· ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· εἰς τὴν γῆν ἐὰν καταβῶ· ποῦ κῦ
ἐκεῖ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἀλλ' εἰς τὸν
ὠδὴν πορεύομαι φησί· ἀλλ' ἀπὸ τὴν θάλασ-
σ' ἐκεῖ καθ' ἁμαρτίαν ὁδηγεῖ σου· ὡδὴ
σ' ἐποίησε μνησθῆναι προφήτα·

δ' ῥαῒδι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ πορίσματι τῷ
ρορώμενος· εἰς τότε; παρὰ τῶν
θεοκτόμως ἐμπορευόμενος,
ἐφ' ἡπροσάσου τὸ ἔλεος καὶ τ
οἰκτιρμοὶς εἰς τὰς πίστις πέρα
τὰ· πολ' τὰ ἀμορθέρωσωθῆν,
εἰς εἰς ἐπὶ τυσσιν ἀρηθείας ἐλθεῖν·
εἰς προσπῶσας μὲν, οὐδ' ἀμπὸ
μεις δ' ἐμμενεκῶς, τὰς σὰς ἐυερτεσι
ἐπὶ δ' εἰκυύμενος· διδάσκων·
πορακαμῶν· μουθετῶν· ἐπὶ τὶ
μῶν· ἀπτειρῶν· ἐρεξῶν· παιδε
υων· ὡς ἐπλήτων· θεραπεύων·
παντάσων· ἰσόμενος· καὶ διὰ τῆ
χρηστῶν· εἰ δὲ τὰ τοῦ δοκούντων
ἐμαυτίων, τὴν κατέραν σρίαν
πραιτιὰ πευόμ· προὶ δ' ἐτοὶ τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

98

ελεημο(σύναις μᾶλλον μὲ τοῖς χρή
ζουσι πλουτοῦντα· ἀκουσον τὸ
ἀπὸ υλείπομ τοι ἀψευδῶς· ὀφθαλ
μοὶ κλωπτυφλῶν· ποιὸς ἐχολῶν·
καὶ αὐθις ἐγὼ, ἐπιάδω ἀστωεκλαῦ
σα τὸν ἀδελφὸν ἰδὼν ἀμάρτημα·
δοῦ μόμοι διὰ τῶν λόγων· ἄλλα δ'
διὰ τῶν ἔργων ὑπερεπλούτει·
Θησαυροὶ ὅροι εὐποιΐαι τοῖς δὲ
ὁμέροις εὑρισκόμενος· πλὴν ἀρ ἔστι
μάχη· οὐκ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου
μου ἐπιδόμενος, κόλπωκεν ὦ·
ἀπὸ μαχήρας εὐλόγησεν με· ἀπὸ κου
φότητος ἐθερμάνθη
σαν ὦμοι πενήτων· ὡς πιδλ,
ὅπιδιὰ πάντων ἐπλούτει· θησαυ
ρὸς, καὶ διὰ τῶν ἔργων· καὶ διὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπὶ σεμνοῖς τοῖς τόδε αὐτοῦ, λε'
τοσμ· γαῦ ἀπ' ἐμεῦ θῦ· ἐμοῦ ε'
αι καὶ οὐκ ἐμὲ σφᾶς αὐτό· οὕτως
τοῦ εἰ χομὲ σφᾶς μέμομ· καὶ
λέπτιὸ τεωρτος· μῦσομ αὐτὸ ἐμῶ
πτομ μουκεῖρις· καὶ εἰ τοσαῦτα
ἔλκτιὄσα ρέπτις, πτατύωὄπ
σομέαι· τὸπκαθ' ἑαμπτες ἀμφὸ
πτροι ἐμῦσθαμαυτό· καὶμετρή
σαμπτες, ἐυρομχίριαπτεμπτακό
σιαμομμέσματα· καὶπομμα
μαθόμεμοςὸπραττεαπτυπτὴν
ζῆμ ἔωρὸμ μαμεῖμ τὰυπτεμ τα
κόσια· πτεῖσαι οὐκ ἐάχῦσιμ· ἀμμὰ
ζὸρκοις ἔφικτοῖς ὀρκήσας ἐγὼ
τοῦ πραττεαπτυτοῦ, ὃ τοσοῦτω
μικρὸν μαμεῖν, οὐκαὐτὸ δέξα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κηκίβωτος· λέγει κεφάλαιον πρόσφατον· ἀπὸ
σύκου στυπτηρίας· καὶ ἀπὸ κεφαλῆς ὄνου· ὁ
πόσε εἴδους δὲ καὶ ὑόμματα πίομεν ὑγιεῖ
γόμενα ἀπὸ τούτου· ἐ πόρεις μετὰ σύκου μέσον
τῆς κίβωτοῦ· ἀπὸ τοῦ κτηνους τῶν
καθαρῶν· ἐ πόρεις ἀπὸ ἀρσενικὴ θῦλη·
ἀπὸ δὲ τῶν καθαρῶν· δύο δὲ ἀρ
σενικὴ θῦλη· καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν
ὁλοίως· καὶ ἀπὸ τῶν τῶν ἑρπετῶν τῶν θηρίων
τῆς γῆς· καὶ προφάσεις οὐδὲ ἱματρέφειν
αὐτοῦ· ἐ πτὰ ἡμέρων ἐ πόρεις ἀπὸ
ἐ πόρεις ἀπὸ πτηνῶν· τεσσαράκοντα ἡμέρας
ρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· τοὺς ἐξ
λείψει πάσας τὴν δρυμάδα ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς· ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·
ἐ πόρεις ἀπὸ τῶν ὀρνέων τῶν καθαρῶν
λαβὲ αὐτῶν ἑπτὰ ἑπτὰ· καὶ ἐ πτὰ τὰ
ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά· ἕως ἂν ἐ πτὰ
αἱ πτέρυγες τῆς ἀβύσσου· καὶ διακαθάρωσαι
τοὺς οὐρανούς· ἐ πὶ γεώ θησαν· καὶ ἐ πέγνωσε
τὸ σῶμα τῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας
τεσσαράκοντα νύκτας· καὶ ἐ κλείσθη

ὡς μὲ ἀρέσκει ὑποκρίνεσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ
οὐκ ἐχθάνομαι· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐμοῦ
σχέδιον ἔχω μὲν τὴν ψυχήν· διὰ παρὰ
πολλοῖς τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν ἐπὶ τοῦ βίου· ἀλλὰ
οὐκ ἔχω μὲν τὴν ψυχήν· ὁμιλῶ
δὲ καὶ ὑμῖν, οὕτω διακεῖσθαι
πρὸς οὐδὲν ἧττον τὴν τοιαύτην ἀρ
γυρᾶν, οὐκ ἐπιθυμῶ· καίτοι τὴν
χορωνίδα τοῦ ἐπικωμίου, ἐπιλ
αμβάνεσθαι· οἱ καὶ τὰ σάρκα τορεῖς
ὅταν ἔχωσιν ἡδονὰς τοῖς ἀγκάλαις
ἀμελήσαι σῶν ἐχόμενον, περὶ
καθέζομαι· λόγον περιυπαίομαι
κρούω μου· χεῖρας αὐτοῦ περιπῦ
σομαι· σῶν ἡγοῦμαι περὶ τοῦ δὲ
κὴ τοῦ σῶν ἀποιοῦσι· ἀδελφιλοῦσι·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

169

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὸ καὶ ἔλεγεν τοῦ ἰδιώτου κἀμὲ αὐξάνεσθαι
μᾶλλον ἢ ἐμὲ μειοῦσθαι. ἀλλ' ὁ νυμφίος ἐστὶν
ὁ λαβὼν τὴν νύμφην. ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου
ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρᾷ χαίρει διὰ
τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. ἡ οὖν ἐμὴ χαρὰ πεπλή-
ρωται. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνεσθαι ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.
ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ
τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ.
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν.
καὶ ὃ ἑώρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ
τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν
αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀλη-
θής ἐστιν. ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα
τοῦ θεοῦ λαλεῖ. οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν τὸ
πνεῦμα. ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν καὶ πάντα
δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν
υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ
οὐκ ὄψεται ζωήν. ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει
ἐπ' αὐτόν. ὁ οὖν κύριος ὡς ἔγνω ὅτι ἤκουσαν
οἱ φαρισαῖοι ὅτι ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ
καὶ βαπτίζει ἢ ἰωάννης. καίτοιγε ἰησοῦς οὐκ
αὐτὸς ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἀφῆκεν
τὴν ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν γαλιλαίαν.
ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς σαμαρείας.
ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας λεγομένην
συχάρ. πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν ἰακὼβ τῷ
ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ ἰακώβ.
ὁ οὖν ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας
ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὥρα ἦν ὡσεὶ
ἕκτη. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλῆσαι
ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς δός μοι πεῖν.
οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δεῖμα σοι παραρομοῦδ ὀφαγῆς

μιος μέτι ταυ αραυτιώτης, ὅς πρὸς
τὸ φομέυ ιιγπέταχται· μάθρα ἀμεῖ
με τοῦ πρόδρομου· ἰμαιμη καὶ ἀμαι
ρούμενος, δμιοσιέμη τῶν ἀδελεῖ
μη ζιμαύτοῦ· καὶ ἰμαιμη τοῦ ὀχλ
κιμηθεμ τος, τοῦ εἰ χειρήματος κολύ
θῆ· ὅδι θεν ἡμέρ χτο μακροθυμίας ἐ
χωμάπειρομ πέρατος· ὁ μεῦ μεμ
ὁ μοῦ δὲ τοῖς ἀδίκως πάσχουσι κατὰ
λιμπαμόμου θεραπεί αμ καὶ γδλι
μημπῦ ικμόν· ὡσαυταμ ἰκοῦθε
αυτρομ. καὶ παραίμομος ὀρχηστ·ς
μις θὸς πορρωτέρος τῆς ὀρχ
ήσως· φόμος γὰρ. ὁπαμτων φο
μωμέμ ἀτερός τε καὶ ἀδίκως πα
τος ἐ τολμᾶυτο· καὶ ὁ ατ ἐφαμοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὡς καὶ τὴν κόσμου χαρὰν ζητεῖ τὸ ἀγα-
θὸν τῆς πίστεως καὶ ὅσοι ἀγαπῶσι
δὲ βούλεται καὶ μὴ δεῦρο ἐλθεῖν ἐκπίπτειν
τοῦ χοροῦ ἐκείθεν ἐκπίπτειν δὲ τοῦ
δοῦναι καιρὸν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς τοῦ
πέμψαι εἰς ἐλεγχον αὐτῶν εἰς κατὰ χρῆ
σιν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ ἀγαθοῦ ἕνεκεν ἀγα-
πητοὶ προείπαμεν δὲ καὶ μὴ κατὰ μέρος
ὄντες κατὰ μέρος, καὶ τὴν τοῦ λείπειν
ἐκπίπτειν ἐπάγοντες προφητικὸν τρόπον
μαρτύριον ὅτι οὐδὲν ἔλαττον οἱ ἀπο-
λοὶ ἐκπίπτουσι χάριτος ἐκείνης ἀλλὰ
κοῦσαι καὶ οὐκ ἀφελήθησαν μᾶλλον
λέγειν ὅτι ἐκπίπτειν δὲ μὴ προείπαμεν
χρίστους τοὺς σοδομίτας καὶ τὴν τοῦ
ἐκείνην ὡς τοῦ θεοῦ φίλους καὶ τῆς
ἀγίας ἐκείνους γὰρ σοδομίτας
ὡς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἰδοὺ τοὺς εἰς τὴν
τοῦ καὶ τῆς τιμωρίας τοὺς μὲν
τοὺς μὴ δὲ αἰκούειν τοὺς ἀληθεῖς.
διὰ τί δὲ ὅτι οὐ σοδομίτας ἐδόκουν

καὶ παῖς λιμαρτωλός, ἐχει μόνον καὶ σὺ
χώρησιν· ὁδὲ θεὸς καταξιώσει μόσφη
μοι, οὔτε χάμόγα ἐχει οὔτε μόνιδιὸς
λεσὺ χώρησιν· ἐ πιδὴ, κεχωρισμέ
ἐαὶ τοῦ θῦ· ὁ μόσφημος, οὐκ ἔχει
ἐλπίδα σρίας· ὁ λάσφημος, οὐκέ
χει φίλον ἄγιον· οὐκ ἔχαμέροσεισ τὸν
παράδεισον· ὁ μλάσφημος, ἐχθρὸς
τοῦ θῦ ὑπάρχει· ὁ μόσφημος, φεύ
ἐχει τοὺς δαιμόνας· ὁ μόσφημος,
χείρονἐαὶ τοῦ δαιμόνου· οἱ γὰρ δαι
μόνες, τοῦ θῦ ὁ ὐχὶ ὑρίζουσιν· ἀλλὰ
μᾶλλον φοβοῦνται καὶ τρέμουσιν·
καὶ ὁ ποὺ ὄχι ὁμοιάσθη· ἡ ὅ ζωο ποι
ὸς αὐτοῦ ἀρ ἐ, οἱ δαίμονες φίλουσι καὶ
τρέμουσι· οἱ ὑρα ἱοὶ δὲ, τοῦ χῦ ἐαὶ σω
σαν· ἀλλ' ὁὐχὶ ὑρίζουσιν αὐτοῦ, οὐ
δὲ αὐτὰ μάζουσιν· σὺ δὲ χριστιανὸς
ὤν, καὶ εἰς τὸ ὁμοιάσθῆναι τοῦ χῦ μιμητὴς
γί, καὶ σὺ ὑρίζεις αὐτόν;

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξομολογοῦμαι ἐὰρ
οἱ αὐδὲ σιωποὶ πρὸς τοῦδε σώσουσιν
μεσῖται· οἱ ἀκήκοα τοιρήτορες, ὧμ
τὴν ἡμέραν τὴς διαγνώσεως· ἀπερ
χομένων δὲ αὖ τῶν φράσαι, ἦλ
θεν ὑμῖν μῦθος· ὧ τῆς ἀθέρα πεύ
του ὁδῶνος· ὧ τῆς ἀπαραμῦ
θήτου ζημίας· ὧ περθοῦ ἀπόρ
ρητου· ἀπερχομένων δὲ αὖτ
ῶν φράσαι τὸ ἔρεον, ἦλθεν ὑμῖν
φιος· ἦλθεν ἡ προσδοκωμένη χά
ρά· ἦλθε τοῦδε καὶ ὧμ τὸ καὶ χα
ρά· ἦλθε μεσονυκτίου τὸ φῶς·
ἀπήντησαν δὲ ὁμίλοι· σὺν ἦλ
θον τῶν μῦθοι, καὶ ἐχρείαθη ἂν
αὐθύραι· φίπτω τὸ θέαμα τότε
μόλις μου ἐμβυθισθὲν ὄμμα· πρέσω

ϛϛ ἀφ' προσιοι, ὅτι τὸ μὰ πίμπλη
τομ μαρτὸρί πμ ἡ ξιόθηκο μίσο
λαι· ὁμ τως προσιος· καὶ μὰ μὶ ἴ
ομ τὰρ ἐναάασι, τί μομ τὸ τομ θη·
σαυρομ πῆς θεό πη τος· πῶς τὰρ
ὁυ πλοίσιος, πη μ τοῦ κόσ μου λω
η μ καὶ σρ ἰαμ κ πη σόλ μεμος· πῶς
τὰρ ὁυ προσιος ἰωσὴφ, ὁ ὡρομ
λεξά μεμος, τομ πόλ μ τας πρέφον
τα καὶ πα μ τομ δεασο λομ τα· ὁ
ψ ἰας τεμομ μέμ ης· μ τὰρ λοιπὸν
λύσαι ἐμ ἀάδη ὸ τῆς δικαιο (ω ης
κ ριος, ἡ λθεμ ἀ μ ος προσιος τοῦ ω ο
μα ἰωσὴφ ὁ ἀρι μαθαί α ς·
ὃς ἦ μ κρυ πτό μεμος διὰ τὸμ φόβομ
τῶμ ἰουδαί ωμ· ἦ λθε δ ἐ καὶ μικὸ
λιμος ὃ ἐλθὼμ πρὸς τὸμ ἰ μ μυκ τ.

λ̃β΄
ς̂

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς δ' ὑστεραίας τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα
λόγοι εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια· εἰς τὸ πολλῶν βιβλίων
ἁγίων τεσσαρακοστῆς· λόγος πρῶτος·

φθασε καιρὸς, ἢ τοῦ μυστικοῦ ἀνόμασε ἀρχὴ
ἢ καταστάσεως μόρφωσις· ἢ παλαιότητος
ἐγκράτεια· ἢ παμέορτος ἑορτή· καὶ πανη-
γύρεως χαρά· καταπίνω τοῦ πρόσφατου
ἡδονῆς ἡμῖν· τὸν λόγον· σάλπιγξ ἀ-
λάλοις τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ αὐλήματος· τὰ
ἁγίασμα τοῖς φαλμῳδοῦσι· τῶν παρθενίων καὶ
τὴν λαμπρότητα τῶν διαπύρων μαργάρων φωνῶν,
σάλπιγξ ὡς μυστικὴ ἐμβόμησε σάλπιγξ·
εἰς ὑπόμνησιν μέλους ἑορτῆς, τοῦ ψυχοκτόνου·
μηκέτι ἁμαρτήσητε, ἢ πρόφασις τοῦ μὴ χαίρειν·
μηκέτι ἁμαρτήσητε, ἢ τὸ μὴ μαρτύρειν ἄφρο-
σύνης καὶ καύχησις· ὅτι μὴ δώρεον· ἢ μὴ χὴ
τῶν θείων· τῶν δὲ θεῖον φάος τὸ κρύπτειν· τὸ
ῥᾳστώνης ἡμέρα φῶς· τὸ μὴ μαρτύρειν ἀ-
ρετῆς· τοῦ δὲ ἀρετὴ τὸ κρύπτειν· τοῦ
ἐκκλησίας ἢ ὑπεβάτης· τοῦ αὐδεφὶ ἢ

ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝΙΤΟΛΕΙ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κομομάχοις προσκυνῶ, δεξιὰν δίδομαι· θυγατρὶ
ὁμολογοῦσι μέλλω, ποίοις ἑλίσσομαι· ἢ
μήτηρ προσκυνοῦμαι τὴν θεόν, τὴν θεόν,
τὴν δούλην αὐτῆς· τοιαῦτα, τὰς δούλας
αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ βασιλὶς ἡ ἀποστολικὴ διδασκαλί.
ἡμῶν παρελαύνομαι πρὸς τοῦ πεσόντος ἡμῶν· καὶ
ταύτην τὴν παραυτανθήκην παρατίθεμαι
ὑμῖν τέκνα καὶ ἀδελφοί· δεῦτε ἀφ' ὑμῶν οἱ ἐμοὶ
κοῦφος σύνεστε, φυλάξασθαι αὐτὴν ἄτερ τοῦ τε
καὶ ἀδιαφθόρους· λοιπόν, προσέχεσθαι πρὸς ἡ
μᾶς τοῦ τάφου ἡμῶν· ἵνα δόξῃ ἡμῖν ὀκλάσω, ὡ
αὐτοῖς τοῦτο ὁμοίως ἡμῶν, κατὰ λόγον ἄτερ
τήσω· καὶ ἵνα μὴ καταισχυνθῶ μετὰ τῶν
προσδοκώντων ἡμῶν· δεῖ ἵνα συνῶμεν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
τας τοῦ προκειμένου ἀγῶνος ἀπελθόντας
τύχωμεν καὶ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς· ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν
ὡς ἠδύ ἐστι καὶ ἀποθανεῖν κέρδος· (ὡς τὸ πεῖ καὶ τὸ ἀμῶ
πεῖ· μὴν καὶ ἀλλ' καὶ δὲ τοῦτο ἀμῶν τοῦ ἀμῶν, ἀμῶ·

τῆς τῶν τριῶν φάρυ, ἡ καυτὴ χήσις, πε
ἐλεήσαντά με καὶ προσέχειν, δεῦ πρε·
ἀδελφοὶ καὶ πρεσβ· πολλοὺς μακαρίζομεν ἡμᾶς
βίου, οὐκ ὀλιγωρίαν τοῦτο, ἀλλ' ἁγιασθῆναι οὗ μου·
οὐδὲ ταλαιπωρίαν τοῦ ζῆν τὸ κόσμου ὠφελόμενος,
ἀλλὰ πρόθυμοτέρους ἡμᾶς ἄτρεπτα δόσαι ἐφιε'

λείασάψατκαὶ εἰς ξύλα εἰς μύλου·
καὶ ἄλλα πολλὰ ἱερὰ τὸ ποῖον, οὐδεὶ
ἔχει ὁ χριστιανὸς ἀλλὰ τὴν ἁγίαν κυ
ριακήν, καὶ τοὺ περιπατῆσαι· καὶ
ὁ παῦλος οὐκ ἔχει ἄδειαν τοῦ περιπα
τῆσαι, πόσα μᾶλλον ἑρτάζεσθαι· ἀ
κούσατε τί λέγει ὁ μέγας χρυσόστομος·
ὅφωσαν τὴς οἰκουμένης· ὅτι πᾶ
σος ὁς ποιήσει ἔργον τὴν ἁγίαν κυ ξ'
ἐπὶ καταράτος ἐστὶν ὁ ἄγος ἐχθρὸς·
Ὁ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ τὰ πράγματα
αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· καὶ ὁ τις
οὐχ ἁμάζει ἀπὸ ἐμμέσης ὥρας τοῦ
σαββάτου ἕως δευτέρας λέγε πέλαγ
τος τοῦ ἁλίου, οὐκ ἔστι χριστιανός·
ἀλλὰ ἐθνικός· καὶ ἐχθρὸς τοῦ θυ·
Ὁ ὁ μὲ πάδελφοὶ τὸ ἐπὶ καταράτ ο
μος τοῦ ἐθνικοῦ, πῶς τηρῶσι τὸ
σάββατον· ὅτι οὐδὲ ἓν ἔργον ποιοῦ
σι τὴν κυριακήν τοῦ σαββάτου· ζ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1.11
580

καὶ τιθησιμὲ πὶ τὴς ⌈ης, σαρκὶ θῦ
τυμμοῦ· καὶ ὁρᾶται κεί μενος καὶ
τω, ὁ πάμ ταις ελκύσαι ἀμ ω· καὶ
γίμεται πρὸς ιμραχὺ ἀ πμου, λὶ
πάμ τωμ ζωὴ καὶ πμοή· ἐς ὁρᾶται
ἀόμματοι, ὀκτίσαι τὰ πομ ὁ
μματα· καὶ κεῖται ὕπτιοι, κ πὸμ
ἀμάσασις· καὶ μεκροῦται θὶ, ὃ
τοὺμεκροὺ ἀμιαῶμ· ἐς σιγᾶ ἐμᾶ
κὶ, κ τοῦθῦ γόμ ιμρομ πή· καὶ αὶ
ρεται πόραμιμ, ὁ τηγ πμ καὶ πὲ
χωμ δραχί· ἆρα ἂρ ἆρα ὦ ἰ ὼ σπ φ,
ἀιτήσαι καὶ μαθὼμ, ὁ ἰδα ὁ ὲ ἰμμ η
φας; ἆρα προσελθὼμ τῶ ἂρ ὼ ς
καθεμῶ μῖ μ. ὁ ἰδα τίμα ἐιμ ά ασθ;
ἐι ὁ μ τως ὁ ἰδα ὁ ὲ κραπὶς, μ ὼ
σέ τομ αι προ ὁ σ ὶ ος· πῶς γᾶρ καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐτοῦ ἐπὶ τὴν αὐλὴν, καὶ οὐχὶ ἐπὶ
τὴν πύλην; ἆρα ἐφύλαξε τὸν
νόμον τοῦθ' καὶ ἐποίησεν, ὃν κελ-
εύσαντος ἐφύλαξε τὸν λαόν. τὸ αὐτὸ γὰρ
ἐστὶ παθεῖν καὶ ὁ δεῖνα προφήτης
ὁ τάδε εἰβουλήθη σεν αὐτῷ πόλεμον
ἐλθεῖν εἰς αὐτὸν λογισμός, ἵνα
ἀναιρεθῇ τὸν λαὸν αὐτοῦ. λέγει
ἀρχιστρατηγῶ αὐτοῦ· θέλω
ἵνα στρατεύσωμεν τὸν λαὸν τοῦ δεῖνα· ἵνα
μάθωμεν, πόσους στρατιώτας ἔχω
μεν, καὶ πόσους γεωργούς· καὶ αὐτὸ
ἀριθεὶς ὁ στρατηγός, λέγει πρὸς τὸν
δεῖνα· οὐδέπω ἀσσον τοῦτο ποιήσω·
διότι μετέστρεψεν ἐμὲ ὁ δεῖνα
ἐπὶ καταφάσεως πρὸς ὁ ἀριθμήσας
λαὸν κῦ· καὶ οὐκ ἐκόσμησεν ὁ δεῖνα τὸν
νόμον κῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξεν· καὶ ἀπο
κτήσασθε ἕτερον νόμον· ἤρξατο στρατεύ
σαι τὸν λαόν· καὶ ὠργίσθη κς· καὶ παρα
θεὶς αὐτὸν εἶπε τῷ νόμῳ αὐτοῦ, λέ
γων τῷ δεῖνα· ἐπαρώρυξας κῷ τὸν

ΡΜΔ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

8

2401

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τῆς θυσίας τοῦ ἀβελ· ὀρθριώτερον τοῦ ὁμοίου.
Δηλοῖ μὲν οὖν τὸ εἰρημένον ὅτι εὐπροσδεκτοτέρα
δὲ ἐγένετο αὐτοῦ θυσία· ὅθεν εἰκὸς τοῦ καὶ ὀρθριώτερον προ
σενεγκεῖν· τοῦτέστιν ὀψὲ μετὰ τὴν θυσίαν
αὐτοῦ οὐκ ἐβάδισεν ὀρθριος· ἀλλὰ
κατὰ θεὸν περιέστρεφε τὴν ψυχήν· διὸ
οὐκ ὀρθοῦς προσενέβλεπε τὸ δῶρον
αὐτῷ ἐπὶ τῇ θυσίᾳ· λέγομεν δὲ
τὸ ἀδύτερον· καθὸ στερεόταται
αἱ τῶν βραδέων κινήσεις· ἐκτοῦτο καὶ
λαοὺς ἐρημίτας· λέγεται·
ὅτι τοῖς δώροις αὐτοῦ· τοῦτέστιν
τοῦ ἐπενεγκόντος ἐζώωσεν καὶ αὐτὸς
προσεγένετο· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρί
σεως· ὅτι τοῦτο ἐδήλωσε· τὸ δὲ
ἐλέχθη· τοιοῦτος προφητικὸς
τύπος ὁ Ἐνὼχ· ὅταν τοιοῦτος γένηται
τοῦ παντὸς· ἢ ἔλεγχος σωτῆρος· βλέπεται
καὶ πῶς τῇ δ΄ ἀφ᾽ οὗ ἢ ἐζάδικεν·
ἀλλ᾽ οὐ καὶ ἔλεγχος καὶ ἡ ἡμέρα· τοῦ
δ΄ καὶ προσδεκτοῦ ἡμέρα τοῦ

ρλδ΄.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἰυπρίπειαν
σου δίκαιον σου· σὺ αὐλοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου
δυνάμει· ϗ ὁ προφήτης Δαβίδ· κε ἠγάπησα ὡραιότη-
τα οἴκου σου ϗ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ϗ πάλιν· ἐξελεξά-
μην παραρριπίδιοσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θυ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν
σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν· ϗ πάλιν· ἐπιποθεῖ ϗ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυ· ὅθεν ὅτι ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄλλος παράδεισος,
πλὴν τῆς τοῦ θυ ἐκκλησίας· ϗ διὰ τοῦτο ἀφίξῃ πᾶς χριστιανὸς δίκαιος
ϗ ἁμαρτωλὸς βίᾳ εἰς μέλι παρρᾶς ἀρετῶν εἰς δὲ τὸν τοῦ θυ ἐκκλησίαν·
ἐκεῖ ἀκούσῃ λόγον θυ· ἐκεῖ ἐκεῖ βίος ἅγιον· ἐκεῖ φωτίζεσθαι ϗ ἀρτάζεται
ἡ ψυχὴ εἰς τὸ σῶμα· ϗ καθαρίζεσθαι ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτὸ ϗ ἁγια-
σμένος τοῦ θυ· ὁ δὲ μισῶν ϗ ἀποστρεφόμενος ἔστιν ἐκκλησίαν
ἀκὲ λόγον θυ ἀκούειν· οὐδὲ βίον ἅγιον· ἀλλὰ οὐδὲ ἰσχύρις παντελῶς
πῶς πιστὸς ϗ ὀλίγον τὸ καὶ ὀλίγον, ἐξεμέτησε ἀπὸ τοῦ θείου, ϗ ὑπο-
καταφεύγεσθαι παίγνιον τῶν δαιμόνων· ϗ λοιπὸν ζέφυρ αὐτὸν γρήγορον
οἱ δαίμονες, ὡς τὴν ἀνίμων ὑφαντὸν· ϗ γίνεται βάρβαρος καὶ
ἀναίσθητος· ζῶν ἄγριον καὶ ξύλον ἀσυγκίνητον· ϗ λόγε δε-
σμεύη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῇ· τῇ· ε

ιβ· τῇ· ε· λόγος διδασκαλικὸς
εἰς τὴν τοῦ κυρίου προφήτου
Ἠρὶ τοῦ ἀμπελῶνος οὗ ἐφύτευσε
κύριος ·

λαμβάνει χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐ
λαμβάνουσι φωτισμὸν τοῦ πνεύματος
τιμίου σκήνωμα, ὁ τιμίος καὶ ζωοποιὸς
σταυρός· ἵδρυλοι τοῦ καιροὶ ὡς πρόσδεκτος,
ἵ δοὺ καιρὸς σωτηρίας· ἀναθώμεθα
τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα
τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· ὡς ἡμέραν εὐ
φημήσωμεν· τὰ ἀφίσματα· γαστρὶ καὶ
πότοις καὶ κοίταις· ἔριδι καὶ
ζήλῳ· ὃν τάχυνε κύριος ἐν τάχει·
ἐν ὑπομονῇ γὰρ ἡμῶν κατορθοῦται·
καὶ ἐν ἀναθύσει· καὶ ὅσοι σωθήσονται·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φαυτοπρὸ πτεαὐτὸρ ωμ|ωμψιῶν ψ|τικὲ
οἰκίας· δόμος ἐστί· καὶ ποσὲ οἶδας
τὸ πνεῦμα· ποίοις ὀφθαλμοῖς
ἐθιάσω αὐτό· ποσὲ καὶ ἡ φαπτ
παρὰ ρωμαιῶν τὸ πνεῦμα·
ἱερὸς ἐστί, ὅμοιος πάντων τῶν
τῆς οἰκίας· ὅτι καὶ σὲ περιελαμ
μαγερὴ οἰκία· εἶδε καὶ ἐξω ἦν,
ποῦ εὕρε πεστὰ ἐσω χάρομεν·
εἶδε καὶ πῦρ ἐστί, δ εἰς ορὸς τῖς ἐστ·
καὶ μὴ χρῆσαι πίζουσι ἀπόυμορ
φὴν· τοῦ μ̄ὼ ρου φησὶ καὶ τ
ἰυταυτέρωμου, ἐθιόμητων πρὸς
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τῶν πρεσυτε
ρω· μέτε ποῦς πόσης σῦμφω
καὶ σοφίας τε πληρωμένους ἡμ
ὅμως χαρίσασθαι· καὶ ποῦς ἡσφα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

(6)

ἀπωλείας ἡμῶν· τοῦ κρόσσοδιαβολ-
τοῦ κρὸς καὶ ἡ ἀμαρτία· ἀλλ' ἐγὼ κα-
σωτὴρ ὁ τοῦ θυμοῦ· ἵ Διὸ τὸ σῶμα
μὸς καὶ τὸ πρὸς ἀκῶν ἀρμα ζεται ἡμῶν· ἵνα
φωμεν οὖν πρὸς ἀλλήλους ὅτι καιρὸς
ἀποθνήσκειν τῷ κόσμῳ τούτῳ· καὶ τοῦτο
ἀπελθόντες ἐκεῖ· ἀλλ' εἰ θὰ μὴ κατὰ
κρῖναι καὶ βδελύκτους τῷ βλασφημεῖν·
ὅτι ὁ κόσμος οὐ χρῄζει· καὶ ὡς περ
τι σκοινισθῆ καὶ θεάσηται ὁ μαρ, καὶ ἀρ ὑ
τησάσας ἀπολέσθαι· οὕτως καὶ ἡ
μᾶς ἀφ ἁψήσεται ὁ κόσμος τοῦ
Σὸ λος ὁ χρόνος τῆς ζωῆς ἡμῶν·
Σ τὶ γὰρ ὡφελήσει αὐτὸν ἐὰν κε
δήσει τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντὶ
λάγματος τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ὁ κ ἄ ζ ι ο ς
ὁ κόσμος ὡς περὶ μιᾶς ψυχῆς ἀνθρώπου·
βασιλεὺς ὡς ἄρχει τοῦ κόσμου ὅλ·
ἐν ἀρχῇ ἐδόξαζε θεός· ἀμήν· ἀλληλ
ω ης· τὸ μεταξὺ τοῦτο· θάνατος μὴ
ζ· εἰς ὡς ἔτος· καὶ τὸ θανάτῳ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ ἐδιλιῶν καὶ πρῶτος δὲ λέγει.
τοῦ εἰσιέναι τὰ ἐλέειν σου τὰ ἁρχαῖα κε.
ἀ ὅμοσας δὲ τῷ δούλῳ σου. καὶ ὅτι
χωσκαμήλοις ἐν ἀγγαρείᾳ τοῦ ἀθίος
Ὁ φίλος τοῦ κυ. ὁ γὰρ καλοῦμενος
αὐτοῦ ἐστὶ καλλιπρόσωπος. ὅτι ὁ αἰτῶν
χρήσεως καὶ μὴ ὁ γὰρ τοῦ κόσμου ἐστὶν ἐ
μὴ δεόμενος τοῦ μὴ πρὸς τὸν σὸν χρό
νον ἐλεᾶ ὁ γὰρ ὅτι καὶ μὴ ὁ γὰρ τοῦ κόσμου
ἐστὶ, τοῦτο κλαύσεις ὁ κς. τοῦ μὴ πολλῶν
εὐχῶν χρείαν. ὁ γὰρ τοιοῦτος ἐστὶ
εἰς τέλος τοῦ ἁγίου τούτου. Διὰ
τοῦτο ὁ κς ἐλεᾶ ὁ γὰρ τοῦ ἁγίου ἀγγελικῆ.
τρέχει ταῦτα ὁ τὸν οὐρανὸν ἀστεροποιῶν
ὁ ἀλόχος κωλῦσαι ἔρχεται. ἐκεῖνο
δὲ μὴ γένοιτο ἔρχεται, ὅτι εἶπεν ἀπὸ οἴκου δε
σπότης τοῖς ἀφύλαχτος κλέπτης
ἔρχεται, ἐπὶ τρέχει σε αὐτὴ καὶ οὐκ ἀλ
ἐὰν δὲ τὸ ἔρχεσθαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ τ.
Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι.
ὅτι ἧ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
ἔρχεται· ἐδείχθη γὰρ τοῦ μὴ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οἰμηται, ἐμμενῶ ἃ πρόσθεν
πρὸς δεκμ, τῶν αρῶ παρέδωκαμ.
ὁδὶ πρὸς αὐτοὺς φησὶ πρὸς αὐτούς.
Εἰ ποιήσω ἐμ τοῖς ἐμοῖς μεσῳ
μεσῳ· οἱ δὲ πρὸς αὐτόμ· φρῶσομ
αὐτόμ· ἡρμήσαμ τὸ πλῶμ μεσομ
χείαμ τοῦ χῦ, καὶ πεφριδδόθηα
πρῶ τῶμ ἐμαυτῶμ ἀρχί· ὅπῃ δὴ
μῶσομ ὁμείχαμ· πρὸς τὸ μὴ γεμέ-
αὐτῶ ἐπὶ τοῦ φρῶῦ ἁλῶαι.
Σ ὁ ζος, καὶ χορίῶμ· καὶ χάλα
μῶ ἐπὶ τὸ στόμ αὐτοῦ πλῶμ κεφαλ·
ἀμφιεννύθι δὲ ἀποδόμενος ὁ προφή-
τῆμ πρὸς τοὺς ἀδικοῦμ τας χριστοῦ
θλῖψιμ· ὃ γὰρ μέλλω ἀποκριᾶ καὶ δὴ
ἑτέρῳ μελλέμῃ· πάῦτα κῶ ἀμτα
ποδίδωται· τῶ θρέψαμτί σε μὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὑμῶν ἐξέπεσεν· καὶ τὸ μὰ δαμὲ ἐκ τ
παραδείσου ἐξώρισεν· διὰ τοῦτο
διδασκαλικὸς ἐστὶ τοῖς ἑαυτοῦ μαθη
ταῖς τῶν τῆς μητρὸς ὑπὸ τοῦ λέ·
οὐδὲ μητέρων φησὶν· ἀλλὰ τοῦ
τῶν πεφιλλιῶν καὶ τὸ πρόσωπον
σου μὴ ἴδω· ὁ πως μὴ φανεὶς τοῖς
ἀμοίρμητεύων· ἀλλὰ τῷ πρόσωπῳ
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ παρ' σου ὡμέ πων
σεν τῷ κρυπτῷ· αὐτὸ δώσει σοι ἐν
τῷ φανερῷ· ἀρχιέρρασεν γὰρ τοῦ
διδασκάλου τὸ παράγγελμα· μὴ
μομιμῆσθαι φιλοχρηματεύοντας
τῶν αἱρετικῶν τῶν πεφιλλιῶν ἀλλὰ φεύγειν
προσπλάσσεσθαι· ἢ ὕδωρ προσκα
ρον καὶ ἀναθὴν τὸν τὸ πρόσωπον μὴ
πλεσθαι· ἀλλὰ ἀλεῖφεσθαι πεφιλλῶ
ἐλαίῳ ἀναύφῳ· καὶ μὴ πλεσθαι προ
σωπον· προσφιλοπλοχείαν αὐτῶν
δείκνυσι· καὶ μετὰ μοίας· εἰσπήγνυσι
ἀλλήλαις μέν· τῶν ἐλεημοσυνῶν· μὴ
μανθάνε· τῆς μετὰ μοίας τοῦ δαίμονος·

690

μεσόδ ἡμῶν τὴν ζωὴν θέσθαι, μικρὸν πρὸ πάσης·
μέρας καὶ νυκτὸς ἄχρι τοῦ παρόντος αἰῶνος·
ἵνα καὶ τῷ θανάτῳ πλησθῶμεν· ὡς δὲ
ἡμᾶς τοὺς ἐν Χριστῷ δεῖ μὴ σχίσμα εἶναι, καὶ πρὸς
τὴν ἡμῶν τοῖς πρὸ ἡμῶν καὶ ἀδελφοῖς ἡμῶν· ὡς
τὴν ἑνότητα πολλῆς, καὶ προσοχθῶς ἐ
τοιμασίας καρδίας ἀλλούμεν ἀμφιμόσκο
μὴν τῆς ἱερείας τοῦ καταυκλισμοῦ· ἐν
κυρίῳ ἀγγελίοις λόγος· ὡς πρέσβυται ἡ
μέρας τοῦ μῶσε, ἥσθιον, ἔπινον· ἐγάμουν·
ἠγόραζον· ἐπώλουν· ἐφύτευον· ἐπέκτηνο
καταυκλισμός· οὗτος ἐν τῇ παρουσίᾳ
τοῦ γὰρ οὗτος ἀνθρώπου ἔσται· ἐν ταύταις μαίζομεν
τοῦ ἡμῖν καὶ τοῦ, πρὸς ἀμελητὴν τὸν διέκμβ,
οὐχὶ μᾶλλον ἐμφοροῦν καὶ ἐμπρομοῦν ἐπὶ
χον· σκοπῶμεν· μὴ ὅπερ καὶ τηγορῶμεν,
λάθωμεν ἡμᾶς ἐν τούτοις ὑχόμενοι· ἡδονὴ
χὶ μᾶλλον τὸς καταυσκλάζεσθαι, ἢ διὲ καὶ τὸ ἐ
τῶν ἀμαρτλεουμένη· ἀλλὰ καὶ δὲ καὶ τὴν ἡ
μέρα, ὁ ταφροσόρατος πεπλεσμένος, ὡς
ὁμῶς δύσαι μόμεν· ἡδη καὶ δὲ καὶ τὴν, ὁ θάνα
τος ἐν ἐρείπται σὺν ἐκάστου τῶν ἀδελφῶν
λιμῶν ἀπόμπος· τῶν μὲν κῶσε, μᾶλλον τὸ ἐν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σκοίνοι

Σὲ χαράκωσεν ἀλλοτρίως· ὀχύρωμα
Σ' ἔπηξε φύτας εἰς αὐτοὺς ἀπείλημ·
ὃν ἀὐτοὺς ἐμέλλεν ὄντως ποιήσας κἀκεῖ
νην· ἐκοίμησεν δὲ ποιήσας κάκωθεν.
Διὰ τοῦτο φησὶν ὁ κύριος τοῦ προφή
του· ἰδοὺ ἐγὼ μέφομαι τὴν ἐκ τοῦ θυ
μοῦ μου· λέγει ὁ παντοκράτωρ·
Σκρίψατε ἀμπελῶνα μου καὶ τροῦ ἀμ
πελοῦργόν μου· ἵνα τί χρείαν ἔχωμεν
εἰς αὐτὸν καὶ οὐχὶ ποιήσω· Διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν· ἀποστῶ ἀπὸ τοῦ ἀμπελῶ
νός μου· ἀφελῶ τὸν φραγμόν μου·
ἵνα γένωμαι εἰς διαρπαγήν· καὶ καθελῶ τὸν
τοῖχον αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι εἰς κατα
πάτημα·
Σάμοὶ δὲ τοῖς ἀμπελῶσιν καὶ
μὴ τιμῶσι· οὐδὲ ὑμνοῦσι φῶ· καὶ ἀμὴ
χανοῦσι εἰς αὐτοὺς ὡσὰν χόρτον ἀγαθόν·
Σταὶς γὲ φύσεις εἰ τὸ ἐλοῦμα τοῦ ἀμπε
λῶνος· ἐστὶν ἀνὴρ Ἰούδα· καὶ ἄνδρες
ἐμεῖναι ἐν ποιήσαι φῶ· ἐποίησα
δὲ ἀνομίαν· καὶ οὐ δικαιοσύνην·
Σἀλλὰ κραυγήν·
Σοὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν οἰκίᾳ
καὶ ἀγρὸν ἀγρῷ ἐγγίζοντες· ἕως οὗ
ἐκλείπῃ τόπος· καὶ κατοικισθήσεσθε
μόνοι ἐν μέσῳ τῆς γῆς·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μείας ἐλευθερωθέντων καὶ κρι
τοῦ· ὑπὸ τῶν πραφέντων πα
τοῦ, ὀξοπαθέντος· ὑπὸ τῶν
μαθητῶν, καταλειφθέντος· ἀπ
τῆς περὶ ἀποστερηθέντος· ὑπὲρ με
κροῦ ὢν πειράπεδων πω, ἐπὶ ξύλ
κρεμαμένου· οὐ γὰρ πέρεται τοῦ.
ὑπὲρ ἐπὶ τῆς· οὐ φίρεσι τίμιω·
οὐ μαθητής· οὐ συγγενής· οὐκ ἐν
ταφιακή· ἀμίαντος μόνος τοῦ
μόνου μονογενὴς εἰκοσιμοθ̄ς, ς'
ἄλλος οὐδείς· τοῦτον ὑπὸ ἰω̄σὴφ
προὶ πειράσου εἰρημένων, ἐκ
λειστὸν πειράπεδον θῆναι αὐτ
τὸ παμάσιον σῶμα τοῦ ἰ̄υ· καὶ ἐλ
θὼν ἐπὶ τὸν τοῦ πολοθᾶ τόπον,
κλθεὶν ἐν σορὶ ἀπὸ τοῦ ξύλ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πρὸς δὲ αὖ ὡμιομπαίχαι ἀφορῶσαι· ὃ γὰρ παῖς
χαῖρον, εἰ καὶ μέγαι καὶ σεβαύμιον, ἀμμέ
ὡς οἱ πρέσβεις μεσιμβριανοὶ ἐόντες, τύπος βάτις με
κἀμοὶ τοῦ παύχαι· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ παίχαμί αι ἡ
μέραι· καὶ παρέχεται· ἐκάμοδε ἀδιάδοχομ
βάτι τὸ παύχαι· ἔνθα δὲ πέδραι, ὅδ' ὡμὴ ἐλύ
πη καὶ τεμαγμός· ἔνθα χαρὰ καὶ ἀφροσύνη·
ἔνθα γραμμίαις ἀὶ ὡμιος· ἔνθα ἡ ἡχος ἐσεται ζόν·
καὶ φασὶ τὸ ἀϊδιότητος εἶαι· ὅ πουτὸ μαλιάφιον
ἄριστον χῦ· ἡ πλήθος αὖ τρεῖς αὐτὸ μὲν ἀὶ ὡμι
ἀλλαῖς· ἔν τὸ καὶ μοὶ μὲ πόμεθ· περὶ οὖν ἔφη ὁ χς·
ὃς μὴ πίῃ ἀὐτὸ ἀπάρξηται ἐκ τοῦ γεμμήματος τῆς ἀ
μπέλου τούτου, ἕως ἂν αὐτὸ πίω καὶ μὸ μεθ'
ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πρός μου· περὶ τοῦ
τῶν τῆς ἡμέρας μέμφομαι ἀπαιέφη εἰς ὁ ὡς ὡς,
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἔφη· πορεύομαι ἑτοιμά
σαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ ἑτοιμάσω
μεν ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψο
μαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ,
καὶ ὑμεῖς ἦτε· ἔν ὅπου εἶα ὑπάγω, οἶδατε·
ἔν τὴν ὁδὸν οἴδατε· καὶ ἑτέρα θεμ πάλιν· οὐ
κέτι τὴν ἡμέραν πιόσεσθε ὑμεῖς, ὁπόταν αὐτῷ
πρίμους καὶ ὑμεῖς, ἐν ἐμοί· κἀγὼ, ἐν ὑμῖν· ἵ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συγκέκρεισαι τοὺς ὁμοίους κέκρι
μαι καὶ κατέμικα θάψαι τε σοὶ
προσδεξάμεθα σοὶ τὴν ἴσην εἰς
τὰ ἴδια ἥλθες μακρόθυμε, ἐς
οἰ ἴδιοι οὐ παρεράμομεν· ἐπὶ
τῆς ὠφθης καὶ ἀγοίσω μετὰ
φησάορατε, καὶ τὴν ἐπισκοπ
σοὺ ἀπεσειόμεθα· ἐμ τοραῖς
θεορέκτοις ἡμᾶς καταπο χύ
ρωσαι, καὶ πρὸς τάυτας ἀφὴ
μιάσαμεν· τὸ τίμιόν σου σῶμα
ἐς τὸ θεόρρυτον γᾶ μελ, ἐς ευρῶσ
ἐς πόσιν πορέθη καὶ, καὶ ἡμεῖς
μεμορῖε μέγαις ψυχαῖς ἐς χέιρ
σι καὶ τεσσαρσι μέγοις, παῖπάλα
θεκαάπαγάπτηρυθριάσαμεν
ποδέχεσθαι· αὐτοὶ δ' ἔφιμάμε

μαὶ θϋγατέρας· καὶ τοὺς αἰχμαλώτους.
οἱ δὲ οὐκ ἤθελον· καὶ δὲ ἐξ ἰσαυτρϊαὶ ἦλθον
εἰς τὸν πόλεμον· καὶ ἐν βουλῇ θησεὺς
αὐτοῦ μὲν αἰχμαλώτους τῶν πόλεων τῆς αὐλῆς
τοῦ οἴκου· καὶ οὐκ ἐφείλετο τῶν
μὴ κε· καὶ αὐ φαρσαλίους τοὺς ἐκ
ροὶ λαῶν· οἱ δὲ φασὶ προσιέναι· ἐάσομεν
λαοὺς αὐτοὺς εἰδέναι ἐχθροὺς ὄντας
αὐτοῖς· λαοὺς δὲ τῶν πόλεων, φρόνα
τοὺς δὲ ἦλθεν ἀπὸ τῶν· καὶ κατὰ φλεξ
αὐτοῦ· ἰδομενεὺς λαὸν παράδοξον θαῦ
μα· πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ λάζε
ται παρὰ μοῖραι· ταῦτα δὲ
κύσας λαὸν ἐν ἀσουδῇ πολλὺ ἐπὶ σάξ
τοὺς ὁμοίους, ἔλαβεν καὶ ἀρ τον καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λέφη τι τοῖς αἰροῖς τὰ πάρα πτῶ μαι τὰ ὑμῖν
τὰ αὐτοῦ μ, οὐδ ἐὸν πῦρ τι μαι ῥοώδιος
λέφη σι τὰ πάρα πτῶ μαι τὰ ὑμῖν
ἡ κοίσατε πτίλειπτι ἐχεῖν ον τὸ ἐυλοτη
μέν ομαό μα καὶ ἀψευδέ ες λοι πον.
ωμέ πτε πτὴν φοωνὴν ἐκείνην λέ
πόφασιν ὅτι ἐὰν μὴ σύν χωρήσης
τοῦ πτα ύσαι τοί σοι. μὴ ἔχεις πάν
τελῶς θάρρος ἵνα σου σύν χωρήσει ο
θ̄ς̄. λοι πὸν τί ωούλεσαι ἐλεει νέ αὐ τι
τί ἀν ἀμέ μνεις. ἕως πότου ποιεῖς ἀ
γάπην καὶ σύν χώρησιν μετοῦ ἀδελ
φόν σου καὶ τεί τομα. οὐ φοωεῖσαι ἐ
λεει νέ αὐ τι, μὴ πως ἐλθη ἐξέ φνης ὁ
θάνατος καὶ ἁρ πάσῃ σαι, καὶ πορεύ
θεις ἀς τὴν κόμασίν; καὶ πῖς τι λῦ
τρώσει τῆς αἰωνίας ζωῆς τῆς φο
βερᾶς. οὐδεὶς. οὔτε πνρ. οὔτε μνρ.
οὔτε ἀδελφοί. οὐ κἀδελφή. οὔτε γο̈ί.
οὔτε θυγάτηρ. καὶ οὐαὶ οἱ πολλαί πωρε

λέ.

μὴ φείδεσθαι μηδὲ ἐλεεῖν αὐ-
τὸν ἀλλ' ὅσα μὲν ἔχει τι ἴχνος τῆς ψυ-
χῆς πρὸς τὸ σῶμα· οὕτω διακεῖσθαι
καὶ ἐνδιδόναι αὐτὸ τοῖς ἰδίοις· ἅτε
γνησίως ἐαυτῇ· καὶ τελεστέον τὴν ἀφε-
(~) ὁμοίως λέθη· καὶ μὴ χορηστέον τοῖς οἰκεί-
(~) οις μόνον· καὶ ἐκποιστέον τοῖς μισθοῦ
λήμασι τοῖς ὑποπτικοῖς· ἀρκεῖσθαι τοῖς
ἑαυτοῦ· ὅτε καὶ τοῦ ἰδίου μισθοῦ, πρόσοδον
κατὰ κακίαν τε πεμπομένου, καὶ τὴν με-
τοῦ ποιουμένου ἀβλάβη, ὅσα περὶ ψυχὰς
διορθοῦσθαι· οἷον τὸ προσκρούσαντος,
ἀρκεῖσθαι ἑαυτοῦ σοφοῦ βοηθοῦντος· καὶ τὸ
καὶ δίκαιος ἀρκεῖσθαι ἑαυτοῦ δίκαιον
δικαίως ποιήσαντος, καὶ τοιήσαντος ἀπο-
παύσασθαι ἁμαρτίας· ἀρκεῖσθαι τοῖς ἑαυτοῦ·
ὅσα δὲ φθορᾶς τοῦ χοῦ· καὶ ἵνα μὴ
μισῶσι μηδ' ὅτιοῦν ἄκριτον βρέφος καὶ τὸ
γοῦν καὶ ὀνειδίσωσιν ἀπορρεῖσθαι·
προσέθεικε, καὶ ἀρκεῖσθαι τοῦ πρώτου
τῷ δικαίῳ· μέχρι πόσου, οὐ μέχρι ἂν δοκῇ
ἀγαθοῦ εἶναι τοῦτο δίκαιον· καὶ τοῦτο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σει ποτε τοις καταξιοι αμε πού μ
τιμᾶς γόμμ αι ας ε χει μ ι καὶ πρι σσολ
μι ου ψυχῆς τοῖς ἀκρο αταῖς δι μ
γι σσεσθαι. τοσοσαμ γαρ ἀμῖ ι μ μ σο
φι αμ ὑπερ μαι μ ει, τα τούτου κα
τορθώ ματα καὶ πᾶσαν ὑπερ μα
λλει αῦ ι μ μ ας φαμ η φορί αμ, τα
τούτου πολ λαὶς μαστα. οὐ κοῖ ω,
ἀλλ ε ι κῖ ε πι δεό μεθα τλω τῆς,
ἵ μα ἀ κροις ως ε ι πεῖ μ δακ τύλοις
ε φαπ τό μεθ ι ουδ ε κῖ ε
χει μ ι, ὃ μου καὶ τῶν ε κκλη
σι αμ πρ ω σω μεν. μό μοι γαρ ε
αμ ε ταῖ χειρ ω σω μεν ἀ ναδ αι τὰ
ἀσ ε ι ου ι ως, καὶ μι κρ οῦ ἀπο
δι α σολ εύ σω μεν. εὐθὺ τῆς λό γο
δι ας τοῦ μυ ρου η ε κκλη σι α σπλη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

489

τρυ ὁμωμθῶ· ἀρρὰ καὶ τηὲκμε
χρῶμ αὐτοῦ αμαστεμμήσειχ̄ε, με
τα τεσσαράχοντα ἡμέρας, ἀμπλ
θεμεὶς τηὶγαμωιλλῆμ· ὁθεμοὐκὲ
χωρίοθη· εἰς τὰ ὁμ τοι ἀἰτια τοῦμ
ἀἰτίωμ ὅς προ τοὺ τοχοι ἀἴφθαρ
τοι ἐχμ ἐχρωῦμ· καὶ προσήταιτε
τῶθῶ καὶ πρὶ, ὡς δὸ ὁ ἀμώμους
τρυτό μας, τηὶμ ψυχὴμ καὶ σάρκα
τηὶμ ἡμετέραμ· ὃμ καὶ ὑπεδέξα
το ὡς ὁσυμεωμῆς, ὁπαμαιος τῆ
λἡμεροῦμθ̄, ὡς ἐμ ἀτκάραις, ἐμὶ
λἰοις χόλποις ἀπερίτρἀπτοις·
εἰδ ἐθυμῖκῶς ταῦτα λἀμβάνουσι
λχούεις, χαὶ πορῶσι σου αἱ α'
λυποισφραγῖδες τοῦδεσποτικ
τῆς ἀμαγμήσεως χῦμμήσαι.

προς πάτημα· το φως αμελλα
λόμερος περιμένημα· ότι τα
ζωμ ὕσωρ ως απο ὑδατος, ἀκαν
θιμομ περιτίθεται φαμομ· εφ ὑ
δασι την θερμομ την κάτω μερι
θουσαν, χρόι πάτημα τοῦ αρ ̄ω
ἀπηωρημα· περι ὸὺ φησὶ μοθε
κτόρος προφήτης· που πορευ
θω ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου· ἢ που φεύ
ξομαι ἀπὸ τοῦ προσώπου σου·
ἐαμ ἀναβω εις τον ουρανόν, συ ἐκεῖ
εἶ· ἐαμ καταβω εις τον ἄδην,
πάρει· ἐαμ καταπτερυγίσω αμαζάμοι
μι τὰς πτέρυγας, και της θαλάσ ̄ης
κατασκηνώσω τα ἔσχατα, ἐκεῖ
καθέξει με και ὁδηγήσει με ὁ μα
χίρ μου· μεμνημένοι συν χρόνται

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

αἱ μαρτὶ μαύτου γ᾽ μεσ᾽ γ᾽ καὶ οὔμπα
θήσθ καὶ ἡμῦ ὄχ᾽ ὡς περιέχειγος· καὶ ὁ
βούλεται κε παιδεύσαι ἡμᾶς, συμπα
θήσει νῦ ἡδὶ αὐτῆς μεγαλοίας καὶ τῆς
γηστείας· ἣν δέομαι κῶ τοῦ θ᾽ ὁ πος
τῦ χαύμου τῆς μερίδος τοῦ γ᾽ σοχ᾽ ομόγ᾽ ου γ᾽,
ὁμ χ᾽ ἰῦ τοῦ κῶ ἡμεσ᾽ γ᾽· ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶ γας τοῦ γ᾽ αἰῶ γος γαὶ ἡμεν·

ἡ δ᾽ ἡ ἐ· Βδομάδος· ὁσιομάρτυρος
λαικλείτου μεγαλομόγ᾽ λ·
ἰ τοῦ σοφ᾽ γ᾽ του καυλοῦ σδίαν τῆ ζωῆ μομγοιᾶ
γ᾽ ἰ οικαὶ θεο φόροι πρ᾽ς· ἐ παιζαμῆ μῦ γ᾽
ἐν τῇ ἁγί᾽ αὐ ταύτῃ καὶ ψῦχο φελῆ πεσσαρα
κοστῇ ψαλλῆ γ᾽ καὶ ὑμνῆ μῦ γ᾽ τοῦ μεγάλ᾽ γ᾽
χλωσόγ᾽ αυ κατὰ τὰ ὡσὴ μερο γ᾽ ἡμερῶν·
διᾶ παγ τοιαύτῃ ν· ἐ πειδὴ πολλὰς
σδίας φόρους ὁδυ᾽ πῶ μεθα γοίας ἐδὴ
δαζ ὠ μεθ᾽ μᾶς· σ᾽ ὅσους δὲ ἐγερτεῖ᾽ γηστείαν
τῶ σοβῆ γ᾽ μεθ᾽ γαὐτῆς τοὺ πεῖ γασ᾽ τεσσ᾽ σποι
ῆσαι· ὁμοίως καὶ ἡ προσαγ᾽ κοινῶ νεζ
γ᾽ μοβῆ γ᾽ τὴ ἐλεημοσυνῆ· πολλαὶ κ᾽ αὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ω κβ'. κγ'. βδομηκ.

κδ'. κγ'. βδομηκόντο: ὁποσ-
δοσοῦν ἐπερώτησε ταγούας:
Ἀ Γεώδης ποιητὴν θεσπεσίων πο
λεμον καὶ γίκην, ποδαλεμονιδῆν
τυδεΐδαο. γίκησε δὲ τὴν χῦ: ἰδ Γε
δεναμεῖν τ' ἐπεὶ ταγοίας· ὅτι ποιεῖ αὐτὸς
ποδαλεῖδ' ἵππους δ' περαῖ ζεται· ἐμαθομ
ποδὲ λεπεμονὲ χωμην χῦ· ς' ταδὲ
θηρείας καὶ ταῦ πόσοι ἐπεσσῶν· καιρους
ἰδίους ἔδωκεν τ' ἐπεὶ ταγοι, ς' αὐτούς
δύαρι βεβήτους· ἀνὰ τὰ φρεσὶ ἀμὸν σθένος,
ς' ταῦτα δὲ πάλεσθαι ἡμῖν οὐδὲν αὐτὸς ε
χθύεσθαι· ἀλλὰ πολλαὶ καὶ δῖαι θεάι,
ἵνα ἐκλδξόμεθα οἱ ἀν βουλόμεθα· ὀλί-
γηστα· ὁ δὲ προσαχεῖ· ὁδὲ δύνηται.
ὁμῶν ἐλεπεσσόμεν· ὁδὲ, ὅ χ' ὁμὸν θ
ποῖμ· ἄλλος ταῦτ' εἴποι μ· ὁ δὲ, ὑπο
δεδμένος· ἀτὰρ γὰρ πάντ' ἐκείρατο κεῖ
λαὸν τοῦ θυ· καὶ μέτρ' ἴδοι καὶ κ' ἄλλος
ἐπ' ἀκούσας· ς' πάντ' ἐτέτατο δ' αὖ τοῦ
γὰρ λαοσσόος ἦμῶν καὶ ἐφ' ἅπλοο
μεθ' ἁς προς θεὸς αὐτὸς ἀρ τοῦ λθε πάρεστι·
ς' πάντας προσκαλέεται πρὸς ἀείσω καὶ
πρῶτα εἰς ἀπ' ἀρχομ' ἐλέσθαι· ἔπειτα πρὸς
πάντας ὅπ' ἐφ' ἁρτύσαιντο τε σὺν ἐφ' ἁτοις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσετε.
μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἐμπεπλησμένοις νῦν, ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ὑμεῖς δὲ ἀκούετε· μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ κατακρίνετε καὶ οὐ μὴ κατακριθῆτε· ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ᾧ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον ἐμπεσοῦνται; οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δοκὸν τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου οὐ κατανοεῖς; πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑπόκριτα, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παύσαι τε τοῦ τοιούτου κακοῦ, καὶ
μὴ χωριοθῆτε τοῦ θῦ· παιδεύσατε
τὰ τέκνα ὑμῶν· παιδεύσατε τὰς
γυναῖκας ὑμῶν· ἵνα μὴ εὑρεθῆτε τοι
οῦτος μόνοι πονηροὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ
Χριστοῦ τὴν ποίμνιαν τοῦ θῦ
ὑμῶν· καὶ τὸ πῦρ τοῦ αἰωνίου μὴ
ὁμοίως ἔμπεσῃ· ἵνα τὰ τέκνα, ὅτι ἀ
πὸ τῆς φύσεως αὐτὸ τὸ πονηρὸν
κακόν, ἐπιμένουσι τὴν χεῖρα αὐτῶν
ἀφ' ἡμῶν· καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς
κακόν· αἰσχίαις· φόνοι· σκάνδαλ·
καὶ ἑτεροκλαδία, τὰ πῦα μὴ ἐπὶ τοῦ
σώματος τῆς ἐκκλησίας· καὶ διὰ τοῦτο
ὀθ̄ς ὅλον· ἵνα μὲ τὸν ὁμοίως ὦμεν· καὶ
ἡμεῖς, ὅσον πλέον εἰς τὸ κακὸν πί
πτομεν· καὶ τὸ λοιπὸν πονητέκνα ἡμᾶ
πνεύματα· προσέχετε ἀπὸ τῆς πρώ
ης κατάρας τοῦ ψεύδους φυλάξαι· ἵνα μὴ
πέσωμεν εἰς αὐθον ἡ πορεία.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λήθως, καὶ ἐμερέτησαμχερα
ἐμάσταια· προσέκοψαμτῶά
χροτομιάωσίθωχῶ, ἀνἄαυτοὶ
σωιετρίωκσόμ· προσέρρηξαμ
τὴπέτραπὴαιρεᾶ, ἀμμεὶςἀδον
τὸκύμαπὸδιεμύθησαμ· προσέ
κοψαμτῶἀκπὴτωἄκμωι, ἀλ
λἄυτοὶκαιπεθράδησαμ· ὑπὸω
ὠδὶξύρουτὴμπέτραμ, καὶκα
τελθῶνὸἀυτοὶςἐθαμάστωσεμ·
ἐδέεμεσαμτοὶμέταμσαμὠφω
ἡρίομχῖ, ἀμμὰμύσαιςτὰἀπἄιῶ
μοςδεςμὰ, τοὺἀμφοφύλουκαὶ
παραμόμουὰπόρεσεμ· ἐδυθ C̄,
ἡρίοςχ̄ς ὑποὶκῆμ, καὶσκότοςπὰμε
πτερομίουδἄμοιςπεποίηκε· σὴ
μερθμορῖαπὸιεἐπιτὴς, καὶτοῖς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χίας διδάσκων, διαυτὸ τὸ ἄπορον τῆς
ὁδὸς ἰούδας ὁ παράκλητος, φίλτρον
καὶ θεσπὶν, καὶ φίλαρτυρίαν χόος ἦν.
ἀλλὰ καὶ κλέπτης· ἐκατατιθεὶς αὐτοῦ
τὰ βαλλόμενα· ἔχει τοι καὶ ἀφορμεῖς,
ὅτι τὸ τραπεζοκομεῖον βάσταζε· καὶ δ
ἀρτύριον πάντοτε ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἔ
ἔκλεπτε γάρ· ἐπεὶ οὖν κλεῖν
τὰ ἀπὸ τοῦ χρόνου διαδηλοῦντος
ἀγοσφίζετο· διὰ τοῦτο φησὶν· δς
τὴν λ' πρόβατα ἀπέκτεινε λύκου· διατὶ
οὐ τοῦτον φησὶν ἀρτύριον πρὸ
σώματος· ἵνα δὲ ἀποδείξωμεν διὰ
μύρον, ἐπροφάσει φερεν διαπαν
πτοχῶν· ἐπὶ τῇ θείας φησὶν ὁ κύ
ριος ὅτι τὸ τὸ μυρισθὲν ἀπολαυόμενον·
καλῶν· πορευθέντος ἀπολούσασθε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμοῦ μισθοῦ εἰς τὴν ἐπιφορὰν καὶ τὴν
κεφαλαίαν· καὶ εἰ θέλεις μαθεῖν τὴν δὲ
λάθει ἀκούσας τοῦ κυρίου λέγοντος· ἐὰν ὁ ἀφθαλ-
μός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζῃ σε· βάλε
ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν
σοι μελῶν καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου ἐλθεῖν εἰς τὴν
γέενναν· καὶ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε· ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ
σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν σοι μελῶν καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμα σου ἐλθεῖν εἰς
γέενναν· καὶ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε· ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν
σοι μελῶν καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου ἐλθεῖν εἰς τὴν
γέενναν· καὶ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε· ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ
σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

†

πρὸς τὴν σαρκὰ· ἀμαὶ τὸ πραυτίνου, ἐλαυ
φρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν· καὶ ταῦτα πρὸ
σκαίρου παρούσης, ἵνα ὑπερβολὴν
αἰωνίου δόξης κατεργάζηται ἡμῖν· μὴ σκο
πούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ
μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρὸ
σκαιρά ἐστιν, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια
πρωκύλλια, διὰ τοῦτο μνημονεύω ὑμῶν ἐν τοῖς
προσευχαῖς μου· παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, καὶ παρα
καλῶ ἑαυτοῖς τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τοῦ
νῦν ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐν πολλοῖς γὰρ ἐσμὲν
οἱ κοιμώμενοι ἡμῶν καὶ ἐσείσθη κεμόμεθα· μὴ
λυπεῖσθαι τὸ καὶ κοιμᾶσθαι· ἐν γὰρ τῷ λοιπῷ
σθαι, ὡς τὸν ἐλπίδα μὴ ἔχοντες· ἀλλὰ
πόσεσθε μεθ' ἡμῶν παρόντες· εἰ δὲ ἐν αὐτῷ
πρὸς νεκρῶν, ἀποκρουόμενοι τὸν πρεσ
βύτου, τοῖς τε ἀγαθοῖς ἔθεσι τὴν ψυχὴν λυ
πεύμενοι, αὐτῶν τῆς πρόσκαιρης ἕνεκα
τέρας ἐχόμεθα πρόθυμότερον· ὅπως καθαρ
τοῦ ἐν θείῳ δεμοῦ χωρήσαντες· ἐν ἀμελὰ
λήτου χαρᾶς πρὸς τὸν ἴδιον ἀπαρώμεν
ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον μυμφῶν ἀπολαύ σω
μεν· ἐν χῷ ἰῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ἐν ᾗ δόξῃ καὶ

ρὶν ὧμ ὑπέρακτε σθαι μάτε·
ὀδὲ ἰμερόμητοι αὐφρίδιομ δὲ
πηδήσας, καὶ πὶς χειροὶ τούτου
καθαπερεὶ κορυμάντιος δράξά
μενος, φησὶ πρὸς αὐτὸμ τομ δάκτυ
λομ καπεύθειαμ ἁμαπίμαι τοῦδ᾽
πειχομίσματος· εἰ πέμοι ἔδοξε
ἐς ἀπαπτεῶμ· τόδε τοὐκτύποσμα
τόμος· ὀδεὶς ὕλασ διάραι τὰ ὅ
μματα· καὶ αὖπρομ τομ πειχο
μίσαι, ἀμὶ χαμίαπ σὺ
χεθεὶς πάμτοθεμ· οὐδέποτε τὰρ
ἦμ τῶ τοιούτω προσιέχπκοὶς πρᾶ
ὰπτιχομίσματι· πρὸς δὲ, καὶ τ᾽
κατὰ πρόσωπομ ἐμέτχομεμ δ᾽ ὑ
μάμμοι δ᾽ ἰάδραμαι, φησὶ πρὸς
αὐτόμ· τὸμ μὲμ ἐκτύποσμα ὡς οἰμ

μαιρομίδης
δαιμονίδης

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ταύτην τὴν παιγνιώδη μου διάνοιαν
ἔφασαν πρὸς ἐμὲ· ἢ πρὸς σὲ μέν ἐστιν ἡ ψῆφος·
ἐὰν μὴ αὐτὸ πεῖραν λάβῃ αὐτὸ ὁ δῆμος·
ἀλλ' οἱ ἄγριοι ὅσον ἀγνοοῦσι τὸ θεῖον πόσον οὗτος
βλέπουσι μὲν ἑαυτοὺς ἀμαρτωλοὺς ὄντας
ὁ δὲ ἅγιος ὁ θεός· καὶ παρὸ μέλλας δι' ἀγνοίαν
μᾶλλον δὲ ὅλως ἀγνοῶν ἐξ ἀπάτης
μετὰ τοῦ λόγου· Τῷ καιρῷ ἐκάμνω·
τοσαῦτα μὲν λέγει ὁ ἐξ τοῖς δώδεκα μὲν
θητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐξαυτοῖς λάβῃ
τὸν μισθὸν τὸν οὐμβάλῃ· ἐπειδὴ
γὰρ ἂν ἐμβῇ τὸ δῶρον οὐ πόρρω· καὶ
ἔμελλεν πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ ἀλλ'
ὁ σωτὴρ ὁ ἐξ· ἀρχεται λέγειν αὐτοῖς
τὸν μισθὸν τὸν οὐμβάλῃ αὐτῷ· τὸ δρᾶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦθῦ ἐπίνουλοι· ἐλειποὶ αἱμοι· τό
σωμ ἐκαπεβδομήσλ πτοῦθῦ· καὶ ἀς
λφοιΐαμ ἐπίστπε· ὁ ΐτι τὴμ ἀΐαμ
κῦ ἀπο(ωλόστε τὰθίριτάσαις μ
τοὐλίωμΐ; οὐλίπιοἄξΐος ὁ ΐτι καιτη
ραμέμοις ὑπάρχτιἀοἶκοις ἐκείμοις οὕῦ
ποδεχόμεμοις κῦριαχῆς ἐρτομ; καὶοὐ
ἀποσῶωλόσης τὴμ πορφυρᾶμ σου τὴμ ὑ
μβράμ τῆς ἄΐΐας κυριαχῆς; ΟΤΙδΐκαὶ
τὰὁμικλόσουδ ἰδηςἀλλοῦ καὶπἔκείμην
τὴμ ἡμέραμ, ὡς δἤθεμμΐαθοὶ πῖτις·
ἐτωδἐλέτωῦμῖῦ· σὺπρῶτοις πορφλά
μμλόμης τὴμ ἀμοιΐαμ, καὶδ ἐυτρομ,
προξεμεῖς αὐτοὶ τῆς κοιλόστως· καὶ ἐ
χεις δἰπλοὶ τὸκακοὶ καὶ τὴμ ἁμαρτΐ
αμ· καὶ ἐπειδἤ καιπεβδομήσλμεμ τοὶ
θῦ· ἐπᾶρεμ καὶ ὁ θς τὴμ χεῖρα αὐτοῦ
λφἤμωῖ· καὶ ἐπέσλμεμ εἰς πολῦκλ
κοῖ· καὶ ὀρτΐσθημ ἤμῖῦ ὁ θς· καὶ εἰς τὰ
ὀπΐσω ἐρχόμεθα· καὶ ἐπληρώθη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὡς δὲ καὶ τοῦ γυναικὸς ἀ· καὶ ὁ τελώνης πο
λύτλας γυναικὸς ἑνὸς τλας· ὥσπερ καὶ τῶν
ὡς τε ἐν ὁδῷ ἀπὸ τοῦ οἰκονομεῖν τὰ κοινὰ ἐ
αὐτοῦ· καὶ τὸν ἕνα δὲ ἐκ τῶν μαθητῶν
ἰούδας σίμωνος καριώτης· ὁμολόγων
αὐτὸν παραδιδόναι· διὰ τὸ τοῦτο τελώνης
οὐκ ἀπὸ λαθητείας καὶ μισθοῦ μαθητὴν καὶ
ἐδόθη πᾶσι· ἵνα πεδεσθῇ· ὃ ἐστιν
ρίπτων ἢ πέμπων ἐμβάλλῃ ἀνθρώ
τινα εἰς θάλασσαν καὶ τὸ πλοῖον
ἔχῃ, ἐπαβαλλόμενον εἰς βάθος ζ·
ἐπὶ δὲ ὁλοκληρίαν σώματος θηοῦ,
ὁ ἁπλοῦς οἰκεῖα θεῖον τοῦτο ἅπαν, ἢ μι
σθὸν τοιοῦτον· οὐκ ἐνδιατρίβουσι οἱ
ἀμφορεῖς ἐν τῷ ἑτέρου· ἀλλὰ
ἀλήθει ἀνακρύπτου δ· ἵνα καὶ ἅπαν τοῦτο
πλοῦτος οἱ ἀπόστολοι· οὐκέτι τοιαύτη
περιουσία ἅπαν· οὐδὲν πονηρία
ὡς περὶ ἰούδας· ἀλλὰ μέτοντες τὸν δι
δάσκαλον ν, ἐν παύσεται πάντα ὁδηγὸς
ὑπερηφάνως ἐπαρθεὶς οὐδὲν μεῖζον
ἑρᾶν· ἀλλὰ καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ ἴδιον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀντέλεως σήμερον θεοπρεπῶς
ὁμοῦ καὶ πολεμικῶς κἀμοὶ δεδο
τικῶς καὶ τῇ σῇ καὶ πατρῴᾳ ἀδο
θεμιτοῦ καὶ τυράμμου τοῦ
θεμιτοῦ· διὰ θεμιτοῦ τοὺς δ'
θεμιτοὺς τοὺς μὴ ἀποκαθαρ
τευμένους καὶ ταγιδέτας
ἀορατοῦ· οὐδὲ καθαρμὸς
λειπῶμαι· ἀμφιδρομίας καὶ
ῥαίδας· καὶ χιλίας χιλιάδας
ἔχομεν· ἀργεστέρου· ἀργεστέρου· ε
χοϊσιῶν· θρόμβων· ἀθρόμβων· ἐ
χαπερύτου· ἀπερύτου· πο
λυομμάτων· ἀομμάτου· οὐ
ραμίου ταγματου· ἀπιδὲ ἄπι·
ὡς οἰκεῖον δεσπότην καὶ ναυτι
κὰ πρεπιστεύσας· κ' δορυ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐγὼ δὲ ἀρ' ὧν προμάντευμαι περὶ σεμ
νῆς διπερωμήσεως. ὡς ἐμὲ ἐπ'
καὶ τούτων πρέπει παρλέμ
τῷδε τῷ τοὐπράμου ἀφόμοι
ώματι, καταμαθεῖν ἐμαρτέας
ρθμ· καὶ αἱματοβλώ, πλοιόξης
οἱ παντὰ τορμη ταὶ οἱ χορομμὶ
σαμπες, πασχεῖρας καὶ τοὺς πο
δας τῆς εἰκονογραφίας διέτρησε.
ἑτέροσε δὲ τῆς θύμω ἀ καταλάτω
λυφθείς, καὶ ὡς ἑτέρ' οἱ ἀρω πρήτης,
μετὰ πρείομος ἐφορμήσας ὄτερα
δας τοὐτόχου. ὃ δ' ἑτέρημος
δόρατος· καὶ ὁ ἀμφὶ σκοπὸν τέρος
Καταπορφασόμενος, ὡὶ ἀ ἀντερὺ
μη καὶ σφοδρὸ πάστη ἑτέρη δὲ μὶ
σας, τὼν πρευρᾶν τοὺς δὲ ἀοστίχου

ἀμὴν ἐρ :· ἀ καταλάχτ' ἀχρᾶτον:

ἰὸν ἐρ δόρυ, ὄκον τέρμ:

722

Ὁ μεμιταὶ μεστεειχὰ ὰμαμμήσε. ἐμὶ γὰρ τῷ
ἐκ θ̃σε διὰ τῶν ὰμαρτιῶν ὰμῶν ἐστὶ μεδαικμὰς,
τί ἄμμο διὰ μὲ ἐπθμ. ἢ ὅπε ἐρεάφημεμ τὴ καρδί
ὰφ ὰὐ ἰπτον. ὁ πεε φυλαικτέομ ἡμῖμ, καὶ τὰὐ
ἐμδομαὶμ. πεὸς δὲ τὸμ ὰζω, καὶ τὰς διδύσκ-
ὁ ὰπόσολος. παὶ λὰος σαπεὸς, ἐκ τοῦ τόμ
ὐμαῖμ μὲ κποε λέδω. ὰμμὰ πς ὰγαδὸς πεὸς ὰὶκ
δομὴμ τῶμ χεάς. ἰμαδῶ χάριμ. τοῖς ὰὐκούουσι.
ϗ μὴ λυπῆ τε ϗ πῶ τὸ ἄμομ τοῦτῦ, ϗ μῶ ἐσφμέ
θη τε φ ἐκ μέ ρα ὰπολυτρώσεως. πᾶσα πικρία,
ϗ θυμὸς. ϗ ὀεγὴ. ϗ κραυγὴ. ϗ βλασφημία.
ὰρθήτω ἀφ ἑαυτῶμ σὺμ πάσῃ κακί ᾳ. γίμε σθε δὲ
εἰς ἀλλήλους χρηστοί. ἐὐσπλαγχμοι. χαριζόμε-
ἑαυτοῖς. καθὼς ϗ ὁ θ̃ς ἐμ χ̃ῷ ἐχαρίσαπο ὑμῖ.
πρὸς δὲ τοῦτοις, φύγωμεμ ϗ τοὺς ἀφιδίας μοὺς,
ὡς ὰὐτίοις πλαις μάτωμ. οὐαί. οἱ ἀδελφοί σου ἐὰ
δομτῶ ὰὐλῆς, ϗ ὰὐ ὀζω; οἱ ἀδελφοί σου ἐμ ἡ
συχίᾳ, ϗ σὺ ἐμματαιολοτίᾳ; ϗ σὺ ὡδε ὰὐτῷ
σε περιϊῳόμεμος, εἰς τὸ πρωϋπαιτίου; οὕτ ὡ
θεμ τὰ ὰ ϗ ἀδωλα, ἐμτὰ ὐθεμ τὰ πτώματος.
πρόωατομ ὰὐτὸ ὰ ϗ ἀδελφὸμ τῶ ὰγέλης πίπτ ῃ ϗ αι·
ὁυχὶ θηε ἰδλαπτομ; οὕτ ας δὲ ὁ τῶ ἀδελφότητος
ἀφιδιαζόμεμος· ὰμμὰ μὴ δαμῶς. οὕτ ας ἀδελφοὶ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καπολυμπόμαι· πόψηαχῦ
γάρειμι, καὶτοῖςςμάμαιςκαιςπα
ρίαμαι· ὁπερεαὶδράσηςειςτὸν
πέμπτον, ὁφειτοῦτοπορεύουπλ
θυόμενον· εἰςεἰσαλήςειςτὸν
οἶκομουτοῦάατον, καὶδιαυτῦ
ράιμενεἴνοικον, τρίατοῦτα
παρέχωσοι· καὶτοῦοἴκουφῦράξω·
καὶτοκέρδοςεπαυξήσω· καὶπο
μνημονεύσωσεἐτοιμάσω· ςῦμπέμοι
τοπαράπαλιμαῖςεπιτυχεῖν· χά
ριτικαὶφιλανθρωπίατοῦκῦῦημῶν
ιῦχῦ· ῶιηδόξαειςτοὺςαἰῶναςτ
ῶναἰώνων, ἀμήν:•

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Z 24

χησιν δ' προσέρχομαι. ἐν ταύτῃ γὰρ ὁ χς ἡμῶν ὁ θς
χς. σωτὴρ γὰρ ἐστιν ἡμῶν, ἐξ ἧς ἡμᾶς ἐσώσατο τῇ ἁμαρτ.
ἐν ταύτῃ (ως ἐξ ἀρχῆς ποιήσας ἡμᾶς, μεμερισμένους
τοῖς παραπτώμασι. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν ἰσον ἀριθμὸν
καὶ ἡμῶν. ἐν ταύτῃ ἀμείωτος ὁ πλοῦτος τῆς ζωῆς
παράδεισόν μοι ἀπολαύσῃ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.
ὅπερ βάτος τὸ ζῶον ποιοῦν αὐτοῦ σῶμα καὶ αἷμα. ἐν
ταύτῃ καὶ ὀξαμὶ ταύμεθα τοῦ θαμιάτου, προ
φητικὰς ἔχομεν λάγνας. ποῦ σου θαμιάτε ὁ κέντρ.
ποῦ σου ἅδης ὁ μῖκος, μεμίκησαι ὑπὸ τοῦ φθό
νος. θαρσεῖτε, νενίκηκα τὸν κόσμον. καὶ
ἐν ἀποστολικῇ φωνῇ. ἐν ταύτῃ ὀθεὶς ἡμᾶς
(ως ἡ τρεῖς σωε κάθησε ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐπου
ρανίοις ἐν χῷ ἰῡ. ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερ
χομένοις, τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χά
ριτος αὐτοῦ. ἐν χῷ ἰῡ τῷ ἐφ' ἡμᾶς ἐν χῷ ἰῡ.
καὶ ἐν τῷ ἀμεχανήτῳ δυνάμει. ἐν τίνος
ἐστὶν ἡμᾶς προήγαγεν, ἐκ θανάτου φθορᾶς.
ἀπὸ νεκρότητος φθορᾶς. ἀπὸ δουλίας φθορᾶς ἐλάβετε
ἀπὸ ἄχθεως, φθορᾶς ἀνάστασιν ἀφθαρσίας. ἐν ᾧ σου
τον, ὡς συμφέρουσι τῷ νόμος τοῦ γοῦν
τοῦ ἀπερ ταῖς σαδδαιῶμαῖς. τίς ἡμᾶς ἐκλαύλητ
αὕτη χάρις. τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῶν φ

Ε δ ο ξ α τ ῳ γ ο ι ε λ α ξ λ ι τ ῳ θ ε ῳ
Ἕ ν α ο ι ε μ ι ο υ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξουκεῖδου· καὶ διχοῦσαι αὐτοῦ τὴν διδασκα
λίας διὰ τοῦτο τοῦτου· εἰ θέλομεν
οὖν καὶ ἡμεῖς τοιοῦτον χειροτονῆσαι
μαθαρίσμου, βλέπομεν εἰς τὸν κύριον
ἰησοῦν χριστὸν τὸν ξουκεῖδου· ἀκούσομεν αὐτοῦ·
τοὺς λόγους αὐτοῦ διδάσκοντος· αὐτὸν τὸν
τοιοῦτον καιρὸν ἐν θυμίζομεν ὁ ἀμφιλίτης· ὁ
τοιοῦτος ἐστὶ γομικὸς οὗτος· πειράζων καὶ
ἐπαιρόμενος τοῦτον νῦν· ἀλλάζωνικὸς ἐὼν
οὗτος ὁ γομικὸς· ἀλλὰ μὴ ἄλλον καὶ ὑπε
ρύφανος· καὶ δόλιος· πειράζων αὐτὸν,
ὡς τεύξεσθαι αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰησοῦς
αὐτὸν ἀποκριθεὶς· ὁ γομικὸς ἐστὶν γομικὸς
χος· ὅτι ἄλλα τοιοῦτον παραιτούμενον
διδάσκει ὁ κύριος· τί ἐρωτᾶς ὦ γομικὲ
οὐποθεὶς· τὸν ζωὴν τὸν αἰώνιον ὃν
ἡμεῖς κληρονομήσομεν, αὐτὸν τὸν ζω
ὴν ἀθετεῖς· ἐπαρόμενος ἐπὶ ζητῶ
τί παρὸ κεῖ πρὸς αὐτὸν δὲ ποκρίνεται·
ὁ τοὺς θφοὺς θφὸς ὁμνύων ὁμνύο ς ἐκατὰ
μὴ δρόμνυος· οὐκεῖπεν πρὸς τὸν γομι
κὸν, τί με πειράζεις ὑποκριτά· διὰτί·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὥστε ἀδελφοὶ μου χαίρωμεν ἐν ἀγαμιώμεθα, διὰ
πνεύματος πάσαν ἡδονήν· πᾶσαν σαρξ, χοός τ',
ἐν πᾶσαν δόξαν ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου. ἐξηράνθη
ὁ χόρτος; ἐν τὸ ἄνθος ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ
κυρίου, μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ
ῥῆμα, ὃ εὐηγγελίσθη εἰς ὑμᾶς· καὶ πᾶσα πληγὴ ἐν
ὑμῖν, ὡς φησιν ὁ ἀδελφόθεος; προσευχέσθω.
εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· προσεύχεται τις, ὑπὸ τοῦ
πνεύματος πάλιν, ἵνα προσεύξηται ὁ προσεύχων,
ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου. μακάριος
ὃς ἂν ὑπομείνῃ πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος
μισθὸν λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν
ἐπηγγείλατο ὁ κς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἐν τούτῳ
οἴδατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐν τῷ πειρασμῷ αὐτοῦ, εἰ
πειρᾶται· εἰ δόξαν καὶ ἔπαινος, ὡς τοῦ πεῖ
ἐν τοῦ ψάλλοντος πάλιν· μὴν καὶ αὖ, ἐν δὲ τοῦ καὶ ὑμᾶς
τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, ἀμήν::

Τῆς δ' τῶν ἐ ἐπιστολῆς, ἡ καθολικὴ ἰακώβου·
περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδρότητος μὴ ἀγαπᾶν ἐπὶ
ἐν διδασκαλίαν, περὶ τοῦ ἀκροᾶσθαι τὸν
τῶν ἑαυτοῦ μὴ αὐθαδιάζεσθαι ἐν τῷ μισεῖν, ἐν τῷ
ἀπὸ πάσης ἡθυμίας· ἐν δ' περὶ·

Ἀδελφοὶ καὶ πρὸς· ἀμέσους πάρομος καὶ διδα
σκάλου, οὐκ ὀφείλομεν διαλαχθῆναι· ἀμὲ ὁ

ἐν δ' οὖν ἐ φ & ϛ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν παρουσίαν· διὸ· ἔρχεται ὁ
μὴ τοῦθ' ἑπὶ τοὺς ὑγοὺς τῆς αἰτήσεως.
ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ
φωτός· μυσταγωγίας· πρὸς σκηνὴν·
φανῶμεν· καὶ τὴν ἐλευθερίαν·
ἀπειμαι εἰ ὁ πρὸς τὴς ψυχῆς·
ἐαν γὰρ προαιρώμεθα· δίκαιοι γὰρ
θαι τοῦτο ἐνδύσασθαι· καὶ οὐδεὶς
ἐπὶ γὰρ κωλύων· ἢ ὁ ἐμπροδίζων·
προαιρέσει γὰρ τε τιμώμεθα·
αὐτὸ προαιρετοὶ ἐσμεν· δίκαιοι τῆς φαύσεως τῆς πρὸς ἀλλήλους
συμπαθείας· τοῖς προκεκρου
κόσι μὲν δελφοῖς· συμπαθῶμεν·
καὶ ἡμεῖς ἡμῶν τοῦ παρα
πεπωκόσιν· ἐπὶ δικαίαν καὶ ῥᾳ
δίαν προσευχῆς· ἐδὲ δακρύσω
μεν καὶ ὀκτὼ ἡμῶν ἐκ τῶν φίλων
αὐτοῦ ἐν ἀλλήλοις· παρέδοσιν
μὲν καὶ παρέδοξον ἡ οἰκείαν·
πως τοὺς προσκαίρους ἡμῶν καθα
ρὰς ἀναπέμπομεν αὐτῷ· δίκαιον πάσ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ϙδ ϡ

Ϥἀδελφε, οὐδιώλ μαί σοι δοῦναι
αὐτην· ὁ δὲ θεὸς οὐ βοηθεῖσον καὶ μαλα
σοῦ ἐστιν· ἀκούσας δὲ ὁ ἀδελφὸς κα
τεμύησεν τοῦ Ἰησοῦ ἡδέως αἰτῆ.
Ϥἅ τε πρὸς ἑαυτόν· ἁ τοῦ ῥηθὲ
ⲱ ψυχὴ ζοιωθεὶς τοῦ αὐτοῦ θῦ. Διὰ τὴν
πολλὴν αὐτοῦ φιλανθρωπία· καὶ φῶς ἀ
θλίου καὶ τὰ λαι πορος δἰ αὐμόνην φά
τὴν γυναικος, ῥῆγνα δὲ μὴν αὐτοῦ,
Ϥτὸ βάπτισμά μου· καὶ τὸ καλὸ
γερὶ χομένου· καὶ πάλιν αὐτος βοηθᾷ
μὴ καὶ οὐκ ἀπεστὴν ἀπ' ἐμοῦ; προσ
χρᾶμα πάλιν προσαυτόν· θαρσῶν
εἰς τὴν ἀπειρομαὐτοῦ φιλανθρωπία καὶ ὦ
πολλὴν· ὃ ἦλθον οὖν εἰς τὴν ἔρημ].
Ϥἀπελθὼν πρὸς τὸν πατέρων· ἵ
νὰ σώσαι τὸ πρᾶγμα· καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ πέρων· κἀθησον μετ' ἐμοῦ ἀστὸ πρω
λαιον· καὶ μὴ στεύσον τρεῖς ἑβδομά
δας Ζευσορία· καὶ ὁ πορεύεται πρὸς
τὸν θεὸν πατέρα σοῦ· καὶ σὺν ἐπορεύετον
ὁ πέρων πατὴρ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ ἐ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαιοι· καὶ πρὸς ἑτέρου καταγ-
γιον τοιοῦσθαι τὴν μετάλασιν·
ὧδε καὶ πέρας ἐπέθηκεν· ἅπαν-
τα μὲν τὰ προσόντα αὐτῷ μετὰ
θείλνος· μόνον δὲ τὸ ἱερὸν ἐκεῖσε
καταλειπόμενον· οὗτο
σοῦτον οἶμαι ἀργὸν καὶ ῥᾴθηκε
ταις χθιὲς τὴν διάνοιαν, ὁσονοῦν
προνοητικὴν κωμῳδοῦ καὶ οἰκον-
μία, τοῦτον τὸν τρόπον διορθούμενος πρ
τὸ μέλλον· ὃ δὴ καὶ τότε εἰς ὁρίαν
πορεύων καὶ ἀφέρειαν ὁδηγοῦν
τος πάντων καὶ κηδεμὼν παρελ
πίδα προεμηθεύσατο· τοῦτο μὲν
θεοφιλοῦς ἐκείνου ἀνδρὸς ἐκεῖθεν
ἀπαράντος, ἐπιρρόπως τοῦτο ἐ
ρᾶσθαι, τοῦ μὲν καταγ[ελ]ασθῆναι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ γὰρ ποιότης αὐτῶν ψυχῆς λύπης τοῖς καὶ
αἰσθήσεσι περὶ τοιοῦτος πάθεσιν καὶ θεσιν καὶ θεω
μασιν. ἴλιγγιῶν καὶ οὐ στέλλεται φόβω. ἃ
δ ἐκαὶ πρὸς τὸν δημον κλέπτομεν
οἰκάσαι γὰρ συμβαίνοντι· καὶ μὴ δεύ ἐσον
γοῦν δεῖν καὶ μὴ μοχθηρὸν θησαι καὶ αἰμα ψυχῆς
πρᾶξαι εἰν· πολλῶν πολλάκις δεῖν καὶ τὰ
ς τὰ εὔδοκιμοῦσα καὶ τὴν γὰρ
διαψυχὴ προσέχεται· τοιαύτη καὶ τὴν χρη
σθαι καὶ λύπην ὁ δῶδεκα οὗτος ὁ εἰς τὸν
ζῆλον πρόσεισθαι τοῦ καὶ τὸν
πρὸς ἐκαὶ ἐμὸς· ἵνα πρὸς ἐλεον
ἐπὶ πάσης καὶ οἰκτον τὸν ἰατρόν· ς
δεικνύει ὁ κύριος καρδίαν ὅτι
ὁ δῶδεκα οὗτος καὶ θαρὰν πάντα ἔχων,
ς ὁμαδὴ δαίμονα. διὸ τὴν καὶ πορᾶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαμ το· εἰθοῦτος τὸ ἱερομ̓ κατα
σάσαμ τες ἀπεικόμεθα· εἰσοῦ
μουρίομ ποιησόμενοι, τοιάδε
περὶ αὐτοῦ ἐκκοιμωτέραι ἐπισκε
ψεσι ἀπεφήναμ το· μηδὲν ἐνέπε
σθω διαπραξώμεθα ἀρέτου τες· δ'
λλοῖα πορὰ τοῦμ̓ κμεπέρων προ
τόμων ὑποκαπήμαι τοῦτον τοῖς ὠφελῖ
μ̓ μοῦ δικμόττιαται· εἰσόμεν ὕπε
τίθετο· οὗτος ρέπεται παραυτοῦ
ραπτιαδῆναι· μαίφησι πρόσκειτ·
εἰευθέως ἐρράπιζον τὸ ἐκτύπω
μα· ὅδ' ἔπε, καὶ ἐμπτιαδῆναι φῆ
πρόσκειται· καὶ τοῦ γ̓ γου θαῖτον
ἐμέπτιον· ἄλλος, καὶ κορα φιαδῆ
ναι ἔραπται, προσετίθη· εἰς πὸ
ρὰ χρῆμα, τοῖς χρήμασιν ἐκορὸ
φίζον·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κθ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲν αὐτοῦ θαυμασίου ἢ πεῖσιν ἡμῶν
καὶ ἰδιωμάτειον θεοῦ ὅτι οὐ
δὲ ἀμαθῆ, οὔτε ἐλεομεῖ χω, οὔτε
ὑμπαθῆ ἄλλα καὶ ἀμαθὴς
τερημένων τῆς θείας αὐτοῦ χά
ὅτι ὑχὶ θεοῦ ὅτι. ἀλλ' αὐτὸ
ἑαυτὸν ἄλλο τρίον ἐποίησεν τοῦ
ῦ καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ ἐλε
ῶσεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ δὲ
τας ἐν τολὰς τοῦ θῦ πληρῶσαι.
τὸ πεοὶ δικαίου λέγοντι πρὸς τὸν ἱ
ερέα· καὶ λέγω τὸν μόναν ἵνα μὴ ἀπο
κεφαλιωθεὶς· καὶ λέγει ὁ σωτὴρ ἡμῶν
λῶν· λέγοντι μὴ αὐτῷ· ὁ τι οὐκ
θέλησας θῦ σοι τοῖς εἰδώλοις· δ'
ποιῆσαι τὸ πρόσωπον τοῖς βασιλεῦ
σιν· τοῦτο οὖν καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν,
ἔφη· μὴ ὀμόσαι τὸ παράπαν· ἀλλ' ὑμῶν
ὁ λόγος ναὶ ναί· οὐ οὐ· τὸ γὰρ πρόσωπον
τῶν βασιλέων· οὕτως οἱ πολῖται
φιλῶσιν αὐτοὺς ἡ ἡμῶν ἡ σωτῆρος· καὶ ἐ
κέλευσε καὶ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ χριστοῦ θῦ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Z20

ὁ τιδὲ φυλαὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀπὸ τῆς τοῦ διαπολλουπανουργίας τὸ ὑμᾶς ἀφιδιαίδην. ἀδ' περὶ
ἀφροὶς περὶ. εἰ ἐν κυμοῖς ἐν τοῖς ἀμπελίοις,
σὶ μοι σὶ μοι. ἰδοὺ σαυτοῦ ἀς ἢ ἡ τὴ σαυτοῦ
μοῦ σὶ μὶ ἀσοῦ ἀς τοὶ σὶ τοῦ. ἀ γὰ δὲ ἐ δεήθη μ
σοῦ, ἴμοι μὶ ἐκλὴ πτὴ τὶ σι σοῦ. τοιοῦτό μὶ
ξὲ φὴ μὶ τοῖς τοῦ πὶ μοῖς τὲ φθα σε γε μέ δα. ἀλλὰ
ὑπερέφαλος, οὐκ ἴδασε μὶ μαῦ λυπηθῆ μαι ὑπ'
ὄδ ω ἀμεθα. ἀμβοὶ ἡ σε ζωὸ τῷ πρεσαυμῶ τὴ
ἐκ μασὶ μ τοῦ δ ω ἀδαὶ μὶ μᾶς ὑπερ μεγέθη. καὶ
ἴσε ὃ λόγος. ξὲ ἀπεδόξ ἀμεν μεῖν μὶ μφιλάδ ξ.
συγκὶ μησὶ μὲ καὶ ζωὸ θλὶ μὶ μ. ὡς θε ἄριστον. ὡς
ὀφέλιμον. ὡς ἀμβὸ ἰ μοι κατὰ τοῦ ὀπο φόλου ἢ
ρηκ. ἰδοὺ γὰρ αὐτῷ τοῦτο, ὃ κατὰ θῆ λυπηθῆν
ὑμᾶς, πόσῃ μ καὶ τὲ γὰ σαυτο ὑμῖ μ σοῦ δὴ μ. ὃ
λὰ ἀπολοῦ τὶ. ἀμμὰ ἀπ' ἀὶ δὴ σὶ μ. ἀμμὲ φόμο μ.
ἀμμὰ ὑπὶ πόθη σὶ μ. ἀλλὰ ζῆ λοι μ. ἀμμὲ κδὶ κη σὶ μ.
ἐμ παυ λὶ σω ὠβα πὸ σαυ τὲ ἐ αὐτοὺς. ἐ ἰ μὰ ἀγ μὸ ὡ ζωῷ τῷ
πρά γ μα τι. ἆρα, ἀδελφοὶ μὸ λὴ θι μοῦ μὴ τοι αὐτὴ
δι άθε σις, ἣ μ καὶ ὁ λόγος ὑπὶ ζὴ τῶ; φὴ σὶ γὰρ, ἅ τε
πάρχῳ σὶ μ ἐ ὸς. ζωμπαί χῳ πάν τα τοῦ τὸ μ ἐ γάλη. ἅ τε
δοξ άἰ ζω σὶ μ ἐ ὸς, ζωχαί ρῳ πάν τα τοῦ τὸ μ ἐ γάλη.
σὺ δὲ, σὺ πὶ τοῦ δι α μὸ λοῦ τὴ μ α σοῦ δὴ μ τε ξὸ ὑπ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ταῦτα δ' ἐλεγε νὸ διάβολε μεταπολλ
πικρίας· ὁ φλωξ ἐξηρε τέκνων
αὐτοῦ μὴ κτήρων· ὁ ταῦτα πάντων ἐξ
χεται φωμὴ ἐκ τοῦ θυϊατηρίου λέτου
ὡδρακοντων μὲ ἀλίθιε ὁ λέθρι·
ουκ ἐκφεύξη τὴν ὀργὴν μου καὶ
ὅτι τὸν νοῦν ὅλον κατέπιες δολίε,
δηλαδὴ τὸν προσκολλήν του ἀφαί
πασε μὲ εἰ τὴν ἐξουσίαν μου ἀπεύ
θεις δὲ πάλιν κατὰ πρόσωπόν σε·
ἔχεις πταίσματα ἀν τοῦτόσαις ἵνα
μὴ καθαρθῇς σφόδρα τὰ λίθια καὶ
ὁπερέπι τοῦ προὐχρεμιάθης ὄφε,
χαὶ περάν τοῦ ἰδοὺ σφαγὴ μου καὶ θα
νατός μου, διὰ τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας
σωθεὶς πολλὰ διὰ πολὺν χρόνον ἐρ
ῥίπτωσαν ἁμαρτίαν οὐ κάπο δίωκε σαυτόν·
δηλαδὴ καὶ χαρὰ μεταλήψεται πρόσδεξ
αὐτόν· ἔτσι τοῦτο ἐλέημον· ὅτι
οὐ τοφάνθος· ὁ ἅγιος καὶ αὐτὸς μέτρ
ων οἰκτιρμοῖς· ὅκε λεύσας τὸ κορυφαῖ
ον τὸ πέτρα, ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ
οὐχ ὡρίσθη ἐν μέρος τὸ πταίσμα·
οὐκ ἄφησε τὸ αὐτοῦ μηδὲ ἕν·
οὐκ ἐλεήσας αὐτόν, καὶ ὁ δίκαιος
ἐπειδὴ πρὸς ἔχει μου, οὐκ ἀπορρ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐλθοῦσαν τῆς οἰκείας ἐδοξάσθη
μετεῖναι εἰς τὸ μνῆμα ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ·
σὺν ᾗ καὶ ἡμᾶς μετὰ ταῦτα τῆς σωτ
βουλόμενος κωλύειν αὐτήν· τοῦδε
ἡμέρα οἰκουμένας θῦ· ἵνα μὴ πολλοὺς
ἕνα τὸ θανεῖν μαρτύρας· καὶ μὴ μόν
τυρίου μή· κοινωνὸν ἀναίτιον θεμένου
ἡμῶν ἵ· ἵνα δοῦναι αὐτόν, ἐπαπειλῆσαι
προστάσσοντας λέγουσα· κἂν εἰ κατάδ
κἂν ἀποθανεῖν ἐμοὶ συνοδεύσῃ λαβ
χουσα καὶ αὐτῆς τὸ βδόμηκοντάπλουν
βῃ· οὐ ὡς ἵ· εἰ δὲ μὴ αὐτὴν κλαίουσαν
στοὺς σοὺς ἐκκλύθοντας ἰουδαί
κλαίοντας· ἐμεμνήσατο τῶν ἀγί
ἑταίρας μὲν ἑαυτοῦ καὶ εἰ τε· τοῦ
τε θήκας ἑαυτοῦ· ἐδάκρυσεν οἷς· ἐλύ
τῶν θηκῶν ἀφ' ὧν ἐμοὶ δὲ λαβοῦ·
καὶ δείκνυσι τὴν μὴ φύσιν· ἐπεὶ
μᾶλλον τὴν σὴν καὶ αὐτοῦ μὲν κλαῦσον
ἐπὶ θανάτῳ ἑταίρου, τοῦτ' ἐθ
καὶ τὸν· οὐκ ἀνανεοῦ· πατέρα καὶ
πρόσθεν ἀπὸ ἐλεύσεν λάζαρος δὲ πε

χρωμ τὰ μέλη· καὶ κύριος κεμόιμ
καὶ αἷμα· ἄρτον καὶ χεῖρα· ὀφθαλ
μὸν καὶ κόμην· καὶ ἕρμαιμα ποδὸ
τε μεῦ χεῖρα· ποτὲ δ' ποδα· ἄλλο
τε· κεφαλὴν ἀμέ ποτὰ μιδαι χώμὰ
τος· καὶ τοῦμ λίθωμ· καὶ τοῦμ ξύλ·
καὶ ποτὲ μεῦ· μέρος κοιλίαι· ἄλλο
τε δ', τοῦμ ἑμ πέρωμ· τὰ ποσράγχν
μετὰ τοῦμ χοιρὰ τοῦμ δὲμα φυρό
μεμὰ· ἑκαθέζετο ὁ ὠῶο μήκης ἑ
κεῖμος ἀμομιάκης δ' ἑαυτὸμ μέμὰ τὰ
μέλη κὰμ ἑ ποῶμ τοῦμ πέκμωμ· ἑκὰ
θέζετο σωμπιθεὶς μέλη πρὸς μέλη·
χεῖρα πρὸς κραχίομὰ ἀμὰ πλα
πῶμ· κεφαλὴμ πρὸς αὐχένα· τὸ
μαπὰ πρὸς τοὺς μικροίς· οὐ γὰρ ἦμ
μία τοῦμ σὺμμάμτωμ ἡ σὺμφορά·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μεμος· Ὑμῆς καὶ τὴν μεριμνίαν, ὅταν καταλύσωμεν
κόσμου τελοῦμεν, κρεπόλαιτε καὶ μέθαι· κῶ
μοιτε καὶ πότοι· μοιχεῖαι ὄζ ὀλίμαται· καὶ ὅ
σα ἄμμα, τῆς τοῦ πομνεοῦ ταὶ ἐμεργείας ἀ
ποτελέσματα· ὧν τὸ κρῖμα, ἐμῦ διὰ κόμβατι ὡς
Γέτε απται· ὑμεῖς δὲ τὸ πολίτευμα οὐ τοι οὖ πομ.
άμματί· μύητοε καὶ μεθ' ἡμέραι ἀμοῦ μεν τῆ κῦ·
καταλῦν παραδεδομεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ ἐμ
πεσεῖν μομοθοτίαι· ἀπὸ μεν δέκατον ἀπὸ μεν δὲ
ἀμφέχεται· ἀνάγκασις, τῶν ἀνάγκασιν· προσα
χὴ, τὴν προσαχῶ· καταφθόιαν, ὑπὸ τασίου
λοις μοῦ, ἐμ καρδίαι, μελέτων θαν ἀπου, ἐθθα
λβρίαν· ἡ συχίαν δ' καμεος· λαλιᾶν πεοίφο εος·
ἀμμίμουσ δουλεόμεν· ἀμμίμασμ αὐτε χόμβαι·
πάμταν ταῦτα ὡς ἐμβέραν νομίζεται· καὶ τὸν δέ
κασμαστικὸς παραυκλῆθ ἦμαι ἀνέσε τῆ· οὐδὲ
τοῦτο ἀπάδαν· ἄλλο σομ γὰρ τί φῆ ὁ κς πρὸς τ'
ἰούδαν· ὃ ποίησομ ταύτιν· τοῦτο δὲ οὐδὲ ἐ ἔτι ω
τοῦ μάμαν καμεν, πρὸς τί εἶ πεμ αὐτά· τιμὲ τὸν ἐ
ἐδόκουν, ἐπ' ὃ τι λα σατόκομον μεῖ χεμ ἰούδας, ὃ
πλάνταὐτὸν ὁ ἰς· ἀγάε ασομ ὧμ χεῖραν ἔχομεν ἐ
τὴν ἔοε τὴν, ἢ τοῖς πτωχοῖς ἴμαν τίδα· ὃ ε αὖ ὃ
τι καὶ τὴν ἐοε τῆς καὶ τοῦ μ πτωχοῦ, λόγος ἐν αὐτ
ἐφεσεύ ῖ ζα; ὅπερ καὶ ἡμῖν οἱ ταπεινοὶ, ὡς

καὶ ἐλθοι τὸ γὰς ἵνα καθὴ πορὰ μικρὸν,
τοῦτ᾽ ἐμὲν χαιμᾶται· τοτὲ δὲ τῶ τοὶ
χω ἀκουσμαῖ ζωγκροιμᾶται· πόδα
προς πόδα ἴαλλομος· τοτὲ δὲ πορὰ
μιλεῖ καὶ ζήθηρίζει προς τὸν ἕτερον·
καὶ ὅμοῦ αὐτοῦ ἐζω εἰς τὰ ἔσω τικὰ
περὶ πορεύεται πραίγματα· ὅπου
τὰρ ἐὰν ὸθησαυρὸς ὕμῶν ἦ κεῖ ὸ
ἐκεῖ ἔσαι καὶ ἡ καρδία ὕμῶν· ἐὰν δὲ
κς αἰρεῖς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦθῦ, μὸ
μῖζε, ὸτι ἐμπροσθεν τοῦθῦ ἴασαι·
Σ ἀκούομεν φόμου καὶ τρόμου·
Σ ρογίζουται αἱ μαρτίαι σου· καὶ με
λέτα πᾶς μέλλεις ἀπολοτηθῆναι
τᾶθᾶ ἡμέρα χρίστως· καὶ τίγα
ζομ· καὶ δάκρῦσομ· καὶ τῦ φομ τὸ φη
θος· ἵνα ἵλεὸθ̄ τὴν ζῶν τρῖμμὴν τῆς
καρδίας σου, καὶ σῦνχωρήστισοι τὰ
πλήθη μελήτα σου τὰ ἀμὰρτίθμὰ
τα· καὶ μὴ πλαγᾶσαι ἐλεεῖγε ἀμῖ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λοιῶ τὰ λυμαίνειν τὸ δὲ τοιοῦτον ἀγ-
λοῖ· τὴν τῶν ἄλλων τολμῶν αὐτοῦ ἐρᾶσθαι
ὃ τὴν τοῦτο τὸ ἐπιτήδειον τὸ αὐτὸς
ἀκολουθεῖν τῷ τὸ τολμηρὸν τοῦ
στεύειν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐρᾶν
τὸ δὲ καὶ τὸ ἀλλήλους ἀρετῆς ὄντι
μελεῖσθαι ἀντιφιλεῖσθαι αὐτοῦ
ὃ ἐρᾶν τοῦ τὸ ἐρᾶν αὐτοῦ καὶ ἀκολου
Εἰ τοιοῦτοι τριάδος τὸ λεγόμενον
ὃν τὸ ἀντιφιλεῖσθαι αὐτοῦ· τὸ ἄρα
τὸ ἐρᾶν αὐτῷ· ὃ τὸ ἀκολουθῆσαι τὸ
αὐτοῦ ἀντιφιλεῖσθαι. τὸ δὲ μὴ λε-
τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ ἐκδοῦναι.
ὃ μὴ δεῖ εἶναι τοιοῦτος πρὸς ἑαυτόν·
ἀλλὰ ὡς περ ἄλλου τοῦ τοιούτου
λεῖσθαι· ὡς περ εἴ τις ἀρχὴν
ἑτέρου, καὶ μάλιστα τοιούτου ἴδιον τοῦ τὸ
καὶ ἀρετὴν λοιπόν· καὶ τὸ προσθάλπειν
ἀντιφιλοῦν· οὐ βοηθῶν αὐτῷ· οὐδὲ
παρίστασθαι· οὐδὲ τοῦτο εἴ τι προσαύξειν
ὃ τὸ θέλειν καὶ μάλιστα ὅτε, καὶ μάλιστα τοῦ
καὶ καὶ ὠφελεῖν· καὶ ἀποθνῄσκοντα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γ (ε) τολός· ἐχεῖνος ὁ τὴν πολυμαθίαν
ἀπὸ τοῦ ὁμολογεῖν τὴν ἀσυνεσίαν
ἔλαβεν· καὶ ἀγνοῶν ἐλεγχόμενος
ἁμαρτάνει τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ μὴ
εἰδότι τὴν πολυμαθίαν· οὐ χρὴ δὲ ὅσα
πεπαίρωμεν ἐλέγχειν· ἐχεῖνος εἰς τὴν
συνήθειαν, καὶ οὗτος εἰς καταφρόνησιν·
ὄμοιον· τριάκοντα ἔτη καὶ ὀκτὼ κα-
τέκειτο· καὶ ἐλεγχόμενος, ἰδεῖν ἠκρίβου
μηκέτι ἁμαρτάνειν· τοῦδε, τέκνον ἀ
φαίνεται σοι ἀπορία οὐ· ἐχεῖν
ὁμοίαν τοῦτον· καταφρόνησιν
ἡμέραι· καὶ διὰ τοῦτο οἱ φιλόσοφοι καὶ
μᾶλλον ἐσπουδάκασιν· ἐχείνου πρῶτον
τοσοῦτον ὄφελος· τότε ἐλεγχόμενος·
ἰδεῖν ἠκρίβου μηκέτι ἁμαρτάνειν·
ὁμοίως τοῦτο τὴν ψυχὴν πρῶτον ἐποίησατο· ἃ
τοσοῦτον τέκνον ἀφαίνεται σοι καὶ ἀπο-
ρίαι· καὶ τοῦτο τὴν ἀπορίαν λύσιν ἐ
ποίησατο· τοσοῦτον ὡς τε καὶ οἱ δὲ
ἀπορίαν τοιάνδε ἁμαρτιῶν τὴν ἀπορ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ γομοῦ ἐπὶ δίκῃ εἰς τὸ μὴ ὧν γ
ἄλλῳ τοῦ ταῦτα ποιεῖν εὐσεβοῦντι ἐκ τῆς κοινῆς
αὐτοῦ οὐσίας ζωῆς τὰ· καθὼς αὐτὸς ἀπε
φήνατο θεῖος λόγος τοῦ γομοῦ
θείου καὶ ἁγίου ὄντος· καὶ ὅτι
θεῖον καὶ ἱερὸν τὸ μὴ ἁμαρτάνειν τοῖς· οἱ
ἅγιοι καὶ θεῖοι τὰ τοῖς πρεσκύνεσιν καὶ δὴ δὲ
σκηνοί· ἔτι δὲ καὶ φύλακα ὁ γόμος
στοιχεῖα καὶ ὑγρὰ καὶ πνεύματα εἶναι ἐν
δύσεσι καὶ ἀνάγκαις· ὅτι τὰ μὲν πνεύ
ματα ἐπὶ τῶν ἡμετέρων γενέσεων προ
πίθεται δαιμόνων· καὶ ὅτι χρὴ τοῖς ἀπὸ
προσκυνεῖσθαι καὶ ὡς τοὺς θεοὺς δίκῃ
τάττεσθαι· ὡς ὅτε τὰ μὲν καθορθοῦν θεῖ-
ον τοῦ καθ' ἑκάστας ἔργα· παραπτώματος
γίνεσθαι τῆς ἀνδρείας φύλαττειν καὶ σώ
φρειν· βέβαια καὶ ἀσάλευτα· τὰ δὲ ἐπὶ
λοιπὰ καθορθοῦν· σὺν θεῷ γὰρ καὶ
σὺν προτιμήσει γόμος· τὰ πρὸ
κειμένου γόμου ἀναγκῆς ἡκατείας δὲ ἀμοῦσαι
ἀσκρόσωσαι ἀσουδάσωμεν· καὶ τὰ
τὰ σαρκικὰ τρόπους καὶ γενέσεως,
τὰ θήματα καὶ κίνήματα· καὶ τοῖς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπαίρεις αὐτῷ, καὶ τοῦ διαιρόλωτο
παραδίδεις; καὶ μοι πολ. ἐπείσθ
ὅτομηδὲ δωσαὐτο, πῶς ἐκείνο σῖμα
μὴ παραράιηαὐτο· οἱ τις πάλ
λι μέραμ καὶ νύκτα, ἵνα φάτι τομέ
λεις μοῦ ἀμῶν· καὶ ἄμμη τέχνημοῦ
κερτάζεται, εἰ μὴ αὐτὸν καὶ μόνην·
Ὅλοι πολ, ἐσκότησεν ἡμᾶς ὁδιάμο
λοι καὶ ἐπύφλωσε· καὶ οὐμέ πομέ
παμ τελῶς τὴν κακὴν ὁδὸν μὴ πρὸ
πὸ τοῦ μεν· καὶ ἐναμεν ἡμᾶς εἰς το
θέλημα αὐτοῦ· καὶ αὐτε χώρησεν ἡ
μᾶς ἀπὸ τοῦ θῦ· καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς
φίλους αὐτοῦ, καὶ τέκνα αὐτοῦ· καὶ
τόλοι πολ παῖ ἀμῶς ἀς τὸ ναμμιᾶς
μῶν, εἰς τί κατὰ σαρκα ἦλθαμεν·
ἵνα χωριζόμεθα θελήματι κοῦς τοῦ
θῦ, καὶ τοῦ διαμορφοῦ ἵνα παραδιδό
μεθα· κρίμασι ἀνάπαχ τοῦ· καὶ φορ
τίου δὲ νυκτάσαχ τοῦ· καὶ ἀμόμενεμ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

† μηνὶ ἐπεὶπ ἀπελλαίῳ ζωῆς. ἀδ περ:

Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· κἂν ἡμῖν μηνύσαι, ἐὰν ἄρα τὰ ἴδια σώματα αἴτιά ἐστι, δεινὰ ἡμῖν ἐστὶ τὰ πρᾶγμα· τὸ δὲ καταπάστατον, δεινὸν ἦν ὄχλου, τὸ ταραχῶδες· τὸ συμπαθές· καὶ ὅσα τοιαῦτα ἤδη τῶν αἱρετικῶν· ὁ δὲ διάβολος, ἀπὸ δὲ ἐν τοῖς μηδὲν ὄντα τὰ θεῖα πονηρίαν· καὶ ἀποδημίαν, καὶ θεατὰς· οἰκείλεω· θυμῴδης· πφυσιωμένου· ἵμαντλεόν τοῦ κερδοῦς, δυλάμοσαὶ πεεγαόη π· ἀμῖν μᾶς, τὰ μὴ ματαιάντου μὴ ἀμῖν ὦμεν· ἐιρηνικῶς δὲ καὶ ἡ πίστις καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν, διὸ δεῖ ἐεχόμεθα· ἀμιλχόμενοι ἀμῖν ὦμεν, ἀγάπη· ἡδὸ τεσὸ τι αὐτὴ δ' πεοόσδε κτοσθῶ· ἀπ', οὐδὲν ὡς κρῖνον καμψιν τὸν τεαύχηλόμενον, καὶ ὑποφερόσιν σεαυτῷ σαύκνομ καὶ ἀποδομ, εἶνες δ' ἁρβαος αὐτῷ, ἐκάμομεν μὴ παρόμταμ σοι· παύτας δὲ ὅ τι καὶ μηνάτω, ὑπο παύζει καὶ μαραίμ τὸ σόμα· ἀμαὐτὴν ψυχὴν, δρώμ καὶ ἀναδαύμ μ ποιῆ· ὅ σα γὰρ ὁ δεῖνα ἡμῶν αἱμοβαίος διαφθείεε ταύφῃ, δ σοῦ τομὸ δόσομαὶ καὶ μοῦται, ἡμέρ αι καὶ ἡμέρ αι· ὃ τὸ παράυτι καὶ ἐλαφρὸν τῶν θλίψεως ἡμῶν θ ὑπερωλὴν μ, φῶς ὑπερωλὴν αἰώνιον μ ἁρος δόξης καπεεγαύζεται· ὡς τε σκοποῦντος τὴν αὐτὸ πό

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ς ε᾽ πρεμ ωσαμ εμ ε᾽ πλαι σϋω ώδιο.
ε᾽ πειδη᾽ μαρ πομμοι τωμ αἱρε ϋκω̃ν. ε᾽
πολλημ σαμειδσειμ τας ἀι᾽ ας ἀ κομ ας
τωμ ἀι᾽ ω̃μ πλη᾽ τωμ. εἰ δω λου. πε ϋ
δη λω μεμοι μη᾽ εἰδο᾽ τες τλω̃ ἀλη᾽ θ ἀμ.
᾽ ε᾽ δοξ αμ οἱ ἀι᾽ οι πρε᾽ ς ποιη᾽ σαι ε᾽ με
δω ς τλω̃ ὀρ θο᾽ δοξ ομ πι᾽ στιμ. πω ς
με᾽ λλω σι᾽ πι στευ ειμ οἱ χρι στι᾽ α μοι.
πρε᾽ ομ παρ αὐτω̃ μη᾽ τε ἐκ βαλλειμ
μη᾽ τε βαλλειμ. ἀλλα᾽ και ἀμ α᾽ θε μα
᾽ ε᾽ θη κα μ. και τη᾽ ς ὁ μω̃ μ βασι λεί ας
ἐ χω ρη σα μ. ἐ᾽ σα σδε αὐτη. πι στευ σα μ
εἰ ς ε᾽ μα θη ϋ. πρα᾽ ξα μ τα κερ δο ε
τα μ ποι η᾽ σα μ τη᾽ ν τε ὁ μω̃ ν και τη᾽ ς τη᾽ ς
ὀ ρθο᾽ τη τος τε πλη᾽ ρω μα και ἀ ο ρα᾽ τω ν
ς ἀ γα θω σύ νη ν τη᾽ ν ψυ χη᾽ ν τη᾽ ν ἡ μω̃ ν τε ϋ
μο λο γη᾽ σω μεν. τα᾽ μεν τη᾽ ς πρ᾽ ς μη᾽ μη θει
τα τρο᾽ πα τη᾽ ν τω μα θη᾽ τω ν. ς
τα τε ξη᾽ ς. και ἀ ς τα᾽ πλη᾽ ν τα ἀ γι᾽ α
κυ᾽ ριο ν. τα᾽ εἰ κα τα᾽ πρ ευ ό με νο
τω σϋω πρι και η᾽ ω σϋω προ σκυ
με νο ν. και ζω ο ποι ο᾽ ν τι κα

τη᾽ ν πλη᾽ ν ἀγ ἀ

και ἀ ς τη᾽ ν ἀγ ἀ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

424

τὸ συμμαχοῖς τοῖς ἰωνικοῖς ἀπύχημ
λιπτούμενος· τὴν παράδα τὴν
φουερὰν ἰδεῖν ἐπεθύμουν· διὰ
ταύτην, τοῖς τοῦ κόσμου περιπλοῖς
ἀπετάξαμτο· παθὼν καὶ πεκρὰ
πασαν· κἄδομὼν καὶ πισωμίσαμτο·
ἐς ἐπειδὴ ἔραν ομὸν εἶχον, εὗρον
λ' πόραμοι κτὸ πεσιασπρεία στὸ
κρεῖθρα· ἐλθοῖσαι τὰρ ἐκρουομλέ
γουσαι· κἐκεάμοιζομκμῖν· ἐμδο
θεμδὲ τοῦ κριτοῦ φουερὸς κεκρὰ
γοτοι καὶ ρέτομτοι· δμηγλέπω
νμῖν· οὐκοἶδα ὑμᾶς· εἰ σπᾶς ἐς
χάπης ἀμοίας· οὔπε καὶμὸ γὰρ ἐλλ·
ἀρρὰδιε αὐτοῦ τὴν ὁδὼν πρὰμὸ
πόκρισιν δ' ἐδωκεμ αὐτοῖς· ἵνα
ἐς τὴς φωμὴς ἀκούσασαι· καὶ τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οἱ δὲ λέγουσιν· πρὸς τοῦ ὅσα ἐστὶ ποιοῦντα
δίκαια ἐρωτᾶς ποιοῦντα εἰσὶ πᾶσι δίκαια
λέγω· ὅπως τοῦ δὲ αὖ μεταδιδόναι οἱ
καὶ ἄλλοι· ἀλλὰ μεταδοτέον οὐ πᾶσι χρή·
εἰ θέλετε μαθεῖν τἀληθὲς ἀκοῦσαι· λέγω
τοῦ εὐφημίου τοῦ ὧ· ὃ τι ἂν ἐπαγγείλῃ
ὁ φαρισαῖος ἐκεῖνος εἰς τὸ ἱερὸν μεμαι
τοις ταῖς ἀρεταῖς· πῶς δ' ἐπαρτίς
ἡ κεμοδοξία· ἑθέρη σεμαὐπαμῖλω
αὐπαὐτοῦ· ὃ θὲ φησὶ μὲν χαριοῦσθαι οἱ
ὅ τι ὀνείμιῶς περ οἱ λοι ποὶ τῶν
λώων· ἀρ' πᾶσι· οὐδ' οἱ οἱ μοιχοὶ· ἢ
ὡς οὗτος ὁ τελώνης· ἀλλὰ μὴ τε
ὡ δὲ τοῦ σαββάτου· ἀποδεκατῖ
ζω ὅσα κτῶμαι· τί οὖν ὅτε· ἀμὲν
ἀμὲν λέγωμῖν· ὅ τι ἀπέχει τοῦμὲ
αὐτοῦ· ἴδιος τῶν κεμοδοξίαν ἢ
τῶν ἐπαρτίν· πόσα καλῶ ἀπεδε
κάτου τοῦ φαρισαίου ἐκεῖνος τοῦ
οὗτος προσεύχεται καὶ ὑμεῖς δέ· φά
γλ τῶν κεμοδοξίαν καὶ τῶν ἐπαρ
σῖν· ὁ τελώνης τοῦ δὲ βολομένη

καθαρὸς αὐτὸ ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ ἁμαρτήματος
μὴ μέρα μὴ ζωὴ ἀπ' ἐμοῦ. Εἰ δὲ τὸ μὲν ἀξιον
ποιῆς, οὐδὲν ἐστὶν θαυμαστὸν· ἑαυτὸν
δίκαιον ἐλεήσας, οὐδὲν ξένον· ἀλλ' εἰς
ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν θαυμαστὸν τὸν ἔλεός
σου ἴνα δοξασθῇς φιλανθρωπίαν σου· οἶδας τὸν
ἀσθένειαν ἡμῶν· διὸ μὴ ἀπέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου· μὴ ὅσα,
ἁ θυμήσας ἁμαρτίας ἡμῶν· ἀλλὰ
ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ὅτι οὐκ ἔστιν
ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι·
οὐ πᾶσα οὖν ἐλπὶς διὰ σοῦ προλαμβάνει
τὸν δυσωπίαν τῆς ἁμαρτίας· μᾶλλον
λοιπὸν δίωξον τὰ δάκρυα· ἵδε
ἐξομολόγησιν τοῦ προφήτου· ὅτι
ἐν ἁμαρτίαις κατέσεισέ σου καὶ
γνῶσιν ἑαυτοῦ· ἀλλὰ ἔλουε καὶ θέρμανον
ψυχήν μου ἐν τῷ ἐλέει σου τὰ δάκρυα
τῆς ἁμαρτίας· οὐκ ἀφήλπισεν τοὺς
λέους τοῦ θῦ· οὐκ ἐδόκησεν ἑαυτὸν ἄσαρκον

ΚΓ'

λεῖ·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

G

αὐτὴν ἡ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ σωθέσας τὴν μὲ
ταμοιλμ· ὧρε τὴν οὐραμίου λὰ σόλωσολμ
Ϛ μὲ ταὐτῳ δικαίωμ σωαρίθμη θμ
δειμύει σολλῳ μᾶλλον τοιούτοσ καμῳ.
τοῦ θῦ τῶν σολλῶν καὶ ὑσηρλόσφρομ
λόσηρλμίαμ καὶ φῖλαγῖαμ διαὐτῆς σολ
λαπλασίοσ ταύτησ· ὧν καὶ βούλομαι
δίκηνόσαλαμῆλῳ· φῆ ἀβραὰμ ἀλλ εἰκῶμ
τὸν φῖλόξενομ· μᾶλλομ δὲ τὸν φῖλόθεομ.
οὐ διαὐτῶν σολλῶν αὐδοῦ φῖλοξενίαμ· ἐ
λαθεξενίσαμ ἀγγέλουσ καὶ οὐκ ἀγνῶτασ· ἐλαθ
ξενίσαμ αὐτῶν τοὺσ ἄγαμ τρῖῶν δαι· τὸν πρᾶ
ὸν τοῦ ἄγομ καὶ τρόπου σοῦ· δικαίωσομ ἡμῶν
ὅτῖ διαὐτῆσ ἐλεημοσύνησ· δῶῶν σόλεθαι καὶ
ἡμῖν αὐτῶν τοὺσ ἄγαμ τρῖῶν δα δέξασθαι
εἰσ τοὺσ οἴκομ ἡμῶν· ἐσπεὶ δὲ ἐπέρε ἴσχυ
ἡ βουλήθησαν δ βελτεῖῦ ἐμοσσόμοις· καὶ
ἀβραὰμ ἡ κελεύθησ πίσω αὐτοῦ· σπεσοῦ
εἰσ τοὺσ σόδασ αὐτῶν ἔλαβομ· κύριοι μου
ἐμφείλατί μοι πῖ ἡ καττεμέμοι· Ϛ
τίμεσθαι· εἰ σπεδὲ σὲ προσάβραὰμ·
ἡ μὲν τὸ σοδόμων καὶ τὸ μόρῳ σπε σολή

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γινώσκει μὴ μᾶς· ἐάν γε παρ' ἐτέχνη
αὐτοῦ τοῦ λύου λβοος καὶ τοῦ λύμη χαμος· μὴ
μάται τοῦ ραὐτοῦ τι μος κὶ μὶ τοῦ· ὁ τοῦ θ' ἐ
λειὸ αὐτὸς οὗ τος κὶ μη τῆσαι ζῶο μ τὶ μὲ λ'
μεμο μαρχο βου ζαμο μ· ἐ τὶ μ γ' αρ αὕτη τοῦ
μη ρὰ φύσ η· διὰ τοῦ τ ρὸ καὶ τῆ τοῦ μη ρά ω
κὶ μη ταύτα· τὸ ὧν τοι εἰ εἰς αὐ τὸ μὸ λόγ ος·
τοῦ τ' ὸ γὰρ ἀ βλέ πτει τὸ τοιοῦ τον μ ζῶο μ
τὸ μ' αὐ τὸ μ τοιοῦ τον· τοι εἶ χ' αὐ τὸ μὸ μοιος·
διὰ τοῦ τὸ λαμ βά νει ὁ αὐ τὸς κό λαμ τὶ μὲ λε
γο μεν ὴ μὶ ν ὰ ζῶ· ὅ τοῦ ρά σ ει εἰς τὴ μ φω λεὰ
αὐ τῆς ὰ ὐ τὸ πέ μ πτὶ· ὅ τὶ ταύ τα φ θέ ρο μ τὶ ν τὸ
λαμ ταύ τη μ εἰς τοὺς ἑαυ τοῦ ὀ φ θαλ μοὺς· ὅ τοῦ
ρά σ ει· ὅ τη μ κό λαμ ὰ φ ὶ ε ι ὅ ι ἐ κεῖ· ὁ βφ'
χ ε ται οὖν καὶ ἐ κεῖ μ η καὶ μ ὶ τοῦ ε ι τοὺς ἐ αυ τῆς
ὀ φ θαλ μοὺς καὶ τὺ φ λοῦ ται ὅ ὑ χ ὸ ἰ δ ε γ τοῦ
ὕ τοῦ φ ε ι· τρ χ ε ι οὖν ὁ αὐ τὸ ς ὸ τε χ ν ί τ η ς· ὅ
ἔ χ ε αὐ λύ σ ας κὴ βαμ φ ὰ ς τοῦ λε μο μαύ τη ς·
ὅ τι ὧν ἀ κρα μ τῆς αὐ λύ σ εω ς καρ φ ώ μ ε ις
χορ φο μ τὶ μὲ· καὶ αὕ τη αἰ μ α βαί νει πρ φύ ε
ὐ πλέ ω καὶ καὐ τοῦ· ὁ βαμ φ ὴ ς μερ ό μ ε ι·
τοιούτ ω τε χ ν η κὶ ν καὶ ὑ μᾶς ὁ αὐ τὸ δί κ ος

ὁ διάπορος·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τί χαλεπώτερον, εἰ χεὶρ ἀμπέλου
φανῇ. οὐδὲ καλλιέργειν καλὸν
μανιχλῶν, οὐδὲ μὴν ἄμπελος· ἀλλὰ
καλὸν, χωρὶς μόχθου, καὶ εἰκαπὸ
λιμνῆς· ποῖον γάρ εἰπέ μοι, ἐμοὶ
καλλιον· ζεῖμαι με ταῦτ' οὖν,
ἢ με ταῦτ' οὐ ζεῖ μόρου· ποῖος ἐμοὶ
καλλίων σεῖο πρόφος· ὀχῆς, κόδια
μολος· οὐχὶ μὴ ὀχῆς; καὶ δι' αὐτοῦ
θέλεις εἰς τὸ μόρος σου εἰς τὴν θλί
ψιν σου εἰς τὴν ἀρχήν σου ἐ
πιχαλεῖσθαι ζῆν; δύνῃ πικρὰ
λείσαι ζῆν δι' αἰμύλου· οὐκ οἶδας,
ὅλεθρε ἄμε· πόσον μ' καλὸν σου θέλῃ
ὄδι ἄμορος· καὶ πόσον μ' καλὸν,
σου θέλει ὀχῆς; ὄδι ἄμορος, μου
λ(ογισ)μ' ἀσε χάρει σεῖο πρόφ(ος)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πορ, ἐξοὺ τὸ καὶ τὰ σαρκα ὸχε·
καὶ τί μέτωδὲ καὶ ἰωμᾶμ, ὃ
σολομῶμα· ἐκεῖ καὶ αὐτὸς ὁ πο
λὲῖ ἰωάμμης· ὁ μεῖ ζωμπαμ τ
τωῦ προφητωῦ· ὃ εἰμὶ σκοτεινὴ
μήτρα, χῦ προκρύπτωμ τοῖς
ἐμὰ δηὰ παντμ· ὁδὶ τὸς πρόδρο
μος καὶ κήρυξ ζωμ τωμ καὶ με
κρωῦμ· ὁ ἐκφυρακτὴς πρω δου
πὶ πὸ μ τοδμ τω φυρακὴ πορα
πεμφθεὶς τοῦ ἁδου τωῦ ἀπὸ
ὠμος ἀδίκωμ τε καὶ δικαίωμ
κε κοιμκεμωμ· οἱ δὲ προφή
ται καὶ δίκαιοι ἀπὸῦ, λιπας
δλήτοις κρυφιομῶ σωι, θ̄ῦ
ἐκεῖ θεμ προσέφερμ· μύρω
σιμ ὀξ αἰτοῦ ὠπιστηεπόμ το

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

αὐτοῦ ψόγῳ καὶ καταφιλεῖ καὶ λαμβά-
ζεται· καὶ λοιπὸν οὐκέτι τὰ πολ-
λὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα εἰς τὸν ὁλο-
χῶς μεταμορφοῦντα, καὶ ἐπιφέρε-
ται· καὶ μόρτις ἡμῖν ὀλιγοθέατος, ὃ
ὅστις τοῦ παρούσης· τοῦδε θῶ ἡμῶν,
εἰκὸς ἄρα κραίτος· τῖμη καὶ προσκύ-
σις εἰς εἰκόνα καὶ ὡγαστῶν καὶ ὡγαν. δμῖ·

κυδ' ϛ'. τοῦ αὐτοῦ.

Ἀδελφοίμου καὶ τέκνα· πάλιν πρᾶ
γμα καλῶ καὶ δέομαι ὑμῶν· καὶ ταύτην
τὴν μικρὰν μου δίδασκαλίαν καὶ εὐ
πειθῆ, ὑποδέξασθε τοῦ τὰ πτωχοῦ·
ἰδοὺ παρακαλῶ καὶ καθαρὰν καρδίαν,
πίστιν ἀνυπόκριτον· καὶ οἰκουλέυον
τες, ἐκδέχου τὸν τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ
ἀπόφασιν· οὐδὲ ἀμελεῖτε καὶ ῥᾳθύμοι
καὶ ἅμα πτωχόντες, οὐ μισθὸν ἐκ
δέχονται, ἀλλ' οὐδὲ ἀπόφασιν· ὡς πρό
θυμοι δὲ ἔστε, ὅρκῳ τὴν καρδίαν ἐτά

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὦχου· καὶ ἀποπλεῖ ἐπὶ τὴν ἀλλοῖ ἐπὶ
εἰς τὴν προσοδικήν· καὶ τὴν τρίτην
ἐβδομάδαν ἐλθὼν ἀλλοῦ ἐπὶ ὧ,
λέγει προσαύλην· καὶ τὴν πλέον ἐὰν
ραχας ἡμέρων, ὁ δὲ ἀποκρίθη· ἡ
δουλή μου περιστερῶν ἐστίν, ὅτι
ἦλθεν καὶ ἑστηκεν ἐπὶ τοῦ κεφαλῆς μου.
βλέπει δὲ τὴν χεῖρα μου καὶ τὰ
χεῖν αὐτήν· καὶ δὲ, ἀπὸ τῆς ἀσπλεν
τοῦ ἀδελφοῦ μου· καὶ ἀκούσας ὁ ἐπὶ ὧ,
καὶ χαρίσασε τῷ θῷ· ὃ τὴν αὐτοῦ πο
λλὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἀμοιβήν
αὐτοῦ· καὶ λέγει τῷ ἀδελ
φῷ· ἰδοὺ τέκνον ἐστὶ δέξασθαι τὸ θ̄ς
τὴν μισθαποδοσίαν σου· τὸ λοιπὸν μὴ πρό
σκεσε αὐτῷ πολλάκις· ἴδε τε δὲ
ἀδελφοί μου τὸ σὸν ἀδικος τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ ἐλέησαν σου; διὰ δὲ τὴν
σὴν ἀκαταστασίαν ἐποίησας ἀπ' ἐτῶν
ἐκτὸς καὶ τοσαῦτα ἐνιαυτούς; τοῦ ἐποίησεν
ἐπὶ τὴν
ἐπὶ καὶ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τέρος. ἀπὸ πορπτος δ' λαθοῦ. ἔ
ξυπρος δὲ τερόμβρος ὁ ἀμπρ. εἰδό'
ξασι τορ θῇ. οὐ πολὺ τὸ ἐμμεόω
ς δ' πεμμνθερέ τος τοῦ παιδὸς, ἐ
πέαν πολεμὸ ἄγγελος. καὶ φησι.
Κ ω γαμπτίμοσκεν θήσι παι πρὸ'
παιδίον. οὗ καὶ οὕτως κλι
(~) εἵ τος, καὶ ἀπο παραχτῆ δεύ
τος, καὶ μικρόμπτ ποιε ἱ ερῷ ῖς
ἐκ παιδευθερέ τος γ ρέ ἄμμα
σιμ. ῖ μασίρισο δ καὶ δ ἐ ἀπὸ πε,
τὸ ἔ προμ τῶ μασι μεῖ μεόμ τῆ
εἰκιώσασθ τῶ τοῦ
μασι λείουῆ
ῶ. ἐπι
το
σοῦ προμ αὐτὸμ ἐδ δ ἔ ξασιμ, ὡς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

385

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κοί μου τούτου περ πρὸς καὶ
ἄδικα οἷς κατα δοῦ μου μεν οι·
ὁρκοις προτείνομεν καὶ δε ς
μὴ μεν ἐαυτούς· ποιοῦντες
ἑτέρους κυρίους τῆς ἡμετέρας
ἀπιστείας καὶ καταδίκης καὶ
παράθρομεν τοῖς καταρίπτω
μεν· ἐπειδὴ καὶ ὁ πρώδης· οὐ
τως ἀπόρευτο· προπετῶς
ἀπερισκέπτως ὁμόσας·
τὴν ἐπιθυμίαν καὶ μεθ' ἑκὼν
θεὶς· πορρὰν τὰρ καὶ μῶν συμ
πόσιαζιμεται· καὶ ἁσμασια
πορμικὸν· καὶ σαυταρικὸν ἐπὶ
πηδεύματα· καὶ ὀρχήσεις ἃ,
πρεπεῖς· καὶ προπετεῖς ὀρ
κοις ἐπιτερῶν ται τὶς δρομι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

∴ πνιτοῦρά ∴ παλαιὸν ἐξαιρετῶ, ∴ ὕδροπι
ὅπου πιεῖαι μέλ ∴

∴ ∴ ∴ οι
πνευμονίαι καὶ φθόαι καὶ υδέρ,
ετάλμιοι καὶ καπετέρμο το δαί
μονες πορρω ταῦτα ἀπερραπι
ζομενο πορειμένοι καὶ πορα ρε
λυμένοι, ἀμ ορθῶς το καὶ σῶμε
σφίσι ομενο καὶ παδομαραχία
εμόσοι ἐφυλαδένετο τούτοις
ὧν ἐπιτερουμένων, σύγχυσις ὅ
τι περεια καὶ βόρυμος τοῦ ὀχλ
ἀμερριπίζετο ἄρροι τάρ(ων ἐπρε
χομ ἄρροθεν, τὴν σρίαν θαυμαστο
ποιίαν καταπλη πτόμενοι καὶ
τὰ αἰθη τύποις τες, καὶ (γυδάκρ
σιν κράζομ τες· δόξα σοι εὔσπλα
γχνε δόξα σοι μαδῖρεῦ καὶ κέπδ
ὠῶν καὶ τῆς τῆς· ὅς, πρῖν μεν
τῆς σμάι γύπτω τὸ ραι πορίας,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῷ 1803 μεγάλῳ Π
ἀγῶνι νέος ἦλθον κάζδς

5245

πολλὰ δ' ἀπολωλεκὼς, πειράζας, φθονεῖ
πρὸς τοῦτ' ἐωρτόν· ἐπὶ δ' ἀδελφεὸν πρ
ωτευτὴς ἐγένετο μόλις δόκιμος, εἶχον
χίμαιρα μισθόν· καὶ μάλα γ' ἡδέως
μᾶ, ἐποίησε πρᾶγμα πολλῶν
ὃ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, ἐλθὼν
εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν πορήσας
πόντα, ἐμαλορεῖς ἀρχαίου προ
βλον, χίμαιραν τακόσια μόλιστα
τὸ καὶ ἀσφαριζόμενος αὐτὸ μετὰ
στιβαδίου σπυρτοῦ, ὃ βακχεῖον
πομπεῖον· καὶ ἐλθὼν ἐνθάδε, ἀπὸ
λεσα πάντα· καὶ ἀπὸ μεγάλου πρό
που, καὶ τὴν πόσιν μεγάλην περὶ αὐ
τὸν δὲ ῥαχεμβύπεσιν, πλεκόμενα ἀσκὸν
ὠφελῆσαι· τοῦτο ἐωρτός, ἀσχασαί
μενος ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ, ὅτι αὐτ